

Giới thiệu Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert

Hùng bá: "Tần sương, nữ nhi của ta tợu giao phó cho ngươi."

Vu Nhạc: "Ta cánh tay trái cùng nữ nhi đều giao phó cho ngươi."

Đệ nhị Đào Hoàng: "Tần sương, nữ nhi của ta tợu giao phó cho ngươi."

Xuyên qua Phong Vân tần sương. . .

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Bi kịch thấy bi kịch

Chương 1: Bi kịch thấy bi kịch

Elijah: Welcome... welcome to Phong Vân =))

Ta tên Chris · Howard, tu hành hệ "bãng" phép thuật, sẽ thành một đời hệ "bãng" Pháp thần, chấp chương Hàn Sương Thần Chức, hôm nay cùng chấp chương Liệt Hỏa Thần Chức hệ "lửa" Pháp thần Anunu Vallet tư quyết một trận tử chiến, chỉ vì lão tử cho hắn đeo đỉnh đầu xanh mượt nón xanh, thao vợ hắn Cực Quang Nữ Thần mấy trăm năm, thù này không đội trời chung.

Việc này đối với ta Địa cầu người "xuyên việt" đến không coi là cái gì, vợ vết mỹ nữ đều là xuyên qua thông lệ.

Đáng tiếc quyết chiến thời thời khắc mấu chốt bị chấp chương Âm Ảnh Thần Chức Moglia Amo Dakers cho đánh lén, trọng thương thần cách, hủy diệt thần hỏa, thần bản nguyên đều cho đặc thù Ma khí cắn nuốt mất. Vốn là thập tử vô sinh, có thể không ngờ ông trời tựa hồ lại cho hắn một lần cơ hội sống lại.

"Tần Sương, Thiên Hạ Hội Hùng Bá đại đệ tử! Những này sao rất giống rất quen thuộc! Để ta cẩn thận ngắm lại!" Nằm ở trên giường thanh niên ngồi dậy đến, dựa vào sau lưng đầu giường, một tay nâng đỡ cằm nhớ lại đến.

Một lát sau, hắn hai mắt trùng trùng, há mồm nhưng không nói gì, trong lòng âm thầm kinh ngạc thốt lên: "Phong Vân! ! !"

Có thể sau một khắc, Tần Sương không khỏi khोक miệng giật giật, mắng một câu: "Ta lại phụ thể một bi kịch trên người, ta thao."

Dứt lời, hắn mau mau đứng dậy, theo tay cầm lên quai ở một cái mộc trên giá quần áo phủ thêm, đi tới bàn trà một bên ngồi xuống, cho mình rót một chén trà, uống xong một cái thả xuống, một tay chống bàn trà, một tay kia nâng đỡ cằm suy nghĩ: "Nội dung vở kịch phương diện ta xem qua phần lớn kịch truyền hình, hơn nữa còn không hoàn toàn, đều quên đến thất thất bát bát. Điện ảnh đúng là toàn bộ nhớ tới, mặt khác tranh chấp biếm phương diện chỉ nhớ rõ một chút, so với kịch truyền hình còn không hoàn toàn, đúng là đối với cái kia nhược bại Như Lai Thần Chương ký ức sâu sắc, ai."

"Mặc kệ, ngược lại Phong Vân là nhân vật chính, chỉ cần làm việc không nói bọn họ làm cho đúng chính mình phía đối lập, vấn đề cho bọn họ nháo đi thôi. Còn Hùng Bá, f*ck your mother, giết chết người thời lão tử sống lại cái thứ nhất chuyện ắt phải làm. Sau đó lại cướp giật Long Nguyên, nghĩ biện pháp mua bán lại ra lão Kim gia Bắc Minh Thần Công cái gì, lại lợi dụng Vạn Kiếm Quy Tông loại hình kiếm pháp nhìn có thể hay không xem biến ra Lục Mạch thần kiếm. Mẹ, chuyện cần làm thực sự là quá hơn nhiều, dựa vào."

Ở loại này võ công vượt quá lẽ thường thế giới, Tần Sương ngược lại là không có e ngại, nguy hiểm nữa cũng không thể so với kiếp trước huyền huyền thế giới càng kinh khủng. Đáng tiếc kiếp trước cái kia một thần thần lực không có mang tới, nếu không, treo lên đánh tất cả chính phái cùng phản phái.

Hiện tại thời gian gần sáng sớm, lại quá khoảng một canh giờ liền bình minh, Tần Sương thực sự là ngủ không được, thừa dịp bây giờ còn trẻ, tốt nhất rèn luyện thật căn cơ, từ ký ức mảnh vỡ bên trong biết được, Tần Sương tư chất thực sự là giống như vậy, đối với bạn cùng lứa tuổi đến bảo hoàn toàn không sánh được nhân vật chính một loại, nhưng đối với người bình thường khá tốt một ít, mặt khác đối với Hùng Phách trung thành tuyệt đối, người ngoài dầy thành, cho nên mới bị Hùng Phách thu làm đệ tử nhập thất, truyền xuống Thiên Sương Quyền (võ công) cùng Thiên Sương Khí (nội công).

Mặc quần áo xong, mở cửa đi ra, ban đêm trông cửa Thiên Hạ Hội môn đồ mau mau hành lễ nói: "Thuộc hạ tham kiến công tử."

Tần Sương không hề liếc mắt nhìn hắn một chút, đi ở phía trước nói rằng: "Các ngươi một đi chuẩn bị cho ta hướng thực (bữa sáng), một cái khác dẫn người nắm bốn công tử lệnh bài đi Văn Sứ Sứ nơi đó đem Không Tử điều tới làm ta thiếp thân nha hoàn, ai dám to gan có nghị vấn, giết không tha. Như hắn dám ngăn cản các ngươi, gọi hắn tìm đến ta."

Hai cái tiểu lâu la chấp tay lĩnh mệnh: "Thuộc hạ tuân mệnh."

Sau đó Tần Sương đứng bên trong tiểu viện, cũng không nhúc nhích, hân hân thần, từ dung hợp ký ức mảnh vỡ bên trong nhớ lại Thiên Sương Quyền cũng Thiên Sương Khí tâm pháp, qua loa làm một đánh giá, không hổ là Hùng Phách tam tuyệt đứng đầu.

Vận khí Thiên Sương Khí, chỉ thấy chỉ chốc lát sau, bên trong tiểu viện hàn khí lâm liệt, ngày nắng to thời nhưng khác nào mùa đông khắc nghiệt, nước ao thậm chí kết nổi lên miếng băng mỏng, dị tượng như thế gây nên Thiên Sương Đường hầu hạ hân khoảng chừng : trái phải hai vị cao thủ vô lâm, bọn họ thoát ly trạm gác ngầm, vội vã tới rồi vừa nhìn, kiến thức Tần Sương đang luyện công, hai người liếc mắt nhìn nhau, đều càng giật mình, không nghĩ tới Tần Sương võ công dĩ nhiên tinh tiến nhiều như vậy, cùng với trước hân thoáng như Thiên nhân khác biệt.

Hân kiếp trước nhưng là thần, lại là hệ "băng" Pháp thần lên cấp, đối với Thiên Sương Khí điểm ấy lĩnh ngộ hoàn toàn hợp tình hợp lý.

Cảm giác được có ánh mắt ở nhìn mình chăm chăm, hân nhân nhạ nói đến: "Lăn xa một chút, không phải vậy tới nay liền chết ở chỗ này."

"Vâng." Hai người cảm như hân, không nghĩ tới ẩn nấp thân hình tốt như vậy cũng làm cho hân phát hiện, coi là thật trở nên mạnh mẽ rất nhiều.

Tuy rằng nhắm mắt lại, nhưng hân lại hiểu, đơn giản cả người chấn động nhưng là triển khai Thiên Sương Quyền thức thứ nhất Phong Sương Phác Diện, một thân hàn khí tứ tán lấp lấp, tiếp theo thức thứ hai Hàn Sương Bảo Nguyệt, thức thứ ba Sương Kết Trung Tiêu, thức thứ tư Sương Tuyệt Phân Phi, thức thứ năm Sương Lãnh Trường Hà, thức thứ sáu Sương Ngân Luy Luy, thức thứ bảy Sương Ngưng Kiến Chuyết, thức thứ tám Ngạo Tuyệt Lăng Sương.

Một bộ hạ xuống sau khi, Tần Sương thờ hồng hộc, sắc mặt trắng bệch không có chút máu, trái lại trên mặt đất lấy chính mình làm trung tâm mấy mét bên trong kết nổi lên một tầng miếng băng mỏng.

"Hô, nội lực quá yếu, một bộ dưới đến mình cũng đã trở thành người khác trở trên hiệp đáp." Dứt lời hân nhẹ nhàng giẫm chân một cái, một luồng nội lực từ lòng bàn chân lộ ra, đánh tan mặt đất băng sương.

Cũng vô lực trở về phòng, liền trực tiếp ngồi dưới đất đã tọa, điều chỉnh khí tức, khôi phục nội lực.

Một tiểu lâu la trở về, mang đến tốt hơn một chút cái bưng com nước từ nữ lại đây, thấy Tần Sương xếp bằng ở bên trong khu nhà nhỏ, hân cũng không dám tiến lên quấy rối, liền chỉ huy những kia từ nữ đem com nước toàn bộ đoan vào trong phòng dọn xong, liền làm cho các nàng đi chuẩn bị cọ rửa đồ dùng, chính mình thì lại ở một bên chờ đợi công từ tỉnh lại.

Đương nhiên Tần Song mở hai mắt ra thời, trên mặt hiện ra vẻ vui mừng, ở bên chờ đợi đã lâu tiểu lâu la nịnh nọt cười nói: "Chúc mừng công từ thần công tiến nhanh, thuộc hạ đã bị tốt com nước, xin mời đại công từ dùng bữa, nếu là không lành miệng vị, thuộc hạ lại đi để đầu bếp tổ chức lại."

"Ha ha." Tần Sương cười cợt, cũng không làm hân nói, đường kính đi vào ăn com, dù sao tiêu hao quá nhiều thể lực, cái bụng thật sự rất đói.

Sau một hồi, một cái khác lâu la cũng quay về rồi, có điều, hân ngoại trừ mang Không Từ trở về, còn dẫn theo một như hoạn quan bình thường gia hỏa, Văn Sứ Sứ.

Thiên Hạ Hội ngoại trừ bang chúng trọng đại hành động nhất định phải trải qua Hùng Phách cho phép ở ngoài, còn lại một ít cơ bản nhân sự điều động đều là Văn Sứ Sứ đang xử lý.

Cái này như thế rất bị kịch diễn viên quần chúng để Tần Sương rất yêu thích, bởi vì hân năng lực quản lý tương đối khá, làm tình báo cũng còn có thể, vì lẽ đó ngày sau nhất định sẽ cần phải cái tên này, lúc này Tần Sương nhất thời hưng khởi trêu chọc một hồi hân: "Yêu, Văn đại tổng quản, người làm sao rảnh rỗi đại giả quang lâm hân xá, thực sự là không có từ xa tiếp đón a, kính xin Văn đại tổng quản thứ lỗi thì lại cái."

Văn Sứ Sứ cái kia gặp đại công từ như vậy cùng người hàn huyền, nhất thời cũng không lay động cái gì tổng quản tư thái, cúi đầu cúi người cười nói: "Đại công từ, ngài liền chờ giữu cột tiêu nhân, tiêu nhân lần này đến đây chính là thể bang chủ hỏi một câu đại công từ, tại sao lại ở đông đảo sắc đẹp tốt nhất từ nữ bên trong chọn một vị tướng mạo xấu xí tiểu nha đầu?"

Tần Sương thả xuống bát đĩa, dùng mảnh lụa mặt lau miệng một bên, lại nói với Văn Sứ Sứ: "Ta bản tâm hướng về tiểu thư, có thể tự biết không xứng với tiểu thư, bây giờ tuổi cũng không nhỏ, kịp lúc muốn đến một đứa nha hoàn cố gắng dạy dỗ một phen, ngày sau còn có thể đến cái hiền thê lương mẫu. Có thể nếu là muốn những kia sắc đẹp thượng hạng mỹ hầu gái, tương lai bất định kỹ năng bồi dương hoa, nhưng trêu hoa ghẹo nguyệt tất sẽ không ít, bốn công từ chẳng muốn phải những kia sắc bại hoại. Không Từ ta gặp qua không ít thứ, cũng hỏi thăm được nàng bình thường cùng người làm sao ở chung, là cá tính cách không sai nha đầu, vì lẽ đó ta liền muốn. Văn tổng quản, ta trả lời người có thể thỏa mãn?"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Băng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Đánh đập tiểu bằng hữu gây sự

Chương 2: Đánh đập tiểu bằng hữu gây sự

Văn Sứ Sứ lắc lắc cây quạt, cười nói: "Tiểu nhân sao dám vọng đoạn đại công tử nói như vậy, đền lặc, tiểu nhân này liền trở về hồi bẩm bang chủ, cáo từ."

"Đi thông thả không tiễn." Tần Sương tùy ý ứng phó, xoay người liền đối với một bên lâu la nói: "Đi, truyện Bộ Kinh Văn tới gặp ta, nhớ tới kêu lên Quyền Nô cùng Chương Nô, nếu là gọi không đến, cũng có thể trời đến. Đi ra ngoài thời điểm, gọi Không Từ tới hầu hạ bốn công tử."

"Thuộc hạ tuân mệnh." Tiểu lâu la lĩnh mệnh lui ra.

Quá hồi lâu, có một mặc áo đỏ thường tiểu nha đầu vào phòng đến, trong lúc đi nhát gan như cáy, biểu hiện có chút sốt sáng, tay nhỏ nữ đầm góc áo, đi tới Tần Sương phía trước chấp tay chấp tay nói: "Nô tỳ Không Từ bái kiến đại công tử."

Tần Sương cũng không đáp lời, mà là từ quan sát kỹ trước mắt vị này Tiểu là ly, trong ký ức U Nhược nha đầu kia từ nhỏ là tốt rồi xem, hiện tại càng là một đóa hoa lan trong cốc vắng, tình cờ tính tình thật biểu lộ, ngày đó thật rực rỡ thật làm cho người say sưa. Giờ khắc này trước mắt Không Từ, Tần Sương cũng không nhớ rõ bao nhiêu, chỉ nhớ rõ một điểm, biểu hiện ra tính cách cùng mình gần gũi, ngoài ra chẳng có cái gì cả.

Nhìn một chút, trong lòng mình đối với nàng cũng có cái phỏng chừng: "Mười tuổi người, có chút trẻ con phi, tướng mạo đoan chính, không xuất chúng cũng không xấu, có một đôi thủy linh con mắt, tuyệt đối là làm nằm vùng tài liệu tốt. Hừ hừ, chẳng trách nữ nhân như vậy liền có thể làm cho Phong Văn phân liệt, còn làm hại lão tử tiền thân trên đầu xanh mượt."

Không Từ hành lễ hồi lâu không gặp đại công tử có phản ứng, trong lòng có nghi hoặc, nhưng cũng không dám biểu đạt ra đến.

Bên kia Tần Sương đối với Không Từ tương lai đã sớm làm tốt một bi kịch kết cục kế hoạch, hiện tại có chuyện khác, tạm thời vẫn là thông thả dạy dỗ Tiểu là ly, nói với nàng: "Được rồi, người ngày sau chính là bốn công tử tiếp thân nha hoàn, bốn công tử đi đâu, vậy hãy cùng đến cái nào, để người hướng đồng hành, người không thể hướng tây đi nhớ được không?"

Lời này để còn nhỏ tuổi Không Từ cảm giác mình tiền đồ hoàn toàn u ám, rất khả năng bước lên một cái cùng cái khác tỷ muội như thế không đường về, trong lòng nghĩ như thế nào là sẽ không biểu đạt ra đến, ở 'Chỗ đó' đi ra người, tương lai đã sớm nhất định.

Mà xem Không Từ khúm núm đáp ứng nói: "Nô tỳ rõ ràng, từ nay về sau nô tỳ hãy cùng ở công tử bên người, nhất định sẽ hầu hạ thật công tử. Nếu là Không Từ có cái gì làm điểm không tốt, kính xin công tử nói rõ, nô tỳ nhất định sẽ làm tốt đẹp."

Kể ra câu nói như thế này, Tần Sương trong lòng là vô cùng xem thường, ở bề ngoài nhưng phải làm dáng một chút gật đầu nói: "Người có thể có tâm tư như thế, rất tốt. Có điều, bốn công tử phải nhắc nhở người một điểm, ngày sau người nếu như dám to gan phản bội ta, chỉ có một con đường chết một cái, người hiểu không?"

Hắn cố ý đề thấp thanh tuyến, còn dùng nội lực làm nổi bật ra một tia gió lạnh khí tức, sản xuất ra một phen uy nghiêm khí thế, sợ đến lỗ nhỏ từ lúc này quỳ trên mặt đất thưa dạ đáp: "Nô tỳ rõ ràng, nô tỳ rõ ràng, nô tỳ ghi nhớ công tử nói như vậy, thế sống chết cũng sẽ không phản bội công tử, như vi phạm lời thề, nô tỳ không chết từ tế được."

"Được rồi, người đi theo ta." Tần Sương nói xong cũng đứng dậy đi ra phía ngoài, vẫn là đi tới trong tiểu viện.

Hắn chấp tay sau lưng, ngược đầu nhìn lên bầu trời, tinh tinh đã biến mất, thế nhưng bầu trời còn mang theo một cái loan loan trắng lười lười thuyền, nhìn một hồi liền nhắm mắt dưỡng thần.

Cho tới phía sau xa mấy bước liền đứng Không Từ, nàng cũng là như vậy vô vị đứng này, bất đắc dĩ bồi tiếp Tần Sương đứng, cũng không biết tương lai của chính mình đã sớm trở nên Vô Thường, mà không phải nguyên bản hướng đi.

Thời gian từng giọt nhỏ quá khứ, gần như bán chén trà nhỏ thời gian bên ngoài truyền đến mấy người tiếng bước chân, chỉ có hai người chính là Tần Sương phụ tá đặc lực hai tên thủ hạ, Quyền Nô cùng Chương Nô, bọn họ hướng Tần Sương cất giọng nói: "Đại công tử, hai công tử đã mời tới."

Mặt khác còn truyền đến người nào đó thiếu kiên nhẫn âm thanh: "Nói một chút đi, người gọi ta đến có chuyện gì? Người không chuyện gì, ta còn có việc đây."

Ý này thật giống như lại nói người nhàn rồi đau "bi" sao?

Tần Sương nghe vậy xoay người lại, trên mặt mang theo như gió xuân ấm áp nụ cười, đối với khách tới Bộ Kinh Văn nói rằng: "Sư đệ, sư huynh ta hôm nay sáng sớm đối với Thiên Sương Quyền hơi có ngộ ra, vô nghệ tựa hồ tiến rất xa, do đó mời sư đệ lại đây luận bàn một chút."

Hắn lời này lại như đang nói ta tay ngứa ngứa, người để ta tuốt hai cái chữ.

Bộ Kinh Văn liếc mắt nhìn hắn, bày ra tư thế, nhân nhạ nói với Tần Sương: "Xin mời."

Thật giống là thỏa hiệp, người muốn tới vậy thì nhanh lên một chút đến đây đi.

Bộ Kinh Vân thủ hạ cũng có song nô, Từ Nô cùng Tù Nô, một trong số đó Tù Nô tình thế cấp bách mở miệng nói: "Thiếu gia, chúng ta còn có nhiệm vụ muốn,,,,,"

"Câm miệng." Bộ Kinh Vân ngoái đầu nhìn lại trừng, mắt lộ sát ý, làm cho khiếp sợ Tù Nô không dám nói xuống.

Tần Sương đều nhìn ở trong mắt, hần tiện tay chỉ tay trước mắt này mười ba tuổi tiểu nhi Bộ Kinh Vân nói rằng: "Ra tay đi, ta tiên cơ, ngươi khả năng liền cơ hội xuất thủ đều không có."

Như vậy ngông cuồng, cái kia phó không coi ai ra gì hung hăng tư thái khiến người ta liếc mắt, này không phải là bình thường hần.

Bộ Kinh Vân khoe miệng hơi giương lên, thân hình hơi động, dĩ nhiên ra chiêu, còn nói với Tần Sương: "Sư huynh, cẩn thận rồi."

chương ảnh tầng tầng, hiệp phá không tư thế đột kích, chiêu này tên là phiên vân phúc vũ, chính là Bài Vân chương thức thứ ba.

Bên kia đã thấy Tần Sương nhắm lại hai con mắt, mọi người càng đối với hần ngông cuồng cảm thấy khiếp sợ, đây thật sự là không coi ai ra gì a.

Làm Bộ Kinh Vân gần người thời, Tần Sương bỗng nhiên tiến lên trước một bước, song quyền nghiêng về phía trước, thức thứ năm Sương Lãnh Trường Hà ra tay, trực bên trong Bộ Kinh Vân ngực bụng. Hần còn phải thể không tha người, nhân cơ hội phát động liền chiêu, tay trái hóa quyền vì là chương sử dụng thức thứ ba Sương Kết Trung Tiêu mê mắt làm giả công, trái lại tay phải nắm tay sử dụng thức thứ hai sương hàn ôm nguyệt bắn trúng Bộ Kinh Vân mặt, đánh bay Bộ Kinh Vân lẫn lộn đến trong ao đi tới.

Đánh xong thu công, Tần Sương mở mắt cũng thu hồi tư thế, vỗ vỗ xiêm y, trong lòng cười lạnh nói: "Hừ, để ngươi cho lão tử tiền thân vợ ngoại tình, thảo."

"Thiếu gia! !" Tù Nô cùng Từ Nô dồn dập tiến lên roi xuống nước bên trong cứu chủ.

Quyền Nô cùng Chương Nô thật là giết mình nhìn chính mình công tử, trước đây hai công tử còn có thể cùng chính mình công tử trải qua hơn mười chiêu mới bị thua, bây giờ nhưng là một chiêu đều không địch lại, ba chiêu tức hoàn toàn thất bại.

Không Từ vốn là muốn kinh kêu thành tiếng, nhưng sợ đến che miệng không dám gọi, mà trong lòng rất lo lắng bị đặt xuống thủy thiếu niên.

"Sương nhi, ngươi dĩ nhiên đối với sư đệ của ngươi dưới này tàn nhẫn tay, sư huynh đệ đồng môn tương tàn, ngươi có gì giải thích?"

Người chưa tới, tiếng tới trước, một đạo chất phác nội lực từ trên trời giáng xuống áp bức mọi người, mà nhìn thiên hạ sẽ bang chủ Hùng Bá từ thiên hạ xuống đến vọng sương nhà lầu ngồi bên trên, trên người một cỗ kẻ bề trên uy thế không cần làm thái, tự nhiên mà biểu lộ.

Bộ Kinh Vân nhưng là Nê Bò Tát phê mệnh tiên đoán một trong Vân, hần nhận định cái kia Vân a, không nghĩ tới lại bị Tần Sương người nửa đường chặn lại, sau đó lại bị Tần Sương đá thương. Nếu như thương thể nghiêm trọng, Hùng Bá vừa nảy lại như ra tay giết chết Tần Sương, may là Tần Sương vền vẹn là sử dụng năm thành công lực, không phải vậy Bộ Kinh Vân không chết cũng biến ngớ ngẩn.

Mọi người vội vã cúi chào Hùng Bá, mà chịu đựng áp lực to lớn nhất tự nhiên chính là Tần Sương, hần không cần nói dối, tự nhiên là như thực chất nói tới.

Hùng Bá nghe vậy sau, lạnh rên một tiếng nói: "Lần sau không được viện dẫn lễ này nữa, như có lần sau, sư phụ liền cho ngươi đi u hồn cốc diện bích. Bây giờ Vân nhi bị thương, ngươi liền dẫn người thế hần đi chấp hành nhiệm vụ. Đi tới Lăng Vân quật, thừa dịp Nhiếp Nhân Vương cùng đoạn soái hai người này quyết chiến thời khắc, đem bắc âm cuồng đao tuyết âm đao cùng nam lân kiếm thủ Hòa Lân kiếm cho sư phụ mang tới, ngươi có gì dị nghị không?"

Tần Sương nghe được Hùng Bá bàn giao, trong lòng mắng thầm: "Mịa nó, treo lên đánh tiểu chính thái thời cơ không đúng vậy."

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Tần Sương vật cưới tuyển hạng

Chương 3: Tần Sương vật cưới tuyển hạng

Tần Sương giả vờ ngây ngốc, cười ngây ngô nói: "Cái kia, sư phụ, lấy đệ tử thực lực e sợ không phải Bắc Âm Cuồng Dao Nhiếp Nhân Vương cùng Nam Lân Kiếm thủ đoạn soái đối thủ, một khi sư tình bại lộ, không biết có thể hay không chuyển ra sư tôn tên tuổi đe dọa bọn họ?"

Nghe nói Tần Sương như vậy trả lời, Hùng Bá đối với hắn đúng là có chút nhìn với cặp mắt khác xưa, trên mặt vẫn là duy trì một bộ uy nghiêm đáng sợ hừ nói: "Hừ, diệt uy phong mình, trường người khác chí khí, sư phụ thật giống không có dạy qua người đi! Có điều, người nói ngược lại cũng đúng là lời nói thật, mặc dù là sư không đem bọn họ để ở trong mắt, nhưng đối với người mà nói đúng là cường địch. Được, người nếu là làm việc tính sai, liền bại lộ thân phận, khiến cho bọn họ biết ta Hùng Bá uy danh."

"Hi hi, đa tạ sư phụ đáp ứng, đệ tử chắc chắn Tuyệt Âm Dao cùng Hỏa Lân Kiếm thu hồi hiến cho sư tôn." Tần Sương nịnh nọt nói, đồng thời con người đảo một vòng, liếc nhìn vậy còn ở trong hôn mê ướt sũng Bộ Kinh Vân, lại nói với Hùng Bá: "Sư phụ, đệ tử muốn mang Kinh Vân cùng ra đi."

Này chú ý để Hùng Bá nghi hoặc, cẩn thận ngấm lại, ngày hôm nay vị này đại đệ tử tựa hồ có chút khác thường, nếu không là nhìn hắn lớn lên, đồng thời giáo dục nhiều năm, e sợ sẽ cho rằng hắn là kẻ thù nguy hiểm.

Không hiểu Tần Sương tại sao muốn dẫn trên bị thương Bộ Kinh Vân, nhưng hắn việc quan hệ trọng yếu, vì lẽ đó Hùng Bá phải hiểu rõ Tần Sương có tính toán gì, lên tiếng hỏi: "Sương nhi, nói một chút người vì sao phải mang tới Vân nhi! Hắn là người muốn hại hắn sao?"

Vừa này Tần Sương như vậy đối phó đánh đập Bộ Kinh Vân, khiến Hùng Bá mang trong lòng nghi ngờ, tuy rằng Tần Sương xưa nay trung thành, nhưng là lòng người là sẽ biến. Hiện nay thiên hạ sẽ ngày càng mạnh mẽ, mơ hồ có xưng bá quan một bên tư thế, tương lai tất có thể trở thành là đệ nhất thiên hạ bang hội, vốn là đệ tử chỉ có hắn một người, sau đó nhưng có thêm Bộ Kinh Vân. Nếu là hắn trở nên mê luyện quyền thế, không khỏi sẽ không mượn cơ hội này diệt trừ Bộ Kinh Vân, vậy coi như phá hủy Nê Bồ Tát đối với vận mạng mình phê nói.

Kim — lần há lại là vật trong ao, hiểu ra Phong Vân biến hóa long, cửu tiêu rồng gầm kinh thiên biến, Phong Vân tế hội nước cạn du, thành cũng Phong Vân, bại cũng Phong Vân, chớ làm cường cầu, tất cả tùy duyên.

Bây giờ gặp phải Vân, nhưng vẫn không có gặp phải phong, nhưng bất luận phong là nữ là nam, chỉ cần khiến Phong Vân tương tàn, cái kia tốt nhất quân cờ chính là nữ nhân. Không Từ chính là cái kia viên ám tử, đáng tiếc còn chưa tới bắt đầu dùng thời điểm liền để Tần Sương cho bỗng nhiên nội định làm vợ, đây là trời cao ở nói đùa hắn sao? Hơn nữa Tần Sương tựa hồ có đối phó Bộ Kinh Vân dự định, hùng đồ bá nghiệp nhưng chưa thành công, lẽ nào liền muốn nội chiến?

Tần Sương đương nhiên biết Phong Vân đối với Hùng Bá cái này mê tín phong kiến ông lão địa tâm quan trọng, tự nhiên là không thể cùng Phong Vân ở Thiên Hạ Hội bên trong làm thành quan hệ thù địch, dù cho thật sự muốn giết chết Phong Vân, cũng chắc chắn sẽ không là mấy năm qua.

Bởi vậy Tần Sương cực kỳ cung kính nói với Hùng Bá: "Đệ tử hướng thiên xin thề, tuyệt không làm hại sư đệ chi tâm, bản ý chỉ là muốn mang sư đệ ở bên người rèn luyện một phen, để hắn kiến thức làm làm sư huynh ta phương pháp làm việc, thuận tiện chỉ đạo một hồi sư đệ võ công. Nếu như sư phụ không yên lòng, cái kia liền coi như, liền làm đệ tử chưa từng nói."

Bỗng nhiên Hùng Bá cười to ba tiếng, nói với Tần Sương: "Người có tâm tư như thế, sư phụ cảm giác sâu sắc vui mừng, lúc trở lại sư phụ cũng hi vọng Vân nhi võ công có tiến bộ. Thế nhưng, người như vi phạm hôm nay đối với sư phụ nói, đồng môn tương tàn, dù cho người trốn đến chân trời góc biển, sư phụ cũng nhất định đưa người giết chết, vì là Vân nhi báo thù rửa hận."

nói dứt lời, sử dụng khinh công, bỗng bành rời đi.

"Thiết, lão hồ ly này thực sự là quá mê tín." Tần Sương trong lòng khinh bỉ hắn một câu, sau đó đối với người dưới tay mình nói rằng: "Các người đi thu thập một hồi, sau nửa canh giờ xuất phát đi Thực Xuyên Nhạc Sơn đại phạt."

"Thuộc hạ (nô tỳ) tuân mệnh!" Hết thảy tùy tùng Tần Sương người, bao quát mới tới Không Từ đều ló ra : mở miệng đáp ứng.

Nhìn lại một chút nâng đỡ Bộ Kinh Vân Từ Nô cùng Từ Nô, Tần Sương nói với bọn họ: "Vào phòng cho hắn đổi một cái xiêm y, sau nửa canh giờ Đăng Thiên Thê hội họp."

"Tuân mệnh." Hai vị nô bộc nói đáp, liền triển khai khinh công đem chủ nhân của bọn họ mang về Phong Vân các chi phi Vân điện.

Trong viện lúc này một mình hấp hối Tần Sương một người, hắn tại chỗ nhắm mắt suy nghĩ, hồi ức Phong Vân tương quan nội dung võ kịch, không tự kìm hãm được khoe miệng toát ra một nụ cười.

Mấy ngày sau, Tần Sương đoàn người song chủ ngũ phó đi thuyền đi tới Nhạc Sơn đại phạt, Tần Sương đi ở đằng trước nhất, bên người chính là xinh đẹp Không Từ Tiểu la ly, lại phía sau chính là liên tiếp ai cũng nợ hắn tiền tự đến cá chết mắt Bộ Kinh Vân, nhưng mà trên mặt của hắn nhiều chỗ bị thương chưa lành, mà sau đó mới là bốn tên người hầu.

Dọc theo đường đi Bộ Kinh Vân muốn tìm về bãi, nhưng đều bị Tần Sương ba chiêu đánh bại, mỗi lần đều quai điểm thái, hơn nữa còn đều là ở trên mặt.

Đánh người liền muốn làm mất mặt, người "xuyên việt" thờ phụng đánh nhau chuẩn tắc, đồng thời Tần Sương đối với Bộ Kinh Vân có chút khó chịu, đặc biệt là nghĩ đến sau đó còn muốn cho Không Từ cho hắn thảo, thì càng thêm khó chịu. Hiện tại mà, chỉ do trước tiên thu điểm lợi tức, sau đó lại để hắn đẹp đẽ, dù sao thế giới này đâu đâu cũng có đại phản phái.

Cất bước không xa, liền nghe thấy có người giao thủ âm thanh, còn có tiếng hải tử hét to thanh.

"Hừ, Nam Lâm Kiếm thù nhi tử không phải là dễ ức hiếp!"

Nghe vậy biết người, Tần Sương mở ra trên đường mưa được cây quạt gió biển thổi cũng điều lay động, trang khốc dùng không được đến, đáy lòng thầm nghĩ: "Xem ra Nhiếp Phong hẳn cái kia bị đải mũ xanh cha cùng Đoạn Lăng cái kia bệnh thần kinh thời mẫn kinh cha liền muốn đánh tới nơi này. Như vậy, thủy yên đại phạt đầu gối, hỏa thiêu Lăng Vân quật địa cảnh tượng cũng phải ứng nghiệm. Ha ha, Hòa kỳ lân, thế giới này liền muốn người nghĩ ta vật cười. Nếu như sau đó gặp gỡ cái kia long có thể phun ra Long Nguyên, mà không phải giết mới có thể được Long Nguyên, đến thời điểm lại thay đổi vật cười, bởi vì thân là truyền nhân của long, vì lẽ đó Viêm Hoàng tử tôn cười rống mới là đẹp trai nhất."

Kiếp trước vẫn là phạm nhân Pháp thân thời gian, hẳn liền tìm một cái băng điểm Cự Long làm thú cười, theo : đề thế giới kia nghề nghiệp thuyết pháp, là Long kỵ sĩ.

Nhớ tới cái kia cuồng bá duệ huyền khốc băng điểm Cự Long, hẳn thì càng thêm nhớ tới túi áo yêu quái nhân vật chính trí gia con kia lão phun, tùy hứng lên phun người không thương lượng. Vốn là chiếu lão phun tìm đến vật cười, bởi vậy băng điểm Cự Long tướng mạo phương diện hoàn toàn cùng phương tây bò sát long như thế, thế nhưng tính cách so với lão phun ôn hòa hơn nhiều, chỉ có lúc chiến đấu mới trở nên hung mãnh tàn bạo.

Hiện tại Tần Sương mang theo bọn họ trực tiếp hướng đi chiến đấu khai hỏa nơi, vừa vận nhìn thấy Nhiếp Phong tiểu chính thái đại triển võ công, đem kẻ chạy cò một chiêu đánh bại.

Đoạn Lăng chú ý tới Tần Sương đoàn người, cho rằng cùng là sáu đại khẩu người, vì vậy cảnh giác theo dõi hẩn môn.

Mất thấy sáu đại khẩu mang theo con cái của bọn họ cùng với đồng bạn muốn chạy trốn, Tần Sương mở miệng nói: "Bốn người các người đi giết bọn họ, đồng thời đánh ngắt cầm trong tay lưỡi dao tiểu hải cùng với đứng ở bên cạnh hẩn cái kia tên tiểu quỷ, ghi nhớ kỹ một điểm, ngàn vạn không thể gây tổn thương cho hai hài tử nhóc kia, bằng không, các người tự vẫn tạ tội đi!"

"Thuộc hạ tuân mệnh." Quyền Nô cùng Chương Nô dồn dập xuất kích, còn Tử Nô cùng với Tù Nô ở Bộ Kinh Vân gật đầu bên dưới, cũng thuận theo xuất kích.

Bốn phó cùng nhau tiến công, sáu đại khẩu chờ người bao quát nhi đồng dồn dập gấp độc thủ, một mực mất mạng, phơi thây tại chỗ.

"Oa, ô,,,,, " Đoạn Lăng xưa nay chưa từng thấy máu tanh như thế tình cảnh, tuổi tám tuổi hẩn tại chỗ nôn mửa không ngớt, vô cùng chật vật.

Bên cạnh mười một tuổi Nhiếp Phong nhũ mây, trên tay dĩ nhiên rút đao đối mặt, tuy có nhân từ tâm, nhưng trong xương cũng không phải người bình thường, Nhiếp Phong một bộ trận địa sẵn sàng đón quân địch đáng về hướng về bọn họ vấn đề: "Các người là người nào? Tại sao muốn lạnh lùng hạ sát thủ đây! Bọn họ vừa không có đắc tội quá các người."

Quyền Nô chính diện tập kích Đoạn Lăng, Chương Nô đi đường vòng sau lưng ra tay, mà một bên Nhiếp Phong muốn làm cứu viện, lại bị Tử Nô chính diện dây dưa kéo lại, Tù Nô thì lại từ bên hiệp trợ.

Đoạn Lăng ung dung tránh thoát Quyền Nô nắm đấm, nhưng Chương Nô một tay đao chặt bỏ Đoạn Lăng sau gáy, trực tiếp một chiêu chế phục kết thúc lăng, khiến cho ngã xuống đất ngất đi.

"Đoạn Lăng!" Nhiếp Phong kinh ngạc thốt lên một tiếng, nhưng là phân thần.

Hẩn đối mặt có thể không phải người bình thường, những này nô bộc đã từng đều sẽ là quát tháo biên quan cao thủ vô lâm, vì lẽ đó Nhiếp Phong nhất định rất nhanh gấp xui xẻo.

Tử Nô một chiêu kiếm dờ đi Nhiếp Phong Tuyệt Âm Đao, Tù Nô nhẹ nhàng một cước điểm đến chỗ tốt đá trúng Nhiếp Phong đầu, đem đánh bay một bên, lăn tới Đoạn Lăng bên cạnh, cũng như thế ngất đi, đôi này : chuyện này đối với thanh tú tiểu chính thái trong nháy mắt thành nan huynh nan đệ.

Tử Nô nhặt lên Tuyệt Âm Đao, chính muốn qua đi đưa cho chủ nhân của hẩn Bộ Kinh Vân, nhưng Tần Sương đưa tay ngăn lại, ra hiệu hẩn giao cho mình.

Thấy vậy tình hình, Bộ Kinh Vân lạnh nhạt nói hai chữ: "Cho hẩn."

Tần Sương cười tiếp nhận Tuyệt Âm Đao, nhẹ nhàng xoa xoa lạnh lẽo thân đao, bỗng nhiên dùng đao chỉ vào trên đất hai tên hài đồng một trong Đoạn Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Băng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Hồng Cầu là lão Mã con ruột

Chương 4: Hồng Cầu là lão Mã con ruột

Tần Sương chậm rãi nói đến: "Năm đó ấu tiều tử nên chính là Nam Lâm Kiếm Thủ con trai độc nhất, Đoạn Lăng. Bên cạnh vị kia bảo vệ Tuyết Âm Đảo nhất định là Bắc Âm Cuồng Đảo con trai, Nhiếp Phong. Không Từ, người mang theo Nhiếp Phong hạ sơn đến lầu thuyền trên, Quyền Nô cùng Chương Nô xem trọng hắn, nếu để cho tiều tử này thương tổn được Không Từ, hai người các người liền không cần sống sót tới gặp ta."

"Là (tuần mệnh)." Không Từ cùng hai vị nô bộc đáp ứng nói, liền dẫn Nhiếp Phong rời đi.

Không Từ trải qua Bộ Kinh Vân bên cạnh thời, Bộ Kinh Vân ánh mắt nhẹ nhàng thoáng nhìn, trong chớp mắt, nhưng vẫn để cho vẫn đang quan sát Bộ Kinh Vân Tần Sương chú ý tới.

"Ha ha, thằng nhóc cũng là nên đến yêu sớm thời điểm, có điều, cảm giác này thực sự là khó chịu." Tần Sương tâm tình biến không được, nhưng trong lòng nghĩ lên Hỏa Kỳ Lân sau khi, hắn có một ý kiến hay, bảo đảm có thể một đời một kiếp dẫn vật Bộ Kinh Vân.

Lúc này chính trực Hỏa Kỳ Lân muốn đi ra săn bắn thời cơ, Tần Sương có cái không sai ý nghĩ: "Không biết Hỏa Kỳ Lân cái gọi là điên cuồng máu cùng lão Bát máu của đại xà tương kém bao nhiêu! Bây giờ vừa vận năm tiều tử này làm cái thí nghiệm, ngày sau nếu như liền điên cuồng, liền để hai cái phát điên món chính hồ bầm cũng không sai, quyền làm xem xiếc khi."

Nơi đây chỉ để lại Tần Sương cùng Bộ Kinh Vân, cùng hắn hai vị nô bộc, Bộ Kinh Vân mở miệng nói: "Sư huynh, chúng ta hiện tại có phải là đi tìm đoạn soái, cướp đoạt hãn Hỏa Lâm Kiếm!"

"Không phải, chúng ta liền ở lại chỗ này, tìm một chỗ ẩn đi, đợi lát nữa có trò hay xem." Tần Sương nói xong, chỉ thấy hãn hướng về một chỗ cửa động vách núi cheo leo vút lên Tuyết Âm Đảo, lại oanh trên một quyền, dựa vào kinh khí, Tuyết Âm Đảo xuyên thẳng vào cái kia cửa động phụ cận trên vách đá.

Làm tốt sau chuyện này, Tần Sương nói với bọn họ: "Được rồi, mang tới Đoạn Lăng ẩn đi đi, lát nữa chờ ta dẫn dò."

Chờ bọn hãn ẩn giấu một lúc, đoạn soái cùng Nhiếp Nhân Vương giao thủ âm thanh liền truyền tới, leng keng leng keng, còn tưởng rằng là đi giang hồ lang trung lắc kỷ phiến, làm cho kỷ trên lục lạc vang vọng đầy.

Từ Nô kinh ngạc nói: "Nam Lâm Kiếm Thủ lại bị Bắc Âm Cuồng Đảo dùng một cái đòn cưỡi đao đè lên đến đánh? Không nên a! Giang hồ tương truyền hai người bọn họ thực lực sần sần với nhau, không khả năng sẽ có như vậy nghiêng về một bên quyết chiến mới đúng."

Bộ Kinh Vân lạnh rên một tiếng, lại nói nói: "Đoạn soái Hỏa Lâm Kiếm chưa từng ra khỏi vỏ, bằng không, Nhiếp Nhân Vương tất bại."

"Xem ra bị ta đánh mấy lần, đầu óc biến thông minh, ha ha ha." Tần Sương nói trêu chọc Bộ Kinh Vân, tức giận Bộ Kinh Vân nghiêng răng nghiêng lợi.

Nói chuyện bên kia hai người giao chiến đã tới Hỏa Kỳ Lân gia tộc miệng, mà lúc này mực nước đã sớm yên quá đại phạt đầu gối, Hỏa Kỳ Lân dĩ nhiên bị thức tỉnh, hỏa thiêu Lăng Vân quật dị tượng không lâu nữa liền sẽ phát sinh. Có điều, bọn họ sự chú ý đều ở quyết đấu trên, mãi đến tận Nhiếp Nhân Vương phát hiện Lăng Vân hàng động khẩu trên vách đá Tuyết Âm Đảo, đảo mắt ngắm nhìn bốn phía, nhưng chưa phát hiện con trai của hãn Nhiếp Phong, chỉ nhìn thấy một chỗ thi thể.

Cái kia đoạn soái đã giết đỏ mắt, Hỏa Lâm Kiếm tự động thoát ly vỏ kiếm, tà dị khí tức càng là ảnh hưởng kết thúc soái lý trí, mà nhìn hãn biểu hiện hiện lộ hết điên cuồng, nhìn Nhiếp Nhân Vương hi cực giận dữ hét: "Tuyết âm đã trở về vị trí cũ, chẳng trách lão đồng bọn hưng phấn như thế khó nhịn, chính là công bằng quyết một trận tử chiến thời điểm. Đến đây đi, dùng người Tuyết Âm Đảo cùng ta Hỏa Lâm Kiếm so sánh cao thấp."

Giữa không trung hướng dưới, đoạn soái triển khai kết thúc gia kiếm pháp thức thứ tám, Hỏa Lâm thực nhập.

Chỉ thấy cái kia Hỏa Lâm Kiếm ở đoạn soái trong tay giữ ra vô số kiếm ảnh, thiên la địa võng bao phủ phía dưới Nhiếp Nhân Vương, phảng phất mây đen tề tụ, không gặp quang ảnh. Trên đất bụi bặm bắn ra, kiếm khí quý quai, đủ để nhìn ra được kiếm thế mãnh liệt.

Nhiếp Nhân Vương nóng ruột nhĩ tử an nguy, cố ló ra : mở miệng đối với đoạn soái nói rằng: "Ngừng tay, con trai của ta Nhiếp Phong cùng con trai của người Đoạn Lăng đều không thấy tăm hơi."

Này hai hàng đều là độc thân phụ thân, Đoạn Lăng hãn mẹ khó sinh treo, Nhiếp Phong hãn mẹ theo người chạy, hai cái người đàn ông độc thân con trai độc nhất đối với bọn họ tới nói đều là ký thác tinh thần. Giờ khắc này nghe nói nhĩ tử không gặp, đoạn soái cả kinh khôi phục thần trí, vội vã thu chiêu, hạ xuống trên đất nhìn chung quanh.

Tần Sương đang muốn để Bộ Kinh Vân mang theo hôn mê Đoạn Lăng, còn có hãn hai vị nô bộc đi ra làm mỗi thời điểm, chợt thấy bất ngờ xảy ra chuyện, Lăng Vân quật một đạo hung mãnh ánh lửa lao ra. Nhiếp Nhân Vương cùng đoạn soái giao thủ vẫn chưa bị thương, hay bởi vì băng tâm quyết mà cảm giác tương đối nhạy bén một điểm, đúng lúc né tránh, có thể trong phút chốc đoạn soái nhưng không tránh kịp, bị ngọn lửa hừng hực bắn trúng ngã xuống đất, vang lên theo một tiếng bô mượng kêu thảm thiết.

"A!"

Đây là đoạn soái trên đời này phát sinh cuối cùng một tia âm thanh, chỉ vì hấn giờ khắc này bị Hỏa Kỳ Lân một cái cắn đầu tư cách cách, chặt đầu nơi máu tươi tuôn ra.

"Hỏa Kỳ Lân! ! !" Nhíp Nhân Vương biểu hiện sợ hãi, hoàn toàn không giống ngày xưa hấn.

"Hai người các ngươi nhanh đi giúp hấn một tay, đem quái vật kia diệt trừ." Tần Surong cả người bạo phát khí tức lạnh như băng, làm cho bị Hỏa Kỳ Lân phát sợ ba người tỉnh lại, hai vị nô bộc tuân lệnh sau khi cũng lập tức từ ẩn thân nơi đi ra ngoài, đứng ở Nhíp Nhân Vương phía sau.

Tại chỗ Bộ Kinh Vân xem Hỏa Kỳ Lân một cái vút bỏ đoạn soái đầu người, lè lưỡi liếm bên mép máu tươi, ánh mắt cực kỳ hung ác dữ tợn nhìn quét mọi người.

Bộ Kinh Vân đột nhiên hét lên một tiếng, đã hôn mê. Nhưng hấn này một gọi đúng là âm ỉ Đoạn Lăng tỉnh lại, có điều, sau một khắc hấn lại ngất đi, bị Tần Surong một quyền chiếu khuôn mặt đánh tới, gãy nát.

"Tiên sư nó, cái này chẳng lẽ là hồ điệp hiệu ứng sao? Vốn là nhưng là dự định để đoạn soái cùng Nhíp Nhân Vương hợp lực tiêu hao một hồi Hỏa Kỳ Lân địa thực lực, bây giờ xem ra, bởi vì ta tham dự nhiệm vụ lần này mà thay đổi không ít nội dung vớ kịch a!" Tần Surong trong lòng nói nhỏ, nhưng người đã bắt đầu quan sát Hỏa Kỳ Lân cái kia bóc ra một mảnh vảy địa phương ở nơi nào, chỉ vì hấn chỉ có thể từ nơi này làm điểm đột phá mới có thể lấy hiện tại thực lực như vậy đánh bại Hỏa Kỳ Lân.

Thấy đột nhiên xuất hiện hai người, còn có xa xa Tần Surong, té xỉu xuống đất hai cái tiểu hài, Nhíp Nhân Vương ánh mắt âm trầm, mở miệng hỏi: "Các người là người nào? Tại sao lén lút lút trốn ở một bên! Con trai của ta Nhíp Phong lẽ nào bị các người bắt đi rồi?"

Liên tiếp tam vấn, cũng không người trả lời, trái lại Tần Surong vèn vèn là nhìn Hỏa Kỳ Lân, khóe miệng né qua vẻ mỉm cười, nói với nó: "Hong Cầu, ta nghe nói người là lão Mã con ruột, mau mau để lão Mã đi ra, để hấn ném thư lão tử nắm đầm lợi hại."

"Hong Cầu! Lão Mã!" Nhíp Nhân Vương cùng nô bộc môn trong lòng né qua một tia nghi hoặc, lẽ nào bọn họ một người một thú là nhận thức?

Hỏa Kỳ Lân là thể gian ít có linh thú, ạch, một ít người bên trong hung thú, cùng cái kia long như thể, đều là tinh thông nhân tính dị thú.

Nghe Tần Surong như vậy si nhục chính mình, Hỏa Kỳ Lân nổi giận, nhân gia rõ ràng là Kỳ Lân, ở đâu là cái gì Hong Cầu, càng không phải cái gì lão Mã con ruột, nữa bức có thể sinh ra Kỳ Lân sao! Không đúng, cái kia không có nghĩa là chính mình là con hoang sao?

Thú có thể giết, không thể nhục, hung thú cũng là có tôn nghiêm địa.

"Gào,...." Hỏa Kỳ Lân ngửa mặt lên trời rít gào, tức thời trên người hỏa diễm hùng hực dấy lên, chung quanh bắn nhanh, nhen lửa phụ cận cây cỏ cành cây.

Nhíp Nhân Vương đối mặt Hỏa Kỳ Lân bức này hung thú cũng không dám bắt cần, vừa ra tay chính là hung ác cực kỳ sát chiêu, ngạo hàn sáu quyết đệ tam quyết "hồng hạnh xuất tường" (ngoại tinh) (nguyên danh tuyệt bên trong hồng hạnh).

Chiêu này vừa ra, đao ảnh như tuyết, mà tuyết bên trong ẩn giấu cực cường sát chiêu, trải qua Nhíp Nhân Vương bởi vì vợ phản bội mà cái bản sau khi, biến thành một chiêu hung tàn tàn nhẫn sát chiêu.

Từ Nô nhặt lên đoạn soái tuột tay rơi trên mặt đất Hỏa Kỳ Lân Kiếm, bản nhát gan khí tiến lên, lại đột nhiên liền hai tay cầm kiếm từ bên mà lên, Từ Nô thấy này, cũng chỉ đành cùng đi liều mạng.

"Oành!" Một tiếng vang thật lớn, hóa ra là Hỏa Kỳ Lân bạo phát hỏa diễm, lấy hỏa công địch.

Hỏa Kỳ Lân rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng, vốn định giữ 'Lương thực' mặt sau ăn nữa, trước tiên giết chết cái kia si nhục chính mình vô liêm sỉ phạm nhân, có thể các ngươi nhưng một mực khi ta đường đi, vậy trước tiên giết các ngươi, lại đi giết hấn.

Hỏa diễm nhiệt độ rất cao, Nhíp Nhân Vương nhưng dựa dẫm Tuyết Âm Đao ích thuộc tính "Lửa" dừng cảm tiến tới, Từ Nô cũng dựa dẫm Hỏa Kỳ Lân Kiếm dẫn thuộc tính "Lửa" xông lên, duy có hay không thần binh lợi khí Từ Nô bị bức lui. Hỏa Kỳ Lân liếc mắt là đã nhìn ra kẻ địch mạnh yếu, đường kính hướng về bên phải Từ Nô chạy đi, trong thời gian ngắn khiến lợi trào đánh giết Từ Nô, gan ruột biểu lộ, tại chỗ hỏa thịt nướng người.

Nhưng Hỏa Kỳ Lân thể tiến công chưa định, trong chớp mắt hai cái nhảy lên liền đến Từ Nô phía sau, nhiên Từ Nô xoay người lại lấy Hỏa Kỳ Lân Kiếm chém ngang đầu. Nếu là bình thường dã thú lập tức liền bị trảm thủ, đáng tiếc Hỏa Kỳ Lân đao thương bất nhập, nếu như công lực không đầy đủ mạnh mẽ, há có thể phá vỡ hô!

Bởi vậy Từ Nô một đòn không được tay, càng là làm tức giận Hỏa Kỳ Lân, kết cục có thể tưởng tượng được.

Chương 5: Người mù một đao gãy Hồng Cầu

Chương 5: Người mù một đao gãy Hồng Cầu

"Nghiệt súc, chó có càn rỡ, xem đao!" Nhiếp Nhân Vương hét lớn bên dưới, dĩ nhiên giọng lên Tuyết Âm Đao hướng về Hỏa Kỳ Lân bỏ tới.

Hắn này một chiêu chính là ngạo hàn sáu quyết chi đệ nhất quyết kinh hàn thoáng nhìn, chỉ thấy Tuyết Âm Đao hàn mang lấp loé, đao thế ác liệt, có thể nhìn ra được chiêu thức lợi hại phi thường.

Hỏa Kỳ Lân vốn là muốn không nhìn Nhiếp Nhân Vương chiêu này, thế nhưng Tuyết Âm Đao cho hắn lạnh lẽo cảm giác cực kỳ căm ghét, bị thứ này đánh vào người, sẽ rất không thoải mái. Vì lẽ đó Hỏa Kỳ Lân bách dưới sự bất đắc dĩ, hướng về một bên nhường bộ lui binh, mới làm cho Tù Nô tránh thoát một kiếp. Nếu không, Tù Nô lập tức bị phân thân, sẽ chết không toàn thây.

"Được!" Tần Sương không khỏi đại tán một tiếng, người bên ngoài không biết hắn tán chính là thú, vẫn là người.

Tù Nô tâm có nội phản, vừa nảy suất nửa chôn thấy mỡ thú, khiến cho hắn hết sức tức giận, vì vậy đối mặt Hỏa Kỳ Lân giận dữ hét: "Súc sinh, ta muốn ngươi chết ở ta dưới kiếm!"

Dứt lời tay phải hắn liền tung bên người nhiều năm phạm Binh lợi kiếm, tập kích Hỏa Kỳ Lân yết hầu.

Nhiếp Nhân Vương nhận ra được Tù Nô dị thường, dĩ nhiên cùng đoạn soái lúc trước cùng hắn quyết đấu thời như vậy biểu hiện điên cuồng, mà hai mắt đỏ đậm, nghĩ thầm: "Xem ra nghe đồn là thật sự, Hỏa Lân Kiếm chính là một thanh có chứa tà khí tà kiếm, đối với người sử dụng nó càng lâu thì sẽ bị kiếm khống chế tâm trí, không phải người ngự kiếm, mà là kiếm ngự người."

Giờ khắc này không phải nghĩ quá nhiều sự thời cơ, đối mặt Hỏa Kỳ Lân cỡ này nhân gian hung thú, Nhiếp Nhân Vương cũng sẽ không để mất đi lý trí Tù Nô một mình đối mặt, dù sao hắn vẫn tính là một trợ lực, phòng ngừa một mình đơn đả độc đấu Hỏa Kỳ Lân hung hiểm cảnh giới.

Hắn cũng theo sát Tù Nô sau khi ra tay rồi, hắn sử dụng ngạo hàn sáu quyết đệ nhị quyết, đóng băng ba thước, ý đồ suy yếu Hỏa Kỳ Lân hỏa kính, lại để Tù Nô thế hắn cố gắng chia sẻ một chút Hỏa Kỳ Lân sự chú ý. Bởi vì hắn quan sát được Hỏa Kỳ Lân đối thủ nắm Hỏa Lân Kiếm Tù Nô đặc biệt cừu hận, tuy rằng không biết các loại nguyên nhân, nhưng này chính là cơ hội cực tốt, vì lẽ đó đem Tù Nô quyền làm rác rưởi lợi dụng.

Lạnh lẽo đao khí phi tập mà đến, Hỏa Kỳ Lân trên người hỏa diễm thu nhỏ lại, vốn là chuyện tốt, đã thấy nó miệng phun liệt diễm, phun về phía Nhiếp Nhân Vương.

Bên kia Tần Sương thấy Hỏa Kỳ Lân trong miệng phun ra hỏa diễm, rất là kinh hãi, trong lòng nhạc nói: "Ta đi, nguyên bên trong chẳng lẽ có chiêu này sao? Có điều, người nếu hiểu được lão phun chiêu số, vậy ta sau đó coi như được cái kia long làm thú cưỡi, cũng sẽ không giết người, ăn thịt uống máu tăng trưởng công lực thực sự là quá lãng phí."

Nếu như người trong võ lâm, không, dù cho là đã sớm hóa thành xương khô đoạn gia tổ tiên đoạn chính hiển biết hắn có loại ý nghĩ này, lập tức nâng kiếm liều mạng với hắn, chứ nói chi là ở trên giang hồ lăn lộn võ lâm nhân sĩ.

Lại nhìn bên kia tình hình trận chiến, đao khí bị Hỏa Kỳ Lân liệt diễm loại bỏ, cũng liệt diễm khí thế chưa giảm nửa phần, vẫn tuôn ra mà đến, Nhiếp Nhân Vương hồn nhiên không sợ, muốn dùng lại đóng băng ba thước khu diệt liệt diễm. Có điều, hắn vẫn không có ra tay, Tù Nô lấy Hỏa Lân Kiếm tiếp dẫn Hỏa Kỳ Lân liệt diễm, kiếm hoa run lên, uyển như hỏa diễm vòng xoáy tự đến trụ đâm, khí thế hùng hổ nhắm phía Hỏa Kỳ Lân.

"Ủm! Kiếm Long Thổ Thủy, người là Song Long Kiếm Bích một trong Trần Khuê Long, như vậy, lúc trước chết một vị khác chính là Ngô Ngọc Long. Các người không phải mất tích mười mấy năm sao? Tại sao tái xuất giang hồ! Lẽ nào những kia năm các người cho người khác làm nổi lên chó săn?" Nhiếp Nhân Vương nói rất nặng, xem bên kia ăn mặc một thân xa hoa xiêm y Tần Sương, liền tự nhận đoán ra hai người bọn họ mất tích nguyên nhân, biểu hiện vô cùng xem thường Song Long Kiếm Bích hành vi.

Chỉ tiếc bất luận hắn nói nói cái gì, cũng không có người phản ứng hắn, vừa đến Tần Sương xem thường cùng kẻ chắc chắn phải chết vô nghĩa, thứ hai Tù Nô không tư cách mở mồm nhạo, huống chi hắn hiện tại thần trí đã mất, không thể rảnh rỗi đi trả lời Nhiếp Nhân Vương vấn đề.

Mà xem Hỏa Kỳ Lân không né không tránh chính diện đối đầu Tù Nô, đãi gần người thời bỗng nhiên đứng thẳng lên, tả chân trước vỗ bỏ Hỏa Lân Kiếm, hữu chân trước đập trúng quán tính về phía trước Tù Nô địa đầu. Tuy rằng không có đập cái nát bét, nhưng nửa bên đầu nghiêm trọng vết bong huyết nhục như than cốc, cũng có thể thấy được bên trong bạch cốt, Thần Tiên khó cứu rồi.

"Được lắm sư tử vô thố!"

Thoại đến, người cũng đến, Nhiếp Nhân Vương dĩ nhiên từ Tù Nô phía sau xuất hiện, triển khai ngạo hàn sáu quyết chi đệ tứ quyết Đào Chi Yêu Yêu Tập Lai, phảng phất Tuyết Âm Đao tựa hồ mềm mại như cành cây, nhìn qua mềm yếu vô lực, kì thực là một thức cương liệt vô cùng chiêu số.

Bên kia Tần Sương đối với Nhiếp Nhân Vương đối xử Hòa Kỳ Lân ứng đối có sự khác biệt kiến giải, chỉ nghe hắn nói: "Thiết, cái gì sư tử vô thỏ, quả thực lại như gười phụ đánh nhau, nạo chết người, để người phá tương."

Đáng tiếc Nhiếp Nhân Vương chuyên tâm nhất chỉ đối phó Hòa Kỳ Lân, hoàn toàn không thấy ngoại giới ảnh hưởng. Nếu không, hắn khả năng muốn nói Tần Sương hai câu, đều lúc nào, người nhỏ nước bọt cái rắm a, còn không ra tay giúp đỡ.

Nhưng mà sự thực là Nhiếp Nhân Vương cùng Hòa Kỳ Lân hiện tại một đối một, còn tới thời khắc mấu chốt, Hòa Kỳ Lân nếu là không có biện pháp ứng phó chiều này, định có thể bị Nhiếp Nhân Vương đả thương. Phản chi cũng tất nhiên, một khi Nhiếp Nhân Vương này một chiêu không đắc thủ, thì lại sẽ chết ở Hòa Kỳ Lân miệng dưới hoặc trảo dưới.

Gần như vậy khoảng cách, Hòa Kỳ Lân thực sự là không có cách nào mạnh mẽ chống đỡ đối công, bụng nhưng là tương đối mềm mại nơi, thế nhưng còn có thể tiến hành phòng thủ phản kích. Chỉ xem nó đừng đưa lên, lắc người xoay một cái, phần lưng bị đâm bên trong, nhưng không thể phá vỡ, miễn cưỡng nhân hán khí vào thể cũng chịu đến một chút nội thương, nhưng xem Hòa Kỳ Lân vươn mình há mồm cắn trúng Nhiếp Nhân Vương yết hầu, một người một thú song song ngã xuống đất, một lúc Hòa Kỳ Lân liền lắc lắc thân thể đứng lên đến rồi, hai mắt dữ tợn nhìn chăm chăm Tần Sương xem, khóe miệng chảy ra một điểm máu tươi.

Trước mắt thảm trạng để Tần Sương nhìn đến than thở nói: "Ai, cái gì chó má một đại tông sư, thực sự là trong núi không con cọp, hầu tử xưng Đại Vương. Không nghĩ tới Nam Lân Kiếm Thủ cùng Bắc Âm Cuồng Dao hai người này nhai nuốt hết hàng toàn bộ chôn thân nơi đây, nội dung vở kịch thực sự là biến hóa quá lớn."

"Đạo đến!" Tần Sương cảm khái sau khi khẽ quát một tiếng, nắm tại Nhiếp Nhân Vương trên tay Tuyết Âm Dao tự động đi tới Tần Sương trên tay, cũng chính là thời gian một cái nhảy mắt mà thôi.

Hòa Kỳ Lân nổi giận, trên người ngọn lửa hừng hực hừng hực, ở nó có ý dưới sự dẫn đường bỗng dưng ngược gió mà đi, hướng Tần Sương thiêu lại đây.

"Mà nghe ta phát câu nhàu, đợi lát nữa động thủ nữa đi!" Tần Sương nói thì nói như thế, hắn đối mặt ngọn lửa kia cũng là muốn tự vệ.

Chỉ thấy Tần Sương tiện tay một đao quét rác, quét ra một đường Tiểu Băng đâm, không chỉ diệt hỏa, hơn nữa còn thẳng tới Hòa Kỳ Lân trước mặt, nhất thời liền kinh sợ Hòa Kỳ Lân, nghi chân không dám trước.

"Kiếp trước ta có kẻ địch cùng bằng hữu, bắc địa rất vương Ike la ty · đại địa, một đôi lời đình chuy làm cho xuất thần nhập hóa, ta giúp hắn thành lập người Man quốc gia, hắn truyền lời đình chuy pháp cho ta. Phương tây thủ quốc quốc sư, Kiếm thần Ba La mạn · dịch, ta giúp hắn đoạt một vị nhân loại công quốc công chúa, hắn truyền cho ta thủ hoàng kiếm đạo. Nam hải thủy Tinh Linh Thương Thần Star khắc · Dylan, ta với hắn mẹ thủy Tinh Linh nữ hoàng tốt hơn, vì lẽ đó được hải thần thương pháp. Đông Phương vực sâu nơi, đại Ma quân bên trong đạo ma Ma La · dịch luân thế tử là ta Tiểu Tam, liền, người hiểu được, luyện ngục ma đạo ta cũng học." Tần Sương hồi ức xong chuyện cũ, duỗi ra một cái tay nói với Hòa Kỳ Lân: "Kiếp trước bị người ám hại trở thành một người mù ta cũng đối với này bốn loại binh khí nắm giữ đều đạt đến người Bình hợp nhất, Bình tức là người, người không phải Bình cảnh giới, đan chỉ vì là thương, song chỉ làm kiếm, bàn tay vì là đao, nắm tay vì là chùy. Chỉ tiếc đời này phương diện lực lượng yếu một chút, cảnh giới là không thiếu, nếu không, cũng không cần mượn đao cùng người so chiêu."

Nói tới này, Tần Sương dùng đao chỉ về Hòa Kỳ Lân, nhắm hai mắt lại, cười nói: "Đến đây đi! Ta trước đây thế sương lạnh thần linh danh nghĩa tuyên thệ, một chiêu bại người, nếu là thất thủ, ta liền không thu người vì là vật cười, còn một đời bảo đảm người áo cơm không lo."

Kỳ thực Hòa Kỳ Lân vốn vẹn thông nhân tính, đối với hắn bây giờ nói những câu nói kia rắm chó không kêu, thấy hắn bài nổi lên tư thế, Hòa Kỳ Lân nhất thời nổi trận lôi đình, như đầu xe lửa bình thường xông lại, khí thế như cầu vòng.

Giữa lúc Hòa Kỳ Lân hai trảo liền phải tóm lấy Tần Sương thời, hắn hạ thấp thân thể, nhẹ nhàng rẽ một bên đi tới Hòa Kỳ Lân bên phải thân thể, sau đó đề đao hướng về trên lại chuyển hướng xen vào, sau một khắc Hòa Kỳ Lân bị thiết: "Gào gừ,,, "

Tình cảnh này thật giống như đều là nhất định dáng vẻ, Tần Sương động tác nước chảy mây trôi, không có một chút nào trì trệ, Hòa Kỳ Lân xung phong cũng là nhanh chóng như vậy, không có nửa phần do dự, dẫn đến hết thấy đều như vậy tự nhiên để Hòa Kỳ Lân phá giáp chỗ phun máu như nước tiểu trụ, lại bị Tần Sương lấy Tuyết Âm Dao dẫn dắt, tận đều chiếu vào Bộ Kinh Vân trên người.

Trái lại Hòa Kỳ Lân nhân bị thương mà thể đi không ngừng, lăn lộn hướng về vách núi một bên đi, chẳng lẽ muốn rớt xuống hải sao!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Băng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Hỏa Kỳ Lân tên Mặc Dương

Chương 6: Hỏa Kỳ Lân tên Mặc Dương

"Không đánh lại được ta cũng không cần nhảy núi (nhảy xuống núi) đi! Ngươi thực sự là quá nóng ruột, ha ha." Tần Sương nhìn hỏa nhô nước bọt, nhưng hẳn dĩ nhiên triển khai khinh công Vu Hồi Quá Khứ cứu Hỏa Kỳ Lân.

Cái kia Hỏa Kỳ Lân trong lòng tức giận, tức giận là Tần Sương này phạm phu tục tử lại có thể thương tổn tới mình, còn rất nhân nhả chế nhạo, này tội không thể tha thứ, gấp chính là chính mình lần hướng về vách núi một bên, cách xa một bước liền muốn ngã xuống, phía dưới nhưng là đại dương mênh mông, phải biết lão tử đáng ghét nhất thủy, nhục điểm cũng là thủy.

Có điều, Hỏa Kỳ Lân là đừng lo chính mình, bởi vì Tần Sương cũng sẽ không để tốt như vậy vật cười cho 'Chạy', vì lẽ đó đảo mắt trong lúc nhất thời hẳn liền trước tiên với Hỏa Kỳ Lân nhảy núi mà đi.

Hỏa Kỳ Lân hết sức kinh ngạc, này hai hàng vì là mao nhảy núi tìm chết! Để nó làm sao cũng không nghĩ ra.

Lại nhìn Tần Sương một chương đánh về phía Hỏa Kỳ Lân, một quyền đi xuống nổ ra.

Giờ ạ đây là ở bù đao sao! Tất yếu sao!

Sự thực nói cho Hỏa Kỳ Lân nó nghĩ quá nhiều, Tần Sương động tác này là vì cứu nó, một đao kinh khí đem nó từ trên vách đá cheo leo đẩy trở lại, ngược lại là chính hẳn ngã xuống.

Lăn lộn trở về Hỏa Kỳ Lân rất tò mò, ạch, không đúng, là rất lo lắng nó ân nhân cứu mạng địa an nguy, không để ý thương thế trên người liền đi tới trên vách đá cheo leo, sau đó cúi đầu nhìn xuống đi, chính là xem cái kia cứu nó người chết hay chưa.

Kết quả nhất định là để Hỏa Kỳ Lân thất vọng, mà nghe Tần Sương âm thanh từ sau lưng nó truyền đến: "Yêu, ta lúc này mới cứu ngươi, lẽ nào ngươi liền ngóng trông ta chết sao? Được rồi, y theo ước định, ngươi nghĩ ta vật cười. Đương nhiên, ngươi sau đó đồ ăn ngủ nghỉ ta bao hết, làm sao cũng sẽ không để cho ngươi đói bụng đến phải da bọc xương, dù sao vậy sẽ có tồn ta hình tượng."

Tọa cái cầu a! Hỏa Kỳ Lân thiêu đốt khí lửa nóng hừng hực, hướng về cửa động phương hướng chạy đi.

Lại nói Tần Sương dĩ nhiên không ngã xuống, kỳ thực là dựa vào đường như Kamezoko bình thường thả ra ngoài kinh khí đem chính mình mạnh mẽ lui về, mười phần nội lực cũng bị tiêu hao hơn nửa có thừa.

"Muốn chạy! Ân, vốn nên là nói môn đều không có, nhưng là lưu lại hai người này thẳng nhóc ở đây có chút không được, để ngừa vạn nhất, quay đầu lại ta đang tìm ngươi tâm sự người cùng thú trong lúc đó không thể không nói bí mật." Tần Sương trong phút chốc như Xuyên kịch giống như trời mặt, lầm bầm lầu bầu sau khi lưu lại đao kiếm, tay trái tay phải các ôm một tiểu chính thái, lấy nhanh nhất khinh công hướng về phụ cận sung sướng đình chạy tới, cái kia nơi dừng lại Tần Sương từ dựa vào Thiên Hạ Hội cá voi giúp mượn tới lâu thuyền.

Gần hai ngàn mét khoảng cách, dùng sương lý miếng băng mỏng này khinh công chạy đi, trải qua thay đổi một hồi phương thức, nói hùa trượt băng giống như vậy, mấy hô hấp liền đến sung sướng đình, chỉ thấy đầu thuyền đứng Khổng Tử cùng Quyền Nô hai người, nhìn thấy Tần Sương ôm tiểu hài lên thuyền, Khổng Tử vui mừng biểu lộ với trên mặt, rất đáng vẻ cao hứng, Quyền Nô nhìn thấy chủ nhân không có bắt được Tuyết Âm Đao cùng Hỏa Lân Kiếm, đầy mặt nghi hoặc cùng lo lắng.

Quyền Nô tiếp nhận hai cái tiểu hài, còn ra khẩu muốn hỏi nói: "Công tử, đao kiếm lẽ nào không có thu hồi lại sao? Sau khi trở về e sợ bang chủ sẽ giáng tội công tử!"

Tần Sương xì cười một tiếng, nói với hẳn: "Ngươi không cần lo lắng, bốn công tử thì sẽ hướng về chương môn sư tôn giải thích tất cả. Các ngươi chỉ cần xem trọng hai người bọn họ, mà Văn sư đệ nếu là tỉnh lại, để hẳn không muốn mạnh động, cố gắng ngốc ở trên thuyền."

"Đúng rồi, ta còn có chút sự muốn đi làm, các ngươi mà ở trên thuyền chờ ta trở lại."

Lời này nói hẳn, người hẳn đã trượt băng mà đi xa, hoàn toàn không chờ bọn họ trả lời, hoặc hỏi hết đồng tới tấy.

Đi tới cửa động một bên nhặt lên Tuyết Âm Đao cùng Hỏa Lân Kiếm, Tần Sương không chút do dự đi vào Lăng Vân quật bên trong đi, lại từ trong lòng ngực móc ra hộp quẹt chiếu sáng, một đường theo vết máu truy tìm Hỏa Kỳ Lân tẩm tích. Trên đường bỏ xuống Hỏa Lân Kiếm, dự định tận lực hoàn nguyên một hồi nội dung vở kịch, tốt xấu ở thực lực đầy đủ cuồng bá duệ thời điểm tận lực dừng cái quá nhiều lịch sử tiến trình.

Hắn rất thuận lợi tìm tới ánh lửa sáng sủa chỗ, ở Hỏa Kỳ Lân trước mặt biểu thị chính mình không có địch ý mà đem Tuyết Âm Đao đánh vào trong vách tường, mà nhìn thấy Hỏa Kỳ Lân trên người cháy nhiệt độ cao hỏa điểm, ở chính mình chữa thương cho mình, phụ cận thì có hoa cỏ trên kết mẫn mười mấy viên huyết bồ đề, mà Hỏa Kỳ Lân cũng chú ý tới Tần Sương ra hiệu cử động, cũng không ngừng đầu lên, chỉ là thấp giọng trầm ngâm: "Ồ ô! ! !"

"Đừng kêu, ta hiện tại lại không phải đến để ngươi thực hiện hứa hẹn, ngày sau ta lại tới tìm ngươi thời điểm, chúng ta trực tiếp đánh một trận. Nếu như ta thua, liền không cho ngươi nghĩ ta vật cười, nhưng ngươi vẫn thua, liền nhận tội đi, không phải vậy ta liền phải cố gắng dạy dỗ dạy dỗ ngươi." Tần Sương vừa nói, một bên hướng về một toà bệ đá đi đến, cái kia trên đài đá ngồi một bộ xương, trong lòng thầm nói: "Vận khí thật tốt, xem ra thay đổi nội dung vở kịch cũng là có phúc lợi mà!"

Giơ tay hướng một chỗ đẩy ra mạn đàng, Tần Suồng liền rõ ràng nhìn thấy ngạo hàn sáu quyết chiêu thức, còn có cùng với đồng bộ tâm pháp khẩu quyết. Không chỉ như thế, còn có hoàn chỉnh bằng tâm quyết địa khẩu quyết, chuyển này thu hoạch khá dồi dào.

Tần Suồng từ trong lòng ngực móc ra ba món đồ, bút lông, trang giấy cùng một cái gậy trúc bình, ngay mặt trải ra sao chép tâm pháp khẩu quyết, trên mặt mang theo nụ cười đối với một bên nói rằng: "Mặc Dương, lần này tìm đến ngươi chuẩn bị những thứ đồ này kỳ thực chính là muốn thử vận may, thu phục ngươi sau khi trở lại tìm kiếm những này võ công. Có thể không ngờ vận mệnh gây ra đùng với, lần này ta Thiên Suồng Khí bộ này nội công cải bản có hi vọng, thực sự là may mà có ngươi dẫn đường."

"Đúng rồi, Mặc Dương chính là ta chuẩn bị cho ngươi tên. Hồng hoang loại tiểu thuyết Kỳ Lân tộc đều là tính mực nước mực, ngươi lại là thuộc tính "Lửa" Kỳ Lân, vì lẽ đó Thái Dương đương tự cùng ngươi rất xứng đôi nha."

"Gào gào! !" Hòa Kỳ Lân kêu to hai tiếng, không biết là kháng nghị vẫn là đáp ứng, ngược lại nó lại liền như vậy ngủ thiếp đi, có thể là trong mộng nói mơ đi.

Hồi lâu sau, Tần Suồng trở lại lầu thuyền, cùng bọn họ cùng rời đi, mục nhìn đại phật, trong lòng nói rằng: "Mặc Dương, hi vọng lần sau gặp lại thời ngươi sẽ là ta vật cười, hoặc là bằng hữu của ta."

Trở lại Thiên Hạ Hội sau, Tần Suồng đơn giản giải thích một phen, liền nói có hung thú Hỏa Kỳ Lân xuất hiện, nhiễu loạn cướp đoạt Tuyết Âm Dao cùng Hỏa Lân Kiếm kế hoạch, Nam Lân Kiếm Thủ cùng Bắc Âm Cuồng Dao đều bị Hỏa Kỳ Lân chop tới, thập tử vô sinh, mà đao và kiếm cũng thuận theo mất tích.

Hùng Bá nghe nói sau rất tức giận, cho rằng Tần Suồng là ở mở mắt mò mẫm nhạt, nhưng Tần Suồng bẩm báo Nhiếp Nhân Vương con trai Nhiếp Phong, Hùng Bá nội tâm đặc biệt mừng rỡ như điên, còn mặt sau nói ra đoạn soái con trai Đoạn Lăng thì lại khổ rồi bị Hùng Bá mang tính lựa chọn lãng quên đi. Liền, Tần Suồng bị Hùng Bá tha thứ, cuối cùng thuận lý chương bức bách Nhiếp Phong bãi sư, nhưng Đoạn Lăng bị đầu pháp đi làm tạp dịch thời để Tần Suồng ngăn lại, thu được bên người làm tôi tớ, chỉ thứ có chút biến cố thôi.

Từ đó sau Tần Suồng lấy nhiệm vụ thất bại đổ lỗi vì là võ công quá yếu, thỉnh cầu Hùng Bá cho phép hẩn bế quan tu luyện, mặt khác dạy dỗ Không Từ nhiệm vụ liên đề Văn Sư Sứ đi tìm lão mục tử giáo dục làm vợ chi đạo.

Hùng Bá cho phép, chỉ vì người sau cái kia nguyên nhân, hẩn từ bỏ tự mình đào tạo Không Từ làm vợ, vừa vận viên quân cờ này cũng có thể dùng để ngày sau chia lìa Phong Vân, vì vậy hẩn không có bất kỳ lý do gì đi từ chối Tần Suồng bế quan thanh tu, bánh xe lịch sử bắt đầu từ nơi này lại thật giống trở lại nguyên bản quỹ đạo.

Kỳ thực Tần Suồng vốn là không có dự tính như vậy, nhưng là bất ngờ được ngạo hàn sáu quyết cùng bằng tâm quyết, tương lai trong kế hoạch một phần võ công liền như vậy thu được, đương nhiên là luyện võ quan trọng nhất. Trước kia chỉ là muốn tìm vận may từ Lăng Vân quật loại kia khoáng đạo hang động tìm ra đao pháp tâm quyết, dù sao nguyên bản trong nhưng là Nhiếp Phong bị Đoạn Lăng đem hẩn cùng Hỏa Kỳ Lân khôn ở trong động, đồ nát xuất hiện những khác ngã ba bên trong mới được, cổ Tần Suồng lần này thu hoạch chỉ do vận khí gây ra thôi.

Xuân hạ thu đông, thời gian như nã quá khích, trong chớp mắt bảy năm cứ như thế trôi qua.

Từ bế quan bên trong đi ra, lập tức thì có người bẩm báo cho Hùng Bá, mặt khác cũng có người hướng về Tần Suồng bẩm báo một chuyện.

Hùng Bá quyết định mở rộng Thiên Hạ Hội thể lực, muốn nhất thống phương bắc võ lâm, toại đem bên trong phân chia tam đại đường khẩu, vì là tuyển ra ba vị đường chủ, đem ở trong bang cử hành một vấn đề thiên hạ đại hội luận võ. Ai cũng có thể lên làm chức đường chủ, bất luận tuổi tác, bối phận cùng với tư lịch, chỉ có cường giả cư. Hùng Bá này hai hàng cố ý để tỏ lòng đại hội luận võ công bằng cùng công chính, tuyên bố hẩn ba vị đệ tử nhập thất cũng nhất định phải tham dự đại hội luận võ đến tranh cướp đường chủ vị trí.

Đuổi đi lâu la, bên trong gian phòng Tần Suồng mặt mỉm cười, tay cầm song quyền, cảm xúc mãnh liệt dạt dào nói: "Xem ra là đến ta cuồng bá duệ huyền khóc ra trận thời cơ!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Một quyền oai người người đều

Chương 7: Một quyền oai người người đều

Có điều một ngày đã toàn bộ đăng ký thật hết thấy tham tuyển cạnh tranh đường chủ chức vị tuyển thủ, tổng cộng 128 người, trong đó bao quát Đoạn Lăng, Quyền Nô cùng Chương Nô.

Luân phiên một chọi một tranh đấu, không biết là vận khí, vẫn là hậu trường thao túng, ngược lại Tần Surong không có ngộ đến bất kỳ tương đối người quen thuộc, mà gặp gỡ đều có thể một quyền quật ngã, căn bản không cần ra chiêu thứ hai. Nhưng tất cả những thứ này mãi đến tận mười hai cường thời điểm, lúc này mới gặp gỡ người ở bên cạnh, Quyền Nô.

Trên võ đài, Quyền Nô ôm quyền nói rằng: "Đại công tử, lần này tổng tuyển cử là chúng ta người hầu vuron mình thời gian, xin thứ cho lão nô vô lễ."

"Nể tình nhiều năm bảo vệ mức của ta, ta sẽ hạ thủ lưu tình, ngươi có thể khiến xuất toàn lực đi, dù cho là sát chiêu ta cũng cùng nhau nhận lấy." Tần Surong lạnh nhạt nói, kỳ thực Quyền Nô một khi chiêu thứ nhất liền chuyên tấn công chỗ yếu hại của hắn, muốn lạnh lùng hạ sát thủ đem đánh bại, như vậy, Tần Surong tất sẽ giết hắn, càng khỏi nói thương tổn Tần Surong sau, Hùng Bá cũng càng thêm sẽ không bỏ qua Quyền Nô.

Nhưng người sau có một tiền đề, trừ phi Quyền Nô có thực lực có thể tổn thương đến Tần Surong.

"Hắc Hổ Hạ Sơn!" Quyền Nô chính diện nhảy lên xuất kích, quyền ảnh tầng tầng.

Hắn dự định trước hết để cho một tay, thuận tiện thăm dò Tần Surong hậu chiêu là cái gì, sau đó sẽ chân chính ra tay đánh bại Tần Surong.

Bởi vì lúc trước nhiều như vậy tràng luận võ, Tần Surong chưa từng có đánh ra quyền thứ hai, một mực một quyền oanh mặt, thuần sát đối thủ của hắn, vì lẽ đó Quyền Nô mới không dám khinh thường ra tay.

"Sơ hở trăm chỗ, thật nhảm chán a, lẽ nào sẽ không có một trên đẳng cấp đối thủ sao?" Tần Surong tâm lực địa nói thầm nói thầm, mãi đến tận Quyền Nô công kích tiếp cận mới ra tay.

Mọi người dưới đài đều nhìn thấy Tần Surong đột nhiên nhanh chóng dưới tòn, sau đó một chập trùng dương quyền xuất kích, hướng về Quyền Nô mặt trái đánh tới, tốt hơn một chút người theo bản năng liền bung chính mình nào đó nửa bên mặt báng, thật giống bị đánh người là chính mình, trong đó bao quát Bộ Kinh Vân cùng Đoạn Lăng, phỏng chừng là khi còn bé lưu lại bóng tối.

"Ồ! Mặt trái làm sao có chút lạnh lạnh?" Quyền Nô trong lòng có như thế một ý nghĩ, sau đó liền mất đi ý thức.

Ngày hôm nay luận võ mãi đến tận buổi chiều mới kết thúc, Tần Surong cũng nhìn kỹ một chút này vòng bán kết luận võ, phát hiện Bộ Kinh Vân võ công dĩ nhiên cùng Đoạn Lăng sán sán với nhau, nói một câu không êm tai, nếu như Bộ Kinh Vân không sử dụng khi còn bé học trộm Vô Danh chiêu kia bị thống không tên, tuyệt đối thắng không kết thúc lãng. Ngược lại là Nhấp Phong võ công so với hai người bọn họ đều cao hơn rất nhiều, mọi người bên trong chỉ đứng sau Tần Surong.

Đương nhiên, Tần Surong là mạnh nhất, Nhấp Phong đối đầu Tần Surong cũng chỉ có trốn phàn.

Đi trở về nhìn sương lâu thời, Tần Surong chú ý Đoạn Lăng hết sức cao hứng, cùng bên cạnh một đứa nha hoàn trò chuyện với nhau thật vui, Tần Surong trong lòng rất là thờ dài, thầm nói: "Cái kia bị kịch phỏng chừng còn có thể trình diễn, mà hiện tại mười bốn tuổi Đoạn Lăng, năm gần mười lăm tuổi đi cho tới bây giờ xem như là bắt đầu phải có cái huy hoàng thiếu niên trải qua. Nếu như thật sự ngồi trên đường chủ chức vị, cũng cưới vợ sinh con, trước gần nửa đời tuyệt đối là đỉnh cao."

Ngày kế đại hội luận võ trận chung kết chính thức muốn bắt đầu rồi, đầu tiên là Tần Surong đánh với từ Hồng, này từ Hồng chính là sẽ bên trong đến từ đồng doanh uy người, thuở nhỏ tình học đồ vật, cũng theo đồng doanh lão rùa thần tu hành quá một quãng thời gian, học mai rùa công, một bộ da thịt cực kỳ kháng đánh.

Ở Văn Sứ Sứ tuyên bố luận võ sau khi bắt đầu, từ Hồng không ỷ kỳ tí nào như cái thịt đạn bình thường nhằm phía Tần Surong, mà xem Tần Surong giờ lên nắm đấm, làm đánh nghi binh từ lớn lao mặt béo, sợ đến hắn giờ tay lên chống đối. Đáng tiếc Tần Surong rất không đạo nghĩa thu hồi nắm đấm, một chiêu liêu âm chân phá hấn mai rùa công, cuối cùng một quyền trực kích bụng phê đưa hắn trên Tây Thiên.

Cú đấm này có thể không đơn thuần là bên ngoài bên trong đá kích bên trong, phàn mà phi thường tàn nhẫn đem từ Hồng đánh nổ cái bụng, thùng một lỗ lớn, nhưng máu tươi toàn bộ kết băng, thậm chí cái hang lớn kia bên trong như thế kết mẫn băng sương, không chảy ra nửa điểm máu tươi.

Hiện trường nhất thời ồ lên, trảng dưới không người không hề e sợ Tần Surong Thiên Surong Quyền chi lợi hại, có điều, Thiên Hạ Hội bang quy có một cái chi rõ không thể đồng môn tương tàn, người vi phạm phải giết, mà xem Hùng Bá xử lý như thế nào!

Xảy ra chuyện như vậy, làm bang chủ tự nhiên không thể không lý hoặc thiên giúp, chỉ có đứng ra quát hỏi: "Surong nhi, ngươi tại sao coi thường bang quy, dưới nặng tay giết chết từ Hồng!"

Tần Surong đứng mực đáp: "Xuất quan không lâu, Đoạn Lăng hướng về đồ nhi cũng báo một chuyện nhỏ, ở đồ nhi bé quan trọng lúc, từ Hồng từng lên lút đùa giỡn Không Từ thời bị Đoạn Lăng đánh võ, e sợ tiểu thư thị nữ bên người dẫn người tới rồi thời gian, Không Từ đã chịu thiệt."

Dứt lời Tần Surong hướng bên đài mọi người quát: "Bảy năm trước bốn công tử liền từng danh ngôn Không Từ chính là bốn công tử nội định chi thể, từ Hồng biết rõ như vậy còn dám mạo phạm, ta nếu là nhìn xuống con giận này, vẫn tính là người đàn ông sao? Nếu như các người nhận làm vợ bị đùa giỡn còn có thể nuốt giận vào bụng, như vậy, thứ ta khó có thể tán đồng, trong các người ai có không phục cứ đi lên đánh với ta một trận!"

Nói câu nói sau cùng thời Tần Surong nắm tay vung tay, mà ngầm có ý nội lực gào thét đi ra, mơ hồ có Phật môn sư tử hồng hiệu quả, nhưng vền vền là

không có tác dụng lớn son trại hàng thời.

Lời ấy nói có trật tự, không người dám phản bác, Hùng Bá cười to ba tiếng, nói với Tần Surong: "Thiên Surong Đường đường chủ nói có lý, thế nhưng phải có phạt. Ân, liền phạt ngươi trong tầm mắt sương lâu diện bích một tháng, cũng khấu trừ một tháng cung phụng. Surong nhi, ngươi có phục hay không!"

Cho cầu thang, tự nhiên tiếp theo xuống, Tần Surong lúc này ôm quyền đáp: "Đồ nhi tâm phục khẩu phục, xin nghe sư mệnh."

Sau đó dọn dẹp một chút thi thể, liền bắt đầu trận thứ hai luận võ, Bộ Kinh Vân đánh với Đoạn Lăng.

Tối hôm qua Đoạn Lăng bị truyện Hùng Bá quá khứ, sau khi trở lại tâm tình âm u, rồi lại Tần Surong cho truyện quá khứ, từ trong phòng đi ra thời biểu hiện ngang nhiên, đêm qua đến cùng xảy ra chuyện gì?

Đoạn Lăng sử dụng gia truyền thực nhật kiếm pháp, Bộ Kinh Vân tay không ứng phó, hai người đánh nhau một trăm mấy chục hiệp vẫn cứ bất phân thắng bại, Hùng Bá xem cau mày, Tần Surong âm thầm thế Đoạn Lăng khen hay.

Bộ Kinh Vân nội lực tiêu hao so với Đoạn Lăng có thêm một chút, tiếp tục tiếp tục đánh, nhất định sẽ thua, liền cố ý bán cái kế hở đi tới bên lồi đài trên bình khí giá, đột nhiên Đoạn Lăng quăng kiếm rời tay, hướng Bộ Kinh Vân nói rằng: "Bộ huynh đệ quả nhiên võ công cao cường, tiếp tục tiếp tục đánh, tiểu đệ tất nhiên sẽ nội lực tiêu hao hết, thất bại thảm hại, hiện tại tiểu đệ liền như vậy chịu thua, đa tạ."

Dứt lời không để ý tới Bộ Kinh Vân kinh ngạc cùng giận dữ, liền khiêu xuống lồi đài đi tới Tần Surong phía sau, cùng Không Từ bên cạnh nữ hầu gái hồng ngọc nhi tán gẫu.

Cảm giác này Bộ Kinh Vân thắng mà không vẻ vang gì, chợt nhìn lại như là Đoạn Lăng dòng nước xiết dừng lại, bằng không, thắng người khẳng định là Đoạn Lăng.

"Đoạn Lăng, ngươi dám sỉ nhục ta!" Bộ Kinh Vân tức giận ngất trời, lập tức sử dụng Bài Vân chương thức thứ mười ương vân thiên hàng, hướng Tần Surong bên này kéo tới, mục tiêu nhắm thẳng vào Đoạn Lăng.

Tần Surong không mặn không nhạt lắc cây quạt, đối với phía sau một vị nô bộc nói rằng: "Chương Nô, ngươi đi đỡ hần."

"Tuân mệnh." Chương Nô tuân mệnh mà ra, một đôi đen thui toả sáng Thiết sa chương xuất ra, cùng Bộ Kinh Vân cứng đối cứng.

Thù không ngờ bị Bộ Kinh Vân một chương đánh gục, nhưng cũng coi như là hoàn thành sứ mạng của hần, đỡ Bộ Kinh Vân thể tiến công, làm cho Bộ Kinh Vân bị chấn động về võ đài, khoe miệng lưu lại một tia máu tươi.

Tức thời Bộ Kinh Vân bên người tân nô bộc tuyết ám thiên nhảy lên võ đài nâng đỡ hần, dò hỏi: "Chủ nhân, đây là nô tài đặc chế thuốc kim sang, xin hãy cho nô tài cho người phụ trên."

"Cút ngay!" Bộ Kinh Vân nô mà thiên, một tay đẩy ra tuyết ám thiên, một đôi lạnh lẽo tràn ngập sát ý con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Đoạn Lăng.

Tần Surong khẽ cười một tiếng, cố ý ôm Không Từ, mở miệng nói với Bộ Kinh Vân: "Vân sư đệ, hần nói chính là sự thực, ngươi không nên để cho tức giận che đậy lý trí, nghe lời của ta, trở lại chữa thương, không phải vậy ta liền dùng nắm đấm dạy ngươi làm sao làm người."

Một quyền quay về Bộ Kinh Vân, lạnh như băng hàn khí bốc lên đến, nhất thời hàn ý tứ tán.

Nhiếp Phong vội vã đứng ra che ở hai người trước mặt, nói với Tần Surong: "Đại sư huynh, hai sư huynh chỉ là nhất thời khí phách, xin mời mạt trách mốt."

Lại xoay người đối với Bộ Kinh Vân khuyên bảo: "Hai sư huynh, Đoạn Lăng ngày đêm cần luyện võ học gia truyền, mà ngươi quanh năm mất tập trung, trừ phi ngươi cùng Đoạn Lăng lấy mệnh vật lộn với nhau, thì lại sẽ hơi thắng Đoạn Lăng một bậc, bằng không các ngươi chỉ có thể lường bại câu thương. Đại sư huynh vừa nãy mệnh lệnh nô bộc ngăn cản ngươi, mà không phải tự mình ra tay, cái kia đã là đối với ngươi hạ thủ lưu tình, trở về đi thôi!"

Bên này tình huống ở Nhiếp Phong khuyên can dưới, bình qua đã dừng.

Bên kia chủ sẽ trên đài Hùng Bá ánh mắt nhìn về phía bên này, kỳ thực là nhìn về phía mất tập trung Đoạn Lăng, hần giờ khắc này trong lòng đã có chú ý đối phó Đoạn Lăng này điều không nghe lời chó săn.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bạng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Mỹ lệ lời nói dối

Chương 8: Mỹ lệ lời nói dối

Trên sân đối lập quan hệ vốn là chiều càng diễn càng liệt trạng thái tăng lên trên, có điều, bởi Nhiếp Phong chặn ngang một đòn, bộ này là làm không xong rồi.

Bộ Kinh Vân do tuyết ám thiên phủ đi, trên tay da thịt trán nứt, máu tươi lách tách, xem ra Chương Vô Thiết Sa Chương cũng không phải như vậy vô dụng. Thế nhưng, sống sau đờ sống trước, trước lãng chết ở trên bờ cát, Chương Vô cái chết triệt để chứng minh câu nói này.

Chương Vô tuy rằng cũng chúc khắp thiên hạ sẽ nguời, không, phải nói là nô bộc, vì lẽ đó Chương Vô chết ở Bộ Kinh Vân thủ hạ cũng sẽ không bởi vậy phạm vào bang quy. Những này nô bộc chức trách chính là vì bảo vệ Hùng Bá đệ tử an toàn trưởng thành, vì vậy mỗi cái đệ tử bên người đều sẽ an bài hai vị cao thủ nô bộc, hoặc đệ đệ tử chính mình đi thu lấy.

Tỷ như tuyết ám thiên, là Bộ Kinh Vân những năm này hành tẩu giang hồ thế Hùng Bá làm việc mà gặp gỡ người khiêu chiến, sau khi bị đánh bại tự nguyện tùy tùng Bộ Kinh Vân làm nô.

Văn Sứ Sứ đi ra cùng bọn họ nói rằng: "May là tam công tử đi ra cứu tràng, bằng không đại công tử cùng hai công tử đánh tới đến, sự tình sẽ không hay. Đại công tử xin mời chớ trách tội hai công tử, muốn trách thì trách Đoạn Lăng tiểu tử này không biết cân nhắc, để hai công tử lúng túng, đại công tử ngày sau phải cố gắng quản giáo một hồi hần, không phải vậy bang chủ nhưng là sẽ không cao hứng. Trò đùa trẻ con liền như vậy kết thúc, luận võ tiếp tục, đón lấy là tam công tử cùng Dương Chân tỷ thí, tam công tử, xin mời."

Luận võ vẫn tiến hành Nhiếp Phong đi đến giữa đài, mặt khác có một người cũng đi tới, cái kia chính là Dương Chân, từng học nghệ với chân vũ phái, một tay thái cực chương sai đến rất có thứ tự.

Đoạn Lăng khó chịu Văn Sứ Sứ lời giải thích, muốn muốn động thủ giáo huấn một chút hần, lại bị Tần Sương ngăn lại, đối với hần nói: "Không cần cùng tiểu nhân nổi giận, trừ phi ngươi là lòng dạ chật hẹp người, ta, thủ hạ không cần người như thế."

Nghe vậy, Đoạn Lăng một mặt xấu hổ, cúi đầu nói rằng: "Xin lỗi, ta chỉ là,,, "

Hần thoại đều chưa nói xong, Tần Sương thấp giọng trầm ngâm nói: "Ngươi không cần nói nhiều, ngươi nghe lời của ta, vì phạm sự phụ bàn giao, ngày sau tất có phiền phức, phải cẩn thận ứng phó. Ngày gần đây bên trong ta sẽ mau chóng sắp xếp ngươi rời đi Thiên Hạ Hội, cứ đi ra bên ngoài giúp ta làm việc."

"Đa tạ ừ, ạch, đa tạ công tử." Đoạn Lăng vô cùng cảm kích, nhất thời nói nhầm, nhưng cũng đúng lúc cái chính.

Ở Thiên Hạ Hội bên trong, người thủ hạ xưng hô Hùng Bá con gái vì là tiểu thư, bởi vì không có nhi tử, mà Tần Sương thuở nhỏ bái ông ta làm thầy, tương đương với bán con trai, vì lẽ đó những người khác đều gọi hần là công tử. Mà Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong đều quy vì là công tử, nhưng chủ yếu xưng hô trên vẫn là gọi thiếu gia, mà không phải công tử.

Lôi đài tỷ võ trên hai người đã bắt đầu giao thủ, Nhiếp Phong triển khai Phong Thần chân, lấy thức thứ nhất vô căn cứ tiếp cận Dương Chân, lúc trước chính là dùng chiêu này che ở Tần Sương cùng Bộ Kinh Vân trước mặt hai người. Lúc này dùng tới đối phó Dương Chân, tốc độ rất nhanh, Dương Chân nhưng không chút hoang mang, nhìn như tâm thành công trúc.

Nhiếp Phong đột nhiên chuyển đổi chiêu thức, triển khai thức thứ hai trong gió kính thảo, mãnh liệt một cước hướng ngực đá vào.

Dương Chân tay đánh bát quái thức, chương kinh ngưng khí thành hình, hóa thành một tấm Thái Cực đồ đẩy ra ngoài, làm tấm khiên chống đối Nhiếp Phong công kích. Đây là tứ lạng bát thiên cân tư thế, muốn đòi đi Nhiếp Phong chân kính, sau đó ra tay chính là lấy Thiên cân trụ phản kích, một chiêu phân thắng thua.

Chỉ tiếc Dương Chân khả năng học nghệ không tinh, hay hoặc là là Nhiếp Phong chính là võ học chi kỳ tài, hai người cách biệt mười mấy tuổi, nhưng công lực nhưng cách biệt càng to lớn hơn.

Nhiếp Phong một cước đá nát Thái Cực đồ, thế tiến công không giảm, trực tiếp đá trúng Dương Chân ngực.

"Phốc!" Dương Chân một mặt khó có thể tin, miệng phun máu tươi phi ngã xuống võ đài, ngất đi.

Đại hội luận võ đến đây hạ màn, ba Đại đường chủ ứng cử viên liền như vậy làm ra quyết định. Thiên Sương Đường đường chủ tự nhiên chính là Tần Sương, Phi Vân đường đường chủ là Bộ Kinh Vân, Phong Thần đường đường chủ là Nhiếp Phong, tất cả đều là Hùng Bá ba vị đệ tử nhập thất.

Buổi tối trăng tròn, nhìn sương trong lầu tầng thứ ba liền còn lại Tần Sương cùng Đoạn Lăng, trên bàn bày một ít trang giấy, nhìn kỹ là Nhạc Sơn đại phạt đi với gia thôn bản đồ, cùng với bài kiếm son trang bên trong một ít tình huống, còn có cá voi giúp y theo Tần Sương dặn bắt đầu thiết kế đủ để hàng hải thuyền địa sáng tạo đồ. Quan trọng nhất cũng không phải những này, hơn nữa toàn bộ thiên hạ các nơi mới bản đồ, càng có hoàng gia tôn thất cùng quốc gia quân đội thực lực phân bố tình báo tư liệu.

Thời gian bảy năm, Đoạn Lăng đối với bảy năm trước Tần Sương bề quan trước dạn dò chuyện kể tiếp làm được phi thường xuất sắc. Đây chính là ngầm dạn dò, liền ngay cả Quyền Nô cùng Chương Nô, thậm chí là tiểu thám tử Không Từ cũng không biết.

"Bàn giao chuyện của người hoàn thành đến vô cùng tốt, ta cũng đổi tiền mặt : thực hiện lúc trước hứa hẹn, nói cho phụ thân người cùng Hòa Lâm Kiếm tâm tích." Tần Sương giăng đến đó, hít sâu vào một hơi, từ bên cửa sổ xoay người lại đối mặt hắn, trên mặt lộ ra vẻ đau thương nói rằng: "Hắn cùng Nhiếp Nhân Vương bị Hỏa Kỳ Lâm công kích, không địch lại bên dưới hai người đều quyết định nhảy xuống biển đào mạng, đao kiếm cũng lưu lại, dù sao chương môn sư tôn thứ cần thiết, bọn họ cũng không dám đắc tội sư phụ ta. Mà biển rộng mênh mông bên trong, lại là loại kia tình hình, bọn họ phỏng chừng là thập tử vô sinh. Còn phụ thân người Hòa Lâm Kiếm cùng với người kết bái nghĩa huynh Nhiếp Phong phụ thân Tuyết Âm Đào đều bị ta tìm cơ hội giấu ở Lăng Vân quật bên trong, ngày sau người có cơ hội lại đi thu hồi Hỏa Lâm Kiếm, thế nhưng phải cẩn thận Hỏa Kỳ Lâm, miễn cho chôn thây nấm thú."

Người thấy loại này tin tức, Đoạn Lăng nhiều năm qua lo lắng phụ thân bỏ mình cái kia trái tim rốt cục buông ra, lúc này ôm quyền bái hướng về Tần Sương, cảm kích vạn phần địa nói: "Đa tạ công tử cho biết, Đoạn Lăng vô cùng cảm kích, tương lai công tử có việc cần Đoạn Lăng, tiểu tử tất sẽ đem hết toàn lực vì là công tử làm thỏa đáng, bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng cũng không chối từ."

"Ha ha." Tần Sương cười cợt, phất tay một cái đối với hắn nói: "Người đi xuống trước chuẩn bị cẩn thận, rồi đi bang hội ngay ở mấy ngày nay bên trong. Đúng rồi, nghe Không Từ nói, người cùng hồng ngọc nhi hai bên tình nguyện, vì lẽ đó Không Từ cáo mượn oai hùm, tự tiện chủ trương đưa nàng điều đến nhìn sương lâu cùng người gần nhau, này,,,"

Hắn còn chưa nói hết thoại, Đoạn Lăng sợ đến mau mau quỳ xuống, thế Không Từ nói rằng: "Công tử không nên trách cứ phu nhân, đều là Đoạn Lăng không đành lòng Ngọc Nhi tiếp tục ở tại thúy nhân các làm việc vặt, bởi vậy mới sẽ buồn cầu phu nhân đưa nàng muốn đi qua. Nếu là công tử tức rồi, xin mời trách phạt Đoạn Lăng, Đoạn Lăng tuyệt không oán hận nào."

Nói Tần Sương vội vã vung vung tay, trên mặt ít có xuất hiện ôn hòa địa nụ cười, nói với Đoạn Lăng: "Ai! Ta vừa không có nói ta tức rồi, ta chỉ là muốn nói chuyện này nàng làm được : khá đến đẹp đẻ. Dù sao mà, có tình người sẽ thành thân thuộc, cũng là ta hy vọng kết cục. Người mà, lần này rồi đi cũng thuận tiện dẫn nàng đi thôi, không nên phụ gai tâm ý của người ta, người ý nghĩ khỏe!"

Đoạn Lăng nghe xong rất là vui mừng, nếu như không phải nơi đây không phải địa phương, hắn đã sớm nhảy lên đến hoan hô, lập tức lập tức gật đầu đáp: "Đa tạ công tử tác thành, đa tạ công tử tác thành, công tử đại ân đại đức, Đoạn Lăng cả đời khó quên."

Thấy thế, Tần Sương liền biết tiểu tử này tâm tính hắn là không nhiều lắm thay đổi, vẫn không có đòi bại, như vậy cũng được, lúc này hắn phải cố gắng nghiên cứu một chút tương lai bố cục, liền muốn phái Đoạn Lăng rời đi: "Được rồi! Được rồi! Đi thôi, chờ đợi tin tức về ta."

"Vâng." Đoạn Lăng theo tiếng xin cáo lui, rất vui mừng cấp tốc đi xuống lầu tìm hồng ngọc nhi báo cho cái tin tức tốt này.

Tần Sương nhìn trên bàn những thứ đó, biểu hiện trở nên phi thường nghiêm túc, trước kia những kia nụ cười một cái chớp mắt đều biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tựa hồ từ không xuất hiện quá.

Hắn tiện tay liền cầm lấy một phần quan với quốc gia lịch sử tình báo, lòng sinh cảm khái nói: "Thế giới này miễn cưỡng xem như là Địa cầu không gian song song, chỉ có điều từ xưa đến nay triều đại ngay ở Hoàng Đế thời kì liền có biến hóa. Hiên Viên gia tộc vẫn truyền thừa đến nay, quốc gia lãnh thổ biến hơi lớn, xã hội diện mạo cũng vẫn ở tiến bộ, nhưng cũng vén vẹn quá hơn hai ngàn năm. Duy nhất bất biến chính là võ công, mà võ công chính là thế giới này chủ lưu phát triển, mà không phải khoa học kỹ thuật."

Đột nhiên hắn có một ý nghĩ kỳ lạ ý nghĩ: "Nếu như ta dẫn dắt người của thế giới này loại hướng về khoa học kỹ thuật phương hướng phát triển, sau đó sẽ khiến cho ra sao tiếng vọng đây! Ha ha, ngắm lại đều thú vị, có thể nhà lớn đứng vững cảnh sắc ở thế giới này mỹ cũng không dám nhìn."

Tương lai một ngày nào đó nhìn thấy thế giới võ hiệp 'Iron Man' thời gian, Tần Sương rất có điểm khiếp sợ.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Băng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Thiên Hạ Hội kẻ phản bội Đoạn Lăng

Chương 9: Thiên Hạ Hội kẻ phản bội Đoạn Lăng

Ý nghĩ kỳ lạ sau khi, Tần Sương nhìn về phía có quan hệ Thiên Hạ Hội thế lực phân bố đồ tình báo, một tay sờ sờ mọc ra tiểu hồ từ cằm, trầm ngâm nói: "Lại nói Thiên Hạ Hội tọa lạc với đệ nhất thiên hạ hùng quan Sơn Hải quan phụ cận Thiên Sơn phía trên dãy núi, hơn nữa còn cơ bản nhất thống phương bắc giang hồ, nếu như Hùng Bá lại nhất thống phía nam giang hồ, không biết có thể hay không trên chọc Đế Thích Thiên tên biến thái kia đi ra!"

Cẩn thận nghĩ tới sau khi, Tần Sương liền cảm giác mình nghĩ quá nhiều, không nói Đế Thích Thiên cái kia sống hơn hai ngàn năm lão bất tử, chỉ cần là còn lại thể lực liền nhiều không kể xiết, cùng Hùng Bá có thể phân cao thấp cao thủ nhất lưu liền tuyệt đối không thiếu. Trái lại Đế Thích Thiên, phòng chừng còn đang đợi cái kia long thức tỉnh một ngày kia chuẩn bị Đồ Long, thu được Long Nguyên.

Nghĩ đến Long Nguyên, Tần Sương bỗng nhiên có một đậu so với ý nghĩ: "Bảy viên Long Nguyên, lão Hoàng có phải là xem long châu quá nhiều được ảnh hưởng? Nếu như tụ hội Long Nguyên, có phải là có thể phục sinh thần rồng thì sao? Ha ha."

Hai ngày này Tần Sương vẫn ở ngốc ở bên trong phòng, đồ ăn tất cả để Không Từ đưa vào, hắn đang chuyên tâm mưu tính tương lai xưng bá thiên hạ kế hoạch, cùng với làm sao chế tạo một thanh thần binh, chỉ chuyên môn chính mình thần binh. Võ đạo kết quả cuối cùng không ngoài là Phá Toái Hư Không, siêu phạm nhập thánh, trở thành chân thần. Nhưng hắn kiếp trước chính là do nhân đạo trở thành cao cao tại thượng đại thần, kiếp này có điều là lại đi một lần thành thần con đường thôi.

Nhìn chung hắn bản thân biết liên quan với Phong Vân tất cả nội dung vở kịch, rất rõ ràng thế giới này võ đạo giá trị quan có chút vụn vặt, đối với một cái binh khí tốt vô cùng chấp nhất, tỷ như tuyệt thế hảo kiếm cùng Tuyệt Âm Dao chờ chút hàng ngũ cái gọi là thần binh lợi khí. Nhưng là ở Tần Sương nguyên bản trong mắt, những binh khí này có điều là phạm Binh mà thôi, kiếp này xuyên qua ở Phong Vân thế giới, từng tay cầm Tuyệt Âm Dao cùng Hỏa Lân Kiếm, hắn liền biết những binh khí này mơ hồ có chút không tầm thường, đặc biệt là khảm nam Hỏa Kỳ Lân một mảnh vảy giáp Hỏa Lân Kiếm càng là có chút tà tính, có điều, vẫn là xa còn lâu mới có được đạt đến thần binh mức độ.

Vèn vèn như vậy lại làm cho Tần Sương có khác ý nghĩ, nếu là lấy máu của thần thú tự thiết, cốt nhục cho ăn liêu với lò nung bên trong, lại để thần thú bởi vì kiện binh khí kia mà nhận hết cực hình chết vào binh khí bên dưới, hay là có thể rèn đúc xuất thần Binh, không, là Ma binh. Nếu như muốn rèn đúc thần binh, phòng chừng ở trên thế giới này độ khó vẫn có chút vượt quá tưởng tượng.

Chuyện này Tần Sương biết mình cũng là không vội vàng được, chỉ có chậm rãi mưu tính, thận trọng từng bước, cuối cùng mới có thể đạt đến mục tiêu.

Vốn là ngày thứ ba ngày hôm nay nên là sắp xếp Đoạn Lăng rời đi, cũng sắp xếp hắn đi bái kiến sơn trang làm nằm vùng, để tương lai nếu là có tình huống bất tiện quá khứ, liền để hắn hiệp trợ Bộ Kinh Vân cướp đoạt tuyệt thế hảo kiếm. Chỉ là hôm nay nhưng có sự phát sinh, tựa hồ nội dung vở kịch không phải người muốn thay đổi liền có thể bỏ, thế giới vận mệnh quán tính gây ra, vốn nên chuyện đã xảy ra coi như bị tạm thời ngăn cản cũng sẽ lấy một loại phương thức khác đi bộc phát ra.

Buổi chiều Không Từ cùng Hồng Ngọc Nhi bị người truyền triệu đi giữa hồ tiểu Trúc, đó là Hùng Bá con gái U Nhược ở lại nơi, người không phận sự miễn tiến vào cấm địa.

Khi các nàng đi tới giữa hồ tiểu Trúc trước đại môn, sớm có ở tiểu thư bên người hầu hạ nha hoàn đang chờ đợi, có điều, nha hoàn nói tiểu thư trước hết mời Không Từ đi cùng nàng gấp lại, để Hồng Ngọc Nhi chờ đợi ở đây một hồi. Vốn là là một chuyện rất bình thường, không ngờ Dương Chân nhưng là xuất hiện ở chỗ này, cũng cả gan trước mặt mọi người đùa giỡn Hồng Ngọc Nhi, bị vì theo các nàng mà đến Đoạn Lăng nộ lên đánh giết, Quyền Nô phát hiện tình huống không đúng, mau chóng rời đi hiện trường, đi nhìn sương lâu bẩm báo Tần Sương, hắn mới biết phát sinh như vậy một chuyện.

"Nguy rồi, xem ra sự phụ là muốn xuống tay với Đoạn Lăng, người lập tức đi dẫn người yểm hộ Đoạn Lăng cùng Hồng Ngọc Nhi rời đi Thiên Hạ Hội, nhanh đi!" Cuối cùng hai chữ là Tần Sương hồng đi ra, tình huống khẩn cấp, không thể kim được hắn tâm binh khí tình chậm rãi nói đến.

"Vâng." Quyền Nô lĩnh mệnh, lập tức lập tức đi sắp xếp người làm việc.

Không chờ một lúc, Văn Sứ Sứ liền dẫn người đến nhìn sương lâu, nói thẳng để Tần Sương đi ra gặp lại.

Tần Sương xuống lầu cùng hắn gặp lại, vừa thấy mặt đã trêu chọc hắn: "Yêu a, ngày hôm nay không biết cái gì phong, dĩ nhiên đem Văn đại tổng quản thổi tới hàn xá, thực sự là không có từ xa tiếp đón a. Người đến, đem bốn công tử bảy năm cường từ Thực Xuyên mang về Trúc Diệp Thanh rượu ngon lấy ra chiêu đãi Văn đại tổng quản, lại đi tìm mấy vị mỹ nữ, rất hầu hạ."

Văn Sứ Sứ hiếm thấy biểu hiện nghiêm túc như vậy, hắn hét lại Tần Sương thủ hạ lâu la, ngược lại lại nói với Tần Sương: "Đại công tử, Đoạn Lăng sát hại Dương Chân, phạm vào đồng môn tương tàn bang quy, nhân là thủ hạ người, vì vậy bang chủ hạ lệnh để người tự mình xử lý, bắt đầu người đến gặp lại. Trước mặt Đoạn Lăng chính muốn trốn khỏi Thiên Hạ Hội, đại công tử, người lĩnh không lĩnh mệnh? Cho tiểu nhân một trả lời chắc chắn xong trở về bẩm báo bang chủ."

Người lời ấy, Tần Sương hí hí mắt, thầm nghĩ trong lòng: "Giỏi tính toán, nếu là ta thật sự muốn Đoạn Lăng mạng nhỏ, ngày sau thủ hạ của ta còn có ai sẽ đối với ta liêu minh tận trung! Nếu là một xử lý không tốt, e sợ Hùng Bá tất sẽ đối với cảnh giác, ngày sau làm việc thì khó rồi. Ài, mệnh trời khó trái sao!"

"Tần Sương lĩnh mệnh."

Sau khi nói xong Tần Sương liền triển khai khinh công rời đi nhìn sương lâu, nhắm Hùng Bá đường mà đi, chỉ vì hạ sơn con đường tất nhiên trải qua Hùng Bá đường. Còn lại chư địa đều là vách núi cheo leo, chưa từng có đường có thể hạ sơn, Tần Sương cũng không rõ ràng có hay không cái gì mật đạo loại hình. Nếu như biết đến thoại, khẳng định để Đoạn Lăng lên lút từ mật đạo xuống núi.

Nhìn Tần Sương rời đi bóng lưng, Văn Sứ Sứ thấp giọng nói thầm: "Hi vọng đại công tử không nên để cho bang chủ thất vọng, bằng không, bị lợi dụng xong sau khi tất nhiên xem là con roi cùng nhau diệt trừ, vậy thì đáng tiếc."

Không một lúc nữa, Tần Sương liền nhìn thấy có mười mấy cái lâu la vây công Quyền Nô, Đoạn Lăng chính mang theo Hồng Ngọc Nhi hạ sơn đi, mà

Tần Sương thủ hạ mấy cái lâu la toàn nằm thi.

Quyền Nô chú ý tới Tần Sương, Đoạn Lăng cùng Hồng Ngọc Nhi đi xuống bậc thang thời cũng chú ý tới Tần Sương tới rồi. Tần Sương thoáng đối với Quyền Nô đánh ánh mắt, mắt lộ sát ý, Quyền Nô nhất thời rõ ràng chính mình nên làm như thế nào, tức thời đối với Thiên Hạ Hội lâu la hạ thủ diệt khẩu, mà không phải đơn giản phòng thủ chống đỡ, chỉ thấy Quyền Nô như mãnh hổ ra lung, một đôi tay cương mãnh mạnh mẽ, đúng như hổ thảo bình thường xé rách kẻ địch trước mắt.

Trong chớp mắt mười mấy cái lâu la toàn bộ bị Quyền Nô đánh gục, dù sao lâu la vền vện là võ công vừa vận đường nhập thất đệ tử thôi, võ cùng chi yếu, hoàn toàn không sánh được Quyền Nô loại này giang hồ tay già đời.

Làm xong sự, Quyền Nô mặt không biến sắc đứng ở một bên, Tần Sương đi ngang qua đi tới Đoạn Lăng trước mặt, cảm thán một tiếng nói rằng: "Ai, người bị mưu hại sự tình là bổn công tử nhất thời sơ sẩy, bằng không cũng sẽ không để xảy ra chuyện như vậy."

"Công tử, sự không ở người, là bang chủ bất công Bộ Kinh Vân, công và tư không phân, khí mới không cần. Công tử, liền bởi vì ta không phải bang chủ thân tín, mà không được trọng dụng, ta không cam lòng a!" Đoạn Lăng mặt lộ vẻ phẫn nộ tình, hai tay nắm chặt năm đấm, có thể thấy được nội tâm phi thường không bình tĩnh.

Hồng Ngọc Nhi ôm lấy Đoạn Lăng khuỷu tay, khuyên lơn: "Đoạn lang, mặc tức giận hơn, năm đó nếu không là công tử đưa người muốn tới, chỉ sợ người mấy năm qua đều là cái tạp dịch. Bang chủ bây giờ cũng là có mắt không trông, không nhìn được người đại tài, chỉ có công tử biết người thiện dùng, người cần thận vì là công tử làm việc chính là, chớ cưỡng cầu đi làm bang chủ nô tài."

Nghe vậy Đoạn Lăng trong lòng xem như là bình tĩnh một chút, Tần Sương bỗng nhiên hơi nhướng mày, ánh mắt nhìn phía phía sau, nói với Đoạn Lăng: "Các người đi mau, ngày sau hữu duyên lại gặp nhau."

Đoạn Lăng đột nhiên quỳ xuống khấu ba cái dập đầu, sau đó cũng không quay đầu lại khu vực Hồng Ngọc Nhi trốn xuống dưới núi.

Nhìn phía xa có tốt hơn một chút Thiên Hạ Hội lâu la chạy về đằng này, Quyền Nô nhìn phía Tần Sương hỏi: "Công tử, chúng ta làm sao bây giờ?"

Tần Sương khẽ mỉm cười, đối với hắn nói rằng: "Chỉ có thể như thế làm."

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Trang Thập Tam Hùng Bá

Chương 10: Trang Thập Tam Hùng Bá

"Ach!"

Quyền Nô cuối cùng phát sinh âm thanh chính là như vậy, đầu của hắn bị Tần Sương một 'Đao' thiết, đầu óc từ trên người rơi xuống, miếu sát không hề thông khổ.

Phòng chừng Quyền Nô chỉ từ làm sao cũng nghĩ không thông chính mình như vậy tận trung tận trách, đến cuối cùng kết cục nhưng rơi vào như vậy người thù chia lìa, đến cùng tại sao vậy!

Kỳ thực nguyên nhân rất đơn giản, người bắt từ, Tần Sương rất khó bàn giao tại sao Đoạn Lăng có thể từ dưới tay hắn đào tẩu. Điều sẽ có người trả giá thật lớn, mà Quyền Nô đúng lúc gặp thời cơ, không muốn chết đều rất khó. Mặc dù đối với tiền thân có nhiều năm như vậy chờ đợi tình cảm, có thể linh hồn từ lâu không phải trước đây Tần Sương, thời gian chung đụng rất : gì ngắn, còn không bằng Đoạn Lăng đối với ngày sau oán vị cướp ngôi kế hoạch lên tác dụng càng to lớn hơn, vì lẽ đó chết không hết tội.

"Kẻ phản bội Đoạn Lăng hướng về bên dưới ngọn núi đi tới, các huynh đệ, mau đuổi theo nha!"

Một cái nào đó tên lâu la lớn tiếng hét to, đem người liền muốn lướt qua Tần Sương bên cạnh, hướng về Đẳng Thiên Thê lao xuống đi truy sát Đoạn Lăng đôi này : chuyện này đối với tiểu tình nhân.

Tần Sương can cũng không ngăn cản, vền vện là lớn tiếng nói: "Các người không cần đuổi, Quyền Nô phản bội bổn công tử, ngăn cản đã lâu, Đoạn Lăng đã sớm mang Hồng Ngọc Nhi trốn xa. Các người võ công hạ thấp, kém xa tít tắp có thể cùng Vân sư đệ sản sản với nhau Đoạn Lăng, dù cho là gặp may đứng dịp đuổi theo, các người đi tới cũng chỉ có một con đường chết, trở lại."

Mọi người một trận ngạc nhiên, nhưng đại công tử đều lên tiếng, mọi người chỉ có đáp lễ xưng phải, dồn dập lui trở lại, không có một dám đầu dám trên chọc đại hội luận võ trên cái kia sát thân.

Trước mắt bang chúng lui về, Tần Sương cũng tìm một thanh cương đao cắt dưới một người quần áo, đem Quyền Nô đầu người gói lại, lại triển khai khinh công hướng về đầu mỗi tháp chạy đi, Hùng Bá sẽ ở đó chờ tin tức về chính mình đây.

Đầu mỗi tháp cao nhất tầng thứ chín trên, Hùng Bá cùng Văn Sưu Sưu đều ở, còn có một người chính hướng về bọn họ bẩm báo xong việc tình lui ra đầu mỗi tháp, người kia chính là Nhiếp Phong hai nô một trong ma ung, từng cùng mặt khác một nô doi đều là phượng bắc địa trên đầu đạo tặc, xấu xí doi được xưng trộm soái, nương nương khang ma ung được xưng trộm hùng, hai người bọn họ khinh công tuyệt vời, thủ đoạn nham hiểm tàn nhẫn, vì vậy phải cho Nhiếp Phong.

Hùng Bá cau mày, ánh mắt có chút không quen, lạnh lẽo lạnh nói với Văn Sưu Sưu: "Sương nhi dĩ nhiên học được đao pháp, đồng thời không cần binh khí liền có thể lấy chưởng sử dụng đao chiêu, xấu xấu, người thấy thế nào!"

Văn Sưu Sưu con người đảo một vòng, lưng lay lộng vũ đáp: "Bang chủ, y theo tiểu nô suy đoán, đại công tử định là năm đó phụng mệnh đi tới Nhạc Sơn đại phạt cướp đoạt Tuyệt Âm Đao cùng Hỏa Lân Kiếm thời gian học, nói vậy là trong bóng tối quan sát Nam Lân Kiếm Thủ cùng Bắc Âm Cuồng Đao hai vị cường giả tỷ thí, mới học được một hai chiêu tuyệt học!"

Nghe nói như thế, Hùng Bá vô cùng không thích, mà hết sức ngạo khí địa nói rằng: "Hừ, chó má tuyệt học, hiện nay trên đời có thể xưng là cường giả người, chỉ có ta Hùng Bá một người, dù cho là vô song thành thành chủ Độc Cô Nhất Phương cũng có điều là ta Hùng Bá trong tay tùy ý đùa bỡn một con cò."

"Phải! Là! Là! Bang chủ thô bạo uy vũ, có đương đại hoàng giả chi phong, há lại là những kia mua danh chuộc tiếng hạng người có thể so với." Văn Sưu Sưu mau mau nịnh nọt thí, một mặt lấy lòng nịnh nọt tình.

Kỳ thực Hùng Bá trong lòng biết chính mình là đang nói phét, dù cho thổi trời cao, hấn thực lực chân chính vẫn là không địch lại Độc Cô Nhất Phương, càng khỏi nói Độc Cô Nhất Phương đại ca, Kiếm thánh Độc Cô Kiếm. Mà Độc Cô Nhất Phương chính là hiện nay trên đời nhất lưu cao thủ, như Hùng Bá không đem ba phần quy nguyên khí luyện thành, căn bản chỉ có thể cùng Độc Cô Nhất Phương đánh ngang tay.

Không chờ một lúc, Tần Sương mang tới đầu người đi tới đầu mỗi đỉnh tháp tầng, dâng sau khi quỳ xuống nói rằng: "Sư phụ, đồ nhi vô năng, gia giáo không nghiêm dẫn đến Quyền Nô cùng Đoạn Lăng song song phản loạn Thiên Hạ Hội, Quyền Nô càng là liều mạng đánh nhau, ngăn cản đồ nhi giết chết Đoạn Lăng. Tuy rằng đồ nhi để Đoạn Lăng đào tẩu, có điều, nhưng tự tay ngoại trừ Quyền Nô, nhìn sư phụ cho đồ nhi một cơ hội đem Đoạn Lăng tìm ra giết chết, tẩy đi hôm nay khuất nhục."

Hùng Bá nghe con giận mà một chương vỗ ở cùng trên đài, trong lòng thật là tức giận không thôi.

Này vỗ một cái đài, đại khái biểu đạt ý tứ là, mẹ trứng, ngay ở trước mặt lão tử mở mắt nói mò, người làm lão tử thành người nào? Là lão niên chứng si ngốc người bệnh sao! Càng dám như thế dao động lão tử, tức chết lão tử.

Mặc dù đối với Tần Sương rất là thất vọng, cũng đem hấn đưa về con rơi một hàng danh sách đen bên trong, nhưng trên mặt biểu hiện hay là muốn có, miễn cho bá nghiệp chưa thành, bang hội bên trong liền xuất hiện nội chiến, đến lúc đó coi như có Phong Vân giúp đỡ cũng khó thành đại sự.

"Truy sát Đoạn Lăng sự tình liền không cần người bận tâm, sư phụ sẽ đem việc này giao cho người Phong sư đệ đi làm, dù sao bọn họ là huynh đệ kết nghĩa, từ nhỏ cùng nhau lớn lên, đại gia đều biết gốc biết rễ, Phong nhi truy sát kẻ phản bội Đoạn Lăng tất sẽ bắt vào tay." Nói xong chuyện này, Hùng Bá một tay phát càn, ánh mắt ác liệt, đối với Tần Sương giảng: "Sư phụ có khác một cái chuyện quan trọng cho người đi làm, cũng ngầm nghĩa cần thận người bề quan tâm tu nhiều năm, vô công có hay không có sở trường tiến vào."

Tần Sương hơi nghi hoặc một chút, trước mắt ngoại trừ mau chóng chứng thực nhất thống phượng bắc giang hồ địa bàn, cũng hướng phía nam mở rộng Thiên Hạ Hội thế lực, ngoài ra còn có chuyện gì có thể làm sao?

"Sư phụ mời nói." Thấy hấn trang Thập Tam không nói xuống, Tần Sương không thể làm gì khác hơn là mở miệng hỏi dò.

Hùng Bá đứng lên đến đứng chấp tay, trong giọng nói mang có một chút tức giận: "Vô song thành một năm trước xảo trá, vốn là sư phụ muốn cho Văn nhi hoặc là Phong nhi đi lấy đầu của hấn, đem vô song thành diệt trừ, vì thiên hạ sẽ xóa che ở phía nam bình phong. Thế nhưng, nhớ tới người nhiều năm trước bế quan tu hành, bởi vậy liền tạm thời đem việc này để xuống. Bây giờ người đã xuất quan, lại đang đại hội luận võ trên ánh sáng bản ra bốn phía, vinh thăng làm Thiên Sương Đường đường chủ, vừa vặn cho người đi làm việc này, đương ta Thiên Hạ Hội uy danh, vì vậy thời tuyệt không có thể thất bại, không thành công thì lại xả thân, người hiểu chưa?"

"Đồ nhi rõ ràng." Tần Sương mặt không hề cảm xúc ôm quyền lĩnh mệnh, đáy lòng nhưng xoắn xuýt vạn phần: "Thảo, nội dung võ kịch lại thay đổi, vốn là bế quan bảy năm tính toán kỹ tránh thoát kiếp nạn này, càng tốt hơn để nội dung võ kịch tiếp tục nữa, mười bảy tuổi Nhiếp Phong sẽ hoàn thành chuyện như vậy cùng Đế Nhị Mộng kết duyên. Có thể giới ạt hiện tại Nhiếp Phong mười tám tuổi, việc này đã sớm nên quá khứ nha. Hùng Bá, người này hai hàng Khang Đa a!"

Thế sự vô thường, bản sẽ không có quan hệ gì với chính mình, mà cũng có thể trốn chuyện của quá khứ, thù không ngờ vẫn là gặp gỡ. Hồ điệp cánh liền phiến như vậy một lần, nhân quả hiệu ứng nhưng kéo dài lâu như vậy, khiến người ta bất đắc dĩ a.

Nhìn đến mức quá nhiều Hùng Bá thật sợ mình không nhận được động thủ với hấn, liền mau mau phát tay một cái nói với Tần Sương: "Sương nhi, người

xuống chuẩn bị một chút, một tháng liền khởi hành đi vô song thành. Mặt khác sau bảy ngày người cùng Khổng Tử thành hôn, mấy ngày nay các người tạm thời sẽ không gặp lại, nàng liền ở lại giữa hồ tiểu Trúc bồi tiếp U Nhược."

"Vâng, đồ nhi hiện tại cáo từ, xuống trước tiên làm tốt việc nằm trong phận sự." Tần Sương xin cáo lui, rồi đi đầu mối tháp.

Vẫn còn đang thấp trên Hùng Bá nhìn thấp dưới bóng người kia, ánh mắt từ từ trở nên lạnh.

Buổi tối hôm đó làm một tiệc rượu, Hùng Bá coi như chúng tuyên bố việc này, Bộ Kinh Vân sau khi nghe càng khiếp sợ, mà Nhiếp Phong cũng có chút giật mình, hai trong lòng người đều đối với sản súc tử mĩ Khổng Tử mang trong lòng hấn ý.

Bộ Kinh Vân là yêu nàng, toàn tâm toàn ý muốn đạt được Khổng Tử phương tâm, dù cho biết rõ nàng bị Tần Sương điểm danh nội định làm vợ. Nhiếp Phong bởi vì nàng chăm sóc, lâu ngày sinh tình, rất có hảo cảm, nếu như có thể cùng nhau, hấn ngược lại cũng đồng ý, nhưng đáng tiếc Tần Sương từ lâu nói rõ, ngại ở thế tục phương diện Nhiếp Phong xưa nay không dám ở Khổng Tử trước mặt tiết lộ nửa điểm tiếng lòng.

Thời gian bảy năm đầy đủ Hùng Bá để Khổng Tử ở hai người bọn họ trong lúc đó quay vòng như cá gặp nước, những này Đoạn Lăng đều nói với Tần Sương quá, còn nhắc nhở hấn chú ý hai người. Tất cả những thứ này đều xem như là ở Tần Sương như đã đoán trước, kiếp trước ở thế gian người lừa ta gạt, mò bò lăn lộn hơn 100 năm mới Phong Thần, đối với đạo lý đối nhân xử thế, âm mưu tính toán sớm rõ ràng trong lòng. Như không phải vì không muốn tiền kỳ nội dung vở kịch quá mức nhảy ra, dẫn đến một số kế hoạch xuất hiện không cách nào nắm giữ bất ngờ, hấn sớm liền tùy ý làm xằng làm bậy.

Tiệc rượu nhất định sẽ xuất hiện Tửu Quỷ, con ma men, Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong vốn là nhất định đêm nay không say không về, thậm chí Bộ Kinh Vân sẽ say như chết. Thế nhưng, Tần Sương cùng bọn họ đều là Hùng Bá đệ tử, bởi vậy chỗ ngồi gần gũi, hấn chúc rượu hai người thời gian, nhẹ giọng ở tại bọn hấn bên tai để lại một câu nói: "Đêm nay vào lúc canh ba, các người tới nhìn sương lâu tìm ta, ghi nhớ kỹ không nên để cho người khác phát hiện các người hành tung."

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Phong Vân chi Ma Ha Vô Lượng

Chương 11: Phong Vân chi Ma Ha Vô Lượng

Tuy rằng không biết Tần Sương nói như vậy đến cùng ngầm có ý có ý gì, thế nhưng, hai người bọn họ đều ghi nhớ Tần Sương nói như vậy, đặc biệt là Bộ Kinh Vân tương đối thông tuệ, tựa hồ rõ ràng Tần Sương có tính toán gì, mà Nhiếp Phong từ trước đến giờ là cái trung thực con ngoan, nhân hai người này đều quyết định canh ba đến đi gặp.

Buổi tiệc trên ngoại trừ uống rượu ở ngoài, chính là khoắc lác mười ba.

Kiếp trước Tần Sương uống rượu hồng việc, tuổi còn trẻ liền bị người làm mù hai mắt, trước kiếp trước say rượu lên một vị Loli, bị người nhà từ bảy tầng trên lầu ném xuống nhào nhai xuyên qua rồi, bởi vậy say rượu tuyệt đối là không tốt đẹp. Từ trước đây giáo huấn trung học 'Thông minh', tuyệt không thể uống túy, vì vậy cùng đoạn con một sách học một chiêu, dùng nội lực đem rượu bức ra đến, nhưng sẽ không Lục Mạch Thần Kiếm mà không thể từ ngón tay huyết vị bức ra, nhưng lại có thể đem rượu luyện hóa, để còn từ da dẻ lỗ chân lông sắp xếp ra đến, vì lẽ đó Tần Sương là ngàn chén không say tửu thần.

Tiệc rượu quá bán đã tới giờ hội, Hùng Bá rất sớm mượn chịu không nổi tửu lực rời khỏi sân diễn, giữa trường tinh tảo người không có một, ngoại trừ trang túy Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong, đương nhiên còn có Tần Sương cái này căn bản 'Uống' không say mở quai lão. Giờ khắc này bọn họ cũng dồn dập cách tràng, để thủ hạ phù trở lại từng người chỗ ở nghỉ ngơi.

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, coong! Coong! Coong! Ba lần đánh càng tiếng vang lên, Phong Vân các bên trong phi Vân điện cùng Thần phong điện chỗ ở người đều dồn dập mở hai mắt ra, chính là Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong.

Bộ Kinh Vân xóc lên đệm chần, hai mắt nhìn quét cửa sổ các nơi, tìm ra tuần tra bang chúng khe hở thời gian chuẩn ra phi Vân điện, hấn sử dụng khinh công bộ pháp là Vân tung Mị Ảnh, không phải là phổ thông lâu la có thể phát hiện. Một bên khác Nhiếp Phong đồng dạng là như vậy, Phong Thần giữa hai chân vô căn cứ là chân pháp, cũng là khinh công bộ pháp, càng tập hợp Niếp gia bộ pháp 'Nhanh' tự tính túy, càng là nhanh như phong.

Không ít chốc lát, hai người bọn họ không hẹn mà cùng đồng thời đến nhìn sương lâu, liền xem Tần Sương dĩ nhiên ở cao nhất tầng thứ ba cất gọn nước trà, chờ đợi bọn họ.

Hai người tương liếc mắt một cái, Bộ Kinh Vân đi đầu vào ốc, Nhiếp Phong làm sau đi vào, Tàn Sương đưa tay ra nói rằng: "Hai vị sư đệ mời ngồi, đêm nay tìm các người chỉ có một kiện sự, thương lượng một chút liên quan với ta cùng Khổng Tử việc kết hôn."

Bộ Kinh Vân nghe vậy, cũng không ngồi, liền như thế đứng, ánh mắt của hắn vốn là lạnh, bây giờ trở nên càng thêm lạnh lẽo, trong mắt đựng tức giận.

Nhiếp Phong lông mày cũng là vừa nhíu, nhưng trong chớp mắt, hắn thần nhiên ngồi xuống, hỏi: "Đại sư huynh, việc kết hôn do sư tôn làm chủ, toàn quyền giao cho Vân tông quản đi làm, chúng ta còn cần thương nghị cái gì?"

Dứt lời, Nhiếp Phong cầm lấy một chén trà, đặt ở bên mép thổi thổi một hơi, bắt đầu thưởng thức lên.

Tàn Sương khẽ cười nở nụ cười, cầm lấy một chén trà, nội lực thúc một chút, nhất thời trà nóng liền đông trà, sau đó một cái nốc ừng ực, lại nói với bọn họ: "Đoạn Lăng nói với ta quá các người những năm này cùng Khổng Tử ở chung rất tốt, bằng vào ta phán đoán, Vân sư đệ có thể là yêu Khổng Tử, còn Phong sư đệ, nên cũng đối với Khổng Tử tâm ý vượt quá tình bạn, đạt đến người yêu hoàn cảnh."

Nghe Tàn Sương, hai người đều là biến sắc, Nhiếp Phong càng là kinh hoàng, tức khắc đặt chén trà xuống, đứng dậy nói với Tàn Sương: "Đại sư huynh, ta,,,,,"

Không khỏi hắn nói, Tàn Sương mở miệng đánh gãy lời nói của hắn: "Ta biết người muốn nói cái gì, người không cần nhiều lời."

Thấy trên mặt hắn hồ thẹn tình, Bộ Kinh Vân cũng có chút hứa âm u sắc mặt, Tàn Sương biểu hiện trở nên không lại nhu hòa, mà là nghiêm túc trang trọng địa hỏi bọn họ: "Có một phương pháp có thể khiến cho ta đề Khổng Tử cho các người, chính là không biết các người làm không làm được đến!"

Nghe vậy, Bộ Kinh Vân ngẩng đầu lên nhìn thẳng Tàn Sương, gấp giọng hỏi: "Biện pháp gì?"

Nhiếp Phong cũng là nhìn Tàn Sương, muốn nghe một chút đây rốt cuộc là biện pháp gì!

Nếu người hỏi như vậy, đương nhiên sẽ không để người chờ chực, Tàn Sương thẳng thắn nói: "Cái kia chính là đánh bại ta."

"Này, sao có thể có chuyện đó!" Nhiếp Phong giật mình đứng lên đến, có thể thấy được trong lòng đã có đáp án.

Có điều, có người có thể không cam lòng tiếp thu loại này vận mệnh, Bộ Kinh Vân nghiêng rằng nghiêng lợi, hai mắt thoáng sung huyết, cả người tràn ngập chiến ý, nói với Tàn Sương: "Người muốn chiến, cái kia liền đánh đi!"

Như vậy không biết tự lượng sức mình cũng xác thực là tiểu tử vất vả chưa sạch Bộ Kinh Vân có thể làm được đến sự tình, nhưng giờ khắc này có Nhiếp Phong ở, hắn lập tức tiến lên đề lại Bộ Kinh Vân vai, nói với hắn: "Vân sư huynh, người không nên kích động, chúng ta đều không phải Đại sư huynh đối thủ, làm sao có thể chiến bại Đại sư huynh!"

"Ta mặc kệ, không đánh qua làm sao sẽ biết kết quả!" Bộ Kinh Vân nghe vậy càng là lửa giận ngút trời, lúc nói chuyện liền đẩy ra Nhiếp Phong, muốn sử dụng Bài Vân chương công kích Tàn Sương.

Không để ý tới sốt ruột kích động Bộ Kinh Vân, Tàn Sương cứ việc nói chính mình: "Ta có một ý nghĩ, hai người các người người liền thủ chiến ta, hoặc là sẽ có một tia cơ hội."

"Cái gì!" Hai người đều là giật nảy cả mình, thẳng tắp mà nhìn Tàn Sương, muốn xác nhận hắn đến cùng có phải là đang nói đùa.

Bộ Kinh Vân càng là có nghi ngờ, lập tức chất vấn nói: "Lẽ nào người không yêu Khổng Tử sao? Nàng là ta yêu người, không phải cái gì chiến lợi phẩm, dựa vào cái gì chiến thắng người liền có thể được nàng! Người lại là dựa vào cái gì đem nàng nhường lại!"

Nhìn Bộ Kinh Vân dáng dấp sốt sắng, một cái hỏi trách ngữ khí của chính mình dùng từ, Tàn Sương vô cùng khinh thường nói: "Nữ nhân đối với ta mà nói, có ba loại, một là nữ nhân yêu mến, hai là yêu thích nữ nhân, ba là căm ghét nữ nhân. Loại thứ nhất nữ nhân là ta nhất định phải, nếu là không gặp được ta tình nguyện hủy diệt. Loại thứ hai nữ nhân có phải hay không đến cũng không đáng kể, thế nhưng được sau khi tuyệt không có thể phản bội ta, bằng không, ta sẽ không hạ thủ lưu tình. Còn tới loại sau, chỉ có giá trị lợi dụng, lợi dụng xong cũng có thể vứt bỏ, nói cách khác,,, tát, giết,."

"Đại sư huynh, người,,,,, yêu nàng sao?" Nhiếp Phong do dự một chút, vẫn là đem đáy lòng thối hỏi lên.

Việc quan hệ Khổng Tử, Nhiếp Phong hỏi như vậy, để Bộ Kinh Vân càng thêm tức giận. Vốn là biết Nhiếp Phong đối với Khổng Tử có hảo cảm, hiện tại càng thêm xác định, há có thể không giận!

Tàn Sương không chút nào uyển chuyển trực tiếp đưa ra đáp án: "Không, ta yêu người là U Nhược, đối với Khổng Tử văn ven là yêu thích nàng mà thôi, bởi vậy nghe nói các người cùng Khổng Tử chuyện sau khi, mới quyết định cho các người một cơ hội. Chỉ có điều, hai người các người tâm thần không hợp, liền thủ chiến ta cũng tuyệt đối không thể bại ta, bởi vậy khoảng cách ta cùng Khổng Tử bãi đường thành thân ngày còn có bảy ngày, mà ta có một kiện nghị, không biết các người muốn nghe hay không!"

Trên đời có như vậy đậu so với sao? Có thể mang yêu thích nữ nhân chấp tay nhường cho, còn cung cấp tình địch làm sao đánh bại chính mình kiến nghị, hắn đầu óc có phải là bị lừa dối!

Cái kia Bộ Kinh Vân lên liền muốn trực tiếp cùng tàn thương đánh nhau, Nhiếp Phong đến lúc đó ôn hòa nhã nhặn hỏi: "Đại sư huynh, người nói đi!"

Tần Sương đem ý nghĩ của chính mình giảng cho bọn họ nghe: "Phong vô tướng, Vân Vô Thường, vô tướng là Phật môn kệ ngữ, chỉ chính là thoát ly nhan sắc, thanh tương, hương tương, vị tương, xúc tương, sinh trụ, lão tử, nam tương, nữ tương cùng là tên thập tượng cảnh giới, chỉ cần Phong sư đệ thân pháp nhanh không còn hình bóng vô ảnh, đủ để thoát ly bất kỳ sắc thanh hình tượng, mới có thể bị gọi là vô tướng. Vô Thường ý chỉ vạn vật thay đổi thất thường, thế gian này bất cứ sự vật gì biến ảo khó dò, vĩnh viễn cũng sẽ không dừng lại ở một hoàn cảnh, Vân sư đệ trên người toả ra mây khói đạt đến mờ mịt vô định, chính là Vô Thường sức mạnh vị trí. Hai người các ngươi liên thủ, bổ sung chỗ thiếu sót, tâm thần hợp nhất liền có thể bạo phát Ma Ha Vô Lượng siêu phàm sức mạnh. Đến thời điểm, không cần phải nói ta, dù cho là sư phụ đều không phải là đối thủ của các ngươi."

"Ma Ha Vô Lượng! !!"

Này bốn chữ chấn động ở hai trong lòng người, trên đầu mỗi người không khỏi bật thốt lên.

Này Phong Vân liền thủ sử dụng Ma Ha Vô Lượng xác thực rất mạnh mẽ, Tần Sương làm Phong Vân fans, suy đoán chiêu này nếu như là Phong Vân đều ăn Long Nguyên, đồng thời thông hiểu đạo lý sau khi hai người bọn họ liên thủ xuất ra, nên đủ để cùng Đế Thích Thiên vị này thế giới vô hiệp tiên hiệp loại hình địa nhà khoa học đánh ngang tay. Bởi vậy Tần Sương đối với Ma Ha Vô Lượng giới thiệu tóm tắt nhớ tới vẫn tính rõ ràng, hơn nữa tra tìm một ít kinh Phật so sánh một chút ký ức, mới có ngày hôm nay lần này đối thoại.

Thấy bọn họ dáng dấp khiếp sợ, Tần Sương tiếp tục nói: "Đúng, Ma Ha bản lĩnh thổ phỉ tiên tiếng Phạn, ý tứ chính là vô hạn lớn, mà vô lượng nhưng là không cách nào cân nhắc ý tứ. Hai người này kết hợp lên, chính là vô hạn lớn đến không cách nào cân nhắc sức mạnh, liên thủ người càng mạnh, Ma Ha Vô Lượng thì lại càng mạnh, bởi vậy chiêu này mạnh mẽ là không cách nào phòng chừng."

Quả thực là càng nói càng thái quá, dao động cũng không mang theo như thế khuếch đại, đem hai người nghe đều ngây người.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Cuồng duệ trang mười ba Tần Sương

Chương 12: Cuồng duệ trang mười ba Tần Sương

Elijah: Trang 13 là cái gì ta k hiểu ==))

Nhiếp Phong nghe được mê li, không kìm lòng được hỏi: "Đại sư huynh, chúng ta làm sao mới có thể luyện thành trong miệng ngươi nói tới Ma Ha Vô Lượng!"

Bộ Kinh Vân xi cười một tiếng, liếc ngang đôi mắt, một tay chỉ Tần Sương nói rằng: "Phong sư đệ, hần có điều là coi chúng ta là hầu chơi đùa thôi. Cái gì Vân Vô Thường cùng Phong Vô Tướng! Cái gì vô hạn lớn đến không cách nào cân nhắc sức mạnh! Lời của ngươi nói, tất cả đều là ở nói hư nói vượn."

Ở ngoài liền truyền đến bốn tiếng coong! Coong! Coong! Coong!

Tần Sương đi tới bên cửa sổ, cũng không quay đầu lại nói với bọn họ: "Tối nay canh tư thiên đã đến, ta đã hạ lệnh sai người ở canh tư lúc, giữ nghiêm nhìn sương lâu duy nhất vào miệng (lỗ vào) cầu lớn, hiện ở chỗ này ngoại trừ ba người chúng ta, không còn ai khác. Vân sư đệ, Phong sư đệ, mà đến đánh với ta một trận, thử nghiệm liên thủ lại đối địch, tự mình đến thử một lần lời của ta nói có hay không có lỗi."

nói dứt lời, liền triển khai khinh công đi xuống lầu bên trong khu nhà nhỏ.

"Hừ!" Bộ Kinh Vân lạnh rên một tiếng, liền cũng triển khai khinh công xuống lầu.

Nhiếp Phong cũng không do dự, theo sát Bộ Kinh Vân xuống lầu.

Ở Bộ Kinh Vân chuẩn bị thời điểm xuất thủ, Tần Sương từ trong lòng ngực đại lưng móc ra một thanh phiến, đồng thời nói rằng: "Hai người các ngươi cần phải nhớ cho kỹ vài điểm, đối với các ngươi ích lợi rất lớn. Vân sư đệ chương pháp không thể bị chiêu thức khó khăn, cần thoát vây mà ra, thay đổi thất thường, làm được ra chiêu thích làm gì thì làm. Phong sư đệ chân pháp phải nhanh, sắp tới khiến người không thể phản ứng, liền ngươi cái bóng đều bắt giữ không tới, chân kính càng hiểu thấu mà mạnh mẽ, hai người kết hợp lên càng không thể để đối thủ để lại dấu vết. Ngoài ra, các ngươi tất nhiên muốn làm đến một điểm, tâm thần hợp nhất, hai người phối hợp lại như một người, cùng có lợi bổ sung, mới vừa rồi là chiêu này chỉ tinh túy vị trí."

"Ta đề điểm chấm dứt ở đây, các ngươi ra chiêu đi!"

Vừa dứt lời, Bộ Kinh Vân liền bách không vội dãi ra chiêu, Bài Vân chương thức thứ sáu xé trời bài Vân trọng lượng xuất kích, khí thế như cầu vồng,

khắc nào có tan vàng nát đá chường lực. Nhiếp Phong ghi nhớ Tần Sương nói như vậy, lập tức ra chân phối hợp, sử dụng Phong Thần chân thức thứ tư Thần phong gào lên giận dữ đến trợ công.

Thấy chiêu như vậy, hai người đều tâm thần không hợp, hoàn toàn là các ra chiêu thức, đặc biệt là Bộ Kinh Vân không hề phối hợp hình ảnh.

Đôi mắt như vậy tiến công, Tần Sương vô cùng thất vọng, mà xem trên người hắn bốc lên hàn khí, cùng với trước bình thường không có gì lạ đáng đáp, giờ khắc này cả người khí thế rất khác nhau, dường như người sống mặc gần quai cây cao lương. Không, phảng phất là sâu không thấy đáy bằng động, một khi đi vào thì sẽ bị trong nháy mắt đóng băng.

Bởi Nhiếp Phong vốn là ba người bọn họ bên trong khinh công tốt nhất, vì lẽ đó tiến công tự nhiên là nhanh nhất đạt đến Tần Sương trước mặt, vì vậy Tần Sương trên mặt mang một nụ cười lạnh lùng nói với Nhiếp Phong: "Phong sư đệ, ngươi chân pháp đối phó người bình thường, xác thực là nhanh, đáng tiếc ở trong mắt ta, quá chậm."

Cây quạt bị Tần Sương xem là thương đến sử dụng, giơ lên cây quạt chống đỡ Phong Thần chân, căn bản dùng không được đệ nhị dưới liền đem chân kính dời đi, đem hắn từ không trung kéo xuống, thuận tiện phản kích bắn ra làm mất mặt, đem bỏ rơi cái ao tử.

Trái lại Bộ Kinh Vân, Tần Sương nói với hắn: "Còn nhớ lâu thuyền bên trên ngươi cùng ta đánh nhau mười mấy lần, trong đó có hai lần ngươi lần đầu ra chiêu chính là này xé trời bài Vân, kết quả làm sao! Ngươi hẳn còn nhớ đi!"

Nhớ tới trước đây nghĩ lại mà kinh một đoạn tuổi ấu thơ thời gian, Bộ Kinh Vân giận quá, nói rằng: "Ta từ lâu không phải năm đó,...,"

Đang khi nói chuyện hai người cũng đã là ở giao thủ, Tần Sương cây quạt hóa thành chùy, hướng về trong lòng bàn tay đỉnh đầu, mạnh mẽ kinh đạo làm cho cây quạt uốn lượn, lần thứ hai áp bức thì sẽ bẻ gãy phá nát, có điều, Tần Sương vẫn như cũ ra chân liễu âm, lại bị Bộ Kinh Vân một chương ngăn trở. Thế nhưng chân mạnh mẽ nhưng không dùng kính, vì vậy chặn lại bên dưới đi đứng lập tức thu hồi, đáng tiếc Bộ Kinh Vân cũng không có vì vậy đắc ý vượt qua ba giây liền bị Tần Sương một cái tát đập lên mặt bằng, bay về phía cái ao đi cùng Nhiếp Phong làm bạn, cho nên lời nói của hắn đều chưa kịp nói xong.

Cái ao có Nhiếp Phong, vì lẽ đó ra tay tiếp được Bộ Kinh Vân, phòng ngừa cả người trực tiếp rơi xuống nước, hơn nữa Nhiếp Phong còn không cam lòng địa nói với Tần Sương: "Đại sư huynh, như ngươi vậy chân pháp, thực sự là quá dễ tiện, tuyệt đối không phải một vị chính đạo võ giả gây nên."

Nghe hắn chỉ trích nói như vậy, Tần Sương cảm khái một tiếng nói: "Ài, tiểu tử ngươi đem những này đạo đức gông xiềng coi trọng lắm, người bình thường xưng hô loại người này dùng hai chữ đề hình dung, ngụy thiện. Như thế nào ngụy thiện? Đối với ác giả hạ thủ lưu tình, cũng chưa trừ diệt chi, ác giả ngày sau có cơ hội lại làm chuyện xấu, ngụy thiện giả có thể giết rồi lại không giết, vẫn là buông tha làm ác giả, để cầu kẻ ác quay đầu lại là bờ, làm người tốt."

"Ta đối với loại này người chỉ có một đánh giá, cái kia chính là,..., đi mẹ ngươi, quá dễ lão tử buồn nôn. Mà ta xử sự đối với người chuẩn tắc là bằng hữu của ta, cái kia là có thể bình đẳng chờ đợi, là kẻ thù của ta, liền chỉ có một con đường chết. Là ta tri kỷ, biết gì đều nói hết không giấu diếm."

"Ba người chúng ta vẹn vẹn là luận bàn, lại là đồng môn sư huynh đệ, là cao quý bằng hữu, vì vậy ta ra tay đều sẽ lượng sức, chắc chắn sẽ không hạ tử thủ. Nếu không, trong vòng mười chiêu, các ngươi sẽ bị ta giết chết."

Lần này ngôn luận, để Nhiếp Phong hoảng sợ, người như được sét đánh, đối với mình người ngoài xử thế làm người phương thức có chút mê man.

Bộ Kinh Vân nghi hoặc, mặc dù mình có chút ít luyện võ, nhưng cũng sẽ không so với Nhiếp Phong kém chỉ ngàn dặm. Chỉ vì khi còn bé bị Tần Sương giáo huấn thâm, sau khi trở lại Tần Sương còn bề quan tiêm tu, Bộ Kinh Vân ý ở đánh bại hắn, trả thù làm mất mặt mối thù. Bởi vậy chu du Không Tử bên người đồng thời, hắn cũng ở hăng hái hướng lên trên, để cầu Tần Sương sau khi xuất quan, có thể báo lại thù này. Có thể hiện tại Tần Sương thả ra bức này ngôn luận, Bộ Kinh Vân lẽ ra nên trào phúng hắn quá mức ngông cuồng, quá khinh thường chính mình.

Thế nhưng vừa nãy cái kia nháy mắt gọi giao thủ, giờ khắc này Bộ Kinh Vân nhìn mình đánh vào cây quạt trên bàn tay phải chường, đến đây cả ngày cánh tay vẫn là mạo khí man mát, có thể thấy được Tần Sương một thân công lực tiến bộ đã vượt xa chính mình, càng khỏi nói võ công chiêu thức ứng địch thời điểm biến hóa như thường.

Trong lòng hắn vô cùng cảm giác khó chịu, giữa người và người chênh lệch vì sao to lớn như thế đây!

Trên thực tế sẽ không có chênh lệch lớn như vậy, thậm chí Tần Sương võ công nội lực tiến triển tất nhiên sẽ kém xa cùng ba người bọn hắn.

Bởi vì Tần Sương thân thể tư chất không bằng bọn họ, vì lẽ đó dựa theo người "xuyên việt" vì chính mình đo ni đóng giày bước đi chăm chỉ khổ luyện cũng là rất dễ dàng bị bọn họ đuổi theo.

Chỉ tiếc bảy năm trước Lăng Vân quạt một nhóm, Tần Sương thu được huyết bồ đề loại này có thể tăng lên công lực thiên tài địa bảo, mười mấy viên tặn đều rơi vào trên tay hắn. Có điều, huyết bồ đề thứ này ăn nhiều cũng sẽ không đưa đến cái gì hiệu quả, nhiều lắm đối với chữa thương cùng khôi phục nội lực phương diện so với bình thường thuốc rất có hiệu quả mà thôi. Vì vậy mười mấy viên dùng đến hiện tại, còn có ý còn lại hai viên, chính là vì Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong chuẩn bị, còn Đoạn Lăng thì thôi, ngày sau sẽ có khác bồi thường cho hắn.

Thấy bọn họ hơi có suy nghĩ đáng đáp, Tần Sương từ trong lòng móc ra hai viên huyết bồ đề, nói với bọn họ: "Vật ấy tên là huyết bồ đề, ăn một viên liền có thể tăng trưởng công lực, đối với chữa thương cũng là cực tốt đẹp. Các ngươi một người một viên, đêm nay trở lại ăn vào, rất hấp thu được hiệu, không nên lãng phí từng giọt nhỏ."

Dứt lời liền một tay phân biệt ném mạnh cho bọn họ một người một viên, Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong đều đưa tay tiếp được, sau đó giang hai tay, mơn mặt trắng ánh sáng quan sát lòng bàn tay có một viên như máu giống như hạt đậu, toả ra dị hương.

Đôi mắt quý trọng như thế kỳ vật, Nhiếp Phong đáy lòng bất an, hoảng vội vàng nói: "Đại sư huynh, huyết bồ đề đã có này thần hiệu, tất là trên đời vật hiếm có, ta không thể muốn, vẫn là,,,"

Lời nói của hắn thoai bị cắt đứt, Tần Suong hồ hững nói rằng: "Hiếm thấy cái rắm a! Sau đó ta nếu mà muốn, được một cách dễ dàng. Huống hồ huyết bồ đề ăn vào năm viên thì sẽ không lại nổi lên tăng trưởng nội lực công hiệu, chỉ sẽ còn lại chữa thương cùng khôi phục nội lực công hiệu thôi, hơn nữa này hai viên chỉ có điều là ta luyện công còn lại, chuẩn bị bất cứ tình huống nào mà thôi. Bây giờ tặng đưa cho các ngươi, chính là muốn chúc các ngươi một chút sức lực, xem xem các ngươi có thể không lấy bảy ngày liên thủ luyện thành Ma Ha Vô Lượng đến đánh bại ta thôi."

"Bằng vào ta hiện nay công lực, cùng thể hệ bên trong, một bại khó cầu a!"

Này còn không phải Tần Suong trang mười ba khúc nhạc dạo, phần mà phía dưới một câu nói này càng khiến người ta cảm thấy hắn không coi ai ra gì.

"Khoảng cổ thước kim, thậm chí vạn cổ hậu thế, có thể trên đời cũng lại vô ngã như vậy người!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Vấn thiên hạ sẽ phá dỡ ai mạnh hơn

Chương 13: Vấn thiên hạ sẽ phá dỡ ai mạnh hơn

Lời ấy nói thật không biết xấu hổ, người Tần Suong từ nhỏ chính là bị Thiên Hạ Hội thu dưỡng cô nhi, tám tuổi bị Hùng Bá thu làm đệ tử nhập thất, vẫn làm bạn ở bên người nhiều năm, chân chính một mình đi xông xáo giang hồ thời gian căn bản không có. Không, vẫn có, nhưng cũng vền vẹn là bảy năm trước lần đó Nhạc Sơn đại phạt một nhóm.

Bây giờ mở mắt mò mẫm nhặt công phu đúng là vô cùng tuyệt vời.

Thế nhưng, hai người lúc trước cùng hắn so chiêu, đều ở trước sau thua vào tay hắn, trên mặt lạnh lẽo cảm giác đau có thể sẽ không dễ dàng quên mất.

Tần Suong triển khai cây quạt điều lay động, "Ngày mai các ngươi trước tiên cố gắng nói chuyện phiếm, nói chuyện tâm, buổi tối trở lại ta này đánh với ta một trận, mãi đến tận sau bảy ngày kết hôn thời gian, chính thức đánh với ta một trận. Ta hi vọng các ngươi toàn lực ứng phó, lấy mệnh vật lộn với nhau cũng thành, tuyệt đối đừng để ta thất vọng rồi."

"Hừ!" Bộ Kinh Vân nộ rên một tiếng, liền làm khinh công rồi đi nhìn sương lâu.

"Đại sư huynh, cáo từ." Nhiếp Phong đáp lễ sau, lại lấy khinh công rồi đi.

Hai người thái độ thực sự là kém thiên cộng địa, Tần Suong mân mê miệng, âm thầm suy nghĩ nói: "Nhiếp Phong này thành thật hải tử thật sự có lễ phép, đáng tiếc cha vô căn cứ, mẹ theo người chạy, có cái tiêu đề, nhưng là không đầu óc não tàn phẫn. Cha ngươi chết xem như là ta nợ ngươi, sau đó ta liền hết sức làm cho ngươi có cái viên mãn gia, quá hạnh phúc sinh hoạt đi."

"Bộ Kinh Vân hàng này quá ngạo kiều, cần dạy dỗ dạy dỗ, sau đó chỉ cần không bởi vì Không Tử chết oán hận ta, vậy hãy để cho ngươi cùng cùng Nhiếp như gió hạnh phúc mỹ mãn. Nếu là bởi vì Không Tử mà oán hận ta, vậy ngươi phải chết chắc, dù cho bởi vậy đem Phong Vân thế giới khiến cho hoàn toàn thay đổi."

Lúc này Bộ Kinh Vân hoàn toàn không biết sự sống chết của chính mình vận mệnh liền trong tương lai một ngày nào đó, chính mình sẽ bởi vì một người phụ nữ chết mà làm ra địa quyết định.

Ánh bình minh sắp tới, Tần Suong tâm tình tựa hồ trở lại sơ xuân thời điểm, đứng trong nhà này luyện công.

Hiện tại dĩ nhiên vượt xa quá khứ, Thiên Suong Khí cái bản tiến hành không thuận lợi, vền vẹn sửa lại ba phần mười, còn sót lại bảy phần mười không có sáng tạo ra đến, nhưng cũng là tân nội công tâm pháp, gọi là viết bằng thần quyết. Thiên Suong Quyền cái bản tiến triển cũng không quá thuận lợi, khả năng là bởi kiếp này sát phạt hoàn toàn không có trải qua, vì vậy tân quyền pháp bằng Ma quyền vền vẹn sáng chế hai quyền. Còn khinh công thân pháp không hề đột phá, đối với làm sao sáng tạo tân khinh công thân pháp, Tần Suong không có đầu mối chút nào.

Cho tới thương, chuy, đao, kiếm người Bình hợp nhất cảnh giới, hẳn xưa nay đều không có ném quá, dù cho thành thần sau khi cũng như thế ở tu luyện, có điều, nhưng vẫn là như Kiếm thánh như thế kẹt ở bước cuối cùng, cho dù chết sau xuyên qua, trải qua những năm này vẫn là không có cách nào đột phá.

Như thế nào mới có thể đột phá người Bình hợp nhất cảnh giới đây!

Tần Suồng có một ý nghĩ, cái kia chính là quan sát Hùng Bá cùng Kiếm thánh một trận chiến, cẩn thận phỏng đoán kiếm kia hai mươi ba này nắm giữ hủy thiên diệt địa kiếm chiêu, nhìn có thể hay không lĩnh ngộ ra đến càng cao hơn một tầng cảnh giới. Có điều, Tần Suồng lần thứ hai xuyên qua sau, càng là càng tiếc mệnh, không muốn bởi vậy mạo hiểm mà làm mất mạng, vạn nhất lại lên hồ điệp hiệu ứng, không có ngoài ý muốn, Kiếm thánh thuận lợi đem hắn cũng xoá bỏ, vậy thì chuyện cười mở lớn.

Bởi vậy Tần Suồng chỉ có thể nghĩ biện pháp khác, tỷ như tìm tới Vô Danh luận bàn, có thể đến xem cao thủ quyết đấu lấy này lĩnh ngộ đột phá, hay hoặc là thu được Thánh Linh kiếm pháp bí tịch, cùng với cái kia Vạn Kiếm Quy Tông bí tịch, từ bên trong lĩnh ngộ. Những này đều so với trước xem kiếm thánh mở quái trận chiến đó an toàn một ít, vì lẽ đó Tần Suồng vì tự thân mạng nhỏ suy nghĩ, chỉ có thể lùi mà cầu thủ.

Chuyện tương lai tình đều không có phát sinh, Tần Suồng bây giờ vẫn cần kiên trì chờ đợi, khả năng tương lai có khác khả năng chuyển biến tốt cũng bất định.

Lại nói mấy ngày nay Văn Sứ Sứ bận bịu trước bận bịu sau, thực sự là muốn mệt muốn chết rồi.

Nhưng hắn bận rộn còn kém rất rất xa Phong Vân cùng Tần Suồng quyền cước lẫn nhau luận võ, Tần Suồng còn quang minh chính đại kiếm cơ, nói là vì cùng các sư đệ tăng tiến cảm tình, đồng thời làm Đại sư huynh muốn chỉ đạo một hồi hai vị sư đệ võ công. Kết quả là, ban ngày ở Hùng Bá chờ người trước mặt chơi một mình đấu, buổi tối hai đối với một đám ấu, đến ngày thứ năm, ngâm quần ấu thời hai người trong cơ thể Kỳ Lân huyết, biệt hiệu điên cuồng máu đều bị Tần Suồng ép ra ngoài.

Nhìn Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong vốn là là quần ấu Tần Suồng, kết quả điên cuồng máu sau khi ra ngoài, Bộ Kinh Vân mất khống chế công kích Nhiếp Phong, kết quả Nhiếp Phong cũng tức giận dỗi đi mục tiêu, cuối cùng hai người đứng là đánh nhau lên, không Tần Suồng chuyện gì.

Nhìn hai người mở quái hồ ấu, Tần Suồng một bản uống nước trà, ăn điểm tâm, léo nha léo nhéo địa nói thầm "Ta đi, cái kia xem xiếc khi cái gì, ta trước đây chỉ là tùy tiện nói một chút, các người làm sao liền thật sự làm lên đây! Ai nha, hạ thủ nhẹ một chút, chớ đem lão tử nhà cho hủy đi a! Các người lại không phải phá dỡ làm, không muốn như vậy ra sức được không!"

"Ưong vân thiên hàng đấu bông bị đập bạo, người làm sao còn như thường trên đây! Nên biến chiêu, đầu óc linh hoạt điểm mà! Thật đúng thể."

"Người Bạo Vũ Cuồng Phong vốn là đối đầu Trọng Vân Thẩm Tòa là chính xác, lại vì là mao biến chiêu vô căn cứ đào tẩu đây? Ta thảo, dùng Phong Quyền Lâu Tàn sách ta sân!"

"Bộ Kinh Vân, hồ lão tử a người! Đối phó Phong Quyền Lâu Tàn, giới ạ dĩ nhiên sử dụng Tê Thiên Bài Vân, đem những kia đá vụn cây cỏ đánh ra đi sách lão tử nhà. Không được, lại để cho các người tiếp tục đánh, nhìn suồng lâu đều để cho các người hủy đi."

Sau đó Tần Suồng mù bài một trên người bọn họ đều chảy xuôi Kỳ Lân huyết cổ sự, tỷ như đoạn soái cùng Nhiếp Nhân Vương đánh đập Tiểu Hồng cầu thời điểm tiên huyết cho Bộ Kinh Vân, mà Nhiếp Phong trên người chảy xuôi phong huyết chính là Kỳ Lân huyết bắt nguồn từ với Nhiếp Nhân Vương nhảy xuống biên trước nói với hắn, chỉ vì Bộ Kinh Vân cũng trên người chịu Kỳ Lân huyết mới sẽ có cảnh cáo. Mặt khác nói rõ chỉ cần khống chế xong này cổ huyết thống sức mạnh, thì sẽ gấp mạnh càng mạnh, càng đánh càng mạnh chờ chút, liền ngay cả Nhiếp Nhân Vương chết sống tin tức cùng giảng cho Đoạn Lăng biết đến giống như đúc.

Từ đó mặt sau hai ngày chỉ có thể nghỉ ngơi dưỡng sức, chậm đợi kết hôn ngày, dù sao điên cuồng máu lần đầu bạo phát thời gian quá dài, cộng thêm bị Tần Suồng đánh đập, thực sự là chính là được rồi.

Hai ngày rất nhanh sẽ quá khứ, kết hôn ngày Hùng Bá rất nề tình, trong vòng bảy ngày có thể yêu mời đi theo tham dự tiệc cưới các đại môn phái chương môn đều cho mời tới. Những này chương môn tuy là vì chạy đi mà phong trần mệt mỏi làm một thân chật vật, có điều, trải qua một phen cọ rửa sau khi cũng biến thành ra dáng, vừa hiện ra chương môn phong độ.

Hiện nay này trên giang hồ Bát Đại môn phái đều vô cùng cho Hùng Bá mặt mũi, linh hạc phái, lạc mộ phái, chim điều hâu phái, Huyền Thiên phái, khoái ý môn, quỳnh sơn phái, phong nguyệt môn, ty Thần phái đều không ngoại lệ đều là chương môn tự thân tới. Nguyên nhân không có cái gì, Thiên Hạ Hội nhất thống nam bắc võ lâm thế đã bốc lên một góc, cơ bản chỉ cần diệt trừ võ song thành, thì sẽ thế không thể đỡ, không người có thể ngăn cản Thiên Hạ Hội thống nhất giang hồ bước chân. Vì vậy ở Hùng Bá đại đệ tử kết hôn ngày, nhận được thư mời địa người đều không ngoại lệ đều sẽ tới, tốt như vậy nịnh bợ ra hiệu cơ hội, không có ai sẽ bỏ qua.

Đương nhiên, thế giới nếu là muốn nói không người có thể ngăn cản Hùng Bá xưng bá võ lâm đã tâm đó là không thể, xa võ lâm thần thoại Vô Danh, không biết là chết hay sống liền không đề cập tới cũng được, gần tới nói Độc Cô Nhất Phương đại ca Kiếm thánh Độc Cô Kiếm, hẳn liền đủ để giết chết Hùng Bá. Chỉ có điều, này Kiếm thánh từ lâu lánh đời không ra, không màng thế sự, vì lẽ đó Hùng Bá mới sẽ có nắm không sợ gì.

Nếu là lấy trước Tần Suồng, còn có thể cùng những người này giao tiếp một phen, nhưng bây giờ Tần Suồng vô cùng xem thường với cùng những này tam lưu cận bã môn thâm nhập trò chuyện, vền vền là tùy tùng Hùng Bá giao tiếp qua loa, làm tốt mặt ngoài công phu liền mặc kệ.

Khoảng cách giờ lành sắp tới, Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong mới đồng thời xuất hiện ở hội trường, một khí thế mờ ảo bất định, một khí chất phập phù như gió, trải qua Tần Suồng mấy ngày dạy dỗ, Hùng Bá đều vì thế mà choáng váng nhìn nhau.

Hùng Bá tiến lên muốn đem bọn họ long trọng muốn tám Đại chương môn giới thiệu, có thể hội trường vui mừng bầu không khí trong nháy mắt ở Bộ Kinh Vân gầm lên giận dữ bên dưới bị phá hỏng.

"Tần Surong, hôm nay ta cùng Phong sư đệ muốn khiêu chiến ngươi. Nếu như ngươi bại vào ta hai thủ hạ, liền thủ tiêu tiệc cưới, đem Không Từ nhường lại!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Phong Vân kết hợp chiến Tần Surong

Chương 14: Phong Vân kết hợp chiến Tần Surong

"Vân nhi, Phong nhi, các ngươi chậm đến cũng coi như, dĩ nhiên dắt tay nhau mà đến muốn phá hoại Surong nhi việc kết hôn!" Hùng Bá trong lòng mừng thầm, nhưng trên mặt giận không nhịn nổi, đối với Phong Vân càng là phần nộ quát: "Nể tình các ngươi có điều là nhất thời kích động, không khỏi gây thành sai lầm lớn, sư phụ phạt các ngươi đi Trung Xu Tháp diện bích hồi lỗi ba tháng!"

Lời nói của hắn thả ra ngoài, có thể Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong nhưng không hề bị lay động, chỉ là lẳng lặng nhìn Tần Surong.

Thấy trong mắt bọn họ không gì khác, Hùng Bá thật sự nổi giận.

Tần Surong giờ khắc này đứng ở Hùng Bá trước mặt đối đầu Phong Vân, mở miệng nói rằng: "Sư tôn không cần nổi giận, nếu hai vị sư đệ vì một nữ tử có này nhả hứng khiêu chiến ta, há có bất chiến lý lẽ!"

Hắn lại chấp tay đối với ở đây chư vị tới tân nói rằng: "Chư vị tân khách, thật không tiện, sư huynh đệ chúng ta vì một nữ nhân anh em trong nhà cãi cọ nhau, thực sự là để đại gia cười chê rồi. Tiệc cưới vẫn là sẽ tiếp tục, có điều, hiện tại trước tiên cần để cho sư huynh đệ chúng ta trong lúc đó phân cái cao thấp, mà đại gia coi như là xem một hồi vui mừng náo nhiệt hí kịch, nhạc trên một nhạc, không biết chư vị ý như thế nào!"

Khách không một dám đáp ứng, chỉ vì Hùng Bá quyền thế đã thâm nhập lòng người, không có hắn Kim Khẩu Ngọc Ngôn, ai dám ở loại này không thích hợp tình cảnh phụ hợp Tần Surong.

Hùng Bá vốn là roi mất mặt mũi, mà Tần Surong đứng ra sau cũng không phải đến cho cầu thang dưới, giúp hắn cứu vãn mặt mũi.

Có điều, Tần Surong là dũng cảm ứng chiến, đại diện hơn người lòng dạ, trái lại Phong Vân lại như là không thành tài được bất trung bất nghĩa hạng người, dĩ vãng hình tượng hủy diệt sạch với này. Những việc này phát sinh quá mức ngoài dự đoán mọi người, có thể Hùng Bá cũng muốn gặp đến tình huống này xuất hiện, dù sao hai người đến cuối cùng tất sẽ cướp một người phụ nữ, cắt đứt phân sinh tử, sau đó hắn ra tay từng cái giết chết, nhưng sự tình phát sinh thời cơ không đúng rồi!

Bây giờ vẫn là một câu nói có thể nói xong, lão tử bá nghiệp chưa thành, các ngươi làm cái cầu nội chiến a!

Trong nháy mắt tất cả mọi người đều chỉ nghe lệnh hắn, Hùng Bá tâm cơ hơi động, trên mặt toát ra nụ cười, cười to đối với Tần Surong nói: "Ha! Ha! Ha! Ha! Surong nhi, nếu ngươi cố ý như vậy, vậy vì sư sẽ tác thành các ngươi Tam huynh đệ."

Đối mặt mọi người, Hùng Bá hào khí dù cho, hai tay triển khai, hiển lộ hết khí thế phi phàm, vui vẻ nói rằng: "Các vị đồng đạo cùng với khách, mọi người đều biết ta Hùng Bá võ công có tam tuyệt, phân biệt là Thiên Surong Quyền, Bại Vân chương, Phong Thần chân, lão phu vẫn cho rằng tam tuyệt cũng không phân cao thấp, hơn nữa lại phân biệt truyền thụ cho ba vị đệ tử nhập thất. Ngày hôm nay là đại đệ tử Tần Surong ngày vui, lẽ ra không nên động võ xung hi, làm sao hồng nhan họa thủy, dẫn đến ta môn hạ đệ tử vì là hồng nhan trùng quan giận dữ. Thế nhưng từ xưa anh hùng khó qua ải mỹ nhân, bọn họ thực sự là không hổ là ta Hùng Bá truyền nhân, không mất hùng phong, khiến cho ta lão hoài an ủi."

Lời vừa nói ra, đang ngồi không người không vì đó nghi hoặc, này nói chính là chuyện gì? Hùng Bá là muốn yêu sách năm xưa chuyện cũ sao?

Đáng tiếc, Hùng Bá sau đó phải nói cũng không phải yêu sách, mà là: "Surong nhi, Vân nhi, Phong nhi, Hùng Bá nội đường không phải quyết một cao thấp địa phương, đi ba phần thao trường, "

Một thân dứt lời, liền triển khai khinh công thân pháp, bản người đã hướng về ba phần thao trường mà đi tới.

Bộ Kinh Vân trừng mắt lạnh lùng nhìn nhìn Tần Surong một chút, liền cũng xoay người đi theo Hùng Bá đi ba phần thao trường.

Nhiếp Phong lòng sinh cảm khái thở dài một hơi, cũng theo Bộ Kinh Vân phía sau rời đi.

"Ôi, sinh ra khúc mắc trong lòng nha! Ngươi thiện giả chính là dễ dàng tính toán, ha ha!" Tần Suồng thầm nhủ trong lòng một câu cũng không thêm dừng lại, đối với các khách nhân đến một câu đi theo ta liền dùng khinh công ra ngoài, trên đường trong lòng đang suy nghĩ: "Bộ Kinh Vân, Nhiếp Phong, tối hôm qua cùng các người nói cái gì dựa thế áp bức Hùng Bá đáp ứng giữa chúng ta luận võ, chỉ có điều là ta tiện thể vì ngày sau mai phục một điểm phục bút, để ta không chính không tà hình tượng lấy đạo tâm chúng ma phương thức, ở trong lòng các người mai phục một hạt giống, chỉ đợi ngày sau mọc rễ nảy mầm. Nguyên đến xem các người đều là ngu xuẩn bảo đảm hoàng phái, nào tàn ngươi thiện giả, kiếp này lão tử giáng lâm thế giới này, liền cẩn thận dạy các người đạo lý làm người, ha ha ha ha,,,,, "

Hoàng đồ bá nghiệp, kiếp trước ở dị giới thế gian hấn lâm được, ngăn ngăn hơn năm mươi năm liền nhất thống nửa khối đại lục. Nếu không phải là có cái gọi là 'Thần' tồn tại, thỉnh thoảng hạ xuống thần lực cho thành kính nhất tín đồ đến đối phó với hấn, đã sớm khắp thiên hạ đều là của hấn rồi. Vì đồ thần, lại tiêu tốn hơn năm mươi năm tìm kiếm tất cả trợ chính mình thành thần bảo vật, cuối cùng Phong Thần thành công, chấp chương hệ "băng" trong ma pháp diện sương lạnh pháp tắc, có quản lý thế giới này tất cả cùng sương lạnh thuộc tính có quan hệ thần chức. Ở tại thần giới làm mưa làm gió hơn 200 năm, cuối cùng bởi vì cho những khác thần vợ ngoại tình, đưa tới chết tai họa, mới có sống lại kiếp này.

Địa cầu thời hấn vốn là cho là mình người tốt, ở dị giới người người sợ, nhưng cũng không cho là mình là người xấu, tốt xấu người ngoài đều là phân người.

Chuyện cũ không nói nhiều, không một lúc nữa, ba phần trên giáo trường Hùng Bá ngạo nghễ đứng thẳng, Tần Suồng cùng Phong Vân hai người đã là đối lập, cái kia Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong một thân chiến ý lộ ra ngoài, mà Tần Suồng hồ hững nơi chỉ, sắc mặt vô hi vô bi cũng không nộ. Nếu nói là vô tình cái kia quá mức rồi, chỉ có thể nói là bình thân không có gì lạ, thật giống cuộc tỷ thí này việc không liên quan tới mình.

Tần khách đến gần đủ rồi, Hùng Bá ra lệnh một tiếng: "Lần này luận võ quyết đấu chỉ phân cao thấp, không phân sinh tử, đánh đi!"

Tiếng nói vừa dứt, Bộ Kinh Vân dĩ nhiên không nhẫn nại được trong lòng tức giận, tức thời ra chiêu, Bài Văn chương hướng Tần Suồng ầm ầm sử dụng.

Hấn đã ra tay rồi, trong khoảng thời gian này hai người trao đổi lẫn nhau, cùng với liên thủ chiến Tần Suồng, lẫn nhau trong lúc đó hiểu ngầm như sinh đôi anh em ruột, Nhiếp Phong tùy theo cũng sử dụng Phong Thần chân trợ trận.

Thấy Phong Vân ra chiêu, Hùng Bá trong lòng thầm giật mình: "Vân nhi mây đen tẻ nguyệt, cộng thêm Phong nhi vô căn cứ, này tựa hồ là liên thủ thuật hợp kích! Phong Vân chưa bao giờ liên thủ, ta cũng chưa bao giờ dạy bọn họ liên thủ đối địch, bọn họ làm sao sẽ hiểu được cùng đánh? Lẽ nào là ở Suồng nhi dưới sự chỉ điểm mới sẽ có hôm nay công lao?"

Tần Suồng ra quyền, lấy Suồng Tuyệt Phân Phi quyền thế phá Vân thấy nhật, sau đó liền xem Phong Vân được.

Hai người gần người thời trong nháy mắt biến chiêu, Bộ Kinh Vân sử dụng Tê Thiên Bài Văn, xông thẳng Tần Suồng lòng dạ, mà Nhiếp Phong ở phía sau so với Bộ Kinh Vân trước tiên ra chiêu, lấy gió cuốn tàn lâu tiên hạ thủ vì cường đến áp chế Tần Suồng ra chiêu.

"Được!" Bên sân có chút nhân lực chương môn đều vì này đại tán một tiếng, vì là Phong Vân khen hay.

Bên kia Hùng Bá nhìn ra trong lòng càng thêm cảm giác khó chịu, trong lòng kinh ngạc nói: "Ừm! Phong Vân lại có cơ này hiểu ngầm, xem ra nếu là không khiến cho bọn họ cắt đứt, tất nhiên muốn luyện thành ba phần quy nguyên khí mới được."

Trên sân đánh với Tần Suồng đối đầu như vậy thế tiến công vẫn là mặt không biến sắc, chỉ nhìn ra sử dụng Suồng Ngân Luy Luy công kích mặt đất, chuy địa đá vụn, vung lên một trận dày đặc cát bụi che lấp ba người bọn họ. Giờ khắc này bên ngoài không thấy được bụi bên trong bọn họ, mà bên trong Tần Suồng Thomas thức lấy chân sử dụng Phong Suồng Phác Diện, lại liên tiếp trên Suồng Kết Trung Tiếu một quyền hướng về Nhiếp Phong nổ ra.

Bởi vì giờ khắc này Tê Thiên Bài Văn khó có thể trong số mệnh Tần Suồng, Bộ Kinh Vân cái chiêu vì là Vân lai tiên cảnh lấy trợ Nhiếp Phong. Vì lẽ đó Nhiếp Phong giờ khắc này như thế là biến chiêu, hấn sử dụng sấm rền gió cuốn, muốn dùng chiêu này đánh bại Tần Suồng đến phân thắng bại.

Quyền chân đan xen, Tần Suồng thầm nói: "Dĩ nhiên có chút Ma Ha Vô Lượng đáng vẽ, Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong ngộ tính thực sự là kinh người. Khả năng là bởi vì phối hợp thời gian rất : gì ngắn, cho nên mới đồ có biểu, hư mà không thật, không được đến Ma Ha Vô Lượng tinh túy vị trí. Có điều, vốn là chỉ dùng năm thành công lực liền có thể đánh bại các người, nhưng cũng có thể làm cho ta sử dụng mười phần công lực, vẫn là rất tốt. Dù sao các người nếu như biểu hiện quá tốt, sẽ làm Hùng Bá cảnh giới chỉ tâm quá mức đề phòng, sau đó bị ta đánh bại, cái kia đối với ta mà nói có thể không tốt."

Đột nhiên Tần Suồng lạnh giá khí thế dị biến, cả người tà khí lẫm liệt, trong con ngươi ánh mắt lạnh lẽo, tựa hồ trước mắt tất cả đối với hấn mà nói là không tồn tại, chính là coi trời bằng vung phong chừng chính là loại ánh mắt này đi!

Hấn triệt quyền sau lần thứ hai nhanh chóng nổ ra, đối đầu Bộ Kinh Vân cái kia Vân lai tiên cảnh đánh ra chiêu này phải giết một chương, một sát na hàn khí xâm lấn, chinh cánh tay mất cảm giác bất giác, xúc giác cùng cảm giác đau đều mất đi, thậm chí có một cánh tay này đã phế ảo giác.

Tần Suồng mặt khác nắm đầm tự mưa to gió lớn giống như nổ ra, đối đầu Nhiếp Phong Bạo Vũ Cuồng Phong, trong lúc nhất thời Nhiếp Phong biến thành 'Người què', một cái chân khác che kín sương lạnh, không cảm giác chút nào, hấn chỉ có thể đan chân đứng thẳng.

Lần đầu Phong Vân kết hợp xuất ra 'Ma Ha Vô Lượng' liền như vậy bị phá, nhưng Tần Suồng trên mặt không hề vẻ vui thích, càng là xuất hiện một tia không thích biểu hiện.

Không có một hời bụi đất liền bị gió núi thổi tan, lộ ra cảnh tượng để mọi người vô cùng giật mình, Hùng Bá cũng là như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Tự cho mình quá cao Tần Sương

Chương 15: Tự cho mình quá cao Tần Sương

"Đây là si nhục a!"

Tần Sương kiếp trước có thể nói là muôn màu muôn vẻ, ở thế giới kia thần sứ, thậm chí sáu khối đại lục nhân loại Thủ Hộ giả, đều là đại biểu tâm thần cùng Cổ thần bên dưới người mạnh nhất đều bị hắn đánh bại, chưa từng Phong Thần trước cũng đã làm được sang cô đến nay mạnh nhất người số một, đạt đến nắm giữ hơn tám vạn năm lịch sử dị giới nhân loại đỉnh cao. Sau đó càng là trải qua hơn bốn trăm năm thần chiến, một thần tự nhận siêu thần phi phạm cảnh giới đều là sát thần giết ra đến, mà thần hồn câu diệt kết cục chính là có điều nhất thời quá mức tự phụ mà dẫn đến.

Kiếp này phạm nhân trùng tu, lấy Thần Ma hợp nhất chi niệm mà cải bản Thiên Sương Quyền cùng Thiên Sương Khí, ngày hôm nay lần thứ nhất biểu hiện, hiệu quả nhưng không bằng Tần Sương dự liệu.

Tuy rằng băng ma chín thức chưa hề hoàn toàn sáng tạo ra, băng thần quyết mặt khác bảy phần mười cũng chưa hoàn thành, bởi vậy liền băng Ma quyền hai phần mười cảnh giới đều không có phát huy được. Có thể hiện tại Phong Vân liên thủ mới đạt đến nhị lưu cao thủ trình độ, nhưng là dựa theo Tần Sương ý tưởng, băng Ma quyền dùng mãi không hết chính băng thần quyết thúc cốc phát huy hoàn chỉnh vừa thành : một thành cảnh giới cũng đủ để đánh giết nhị lưu cao thủ, cùng cao thủ nhất lưu chiến bình là không thành vấn đề.

Trên thực tế trải qua trận chiến này, Tần Sương lấy băng Ma quyền thức thứ nhất băng ma phong giết đối đầu Bộ Kinh Vân Vân lai tiên cảnh phải giết một chương, y Tần Sương thiết tưởng hân âm hàn nội lực nên đem tất cả đánh tới nội lực đồng hóa cũng xông lên trở lại xâm nhập đối phương trong cơ thể, đóng băng đối phương. Có điều, sự thực chứng minh hân ý tưởng là sai, Bộ Kinh Vân phi mây khói nội lực cũng không có bị đồng hóa, cũng không có đánh vào đến Tần Sương trong cơ thể, hơn nữa quyền chương đan xen thời tán loạn, cũng tiêu hao Tần Sương đánh ra nội lực hơn một nửa.

Mà đối mặt Nhấp Phong Bạo Vũ Cuồng Phong, Tần Sương sử dụng băng Ma quyền thức thứ hai băng ma cuồng giết, thế tiến công như lời đình con giận, vốn là hai tay triển khai, dày đặc mà không hề khe hở quyền chiêu, công thủ tự thành. Có thể giao chiến sau, một tay sử dụng cũng có thể đủ để đối phó hiện tại chưa thành thực Nhấp Phong, có điều, ông quần cái kia nửa cái vết chân thật làm cho người lơ là không xong.

Hiện tại Tần Sương mới nhận rõ chính mình chỗ thiếu sót, không phải coi thường Phong Vân sơ luyện Ma Ha Vô Lượng, mà là đánh giá cao chính mình mới sáng tạo ra chiêu thức.

Trước mắt chiến công đã phân, Bộ Kinh Vân cùng Nhấp Phong liên thủ cũng không địch lại Tần Sương một người, Tần Sương không tổn thương chút nào, mà Phong Vân các thương một tay một cước. Trận chiến này bởi vậy có thể phân Hùng Bá tam tuyệt chính là Thiên Sương Quyền dẫn đầu, Bài Vân chương cùng Phong Thần chân không phân sắc thu.

Hùng Bá tự biết Thiên Sương Quyền chính là tam tuyệt đứng đầu, lúc trước chỉ do vì giữa bọn họ quyết đấu tìm kiếm làm nền lý do cùng nhau nói bậy thôi, mà Tần Sương luyện võ tư chất là kém xa tít tắp Phong Vân hai người. Nhưng là vừa nãy bạo phát một luồng trong chớp mắt tà khí, Phong Vân cũng trong nháy mắt chiến bại, hiện tại chỉ có Hùng Bá toán chính là thân là cao thủ nhất lưu hàng ngũ cao thủ, hẳn chắc chắn sẽ không cảm ứng sai lầm, bởi vậy cái kia cổ tà khí tất là Tần Sương tản mát ra.

"Tần Sương vì sao lại có loại này làm người lạnh lẽo tâm gan tà khí!" Tần Sương nhưng là tự tám tuổi sau khi Hùng Bá nhìn lớn lên, vẫn là tự tay truyền võ nghệ sư phụ, Hùng Bá đối với lúc này Tần Sương bày ra không giống nhau một mặt cảm thấy nghi hoặc không thôi.

Thắng bại đã phân, Hùng Bá đối với Tần Sương hơi có nghi hoặc cũng tạm thời để xuống, bồng bênh ra trận vì là bị thương Bộ Kinh Vân cùng Nhấp Phong vận công chữa thương, cũng mở miệng nói: "Sương nhi, sư phụ không nghĩ tới ngươi bệ quan bảy năm, võ công tăng nhanh như gió, đối mặt hai vị sư đệ cùng đánh cũng không phải là đối thủ của ngươi, thực sự là làm cho sư đối với ngươi nhìn với cặp mắt khác xưa."

Nghe vậy Tần Sương liền biết mình quá chỉ vì cái trước mắt, đối với Phong Vân tính toán có chút chữa lợn lành thành lợn què.

"Sư tôn ngán tán, đệ tử có thể có hôm nay dựa cả vào sư tôn giáo đến tốt." Tần Sương tức thời trả lời, không có nửa điểm do dự, còn một bên ở điều tức khôi phục tiêu hao như vậy điểm nội lực.

Phong Vân Hùng Bá giúp đỡ, nho nhỏ bên trong không đã thương được chốc lát liền chữa trị, Hùng Bá thu tay lại dựa vào phía sau, đối mặt tân khách,

vô cùng vui sướng địa nói rằng: "Các vị hiếm thấy chứng kiến tam tuyệt phân ra cao thấp, cũng coi như sự nhân sinh một chuyện vui lớn, lão phu cũng là hết sức cao hứng. Hôm nay lão phu ở đây tuyên bố một chuyện, một năm trước vô song thành chủ Độc Cô Nhất Phụng phá hoại Minh Ước, lão phu vì thế vô cùng tức giận, cỡ này mua danh chuộc tiếng hạng người không xứng ta Hùng Bá tự mình ra tay, vì lẽ đó lưu lại mạng chó trở thành đệ tử ta Tàn Sương đương danh lập vạn đá kê chân."

"Một tháng sau phá vô song thành, Thiên Hạ Hội đem đem hết toàn lực chinh phạt phía nam, hi vọng các môn các phái đến lúc đó không để lại dư lực giúp đỡ, đại lão phu vẫn đỉnh thiên hạ ngày, chính là chư vị công thành danh toại thời gian."

"Hùng bang chủ anh minh thần võ! Vô công cái thế! Nhất thống giang hồ! Thiên thu vạn năm!"

"Thiên Sương Đường Chủ thần quyền vừa ra! Tứ phương cúi đầu! Bát phương đến bái! Mã đến công thành!"

"Phi Vân Thần phong quan thiên hạ! Tuyệt đại song kiêu chấn động Càn Khôn! Phong Vân vừa ra kinh thiên biến! Vân đằng gió nổi lên bá nghiệp thành!"

Tán dương tiếng đến từ bốn phương tám hướng, thật một việc tiệc mừng khiến cho như thể sư đại hội tỵ, Tàn Sương hơi có chút không nói gì. Nhưng cái này không phải trọng điểm, trọng điểm là hần bị Hùng Bá quang minh chính đại hổ, đi con gái người.

Nhìn này rầm rộ, Tàn Sương trong lòng ai thán: "Ai! Xem ra vô song thành một nhóm, tính mạng của ta đáng lo a!"

Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong đã thất bại, kết quả Không Từ tự nhiên vẫn là cùng Tàn Sương kết làm vợ chồng, mà nữ nhân yêu mến kết hôn, tân lang không phải là mình, loại này thương tâm gần chết bị thống ai có thể rõ ràng?

Trước mắt Bộ Kinh Vân sai bước rời đi nơi đây, liền tiệc cưới đều không tham gia, hoàn toàn không thấy ở đây bất luận người nào,

Nhiếp Phong trên mặt âm đạm phai mờ, hần hướng về tất cả mọi người xin lỗi một tiếng, cũng đi rồi.

Tương lai mằm tai hoạ liền như vậy mai phục, Hùng Bá cùng Tàn Sương các ý định ký, hai người lại như là cáo già cùng cáo nhỏ như thế, khuôn mặt tươi cười ngênh người, bắt chuyện tân khách, một hồi trò khôi hài liền như vậy kết thúc. Tiệc rượu chúc rượu khách mời thời, Tàn Sương thay đổi tương kính như tân tính tình, nói chuyện khẩu ra hảo ngôn hảo ngữ giao tiếp các môn các phái, trong lời nói để lộ ra lôi kéo ý tứ.

Có điều, này tiệc mừng không gọn sóng không lắng mãi đến tận xong xuôi, Phong Vân hai người đều chưa từng xuất hiện chúc phúc người mới, nhưng đại gia cũng rõ ràng trong lòng, dĩ nhiên là bớt lo chuyện người.

Đêm đó, động phòng chính là nhìn sương lâu, hôn trước một ngày bố trí hoàn thành, cũng không phải làm ầu, trái lại xa hoa, vui mừng bầu không khí mười phần. Lúc này tân lang cùng tân nương an vị ở giường lớn một bên, Tàn Sương vương giả bên cạnh bị tính xảo động gói qua đi Không Từ, trên đầu còn trảo hồng khăn voan, hai tay lẫn nhau vỗ xoa xoa tay mặt, hiển lộ hết nội tâm căng thẳng tinh.

Tàn Sương kiếp trước yêu thích quá vô số nữ nhân, game khóm hoa nhưng xưa nay không yêu một người, thậm chí mỗi người có khuynh thể đáng vẽ, tính tình khác nhau nữ thần, cũng không có một có thể làm cho hần động chân tâm. Kiếp này phỏng chừng cũng khó có nữ nhân đáng giá hần động tâm, hay là tình yêu chân thành cũng cùng hần cách biệt đi!

Hần xúc lên hồng khăn voan, liền thấy e thẹn Không Từ cúi đầu liếc trộm hần, cũng không dám ngẩng đầu lên nhìn thẳng hần.

"Quả nhiên là người dựa vào ăn mặc, phật dựa vào kim trang, hoá trang nữ nhân xinh đẹp không gì tả nổi! Vốn là thuộc về loại này cái gọi là chịu đựng xem hình nữ tính, hiện đi ngang qua tí mi trang phục sau khi, nhất thời kinh diễm so với trong ký ức khi còn bé U Nhược Đại tiểu thư càng thêm đẹp hơn một phần, làm thật không tệ nha!" Tàn Sương thấy năng biến hóa to lớn như thế, hãy cùng chìm sẽ biến chìm công giống như vậy, trong lòng tự đáy lòng mà sinh cảm khái.

Tàn Sương nhìn nàng câu nệ đáng vẽ, cười cợt đi tới cầm lấy hai chén rượu, lại đi về bên giường nói với Không Từ: "Phu nhân, uống qua lễ hợp cẩn tửu, sau đó vợ chồng chúng ta đồng cam cộng khổ, cùng chung hoạn nạn, chỉ cần phu thê đồng lòng, thiên hạ không việc khó."

Nàng nghe được Tàn Sương nói những câu nói này, căng thẳng trong lòng, do dự một chút vẫn là tiếp nhận Tàn Sương trên tay một chén rượu, cùng với giao bôi uống một hơi cạn sạch.

Đề tốt chén rượu, Tàn Sương thâm tình chân thành nhìn nàng, ôn nhu nói rằng: "Phu nhân, là thời điểm nghỉ ngơi."

Không Từ cúi đầu không dám nhìn hần, nhỏ giọng nói rằng: "Phu quân, tối nay kính xin thương tiếc tiếp thân một, hai!"

"Ha ha." Chỉ xem Tàn Sương chỉ là cười nhạt, liền vì nàng rộng y không nói, nhưng là nhìn thấy nàng trong ánh mắt cô đơn, thương tâm tâm ý kim hiện ra với trên mặt, nhất thời cảm giác khó chịu.

Tàn Sương hai đời cừu lịch nháp nhô tình đường, đối với tâm tư của nữ nhân nắm có thể nói thất thất bát bát, không rời chín mười, bỗng nhiên mở miệng nói: "Ta bế quan bảy năm, Văn Sư Sừ đưa kia lễ nào không có vâng theo ta mệnh lệnh tìm người dạy người làm vợ chi đạo? Hay hoặc là là,,,,, người trong lòng có những người khác!"

Hần biết Không Từ trong lòng chỉ có Nhiếp Phong, bị vương bởi Hùng Bá mệnh lệnh mới gả cho hần, cũng tự do ở Bộ Kinh Vân bên người, giờ phút này là đang cố ý trêu đùa Không Từ.

Có điều, Khổng Tử bị hấn lời này kinh hãi đến tâm hoảng ý loạn, còn cố gắng trấn định địa hướng về Tần Sương giải thích: "Không phải như người nghĩ, ta có học nữ giới, tam tông tứ đức, phu làm vợ cương chờ kinh thư, công tử, ta,,, ta là yêu thích người!"

Một lời dứt lời, tựa hồ sợ bị cho rằng nói dối, Khổng Tử một đôi nước long lanh mắt to cùng hấn bốn mắt nhìn nhau, còn chăm chú nắm lấy hấn tay, này xem như là nằng gan to nhất hành vi.

Lẽ nào có lí đó! Từ trước đến giờ đều là nam nhân chủ động biểu đạt tình ý, nào có nữ nhân chủ động đạo lý?

Chỉ có điều cùng với động phòng thời nhưng chưa từng chú ý Khổng Tử khóe mắt chảy xuống một giọt nước mắt, đó là một giọt chí tình yêu nhất thương tâm lệ.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Người qua đường đều biết Hùng Bá tâm

Chương 16: Người qua đường đều biết Hùng Bá tâm

Hai người diễn một đêm động tác mãnh, Khổng Tử thật sự đã thành người痴, Tần Sương cũng là làm đại trượng phu. Có điều, đêm qua thương tâm Phong Vân hai người, bọn họ hôm nay đã phụng mệnh rồi đi Thiên Hạ Hội, thế Hùng Bá ra ngoài làm việc.

Tần Sương phái người sau khi nghe ngóng, ngày thứ ba sau Văn Sứ Sứ đến Hùng Bá chỉ khiến chuyên tới để cho biết.

Văn Sứ Sứ một bên a dua nịnh hót, một bên trực tiếp nói rõ là Hùng Bá phái Nhiếp Phong đi Lăng Vân quật, tra xét năm đó Hóa Kỳ Lân chân tướng, thuận tiện nhìn có thể hay không tìm về Hóa Lân Kiếm cùng Tuyệt Âm Dao. Còn Bộ Kinh Văn nhưng là để hấn suất lĩnh Phi Vân đường bang chúng, cùng với tạm thời thống suất Thiên Sương Đường bang chúng, bắt đầu cần quét phurong bắc đảm đảm phản kháng Thiên Hạ Hội tàn dư giang hồ thế lực.

Khổng Tử nghe vậy, không kim lòng được hỏi: "A! Cái kia Phong sư đệ có thể bị nguy hiểm hay không nhỉ?"

Lời này quan tâm tình biểu lộ với biểu, Tần Sương rõ ràng các loại duyên cớ cũng chỉ là cười nhạt.

"Hóa Kỳ Lân chỉ là một truyền thuyết, vì lẽ đó Đại phu nhân không cần phải lo lắng Tam Thiếu gia an nguy. Đúng là nhị thiếu gia vì là bang chủ sát phạt phản kháng Thiên Hạ Hội giang hồ nhân sĩ, có lẽ sẽ người đang ở hiểm cảnh, nhưng cũng không cần quá mức lo lắng, bởi vì nhị thiếu gia võ công cao cường, bây giờ bắc địa bên trong đến vô lâm nhận thức căn bản không người là đối thủ của hấn." Văn Sứ Sứ như thực chất trả lời, điểm ra hai người tình cảnh.

Nghe được Nhiếp Phong lần này ra ngoài cơ bản bằng du lịch giải sầu, Khổng Tử yên tâm hơn nhiều, trong lòng ám thầm thở phào nhẹ nhõm.

Xem sắc mặt nàng có biết tâm tình, Tần Sương trong lòng thầm nói: "Lão bộ lại yêu nữ nhân như vậy, còn có Nhiếp Phong cái kia nguy thiên giả đối với nàng cũng có cảm tình, chân tâm thế bọn họ cảm thấy không đáng a! Một bị Hùng Bá lừa bốn trong lòng bàn tay quân cờ, đối với ở trong lòng ái tình, ở bá quyền trước mặt cho quý, so với dám ngỗ nghịch nàng cha Đệ Nhị Mộng, còn có Vô Danh người hầu phurong múa, Khổng Tử chỉ là một không biết liêm sỉ, chán chừ, không dám làm thật yêu trả giá trả xanh biểu."

Trước mắt hai người các hành việc, Bộ Kinh Văn bên kia có thể mặc kệ, thế nhưng Nhiếp Phong bên này việc quan hệ kỷ không thể không quan.

Tần Sương đối với Phong Vân những chuyện kia không nóng lòng quan tâm, mà là hỏi những chuyện khác: "Văn tông quán, lần này thành lập ba đường, sư phụ cố ý đem U Hồn Cốc một đám sát thủ toàn bộ sắp xếp đi vào, U Hồn Cốc cũng từ đây tiêu tan, xem ra sư phụ đối với thống nhất phía nam vô lâm tình thế bất buộc. Có điều, sư phụ để ta đi biến thành này viên cái đỉnh trong mắt, nhưng không cho ta mang Thiên Sương Đường mọi người đi làm thành việc này, người có thể không vì là bổn công tử giải đáp một, hai?"

U Hồn Cốc là Thiên Hạ Hội bí ẩn nhất một nguồn sức mạnh, Khổng Tử võ công không được, nhưng là một người thám tử phurong diện công phu đúng là tuyệt vời, Tần Sương suy đoán nàng chính là từ U Hồn Cốc đi ra.

Vốn là chỗ đó liên không có mấy người biết, tiền thân Tần Sương nếu là không làm bạn Hùng Bá nhiều năm, căn bản sẽ không biết những chuyện này. Kết hôn trước cái kia bảy ngày, Hùng Bá liền bắt đầu bắt tay bố trí Thiên Sương Đường, Phi Vân đường, Thần phong đường an bài, xem chính mình dưới trướng nắm giữ những thuộc hạ kia bang chúng danh sách, trong đó một ít cái tên hấn là biết xuất từ U Hồn Cốc, bởi vậy cũng ngầm đi tìm Hùng Bá hỏi dò việc này, Hùng Bá cũng không kiêng kị trả lời Tần Sương nghi vấn, chính là vì tăng thêm thực lực mạnh mẽ, một lần công hấn phía nam.

Hùng Bá tuyên bố để Tần Sương đi kiểm chết Độc Cô Nhất Phương, nhưng không cho bất kỳ trợ lực, nói rõ chính là bẫy người mà!

Vấn đề này làm khó Văn Sứ Sứ, hắn cũng không biết cái bên trong nguyên do, liền chỉ có thể nịnh nọt nói: "Bang chủ tâm tư tiểu nhân cũng không rõ ràng, nhưng lòng trước là đại công tử đại bại hai vị thiếu gia, võ công cao, có thể thấy được tận đến bang chủ thân truyền, có thể đây là bang chủ cho công tử một thử thách đi!"

"Ha ha!" Tần Sương đáy lòng xem thường nở nụ cười, trên mặt như trước ôn hòa đối với người, hắn lại nói với Văn Sứ Sứ: "Coi như là như thế chứ! Không phải người cũng coi như, thế nhưng vô song thành tình báo lẽ nào cũng không có sao? Tỷ như thành trì thủ vệ, Độc Cô phủ trên bản đồ, Độc Cô Nhất Phương hằng ngày ra vào nơi, làm tức thời gian chờ chút, một mực đều nếu như không có, tùy tiện đi ám sát Độc Cô Nhất Phương, ta đường sống ở nơi nào?"

Nghe được Tần Sương trong lời nói có chút oán khí, Văn Sứ Sứ a dua tình bất biến, vẫn là cười nịnh nói: "Công tử ý nghĩ cũng đang giúp chủ trong dự liệu, bởi vậy bang chủ cũng làm cho tiểu nhân tiện thể nhắc cho công tử. Bang chủ nguyên nói thì nói thế, diệt trừ Độc Cô Nhất Phương tên khốn kiếp này không cần nóng vội, cần từ từ đồ chi, mới có thể thành sự, cho phép người ba tháng hoàn thành việc này, sau ba tháng đưa đầu tới gặp, không phải Độc Cô Nhất Phương đầu người, chính là đầu của người."

"A! Tại sao lại như vậy? Bang chủ này không phải,,,,, " Không Từ sợ đến hoa dung thất sắc, còn lại không dám nói ra, duy cả kinh che miệng không nói.

Hùng Bá như thế làm rõ ràng đang làm khó dễ Tần Sương, cũng là cố ý cho Tần Sương một sinh tử thử thách.

Tần Sương một tay nắm chặt Không Từ tay, nhẹ giọng nói: "Phu nhân đừng sợ, người phụ quân ta thông tuệ hơn người, võ công nhất lưu, sự phụ bản giao nhiệm vụ có điều là chỉ là việc nhỏ, không làm khó được ta, ngày sau định sẽ không để cho sự phụ đối với ta thất vọng."

Tuy rằng được Tần Sương mề khen mề dài đuôi an ủi, nhưng Không Từ vẫn là một mặt lo lắng đáng đáp.

Văn Sứ Sứ chen miệng nói: "Công tử, bang chủ còn sắp xếp một vị tỷ nữ cho người, cũng ban xuống thiên hạ lệnh cho nàng, một tháng sau theo người cùng nhau lên đường, chuyên môn phụ trách cuộc sống của người âm thực sinh hoạt thường ngày. Vị này tỷ nữ tên là thu nguyệt, ngụ ý Trung thu chi nguyệt, trăng tròn không thiếu sót, hi vọng người không muốn phụ lòng bang chủ tâm ý."

Nghe vậy Tần Sương vèn vèn là tự giễu nở nụ cười, nói với Văn Sứ Sứ: "Sự phụ tâm ý ta rõ ràng, việc này liền như vậy bỏ qua, mặt khác ta có việc để người thay ta phân phó."

Có việc dặn dò, Văn Sứ Sứ tất nhiên là sẽ không thất lễ, liền mở miệng muốn hỏi: "Công tử mời nói, tiểu nhân nhất định thế người làm thỏa đáng!"

"Thiết! Nếu như là cho người đi giết Hùng Bá, người còn có thể nói cái gì nhất định thế người làm thỏa đáng loại này vô tri sao? Ha ha." Tần Sương trong lòng cười nhạo hắn, nhưng chỉ cần không phải cùng Hùng Bá có rất nhiều quan hệ, thân vì thiên hạ sẽ ba Đại đường chủ một trong, Văn Sứ Sứ vẫn là sẽ tận lực đi làm sự, dù cho hắn là Hùng Bá bên người một con chó, bởi vậy Tần Sương nói thẳng nói với hắn: "Mỗi ngày chỉ cần có Văn sư đệ cùng Phong sư đệ tin tức, đều phải người đến báo cáo, như có ẩn giấu không báo, sau đó xem ta như thế nào trừng trị người! Mặt khác truyền mệnh lệnh của ta cho Thiên Sương Đường Phó đường chủ giải ngân sâu, để hắn trong bóng tối phái người đi vô song thành mở hiệu thuốc, tạo một giả thân phận cho ta, đến lúc đó đi vô song thành có thể tùy cơ ứng biến."

"Nếu như sự phụ liền chút chuyện nhỏ này đều không cho phép bốn công tử hành sự đường chủ quyền lực, cái kia Thiên Sương Đường đường chủ vị trí bốn công tử nhìn cũng không nên, nguyện xin mời sự phụ tìm người khác đi làm. Loại này có tiếng không có quyền đường chủ, ta một mình hoàn thành nhiệm vụ sau khi, thì sẽ từ nhậm, không giờ cũng thôi!"

Nghe nói như vậy áp chế oán giận chi ngữ, Văn Sứ Sứ cũng biết Tần Sương trong lòng khó chịu, đối với Hùng Bá sản sinh oán giận, nhưng hai chuyện này người trước có thể đồng ý, người sau còn cản trở lại bảm báo cho Hùng Bá làm quyết định, trước mắt chỉ có thể nói như thế: "Hai vị thiếu gia tin tức, tiểu nhân xuống sẽ an bài người đúng giờ cho công tử dâng. Còn mở hiệu thuốc, còn có giả tạo thân phận sự, tiểu nhân vậy thì đi bảm báo cho bang chủ định đoạt, một có kết quả liền đến báo cho công tử."

Đến nhìn sương lâu làm sự, Văn Sứ Sứ cũng đều xong xuôi, liền cáo từ rời đi đem Tần Sương chuyện muốn làm bảm báo cho Hùng Bá. Mà Hùng Bá sắp xếp đến tỷ nữ, Tần Sương không có lý do gì từ chối tiếp kiến, liền Văn Sứ Sứ sau khi rời đi, liền để lâu la dẫn nàng tới yết kiến.

Lần đầu gặp gỡ tên là thu nguyệt tỷ nữ, Tần Sương khoe miệng giật giật, thầm nói: "Giời ạ có thể lại xấu một điểm mà! Bím tóc hướng lên trời, chim sẽ mặt, miệng nhỏ oai, con mắt một lớn một nhỏ, còn là một phi trường Hùng Bá, người Khang Đa đây!"

Không Từ đứng là mặt lộ vẻ ý mừng, nàng cùng Tần Sương có phu thê chi thực, nhưng trong lòng cũng không yêu thương, chỉ có một chút huynh muội quý mến tâm ý, nhưng dù sao cũng là phu thê, cũng không thích có nữ nhân khác cùng nàng chia sẻ Tần Sương, bởi vậy nhìn thấy vị này nha hoàn như thế xấu xí, nào có không vui lý lẽ?

Xấu nha hoàn tiến lên làm phúc chào nói: "Nô tỳ thu nguyệt bái kiến đại công tử, bái kiến Đại phu nhân."

Nhìn thấy nàng sắc mặt, Tần Sương liền cảm thấy khó chịu, bỗng nhiên cái mũi ngửi đến một tia đặc biệt hương vị, trong đầu linh quang lóe lên, nghĩ thầm: "Đây không phải U Nhược đặc biệt son hương vị sao? Lẽ nào là nàng! Không có khả năng lắm, tiền thân vèn vèn là ngẫu nhiên một lần gặp mười tuổi U Nhược một mặt, ngửi hương thức nữ nhân cũng chỉ có lần đó, ký ức vô cùng sâu sắc khó quên. Có điều, bây giờ đều mười năm trôi qua, nữ nhân kia bại hoại làm sao có khả năng sau khi lớn lên trở nên như thế xấu? Lẽ nào là dịch dung biến trang sao?"

Có này suy đoán ý nghĩ, trước mắt liền có cơ hội nhìn thấu đối phương thuật dịch dung, Tần Sương đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này đi nhìn thấu

U Nhược, lấy dải ngày sau thu được phương tâm đến mưu đoạt Hùng Bá vĩ nghiệp.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Không tự lượng sức hậu quả

Chương 17: Không tự lượng sức hậu quả

Tần Sương đứng lên đến đi tới Sứ Nữ bên người, nhìn chăm chăm nàng mặt nhìn chung quanh, lại đi đến mặt sau, do trên nhìn thấy dưới.

Hắn như vậy hành vi quý dị cử động, để Sứ Nữ cùng Không Từ đều cảm thấy quái lạ.

Không Từ nói khuyên bảo nói: "Phu quân, người làm cái gì vậy? Nàng nhưng là bang chủ phái tới tỷ nữ, người quá thất lễ."

Sứ Nữ cũng là gan lớn lên tiếng hỏi: "Công tử, nô tỳ có cái gì không thích hợp sao? Có phải là nô tỳ dài đến quá xấu, để công tử không thích?"

Nếu người đều nói như vậy, ta cũng chỉ có thể trả lời như vậy, Tần Sương nhanh nhẹn nhanh miệng nói rằng: "Ta đi, người cũng biết mình xấu xí a! Ân, vẫn tính có chút tự mình biết mình."

"Ach! ! !" Sứ Nữ bị người nào đó thẳng thắn lời nói chán động rồi.

Này xem như là vô tâm chi thất? Vẫn có tâm cố ý nói như vậy?

"Phu quân, người,, người đi đâu vậy?" Không Từ nhất thời ghen lời, chỉ có kiếm có dòi đi sự chú ý của mọi người.

Có lẽ là oai đánh chính, Không Từ một câu nói khiến cho Tần Sương đầu óc mơ hồ, không rõ vì sao hỏi: "Ta đi chỗ nào? Ta không có muốn đi nơi nào a! Người vì sao lại hỏi như vậy?"

Đối với Sứ Nữ quan sát xem không ra bất kỳ kẻ hở, Tần Sương chính nghi hoặc chính mình có phải là đoán sai, hiện tại lại bị bọn họ nói chêm chọc cười, Tần Sương sự chú ý nhất thời bị dời ra chỗ khác. Không Từ hỏi dò, càng làm cho Tần Sương hai trượng hòa thượng không tìm được manh mối, chính mình căn bản không có đi đâu nha!

Thấy phu quân trả lời như vậy, lại một mặt mờ mịt biểu hiện, Không Từ giải thích: "Người không phải mới vừa nói ta đi không? Vì lẽ đó ta mới hỏi người đi đâu vậy a!"

Hóa ra là một câu thiên ngoài miệng gây ra họa, Tần Sương ním cười nói: "Ha! Cái kia vên vên là biểu đạt một hồi về kinh ngạc dùng từ thôi, kỳ thực ta cũng không nghĩ đi chỗ nào. Huống hồ sự phụ phạt ta đóng cửa suy nghĩ lỗi lầm, nơi nào đều không đi được, chỉ có thể chăm chỉ luyện công, chuẩn bị cẩn thận một phen, làm tốt vô song thành nhiệm vụ mới là hiện nay tối chuyện quan trọng."

Hai nữ hai mắt nhìn nhau, nhìn chăm chú một chút đều là không có gì để nói: " ,,,, , "

Tuy rằng trải qua các nàng nhất thời ngắt lời, có điều, Tần Sương vẫn là nhớ tới cái kia phân đặc biệt hương vị sự, bởi vậy mở miệng hướng về Sứ Nữ hỏi: "Thu nguyệt, ta vừa nãy tựa hồ nghe thấy được một tia son hồ đặc biệt son hương vị, này cổ hương vị khắp thiên hạ sẽ bên trong chỉ có mười năm trước lần đó ngẫu nhiên đi ngang qua giữa hồ tiểu Trúc, này đặc biệt son hương vị thuận gió bay tới hấp dẫn lấy ta. Ở tư tâm quấy phá bên dưới, ta loại kia đi tới giữa hồ tiểu Trúc nhìn qua, liền nhìn thấy tiểu thư cùng tỷ nữ cười bẽ gồ du hồ, một khắc đó ta liền đối với tiểu thư nhất kiến chung tình."

"Cái kia son hương vị ta trong bóng tối hỏi thăm được là một loại tên là son hồ son bột nước độc nhất, hơn nữa loại này son bột nước càng quý trọng, tỷ nữ không thể có tư cách hưởng dụng, vì vậy Thiên Hạ Hội bên trong chỉ có tiểu thư sử dụng, không còn ai khác. Vừa nãy người sau khi đi vào ta đã nghe đạo một tia son hồ hương vị, nhưng là tiểu thư bên người tỷ nữ không có hình dáng giống người xấu như vậy, người đối với này có cái gì giải thích sao?"

Sứ Nữ giờ khắc này đầu óc mạnh mẽ chủ bới Tần Sương, luôn đề dụng mạo của nàng xấu, trong lời nói không có bất kỳ uyển chuyển chỗ, giới a, lẽ nào liền không biết bận tâm một hồi nhân gia cảm thụ sao?

Mấy câu nói để Không Từ trong lòng không biết tư vị: "Nếu người trong lòng đã có tiểu thư, còn cười ta làm cái gì!"

Sứ Nữ không chút do dự trả lời Tần Sương vấn đề: "Công tử, nô tỳ là tiểu thư hộ vệ, không phải tiểu thư thị hầu gái. Công tử, người nếu là không chuyện gì, nô tỳ đi xuống trước nghỉ ngơi. Đúng rồi, nô tỳ vên vên là phụ trách một tháng âm thực sinh hoạt thường ngày, bên trong hoặc một tháng sau tất

cả cùng nô tỳ không quan hệ."

Khá lắm, nói xong cũng đi, không có một chút nào dây dưa dài dòng.

"Mẹ kiếp, có thiên hạ khiến ghê gớm a!" Tần Sương đối với này có chút khó chịu.

Thiên hạ khiến nhưng là Hùng Bá tâm phúc tượng trưng cho thân phận, như ngoài ra còn có khẩu dụ hoặc là mệnh lệnh, quả thực chính là đại biểu Hùng Bá đích thân tới.

Không Từ cũng không dám có cái gì bất mãn, đối với Hùng Bá nàng vô cùng kính nể, không dám phản kháng.

Cuộc sống về sau trước sau như một, ngoại trừ Không Từ trở thành Tần Sương thể tử, có thêm một vị Hùng Bá phái tới tỳ nữ, cái khác nên như thế nào liền thế nào. Mà Tần Sương muốn Thiên Sương Đường làm sự tình, Hùng Bá đứng, thế nhưng, chờ Tần Sương vừa đến vô song thành, Thiên Sương Đường bang chúng liền muốn rút đi, không để lại một, chỉ có lưu lại giả thân phận cùng hiệu thuốc, còn có một chút tiền tài.

Phong Vân tin tức mỗi cách mấy ngày liền truyền tới một lần.

Bộ Kinh Vân suất lĩnh Phi Vân Đường cùng Thiên Sương Đường chỉ chúng đánh đầu thắng đó không gì can nỏi, đến mức sát phạt không ngừng, thâm án diệt môn không tới nửa tháng liền phát sinh mười mấy đàn có thể thấy được Bộ Kinh Vân thủ đoạn tàn nhẫn. Mà Hùng Bá mệnh lệnh Nhiếp Phong cùng hai cái tới tới đi đường bộ đi Nhạc Sơn đại phạt, ám dưới đây có hay không bàn giao những khác nhiệm vụ liền không được biết rồi, trái lại hẳn một nhóm trên đường dĩ nhiên gặp phải vài bất thích khách ám sát, đều là Thiên Hạ Hội kẻ thù, may mà Nhiếp Phong võ công không yếu, nếu không, đã sớm chịu khổ độc thủ.

Ngày hôm nay bầu trời trong trẻo, phong thanh nhật lệ, là ngày tháng tốt, thế nhưng Hùng Bá đi dạo thiên âm thành thời điểm, nhưng phát sinh một cái không thích thú sự.

Hắn bị người ám sát.

Tin tức truyền tới Tần Sương trong tai, Tần Sương làm Hùng Bá đệ tử, đương nhiên phải đi quan tâm một hồi sự phụ, nhưng trong lòng là có những ý nghĩ khác: "Giang Nam thư kiếm thế gia Hoắc gia người? Năm đó hoắc bộ thiên trắng trợn phản kháng Thiên Hạ Hội, bởi vì giao hữu rộng khắp, làm người hào khí ngút trời, vì lẽ đó nhất hô bá ứng. Hùng Bá vì giết gà dọa khỉ, này nhị lưu vũ lâm thế gia không phải là bị dơi cùng ma ung mang u hồn sát thủ diệt môn sao? Nếu như thật sự còn có hậu nhân, có thể là con riêng, ta nhớ tới lão bộ cái kia hai cái ca ca không phải món hàng tốt gì, ở bên ngoài lưu loại cũng là chuyện hợp tình hợp lý."

"Ta nên cứu giúp một hồi, để lão bộ ghi nợ ân tình, ngày sau nói không chắc có thể quang minh chính đại lợi dụng chính hắn làm việc, cũng không cần động não, ha ha!"

Méo mó mơ màng là mỹ hảo, nhưng trước mắt làm sao cứu vớt Hoắc gia người, đối với Tần Sương tới nói cũng không phải việc khó. Kiếp trước có thể trải qua không ít vượt ngục việc, bất luận là từ hoàng thành lao ngục, vẫn là từ Địa ngục lao tù chạy trốn, đều không xuống mấy chục lần.

Đi tới đệ nhất thiên hạ lâu yết kiến Hùng Bá, Tần Sương cung kính thăm hỏi nói: "Đồ nhi nghe nói có người gan to bằng trời đến ám sát sư phụ, còn bị sư phụ tự tay bắt giữ, sư phụ không có bị thương, thực sự là vạn hạnh a."

Hùng Bá còn chưa nói, Văn Sứ Sứ liền đứng ra quát lớn nói: "Vạn hạnh! Tần đường chủ, người đây là ý gì?"

Tần Sương cười lạnh nói: "Hừ hừ, ý của ta rất rõ ràng, đám kia tùy người chọn lựa tuyển hộ vệ mỗi một người đều là giá áo túi cơm, không thể tả dùng một lát. Hôm nay sư phụ đi dạo thiên âm thành, phát thanh on trách với thiên âm thành bách tính, mà các người lại bị thích khách hỗn tiến vào, người nói những người này có chỗ lợi gì! Theo ta thấy, nên toàn bộ giết, đưa bọn họ đi gặp Diêm Vương."

Rất rõ ràng là đang chỉ trích chính mình hành sự bất lực, Văn Sứ Sứ tức giận: "Người,,, "

"Người căm miệng!" Hùng Bá quát lớn Văn Sứ Sứ, lại nói với Tần Sương: "Sương nhi, những kia cái thích khách tuyên bố chính mình là vì là hoắc bộ thiên báo thù rửa hận, một người trong đó là tự nhận là hoắc bộ thiên sinh đôi đệ đệ hoắc bộ liệt, kẻ này là hoàng cung đại nội thị Vệ thống lĩnh, cho rằng như vậy sư phụ liền không dám xuống tay với hắn, thực sự là mù hắc mắt chó, cũng không nhìn một chút sư phụ vương đồ bá nghiệp từ lâu nhiên sánh vai dòng họ Phiến Vương."

"Chỉ là đại nội thị vệ thống lĩnh, tự ý rời vị trí đến báo thù riêng, đã là độc chúc. Có điều, giết hắn đúng là có thể, nhưng không thể để cho thân phận của hắn để lộ nửa điểm tiếng gió thổi, hiện nay còn không phải cùng triều đình lúc trở mặt. Thế nhưng sư phụ phải đem hắn lăng trì xử tử, để phía nam những kia a miêu a cầu mở mang kiến thức một chút cùng ta Hùng Bá đối nghịch kết cục, răn đe, bởi vậy ngày mai buổi trưa liền ở thiên âm thành chợ bán thức ăn hành hình, do người đến giám sát hình phạt."

Tần Sương ôm quyền nói rằng: "Đồ nhi lĩnh mệnh!"

Hùng Bá thoả mãn gật gù, lại nói với Văn Sứ Sứ: "Xấu xấu, người tự mình an dẫn người tuyên truyền lúc này, lão phu muốn cho thiên hạ vô lâm nhân sĩ đều biết việc này, đặc biệt là thiên âm thành cho tới quan chức, cho tới dân chúng bình thường đều phải biết, không thể đi lậu một người, người hiểu chưa?"

"Tiểu nhân rõ ràng, việc này định sẽ không để cho bang chủ thất vọng, nếu là có một người không biết, liền để bang chủ hải được tiểu nhân đầu." Văn

Sửu Sửu ngôn ngữ nặng, có thể thấy được là muốn lấy công chuộc tội, bù đắp trước sai lầm.

"Được rồi, các người lui ra đi!" Hùng Bá không rất : gì sắp xếp, liền bình lùi hai người.

"Phải!" Hai người lần lượt rời đi, phân biệt trước còn lẫn nhau trùng một chút, hình như có cơ tình.

Trong đại sảnh liền còn lại Hùng Bá một người, hấn híp híp mắt, nghĩ thầm: "Ma ung hai người ám sát Nhiếp Phong, dựa theo thời gian, bây giờ bọn họ cũng nên chết rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Hầu tử phái tới đậu so với

Chương 18: Hầu tử phái tới đậu so với

Hùng Bá suy nghĩ trong lòng có thể nói là ngữ mang hai ý nghĩa, một là hấn dẫn ám sát Nhiếp Phong sự, hai là năm đó hành sự bất lực, khiến Hoắc gia trang không thể diệt sạch cả nhà, dẫn đến ngày hôm nay gặp phải người nhà họ Hoắc ám sát, bọn họ thực sự là đáng chết.

Có điều, tất cả có hay không như hấn dự liệu đây!

Nhiếp Phong cùng Ma Ứng, doi, ba người gần như tiêu tốn đem gần một tháng chạy tới Nhạc Sơn Đại Phật, nhìn trước mắt vị này mặt hướng biển rộng Nhạc Sơn Đại Phật, Nhiếp Phong nhớ tới bảy năm trước sự. Khi đó Nhiếp Nhân Vương tìm đến Đoạn Lăng quyết chiến, chính mình cầm đao cùng Đoạn Lăng đồng thời, gấp gờ Nhạc Sơn sáu đại khẩu đến trả thù, sau đó Tần Sương cùng Bộ Kinh Vân dẫn người tới đây cướp đoạt phụ thân Tuyết Âm Dao cùng Đoạn Lăng hấn cha Hòa Lân Kiếm, gặp may đứng dịp bắt giữ bọn họ, mới có sau đó những chuyện kia.

Bọn họ đi tới Tần Sương bàn giao cho Hùng Bá biết đến Lăng Vân quật trước mặt, liền nhìn thấy có hai toà Y Quan trưng ở cửa động trước, một toà viết đến Bắc Âm Cuồng Dao Nhiếp Nhân Vương chi mộ, khác một toà viết đến Nam Lân Kiếm Thủ đoạn soái chi mộ, Nhiếp Phong xem thất thần, lúc này Ma Ứng cầm lấy một bình túi nước đưa cho Nhiếp Phong, nói với hấn: "Đường chủ, một đường tới rồi cũng khát nước, uống ngụm nước giải khát đi!"

"Cảm tạ." Nhiếp Phong phục hồi tinh thần lại nói tiếng cảm ơn, đón thêm quá túi nước uống một hớp.

"Đường chủ, chúng ta đi đầu dò đường, sau đó người đi vào nữa!" Dời chờ lệnh nói rằng, Ma Ứng cùng như vậy.

Nhiếp Phong liếc mắt nhìn Nhiếp Nhân Vương chi mộ, liền gật đầu đáp ứng nói: "Được rồi! Lát nữa ta cũng sau đó liền đến, các người vạn sự cẩn thận."

"Đa tạ Đường chủ quan tâm." Hai người đáp lại nói tạ, xoay người liền lấy ra chuẩn bị kỹ càng bó đuốc, châm lửa sau đi vào bên trong.

Bây giờ không phải thủy yểm đại Phật đầu gối thời cơ, bọn họ muốn tìm đến trong ngủ mê Hòa Kỳ Lân hoàn toàn là nói chuyện viễn vông.

Mà ở bên ngoài một bên, Nhiếp Phong nhìn hai toà bia mộ, trong lòng rất cảm giác khó chịu, thầm nói: "Năm đó cha cùng đoạn bá phụ nếu không là cố ý muốn phân ra thắng bại, hàng năm luận võ đại chiến một trận, cũng sẽ không xao ngộ Hòa Kỳ Lân bức này hung thú, bởi vậy mất mạng biển rộng. Ai! Thời vậy! Mệnh vậy!"

Nhưng là có điều hoài miễn một hồi, đột nhiên thân thể không khỏe, dạ dày càng là quay cuồng một hồi, Nhiếp Phong nghĩ tới đây là trúng độc, một giây sau liền miệng phun nước đắng, thống khô ngã xuống đất. Bỗng nhiên bên trong động thoát ra hai người, chính là vào động thăm dò địa hình Ma Ứng cùng doi hai người, bọn họ mặt lộ vẻ cười gán, ánh mắt không quen.

Đối với này, Nhiếp Phong thật là không hiểu tại sao hai người này nô bộc sẽ hạ độc đối phó chính mình?

"Trong nước có độc! Ma Ứng, người tại sao hạ độc? Ạch! !" Nhiếp Phong thực sự nói không được, lập tức vẫn là vận công bức độc là hơn.

Người sắp chết, cũng thật dễ hấn chết được rõ ràng, Ma Ứng cười to nói: "Xin mời Phong đường chủ không nên trách tội chúng ta, giờ này ngày này huynh đệ chúng ta làm hết thấy đều chỉ là phụng Văn đường chủ chỉ mệnh làm việc mà thôi. Lúc trước người cùng Văn đường chủ liên thủ đại chiến sương đường chủ, cuối cùng chiến bại, Văn đường chủ cho rằng người chưa đem hết toàn lực giúp đỡ, vì vậy trong bóng tối ra lệnh cho chúng ta đối phó người. Chỉ cần chúng ta cầm người đầu người trở lại hướng về Văn đường chủ báo cáo kết quả, hấn thì sẽ diệt trừ Phi Vân Đường Phó đường chủ không ngờ, để ta thay vào đó, mà không lại làm bên cạnh người một cái chó săn."

"Phong đường chủ, bây giờ ngươi đã trúng rồi chúng ta Thiên Hạ Hội đặc chế vô sắc vô vị tam tuyệt hóa công tán, không chỉ lập tức tán đi ba phần mười công lực, chỉ cần ba trong nháy mắt (3 phút) thời gian, tam tuyệt độc cùng phát tác, ngươi cũng là cùng đường mất lộ. Về nhớ lúc đầu đối phó Giang Nam Hoắc gia trang thời, lần đầu tiên sử dụng tam tuyệt hóa công tán, liền lập công lớn, sau lần đó càng là mười lần như một, giết người như đồ chó lợn, thoải mái không ngớt a! Ha ha ha!"

Như thế nào tam tuyệt?

Này tam tuyệt bên trong đệ nhất tuyệt chính là cả người mềm yếu vô lực, khó có thể hành động đệ nhị tuyệt là kinh mạch bế tắc một phút (15 phút), khiến vận công không khoái, đệ tam tuyệt là thần hồn điên đảo, nội lực người yếu nhất thời sẽ không chịu được nữa, lập tức hôn mê bất tỉnh.

Nghe được mạnh như vậy liệu tin tức tin tức, Nhiếp Phong một mặt không tin, ngoài miệng nói nhỏ nói rằng: "Không thể! Tuyệt đối không thể! Văn sư huynh há lại là loại này ác độc để tiện tiểu nhân, các ngươi định là có người sai khiến đến vu oan hãm hại Văn sư huynh, nhất định là như vậy!"

Hắn cùng Bộ Kinh Văn có năm ngày bị Tần Sương dạy dỗ chết đi sống lại, hai người vì luyện thành cùng đánh tuyệt kỹ, hiểu ngầm từng ngày tăng lên, khác nào huynh đệ. Hơn nữa đại chiến Tần Sương một ngày kia, lấy Tần Sương mạnh, hắn cũng là đem hết toàn lực ra chiêu, Bộ Kinh Văn cũng là biết đến, kết quả vẫn bị đánh bại, không oán được bất luận người nào. Bởi vậy Ma Ứng cùng dơi làm ra như vậy bị ồ ồ sự, làm ra như vậy giải thích, mà Nhiếp Phong kết hợp Bộ Kinh Văn cái kia cao ngạo ngông cuồng tự đại tính cách đến xem, tình nguyện tự mình động thủ, cũng sẽ không giả tay với người, vì lẽ đó làm sao cũng không tin Bộ Kinh Văn sẽ tìm người đối phó hắn.

Một bên dơi thấy 'Sự tình' xong xuôi, hắn liền không thể chờ đợi được nữa muốn ra tay, nói với Ma Ứng: "Đại ca, với hắn nói nhảm nhiều như vậy làm gì! Mau mau lấy hắn mạng chó, trở lại báo cáo kết quả sau, huynh đệ chúng ta hai liền có thể hưởng thụ vinh hoa giàu."

nói dứt lời, liền muốn động thủ giết chết Nhiếp Phong.

Mà xem về Tần Sương bên này đặc biệt cho phép sớm đi tới vô song thành, rốt cục muốn khởi hành. Hắn mang tới Sứ Nữ Thu Nguyệt, hạ sơn đi phồn hoa có thể so với kinh thành thiên âm thành, mua tốt hơn một chút lương khô cùng hai con tốt nhất lương câu, Tần Sương liền cùng Sứ Nữ Thu Nguyệt không ngừng không nghỉ hướng về vô song thành chạy đi.

Nói tới tọa lạc với hồng thạch hạp quan ải vô song thành, trấn giữ nam bắc thông thương đường một trong, vẫn là một toà chiến lược yếu địa, sở hữu thành này trì, hướng bắc có thể nhìn xuống nước Yên ba mươi sáu châu cùng đại mạc con đường tơ lụa, tây quan vạn bên ngoài trăm dặm truyền thuyết ẩn giấu ở tuyệt trong núi kiếm tông, người bình thường cũng không biết kiếm tông tồn tại, mà sau khi càng là đệ nhất thiên hạ quan Sơn Hải quan chỉ đuôi rồng nơi, cần này để ngừa phương ngoại rất đi các nước, thân rồng bàn duyên chư sơn, ngăn trở lòng muốn dạ thú đông doanh quốc xâm lấn. Nam trong trấn nguyên đông thẳng Cửu Châu ngoại long nơi, hướng về xa xa phía cuối gần biển là Sơn Hải quan đầu rồng điều đối với phù dư quốc, dự phòng Thương Long bộ tộc từ tôn trở về Trung Nguyên tranh bá, nhưng cái này dụng ý từ lâu ở ngọn lửa chiến tranh bên trong thất truyền.

Đi vô song thành chỉ có thể đi đường bộ, không còn hắc tuyến, do thiên âm thành đi vô song thành lộ trình người thường cần phải hao phí hơn ba tháng, đối với không đi tầm thường đường người trong giang hồ cũng cần hơn một tháng, có điều, Hùng Bá lệnh cường chế trong vòng ba tháng quyết định vô song thành, bởi vậy bọn họ không nhiều thời gian như vậy, vì lẽ đó Tần Sương định dùng thời gian nửa tháng liền muốn đến vô song thành.

Một đường thẳng hướng về vô song thành nhưng là hoàn toàn không có bóng người nơi, trên đường tất cả đều là hoang sơn dã lĩnh, dã thú khắp nơi, chỉ có thể khảo sơn cật sơn, khảo thủy cật thủy.

Này có thể hại khổ Sứ Nữ, ngược lại là làm chủ nhân Tần Sương không thể không biết có cái gì chịu khổ địa phương.

Kiếp trước làm xuyên qua dị giới, tiền kỳ cái kia mười mấy năm vô cùng ngốc nghếch, ý vào quyền thế ngập trời gia đình bối cảnh, từ trước đến giờ đắc tội nhiều người, xưng hô ít người, bởi vậy những kia cái kẻ thù tụ tập lên có thể thành lập một toà gần vạn người thành trì. Một lần bỏ thuốc đùa bốn cái kia đã sinh hai đứa bé nữ bá tước điện hạ, quyền thế chỉ thứ một quốc gia chi chủ, bởi vậy dẫn đến hắn tọa trấn một Phương thành chủ cấp gia tộc khác sa sút, bị một cái quốc gia cùng với kẻ thù truy sát, mới khiến cho tâm tính cực tốc bành trướng trưởng thành, cộng thêm gặp gỡ mấy chục lần kỳ ngộ, cuối cùng đạt đến không người nào có thể cùng mức độ.

Không nói kiếp trước, trước mắt chạy đi sau ba ngày, đã sớm ăn chán ngấy lương khô Tần Sương, ở này sơn dã trung hạ khiến để Sứ Nữ một thân một mình đi nhặt khô héo cành cây đảm nhiệm củi lửa, chính mình thì lại đến tới gần dòng sông bắt cá.

Nói đến, dùng võ công đến bắt cá, quả thực là dễ như ăn cháo, còn tiết kiệm thời gian, tựa như kiếp trước sử dụng phép thuật tới bắt ngư như thế. Tần Sương nhắm vào cơ hội, sử dụng vừa thành : một thành công lực Thiên Sương Quyền hướng về dòng sông nổ ra, mấy cái cá lớn liền bị đánh ra mặt nước, lại lấy khinh công bình bình giáng lâm, lợi dụng cây quạt đem cá lớn đánh lên bờ, còn lại liền lăng lẹ đợi Thu Nguyệt nhặt củi lửa trở về.

Chỉ chốc lát sau Thu Nguyệt trở về, nhìn thấy trên bờ nhảy nhót mấy cái cá lớn, nàng không rõ vì sao. Thế nhưng Tần Sương mặc kệ tam thất hai một, từ củi lửa bên trong mà tuyển chọn so sánh trực cảnh cây, nắm lên ngư từ trong miệng xuyên thẳng đến đuôi cá mà qua, làm tốt năm cái liền đến dòng sông bên cạnh thanh tẩy một hồi ngư trên người hạt cát cùng thanh lý bong bóng cá, một bên còn dặn dò Thu Nguyệt nhóm lửa cùng giao nhau nhắc lên thô cành cây to, làm thiêu đốt tác dụng. Nhưng là đợi hắn sau khi trở lại liền thấy thụ ốc tự đến củi chồng, không nói gì đập vỡ một cái trán, làm cho nàng bất được ngư, chính mình đến động thủ.

Quyết định từng cái thiết sau, Tần Sương nói với Thu Nguyệt: "Dùng nội lực của ngươi đến không hòa, ôn hòa thịt nướng liền có thể, không muốn quá to lớn hóa, hơn nữa còn muốn dùng lúc xoay ngược lại giá trên ngư, miễn cho nướng thành than cốc."

"Ồ!" Thu Nguyệt bỗng nhiên tỉnh ngộ gật đầu đáp ứng, tùy theo liền bắt đầu thúc trong cốc lực đến không hòa.

'Oanh '

Đồng lửa đột nhiên nổi lên một đoàn đại hỏa, trong nháy mắt một con cá biến thành than cốc.

Xem Tần Sương khoe miệng đánh đánh, lão tử nói như vậy rõ ràng, còn phóng to chiêu, ngươi là ở đâu lão tử chơi sao?

Có điều, Tần Sương vẫn là có ý định cho nàng cơ hội cá nường, giang hồ nữ ăn thứ này hẳn là bắt vào tay, không hơn người ta là thuận theo tự nhiên dùng hỏa nường, mà Tần Sương lãng phí nội lực đến làm ăn thôi, giờ khắc này vẫn là nói với nàng: "Ngươi tiếp tục, nội lực không muốn lập tức phát ra mạnh như vậy, bằng không, kết cục chính là như vậy."

"Rõ ràng." Thu Nguyệt đáp ứng sau, ném xuống thêm vào than cốc, từ bên cạnh đồng lửa nơi rút ra khác một con cá phóng tới thêm vào thiêu đốt.

Lần này đến không có bạo phát đại hỏa, nhưng là này hỏa hơi nhỏ quá mức đi! Chỉ có như vậy châm lửa miêu, ngươi là đùa lửa đây? Vẫn là thiêu đốt a!

Tần Sương lông mày nhảy nhảy, bất đắc dĩ chỉ có nói chỉ đạo nói rằng: "Này! Ngươi đem hỏa thể khổng chế lớn một chút nha! Như thể Tiểu Hỏa ngươi là muốn nường đến sang năm mới đem ngư nường chín sao?"

Thu Nguyệt san chế cười nói: "Ha ha! Thật không tiện, nô tỳ vậy thì để hỏa lớn lên."

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Không tên biến mất tù phạm

Chương 19: Không tên biến mất tù phạm

'Oanh '

Đồng lửa nổ tung, Tần Sương không kịp né tránh, chỉ có thể gây nên nội lực sinh thành hàn khí hộ thể. Tuy rằng khuôn mặt anh tuấn không có bị hủy dung, có điều, nhưng là một mặt hôi, lúc này vẫn là hoàng hôn, nhưng nhìn lên quả thực so với bao công còn muốn hắc, nếu như ở đêm đen, cái kia chẳng phải là so với Côn Luân nô còn muốn đen?

Bởi vì hắc căng thẳng đến độ nhắm mắt lại, vì lẽ đó không biết Sứ Nữ tại sao ông tay áo triêm hơn phân nửa hắc hôi, trên mặt chỉ có như vậy một điểm.

Trước mắt Sứ Nữ thấy hắc mặt đen ㄟ dạng, bỗng nhiên một tay chỉ vào hắc thoải mái cười to.

Lần này chọc giận Tần Sương, tân thiết thời lý trí vẫn còn, hắc cũng chỉ là tức giận trùng quan, hướng về Sứ Nữ chất vấn nói: "Xấu xí, ngươi tuyệt đối là có ý đi! Chỉ mong ngươi đời này cũng đừng nghĩ gả đi đi, mãi mãi cũng xấu không giống người!"

Nếu không là Hùng Bá phái tới làm giám sát, Tần Sương giờ khắc này thật muốn một quyền đâm chết này mẹ xấu xí môn.

"Ngươi, ngươi,, ta,,, ta chán ghét ngươi! Hừ! !" Sứ Nữ tức bực giậm chân, cả lăm đến cuối cùng liền bốc lên vài chữ biểu đạt hiện đang tức giận tình, sau đó khóc lóc xoay người liền chạy.

Tần Sương một mặt xem thường, lạnh lùng nói rằng: "Thứ đồ gì! Vốn định chỉ điểm một chút này xấu xí, ở Vô Song Thành làm việc thời có thể coi như một con cò lợi dụng, không nghĩ tới công phu hoàn toàn không đến nơi đến chốn, tâm tính vẫn như thế không thể tả. Hùng Bá cái kia mê tín hai hàng có phải là mất mủ? Làm sao sẽ chọn một như vậy ngu xuẩn làm U Nhược hộ vệ, quả thực là cho con gái của chính mình đào hầm a!"

Bên đồng lửa trên còn giữ ba cái ngư, Tần Sương thở dài một hơi, tùy tiện lấy ra một cái, sau đó cầm lấy củi lửa ném tới vẫn chưa diệt sạch trên đồng lửa, khí khí thổi trên mấy hơi thổi, hỏa điểm lần thứ hai bốc cháy lên, sau đó liền như vậy cầm nường, dù sao cái giá bởi vì nổ tung đem phá hủy.

Đổi mặt một lần nữa bốc cháy lên hỏa điểm, Tần Sương lắc đầu cảm khái nói: "Làm điểm thật ăn xong muốn tự mình động thủ, thật tính là gì sự nha! Lẽ nào này gọi tự mình động thủ, ăn no mặc ấm sao! Ta thảo, cái kia muốn người hầu tới làm gì! Làm trang trí sao?"

Ngay ở Tần Sương tự mình tự thiêu đốt, oán giận đồng thời, Thu Nguyệt dứt bỏ sau, đi tới xa xa dòng suối bên cạnh gào khóc cầm lấy bên bờ hòn đá nhỏ ngã xuống sông, tả một tên khốn kiếp, có một chết tiết khốn nạn, lại tới một người tức chết người khốn nạn, hay là nằng nạnh người có ý mới, liền há mồm tới một người khốn kiếp vì là tổng kết, liền vui đầu khóc rống không ngừng.

Một lát sau, Thu Nguyệt tựa hồ nghe thấy có chán ghét âm thanh gọi xấu xí, không khỏi ngẩng đầu hướng về bên cạnh vừa nhìn, liền thấy Tần Sương một bộ khuôn mặt tựa hồ bị kinh sợ đại biến hình, mà hô to nói: "Ta trời a! Người mẹ có phải là toàn vũ trụ đều là hắc đại hàn để quốc đội hình? Người vốn là xấu, lại còn có dũng khí hoá trang, hoá trang thì thôi, cũng che đậy không được người xấu, thế nhưng người khóc sau khi, trang dung hóa đi để người trở nên càng thêm xấu xí không thể tả, suýt chút nữa hù chết Bảo Bảo."

Ở một trận lung ta lung tung sau hiện đại ngữ oanh tạc bên dưới, Thu Nguyệt chỉ rõ ràng rõ ràng trước mắt hàng này không ngừng nỗ lực đang giữu cột chính mình xấu xí, không ngừng mà nhắc nhở chính mình rất xấu, trời giết này Đại Ma đầu tuyệt đối tội đáng muôn chết.

"Ngoan! Cho người ngư ă, không khóc a!" Tần Sương tự hồng tiểu hải giống như vậy, lại như cả người họa phong do hung tàn độc ác trở nên ôn nhu ánh mặt trời, trước sau so sánh không giống như là cùng một người.

"Ta mới không muốn,,," Thu Nguyệt nói còn chưa dứt lời, cái bụng nhưng không hăng hái ục ục gọi lên, nhất thời làm cho nàng mặt đỏ.

Đối mặt Tần Sương che miệng cười trộm, Thu Nguyệt lúng túng vạn phần, nhưng vẫn là cướp đi Tần Sương trong tay cá nướng, tiện thể không thích làm ra đáp lại: "Hừ!"

Thấy này Tần Sương lắc đầu mang cười, đang ngược nhìn hoàng hôn, nghĩ thầm: "Đã lâu đều không có thật sự hài lòng quá, không nghĩ tới kiếp này trên chộc một hồi xấu nha đầu nhưng làm ta cảm thấy sung sướng, hay là bình thường chính là phúc câu nói này cũng không trọn vẹn là sai."

Chỉ có điều, loại này hài lòng kéo dài cũng không lâu.

Bọn họ bên này tự ngu tự nhạc cũng còn tốt, nhưng là Nhiếp Phong đối mặt hiểm cảnh, mạnh mẽ dùng nội lực đề lên độc trong người tiến hành phản kháng, mà Ma Ưng cùng doi hai người hợp tác trộm cắp nhiều năm, trên tay mạng người không xuống hơn trăm điều, mà lòng dạ độc ác, ra chiêu tất công chỗ yếu.

Ma Ưng nhìn thấy doi có chút vì cái trước mắt, ra chiêu càng ngày càng không kết cấu có thể nói, nhất thời ló ra : mở miệng khuyên bảo: "Hiện đệ, không nên gấp gáp, chỉ cần triển đấu một phen, đợi được hắc triệt để độc phát, đến thời điểm Nhiếp Phong chính là chúng ta trở trên hiếp đáp, mặc chúng ta xâu xé."

"Hắc! Đại ca nói đúng, là tiểu đệ kích động." Doi nghe xong Ma Ưng, không lại nóng lòng tiến công Nhiếp Phong, lui về lấy du đấu làm chủ.

Bọn họ thiên toán vạn toán vẫn là lộ một điểm, Nhiếp Phong thân thể chảy xuôi Kỳ Lân máu, bạo phát lên làm người điên cuồng thích giết chóc, hơn nữa còn công lực tăng gấp bội. Cuối cùng làm cho cùng đường mặt lộ, Nhiếp Phong nhớ tới hắc ngư Bộ Kinh Văn liên thủ cùng Tần Sương đối luyện thời gọi ra trong cơ thể điên cuồng máu, cộng thêm Tần Sương đề điểm tu luyện điên cuồng máu, còn nói để hắc đối với đề tiện kẻ ác ứng đuổi tận giết tuyệt, không cần hạ thủ lưu tình, để tránh khỏi thả hổ về rừng.

Nếu không là hai người phụng dưỡng Nhiếp Phong nhiều năm, cũng không cần phải thời khắc sống còn mới sẽ gây nên trong lòng sát ý, xúc động điên cuồng máu, triệt để mất đi lý trí thời đem hai người đánh giết. Nội lực cùng thể lực đều tiêu hao quá độ mà té xỉu, tình lại phát hiện Phong Thần đường Phó đường chủ lập tức phi chăm sóc chính mình, còn có mấy vị bang chúng ở gác, trong lòng biết vậy nên nghi hoặc.

"Đường chủ, người trúng rồi tam tuyệt hóa công tán, lại bị thương nhẹ. Ta đã cho người phục rồi thuốc giải, còn băng bó vết thương, người hiện tại nên nghỉ ngơi thật tốt, không muốn làm bừa, để tránh khỏi miệng vết thương nứt ra." Lập tức phi phát hiện sau lập tức khinh tay đề trụ Nhiếp Phong, không cho hắc lộn xộn, còn đối với hắc làm ra giải thích, thấy hắc biểu hiện nghi hoặc, liền biết trong lòng hắc đang suy nghĩ gì, lại nói với hắc: "Đường chủ, ta biết người muốn hỏi cái gì, kỳ thực bang chủ ở mười mấy ngày trước tao ngộ Hoắc gia trang dư nghiệt ám sát, biết năm đó làm việc Ma Ưng cùng doi hai người rắp tâm hại người, bởi vậy phải chúng ta hoá tốc tới rồi bảo vệ đường chủ. Không ngờ chúng ta cảm đến chỗ này thời đường chủ đã tru diệt hai người, may là đường chủ đại nạn không chết, không phải vậy chúng ta khó nắm tội lỗi!"

Nghe được loại này tin tức, Nhiếp Phong mới giải thích nghi hoặc, lại lên tiếng hỏi: "Cái kia Hoắc gia trang dư nghiệt sư tôn dự định xử trí như thế nào?"

Lập tức phi hồi đáp: "Vốn là bang chủ dự định ngày thứ hai ngay ở thiên âm thành chợ bán thức ăn đem bọn họ lăng trì xử tử, đáng tiếc buổi tối hôm đó bọn họ vượt ngục. Có điều, lao ngục hoàn hảo không chút tổn hại, chỉ là trông coi ngục tốt toàn bộ bị bỏ thuốc mê ngất, thế nhưng phong tỏa toàn thành lừng bắt mấy ngày, phiên cái lộn chồng vô lên trời cũng không gặp thích khách hình bóng, tất cả những thứ này quá không thể tưởng tượng nổi."

Nhiếp Phong nghe vậy sau, liền nhắm mắt dưỡng thần, không hỏi hết đông tới tây, trong lòng hắc thờ phào nhẹ nhõm, vì là cái nhóm này chạy trốn người vui mừng.

Thời gian quá mấy ngày sau, rậm rạp trong rừng rậm, Tần Sương nhìn trước mắt than cốc thịt nướng, không kìm lòng được bật thốt lên: "Người muốn làm mưu sát a! Nấu ăn vẫn là khó ăn như vậy, ta đều phải bị người độc chết!"

Thu Nguyệt không phục, hết sức tức giận phản bác Tần Sương nói: "Người nấu ăn mới khó ăn đây! Bỏ tiểu thư làm món ăn ai cũng nói cẩn thận ăn, so với hoàng cung ngự trù cũng muốn giỏi hơn ăn đây!"

Tức giận đến Tần Sương đem trên tay nàng nướng bên trong ở ngoài như thể tiêu chim trĩ thịt ném tới lên chín tầng mây đi, rống to: "Ăn ngon cái rắm a! Người là đầu lưỡi hồng rở? Vẫn là đầu óc Watt? Hoắc là vẫn là người nấu ăn xưa nay không thường thức? Đều có thể ăn người chết món ăn còn dám nói cẩn thận ăn, ta phi!"

Lời này thật làm cho người cảm tức, Thu Nguyệt tức giận lại muốn khóc, nhưng còn cố nén ở viên mắt đảo quanh nước mắt nói rằng: "Người dám nói xấu ta! Được, ta liền ăn cho người xem."

Nàng từ khác trên một cái giá chếp lại chim trĩ thịt một cái cần xuống, kết quả không ngoài Tần Sương dự liệu.

"Âu,,, thật là khó ăn a! Bồn tiểu thư làm món ăn làm sao sẽ khó ăn như vậy?" Thu Nguyệt nôn đến trong dạ dày nước đắng đều đi ra, sắc mặt có bao nhiêu khó coi thì có nhiều khó coi, rõ ràng trong lòng không còn mặt mũi đối với Tần Sương.

Tần Sương một mặt khinh bỉ nhìn nàng, một bộ ta liền biết đáng vẽ, đảo mắt nhớ tới một chuyện, nói với nàng: "Này! Xấu xí, ngươi vừa nãy tự xưng bồn tiểu thư, là muốn phạm thượng sao?"

Cả kinh Thu Nguyệt sắc mặt từ tái nhợt chuyển thành hồng hào, phớt miệng nói rằng: "Còn không phải là bị ngươi tức giận, Hừ!"

Lần này đến phiên Tần Sương bị tức, có điều đã vô lực đấu võ mồm, chỉ có thể ở trong lòng mò mẫm: "Ta đi, dài đến như thế xấu, còn như vậy ngạo kiều, đệt!"

Bọn họ cuối cùng đi tới Vô Song Thành, nhìn cửa thành, Tần Sương lệ rơi đầy mặt nói rằng: "Vô Song Thành, ô ô ô, ta cho rằng này một đời đều ăn không được có thể vào miệng: lồi vào cơm nước, trời xanh a! Đại địa a! Ta rốt cục có thể thoát khỏi tên ác ma kia, oa ha ha ha,,, "

Cùng điên rồi như thế chạy vào thành đi, đồng thời hần mới phản ứng được, đầu óc xuất hiện một ý nghĩ: "Ồ! Dọc theo con đường này ta sao rất giống cho nàng làm chuột trắng nhỏ, thường thức cái kia sừ bà nương mấy chục đạo hắc ám liệu lý, lẽ nào cùng ngu xuẩn ngốc lâu, ta cũng biến ngu xuẩn? Ta thảo!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bã* Phong Vương Tọa Convert được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Độc Cô Phủ thông gia Quận Vương Phủ

Chương 20: Độc Cô Phủ thông gia Quận Vương Phủ

Bọn họ nộp thuế đầu người hậu tiến thành, cũng không phải trực tiếp đi Tần Sương khiến người ta mở hiệu thuốc cùng nằm vùng chấp đầu, mà là đi tới trong thành một nhà tên là núi cao trong khách sạn ngồi xuống, điểm vài món thức ăn cùng một bình tiểu tửu, vừa ăn biên quan chú trong khách sạn khách mời trò chuyện.

Kỳ thực chủ yếu là Tần Sương muốn ăn thật ngon một món ăn, lời truyền miệng những này là thứ yếu, nhưng cũng bởi vì như thế được một đáng giá quan tâm tin tức.

Một bàn khách mời là cái Đại Lão Thô, nhìn thấu mặc phần liền biết là ở trên giang hồ quá liếm dao sinh hoạt, hần uống chén rượu đối với đồng bạn nói rằng: "Pháo Gia, ngươi cũng nghe nói chứ! Độc Cô Nhất Phương hôm qua trên Quận Vương Phủ vì là con trai của hần cầu hôn, có thể đủ là ai không nghĩ tới hai nhà ngày xưa bởi vì tranh quyền đoạt lợi, từ đây kết thù, quan hệ huyền oán rất cứng ngắc. Bây giờ cũng không biết cái bên trong nguyên do là cái gì, cái kia Lão Thái Quân dĩ nhiên đáp ứng rồi Độc Cô Nhất Phương cầu hôn, quả thực như hí bên trong nói vui mừng oan gia tự đến! Vô cùng buồn cười, ha ha ha ha ha!"

Bị xưng Pháo Gia tóc bạc đại gia hướng về Đại Lão Thô dựng thẳng lên chỉ tay làm cầm khẩu tư thái, nói với Đại Lão Thô: "Vương lão đệ, nơi này là Vô Song Thành, ngươi cần thận họa là từ miệng mà ra. Ngươi cũng biết này Vô Song Thành rõ ràng trên do Quận Vương Phủ khống chế, trên thực tế sớm đã bị Độc Cô Phủ thay vào đó, vì lẽ đó đừng nói lung tung."

Đại Lão Thô để ông lão mấy câu nói khuyên nhủ, nhất thời cũng ép thấp giọng hỏi: "Pháo Gia giáo huấn chính là, ta sẽ chú ý. Có điều, Pháo Gia, ngươi biết Lão Thái Quân vì sao lại đáp ứng Độc Cô Nhất Phương cầu hôn sao?"

Cái kia Pháo Gia sát có việc nói rằng: "Việc này ta nghe người ta nói là vì Quận Vương Phủ cái kia Hàng Long Thần Thối bí tịch võ công, có thể là sợ võ công cái thế Thiên Hạ Hội Hùng Bá. Còn có nói chuyện nghe nói mấy năm trước Độc Cô Nhất Phương bởi vì e ngại Hùng bang chủ lòng muông dạ thú, sau đó mới cùng Hùng bang chủ nháo bài, còn lấy Vô Song Thành ngăn trở Thiên Hạ Hội Nam chinh bước chân. Ở trước đây không lâu Hùng Bá tuyên bố phái hần đại đệ tử Tần Sương tới bắt Độc Cô Nhất Phương đầu, còn dự định tấn công Vô Song Thành, diệt Độc Cô Phủ trên dưới cả nhà. Hiện tại Độc Cô Nhất Phương nói vậy là vì tự vệ mà tìm kiếm hoàng thất sức mạnh, đồng ý giao ra bình thường Vô Song Thành quyền lực cho Quận Vương Phủ, còn dùng thông gia đến củng cố quan hệ của song phương."

Nghe xong tốt hơn một chút tin tức, Tần Sương uống rượu tâm tư đều không còn, trong đầu ngàn phiên bách chuyển đang suy tư: "Hàng Long Thần Thối? Này cùng Hàng Long Thập Bát chương có quan hệ sao? Quận Vương Phủ? Này thông gia kiểu đoạn thật giống kịch truyền hình bên trong cái kia một đoạn, có điều, tốt lắm tượng cùng vô song kiếm có quan hệ đi! Cái gì thiên hạ vô song hai thanh kiếm, Hùng Bá muốn những này cái gọi là thần binh

lợi khí bình khí, bởi vậy phải tới Nhiếp Phong đánh chết Độc Cô Nhất Phương. Nhưng là ta gặp gỡ chuyện như vậy, nội dung vở kịch nhưng không giống nhau, này Phong Vân thế giới giờ trò quỷ gì?"

Dường như lời đồn giống như vậy, Tần Surong hơi tiêu ít tiền cùng hầu bàn hỏi thăm một chút, liền biết rồi càng nhiều phiên bản tin tức.

Có điều, trong đó liên quan với một người tin tức để hẳn lựa chọn tạm thời ngủ đông, không nên gấp với hành động, tất cả sẽ chờ việc vui giáng lâm một ngày kia.

Trong nháy mắt quá hơn một tháng, mấy ngày nay Tần thị hiệu thuốc chuyện làm ăn héo tàn, chỉ vì thay đổi một chương quỹ, tọa đường tiên sinh cũng sa thải, mấy vị được điểm tiêu nhị đi rồi sau khi đổi thành một vị Sứ Nữ, nói đơn giản chính là không biết nguyên nhân gì khiến cái này hiệu thuốc triệt để thay hình đổi dạng.

Buổi tối giáng lâm, Tần thị hiệu thuốc liền một đản chuyện làm ăn đều không làm thành, chỉ vì không có đại phu tọa đường, mua thuốc cũng bởi vì chương quỹ xem không hiểu phương thuốc, vì lẽ đó chuyện làm ăn là không làm được, ha ha.

Không chuyện làm ăn có thể làm tự nhiên là đóng cửa ăn cơm, có điều, Tần Surong nhìn một bàn món ăn, khéo miệng rất không tự nhiên co rúm lên, hơn nữa ánh mắt dờ dẩn, không kim lòng được yết một cái thủy, vị túi quay cuồng một hồi, còn tựa hồ có tràng quần đau bệnh trạng. Có điều, chăm chú chuẩn bị cơm nước Sứ Nữ Thu Nguyệt chưa từng nhìn thấy Tần Surong thời khắc này vẻ mặt, mãi đến tận thịnh thật cơm, mời Tần Surong vào chỗ lúc ăn cơm vẫn là một mặt chờ bị khoa sát.

Quay về Sứ Nữ Thu Nguyệt, Tần Surong lạnh lẽo nói chất vấn nói: "Xấu xí, ta cho ngươi tiền đi khách sạn mua vài món thức ăn cùng mang một bình tửu, mà không phải cho ngươi đi chợ mua thức ăn trở về làm. Những này qua ngươi mỗi ngày đều như vậy trực tiếp đi khách sạn mua rượu món ăn trở về, tại sao ngày hôm nay vì phạm ý của ta? Ngày hôm nay đầu óc ngươi có phải bị bệnh hay không a!"

Tần Surong quở trách, Sứ Nữ Thu Nguyệt tựa hồ từ lâu ngờ tới, hơn nữa trải qua cái kia gần như một tháng ở chung, Tần Surong không có một chút nào chủ nhân cái giá, Sứ Nữ Thu Nguyệt cũng đối lập không câu nệ.

Giờ khắc này Sứ Nữ Thu Nguyệt nhưng mang theo tâm tình vui thích nói với hắn: "Đi tới Vô Song Thành này mười mấy ngày bên trong, ta mỗi ngày đều tìm núi cao khách sạn đầu bếp dạy ta trù nghệ, ngày gần đây hắn nói tài nấu nướng của ta có thể xuất sư, vì lẽ đó ta đặc biệt đi chợ mua thức ăn trở về làm cho ngươi nếm thử. Ngon! Đây chính là ta sở trường nhất ba đạo ăn sáng, kho bạch đậu hũ, thanh tiêu xào thịt bò, hấp cá chép, còn có một bình trứng gà thang, ngươi đến nếm thử đi!"

Sứ Nữ Thu Nguyệt lòng tràn đầy vui mừng muốn lấy được Tần Surong tán thưởng, chỉ tiếc, chuyện như vậy phỏng chừng trong thời gian ngắn không thể như ý.

Mà xem Tần Surong cầm lấy chiếc đĩa chỉ vào trong đó một cái đĩa món ăn hỏi: "Này đĩa là phỏng chừng kho bạch đậu hũ! Này một cái đĩa hẳn là hấp cá chép, mà còn lại này một cái đĩa tất là thanh tiêu xào thịt bò, cái kia một bình năm màu tạp trần trứng gà thang màu sắc thật không tề, rất có vẻ ngoài."

Này từng cái đạo mình, nhất thời để Sứ Nữ Thu Nguyệt hoan hô nhảy nhót, cười híp mắt nói rằng: "Không nghĩ tới công tử mắt sáng như đuốc, lại tất cả đều có thể nhận ra, cũng không uống phí ta một phen tâm ý. Công tử, vậy ngươi mau mau động chiếc đĩa nếm thử a! Nhìn có được hay không ăn!"

"Ha ha!" Tần Surong nhưng là buông đĩa xuống, không hiểu ra sao cười cợt.

Hắn cười để Sứ Nữ Thu Nguyệt sững sờ, không làm rõ được hắn đang cười cái gì, liền lên tiếng hỏi: "Công tử, ngươi cười cái gì nha!"

Tần Surong thu hồi nụ cười, uy nghiêm đang ngồi, hắn một mặt trang trọng nghiêm mình nói rằng: "Xấu xí, mới tới Vô Song Thành thời điểm liền thám thính đến Độc Cô Nhất Phương hướng về Quận Vương Phủ cầu hôn, đem minh nguyệt quận gả cho con hắn Độc Cô minh, vì lẽ đó ta án binh bất động, chậm đợi thời cơ. Ngày mai tức là này Vô Song Thành hơn trăm năm đến to lớn nhất việc vui, cũng là nhỏ Vô Song Thành này viên cái đình thời cơ tốt nhất, chính là cái kia Độc Cô Nhất Phương giờ chết đến."

Nghe ngóng, Sứ Nữ Thu Nguyệt méo miệng, rất không vui địa nói rằng: "Này cùng thường thức ta làm món ăn có quan hệ sao? Hừ!"

Tần Surong lúc này nói tiếp hồi đáp: "Đương nhiên là có quan hệ, đêm nay ta nếu như ăn ngươi món ăn, nhất định sẽ ăn xấu cái bụng, tiêu chảy kéo tay chân vô lực, ngày mai để ta làm việc như thế nào? Nếu là sẽ hỏng rồi sự phụ giao cho nhiệm vụ của ta, ta chỉ có một con đường chết, bởi vậy ngươi này 'Độc được' ta sẽ không ăn, cầm đồ đi đi!"

Sứ Nữ Thu Nguyệt nghe hắn trước bán đoạn thoại cũng đã tức giận đặt được, sau khi nghe bán đoạn thoại, lửa giận trong lòng lập tức bạo phát: "Tần Surong, ngươi cái khôn kiếp có mắt không trông, chó cắn Lã Động Tân, không nhìn được lòng tốt. Bỏ tiểu thư hảo tâm hảo ý đi học trù nghệ, vì là chính là cho phép làm một bữa cơm món ăn ăn, mong đợi có thể bác cho ngươi một câu nói ngọt. Không nghĩ tới ngươi như vậy không biết cân nhắc, khí chết ta rồi. Không ăn sẽ không ăn, sau đó bỏ tiểu thư tuyệt đối sẽ không lại cho ngươi nấu ăn ăn, gào gào gào,,,, "

Tức điên mà khóc, Sứ Nữ Thu Nguyệt lần thứ hai lệ bồn, bao quát chạy đi những kia thiên, nàng tổng cộng bị Tần Surong khí khóc ba tám hai mươi tư lần.

Mọi người bị tức chạy, Tần Surong chỉ là nhìn trước mặt này trác món ăn nói nhỏ nói rằng: "Liền lão tử đánh giá đều không có nghe liền khí khóc, này xấu xí pha lệ tâm thực sự là càng ngày càng yếu đuối, a! Bạch đậu hũ biến thành đen thùi đậu hũ nát, một luống nông nặc mùi khét xông vào mũi. Thanh tiêu triệt để liền hắc tiêu, thịt bò biến thành một đống hắc bên trong thấy máu không biết tên vật chất, nhìn liền phát ngán. Còn này hấp cá chép, có người có thể nói cho ta tại sao này cá chép còn ở nhảy nhót tung bưng đây! Trứng gà thang bên trong có một cả cây cà rốt, mấy cây lược nát bông cải, cái kia đồ

như máu nát đồ vật lễ nào là cà chua? Hơn nữa vì là mao trứng gà đều không có phá xác liền trực tiếp ném vào đi lược? Đồng thời vô trứng trên còn có kê thi!"

"Ta thảo, dạy nàng nấu ăn đầu bếp thật giỏi ạ đáng chết!"

Cầu nhậu sau khi, Tần Sương đối với những thức ăn này không động chút nào, một thân một mình rời đi Tần thị hiệu thuốc, dựa vào bóng đêm tách ra trong thành tuần tra nha Bình, đường kính hướng về thành đông một chỗ bàn bạc đi tới. Hắn đi tới bàn bạc hậu môn, tiếng gõ cửa chuyện bất trắc, sau đó bên trong đèn đuốc lượng lên, vang lên tiếng bước chân, chỉ chốc lát sau thì có người mở ra hậu môn, chỉ thấy cái kia người mở cửa chính là trốn tránh Thiên Hạ Hội đã có hai tháng dư Đoạn Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Tần Sương đạt được bên trong hai bệnh

Chương 21: Tần Sương đạt được bên trong hai bệnh

Bên trong nhà, Đoạn Lăng một mặt bình tĩnh về mặt, đối mặt Tần Sương, hắn không có bạn tốt gặp lại gặp nhau vui sướng, cũng không có trên dưới tôn ti tôn kính cảm, có chỉ là người biết ta, ta cũng nhận thức người bèo nước gặp nhau địa khoảng cách cảm.

"Công tử, đã lâu không gặp, người quá có khỏe không!"

Nhàn nhạt thăm hỏi, nhàn nhạt ánh mắt, nhàn nhạt về mặt, hết thấy đều có vẻ như vậy hồ hững.

Hắn cái kia phân lạnh nhạt, Tần Sương đánh trong lòng liền rõ ràng, dẫn đến trước đây cái kia nhiệt tình ngây thơ ánh mặt trời thiếu niên biến thành hiện tại trưởng thành sớm tiểu tử, nguyên nhân chỉ có một, Hồng Ngọc Nhi chết rồi.

Tần Sương thở dài một hơi, lắc lắc đầu nói rằng: "Làm đường chủ, cùng Khổng Tử kết hôn, đến rồi thành thị này chuẩn bị nắm Độc Cô Nhất Phụng đầu người trở lại báo cáo kết quả. Vốn là những ngày tháng này trải qua còn có thể, thể nhưng tự nửa tháng trước con lừa trọc sau khi rời đi, ta cùng người bắt được liên lạc, từ trong miệng người biết được Hồng Ngọc Nhi sau khi bị giết chết, ta những ngày tháng này liên quá không được, mỗi ngày đều phiền nên làm gì mới có thể giúp người báo thù rửa hận."

Nhắc tới Hồng Ngọc Nhi, Đoạn Lăng không khỏi nghĩ lên một tháng trước, bọn họ chạy trốn tới cái này dám cùng Thiên Hạ Hội đối phó Vô Song Thành, tâm thần sớm đã mệt mỏi không thể tả bọn họ nhất thời thư giãn không ít. Hai người đi tới một nhà thực tử, điểm chút món ăn, dự định sau khi com nước xong nướng nhờ vào Độc Cô Phủ, khẩn cầu che chở. Đáng tiếc, bi kịch biến cố liền trong lúc này phát sinh, bọn họ bị người ám hại trúng độc.

Nguyên lai nhà này Thiên Thủy thực tử là truy giết thiên hạ của bọn họ sẽ thích khách mờ, tựa hồ đã sớm dự liệu được hai người bọn họ sẽ trốn tới đây, chờ bọn họ tự chui đầu vào lưới.

Lúc này đột nhiên xông tới ba người vây công Đoạn Lăng cùng Hồng Ngọc Nhi, ba người kia tự già trẻ nhược này ba loại người, có thể dưới tay công phu đủ để nhìn ra được là nhất lưu cao thủ. Tuy nói không coi là cao thủ nhất lưu trung thượng phong thái, cũng là nhất lưu bên trong hạng bét, há lại là Đoạn Lăng này nhị lưu vô vẽ mèo quào mang theo một vị nữ lưu hạng người con ghê có thể ứng phó đạt được!

Kết quả giao thủ trong lúc Đoạn Lăng bị nhìn như thiếu nhược hai người cuốn lấy, lão một trượng gồ nát Hồng Ngọc Nhi thiên linh cái, bị mất mạng tại chỗ.

Đoạn Lăng trải qua tình thương, phần nộ nhấn chìm lý trí, ra tay quả quyết lại tàn nhẫn, chiêu nào chiêu nấy vô tình, tiến công chỗ tất là kẻ địch chỗ yếu. Ba người kia vừa đánh vừa lui, không cùng hắn chém giết, mãi đến tận Vô Song Thành hộ thành pháp sư mang binh đến đây, nhược cái kia biến thành tên béo, điên cuồng hét lên một tiếng, cả kinh người hoảng mã loạn, mất đi lý trí Đoạn Lăng lại bị thiếu con hát một đòn đá thương, sau đó ba người thông dong rời đi Vô Song Thành.

Vô lực nhìn ba tên thích khách 'Trốn' đi, Đoạn Lăng hối hận vạn phần, không thể thế người yêu báo thù, thống khổ quỳ trên mặt đất ôm Hồng Ngọc Nhi thi thể ngửa mặt lên trời hét dài.

Từ ngày đó sau, Đoạn Lăng liền nương nhờ vào Độc Cô Nhất Phụng, thành vì con trai Độc Cô minh cận vệ, đồng thời năm mộng cũng muốn giết chết Hùng Bá.

Trước mắt Tần Sương nói nghĩ biện pháp giúp hắn báo thù rửa hận, Đoạn Lăng về mặt vô cùng nghi hoặc, còn có một chút về kinh ngạc. Hắn nhưng là

Hùng Bá đại đệ tử, thân truyền tam tuyệt võ học Thiên Sư Quyển, tuý tùng Hùng Bá chinh chiến nhiều năm, sáu Hùng Bá tín nhiệm cùng trọng dụng.

Có thể giờ khắc này hấn tại sao đối với mình nói ra những lời này?

Điều này làm cho Đoạn Lăng trong lòng tràn ngập vô số nghi vấn, không nghĩ ra Tần Sư sẽ cùng đối với hấn ân sâu như biển Hùng Bá có cái gì sâu cái gì oán, liền lờ ra : mở miệng thử dò xét nói: "Công tử, Hùng Bá lão già kia lẽ nào cùng ngươi có cừ oán sao?"

Tần Sư triển khai cây quạt, mỉm cười nói: "Đoạn Lăng, ta không thể không đối với ngươi nhìn với cặp mắt khác xưa, dù sao ngươi vấn đề này hỏi thực sự là quá tốt rồi!"

Không đợi Đoạn Lăng cãi lại, Tần Sư tiếp tục nói: "Ta cùng sư phụ không cừ không oán, hơn nữa nhà ta bản thân liền là thiên âm thành dân chúng bình thường, cha mẹ là Thiên Hạ Hội lâu la, người sau khi chết ta một hai tuổi trẻ mới sinh cũng là trở thành cô nhi, từ nhỏ liền bị Thiên Hạ Hội thu dưỡng, bốn tuổi bắt đầu liền bị ép buộc luyện võ, tám tuổi tiểu bị may mắn được sư phụ thu làm đệ tử, sau khi tùy tiện sau khi nghe ngóng liền biết đến sự ta liền không nói nhiều."

Những câu nói này nói ra, càng thêm để Đoạn Lăng không tìm được manh mối, không khỏi lên tiếng hỏi: "Vậy ngươi tại sao muốn phản bội hấn! Dựa vào này suy đoán , ta nghĩ cái kia ám sát Hùng Bá Hoắc gia trang dư nghiệt hấn là ngươi trong bóng tối thả chạy."

"Ồ! Điều hiểu học một biết mười, không sai nha!" Tần Sư về mặt khước đại trêu chọc hấn một câu, sau đó thu về cây quạt, ôn hòa nhã nhặn nói ra hai chữ: "Quyển lực!"

Vén vén là như thế đơn giản lý do?

Mặc kệ có người hay không tin tưởng, ngược lại Đoạn Lăng là tuyệt đối không tin.

Nhưng mà Tần Sư đều không còn nói xong, nguyền một cái nghi ngờ không thôi Đoạn Lăng, liền tự mình tự nói đến: "Ta đánh so sánh, một người bên trên, vạn người bên dưới, đây là hình dung quyền thần, dùng ở trong chốn giang hồ như thế thông hành. Làm Hùng Bá cùng nam bắc võ lâm, mà ta tự nhiên cũng trở thành ngang ngửa quyền thần như thế tồn tại. Có điều, đối với này ta rất không vừa ý, muốn làm liền làm cái kia chí cao vô thượng hoàng đế. Nhưng là Hùng Bá đối với ta on trọng như núi, bởi vậy ngươi đối với ta có muốn lấy Hùng Bá mà thay thế đã tâm hiểu ý còn nghi vấn lự."

Đoạn Lăng nghe vậy, tự nhiên gật đầu đáp lại, là cái êm tai chúng.

Thấy thế, Tần Sư con ngươi nhìn trái hữu nhìn, bỗng nhiên bỗng nhiên tỉnh ngộ nói: "Ta tìm tới lý do, hay là ngươi có thể bởi vậy tiêu trừ đối với ta nghi ngờ. Khắc khắc , ta nghĩ cưới Hùng Bá con gái, thế nhưng hấn không cho phép, vì lẽ đó ta muốn giết chết hấn, sau đó liền không ai ngăn cản ta cùng nữ nhi của hấn cùng nhau. Đoạn Lăng, lý do này đầy đủ sao?"

"Ach! ! !" Đoạn Lăng sửng sốt, không nghĩ tới Tần Sư càng là như vậy bá đạo người.

Tần Sư nhìn hấn không có gì để nói đáng về, hấn lại suy nghĩ một chút, lại nói với Đoạn Lăng: "A! Đúng rồi, ngươi vừa nãy không phải suy đoán Hoắc gia trang dư nghiệt là ta để cho chạy sao? Ta có thể nói cho ngươi, là ta để cho chạy, chỉ cần làm mấy bộ lâu la quần áo cho bọn họ đội, sẽ đem trạm gác ám hiệu cũng làm cho bọn họ biết, chỉ cần không phải ngu xuẩn đều có thể đào tẩu. Ta xuất thủ cứu bọn họ nguyên nhân rất đơn giản, Văn sư đệ cùng Hùng Bá có thù không đội trời chung, bởi vì hấn là hoắc bộ thiên nghĩa tử, nương nhờ vào Thiên Hạ Hội chính là vì ngày sau trở nên mạnh mẽ làm nghĩa phụ báo thù, bởi vậy giống ta loại này tương lai nhất định là đại nhân đại nghĩa đại hiệp, vì lẽ đó giúp hấn giết chết Hùng Bá là ta như vậy chính nghĩa chi sĩ đều nên ra tay giúp đỡ."

Một phen ân oán tình cừ có sự để Tần Sư đồng dạng địa sau khi nói xong, hai mắt nhìn chăm chăm Đoạn Lăng nói rằng: "Thế nào! Lúc này trong lòng ngươi có hay không hấn vệ chính đạo, diệt trừ tà ác ý nghĩ nhớ ra?"

Nếu như có hắc tuyến hiệu quả, Đoạn Lăng trên đầu khẳng định một đồng hắc tuyến, hoặc là một đoàn hắc nhô ra, hấn hoàn toàn bị Tần Sư cho chấn động rồi. Như hiện tại Đoạn Lăng là người địa cầu hồn xuyên, phòng chừng đập trác mà lên, lớn tiếng nói đi ngươi muội, ngươi làm lão tử là ba tuổi tiểu hài đùa với chơi đây! Có điều, coi như hồn mặc vào (đâm qua), thân thể này còn chỉ là cái tiểu chính thái, ha ha!

Thoại đều nói đến đây mức, Đoạn Lăng vẫn là khó có thể tin đáng về, một bộ hạng xoàng xĩnh tương, chẳng trách nguyên bên trong không thành tài được, trộm gà bắt chó hỗn đến loại kia cao thủ tuyệt đỉnh trình độ vẫn bị nhân vật chính một nhóm giết chết.

Tần Sư giả bộ tức giận địa nói rằng: "Tiên sư nó, cái tên nhà ngươi thực sự là một chữ cũng không biết. Quên đi, ta không cùng ngươi tốn nhiều miệng lưỡi, nói tóm lại chính là Hùng Bá nhất định phải chết, ngươi nhớ kỹ điểm này liền được rồi. Hơn nữa ta đến Vô Song Thành thời điểm, ngẫu nhiên biết được ngươi nương nhờ vào Độc Cô Nhất Phương, đang cùng ngươi bắt được liên lạc thời, cũng từ trong miệng ngươi biết được hai phủ thông gia cùng chống đỡ Thiên Hạ Hội nguyên do, trải qua nhiều ngày suy nghĩ, ta rốt cục nghĩ ra một tuyệt đối có thể diệt trừ Hùng Bá kế hoạch."

Rốt cục nói đến đề tài chính lên, hiện nay báo thù có hi vọng, Đoạn Lăng đại hi bên dưới không khỏi lập tức dò hỏi: "Công tử, đến cùng là kế hoạch gì! Cần ta, công tử cứ mở miệng, Đoạn Lăng vạn tử không chối từ."

Hấn vốn đang dự định đêm nay thăm dò Tần Sư làm sao đối phó Độc Cô Nhất Phương âm mưu, sau đó sẽ bán đi Tần Sư cho Độc Cô Nhất Phương, mượn cơ hội này trở thành Độc Cô Nhất Phương tâm phúc, sau đó liền có thể mượn thế lực của hấn vì là Ngọc Nhi báo thù. Nhưng là Tần Sư bên này nhưng xuất hiện loại này kinh hi, thật là khiến người ta nghĩ mãi mà không ra, nhưng chỉ cần có một tia cơ hội giết chết Hùng Bá, Đoạn Lăng tuyệt đối sẽ không buông tha.

Giao dịch à! Một mã Quy Nhất mã, hiện tại có đàm phán thẻ đánh bạc, Tần Sương tất nhiên là không vội vã, vì vậy hướng về Đoạn Lăng hỏi những chuyện khác: "Cái này không vội vã nói, ta hiện tại đúng là muốn biết chút thời gian trước thác người làm sự, người đến cùng có hoàn thành hay không! Thích Vô Tôn Như Lai Thần Chương, còn có gương sáng Lão Thái Quân Hàng Long Thần Thối, hai người này bí tịch võ công để ở nơi đâu? Nhắc nhở người một câu, người nếu như lừa dối bốn công tử, coi như người chạy trốn tới chân trời góc biển, cũng trốn không thoát lòng bàn tay của ta, định để người nhận hết sống không bằng chết dần vật mới để người chết đi."

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bạng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Thiểu Lâm Tự Mô Bản Kiếm Tông

Chương 22: Thiểu Lâm Tự Mô Bản Kiếm Tông

Đoạn Lăng nhưng là do dự một chút, sau đó mới đứng dậy đi vào nhà.

Biểu hiện của hắn lần lượt để Tần Sương thất vọng cực độ, Tần Sương giờ khắc này trong lòng thực sự là ai oán vạn phần: "Ai! Thật khiến người ta thất vọng, không có hoàng giả rộng lớn ánh mắt, không có bá giả lòng muông dạ thú, càng không có kiêu hùng trí tuệ cùng tâm tính, cũng chỉ có tiểu nhân hèn hạ xấu xa. Xem ra đem hắn phủng trên cửu ngũ chí tôn vị trí cho ta làm con rối đắc kế hoa bị nhờ, sau đó vẫn là tuyển một người khác người khác đi!"

Chỉ chớp lát sau, Đoạn Lăng từ trong nhà đi ra, cầm trên tay vài phần cuốn sách, hắn toàn bộ bài để lên bàn cho Tần Sương xem, bắt đầu một nói rõ chuyện: "Phần này là người muốn thích Vô Tôn Như Lai Thần Chương bí tịch võ công, ta sao chép phổ bản, nguyên bản tự nhiên là ở hắn trong phòng mật Gerry. Mà này một phần nghe nói hắn từng ở di ẩn tự thanh tu, lúc rời đi trộm một phần truyền thuyết tăng hoàng sáng chế võ công, nhân quả chuyển nghề quyết. Có điều, theo ta thấy đến phòng chừng là phổ thông kinh Phật thôi, nhưng có thể là võ công của ta tu vì không đến nơi đến chốn, mới nhìn không thấu này bí tịch võ công, vì lẽ đó cũng thuận lợi ăn cắp một phần cho công tử người xem một chút."

Tần Sương cảm lấy kinh Phật, tâm không khỏi nghĩ lên Kim lão gia Cửu dương thần công, nghĩ thầm: "Ồ! Kinh Phật ẩn giấu bí tịch võ công, cậu kia đoạn cảm giác thật quen thuộc a! Ha ha."

Nhìn hắn không trước tiên quan duyệt Như Lai Thần Chương, trái lại xem ra nhân quả chuyển nghề quyết kinh Phật tiểu cổ sự, lườm trước là tăng hoàng tên tuổi gây nên, có điều, hắn nhưng không phản đối, chính mình nhìn nhiều như vậy khắp cả đều không nhìn ra có võ công gì ẩn núp ở bên trong, vì lẽ đó cũng cũng không tin cái này đồn đại.

Đoạn Lăng lại chỉ vào một phần bài thi nói rằng: "Phần này là Độc Cô Phủ bản đồ, cùng với giấu diếm bí tịch võ công ám cách, ta cũng đánh dấu ở trong đó. Công tử nếu là không tin ta, ngày mai đại sự thành lấy ra so sánh một chút. Còn có chính là cái kia Độc Cô Nhất Phụng học võ công ta chỉ hỏi thăm được học chính là kiếm đạo võ công, xuất từ môn nào phái nào ta không tra được, trước đây thế công tử sưu tập Vô Song Thành thích Vô Tôn bởi cảnh tình báo, đứng là từ Quận Vương Phủ thủ thành Đại thống lĩnh cái kia nghe nói qua một điểm vô căn cứ lời nói đùa."

Lời nói đùa? Vậy chính là có hí lực!

"Cái kia nói nghe một chút, a! Suýt chút nữa đã quên, đây là tam tuyệt hóa công tán thuốc giải, mặt khác độc dược chôn ở Tần thị hiệu thuốc hậu môn bên trái thùng rác phía dưới, người sau đó đi lấy, ngày mai hạ độc ở rượu com trong thức ăn." Tần Sương móc ra một bình thuốc nhỏ đưa cho kết thúc lãng, ở trong đó đúng là thuốc giải, thật trăm phần trăm.

Nếu muốn nghe, Đoạn Lăng cũng là hồi ức một hồi, đối với hắn nói về cái kia lời nói đùa: "Năm đó công tử đề điểm ta, chỉ cần có tiền, trên đời cơ bản không có vấn đề gì là giải quyết không được. Vì lẽ đó thế công tử thu thập những kia tình báo hầu như đều là dùng tiền mua đến, này hộ thành pháp sư tiền thân thủ thành Đại thống lĩnh ngô cát là cái tham tài tiểu nhân, võ công cũng thường thường không có gì lạ, càng yêu cuồng thanh lâu, thường xuyên đi đến thăm hoa khôi trần Lili, cái này lời nói đùa là ta quá chén hắn sau thổ chân ngôn nói, ta lúc đó không cho rằng thật."

"Hắn nói Độc Cô Nhất Phụng khi còn trẻ tuổi bị đại ca hắn tiến cử trong truyền thuyết được xưng vạn kiếm chi tổ, vì lẽ đó thiên hạ hết thầy kiếm thuật đều từ trong đó lưu truyền tới môn phái, tên là kiếm tông, ta xem chỉ do là nói bậy. Còn nói Độc Cô Nhất Phụng hắn bá sư học nghệ, mười mấy năm học có thành tựu liền trở về kế thừa gia nghiệp. Thế nhưng hắn võ nghệ cao cường, ở Vô Song Thành bên trong không người có thể địch, vì lẽ đó đã tâm dần trưởng, vì độc bá Vô Song Thành, liên minh như thế có dã tâm xưng bá Thiên Hạ Hội, triệt để chen ép hoàng thất phái tới tọa trấn Vô Song Thành Quận Vương Phủ, mình làm Vô Song Thành thành chủ. Cái kia kiếm tông chỉ do là trò cười, xông xáo giang hồ nhiều như vậy năm hoàn toàn chưa từng nghe nói có kiếm tông môn phái này, ngược lại là cùng Hùng Bá kết minh đoạt thành chủ quyền lực đúng là thật sự."

Tần Sương không nói cũng không nói, chỉ là thu thập bí tịch võ công, trong lòng đối với Đoạn Lăng cái nhìn đúng là cũng tán thành: "Nếu như ta chưa từng xem Phong Vân, ta cũng xác thực không tin có kiếm tông môn phái này. Lão Mã lại giả thiết thành Thiểu Lâm Tự mẫu, nhưng tới tới đi đi đều là Vạn Kiếm Quy Tông, cmm thực sự là đầu "bí" a!"

Những kia tạm thời không đề cập tới, bây giờ then chốt hay là muốn biết, Tần Suong đặt câu hỏi: "Hàng Long Thần Thối đây! Còn có, Quận Vương Phủ bên kia có hay không Hàng Long Thập Bát chương loại này chương pháp? Hoặc là ngươi có chưa từng nghe nói loại này chương pháp?"

Đoạn Lăng lắc đầu nói rằng: "Công tử, Hàng Long Thần Thối nghe nói là gương sáng Lão Thái Quân tử dịch kinh một lá thư bên trong lĩnh ngộ, ngày mai làm đồ cưới đồng thời cùng đi mình nguyệt quận chúa lại đây Độc Cô Phủ. Còn Hàng Long Thập Bát chương là môn phái nào chương pháp? Ta xưa nay chưa từng nghe nói, công tử, ngươi từ nơi nào biết được này Hàng Long Thập Bát chương!"

"Lẽ nào thật không có Hàng Long Thập Bát chương sao? Xem ra này Hàng Long Thần Thối chính là son trại Hàng Long Thập Bát chương võ công, chương pháp biến thành chân pháp, ha ha." Tần Suong trong lòng như vậy suy đoán, trên mặt nhưng là cau mày nói: "Ta cho rằng gương sáng cái kia lão bất tử sẽ như sự phụ như thế, quyền chương chân tam tuyệt, không nghĩ tới lại không có chương pháp, xem ra ta đến tập hợp một bộ lợi hại chương pháp cùng chân pháp, làm được tương tự sự phụ như thế quyền chương chân tam tuyệt có chút độ khó a!"

"Ha ha!" Đoạn Lăng không nói gì, chỉ có thể nhẹ nhàng nở nụ cười, qua loa cho xong, chuyển khẩu liền lên đề tài chính: "Công tử, ngươi thác ta sự nhất định sẽ thể ngươi làm được, hiện tại có thể hay không nói cho ta một chút!"

Nhìn thấy Đoạn Lăng một bộ dáng vẻ vội vàng, liền biết hấn nóng ruột, Tần Suong cũng không kéo dài, nói với hấn: "Sự tình muốn từng cái từng cái đến, trước tiên nói cho ngươi nói cái kia ba tên thích khách. Bọn họ là thiên trì sát thủ, rất nhiều năm trước làm bảy quá nhiều bị Kiếm thánh cho tiêu diệt tổ chức, liền còn lại mấy cái nguyên lão tùy từng thủ lĩnh chạy trốn, bị Hùng Bá cho thu phục, ở hậu trường làm chút ám sát hoạt động, diệt trừ đường như khó gặm xương cứng, nếu không, những năm này căn bản sẽ không như thể thuận lợi trở thành phương bắc đệ nhất đại bang biết."

"Ba người kia thiên trì sát thủ là ai!" Đoạn Lăng sát ý khó nhịn, nghiêng răng nghiêng lợi biểu hiện có vẻ đặc biệt hung ác.

"Căn cứ ngươi hình dung, hấn là hí bảo, thực làm đầu cùng quý ảnh, võ công thuộc về trên giang hồ nhất lưu cao thủ, không tầm thường người có thể đối phó. Có điều, ta có thể đáp ứng ngươi, tương lai thành công làm trời cao dưới sẽ bang chủ, nhất định sẽ bắt ba người bọn hấn, để ngươi tự mình đến đâm kẻ thù." Tần Suong nói xong cũng triển khai cây quạt, bỗng nhiên một tấm diệt ngọn nến, trong bóng tối tấn nhanh rồi đi mở cửa rồi đi bàn bạc, trước khi đi nói rằng: "Muốn biết diệt trừ Hùng Bá kế hoạch, vậy thì chờ ngươi xong xuôi chuyện lần này sau khi, ta sẽ cùng ngươi cẩn thận nói chuyện, tất sẽ không làm ngươi thất vọng."

"....." Đoạn Lăng không nói gì, sắc mặt có chút không dễ nhìn, nhưng hấn tiện tay thu hồi Giải Dược, sau đó cũng rời đi bàn bạc.

Sáng sớm hôm sau, pháo đốt âm thanh so với gà gáy càng vang dội, một đường từ thành đông hướng đến Thành Nam, đón đầu đội ngũ xếp thành trường long, tân lang quan hi chịu không nổi thu, đều cười thành hoa cúc.

Bách tính quần chúng bên trong, Tần Suong quét vài lần tân lang quan, hướng về bên cạnh Sứ Nữ Thu Nguyệt hỏi: "Xấu xí, là hấn soái, vẫn là ta soái!"

Sứ Nữ Thu Nguyệt cẩn thận liếc nhìn nhìn Tần Suong, lại đi xem xem tân lang quan, sau đó đối mặt Tần Suong, nàng không có chút nào do dự trả lời: "Ngươi xấu bạo, Hừ!"

Tần Suong nhất thời đã nổi giận, chỉ chỉ chỗ chỗ nói rằng: "Hắc! Ngươi mất mùa a! Lão tử như thế soái, hấn dài đến cùng ngươi như thế xấu, ngươi liền không thể nói một câu thành thật thoại sao?"

Lại bị đề từ bản thân tướng mạo xấu, đối phương còn rất vô liêm sỉ mào khen mào dài đuôi, Sứ Nữ Thu Nguyệt chỉ có thể tức giận không nói chuyện với hấn, ai bảo hấn luôn nhắc nhở chính mình xấu xí đây! Thâm mỹ quan tuyệt đối có vấn đề!

Hướng chi mình thực sự là trường xấu sao?

Thời gian từng giọt nhỏ trôi qua, đón tân nương, quay trở lại bái đường, nghỉ đưa tân nương đi động phòng chờ đợi tân lang quan, mà tân lang quan tự nhiên là lưu lại ứng phó tân khách. Đây quy trình không có chút nào rườm rà, nếu như ngươi khẩu tài được, sẽ cùng tân khách tán gẫu đến mức rất vui vẻ, có loại khổ sở xem như ở nhà cảm giác.

Có điều, độc phát sau khi, như thế nào đi nữa vui mừng bầu không khí đều cho làm lạnh.

Võ công nhược tại chỗ phế bỏ, không võ công trực tiếp té xỉu, võ công không sai còn có thể chống đỡ đẩy một cái, tỷ như Độc Cô Nhất Phụng, còn có con trai của hấn Độc Cô minh, càng có gương sáng Lão Thái Quân, cùng với hai phủ mấy cái võ công rất sai hộ vệ.

Không giống Ma Ứng cùng dơi như vậy tìm đường chết, hấn chờ đợi độc dược hiệu quả triệt để bộc phát ra, mới từ trên nóc nhà bông bênh mà tới, toàn thân áo trắng hơn hấn tuyết, bước xuống như Thừa Phong mà hàng, tư thái phong tao mà Trác Việt, trong con ngươi ánh mắt nhu hòa còn hiện lên băng như thế lạnh, trong miệng thì thầm: "Thần tự trên trời đến, chân đạp hồng trần Tiểu Dao Du, vượt qua hết chúng sinh trên cung điện! Giờ chết của các ngươi đến, không muốn làm ra bất kỳ cái gì phản kháng vô vị, bé ngoan ngoan cổ được lực đi!"

Lời nói của hấn rước lấy Sứ Nữ Thu Nguyệt mắt tròn trắng kinh hãi.

Chương 23: Tôn nữ của ta liền giao cho người

Chương 23: Tôn nữ của ta liền giao cho người

"Người là,,, Hùng Bá đại đệ tử, Tần Suong!"

Một vị lão thái thái do dự một chút mới đưa đáy lòng muốn nói nói ra, dù sao người lão, đầu óc không có trẻ tuổi người xoay chuyển nhanh như vậy, nàng là Minh Nguyệt quận chúa mỗ mỗ, gương sáng.

"Hừ! Ngoại trừ hần, ta nghĩ không tới có người thứ hai sẽ tới đối phó ta."

Kể ra lời ấy đại thúc tuổi trung niên không phải người khác, chính là đưa tới trận này tai hoạ 'Kẻ cầm đầu', cũng là trận này tiệc mừng chủ sự mới, Độc Cô Nhất Phụng.

"Chúc mừng người đoán đúng, duy nhất khen thưởng chính là đưa các người ra đi, trong lòng có phải là cảm thấy rất cao hứng đây!"

Dám như thế nói trên chốc người khác, lại không tôn trọng lão nhân gia người trẻ tuổi, toàn trường chỉ có một, vậy thì là áp ủ trận này tai hoạ nhân vật chính, Tần Suong.

"Người là người nào? Dĩ nhiên dám to gan ở Độc Cô Phủ trên làm càn! Mỗ mỗ, ngài không có sao chứ!"

Đột nhiên thoát ra một viên thân mang phượng quan khăn quàng vai mỹ nữ, một trận quát lớn liền chạy đi quan tâm lão nhân gia an nguy, liền hiện trường xảy ra chuyện gì đều không thăm dò rõ ràng đây, nàng chính là không rành thế sự Minh Nguyệt quận chúa.

"Nurong tử, hần là Hùng Bá đại đệ tử, Tần Suong. Bây giờ tất cả mọi người đều trúng độc, nhất định là hần âm thầm hạ độc, sử dụng loại này thấp hèn thủ đoạn tới đối phó chúng ta."

Có thể nói ra lời nói như vậy ngoại trừ con trai của Độc Cô Nhất Phụng Độc Cô Minh ở ngoài, cũng không có những người khác, dù sao hần chính là lần này tiệc mừng tân lang quan.

"Các người có thể chớ nói nhảm nhiều như vậy sao? Công tử, mau mau giết Độc Cô Nhất Phụng, chúng ta mau mau rời đi đi!"

Như vậy thiếu kiên nhẫn ngữ khí, thật làm cho người tặc lưỡi, nơi đây chỉ có Sứ Nữ Thu Nguyệt dám như thế nói chuyện với Tần Suong, quả thực như là ở lãnh đạo cho thuộc hạ ra lệnh.

Tần Suong liếc nàng một chút, lạnh lùng hừ nói: "Hừ! Giết một người có chỗ lợi gì? Muốn giết liền muốn diệt cả nhà, miễn cho hậu hoạn vô cùng. Người mau mau một đao một, giải quyết đi những kia đã ngắt đi rác rưởi, còn còn có thể chống bốn công tử tự mình ra tay. Đúng rồi, vị này tiểu mỹ nhân có chút võ công nội tình, vóc người so với người đẹp dễ hơn nhiều, tay nghề nhất định so với người tốt. Đãi bốn công tử thu rồi nàng, sau này rất dạy dỗ, đi ra làm việc mang theo mỹ hầu gái đồng thời lưu lạc giang hồ, đây mới gọi là hưởng thụ, cùng người đồng thời thực sự là bị tội."

"Người,,, người,,, " Sứ Nữ Thu Nguyệt bị tức đến nói không ra lời.

Mỗi lần cùng Sứ Nữ Thu Nguyệt nói chuyện, đều sẽ ở trong lời nói trên chốc Sứ Nữ, này tựa hồ đã là hằng ngày không thể thiếu lạc thú. Lúc này Tần Suong có thể là tán đồng rồi Sứ Nữ Thu Nguyệt nói, hần giờ khắc này cũng không tiếp tục phí lời.

Mà xem Tần Suong vút lên trong tay cây quạt, sau đó ngưng tụ lại nội lực, đối với quanh thân còn chống người hoặc hôn mê người trực tiếp hạ tử thủ, quyền đánh tứ phương. Hần triển khai võ công chính là Hùng Bá tam đại băng hiệu tuyệt học một trong, Thiên Suong Quyền. Chỉ thấy quyền dưới không người sống, nhất thời người ngưỡng trác phiến, nằm thi đầy đất, trên thi thể đều có đỏ tươi lỗ nhỏ động, máu chảy thành sông.

Nhìn thấy tình hình như thế, có thể thấy được hần ra tay vô cùng nặng, mới sẽ tạo thành như vậy nhân gian luyện ngục dấu hiệu. Ở hiện trường bên trong không có ai không bị Tần Suong tàn nhẫn vô tình đè ép, dù cho là nhìn quen hải tử cái kia một đời người vì tranh quyền đoạt lợi, mà đem Vô Song Thành quấy nhiễu khắp thành gió tanh mưa máu, từ thương vô số gương sáng Lão Thái Quân.

Khi đó Độc Cô Nhất Phụng cùng minh hồ quận chúa, một nam một nữ tranh dùng hiếu chiến, võ công đều không kém, càng khỏi nói nhân lực cùng vật lực phương diện, một vũ Lâm thế gia, một triều đình dòng họ, song phương huyền ảo đặc biệt hoan, nhưng thủy chung đều không để gương sáng Lão Thái Quân thấy cảnh biến sắc. Chỉ vì triều đình đối với giang hồ lực ước thúc cơ bản bằng không, đối với niềm phong ở phiến địa dòng họ càng chỉ có thể tạo được giám sát tác dụng, thật muốn động thủ còn không cái kia quyết đoán.

"Đón lấy đến phiến ai đó?" Tần Suong tiện tay tiếp được rơi xuống cây quạt, nở nụ cười địa nhìn quét mọi người, cuối cùng nhưng nhìn về phía hiện trường duy nhất mỹ nhân nhi, rất là tùy ý nói rằng: "Lão thái thái, người này tôn nữ đáng đáp không tệ yêu! Bốn công tử liền không nữa lời chót lưỡi đầu

môi hình dung nàng mỹ, nhưng vẫn phải nói một câu, so với ta cái kia Xú nha đầu mỹ hơn nhiều. Nói tới này, ngài cũng hiểu ý của ta đi! Hơn nữa bốn công tử bảo đảm ngày sau Vô Song Thành nhất định sẽ làm cho nàng đương gia làm chủ, ngài thấy thế nào đây?"

Gặp nạn dễ thấy ảo giác, không, hẳn là miêu tả mỹ hảo tương lai bản kế hoạch bên dưới dự đoán không phải là ai cũng có thể ngăn cản, liền xem gương sáng Lão Thái Quân sẽ làm ra sao quyết định.

Gương sáng Lão Thái Quân thờ dài một hơi, nàng liếc một cái bị kinh sợ tôn nữ, sau đó nàng trả lời là: "Lão thân liền nàng như thế một hạt hòn ngọc quý trên tay, là Quận Vương Phủ trên dưới trái tim tất cả mọi người can bảo bối, bây giờ vẫn là quận chúa thân. Tần công tử, lão thân giờ khắc này có thể mạng nàng giao phó cho người, cũng xin mời không nên phụ lòng nàng. Nhưng tất cả những thứ này đều chỉ có một đại tiền đề, cái kia chính là giết Độc Cô Nhất Phương, vì là con gái của ta mình hồ báo thù."

Ở đây tất cả mọi người, dù cho là Độc Cô Nhất Phương cũng phỏng chừng đều không có đoán được gương sáng Lão Thái Quân sẽ dễ dàng như thế đáp ứng rồi Tần Sương, phải biết đạo Độc Cô Nhất Phương, còn có Minh Nguyệt quận chúa trưởng phu Độc Cô Minh, bọn họ từng cái từng cái sống cho thật tốt, đều còn chưa có chết đấy!

Lão thái thái, ngài đây là đầu óc gì đâu! Vì là trêu chọc cừu hận mà dẫn hỏa trên người, thế Tần Sương đòi đi một hồi hỏa lực sao?

Minh Nguyệt quận chúa càng là cáu giận nói: "Bà nội, lẽ nào ta chỉ là ngài báo thù công cụ sao?"

Nàng lời này hỏi thật hay a! Quả thực chính là tru tâm!

Lão thái thái nhưng là nhắm mắt không nói, tựa hồ nàng ngầm thừa nhận chính là đáp án.

Xem thấy mình trên đời thân nhân duy nhất dĩ nhiên đối xử với mình như thế, không khỏi nghĩ lên khi còn bé bị cha mẹ trách cứ, trốn đến bà nội trong lòng ngực tìm kiếm che chở, cuối cùng cha mẹ chỉ có thể sống chết mặc bay. Còn có những kia năm đối với mình cung chiều, cái này chẳng lẽ hết thấy đều là giả sao?

Minh Nguyệt quận chúa bỗng nhiên khai ngộ, nghĩ đến những thứ này trong lòng mình cũng xuất hiện không giống nhau đáp án. Cái kia đều không phải giả, chỉ có điều cha mẹ đều bị Độc Cô Nhất Phương bức sau khi chết, bà nội mới sẽ trở nên như vậy xa lạ mà thôi.

"Ta cũng đáp ứng rồi, chỉ cần người giết hắn, ta đồng ý làm nô tỳ báo đáp người." Minh Nguyệt quận chúa một mặt kiên quyết nói rằng, ánh mắt vô cùng kiên định.

Nếu mỹ nhân đều nói như vậy, hơn nữa ở loại này thời đại bối cảnh dưới, phần lớn người vẫn là chú trọng lời hứa thành tín, vì lẽ đó Tần Sương căn bản không cần cân nhắc mỹ nữ có thể hay không vi phạm nàng ưng thuận hứa hẹn.

Bởi vậy Tần Sương thật là cười đắc ý nói: "Người liền hãy chờ xem! Ta vậy thì đi làm hắn, ha ha."

Hắn trắng trợn không kiêng dè hướng Độc Cô Nhất Phương giết tới, liền nghe Độc Cô Minh lớn tiếng hò hét nói: "Người đến a! Mau tới bảo vệ cha ta!"

Cái tên này kinh hoàng thất sắc đáng đáp thật buồn cười, Tần Sương đi ngang qua bên cạnh hắn thời nhìn thấy hắn dừng quần ướt át, một mùi nước tiểu đập vào mặt tương lai, Tần Sương mở ra cây quạt điều lay động, dùng xem thường cực điểm ánh mắt nhìn hắn nói rằng: "Người này tân lang quan uống đều là thủy, căn bản cũng không có trúng độc, hà tất ở này vướng bận đây! Bốn công tử cho một mình người cơ hội đào sinh, thừa dịp bốn công tử còn không gỡ xuống cha người đầu người trước, mau mau thoát thân, trốn càng xa càng tốt, thuận tiện mạng cái trước hộ vệ, giữa đường còn có thể ném hắn đến mê hoặc bốn công tử, cho người tranh thủ càng nhiều đào mạng thời gian."

Độc Cô Minh nghe vậy, hắn nhất thời trợn to tròn mắt tử, không một lúc nữa liền bỗng nhiên chạy lên, nâng dậy một người nói rằng: "Đoạn Lăng, chúng ta đi!"

Tình huống đột phát nhanh như vậy, không nói người khác, chỉ cần là Đoạn Lăng đều sững sờ một chút, còn không thoảng qua thân liền bị Độc Cô Minh mang đi, hai người cùng rời đi Độc Cô Phủ, cái này có thể là vận mệnh gây ra đi!

Bên kia Độc Cô Nhất Phương đối mặt nhi tử lựa chọn, con dâu phản loạn, hắn vẫn như cũ mặt không biến sắc, nhìn thấy Tần Sương một bên giết theo tiếng mà liều mạng tiến lên ngăn cản hộ vệ, vừa đi đến trước mặt chính mình, biểu hiện vẫn là một bộ hồ hững, hắn cười nói: "Này ra hí lão phu xem xong, hí phân đủ, cảm giác cũng không tệ lắm. Tiểu tử, người có cái gì nguyện vọng muốn bàn giao sao?"

Hắn nói lời này có ý gì? Lẽ nào ở công bức độc thời đau xót hông mà ầu hòa nhập ma!

"Người còn có thể liều chết một kích hay sao? Ha ha!" Tần Sương một bộ rất xem thường hắn dáng vẻ, cả người vô cùng thư giãn thu thập mấy cái sống được không nhìn được hộ vệ, còn phát lên lạnh lẽo nắm đấm, sắp đánh nổ Độc Cô Nhất Phương đầu.

Trong phút chốc tình huống như vừa nảy như vậy đột biến, chỉ thấy nhìn như vô lực phản kháng Độc Cô Nhất Phương nhất thời phát lực nổi lên, lấy hai ngón tay làm kiếm, đường kính tập kích Tần Sương, hơn nữa nhắm thẳng vào trái tim, đây là vô cùng một đòn trí mạng, trước mắt Tần Sương sẽ không phải lật thuyền trong mương đi!

Nhưng Tần Sương vẫn là như vậy xem thường hắn dáng vẻ, bình tĩnh đến thật giống có thể ứng phó bất kỳ đột phát tình huống tự, hắn hoàn toàn không đem Độc Cô Nhất Phương cuối cùng này liều mạng một lần để ở trong mắt, nhưng là hắn bỗng nhiên xanh cả mặt, không nghĩ chính mình cũng trúng độc, đến cùng là ai hạ độc đây?

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu

Chương 24: Nhân sinh giống như chỉ mới gặp gỡ lần đầu

Có điều, dù cho là nhất thời không tra trúng độc, này độc coi như khá là nghiêm trọng, có thể Tần Sương biểu hiện càng sẽ làm nhân ý không ngờ được. Lúc này những người khác, sẽ thất kinh, hay hoặc là mất ứng đối tầm lòng, chỉ ít trước mặt trước mắt loại này sinh mệnh du quan tình hình sẽ không biểu hiện so với hắn tốt hơn rồi.

Tần Sương trong nháy mắt trở nên bình tĩnh bình tĩnh, phản ứng vụ sự nhanh chóng, hắn làm ra nhân sinh lần thứ nhất diện tử vong quyết định, hơi hơi na động đây thân thể, còn hóa quyền vì là chương xuất kích.

Giờ khắc này một sát na giao thủ liền đặt vững thắng bại.

Độc Cô Nhất Phương trí mạng một 'Kiếm' đâm bị thương Tần Sương đến vai, mang đi một mảnh huyết nhục, khiến cho chịu đến thương tích. Thế nhưng Tần Sương địa tay 'Đao' từ cổ của hắn xẹt qua đi, không mang đi cái gì, chỉ là quét lên một trận gió lạnh, liền nhìn thấy Độc Cô Nhất Phương sắc mặt trắng bệch không có chút máu, yết hầu kết băng, màu xanh tím mạch cực kỳ có thể thấy rõ ràng, hắn hai mắt trừng trừng, rất không cam tâm địa vị phía sau ngã xuống.

Giương sáng Lão Thái Quân nhìn ra trọn cả mắt lên, thật là thương thức địa nói rằng: "Tần công tử, lão thân vạn vạn không nghĩ tới, Độc Cô thất phu nhìn như không ai có thể ngăn cản liều chết một kích lại bị người dễ dàng hóa giải, còn thuận lợi lấy tính mạng của hắn, thực sự là trò giỏi hơn thầy thắng với lam a! Hùng bang chủ có thể có người như vậy vô công cao cường đệ tử giúp đỡ, lo gì bá nghiệp không được!"

Nghe được lão thái thái ca ngợi, Tần Sương chỉ là mặt không biến sắc cười cợt, nói với nàng: "Ha ha! Lão Thái Quân quá khen rồi, bản công tử thắng hiểm một bậc có điều vận khí mà thôi, không đáng gì! Khắc khắc! May mà này độc được là Thực Cốt Nhuyễn Cân Tán, nếu không, ta còn thực sự sẽ cảm ở Độc Cô Nhất Phương này thất phu trong tay."

"Thực Cốt Nhuyễn Cân Tán?" Minh Nguyệt quận chúa nói thầm trong lòng một câu, ánh mắt có chút lấp lánh, không biết đang suy nghĩ gì.

Thực Cốt Nhuyễn Cân Tán là một loại dân vật người độc được, loại độc chất này có chút khổ ngọt, người trúng độc y công lực sâu cạn mà sẽ ở một nén nhang bên trong độc phát, sau đó sẽ dường như bị lên tới hàng ngàn, hàng vạn con kiến gặm cắn cả người xương, hơn nữa chỉ cần quá sáu trong nháy mắt (một phút) sau khi, thì sẽ toàn thân mềm yếu vô lực, một chén trà bên trong sẽ toàn thân thối rữa mà chết. Tiền đề là người không có vận công đem độc bức ra bên trong thân thể, hay hoặc là không có vận dụng áp chế độc lực, lùi lại thời gian để được thuốc giải ăn vào.

Bây giờ hiện trường bên trong vẫn có người sống, nhưng đều là còn lại hôn mê bất tỉnh người, chỉ cần một cây đuốc đốt Độc Cô Phủ, liền có thể tỉnh chút công phu.

Chỉ có điều tình huống có biến, Tần Sương làm sao cũng không nghĩ ra có người cho mình hạ độc, chính hắn ăn đồ vật đều là Sứ Nữ Thu Nguyệt cung cấp, chưa bao giờ ăn qua thứ khác. Vì lẽ đó có thể đối với mình hạ độc người, hắn căn bản không cần lãng phí thời gian đi suy đoán, ngoại trừ nàng, liền không người khác.

"Xấu xí, xin người nói cho ta, có phải là sự phụ đối với ta nổi lên sát tâm? Vì lẽ đó phải người đến ám sát ta!" Tần Sương vừa đi về phía Sứ Nữ Thu Nguyệt, một bên lạnh nhạt vô tình nói muốn hỏi, hắn phần nộ tâm tình cũng đã hoàn toàn dạt với mặt ngoài.

Ai có thể ngờ tới này Sứ Nữ Thu Nguyệt bỗng nhiên xóc lên chính mình tám kia xấu xí 'Khuôn mặt', dường như họa bì như thế bắt đầu lột da, này có thể nhìn ra Tần Sương hai mắt đều trực, nghĩ thầm: "Ta X a! Đoạn Lăng tên kia sưu tập thuật dịch dung cùng trước mắt cái này so ra, quả thực chính là nhục bạo. Lẽ nào thế giới này có yêu thuật sao? Đây không phải thế giới vô hiệp sao? Cmn, nếu như biến tiên hiệp vậy thì quá khủng bố đi!"

Sứ Nữ đại biến mỹ nữ, chính là Tần Sương nhật mộng dạ tư U Nhược Đại tiểu thư, nàng cau mày nói rằng: "Cha nói người lòng người có biến, bây giờ trong ngoài bất nhất, lên lút hữu tám mưu quyền đoạt vị. Vừa vặn bản tiểu thư đã sớm chán ngấy ở tại giữa hồ tiểu Trúc bình thân tháng ngày, muốn tranh thủ thân thể tự do, thật cùng Phong ca ca song túc song phi. Có điều, bản tiểu thư từ nhỏ liền nghe người đối với cha trung thành tuyệt đối, làm người chính trực không a, người ngoài thành khẩn, nhưng là thông qua những này qua cùng người ở chung, còn có người ngày hôm nay như Bộ Kinh Vân như vậy tác phong làm việc, đủ để nhìn ra người biến tâm."

Nói đến đây, nàng duỗi ra một cái tay, trong tay niêm một viên thuốc, cho đại gia đều nhìn thấy sau khi dùng sức sờ một cái liền nát, U Nhược lại đặc ý nói: "Vốn là chuẩn bị đưa cho người thuốc giải, thế nhưng người đều phải bị bản tiểu thư giết chết, cái kia thuốc giải cũng là không có tác dụng, Hừ!"

Tần Sương ánh mắt dần lạnh, híp híp mắt nói rằng: "Ta đáng yêu Đại tiểu thư yêu, ngươi liền không sợ ta giết ngươi sao? Hiện tại còn không phải Thực Cốt Nhuyễn Cân Tán nửa phần sau độc phát thời điểm nha!"

Minh Nguyệt quận chúa bỗng nhiên nhật lên một thanh đao, đó là bị Tần Sương giết chết địa hộ vệ đi, nàng đứng ở U Nhược bên cạnh, dùng đao quay về Tần Sương nói rằng: "Có bản quận chúa ở, ngươi liền thương tổn nàng nửa cọng tóc đều không làm nổi."

"Ta đi! Này chú trọng lời hứa thế phong nhật hạ, trong chớp mắt liền vi phạm trước hứa hẹn, nữ nhân tâm thực sự là cân nhắc đoán không ra dò kim đáy biển a!" Tần Sương đối mặt biến hóa như thế, chỉ có thể cảm thán chính mình vận khí thực sự là quá không tốt, sau khi sống lại gặp phải người phụ nữ đều không phải người hiền lành.

Có điều, U Nhược nhưng là một mặt cười đùa nói: "Minh Nguyệt muội muội, ngươi không cần lo lắng bốn tiểu thư sẽ bị hấn tổn thương tới. Cha sẽ vô công, bốn tiểu thư tất cả đều biết, bình thường chỉ là không hiển lộ mà thôi. Thiên Sương Quyền phương diện bốn tiểu thư hay là không bằng hấn như vậy cao thâm, thế nhưng bốn tiểu thư Phong Thần chân tự nhận cũng không tệ lắm, lại lấy Bài Văn chương tới đối phó hấn, đủ để đứng ở thế bất bại."

"Mịa nó! Ông trời xin mời hầu tử phái ngươi cái này đậu gần đây dần vặt ta còn chưa đủ, lại còn cho ngươi lái phần mềm hack, thực sự là không cho ta đường sống đi a!" Đối mặt mở quả tử hấn tử U Nhược, Tần Sương chỉ có thể phát sinh này thanh đến nhỏ nước bọt, chỉ vì hình tượng này ngư trù nghề toàn phá hủy trong lòng mỹ hảo hồi ức.

"Ông trời thanh hầu tử? Đậu so với? Có hơn quả? Này đều nói chính là cái gì nha!" Một phen nhỏ nước bọt đem U Nhược cho nói bối rối.

Đây là một tiếng vang thật lớn, tưởng đồ người ra, hơn nữa còn có mấy đạo kim quang chường ẩn đã tới. Gương sáng Lão Thái Quân trừng mắt lên, máu phun phê phê, trên lưng đã trúng rồi một chưởng. Này có thể dọa sợ mới có mười sáu tuổi Minh Nguyệt quận chúa, dù sao gương sáng Lão Thái Quân là nàng thân nhân duy nhất. Trước mắt trạng huống này nhưng là để đã là hai mươi tuổi đại cô nương U Nhược hết sức tức giận, như vậy hành vi chính là thừa dịp người gặp nguy, không nên là nàng sùng bái giang hồ hảo hán gây nên (lấy Nhiếp Phong vì là cọc tiêu).

Người đến là cái đại hấn trực đầu, trên cổ mang theo đại phật châu, một thân xanh thắm bố y, khí thế trang nghiêm bên trong mang có một tia hung hãn khí thế, hấn một tiếng a quát lên: "Tần Sương, hôm nay ngươi liền lưu lại mệnh đến, trả lại Độc Cô Phủ trên dưới mọi người mệnh trái!"

Xem như vậy dừng mãnh hình tượng liền biết hấn không phải người khác, chính là hộ thành pháp sư, thích Võ Tôn.

Nhìn lại một chút, phía sau hấn không còn ai khác, cũng không biết có hay không gặp phải đào tẩu Độc Cô Minh cùng Đoạn Lăng. Nhưng nhìn hấn đối với gương sáng Lão Thái Quân hạ sát thủ, hướng về phía trí mạng đến thả chiêu, rất có thể gặp phải các năng, hơn nữa từ bọn họ trong miệng biết được Độc Cô Phủ sự tình.

Tần Sương thấy hấn thế tới hung hăng, ám đạo phải gặp, thích Võ Tôn công lực của hấn rõ ràng chỉ cùng mười hai sát hàng ngũ cao thủ kém một chút, mà không phải tranh châm biếm bên trong chưởng môn các phái loại này hình kẻ chạy cò. Tần Sương bẻ quan ăn huyết bỏ để đến tăng lên công lực, tàn nhẫn bỏ công sức đem Thiên Sương Quyền thông hiểu đạo lý, hải sáng chế một điểm băng thân quyết cùng băng Ma quyền, nhưng tự nhận vẫn chưa thể đánh bại mười hai sát bên trong bất luận cái nào, đỉnh phá thiên cũng chính là hoà nhau kết cục.

Hiện tại trúng độc, trở bức độc đi ra, một khi đánh nhau thời dẫn đến trúng độc quá sâu, vậy coi như không thể cứu vãn. Trừ phi tìm tới thế Bộ Kinh Vân thay đổi cánh tay Vu Nhạc, điện ảnh bên trong y thuật của hấn rất điều, sánh ngang thần kinh Khoa Đại thần cấp thầy thuốc khác.

Có điều, cũng không có thể bảo đảm hấn sẽ giải độc a!

"Trùng hợp như vậy, xem ra là thiên muốn vong ta, có điều, mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời, lần này cũng không ngoại lệ, lão tử nhất định sẽ tuyệt cảnh gặp sinh." Tần Sương có thể không cam lòng liền như vậy bại vong, quăng đi trong đầu bị U Nhược gây nên lung ta lung tung địa ý nghĩ, bình tĩnh lại suy nghĩ đối sách.

Có thể là ông trời bởi vì lúc trước để U Nhược dần vặt hấn muốn ăn, bây giờ đối với hấn làm ra một điểm bồi thường đi!

Minh Nguyệt quận chúa thao đao xông lên, cuồng loạn hò hét nói: "Con lừa trực, còn bà nội ta mệnh đến!"

Này một phát dẫn tới U Nhược bắt đắc dĩ ra tay tiến lên hỗ trợ, còn khuyên: "Minh Nguyệt muội muội, không nên vọng động a! Đại hòa thượng, quân tử động khẩu không động thủ, đối với một vị cô gái yếu đuối động thủ, ngươi là cảm thú sao?"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Thành công học đại sư Tần Hốt Du

Chương 25: Thành công học đại sư Tần Hốt Du

U Nhược tựa hồ rất được tiên hạ thủ vi cường tinh túy, thô lỗ đánh lên trên bàn địa vài đố, một chiêu Ương Vân Thiên Hàng tại chỗ liền triển khai ra, lao thẳng tới Thích Vô Tôn.

Kỳ thực Vân lai tiên cảnh sẽ tốt hơn, xuất hiện nội tâm sợ hãi nhất chỗ, do đó tranh thủ thời gian cũng sẽ càng thêm nhiều, thế nhưng lan đến phạm vi có chút rộng rãi. U Nhược có thể là không bằng Bộ Kinh Vân như vậy thông thạo, bởi vậy mới lựa chọn Ương Vân Thiên Hàng chiêu này, mà dưới chân tốc độ rất nhanh, so sánh với nhau, chân bộ công sức vô cùng không sai, bởi vậy có thể thấy được năng thiên khoa.

Thích Vô Tôn tuy rằng bị U Nhược hống đến sững sờ sững sờ, nhưng vẫn là ra tay không nể mặt mũi, song chương cùng xuất hiện, sử dụng Như Lai Thần Chương thức thứ ba nghênh phạt Tây Thiên.

Ngay ở U Nhược lòi đi Minh Nguyệt thời điểm, hồng khăn trải bàn đồng thời cũng bị Thích Vô Tôn xé thành vài vụn, không khác biệt phóng to chiêu, thức thứ bảy phạt động sơn hà. Bàn phá nát, phiến đá vỡ vụn, cặn bay đầy trời, đại chiêu chính là đại chiêu, thả cái skill khúc nhạc dạo đều như thế duệ.

Lúc này chúng ta vai nam chính Tần Sương làm gì đây!

Đương nhiên là nhân cơ hội lòng bàn chân mặt du, không đứng, hẳn là lòng bàn chân giẫm băng tron tuôn tuột địa cút đi.

Cũng là bởi vì Tần Sương không chịu trách nhiệm cử động, mới triệt để nhạ mao Thích Vô Tôn, cho nên muốn phóng to chiêu giãy đi hai vị nhu cô gái yếu đuối.

Minh Nguyệt quả là một vị nuông chiều từ bé nhu cô gái yếu đuối, chỉ vì hoàng gia nữ tử không tập võ, đã là thông lệ, mà hoàng gia tuyệt học hoàng quyền chỉ truyền nam, bất truyền nữ. Có điều, Minh Nguyệt bản thân vẫn là học chút võ công, tận đều là đều là gương sáng Lão Thái Quân từ các loại điển cổ bên trong ngộ ra, được xưng Mỹ Nữ Quyền.

Hàng Long Thần Thối cũng là gương sáng Lão Thái Quân từ dịch kinh bên trong lĩnh ngộ ra đến, năng thuở nhỏ liền theo phụ thân nơi đó học trộm hoàng quyền. Chỉ là hoàng quyền cực kỳ dương cương, không thích hợp nữ tử đi học, vì lẽ đó chỉ hiểu sơ da lông. Nhưng năng sức lĩnh ngộ nhưng là cực kỳ không tầm thường, làm một tên nữ cường nhân, không cam lòng như vậy bình thường, thừa dịp chính mình tuổi trẻ liền suất lĩnh một đám hộ vệ cùng du lịch giang hồ, sau đó làm gái một, năng còn kế thừa phụ thân mình lâu quận vương vị trí, càng là tàn nhẫn dưới một phen khổ tâm hiện thực sáng chế Mỹ Nữ Quyền, cuối cùng mới sáng chế Hàng Long Thần Thối.

Độc Cô Nhất Phụng chính là từ xếp vào ở Quận Vương Phủ thám tử biết được cỡ này bí sự, không chỉ có vừa ý Hàng Long Thần Thối, lại thể nhi tử chọn trúng Minh Nguyệt khi hắn con dâu, mới vừa có hiện tại chuyện đám hỏi. Kỳ thực hắn căn bản không sợ cùng Hùng Bá trở mặt, tự tin Hùng Bá tuyệt không phải là đối thủ của hắn, tự kiếm tông học nghệ trở về, hẳn có bức này sự tự tin mạnh mẽ đương nhiên chẳng có gì lạ.

Những này là hắn làm người biết, nếu là người trong cuộc không nói ra đi, thiên hạ căn bản không ai biết những này chuyện nhà mình.

Hiện tại Minh Nguyệt sử dụng Mỹ Nữ Quyền bên trong thân pháp, thon thả hoa thái, eo thon nhỏ lay động lên, hiển lộ hết nữ nhân xinh đẹp tư thái, đẹp đề lại đặc biệt thực dụng. Thế nhưng Minh Nguyệt bình thường căn bản không có đất dụng võ, bởi vậy đôi chiến kinh nghiệm đã ít lại càng ít, không cần thận vẫn là sẽ bị cát đá hoặc củi gỗ mảnh vỡ gần mà qua, làm nát quần áo đẹp đề.

Trái lại U Nhược vị đại tiểu thư này khinh công thân pháp vô cùng, không có bất kỳ vật gì có thể dính vào người, tất cả đều né qua, còn tiện thể lấy Bài Vân chương trợ giúp Minh Nguyệt phòng ngự. Đây ở trong mắt Tần Sương, so với Nhíp Phong cũng không kém đi nơi nào.

Mất thấy Tần Sương muốn chạy mất dép, mà chính mình một chiêu cũng đã đề hai nữ luống cuống tay chân, lúc này không truy, càng đợi khi nào, mà nhìn hắn từng bước phạt nước chảy mây trôi, lướt qua hai nữ sau bay lên không nhảy lên, lớn tiếng quát: "Tần Sương, ngươi muốn từ lão nạp trong tay đào tẩu! Không dễ như vậy, xem chương!"

Còn nhớ chiêu kia từ trên trời giáng xuống chương pháp à!

Vạn Phạt Triều Tông? Không, là Thiên Phạt Hàng Thế!

Người bình thường mắt thường cũng có thể nhìn thấy Thích Vô Tôn giờ khắc này kim quang bắn ra bốn phía, khác nào một vị trang nghiêm đại phật từ trên trời giáng xuống, giờ chương đi xuống ép, cái kia hùng hậu nội lực tạo thành địa bóng mờ thực sự là khốc huyễn cực kỳ.

Vừa mới phiến vài đạo tường chạy ra Độc Cô Phủ Tần Sương quay đầu nhìn lại, tình không khỏi kỳ phát sinh than thở tiếng: "Ta trời ạ! Tinh Gia cái kia bộ hàng ma thiên rất kỳ hiệu quả đưa đến thế giới này sao? Chúng ta còn có thể hay không thể sung sướng chơi đùa!"

Vì là cầu tự vệ, chỉ có sớm bại lộ ngao hân sáu quyết, cũng hi vọng đóng băng ba thước chiêu này có thể tạo được tác dụng nhất định.

Có thể năm nay Tần Sương vận xui đi tới đề, trên đường bách tính hoảng không chọn đường thoát đi nơi đây, ngược lại là còn có người xông tới, dùng một thanh kiếm bốc lên trên đất gạch, nói hùa từng con từng con chim nhỏ bị kinh sợ bình thường cất cánh, hướng cái kia bàn tay lớn không muốn 'Mệnh' xung phong.

Người này Tần Suong có chút ấn tượng, chỉ vì dung mạo của nàng xấu, trên mặt một tảng lớn hồng ban, còn mang theo mũ hạ xuống khăn che mặt đến che đầy. Thế nhưng cô đại sa đều là lừa mình dối người ngoạn ý, chỉ cần người không phải mắt cận thị, có lưu ý một hồi liền có thể nhìn thấy đối phương bộ mặt thật. Nàng đến trong cửa hàng mua thuốc thời, cực kỳ tốt tâm nhắc nhở Tần Suong làm ăn không phải hân làm như vậy, người khác tới mua thuốc, người để cho người khác tùy tiện trao, còn tùy tiện nhìn trả thù lao là được, hiểu được tới bắt được chẳng phải là thiệt thòi lớn rồi! Không hiểu được tới bắt được, cái kia không phải đòi mạng sao?

Cho nên nàng cho Tần Suong lưu lại ấn tượng thật sâu, có điều, Tần Suong cái tên này cũng cho người ta lưu lại rất ấn tượng sâu sắc.

Kiếp trước muốn ăn đòn, bị đánh thương tích khắp người địa thời điểm đều sẽ có, vì lẽ đó tự cứu là nhất định phải học được thủ đoạn. Tuy rằng thể giới không giống, có thể cứu mệnh phương thức kỳ thực khác biệt sẽ không quá lớn, vài phương diện khác càng sẽ không so với Địa cầu bên kia phức tạp, ngược lại sẽ đơn giản rất nhiều.

Xem ở nàng lòng tốt nhắc nhở trên, Tần Suong nhìn nàng luyện qua võ công, liền cho nàng hai cái trị liệu trên mặt khối này hồng ban kiến nghị.

Một là tìm cái y thuật cao siêu đại phu cho nàng đổi mặt, hủy đi thể diện của người khác đổi đi, nguy hiểm trọng đại. Hai là liên quan với võ công phương diện, nếu như là bởi vì luyện võ dẫn đến nội lực xảy ra vấn đề, vậy thì âm dương xung đột lẫn nhau, khiến trong thân thể nội lực ở trong đan điền lẫn nhau chậm rãi tiến hành rèn luyện. Kết quả đơn giản liền như vậy vài loại, một người trong đó là một phương nội lực bị một phương khác nuốt chửng dung hợp, một kết quả khác là song phương dung hợp được, biến thành càng mạnh mẽ nội lực, hai loại võ công cũng sẽ tùy theo thông hiểu đạo lý, triển khai ra sau uy lực sẽ tăng gấp bội.

Đương nhiên rồi, mặt sau loại kia chỉ do là Tần Suong phát huy lão Triệu Hốt Du Thần Công, học thành công học đại sư mờ mắt thôi.

Bây giờ trước mắt mười sáu tuổi khoảng chừng : trái phải hồng ban Sầu Nữ trên mặt đến hồng ban biến mất không ít, khuôn mặt lông tóc không tổn hại, vậy tuyệt đối không phải đổi mặt, mà là lựa chọn người sau, đem hai nguồn nội lực lẫn nhau đấu đá rèn luyện, còn kết quả là loại nào liền không rõ ràng.

Hồng ban nữ tử từ lời kéo hân chạy, còn nhẹ giọng nói rằng: "Tần chương quỹ, nếu không là người ngày đó chỉ điểm, tiểu nữ từ cái này 'Bệnh' e sợ kiếp này là không cách nào chữa trị. Ngày hôm nay vào thành vốn là đến cảm tạ người, hiệu thuốc nhưng quan cửa không mở, lại thấy bên này có việc phát sinh, đi tới liền xem người gặp nguy hiểm, vì lẽ đó tiểu nữ từ cố ý ra tay giúp đỡ, xem như là còn người ân tình, sau đó hồ không thiếu nợ nhau."

Tần Suong thật sự rất muốn nhờ nước bọt nàng, cũng không biết nàng là nghĩ như thế nào! Không hỏi sự tình phát sinh nguyên do, liền tùy ý xuất thủ cứu người, lẽ nào liền không sợ cứu người xấu sao?

Thế nhưng hân phải nhịn trụ, trước mắt nguy nan phù đầu, vẫn là mượn nàng đến giúp mình chạy trốn nói sau đi!

"Vậy tại hạ liền đa tạ cô nương xuất thủ cứu giúp, cô nương, tại hạ mạo muội hỏi một chút, người quý tính a!" Tần Suong đây là coi trọng nhân gia sắc đẹp, ngày sau chỉ cần nàng lộ đi hồng ban, dung nhan tất là tuyệt sắc, so với U Nhược cùng Minh Nguyệt như vậy cực phẩm sắc đẹp còn tốt hơn mấy phần.

Nàng do dự một chút, mới nói với Tần Suong: "Ừm! Tần chương quân, người gọi ta là mộng liền có thể, gặp phải ta liền quyền cho là hoàng lương nhất mộng, Hiện tại mà! Vẫn là thoát khỏi hòa thượng kia tuyệt vời, chúng ta vẫn là mau mau chạy đi!"

Lời này trả lời thật sự có ý thơ, Tần Suong hoàn toàn lơ là nửa câu sau, đối với nửa câu đầu trong lòng hân chỉ có một ý nghĩ, ta nghĩ ta vẫn là yên tĩnh làm một mỹ nam tử quên đi.

Vào giờ phút này cảnh này, mặt sau còn theo một không chết không thôi hòa thượng, Tần Suong cũng không nhân rồi, trên đường một bên đang bức độc, một bên ở tính toán làm sao giết ngược lại hoặc là chạy trốn.

Nếu như bức độc thành công, giết ngược lại vẫn có như vậy một tia cơ hội, Tần Suong đối với này có lòng tin tuyệt đối. Chỉ cần dựa vào chính mình còn lại này điểm nội lực, cùng mộng liền thủ đối địch, Tần Suong tự tin một chút liền có thể tìm tới cơ hội giết chết Thích Vô Tôn. Nhưng nếu như bức độc gặp phải trở ngại, e sợ giống như vậy thời kỳ không bình thường liền muốn chơi đùa một điểm thủ đoạn phi thường, nhưng là không biết có thể hay không ở mỹ nữ trước mặt ném điểm ấn tượng phân.

Nếu là độc ác nữ nhân, là không sao, ngược lại sẽ càng thêm thương thức chính mình. Có thể như quả là thiện tâm người, ừm! Nàng thật giống chính là người sau, cái kia liền có chút không tốt lựa chọn.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Mộng là ẩn giấu cao thủ

Chương 26: Mộng là ẩn giấu cao thủ

Tạm thời không đề cập tới bị đuổi giết Tần Sương cùng mộng, để chúng ta ánh mắt xem về Độc Cô Phủ bên trong, hiện trường liền đứng hai cái người sống sờ sờ, còn lại không phải chết rồi, chính là nằm thi.

Minh Nguyệt biến thành con mụ điên giống như vậy, điên cuồng đánh đập hiện trường, đặt tại phụ cận cung cấp cho khách mời uống rượu cái bình từng cái phá nát, đầu đầu cũng có tro cận rượu. Nàng đều như vậy, như vậy cùng với nàng đồng thời U Nhược lại thì như thế nào đây!

U Nhược chỉ là đứng ở một bên thúc thủ bàng quan, sắc mặt hơi có chút không tự nhiên, nhiều lần muốn há mồm ngôn ngữ, nhưng thoại đến miệng bên trong chính là không nói ra được, mắt thấy Minh Nguyệt đem nên làm sự, hầu như đều muốn làm thỏa, nàng mới thật sự thực sự là không nhịn được bật thốt lên: "Minh Nguyệt muội muội, ngươi thật sự muốn phóng hỏa đốt Độc Cô Phủ sao? Đây chính là đến mấy chục cái nhân mạng a!"

Bên kia bận việc đánh đập cho Minh Nguyệt nhưng là rất bình thản nói với nàng: "Bà nội ta vì báo thù, đem ta xem là công cụ bình thường sai khiến, ta cũng nhận. Bây giờ nàng chết ở Thích Vô Tôn trên tay, nhưng là chết không nhắm mắt, có thể là bởi vì không nhìn thấy Độc Cô gia tuyệt chủng, cho nên mới phải như vậy đi! Hiện tại ta đủ khả năng sự, cũng chỉ có đem Độc Cô Phủ hủy một trong cự, làm cho nàng cùng Độc Cô Nhất Phương lão thất phu này chôn thầy đồng thời, ở nàng dưới cừu tuyền đồng thời nhìn ta giết Độc Cô Minh, làm như vậy nàng có thể sẽ được an bình tức đi!"

Nói xong chính mình, nàng còn nói với U Nhược: "Cha ngươi phái người tru diệt cái kia kẻ xấu xa, người nhưng là thất thủ. Hiện tại triệt để hủy diệt Độc Cô Phủ một nhà, còn đem giết người diệt khẩu tội danh tài ở cái kia kẻ xấu xa trên người, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện, xem như là lấy công chuộc tội đi! Người lúc trước nếu nhẫn tâm nhìn hấn sát hại người khác mà không ngăn cản, cũng không phải là miệng đầy nhân nghĩa đạo đức người lương thiện, bởi vậy có thể thấy được người tuyệt đối không phải không rành thế sự vô tri Đại tiểu thư, vì lẽ đó liền không muốn ở trước mặt ta miêu khóc con chuột già từ bi."

"Người,,, " U Nhược nhất thời không biết nên làm sao phản bác nàng, trước xác thực như vậy, có thể nàng chính là muốn nhìn một chút Tần Sương có phải là thật hay không thay đổi, có điều, người xác thực vô tội chết ở Tần Sương trên tay, là nàng dung túng kết cục giờ khắc này trong lòng lo lắng lên: "Lẽ nào ta thật sự như nàng nói được như vậy à! Phong ca ca nhân nghĩa vô song, nếu là hấn biết ta là người như vậy, hấn còn sẽ thích ta sao?"

Tâm tư của nữ nhân thực sự là biến hoá thất thường, vào giờ phút như thế này còn muốn lời chàng ý thiếp.

Kỳ thực U Nhược từ Nhiếp Phong nơi nghe được nàng cha xử sự phương thức, còn có Bộ Kinh Vân mỗi đến một chỗ thể nàng cha làm việc tất sẽ có diệt người cả nhà tai họa phát sinh, còn Tần Sương, ở nàng trong ấn tượng chính là nàng cha bên người một tùy tùng, ngoài ra chẳng có cái gì cả. Có thể cũng là bởi vì mưa dầm thấm đất tình huống, hay hoặc là hồ phụ không sinh khuyến nữ, U Nhược tâm tính vẫn đúng là so với bình thường nữ tử tốt hơn nhiều, cũng thiên tư thông minh, nếu không, nàng tuổi còn trẻ, thể nhưng tam tuyệt vô công nhưng cũng không thể so Phong Vân này võ công của hai người kém đi nơi nào.

Lại nhìn Minh Nguyệt trải qua này tai nạn, cả người hoàn toàn lột xác, từ thiên chân vô tà quận chúa, đã biến thành không thấp hơn gương sáng lão thái thái khi còn trẻ nữ cường nhân. Thành thực sau khi, tâm tính cũng không thể so những kia trải qua giang hồ gột rửa cường giả kém, bằng không, cũng không làm được như thế điên cuồng sự, càng sẽ không nói để điểm U Nhược.

Không quan tâm làm sao, Minh Nguyệt cuối cùng cũng coi như làm xong việc, nàng không biết từ nơi nào tìm đến hộp quẹt, đẩy ra cái nắp thổi bay ngọn lửa, đang muốn ném mạnh thời điểm, lại bị U Nhược đoạt mất.

Không đợi nàng đoạt lại, U Nhược liền chính mình ném hộp quẹt, nhen lửa một đài khấn trái bàn, lửa nóng hùng hực liền như vậy phun trào, nàng một hồi liền lôi kéo Minh Nguyệt tay đi ra phía ngoài, còn nói nói: "Kỳ thực tất cả những thứ này đều là bởi vì ta gây nên, liền do ta đến kết thúc. Ta xem người sau đó cũng không địa có thể đi, liền ở lại bốn tiểu thư bên người làm tỳ nữ đi! Sau đó có bốn tiểu thư đến tráo người, còn giúp người báo này huyết hải thâm cừu, ý của người như thế nào?"

Này ra ngoài Minh Nguyệt bắt ngờ cử động, U Nhược là hơi nhỏ tâm tư, chính là không muốn một ngày nào đó chính mình hôm nay hành động tiết lộ ra ngoài, vì lẽ đó đem Minh Nguyệt ở lại bên cạnh chính mình là không thể tốt hơn.

"Minh Nguyệt bá kiến Đại tiểu thư, sau đó xin mời Đại tiểu thư chăm sóc nhiều hơn." Minh Nguyệt biết nàng nói không sai, phóng tầm mắt thiên hạ còn thật không có chỗ nào thật đi, bà nội gây thù hằn đông đảo, dòng họ càng không thích, nếu là nương nhờ vào dòng họ, phóng chừng cũng sẽ bị trở thành thông gia hàng hóa, kém xa tít tắp đi theo Thiên Hạ Hội Đại tiểu thư bên người tuyệt vời, có thể mượn Thiên Hạ Hội thế lực diệt trừ Độc Cô Minh cùng Thích Vô Tôn, còn có cái kia chết tiệt kẻ xấu xa, Tần Sương.

Thấy nàng đáp ứng rồi, U Nhược rất vui vẻ, cười nói: "Đi, chúng ta hiện tại liền khởi hành trở lại Thiên Hạ Hội, bốn tiểu thư muốn hướng về người giới thiệu một vị chị em tốt, nàng gọi Không Từ."

Này mới chuyện, bên kia cũng chiến đến cuối thanh.

Mộng đem Tần Sương đẩy qua một bên đi, chính mình cỡi xuống sau lưng gánh vác binh khí, đao.

Thích Vô Tôn thấy bọn họ không chạy, mau mau phát động kỹ năng mạnh nhất, Vạn Phật Triều Tông!

Màu vàng chuông ẩn bay múa đầy trời, khác nào lên tới hàng ngàn, hàng vạn một tay nhào tới.

Có điều, mộng cũng không phải dễ ức hiếp, Tần Sương trong mắt chỉ nhìn thấy một mảnh ánh đao bóng kiếm, đại chiêu cũng đã phát ra ngoài. Tuy rằng Tần Sương hoàn toàn không nhìn ra nàng làm cho là võ công gì, nhưng có thể cảm giác được chiêu thức bên trong thật giống ẩn giấu một luồng tuyệt tình sát ý.

"Ta đi! Đao kiếm song tuyệt, lẽ nào là Phong Vân thế giới bên trong ẩn giấu cao thủ?" Tần Sương tâm phục khẩu phục than thở một tiếng, hẳn hoàn toàn không nhớ ra được Phong Vân có như thế một mạnh mẽ nữ nhân.

Hắn tựa hồ đã quên Đệ Nhị Mộng người này kỳ thực cũng biết võ công, có điều, biểu hiện quả thực cùng diễn viên quần chúng gần như, ngược lại cũng không trách hẳn lơ là Đệ Nhị Mộng. Đặc biệt là kịch truyền hình cải bản, tranh châm biếm bên trong biểu hiện cũng thường thường không có gì lạ, điện ảnh bên trong càng chỉ là đi cái bãi, không hề đặc sắc chỗ, căn bản không đáng giá được nhắc tới.

'Àm àm'

Chiêu đối chiêu, hãy cùng hiện đang biểu diễn khí than nổ tung như thế, có điều vẫn chưa xong. Thích Vô Tôn nhìn thấy bụi mù bên trong thoát ra một đạo đạo khí, mau mau phiên xoay người đến tránh né, ngực đại phạt châu bị cắt đứt dây thừng, rải rác đầy đất. Đây vừa ra nhưng là dọa Thích Vô Tôn một thân mồ hôi lạnh, suýt chút nữa truy sát không được ngược lại bị giết.

Phố lớn chịu đến bụi mù che đầy, Thích Vô Tôn vội vàng ra chiêu, lấy phát động sơn hà đập tới, cũng không sợ ngộ sát bách tính. Nhưng là xua tan bụi mù, cái kia mạng khăn che mặt nữ tử cùng Tần Sương đã sớm trốn không thấy hình bóng.

Thế nhưng hắn không cam lòng, hay là dùng khinh công nhảy lên đỉnh chung quanh quan sát, đều không nhìn thấy bóng dáng của bọn họ.

Thích Vô Tôn không nhìn thấy người, nhưng nhìn thấy Độc Cô Phủ phương hướng cháy, không cần đoán liền rõ ràng trong lòng xảy ra chuyện gì, tức giận đến hán giữa mặt lên trời thét dài nói: "Tần Sương, ngươi cho lão nạp nhớ kỹ, chỉ cần ta Thích Vô Tôn sống sót một ngày, nhất định sẽ giết ngươi, thế lão gia báo thù! A! ! !"

Chạy trốn tới phương Bắc cửa thành hai người cũng nghe được này thanh không cam lòng rít gào, Tần Sương trong lòng khinh thường nói: "Ta năm ngoái mua cái biểu! Đừng tưởng rằng hiểu Như Lai Thần Chú, ngươi liền coi mình là hỏa vân Tà Thần, thiết!"

Mộng lại có chút nghi hoặc, liền hỏi hắn: "Hòa thượng kia ta biết hẳn là Vô Song Thành hộ thành pháp sư, trong miệng hắn lão gia nên chính là Vô Song Thành Độc Cô thành chủ. Tần chương quý, hẳn là ngươi giết Độc Cô thành chủ? Mới sẽ trêu chọc hòa thượng truy sát ngươi!"

Lần này nên làm cái gì bây giờ!

Tần Sương linh cơ hơi động, lời nói dối há mồm liền đến: "Kỳ thực giết hắn ta cũng là vạn bất đắc dĩ, ta bản danh gọi tần bảo, gia có mỹ kiều thể gọi Từ Hà, khuôn mặt đẹp có thể so với tiên tử, còn có một nhi tử gọi tần ngọc. Nhiều năm trước một ngày bọn họ ngủ đêm nhà ta khách sạn, không ngờ lão gia kia thấy sắc nảy lòng tham, ban đêm hôm ấy mạnh mẽ để nhà ta nướng từ thị tắm, không phải vậy liền giết cả nhà của ta."

"Ai! Cuối cùng vì ẩn giấu chuyện này, lão thất phu quyết định giết người diệt khẩu, dù sao chỉ có người chết mới có thể bảo thủ bí mật. Ta bởi vì chạy đi báo quan, muốn mời thần bộ vì ta làm chủ, thế nhưng ngày thứ hai sau khi trở về, khách sạn chỉ còn dư lại một đồng than cốc, nướng từ cùng nhi tử hài cốt không còn, nguyên bản hạnh phúc một nhà ba người liền còn lại ta một. Ta,,,,"

Mộng lườm hắn một cái, đánh gãy hắn, nói rằng: "Hắn xưng hô ngươi vì là Tần Sương, mà trên giang hồ đã sớm truyền lưu Thiên Hạ Hội Hùng bang chủ phái hắn đại đệ tử Tần Sương đến giết Độc Cô thành chủ, ngươi nhưng còn ở theo ta mở mắt nói mò! Ha ha! Tiểu nữ tử thực sự là vạn phần khâm phục nha!"

"Ach!" Tần Sương nhất thời nghẹn lời, cũng may lâm trận năng lực ứng biến không kém, trong nháy mắt liền đưa ra giải thích: "Kỳ thực thế giới lớn như vậy, ta nói dối chỉ là vì lừa ngươi cùng đi ra ngoài xông vào một lần."

Làm sao cảm giác như là quái cây cao lương cảm kẻo que lừa Tiểu la lỵ bị vạch trần như thế!

Có thể mộng nhưng là miệt thị ngấm hán một chút, nói rằng: "Ta dài đến như thế xấu, ngươi mù nha!"

Lời này thật giống ở nói cho Tần Sương, ngươi vì sao từ bỏ trị liệu?

Hiện tại Tần Sương trong lòng có một vạn con dương đã chạy chồm mà qua, tựa hồ đi ra sau đó gặp phải đều là nữ hán tử, cảm giác sẽ không lại yêu.

Như vậy, hiện đang vấn đề đến rồi, nữ hán tử nhà ai cường?

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Cha nuôi là cuộc đời của người mục tiêu

Chương 27: Cha nuôi là cuộc đời của người mục tiêu

Tần Sương cười nhạt một tiếng nói: "Mộng cô nương, người khiêm tốn, nếu như nói người xấu, cái kia Trước người ở trong hiệu thuốc nhìn thấy con bé kia chẳng phải Là Đẹp như thiên tiên?"

xa cuối chân trời U Nhược tựa hồ có cảm ứng, liên tiếp nhảy mũi.

gần ngay trước mắt mộng nhưng không đem lời nói của hắn coi là chuyện to tát, Cứ việc đem hắn lĩnh về nhà, chờ chữa khỏi vết thương sau khi sẽ đưa hắn đi. Sau đó đại lộ hướng lên trời, các đi một bên, ai cũng hồ không liên hệ, liên liên không thêm đề ý hắn.

Có câu nói hay lắm, nhân chi sơ, tính bổn thiện, nhưng là có điểm không đúng a!

Trong hẻm núi có một toà hồ lớn , liên tiếp bên ngoài sông Hoài, mà bên trong bán đảo dựa lưng hẻm núi núi lớn, cầu thang chỗ viết ba chữ lớn, đoạn tình cư. Ta X a! Đây không phải đao thứ hai hoàng cùng nữ nhi của hắn Đệ Nhị Mộng nơi ở sao? Làm sao sẽ bị mang tới nơi này?

Mộng cô nương, mộng đại mỹ nữ, mộng cô nãi nãi, chúng ta có phải là đến sai chỗ a!

Không đúng, nàng gọi mộng, lẽ nào tính đệ nhị!

Phàm là xem qua Phong Vân người đều biết Đệ Nhị Mộng cha hắn không phải vật gì tốt, luyện cái đao mà thôi, nhất định phải đoạn tình cái gì, thực sự là đủ đủ.

Đây thực sự là Thiên Đường cánh phải người không đi, Địa ngục không cửa người xông tới, Tần Sương lúc này nội tâm xoắn xuýt, vô cùng thấp thòm bất an, bắt đầu suy nghĩ lung tung: "Ông trời là muốn đùa chơi chết ta sao? Mới từ lang khẩu thoát hiểm, hiện tại lại vào hang hổ, đùa gì thế! Thần a! Xin mời phù hộ ta đi! Đừng làm cho nàng cái kia cái người điên cha tình cờ gặp ta a! Ta còn trẻ, cưới lão bà xinh đẹp, tuần trăng mật kỳ đều không quá đây! Hiện tại còn không muốn chết nha!"

đột nhiên cảm giác thấy chính mình lời nói mới rồi có chút không đúng, chính mình kiếp trước không phải là thần sao? Làm gì còn cầu thần đây!

Ừm! Quá sốt sắng, vì lẽ đó đầu óc Watt!

Ngược lại mặc kệ sao thế, Tần Sương là chân tâm sợ sệt đao thứ hai hoàng cái kia Người điên Đột nhiên không biết từ đâu cái góc đụng tới, sau đó không nói hai lời, trực tiếp hồng mắt thao đao giết chính mình. bởi vậy hắn đặc biệt cẩn thận từng li từng tí một, cùng Sau lưng Đệ Nhị Mộng đều không lo nổi xem mỹ nữ thướt tha đáng người, Đầu như trống bỏi như thế nhìn trái hữu nhìn, Cực kỳ giống đề tâm bất lương tặc tử.

cũng may mà Đệ Nhị Mộng không quay đầu nhìn hắn, nếu không, nhìn thấy không bình thường như vậy nhân loại Tần Sương, nàng nhất định sẽ muốn hiểu lắm cái gì.

Đi tới nhà gỗ trước, Đệ Nhị Mộng quay đầu lại nói với Tần Sương: "cha ta cha không thích người xa lạ đến đoạn tình cư, nếu không là hắn có việc ra ngoài, trong thời gian ngắn không về được, ta cũng không dám mang người tới đây. Tần công tử, người liền lần thứ hai cố gắng dưỡng thương đi! Chờ người khỏi hẳn sau khi liền rời đi, chỉ hy vọng trong thời gian này cha không muốn sớm trở về, nếu không, sẽ rất tức giận."

ngầm lại đao thứ hai hoàng cái kia bạo tính khí, Tần Sương trong lòng oán thầm nói: "Đệ! Tuyệt đối không chỉ là tức giận, chém ta đó là tất yếu nha!"

Nhân gia đều nói như vậy, Tần Sương tự nhiên là gật đầu đáp ứng, nghe theo Đệ Nhị Mộng sắp xếp, ở đây đề ở.

Tháng ngày một ngày một ngày quá, Tần Sương ở ở lại ngày thứ năm liền triệt để bức độc xuất thể, còn lại chính là dưỡng cho tốt thân thể liền có thể, mà mấy ngày nay cùng Đệ Nhị Mộng chung đụng được còn có thể, nhân nhả hạ ý, ẩn cư sinh hoạt vô cùng không sai, sánh ngang mẽ muội mất cả ý chí.

Thế nhưng vì không để cho mình thư giãn, ở Tần Sương cứng rắn dưới sự yêu cầu, Đệ Nhị Mộng không thể không đáp ứng để hắn chỉ điểm mình luyện công. Hơn nữa Tần Sương cũng không cần ẩn giấu tự thân đối với đao và kiếm võ học trình độ, còn vì thể đao kiếm cùng xuất hiện, chơi đùa hai bộ dị giới võ học cho Đệ Nhị Mộng xem, chứng minh chính mình nói không ngoa.

"Đao kiếm hai bộ chiêu số, một gọi Luyện Ngục Ma Đao, hai gọi Thú Hoàng Kiếm Đao. Có thể có chủ thứ phân chia. Nếu như lấy hoàng kiếm làm chủ, ma đao là phụ, như vậy, đánh bại một trăm cha người loại kia cấp độ cao thủ thừa sức. thế nhưng lấy ma đao làm chủ, hoàng kiếm là phụ, có thể phát huy mạnh nhất thực lực, tuyệt đối có thể giết chết lên tới hàng ngàn, hàng vạn cái cha người. Đương nhiên rồi, tiền đề là người luyện được người Bình hợp nhất cảnh giới, bằng không, chỉ có thể giết chết mười mấy cha người." Tần Sương đơn giản giới thiệu một chút hai bộ dị giới võ học uy lực, còn không cho nàng xen mồm liền tiếp tục nói: "Mộng cô nương, nếu như người lấy cha nuôi làm nhân sinh lý tưởng, như vậy, chỉ cần người khổ tâm luyện cái ba năm rưỡi, liền đủ để đạt thành cái mục tiêu này. Được rồi, ta hiện tại chơi đùa cho người xem, chăm chú học một ít đi!"

Không cho Đệ Nhị Mộng quát mắng hắn bất kính nàng cha thời gian, Tần Sương cũng đã bắt đầu vũ đao làm kiếm.

Ở không cần nội lực tinh huệ, đơn thuần dựa vào thể lực đến sử dụng tới Thủ Hoàng Kiếm Đạo, còn có Luyện Ngục Ma Đạo, có điều, này sẽ có chút lực bất tòng tâm, dù sao hai người đều là 'Thần' cấp bậc dị giới võ học, đã sớm rút đi 'Phàm nhân' thể xác.

Ba La mạn · dịch, là cái nửa nhân loại cùng với bán viên sư người Orc, phụ thân là viên Sư tộc thú nhân, làm lính thời gặp phải xâm lược chiến tranh, ra chiến trường trở về còn dẫn theo một vị nhân loại mỹ nữ lão bà về nhà. Không phải cướp, mà là tự nguyện, thực lực siêu cường đại kiếm sư, chỉ đứng sau nhân loại Kiếm thánh loại này hàng đầu cấp độ nhân vật mạnh mẽ.

Cha hắn là cái thể quân nghiêm, có điều, sinh ra hắn đứa con trai này nhưng là rất bá đạo, được mẫu thân ảnh hưởng mà thích kiếm. Một lần được kiếp trước Tần Sương mời đi nhân loại quốc gia du lịch, yêu một vị khinh thường thiên hạ tuyệt sắc công chúa, nhân gia công chúa không lọt mắt hắn.

Liên đây! Hắn liền kết phùng kiếp trước Tần Sương đi cướp này một quốc lực siêu cấp mạnh mẽ, sánh ngang đại lực mạnh nhất để quốc nhân loại công quốc địa công chúa, Cho nên gây nên quốc chiến. Thời kỳ chiến tranh còn mang tới công chúa đến chiến trường tiền tuyến, một bên đánh đập công chúa mẫu quốc, một bên bá đạo bắt nạt nàng, phi thường dã man thuần phục vị này ngạo kiều không ngớt địa công bên dưới chủ điện, bởi vậy liền biết hắn là cái vô cùng bá đạo đàn ông.

có điều, hắn làm người tuy là bá đạo cực kỳ, nhưng hắn Đến kiếm kỹ là siêu cấp rực rỡ đẹp đẽ, như mộng như họa, hơn nữa bản thân hắn thực lực vượt qua Kiếm thánh, đạt đến cấp bậc bán thần, đó là nhân gian ít có Kiếm thần. kiếp trước Tần Sương Đã biết Kiếm thần, bao quát Ba La mạn, cũng là ba vị này thời.

hắn hoa lệ lãng mạn kiếm kỹ sơ hở trăm chỗ, mà khi người cho rằng Tiến công Những kia kẻ hờ là thủ thắng thời cơ, vậy thì là người thua ở hắn dưới kiếm địa kết quả là nhất định, hơn nữa còn là một chiêu giây, bị bại khiến người ta không hiểu ra sao.

Thủ Hoàng Kiếm Đạo từ sáng tạo ra đến sẽ không có bất kỳ tên gọi, có điều, kiếp trước Tần Sương học sau khi, liền cho chúng nó định tên, phân biệt là ý hợp tâm đầu, bị dục Song Phi, phù sinh như mộng, hoa hồng máu, phong hoa tuyết đại, vạn thú chạy chồm, nghiêng nước nghiêng thành, Trang Chu mộng điệp, thiên hoang địa lão, bá giả vô địch!

Sau khi xem xong, Đệ Nhị Mộng ở lại: sững sờ, trong lòng có một ý tưởng: "Kiếm pháp này là hắn từ đâu chiếm được tam lưu mặt hàng!"

Ma La Dịch Luân, vực sâu trong địa ngục bảy vị đại Ma quân một trong, truyền thuyết là một đời nhân loại trong đao sát thần Caesar · long · Nicolas trong đao chỉ khí linh thành ma. Vị này trong đao vương giả xưng bá một thời đại, một đời giết chóc vô số, do mặt đất giết tới dưới nền đất, lại giết tới thiên, thời đại viễn cổ bất luận chủng tộc gì, chỉ cần người chủng tộc này tồn tại dùng đao cao thủ, đều bị diệt rồi một cái, cuối cùng nhân thân cộng phần, liền minh tru diệt.

Có người nói hắn sâu trong linh hồn có một tia trong đao sát thần đao ý, lấy này linh ngộ đao ý đến mô phỏng theo Nicolas đao kỹ, sáng tạo ra Luyện Ngục Ma Đạo vực này mạnh mẽ đao kỹ. Nhưng mà Luyện Ngục Ma Đạo cũng là dùng đến giết chóc, vẫn theo đuổi chính là phải giết, vền vẹn có năm chiêu.

Này mấy chiêu là đao chém linh hồn, đao phách hư không, đao nát đại địa, đao ảnh diệt thiên, ánh đao vô ngã.

Đệ Nhị Mộng sau khi xem, không rõ vì sao nhiên, hiểu lầm thành Tần Sương ở hồ phách chém lung tung mà thôi, kỳ thực hắn căn bản sẽ không đao chiêu.

Tần Sương luy thờ hồng học, vốn tưởng rằng Đệ Nhị Mộng sẽ phạm mê gái như thể sùng bái chính mình, không ngờ nhìn thấy chính là một mặt khinh bỉ, tức giận đến hắn đi tới, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế gây Một hồi Đệ Nhị Mộng trán, ngu ngu ba rầm rầm nói rằng: "Cho ta khỏe mạnh luyện tập, mấy ngày nữa thân thể ta khá hơn một chút, hãy cùng người đối luyện, đến thời điểm liền để người biết mình học được chính là cỡ nào ghê gớm địa vô công."

Hành động này chọc giận Đệ Nhị Mộng, bĩu môi nói rằng: "Đại thúc hoại tử, lại đạ ta trán, nếu như ta biến bản, cha ta nhất định chém người tiểu đồng bọn, để người làm không được nam nhân."

Như là lời nói như vậy có thể nói lung tung sao? Hơn nữa còn là từ một vị còn không phải nữ nhân cô gái trong miệng tuôn ra đến.

Kỳ thực Tần Sương cùng Đệ Nhị Mộng ở chung những ngày qua phi thường tùy ý, tề nhạ thời điểm liền trên chọc Đệ Nhị Mộng, kết quả là để Đệ Nhị Mộng học được một chút thô bỉ, ngược lại đối phó hắn.

Hay là quen thuộc đầu vô mồm, Tần Sương một bộ rất khinh thường phản bác nàng: "Thiết, lời này là người nói lần thứ mười bảy, cũng không thấy người biến bản, càng khỏi nói người cái kia không chịu trách nhiệm cha đến hiện tại còn chưa có trở lại. Bản công tử đại nhân có lượng lớn, đều nói rồi có thể thu người làm tiểu thiếp, người chỉ cần gật đầu đáp ứng, liền cho người xem xem bản công tử cơ - khát khó nhịn tiểu đồng bọn, người,,, "

Nhưng mà nhìn thấy Đệ Nhị Mộng cười hi hi từ phía sau lưng rút ra kéo, Tần Sương lập tức cầm miệng, thể nhưng Đệ Nhị Mộng nhưng là run lên trên tay gia hòa, nói với Tần Sương: "Đại thúc, ta tiểu đồng bọn cũng cơ - khát khó nhịn, nếu không để nó hai gặp gỡ đi! Ý của người như thế nào nha!"

Nhất thời Tần Sương liền nuốt một hồi ngụm nước, vung một phát ống tay áo đi trở về phòng, cũng không quay đầu lại địa nói: "Hừ! Nam nhi tốt động khẩu bất động tiểu đồng bọn, duy Gấu Con nan dưỡng dã!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Tàn Sương quyết chiến Hỏa Kỳ Lân

Chương 28: Tàn Sương quyết chiến Hỏa Kỳ Lân

Đoạn Tình Cốc, vẫn như cũ là phong thanh nhật lệ một ngày, Đệ Nhị Mộng trên mặt hồng ban hoàn toàn biến mất không gặp, biến thành một vị đáng yêu kiều đại mỹ nhân, nụ cười trên mặt so với trước đây bất cứ lúc nào đều muốn cười xán lạn, bên hông tạm biệt một cái cây quạt, mặt trên có một tàn tự.

Nàng đang luyện công, luyện tập cái kia Thủ Hoàng Kiếm Đạo cùng Luyện Ngục Ma Đạo, đao kiếm chỗ đi qua như gió xuân ấm áp, lại là cô đại không sinh, quả thực lại như Tinh Gia cái kia bộ hài kịch mãnh bên trong bao hàm kinh sợ nội dung vỡ kịch về hôn Thao Thiết thịnh yến.

Một canh giờ, Đệ Nhị Mộng đã luyện công xong xuôi, thu thập xong đao kiếm, từ trong tay áo lấy ra khăn tay lau mồ hôi, ngồi ở trong đình xem hồ, nghĩ thầm: "Người xấu, không nói cho ta một đời liên lạng lẽ rồi đi, cũng đem ta tâm cho trộm đi, chán ghét! Chờ ta sau đó đánh bại cha, nhất định đi tìm người tính sổ."

Ở Tàn Sương mất tích trong vòng một tháng, Thiên Hạ Hội đối với Tàn Sương địa mất tích không có bất luận hành động gì, vèn vèn là tuyên bố Độc Cô Nhất Phươg bị Tàn Sương diệt trừ, phát cái không có nhân vật chính ở đây khen ngợi đại hội, chỉ đến thế mà thôi. Mặt khác có chỉ là bắc dưới xâm lược, còn Thiên Sương Đường đường chủ vị trí, cũng tạm thời do Tàn phu nhân (Khổng Tử) đến chấp chương, khoảng chừng: trái phải có hai tên đẹp như thiên tiên nữ tử phụ trợ cho nàng.

Ngoài ra, giang hồ có một tin đồn, có một vài chỗ đều ra người giang hồ hiện bị đánh lên tình huống, người tập kích dùng chính là Hàng Long Thần Thối.

Có điều, những việc này Tàn Sương nghe một chút thì thôi, nếu Hùng Bá không có tuyên bố hẳn là kẻ phản bội, nói vậy tự có hẳn dự định, ngược lại là Hàng Long Thần Thối, muốn đến mà không cách nào lấy, vẫn là chờ tương lai Độc Cô Minh mang đại bá của hắn tìm đến Hùng Bá xúi quẩy thời, tìm cơ hội vô xuống hắn, sau đó ép hỏi ra Hàng Long Thần Thối. Hiện tại hắn chỉ muốn tìm Hỏa Kỳ Lân tự ôn chuyện, lại đi tìm báỉ kiếm sơn trang, trả thù lao để bọn họ chế tạo một thanh huyền khốc như kiếm thiết cây quạt, lấy này làm vũ khí đem chứa mười ba.

Tầm thường hàng rèn, Tàn Sương không muốn tìm, dù sao báỉ kiếm sơn trang nhưng là chính mình biết Phong Vân bên trong tối điều rèn đúc chuyên gia.

Rời đi đoạn tình cư sau khi, Tàn Sương một đường ăn gió nằm sương, thẳng đến Nhạc Sơn Đại Phật, ngày hôm nay liền đứng nhiều năm không gặp Lăng Vân hang động khẩu trước, gỡ bỏ giọng rồng to: "Mặc Dương, mau chạy ra đây cho đại gia ngươi làm thú cười đi! Đứng ra về đáng thương, đại gia ngươi song toàn đã cô quạnh khó nhin, vừa vận cho ngươi hai quyền đầu, để ngươi làm quốc bảo đi bán mạnh lạc!"

Quá hồi lâu, một chút động tĩnh đều không có, thật giống có một con quạ đen từ trên đầu hắn bay qua, ngoài miệng đang nói: "Ngu xuẩn! Ngớ ngẩn! Ngu ngốc!"

Có thể là lại như vồng hữu nói như vậy, thủy yêm đại Phật đầu gối, nước biển tràn vào đi Lăng Vân quật, giáo giắc mộng đẹp của nó, sau đó cái bụng lại vừa vận đối bụng, mới đi ra kiếm ăn. Loại kia hiện tượng cũng không biết lúc nào mới phát sinh một lần, muốn tìm Hỏa Kỳ Lân, ngoại trừ vào động đi tìm, đừng không có pháp thuật khác.

Nhìn thấy trên đất có để lại cây đuốc, cố gắng là Nhiếp Phong đám người kia lưu lại, vừa vận có thể rác rưởi lợi dụng, miễn cho lãng phí. Liền Tàn Sương đánh cây đuốc đi vào Lăng Vân quật, vốn định dọc theo vết máu truy tìm, có điều, những kia vết máu chạy không thoát năm tháng tàn phá, đã sớm biến mất không còn tăm hơi. Trước mắt cũng chỉ có một biện pháp có thể đem Hỏa Kỳ Lân đánh thức, vậy thì là cuồng loạn rít gào.

Vừa vận tìm kiếm Hỏa Kỳ Lân thời gian quá tẻ nhạt cực độ, Tàn Sương dự định ngâm thơ, nhưng là mình trình độ văn hóa không sao, ký ức sâu sắc thơ từ liền như vậy một điểm, không có lựa chọn, vậy thì cứ việc gỡ bỏ cổ họng, xướng một tay thật thấp đi!

Nga, nga, nga, cường hào hướng thiên hào.

Lông ngực phù rồ rồ, bàn tay bát sóng lớn.

Trước giường Minh Nguyệt quang, trên đất hài hai đôi.

Ngẩng đầu nhìn Tiểu Tam, cúi đầu tư tiểu bốn.

Xuân miên không ngủ, khắp nơi người gáy.

Hôm qua a nha ân, hoa lạc biết bao nhiêu.

May mà không có người địa cầu, bằng không là một người người nghe, giờ khắc này tuyệt đối muốn tìm tìm bên người có hay không tiện tay gia hòa, luân bạo này ngũ âm không hoàn toàn, không chỉ sĩ nhục Trung Hoa bác đại tinh thâm địa văn hóa, còn hát muốn đòi mạng khôn nạn.

Có thể trời xanh đại địa đáp lại quảng đại độc giả Thượng Đế tiếng lòng, mà rửa tai lắng nghe một tiếng hồng a!

'Gào gừ!'

Một ánh lửa từ Lăng Vân quạt nơi sâu xa lượng lên, phát sinh kinh thiên động địa, đem Lăng Vân quạt đều chấn động ba chấn động tiếng gào, biểu đạt nó đối với này bất mãn hết sức.

Hỏa Kỳ Lân lửa giận trong lòng từ trong miệng phun ra ngoài, mấy cái nhảy vọt bên dưới liền rời đi sào huyệt, hướng về âm thanh khởi nguồn bùm bùm nhảy nhót đi tới.

Ngắn ngủi đến cá nhân buổi biểu diễn chấm dứt ở đây, bên trong động nhiệt độ lại tăng lên trên, lại như ở sauna phòng, Tần Sương vận công làm lạnh, như nhân tạo hơi lạnh bình thường hạ thấp quanh thân nhiệt độ, rất khó chịu lớn tiếng hét lên: "Mặc Dương a! Chúng ta nhiều như vậy năm không thấy, lại sẽ thời điểm, ngươi đã nghĩ đem ta thiêu đốt nha! Nhưng mà! Chỉ bằng ngươi cái kia thân hỏa diễm diễm ấy nhiệt độ vẫn là còn thiếu rất nhiều, nhiều lắm cũng là hai, ba trăm Celsius độ phân lượng, thực sự là nhục bạo."

"Ồ! ! !" Tạm biệt Tần Sương, ký ức sâu sắc Hỏa Kỳ Lân không cùng hắn ôn chuyện, bay thẳng đến hắn nổ súng, nhớ tới nhiều năm trước đây bị chọc vào một đao tử giáo huấn, tốt nhất không với hắn cận chiến, không cho hắn có thừa cơ lợi dụng.

Nó không nói hai lời liền tiến công, này ngược lại là cho Tần Sương một niềm vui bất ngờ, ca ngợi nói: "Ai nha! Không sai nha! Dĩ nhiên thay đổi vật lộn tập tục xấu, học được lợi dụng hỏa diễm đến tiến công, xem ra ngươi cái kia đầu óc tiến hóa còn có thể. Thế nhưng công phu của ta cũng có tiến bộ, Thiên Sương Khí toàn bộ cải biến thành băng thần quyết, băng Ma quyền chín thức cũng toàn bộ sáng tạo ra. Mặc Dương, ngươi tới đón dưới chiêu này đi! Đây là ta băng Ma quyền thức thứ tư, băng ma ám sát!"

Hắn có thể nhanh như vậy hoàn thành băng thần quyết cùng băng Ma quyền, đều là Đệ Nhị Mộng công lao, chỉ vì trên người nàng phát sinh kỳ tích cho Tần Sương rất lớn dẫn dắt.

Đao thứ hai hoàng đoạn tình quyết cùng Kiếm Hoàng hoàng Kiếm Tâm pháp, hai người âm dương kết hợp, mở ra tân vận công chu thiên con đường, Đệ Nhị Mộng cùng với thảo luận trong lúc, đề Tần Sương được ích lợi không nhỏ. Băng Ma quyền cơ bản đều là thoát tự Thiên Sương Quyền vận dụng phương thức, cùng với kết hợp kiếp trước hệ "băng" phép thuật pháp tắc vận dụng, giáo Đệ Nhị Mộng đao kiếm thời mới nghĩ đến dùng phương thức này đến sáng chế băng Ma quyền, bởi vậy sáng tạo lên siêu nhanh.

Có thể là nhân duyên té hội đi! Trong lúc vô tình gặp phải Đệ Nhị Mộng, lại vô ý cho nàng nhắc nhở, làm cho nàng có chữa khỏi trên mặt hồng ban hi vọng, mới sẽ có mặt sau ra tay cứu giúp sự tình, này đều là mệnh a!

Lại nói hiện tại, hắn chiêu này trước bán đoạn nói đùa đối bụng Lang lão đại năng lượng suối phun, đem đại địa đánh nát ra hòn đá bắn lên đến, sau đó quyền nhanh như gió đánh những kia mười khối, dồn dập biến thành gai băng bay về phía kẻ địch, chiêu này dùng để quần ẩu cùng một mình đấu cũng có thể đưa đến ngoại trừ công kích ở ngoài, sẽ có một chút nhiễu loạn tầm nhìn hiệu quả.

Bởi vì tốc độ nhanh, lại là xoắn ốc phương thức đi tới nguyên nhân, vì lẽ đó hỏa diễm không kịp đem những kia gai băng hoàn toàn hòa tan liền bị quán đi xuyên qua.

Thế nhưng Hỏa Kỳ Lân không phải ăn chay lớn lên, một thân hỏa diễm hừng hực dấy lên, cùng hỏa diễm tráo tự đến bảo vệ mình, những kia cái gai băng đều không đâm vào được, toàn bộ bị liệt diễm nung chảy.

"Dùng hỏa diễm hình thành cái lồng khí, tiểu tử ngươi thực sự là cho ta thiên đại kinh hi a!" Tần Sương đại hi bên dưới càng không lưu tay, mười phần công lực vận hành đến cực điểm sử dụng băng Ma quyền thức thứ sáu, Băng Ma Bạo Sát!

Băng hàn địa nội lực do Lahr phu skill pháo máy tự đến quyền kinh nổ ra, quyền phong vì là động lực, hướng về phía trước khuếch tán ra. Những kia hàn khí dường như lãng thủy bình thường một lần sóng một lần sóng về phía trước nhào, điệp gập lại cực kỳ giống biển gầm bình thường dâng lên đi. Mà lực sát thương chỉ cần từ gió lạnh thổi qua đi địa phương là có thể có thể thấy, gió lạnh tàn phá nơi, tượng băng tức hiện, chớp mắt tức nát.

Hỏa Kỳ Lân nhìn thấy mặt đất hỏa diễm bị gió lạnh thổi tắt, cảm giác được chiêu này đến lợi hại, nó hướng về vách núi đột nhiên va chạm, tiến vào ngã ba bên trong, không gặp bóng người.

Thấy thế, Tần Sương một quyền đánh về mặt đất, không phải nào giật, đây chỉ là băng Ma quyền thức thứ ba băng ma địa giết, có điều tra năng lực, sát chiêu là chế tạo rung động đến phá hoại mặt đất kết cấu, lấy này đánh giết dưới nền đất kẻ địch.

Từ giữa lực khuếch tán mà tặng lại trở về gọn sóng, Tần Sương phán đoán ra Hỏa Kỳ Lân vu hồi đến phía sau mình đi tới, hắn cười cợt nói rằng: "Hiện tại lại còn hiểu được lợi dụng địa hình để chiến đấu, thật làm cho ta giật mình a! Xem ra có tu thành yêu quái tiềm chất, như vậy, không lãng phí thời gian tới thăm dò ngươi, game thời gian liền chấm dứt ở đây, đề ta dùng mạnh nhất thức thứ chín băng Ma quyền đánh tới giây ngươi!"

Hắn bắt đầu đem nội lực hội tụ đến tay phải, còn nhắm mắt lại, ngưng thần tĩnh khí, tai nghe bát phương, chuẩn bị đòn mạnh nhất đến đánh đổ Hỏa Kỳ Lân.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Vì cuồng bá duệ huyền khóc

Chương 29: Vì cuồng bá duệ huyền khóc

'Àm àm'

Tần Sương phía sau vách đá phá nát, thoát ra một đám lửa, cực tốc rẽ một bên lao thẳng tới Tần Sương phía sau lưng.

"Trốn Miêu Miêu liền chấm dứt ở đây đi!" Tần Sương ra quyền đồng thời cũng nhỏ nước bọt Mặc Dương hành vi, quyền đến chỗ tận quát lên mãnh liệt gió lạnh, hữu hình có sắc, mắt trần có thể thấy màu xanh lam hàn khí.

'Àm'

Một quyền chính diện bắn trúng Mặc Dương đầu to, Bãng Hỏa hai tầng xông tới, kết quả là Mặc Dương toàn bộ thân thể bị băng thành khối, trái lại Tần Sương nắm đầm một chút việc đều không có. Có điều, quần áo đúng là bị ngọn lửa thiêu hủy một chút, may mà cũng không lo ngại.

"Mặc Dương yêu! Nếu như là Thiên Sương Quyền, ta liền thất bại, nhưng này nhưng là ta tự nghĩ ra Bãng Ma quyền, thế giới võ hiệp bên trong son trại phép thuật ma vũ chiêu thức. Ngươi liền bé ngoan nhận mệnh đạt được, ta sẽ tận lực bồi dưỡng ngươi trở thành yêu quái, cho là cho ta ký thù lao đi!" Tần Sương xoa xoa khối băng nói như vậy, bỗng nhiên lại nghĩ đến đón lấy chính mình chuyện cần làm, trên mặt tự nhiên toát ra tà ác vẻ mặt, cười nói: "Đón lấy ta sẽ cho ngươi tiến hành Địa ngục thức huấn luyện, tuyệt đối không cho ngươi cho thần thoại bên trong đến Hỏa Kỳ Lân mất mặt! Hơn nữa ngươi cũng nhất định phải trở nên so với ta kiếp trước con kia Bãng Diễm Cự Long càng điều bạo mới được! Hừ hừ hừ,,,,, "

Sau mười mấy ngày, hoang sơn dã lĩnh bên trong một chỗ gần thủy nơi, một người một thú chính đang đặc huấn skill.

"Ta thảo, Mặc Dương, không phải lão tử muốn mắng ngươi, thế nhưng Địa cầu trư phòng chừng đều so với ngươi thông minh!" Tần Sương một tay chống nạnh, một tay chỉ vào Mặc Dương, như cái bát phụ đồ ập xuống chửi ầm lên, giải thích skill đạo lý một lần lại một lần hướng về nó giảng giải: "Lão tử giảng bao nhiêu lần? A! Bạo viêm đạn tinh tủy ở chỗ ở trong miệng áp súc hỏa diễm thành hình cầu hình dạng, nhưng không cần để năng lượng ổn định, nếu như ổn định, đó là quả cầu lửa, không phải có thể hình thành nổ tung hai lần thương tổn bạo viêm đạn. Bạo viêm đạn là một miệng phun sau khi đi ra ngoài, bắn trúng vật thể sẽ sản sinh mãnh liệt nổ tung, mà ngươi luôn nào đánh phun lửa cầu làm gì!"

Từ khi mười mấy ngày tiền tần sương bắt đầu bắt tay dạy dỗ Mặc Dương, vùn vụt trong vòng ba ngày liền đưa nó phun ra hỏa diễm skill, cải tạo thành hỏa diễm cầu, từ đó Mặc Dương liền có thêm một skill. Sau đó Tần Sương muốn không ngừng cố gắng, để nó học được hỏa diễm cầu tiến hóa bản, bạo viêm đạn.

Có điều mà! Đặc huấn quá trình không thuận lợi như vậy, mỗi ngày đều nghĩ biện pháp đem Mặc Dương kẻ này rèn luyện kiệt sức, có thể Mặc Dương hàng này chính là đầu óc chậm chạp.

"Hiện tại ta lần thứ hai biểu thị cho ngươi xem, ngươi đừng đi thần, cho ta xem trọng!" Tần Sương nói làm liền làm, lập tức lần thứ hai làm làm mẫu cho Mặc Dương đầu óc chậm chạp Hỏa Kỳ Lân quan sát.

trong bàn tay lực ngưng tụ, thành hình dạng xoắn ốc hàn khí ngưng tụ thành băng tuyết, còn là một hình cầu hình dạng. Hắn tùy theo phát tay ném ra ngoài, băng tuyết cầu đập trúng xa xa mặt đất, muốn nổ tung lên, băng tra chung quanh lấp bắp, hủy hoại cảnh vật xung quanh, tạo thành nhất định phá hoại.

Tần Sương nhìn Mặc Dương, chỉ vào cái kia hồ nói với nó: "Nhìn thấy chưa? Bãng bạo đạn hình thành quá trình, theo ta kể cho ngươi đến bạo viêm đạn đều là giống nhau đạo lý, mau mau đi luyện tập! Dùng chớp giật như thế tốc độ, đem bạo viêm đạn cho ta lờ lờ địa học được!"

"Ồ! !" Mặc Dương khê kêu một tiếng, bé ngoan đi tới một bên bắt đầu đùa lửa, không, là bắt đầu tu luyện bạo viêm đạn đặc huấn.

Thấy thế, Tần Sương có chút cúi đầu ủ rũ ngồi ở bờ sông, cảm lấy thiêu đốt tốt ngư bắt đầu ăn, một bên nói nhỏ địa nói: "Chiều như vậy tiến độ, nếu như luyện tập hỏa diễm trào, ta tay chẳng phải là muốn đánh gãy? Hoặc là luyện tập hỏa diễm xung phong, ta sẽ đầu nổ hoa? Hay hoặc là là luyện tập sắt thép đuôi như vậy tuyệt chiêu, ta vừa không có Kakalot như vậy hầu tử đuôi, lẽ nào xướng hoa cúc đài đem mình biến thành hoa cúc tàn? Ta X a! Tưởng tượng như vậy đều cảm thấy khủng bố!"

Mặc Dương không giống dị giới Bãng Diễm Cự Long như vậy cùng Tần Sương kí xuống sủng vật khế ước, bởi vậy không thể cùng Tần Sương tâm linh

liền kết, biết ý nghĩ của hắn, nếu không thì, ngược chủ là chạy không thoát.

Hơn nửa tháng sau, khoảng cách Tần Sương đến chỗ cần đến, lệ giang cổ thành còn xa lắm!

Vậy mà lúc này Mặc Dương đã tu thành bạo viêm đạn, còn có hỏa diễm trảo, hỏa diễm xung phong, tiện thể đem địa viêm cũng học được. Còn sắt thép đuôi nó là không được, đúng là luyện thành hỏa diễm tiên như thế thủ đoạn công kích, cuối cùng cũng coi như bù đắp hoa cúc nơi này nhược điểm.

Tổng kết một hồi Mặc Dương hiện tại skill tấn công gộp lại có bảy loại, phân biệt là phun ra hỏa diễm, hỏa diễm cầu, bạo viêm đạn, hỏa diễm xung phong, liệt diễm trảo, hỏa diễm tiên cùng với địa viêm, phỏng chừng thủ đoạn chỉ có chính nó lĩnh ngộ hỏa diễm trảo, kỳ thực chính là toàn thân bốc cháy lên hỏa diễm bao phủ chính mình, trải qua Tần Sương hệ thống đặc huấn sau khi, rốt cục hình thành chân chính hỏa diễm trảo, còn thủ đoạn rất chỉ một, chính là hỏa diễm chữa thương. Có điều, Tần Sương dự định bồi dưỡng nó giống yêu tinh Hỏa Long như vậy thôn hỏa chữa thương, cùng với tăng cường thực lực của chính mình.

Cái khác liền không cái gì, duy có một chút để Tần Sương rất thất vọng, Mặc Dương đối với năng lượng khổng lồ trình độ kém đến làm người giận sôi. Đương nhiên, đây chỉ là đối với Tần Sương mà nói, trước đây thế thần ánh mắt đến xem, thực sự là quá kém cỏi.

Như không phải như vậy, Mặc Dương nhất định có thể đập viêm phi hành, còn có thể nhiều học mấy cái tuyệt chiêu, như đám sao băng cùng thiên thạch va chạm loại hình khốc huyễn kỹ, lực sát thương cũng sẽ vô cùng không sai.

Hiện tại chỉ là hỏa diễm vòng xoáy đều không thể học được, những kia càng khỏi nói.

Tất cả những thứ này đều là Tần Sương kỳ vọng quá cao, cũng bởi vì như vậy, Tần Sương dự định ngày sau nếu có thể thu phục cái kia long, so sánh một chút hai người đồ vũ năng lượng khổng lồ chế sức lĩnh ngộ, ai mạnh liền lưu lại ai làm thú cưỡi.

Nam nhân liền nên chinh phục bầu trời, đại địa, hải dương, Mặc Dương vẹn vẹn là làm được chinh phục đại địa, xa xa thỏa mãn không được Tần Sương tiên hiệp mộng!

Giờ khắc này hai người chiến đấu luận bàn, ngoại trừ cho Mặc Dương cho ăn chiêu, để nó đem học được tuyệt chiêu dùng ở chiến đấu mặt trên, đồng thời cũng là để cho mình thông thạo nhân quả chuyển nghề quyết thực chiến ứng dụng. Còn Như Lai Thần Chưởng, kịch truyền hình xem hơn nhiều, đánh nhau thời làm mất mặt đánh cho hơn nhiều, kinh nghiệm thực chiến không cần nói cũng biết. Đáng tiếc chính là bỏ qua Hàng Long Thần Thối, không nghĩ tới sẽ xuất hiện U Nhược những này bất ngờ, càng khỏi nói Độc Cô Minh trong lồng ngực ánh chùng Hàng Long Thần Thối bí tịch cùng Đoạn Lăng ở trước mắt đảo tấu.

Này đều là mệnh a!

Tiểu thuyết võ hiệp xem hơn nhiều, có thể phá nhân quả chuyển nghề quyết bí mật quả thực chính là trò trẻ con, này bản bí tịch võ công cho Tần Sương giúp đỡ cực lớn.

"Mặc Dương yêu! Người đều khiến trên bú sữa kính sao? Tại sao ta vẫn là một tác cũng không rời đây! Vì có thể bày ra cuồng bá duệ huyễn khốc một mặt, người muốn nỗ lực trở nên càng mạnh mẽ hơn, tại chỗ đập bước ta nhưng là sẽ vứt bỏ người nha!" Tần Sương nhẹ như mây gió dời đi Mặc Dương hết thầy công kích, bất luận là viễn trình loại công kích, cũng hoặc là cận chiến vật lộn, lại đối với hắn không có hình thành chút nào lực uy hiếp, khỏi nói tạo thành một tia thương tổn.

"Gào! ! !" Mặc Dương tựa hồ rõ ràng lời của hắn nói, trở nên cuồng bạo lên, tiến công càng thêm ra sức.

Tần Sương nở nụ cười, nói rằng: "Như vậy mới đối với mà! Ở trong động hái được này sáu viên nửa sống nửa chín huyết bồ đề, coi như xúc phạm tới ta, cũng có thể dùng huyết bồ đề chữa thương. Hơn nữa trong động còn để lại ba viên ngây ngô huyết bồ đề, không đủ dùng lại trở về trích. Cho nên! Lúc chiến đấu liền không muốn hạ thủ lưu tình, người chủ nhân ta không phải là sơ nhập giang hồ người mới, mà là sống mấy trăm năm hardcore cao thủ trong cao thủ!"

"Hô! !" Mặc Dương còn tưởng là thực sự là không khách khí, quay về khuôn mặt anh tuấn của hắn một trận phun.

Cả kinh Tần Sương lớn tiếng nói: "Mịa nó! Muốn hủy dung a người!"

Thoại đều chưa nói xong, liền một cái tát chiếu mặt đập, sau đó,,,,, lăn lộn đi! Kỳ Lân Bảo Bảo!

Sau ba tháng, lệ giang cổ thành phát sinh một cái cực kỳ bi thảm việc. Trong thành lệ giang vì là tuyến, bên trái bằng sương thiên địa, bên phải liệt diễm Địa ngục, hình thành Băng Hỏa hai tầng thành thị, trong thành người hoảng mã loạn. Có thể trốn đều chạy trốn, trốn không thoát đều trốn đi, muốn chết người tất cả đều chết ở trong thành, còn người còn sống sót bên trong truyền lưu một thủ đồng dao, tên là đồ thành ca.

Thuyền cô độc người cùng thú,

Đập viêm ngự phong đến.

Phi Tuyết hàn băng tuyệt,

Nộ diễm người tung diệt.

Coi lệ giang cỏ thành vì là cấm- luyện bá kiếm son trang nổi giận, thề muốn truy tra ra hung thủ là ai, diệt trừ cái này hào vô nhân tính kẻ cầm đầu, để người trong thiên hạ biết bá kiếm son trang không phải dễ trêu.

Mà tọa trấn lệ giang cỏ thành nói sĩ cực tổng binh sẵn bắn trở về sau, tương tự tức rồi, không chỉ đăng báo triều đình, hơn nữa càng là tụ tập chính mình dưới trướng hết thầy quân đội, bắt tay điều tra việc này, ắt phải bắt này tội ác tày trời người.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Áo tướng đều là mỹ hảo

Chương 30: Áo tướng đều là mỹ hảo

"Không nghĩ tới bản quan rời đi cỏ thành không tới bán ngày, càng bị tặc nhân có cơ hội để lợi dụng được, thực sự là khí sát ta vậy!"

Ngồi ở chủ tọa người, vóc người khôi ngô, tướng mạo oai hùng, một thân võ tướng tòa giáp làm nền dưới, càng lộ vẻ thô bạo bất phàm, hẳn chính là Lệ Giang Cỏ Thành Tổng binh đại nhân, nói sĩ cực.

Kẻ này quyền thế rất lớn, tổ phụ là tiên hoàng thời kì phụ mã gia, nói vô kị. Năm đó danh tiếng nhất thời vô lượng, không chỉ đỗ đầu Tam nguyên (thi Hương, thi Hội, thi Đình liên tiếp giành được các chức Giải nguyên, Hội nguyên, Trạng nguyên), còn cưới trưởng công chúa Vĩnh Lạc, hay bởi vì đại tài mà đế hoàng để ngoại lệ để hẳn có thể xuất sĩ làm quan.

Bây giờ nói vô kị chính là Trung Nguyên hoàng đế chỉ để sư, còn thân kiêm quân cơ nội các thủ phụ, quyền thế chi lớn, lại sâu hoàng đế tín nhiệm, không có nửa điểm kiêng kỵ.

Làm hẳn trưởng tôn, từ nhỏ bởi vì quá nghịch ngợm, liền bị hẳn cha nói dạ kim đưa vào quân đội đi tới luyện, hơn nữa còn là từ nhỏ Bình làm lên. Hẳn hẳn cho tới bây giờ cũng trở thành trấn thủ một phương tổng binh đại tướng, tam phẩm quan võ, ngang ngửa địa phương một châu nơi to lớn nhất quan văn phủ doãn.

Lần này phát sinh đồ thành sự kiện quá mức dọa người rồi, tuy rằng không phải chiến chi tội, độc chức chi tội làm sao cũng không tính được, chẳng ai nghĩ tới có người trong giang hồ to gan như vậy đắc tội triều đình không ngừng, còn đồ thành đây!

Thành phòng sắp xếp dò xét vệ binh, còn có nha môn bộ khoái, bên trong tòa thành cỏ tổng binh phủ trông coi các tướng sĩ, mỗi một người đều anh dũng tuần chức, toàn người không có một đào tẩu, bọn họ đều là tận trung chức thủ nhân dân công bộc a!

Ở ngọn nền chiếu sáng dưới, đường dưới tướng sĩ không người dám cùng với đối đáp, đứng là có một mạng khăn che mặt nữ tử mở miệng nói: "Đại nhân không nên tức giận, Lệ Giang Cỏ Thành tổng diện tích hơn ba vạn dặm, trong thành trì có điều chi là hơn ba ngàn dặm địa. Lần này trong thành trì gặp phải phá hoại không quá nửa thôi, Huyện lệnh đăng báo nói là đồ thành cũng quá mức, có hết sức cũng chỉ là đồ thôn mà thôi!"

Lời này nói sĩ cực có thể không thích nghe, hẳn boong boong có tiếng nói: "Từ Uyển, nếu là ở trước đây quá tông hoàng đế bệ hạ thống binh Bắc Bình kim quốc Tungus dã nhân, Nam Định Man tộc thời kỳ chiến tranh, này xác thực không tính là đồ thành. Hiện tại thiên hạ thái bình, văn võ hưng thịnh, thịnh thế bên dưới đây chính là đồ thành, không thể tranh luận."

"Đương kim Thánh Thượng cũng là nhân hậu tiết kiệm quân chủ, không chỉ biết người thiện dùng, còn thương cảm thân tử, càng là cùng dân nghi ngại. Đức tông tiên hoàng thời, triều đình còn tạm thời vô lực bận tâm những này giang hồ du hiệp, để bọn họ có chút phóng túng hoành hành, tuy nhiên xưa nay chưa từng xảy ra quá như vậy tai họa! Các người nói, này sẽ làm người trong thiên hạ làm sao đối xử thánh thượng?"

Từ Uyển vung tay một cái nói rằng: "Ta với các người đại nhân có việc thương lượng, các người đi xuống trước đợi mệnh."

"Ày!" Cả đám người dồn dập đẩy ra nội đường, trở lại tương ứng nơi, chờ đợi mệnh lệnh.

Nói sĩ cực nhìn chằm chằm không chớp mắt, liền nhìn nàng nói rằng: "Từ Uyển, người đến cùng có lời nào có thể nói!"

Đối mặt nói sĩ cực không thích mặt lạnh, nàng thông dong nói rằng: "Ngôn ca ca, người có thể còn nhớ hai mươi năm trước, định lỗ bá mộ long mưu phản sự kiện kia đi!"

Nghe vậy, nói sĩ cực càng là tức giận, cười lạnh nói: "Hừ! Người là đang nhắc nhở ta, cái kia mộ ứng hùng thâm nhập trong cung, dùng võ lực bức bách quan gia kí xuống bán nước thỏa thuận sao?"

"Ồ! Ngươi thật sự cho rằng đó là bán nước thỏa thuận sao?" Từ Uyên trào phúng hẳn một câu, lại nói nói: "Ta hỏi ngươi, chúng ta vị kia công tử bột hoàng đế bệ hạ bị bức bách bán cái gì nước?"

"Này,... này không phải mộ ứng hùng bị em trai mộ anh danh ra tay ngăn cản, cuối cùng nhảy núi coi thường mạng sống bản thân, bởi vậy thánh thượng mới không có thực hiện bán nước thỏa thuận." Vấn đề của nàng đề nói sẽ rất khó lấy phản bác, chỉ có kiếm có ứng đối một, hai.

Xem nói sẽ cực đáng về quần bách, Từ Uyên khẽ mỉm cười, nói rằng: "Ngươi đến ảo tưởng đều là mỹ hảo, nhưng mà cái kia phân bán nước thỏa thuận nội dung, thể nhân không thể nào biết được. Thế nhưng ta chỉ biết một chút, từ cái kia sau một ngày, hẳn thay đổi. Biến hóa này hoàn toàn thật giống như đã biến thành một người khác, hiện tại vẹn vẹn là khoắc hẳn vô ngoài ở làm hoàng đế chuyện nên làm."

Nàng lời này khoảng cách chân tướng của chuyện gần đủ rồi.

Trên thực tế từ đó về sau, vũ Xương hoàng đế bởi vì bị mộ ứng hùng sợ vỡ mặt, vì vậy đem đế vị tặng cho vẫn nuôi dưỡng ở nội cung, người ngoài không thể nào biết được sinh đôi đệ đệ, vẫn long. Hơn nữa phạm là biết bọn họ sinh đôi người, một mực diệt khẩu.

Cho tới vũ Xương hoàng đế, hẳn rất an tâm khu vực yêu nhất nữ nhân rồi đi kinh thành, ở nào đó địa bắt đầu ẩn cư.

Nói sẽ cực yếu đuối tâm linh bị Từ Uyên mấy câu nói phá hủy gần đủ rồi, hẳn bắt đắc dĩ thờ dài nói: "Phía trên kia nếu là trách tội xuống, ta nên làm gì? Từ Uyên muội muội, ngươi có thể có kế sách dạy ta?"

Xảy ra chuyện, chung quy phải có người đứng ra chịu oan ức, không phải ngươi, chính là người khác rồi.

Từ Uyên nâng chung trà lên, vạch trần dưới đáy khăn che mặt uống một hớp, đặt chén trà xuống sau, nói với hẳn: "Gần nhất mấy tháng, trên giang hồ không phải có một việc lưu truyền đến mức nhồn nháo sao? Ngươi cứ việc đối với chuyện này làm mưu đồ lớn, lên trên nữa báo liền có thể."

Hắn sáng mắt lên, một tay sờ xoạc ngực dưới này điểm chòm râu, nói rằng: "Ngươi là chỉ Vô Song Thành cái kia một cái thảm án diệt môn!"

"Không sai, chính là việc này." Từ Uyên dứt lời liền đứng dậy, hướng về nói sẽ cực hành lễ, lại nói nói: "Ngôn ca ca, thời gian không còn sớm, còn lại việc ngươi tự cái từ từ suy nghĩ đi! Ta xin được cáo lui trước, cũng nên trở về phòng nghỉ ngơi."

Đã thấy nói sẽ cực nói ngăn cản nói: "Từ Uyên muội muội, tối nay ngươi liền ở lại đây đi!"

Từ Uyên bước chân không có một chút nào dừng lại, cũng không quay đầu lại địa nói: "Ngôn ca ca, ngươi cũng từng nghe quá có việc chung không điểm, vô sự hạ hoa đón xuân câu nói này đi! Loại này tháng ngày ta vì sao cùng ngươi cùng nhiều năm như vậy, ngươi nên rõ ràng trong lòng. Chỉ cần một ngày ngươi không phé bỏ kiếm vũ cái kia xú nữ nhân, vậy ngươi một ngày đều đừng muốn lấy được ta."

Nhìn đưng đưa không ngừng cửa gỗ, nói sẽ cực sâu sâu thờ dài một hơi, trong mắt lưu luyến chính là cái kia một đạo thướt tha bóng người, thầm nghĩ nói: "Ta chưa từng không muốn phé bỏ con kia cạp cái! Có thể cha nàng chính là đương triều kinh Vệ chỉ huy sứ, tổ phụ kế tục phụ quốc công, lại là đã từng văn thần đứng đầu. Mà không đề cập tới cả nhà đều là một đại danh tướng công huân sau khi, chỉ bằng vào ta hai tự nương thai bên trong chính là các đại nhân cho chúng ta định thông gia từ bé, cha mẹ chi mệnh cũng khó có thể cãi lời a! Tuy rằng ta từ nhỏ yêu thích chính là ngươi, nhưng là tổ phụ ý tứ ta không dám có mấy may vì phạm, không phải vậy, ta không chỉ mất đi ra mặt cơ hội, còn có thể đắc tội rồi phụ quốc công một nhà, cái nào còn có thể có hôm nay phong quang!"

"Ai! Tất cả những thứ này đều là ta liên lụy ngươi a!"

Khỏi đề việc này, mà xem Lệ Giang Cổ Thành ven biển, hải ngoại có một tiểu đảo tên là kiếm đàn đảo, bái kiếm son trang liền đứng ngạo nghễ với này đảo bên trên.

Tối nay có một người lên đảo, chuyên môn trên đất một phong thư cho bái kiếm bên trong son trang một vị cao thủ. Kỳ danh không rõ, chỉ biết được xưng Kiếm Ma, còn lại lịch xuất xứ, không người nào biết, nhưng có một việc mọi người đều biết.

Bái kiếm son trang trước tiên chủ ngạo long cùng với thể từ Magnolia có một ngày xuất ngoại thù thân bái phạt, trên đường gặp gỡ đạo phi mai phục, ngạo long cùng người làm hộ vệ tất cả chết ở đạo phi dưới đao. Nếu không phải Kiếm Ma đi ngang qua, xuất thủ cứu giúp, e sợ ngạo phu nhân cùng với nhi tử Ngạo Thiên cũng sẽ bị trộm phi giết chết.

Cụ thể chân tướng làm sao, không người biết được.

Tối nay bái kiếm son trang hậu hoa viên, ngạo phu nhân chỗ ở nơi, Kiếm Ma đứng ở ngoài cửa cùng nàng giảng giải lá thư đó sự: "Ngạo phu nhân, ở Lệ Giang Cổ Thành bên trong làm phá hoại, cũng phóng hỏa thù phạm chính là Thiên Hạ Hội Hùng Bá đại đệ tử, kẻ này sai người đưa một phong thư cho lão phu, chỉ rõ ước lão phu giao thừa đêm ở Nhạc Sơn Đại Phật một trận chiến. Nhìn đáng đáp là muốn khiêu chiến lão phu, vọng tưởng một trận chiến thành danh! Không nghĩ tới hiện nay trên đời, còn có người dám đối với lão phu như vậy tùy tiện, coi là thật là không biết chữ "chết" viết như thế nào, dám khiêu chiến ta Kiếm Ma, ha ha ha ha!"

"Ngạo phu nhân, chuyện này ngươi có ý kiến gì không!"

Trong phòng truyền đến ngạo phu nhân âm thanh: "Người ở cõi đời này, quý ở có tự mình biết mình, người này dám công nhiên khiêu khích bái kiếm son trang uy danh, lại không biết tự lượng sức mình muốn khiêu chiến ngươi. Nếu vội vã tự tìm đường chết, cái kia há có không giết chết lý!"

Hơi hơi dừng lại một hồi tâm thái, ngao phu nhân lại mở miệng cùng Kiếm Ma giảng đạo: "Kiếm Ma, ngươi ứng yêu đi thôi! Nhớ tới đem Tần Sương này không biết trời cao đất rộng hạng người trên gáy đầu người thu hồi lại, ta liền đáp ứng ngươi hôm qua thỉnh cầu, cùng ngươi du lãm Lệ Giang một ngày. Có điều, ngươi nếu là lừa gạt cho ta, ngày ấy sau đừng nghĩ gặp lại được ta."

Kiếm Ma nhất muốn dạ niệm, chính là vì cùng ngao phu nhân như hình với bóng, bây giờ có một tia cơ hội có thể cùng với nàng tiếp xúc gần gũi, quả thực là trên trời đi tiền tài!

Lúc này nếu không nắm lấy cơ hội này, càng dài khi nào đây!

Thế nhưng Lệ Giang Cô Thành những kia chiến đấu dấu vết lưu lại, để Kiếm Ma có chút nghĩ không ra, Tần Sương Thiên Sương Quyền có thể có uy lực như vậy sao? Còn có những kia hóa điểm tung tích lại là xảy ra chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Hiện thực đều là tàn khốc

Chương 31: Hiện thực đều là tàn khốc

Nghĩ nhiều như thế làm gì!

Không muốn tung, chính là được!

Yêu bính mới sẽ thắng!

Thế giới này liền như vậy, Kiếm Ma bản thân thực lực liền vô cùng mạnh mẽ, từ khi sư môn tốt nghiệp xuất đạo tới nay liền vẫn không có chiến bại quá, sao lại sợ Tần Sương khiêu chiến!

"Ngao phu nhân, ngươi liền chờ xem! Lão phu chắc chắn lấy Tần Sương trên gáy đầu người trở về cho ngươi, cáo từ." Kiếm Ma nói xong, xoay người rồi đi, xuống chuẩn bị đến Nhạc Sơn Đại Phật giết chết Tần Sương, dẫn hãn đầu người trở về để ngao phu nhân đồng ý.

Trong phòng ngao phu nhân không đeo khăn che mặt, ba mươi mấy tuổi phụ nhân nhìn qua khác nào hai mươi mấy tuổi thiếu nữ đáng đáp, khuôn mặt xinh đẹp có thể người, sinh quá hải từ vóc người cũng không biến dạng, vẫn như thiếu nữ đáng ngọc yêu kiều, tuổi trẻ đẹp đẽ. Thế nhưng đêm nay nàng làm ra một tự hủy dung nhan quyết định, vì là chính là định ở cùng Kiếm Ma du lãm Lệ Giang Cô Thành thời cùng hãn ngã bài, để hãn từ bỏ chính mình, rồi đi bái kiếm sơn trang.

Nàng dùng ngọc trâm một hồi một hồi hoa ở trên mặt, mắt lộ ra sự thù hận địa tự nhủ: "Ngao Lang, sang năm lan muội có thể sẽ xuống cùng ngươi, khiến cho ngươi không lại cô tịch. Xin hãy tha thứ lan muội vì Thiên nhi, ích kỷ sống chui nhui ở thế gian nhiều năm như vậy, thực sự là xin lỗi!"

Ở bên ngoài Kiếm Ma đi xuống cầu thang, mà xem kiếm ma một mặt mặt ủ mày chau, không lúc trước bán hào tự tin chậm rãi đáng vẻ, tựa hồ đang lo lắng cho mình đánh với Tần Sương một trận sẽ xuất hiện hay không bất ngờ biến hóa.

Kiếm Ma nghĩ thầm "Mấy năm trước bởi vì tương tư ngao phu nhân mà ấu hóa nhập ma, may mà giết thê tử Hàn Ngọc, lại cùng nhi tử cắt đứt đoạn tình, cuối cùng mới khỏi bị này khó. Thế nhưng kinh mạch bị hao tổn, đến nay vừa mới khỏi hãn, mà đứt mạch kiếm khí cảnh giới nhưng là dừng lại ở mấy năm trước, hiện tại đều còn không luyện tới viên mãn, ai!"

"Lệ Giang Cô Thành bên trong dấu vết lưu lại, bằng cùng hóa mỗi người có chỗ bất đồng, rất rõ ràng không phải như thế vô công tạo thành. Vô công con đường không giống nhau còn nói được, thế nhưng công kích lan đến rộng lớn như vậy phạm vi, nội lực tu vi không phải cao thủ nhất lưu không được. Tần Sương tuổi còn trẻ, có điều hai mươi mấy tuổi thiếu niên lang, dù cho là kỳ tài luyện võ, không có Kiếm thần như vậy kỳ ngộ, nội lực làm sao có khả năng sẽ có như vậy tu vi?"

"Lê nào giảng hồ nghe đồn Hùng Bá phái đệ tử Nhiếp Phong đi Lăng Vân Quật tìm kiếm truyền thuyết hung thú Hỏa Kỳ Lân, muốn lấy được trong truyền thuyết có thể tăng cường công lực Huyết Bô Đề, chuyện này là thật sự?"

Nhớ nhưng đến đây, Kiếm Ma phủ định lắc lắc đầu, lại có thêm hãn muốn: "Có thể coi là là để Hùng Bá được Huyết Bô Đề, trả lại hãn đại đệ tử Tần Sương ăn vào, mà Huyết Bô Đề một viên tăng cường bảy năm công lực, nhiều thực công hiệu giảm dần cũng suy yếu bên dưới, cũng không lý do tăng cường đến cao thủ nhất lưu cảnh giới mới đứng."

Hắn làm sao cũng không nghĩ ra Tần Suong thực lực đến cùng cường đến mức nào, biểu hiện thật là khổ não. Chỉ có tận tâm làm tốt vẹn toàn chuẩn bị, sợ bị một tên tiểu bối cho giết, không nhưng mục tiêu của chính mình không có đạt thành, còn si nhục kiếm tông danh tiếng. Tuy rằng không có người nào biết kiếm tông tồn tại, có thể những kia biết kiếm tông người nhất định sẽ cho rằng Kiếm Ma si nhục kiếm tông tên.

Ngày kế, Lệ Giang Cổ Thành phát sinh thông cáo cùng lệnh truy nã hai người này tuy rằng chỉ là vài chữ khác biệt, nhưng cũng là khác biệt một trời một vực.

Toàn thành thông cáo: Ngày gần đây ở Vô Song Thành Độc Cô Phủ thảm án diệt môn hung thủ Tần Suong lần trốn đến đây, đối với Lệ Giang Cổ Thành cũng tạo thành không thể cứu vãn tổn thất, mà khiến bách tính thương vong 246 người, nhân viên chính phủ 189 người, trong thành nần giang phiêu hồng, bởi vậy có thể thấy được thủ đoạn tàn nhẫn, hào vô nhân tính có thể nói. Hiện nay môn sẽ dùng hết khả năng phối hợp tổng binh phủ toàn lực đuổi bắt hung thủ, cũng như thực chất đăng báo triều đình, xin chỉ thị thánh thượng phái Tinh Võ môn bộ khoái toàn quốc bắt giết tội phạm Tần Suong. Nếu là có người phát hiện tội phạm tung tích, chớ lỡ mẫn hành động, vẫn cần báo quan, miễn cho gây họa tới vô tội.

Giang châu lệnh truy nã: Thiên Hạ Hội Tần Suong với Quang Vũ đế hai mươi tám năm ngày 15 tháng 5 ở Vô Song Thành phạm vào thảm án diệt môn, lại đang cùng năm ngày mừng 9 tháng 9 ở Lệ Giang Cổ Thành trắng trợn giết chóc, tội lỗi hành ngấp trời, tội ác tày trời, quốc pháp khó chứa. Lệ Giang tổng binh phủ dưới này khiến tập nã Tần Suong, bắt luận người nào biết được này phạm nhân hành tung, cần đăng báo quan phủ, tuyệt không đến bao che tội phạm, bằng không coi là cùng phạm tội, lấy tội liên đới chỉ tội xử phạt, nếu là có người tập nã trọng phạm, có thể áp đến quan phủ lĩnh tiền thù lao bạch ngân 10 ngàn hai.

Kí tên nơi là Giang châu nói sĩ cực tổng binh đại tướng rất phê lệnh truy nã, Quang Vũ đế hai mươi tám năm ngày 21 tháng 8 bắt đầu có hiệu lực.

Dân chúng bên ba cho biết, hữu tâm nhân càng dụng tâm hơn đi nhớ kỹ chân dung bên trong người, mà tranh này như do mấy chục người chứng kiến cộng đồng tự thuật mới hoàn thành. Còn cái kia phun lửa quái thú, trên đời cơ bản không ai sẽ tin tưởng cái này hoang đường chân tướng, vì vậy quan phủ cần bản sẽ không công bố ra, ngược lại người trong quan phủ cũng cũng không tin.

Nếu là Tần Suong biết hẳn cái mạng này mới trị vạn lượng bạc trắng, khẳng định chửi ầm lên quan phủ khu môn, ít nhất mấy trăm triệu lượng vàng mà!

Lại nói nơi này trở nên như thế nào, Tần Suong đều sẽ không đi hỏi thăm, hẳn cùng Mặc Dương chính đang đường cũ trùng quay trở lại Nhạc Sơn Đại Phật nơi, chờ đợi Kiếm Ma đại giá quang lâm.

Trải qua đại não Lệ Giang Cổ Thành, Tần Suong quyết định nhất định phải để Mặc Dương 'Cùng ăn' mới có thể trăm phần trăm bảo đảm thành yêu tỷ lệ thành công. Đồ ăn đối với xem tiên hiệp tiểu thuyết nhiều người, đương nhiên sẽ không xa lạ, như vậy tàn nhẫn sự Tần Suong là không có chút nào chống cự.

Có điều, Tần Suong đối với này ít nhiều gì vẫn là bảo lưu điểm điểm mấu chốt, tận lực phòng ngừa thương tới vô tội sự tình phát sinh. Có thể phạm là là cùng hắn làm người thích hợp, vậy thì không phải vô tội, hoàn toàn có thể thuộc về đáng chết loại này kẻ địch, vì vậy sẽ làm Mặc Dương nuốt, chấm dứt hậu họa. Ngược lại chỉ cần có thể tăng cao Mặc Dương đối với năng lượng khổng lồ chế trình độ, Tần Suong ngoại trừ một số chính mình cũng thứ cần thiết, liền có thể nói đúng không tiếc bất kỳ đánh đổi cũng phải giúp trợ Mặc Dương tăng cao thực lực.

Trái lại Tần Suong chính mình, ngoại trừ ăn uống ngủ nghỉ, ngủ giải trí ở ngoài, đều là đang luyện công, khai thác tân kinh mạch con đường. Ở không có đủ thực lực đi xung kích hai mạch nhâm đốc thời, chỉ có mở ra cái khác kinh mạch đến tăng cao nội lực của chính mình dung lượng, tăng cường thực lực của tự thân.

Hoang dã núi rừng bên trong, Mặc Dương mềm oặt nằm ngoài một chỗ trên tảng đá lớn, nhìn có thể hay không hoàn thành Tần Suong giao cho nhiệm vụ của nó, rút lấy Nhật Nguyệt Tinh Hoa.

Đây là Tần Suong dùng nội lực thu nạp thổ khí phương thức giáo sư Mặc Dương, còn nó có thể hay không hiểu rõ cái nguyên lý này, liền để thời gian để chứng minh đi! Mà Mặc Dương trong cơ thể thuộc tính "Lửa" năng lượng, chính nó đúng là khổng lồ như thường, cũng chậm chậm học giống như Tần Suong tu luyện nội lực như vậy rèn luyện trong cơ thể năng lượng.

Vận công một vòng xong xuôi, Tần Suong chậm rãi thổ một ngụm trọc khí, nhưng mà cau mày, đối với này bất mãn hết sức.

Bể quan bảy năm khai thông ngũ chu thiên đường lối vận công, cuối cùng cũng coi như đột phá tam lưu vô giả cảnh giới, lên cấp thành một nhị lưu vô giả. Chỉ vì thân thể tư chất kém, dựa vào Huyết Bô Đề cường chế tăng cường công lực mới đuổi tới Phong Vân tiền độ, rất khiến Tần Suong thất vọng. Nếu như có thể mở ra hai mạch nhâm đốc, mở ra chính thức tiểu chu thiên đường lối vận công, để nội lực ở trong người tự mình vận chuyển, hình thành vô hạn tuần hoàn, nội lực liền có thể cuộn cuộn bất tận cung cấp cho tự thân, trở thành một lưu vô giả, ngày sau chỉ cần không tìm đường chết sẽ không phải chết.

Xem tranh châm biếm liền biết trong truyền thuyết võ lâm thần thoại Vô Danh, hẳn kinh mạch toàn thân đều khơi thông, đó là đại chu thiên vận công phương thức, kinh mạch toàn thân đều tràn ngập nội lực, tự mình ở trong người vận chuyển, có thể làm cho nội lực xa xưa lưu trữ, thu nhận như thường, không hổ tiền kỳ cao thủ mạnh nhất.

Đương nhiên, dù cho là đệ nhị bộ e sợ cũng là mạnh nhất.

Thế nhưng mà! Cái này tiền đề là hắn không có trúng độc, lại không bị phế võ công, trọng thương kinh mạch. Nếu không, Tuyệt Vô Thần tất sẽ không là đối thủ của hắn, cũng không tới phiên Nhiếp Phong đi nhập ma trừ ác.

Tần Sương bỗng nhiên nào đánh, bính ra một ý nghĩ: "Nếu như ta hiện tại đi Thiên môn tìm lão đề, nói cho hắn nghĩ biện pháp đem thuốc nổ chìm vào đáy biển làm nổ, cũng có thể tạo được cái gọi là kinh thực hiệu quả, sau đó tìm người Đồ Long là được, hoặc là trực tiếp nổ chết, hắn có thể hay không phân ta một phần Long Nguyên đây! Cũng hoặc là giết ta!"

Khi hắn phát hiện thế giới này lại có thuốc nổ loại này đại sát khí tồn tại, Tần Sương đối với mình đem thế giới vô hiệp dẫn dắt thành lấy khoa học kỹ thuật vì là phát triển đầu mối chính kế hoạch càng ngày càng có lòng tin.

Mặc dù đối với súng ống một chữ cũng không biết, thế nhưng có thể tìm người tới làm nghiên cứu mà!

Vậy mà lúc này ý nghĩ của hắn quá mức mỹ hảo, lấy Đế Thích Thiên cái này son trại nhà khoa học tính nét, Tần Sương chắc chắn bị trở thành chuột trắng nhỏ thí nghiệm đối tượng. Vì quan sát Long Nguyên làm cho người ta ăn sau khi sẽ có phản ứng gì! Lại có thể hay không bởi vì cá nhân thể chất không giống mà sản sinh phản ứng không giống! Hay hoặc là cùng nắm giữ phượng huyết hắn có thể hay không sản sinh bài xích phản ứng!

Bởi vậy Long Nguyên tự nhiên sẽ được, có thể chính mình kết cục nhất định sẽ bị kịch.

Tần Sương cẩn thận ngẫm lại, Đế Thích Thiên cái kia hàng thực sự là không dễ trêu, nếu như không có nhất lưu võ giả thực lực cường đại, tốt nhất trước tiên chờ cùng Đế Thích Thiên dính lên một bên.

Lắc đầu một cái, đem trong đầu ảo tưởng đánh đuổi, Tần Sương đang nhìn mình song quyền, ánh mắt lạnh lùng nói: "Hiện tại chỉ có thể chờ mong chính mình giết chết Kiếm Ma, đoạt được đoạn mạch kiếm khí, có loại này tự Lục Mạch Thần Kiếm nguy liệt sản phẩm, thế giới này ta 'Kiếm' cũng coi như là luyện thành một nửa. Còn còn lại nửa kia, liền muốn từ Vạn Kiếm Quy Tông hoặc kiếm hai mươi hai bên trong lĩnh ngộ!"

Khoảng cách giao thừa đêm, cũng không mấy tháng!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Hồng nhan tri kỷ tái Gia Cát

Chương 32: Hồng nhan tri kỷ tái Gia Cát

Nói sĩ cực lệnh truy nã trải rộng toàn bộ Giang châu, thế nhưng không có tác dụng gì, Tần Sương cùng Mặc Dương tất cả đều là hướng về hoang sơn dã lĩnh, người ở thừa thốt chỗ xuyên. Mua mua đồ chỉ cần đơn giản dịch dung một hồi, người bình thường căn bản nhận biết không ra thật giả, vì vậy uống rượu ngon, phẩm món ăn dân dã, hướng về Nhạc Sơn Đại Phật hùng hục trở lại.

Kiểm Ma cáo biệt ngao phu nhân, cùng nói sĩ cực chờ mấy vị tướng sĩ cùng chạy đi đi tới Nhạc Sơn Đại Phật.

Vì sao lại xuất hiện tình huống như thế!

Chỉ vì Kiếm Ma vì đề ngừa vạn nhất, liền, hắn nghĩ biện pháp tha mấy cái mối như đi Nhạc Sơn Đại Phật. Một khi xuất hiện bất ngờ tình hình, có thể khiến cho bọn họ làm mới đến hấp dẫn Tần Sương. Nếu là không có bất ngờ, vậy thì giết Tần Sương, hắn yếu nhân đầu, thì thế có thể cho nói sĩ cực cảm báo cáo kết quả, dù sao kết giao một hồi người trong quan phủ cũng không sai, xem như là cho cái kia không muốn người biết nhi tử phô một hồi thăng quan con đường.

"Ngôn lão đệ, lần này lão phu tất sẽ y kế hành sự, thế ngươi diệt trừ Tần Sương! Đề ngươi hoạch này công lao, ở trong quan trường tiến thêm một bước nữa, ha ha ha ha,,,,, " Kiếm Ma cười vang nói, cười đồ thâm mã cùng với sóng vai mà đi, xem về mặt liền biết hắn đối với trận chiến này có mười phần tự tin.

Bên cạnh nói sĩ cực cũng là cười nói: "Có kiếm đại ca câu nói này, tiểu đệ trong lòng lo lắng đều có thể thả xuống. Nếu là chuyện này thành công diệt trừ Tần Sương, tiểu đệ tất sẽ tuân thủ lời hứa, đầu lâu có thể trước hết để cho kiếm đại ca mang về cho ngao phu nhân nhìn qua, sau đó sẽ đuổi về quan phủ. Còn kiếm đại ca thường thức đến tên kia gọi quyết tâm, xuất đạo có điều mấy năm thiếu niên bộ khoái, tiểu đệ cũng sẽ tận sức mọn đưa hắn vào Tinh Võ môn đào tạo sâu, tương lai tất sẽ trở thành trụ cột chi tài."

Này chính là Kiếm Ma cùng với chuyện giao dịch, nghe vậy bên dưới, Kiếm Ma phát cần nói rằng: "Ngôn lão đệ cứ việc yên tâm chính là, đối với Tần Sương võ công, ta rõ ràng trong lòng. Từ Ngôn lão đệ nơi này biết được hắn hạ độc ám hại Độc Cô Phủ trên dưới, một cây đuốc đốt Độc Cô Phủ, lấy này hủy thi diệt tích, tòa thành cổ kia bên trong Băng Hỏa hai tầng cảnh tượng kì dị trong trời đất cũng có thể giải thích thông."

"Ồ! Tiên bối có thể hay không nói nghe một chút? Đề vẫn bối sáng tỏ việc này." Mở miệng hỏi dò chính là nói sĩ cực địa mưu sĩ, Từ Uyên.

Nàng lên tiếng hỏi, Kiếm Ma đối với nữ tử này ấn tượng rất sâu, tự sẽ không từ chối, liền nói rằng: "Bằng tự nhiên là do Tàn Surong vô công tàn phá hạ xuống dấu vết, mà hòa mà! Định không phải cái gì bốc lửa điểm quái thú, lão phu có thể khẳng định là hấn tử trước mai phục hòa được, ở trong thành ra tay gây nên rối loạn thời làm nổ hòa được tạo thành như vậy cảnh tượng thê thảm. Còn quái thú một chuyện, lão phu cho rằng cái kia chỉ do là nói hươu nói vượn, không đủ vì là tin."

"Thì ra là như vậy!" Từ Uyên tự bỗng nhiên tỉnh ngộ giống như gạt đầu đáp, nhưng trong lòng lại đang suy nghĩ: "Kiếm Ma kẻ này nói mới là nói hươu nói vượn, nói thù phụ đã từng chủ trì quá tu biên thiên hạ Đạo Tàng biên thư công việc, mặt trên ghi chép vô số cổ ngữ chuyện lạ, trong đó có một việc khiến người ta khó có thể tin."

"Truyền thuyết trên đời còn có tứ đại thủy thú, phân biệt là Phượng Hoàng, Thần Long, Hóa Lân, Huyền quy, Phượng Hoàng căn cứ ghi chép bị Từ Phúc mang binh bắt giết, hóa kỳ bị được xưng Đại Phạm Thiên vô lâm đệ nhất nữ cao thủ hồng phất nữ trọng thương, chạy trốn sau khi không biết tung tích. Thần Long không ai từng thấy, Huyền quy đúng là ghi chép nó ở Tây Vực nơi từng xuất hiện, sau đó lại không rõ ràng thân ở phương nào! Lần này xuất hiện hóa điểm quái thú, tuyệt đối là Hóa Lân, cũng chính là Thiên Hạ Hội đã từng phái người đi Lăng Vân Quật tìm kiếm Hòa Kỳ Lân."

Nhìn nàng cúi đầu trầm tư dằng dặc, Kiếm Ma quay đầu nhìn nói sẽ cực nói rằng: "Ngôn lão đệ có thể được tái Gia Cát như vậy một vị hồng nhan tri kỷ bạn đi theo, thực sự là mấy đời đã tu luyện phúc phận a!"

Nghe được người khác đối với Từ Uyên tán thưởng, nói sẽ cực cũng là cực kỳ cao hứng, có điều, trong lòng đều là có rề : cái gai.

Bởi vì kết hôn thời điểm, tân nương không phải nàng, vì lẽ đó đều là cho là mình phụ lòng nàng.

Lần này mưu tính đối phó Tàn Surong kế sách cũng là nàng nghĩ ra được, bảo đảm không có sơ hở nào, một lần giết chết Tàn Surong, cho hấn thăng quan lột đường.

Theo bọn hấn cùng đi tới Nhạc Sơn Đại Phật tám vị tướng sĩ, bọn họ từng cái từng cái đều thân mang cận thân thị vệ quân trang, kỳ thực đều là Ngôn gia thu nhận giúp đỡ người trong giang hồ. Những người này tạm thời từ trong nhà điều tạm lại đây dùng, nếu là một mình xách đi ra ngoài, cũng chỉ có điều là phổ thông nhị lưu mặt hàng, đáng quý ở tại bọn hấn sẽ bắt quái đao trận, hơn nữa tám người phối hợp lại hình cùng đao ngục, từ vậy giết địch am hiểu nhất.

Nếu như Tàn Surong quyết đấu Kiếm Ma, thua trận muốn chạy trốn, như vậy, bọn họ liền phát huy được tác dụng. Trừ phi Kiếm Ma một người liền có thể giết chết Tàn Surong, mà sẽ không để cho hấn đào tẩu, bằng không, bọn họ sẽ đưa đến then chốt tác dụng.

Từ Uyên lần này bố trí một nước cờ này, cũng không chỉ là vì giết chết Tàn Surong, trái lại nàng muốn một lưới bắt hết, kể cả Kiếm Ma đều giết. Chỉ cần bọn họ vô công là cân sức ngang tài, cuối cùng hai người lại bình lưỡng bại câu thương, thì sẽ như nàng mong muốn, tận trừ. Tất cả những thứ này nguyên nhân bắt nguồn từ ngao phu nhân hướng về Từ Uyên mặt báo, nói ra năm đó ngao long cái chết chân tướng, Từ Uyên mới sẽ có như vậy toàn bộ giết ý nghĩ.

Ngao phu nhân đối với hấn kể rõ như vậy một đoạn cổ sự, lại nói năm đó Kiếm Ma ở nhà môn xa xa một ngọn núi pha nơi luyện công, trong lúc có một nữ tử cười khoái mã đi ngang qua, cô gái kia chính là tuổi mới hai tám, chính trực thanh xuân thiếu nữ ngao phu nhân.

Thiếu niên ngao phu nhân bất cứ lúc nào tuổi còn trẻ, nhưng cũng xông xáo giang hồ mấy năm, trên người đầy rẫy một luồng mây liễu không nhường mây râu nữ hiệp khí chất, so với U Nhược cùng Minh Nguyệt đều càng hơn một tia, hơi kém Đệ Nhị Mộng một ít. Lại làm cho Kiếm Ma nhất kiến chung tình, hoặc là nói vừa thấy vong tình cũng được, dù sao hấn điên cuồng mê luyện tuổi trẻ Magnolia, quên mất trong nhà kiều thê cùng nhi tử.

Hấn không chút do dự triển khai khinh công, muốn đuổi theo trên cưỡi ngựa thiếu nữ, đáng tiếc hấn một thân công phu trùng ở kiếm đạo bên trên, mà vô công của hấn thua kém rất nhiều, vì vậy tuyệt không trên cưỡi ngựa Magnolia, hoàn toàn mất đi nàng hình bóng.

Sau đó tìm kiếm nhiều năm, cũng chưa từng hỏi thăm được tên kia để hấn kinh điểm mê nữ tử, dưới cơn nóng giận bỏ vợ bỏ con, rồi nhà trốn đi.

Cuối cùng Kiếm Ma ở Lệ Giang Cổ Thành tìm được tung tích của nàng, nhưng không ngờ từ lâu thành vì người khác chi thể, còn còn lại một đứa con trai. Trong lòng hấn sinh ra đồ kị chi hòa, nhưng mà vô công đánh không lại bá kiếm sơn trang chi chúng, vì vậy hấn trong bóng tối lẳng lặng chờ đã lâu, đợi được bọn họ hai vợ chồng vì muốn thêm một cái tử nữ mà ra ngoài cầu thần bá phạt ngày, đồ trúng mai phục tập kích.

Bá kiếm sơn trang người làm không địch lại Kiếm Ma, trang chủ ngao long cũng chết thảm ở Kiếm Ma thủ hạ. Nếu không là ngao phu nhân lấy chết tương bức, e sợ vẫn là trẻ mới sinh nhi tử cũng sẽ bị Kiếm Ma giết chết.

Đều là nữ nhân, Từ Uyên đồng ý thể nàng diệt trừ Kiếm Ma, có điều, tiền đề là không thể hồng rồi nói sẽ cực chuyện tốt. Hơn nữa Từ Uyên vốn là không theo tới, thể nhưng thủ hạ người nộp lên Nhạc Sơn Đại Phật phụ cận bản đồ sau khi, lại đến ngao phu nhân mặt báo, nàng liền quyết định theo bọn họ đồng thời đến rồi.

Làm việc cẩn thận, không để lại hậu hoạn, luôn luôn đều là nàng bố cục phong cách, lần này cũng sẽ không ngoại lệ. Nhạc Sơn Đại Phật cánh tay phải chỗ có Lăng Vân Quật nơi này không rõ lai lịch sơn động, trên đỉnh núi có làng, bên dưới ngọn núi lại có mấy làng, có thể nói đường lui nhiều. Hơn nữa quanh thân vốn là nạn trộm cướp vô cùng, bây giờ đều bị Thiên Hạ Hội Thần phong đường chủ Nhiếp Phong hết mức thu nạp tru diệt, thành vì thiên hạ sẽ cánh chim.

Như Tàn Surong chiến bại, mượn tới cơ này trợ lực nhúng tay trong đó, nghĩ đến chạy trốn vậy giết cũng không khó khăn.

Bởi vậy Từ Uyên trong bóng tối cũng bố trí một tay, gọi nói sĩ cực lấy thân phận của hán viết một phong thư cho hán châu tổng binh đại tướng, để hán tập hợp Thục Xuyên Nhạc Sơn phụ cận vùng này hết thảy binh lực, cũng chia ẩn núp ở Nhạc Sơn Đại Phật phụ cận hết thảy trong thôn trấn. Một khi Tần Sương thật sự từ vây nhốt bên trong chạy trốn, còn trốn vào quanh thân những này thôn trang một trong, liền sẽ lập tức bị phục binh phát hiện, cho lần thứ hai vây quét cơ hội, sẽ làm cho Tần Sương chạy trốn không xong.

Thiên thời, địa lợi, nhân hòa tất cả đều nằm trong lòng bàn tay, nếu như vậy cũng làm cho Tần Sương đào tẩu, chỉ có thể nói lúc này thiên không vong tâm, Từ Uyên cũng không thể làm gì, dù sao thần thông không kịp số trời.

Lòng người tối thiện biến, thần quỷ cũng khó lường, hán châu tổng binh phủ tọa lạc với Đường trong thành, thành này ngay ở Đường dưới chân núi, Đường sơn bị Đường môn cắt cứ vì là môn phái trọng địa, người bình thường có thể không cách nào lên núi du lãm tên cảnh.

Giờ khắc này tổng binh bên trong phủ, tổng binh đại tướng vương Tư Minh một mặt gian trá biểu hiện, đối với khoảng chừng : trái phải hạ lệnh: "Các người nhanh đi tập kết binh mã, liền y kế hành sự. Thường sư gia đi thông báo Đường môn một tiếng, để bọn họ phái ra cao thủ, hiệp trợ bản quan cướp đoạt lần này thành quả thắng lợi!"

Một đám chúc quan tướng sĩ dồn dập lĩnh mệnh đồng ý.

Trước mắt Nhạc Sơn Đại Phật chính là lần này đất quyết chiến, cũng là Phong Vân biến hóa vị trí, thế sự khó liệu rồi!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bạng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Quyết chiến đại phật đỉnh

Chương 33: Quyết chiến đại phật đỉnh

Đêm giao thừa, người khác đều một nhà đoàn viên, thật có chút người chính là không an phận.

Tần Sương giao làm Lê Giang, kích thích một con gió Vân, tối nay thời gian nhất định có một ít người là không thể cả nhà đoàn viên, không cách nào ăn cái kia một cái com tất niên.

Không, trong khoảng thời gian này, được hán liên lụy những người kia một cũng đừng nghĩ về nhà.

Tối nay mặt trăng rất viên, còn rất sáng, nhưng đứng Nhạc Sơn Đại Phật trên đầu cái kia một già một trẻ cũng không có tâm ngắm trăng, trong mắt bọn họ chỉ có đối phương, trong lòng cũng là muốn làm sao làm chết đối phương, không phải là tương thân tương ái nha!

Liếc một cái khăn giả quần, Tần Sương xem thường nở nụ cười, nói với Kiếm Ma: "Lão gia hoả, người là sợ thua sao! Cho nên mới phải dẫn theo giúp đỡ lại đây, dự định chơi xa luân chiến a! Ha ha."

Kiếm Ma cười lạnh nói: "Hừ! Người tính là thứ gì! Vốn là lão phu liền có lấy lớn ép nhỏ hiềm nghi, cũng không bại trong tay người dưới độ khả thi, mà thắng người càng là không hề lạc thú có thể nói, sao lại lấy xa luân chiến đến tính toán người! Tiêu tử người mà nghe, lão phu thuở nhỏ năm tuổi liền bắt đầu luyện kiếm, xuất sư môn mà chưa từng bại trận, tối nay dù cho đối mặt sự phụ người Hùng Bá, lão phu cũng có tám phần mười phần thắng, huống chi là người loại này không biết trời cao đất rộng tiêu tử vất vả chưa sạch."

"Sư môn? Ta đi, hồ điệp cánh phien đi ra phong quá điệu đi! Đây hiệu ứng đem Phong Vân thế giới cho sửa mặt sao?" Tần Sương sừng sốt một chút, sau đó mặc kệ một thêm một có được hay không bằng ba, nói với Kiếm Ma: "Kiếm Ma, người trong lòng có hay không nghi hoặc vì sao ta sẽ cho người viết thư, cũng nói rõ muốn ở đây đánh với người một trận phân cao thấp! Nói vậy người cũng nên rõ ràng những năm này trên giang hồ, cũng không có bất kỳ liên quan với người Kiếm Ma người này nghe đồn, thậm chí người là ai đều không có người nào biết, mà giống ta bức này tiểu bối càng là không thể biết sự tồn tại của người."

Nghe hán như thế một giảng, Kiếm Ma mới chú ý tới mình thật giống vẫn luôn quên điểm này, khi còn trẻ từng ở phương tây lang bạt ra một điểm danh tiếng, sau đó cùng Hàn Ngọc kết hôn sinh con, vẫn luôn ở quá bán ẩn cư địa sinh hoạt, lại sau đó giết bá kiếm sơn trang trang chủ, thật sự liên triệt để ẩn cư, cơ bản không thiệp giang hồ.

Hiện tại bỗng nhiên gặp gỡ chuyện như vậy, Tần Sương lại huyền não rất hoan, cũng bởi vì chân thành ngạo phu nhân muốn cho hán ra tay diệt trừ Tần Sương, vì lẽ đó chính mình một lòng chuẩn bị ứng phó như thế nào Tần Sương khiêu chiến.

Không ngờ giờ khắc này Tần Sương nhắc lên điểm này, Kiếm Ma tĩnh tâm suy nghĩ, làm thế nào cũng không nghĩ ra trong này đến cùng chuyện ra sao,

nại không được lòng hiếu kỳ, lên tiếng hỏi: "Ngươi là làm sao mà biết lão phu ở bãi kiếm sơn trang? Ngoài ra, ngươi còn biết chuyện gì?"

"Ha ha ha ha! ! !" Tần Sương ngửa mặt lên trời cười to, bỗng nhiên như người săn đuổi nhìn thấy con mồi như thể nhìn chăm chăm Kiếm Ma, từ tú bên trong móc ra một tờ giấy đoàn, nói với hắn: "Những kia đều không trọng yếu, nhưng có một việc đối với ngươi rất trọng yếu, tờ giấy này trên viết giao dịch, ngươi mà ngắm nghía cẩn thận đi!"

Hắn sau khi nói xong, liền đem trên tay chỉ đoàn ném cho Kiếm Ma.

Kiếm Ma một tay tiếp được, không có chút nào sợ bị ám hại, còn lập tức mở ra xem, người luyện võ mắt lợi nhanh tay, lại đang tốt như vậy nguyệt quang bên dưới, tự nhiên không cần châm lửa liền có thể nhìn rõ ràng. Chỉ nhìn một lúc, Kiếm Ma ánh mắt liền trở nên phức tạp, sau đó liền nhìn thấy hắn một tay đem chỉ lần thứ hai vỡ thành đoàn, quăng lên, vĩ chỉ giương lên, phát ra một đạo kiếm khí, đem cái kia chỉ đoàn đánh cho nát tan.

"Ngươi như muốn học sẽ lão phu Đoạn Mạch Kiếm Khí, vậy thì đợi được chuyện này đạt thành ngày đi! Hiện tại, liền để lão phu dạy ngươi học được làm sao tôn trọng tiền bối việc riêng tư, miễn cho ngươi ngày sau vẫn là không hiểu sự, khắp nơi gặp rắc rối nhưng là không tốt lắm!" Kiếm Ma lời nói xong sau, liền ra tay rồi.

Chỉ tay bắn nhanh ra kiếm khí, Tần Sương cũng không dám thoát lớn, chính mình Thiên Sương Quyền nhược bạo, đối đầu Đoạn Mạch Kiếm Khí chỉ có chịu đòn được một phần. Băng Ma quyền còn không dự định bại lộ, đây chính là tự nghĩ ra một môn quyền đạo tuyệt học, vẫn chưa tới thời điểm hiển lộ ra. Tình huống như thế Bài Văn chương đúng là có thể ứng phó, có điều, Tần Sương được truyền thụ chỉ có Thiên Sương Quyền thôi.

Thế nhưng, không có Bài Văn chương, ca còn có Như Lai Thần Chương, vì vậy Tần Sương lấy Như Lai Thần Chương đối phó Đoạn Mạch Kiếm Khí!

Mặt trên đông dài nửa ngày rốt cục đầu võ, phía dưới ở Từ Uyển mệnh lệnh ra, cái kia tám vị gia tướng lặng lẽ rời đi hiện trường, ẩn núp lên núi, lấy đoạn Tần Sương đào tẩu đường lui. Mà nói sĩ cực cùng Từ Uyển hai người như tình nhân tàn bộ, dắt tay đi tới giữa sườn núi, đi Lăng Văn Quật cửa động chỗ.

Đọc theo đường đi Từ Uyển hỏi hột địa đối với nói sĩ cực nói rằng: "Vừa nãy không biết Tần Sương cho Kiếm Ma nhìn món đồ gì, hay là cuối cùng tình huống sẽ có biến hóa! Ngón ca ca, ngươi có thể phải cẩn thận lưu ý bọn họ nhất cử nhất động. Nếu là Kiếm Ma có ý định chưa trừ diệt Tần Sương, cố ý thả hắn rời đi, ngươi liền tự mình ra tay chặn giết hắn."

Nói sĩ cực một tay nắm chặt Phụng Thiên Họa kích, gật đầu đáp: "Từ Uyển muội muội, ta biết nên làm như thế nào, cũng sẽ không để cho hắn chạy thoát."

Ở phạt quang chiếu khắp bên dưới, đêm đó có vẻ càng sáng hơn, gần như uyển như ban ngày.

Kiếm Ma Đoạn Mạch Kiếm Khí lại như là súng máy như thế bắn phá, nhưng đều bị vạn tự kim quang trung hoà rơi mất, có điều, mấy đạo vạn tự mới có thể trung hoà một đạo Đoạn Mạch Kiếm Khí, bởi vậy có thể thấy được skill sự phân chia mạnh yếu.

Mất thấy Kiếm Ma càng ngày càng tiếp cận chính mình, sử dụng phạt đại vô biên, mới nhìn Tần Sương hóa thân tia chớp đại phạt pháp tương, đánh ra kim quang cự chương, lòng bàn tay có vạn tự ẩn vàng, đây là sử dụng chông chất thủ đoạn, đem phạt quang chiếu khắp ngầm có ý trong đó, so với Thích Vô Tôn càng cao mình hơn một bậc.

Lần này Kiếm Ma thu lại xem thường tâm ý, bắt đầu trở nên coi trọng, hắn không lại dùng vĩ chỉ đối phó Tần Sương, mà là sử dụng ngón áp út Đoạn Mạch Kiếm Khí, uy lực nâng cao một bước. Mà nhìn hắn song chỉ cùng xuất hiện, hai đạo Đoạn Mạch Kiếm Khí kết hợp một đạo, không chỉ đem cự chương cùng vạn tự ẩn kích cái nát tan, vẫn còn có dư kinh tấn công về phía Tần Sương.

"Đệt! Vốn là tùy tùy tiện tiện có thể xạ kiếm khí chính là BUG, uy lực lại còn như thế nghịch thiên, đem ta sợ đến tận đều muốn hư nha!" Tần Sương trong lòng làm sao nhỏ nước bọt đều được, có thể như thế nào phá giải Kiếm Ma Đoạn Mạch Kiếm Khí, nhất định phải hướng về điểm biện pháp.

Hắn lập tức lập tức sử dụng phạt động sơn hà, cùng với bính chiêu, ngươi rất mạnh, vậy lão tử liền muốn so với ngươi càng thêm mãnh!

Chiêu này kỳ thực cùng Bài Văn chương bài sơn đảo hải hàng ngũ đều không khác mấy như thế, có điều, bài sơn đảo hải sản sinh chính là xé rách hiệu quả, có thể đồng lòng liệt thạch, mà phạt động sơn hà sản sinh chính là sóng chấn động tự khí tràng, như địa chấn biển gầm giống như hung mãnh.

Đồng dạng võ công, không giống nhau người luyện võ, triển khai ra hiệu quả cũng sẽ không như thế. Thích Vô Tôn cái kia hủy diệt thức cảm giác tiết tấu kỳ thực bảo lưu người xuất gia thiện ý, còn đi không tới tối tuyệt phần cuối. Như Lai Thần Chương bên trong, chiêu này là duy nhất có thể thể hiện ra phạt cũng sẽ nộ tự tương, có thể thấy được người xuất gia cũng không phải dễ tu.

"Ma giết! ! !" Kiếm Ma hét lớn một tiếng, ngón áp út nước chảy mây trời đang lẳng không viết một chữ, ma!

Kim quang một khắc cũng không chống đỡ được, lập tức lờ mờ lui tán, nhưng là phạt quang tiêu tan không gặp sau khi, tại chỗ cũng không Tần Sương bóng người tồn tại.

"Ủm! Hắn là nhân cơ hội chạy?" Kiếm Ma cái ý niệm này lóe lên liền qua, đảo mắt nhìn xung quanh một hồi, thầm nói: "Hắn tuyệt không gì không thể có thể từ lão phu trong mắt chạy trốn, lẽ nào hắn dùng phép che mắt đào tẩu? Nếu là như vậy, tái Gia Cát thủ hạ tất sẽ phát hiện mới đúng!"

"Kiếm Ma, nhớ kỹ này một chiêu từ trên trời giáng xuống chương pháp đi! Chính là đem ngươi đánh bại chiêu thức!" Trên bầu trời truyền đến Tần Sương âm thanh.

Nguyên lai hắn ra chiêu thời điểm, mượn phạt quang hiện ra thời gian, cấp tốc leo lên vách đá, lấy khinh công mượn lực được tới bầu trời, vì vậy tại chỗ mới không thấy bóng người của hắn.

"Hừ! Ngược lại muốn xem xem ngươi lại cùng thù đoạn có thể một lần đánh bại lão phu!" Kiếm Ma ngược đầu nhìn lên tinh không, khả năng chém gió cũng sẽ không để Tần Suồng chiếm tiện nghi, vì vậy lỏ ra : mở miệng phản bác, dưới tay cũng bắt đầu chuẩn bị tụ lực phản kích.

Tần Suồng đồn quát một tiếng nói: "Trong lòng có phạt, ta chính là phạt! Tiếp chiêu đi! Vạn Phạt Triều Tông! !!"

Không ngờ Kiếm Ma nghe vậy sau khi, ánh mắt dờ dẩn một hồi, đúng như khai khiếu tinh ngộ, cũng như Tần Suồng bình thường ôn ào lên: "Thân là kiếm, tâm là ma, ma kiếm một thể, kiếm tức là ma! ! ! Tiêu tử thú, cảm tạ ngươi đề điểm, liền để ngươi tiếp ta tinh ngộ sau khi mạnh nhất một chiêu kiếm đi! Ma kiếm kinh thiên! !!"

Lời này có thể để Tần Suồng phiền muộn, hắn đang suy nghĩ: "Ta chỉ là tùy tiện gọi hai câu trang mười ba mà thôi, ngươi liền mở treo, này có còn lễ trôi hay không có thể nói a!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Băng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Ai là tốt nhất nhân vật chính

Chương 34: Ai là tốt nhất nhân vật chính

Trong chớp mắt này, Tần Suồng tâm không chỉ là bị hàng ngàn con dương đã chạy chồm mà qua, càng bị hơn vạn chỉ hồ lớn nhân dân vạn tuế của đồng nghiên ép lên đi, đôi mắt trước mắt tình huống này, yếu đuối tâm linh biểu thị rất không công bằng.

Lão tử làm một tên thâm niên người "xuyên việt", có hơn quái rất bình thường.

Có thể một mình ngươi dân bản địa, ở người "xuyên việt" trang mười ba tình huống tùy tiện hống hai câu, ngươi đột nhiên liền mở treo, lẽ nào là hầu tử mời ngươi tới đâu ta chơi sao?

Hiện trường kim quang cùng hắc mang muốn chạm, kim quang tán loạn, hắc mang xông thẳng lên trời, thắng bại ngay trong nháy mắt này phân ra đến rồi.

Kim quang chương ẩn vụn vặt, hoàn toàn không địch lại kiếm khí màu đen, Tần Suồng tân thiết thời cường xoay người khu, né tránh chí tử một đòn. Có điều, tay trái của hắn lại bị chặt đứt nửa đoạn, cả người còn đi xuống rơi xuống. Nếu không là ý chí lực khá mạnh, e sợ Tần Suồng trực tiếp đau đến bất tỉnh đi, giờ khắc này càng không thể điểm huyết cầm máu, hơn nữa rơi xuống đại phạt trước ngực thời, hai chân mượn lực hướng về Lăng Vân Quật phương hướng đạn qua bên kia.

Ở Lăng Vân Quật cửa động nhưng là có lời sĩ cực cùng Từ Uyển hai người canh gác, sao lại để Tần Suồng từ đây đường chạy trốn!

Chỉ thấy Tần Suồng lại đây trước, tay phải từ trong đai lưng lấy ra một mảnh lá cây, đặt ở bên mép, thổi bay một đạo quái dị tiếng còi.

Từ Uyển khê cau mày, hai con mắt ngầm có ý một tia nghi hoặc tình, có điều, hiện tại cũng không phải giải thích nghi hoặc thời gian, nàng nói rằng: "Ngôn ca ca, Tần Suồng bị Kiếm Ma gây một cánh tay, nội lực cũng mười không tồn ngũ, chính là cùng đường mặt lộ. Hắn như vậy vội vã chạy về phía Lăng Vân Quật, này động tất là hắn duy nhất đường lui, bây giờ phải xem ngươi rồi."

"Từ Uyển muội muội, ngươi yên tâm, có ta ở, hắn trốn không thoát!" Nói sĩ cực dứt lời, hai tay nắm chặt Phương Thiên Họa kích, bày ra tư thế, trận địa sẵn sàng đón quân địch, nhìn Tần Suồng hô: "Giàng châu tổng binh nói sĩ cực chờ đợi ở đây đã lâu, Tần Suồng, ngươi hừ muốn chạy trốn! Mau mau bỏ tay chịu trời đi!"

"Ồn ào đồ! Cho ta cút sang một bên, ngươi nên rõ ràng thật cầu không cản đường!" Tần Suồng lúc nói chuyện cũng ra tay rồi, sử dụng băng Ma quyền thức thứ tám, băng ma ảnh giết.

Chiều này cùng Vân lai tiên cảnh có chút hiệu quả như nhau tuyệt diệu, Bộ Kinh Vân Vân lai tiên cảnh là khiến người sản sinh nội tâm sợ hãi nhất ảo tượng, từ bên trong nhiễu loạn lòng người, có thể xuất kỳ bất ý phải giết. Mà Tần Suồng băng ma ảnh sát tặc là khiến người ta sản sinh chân thực ảo giác, chỉ có một là thực sự là bản thể, còn lại đều là nội lực lấy hàn khí hình thành giả thể.

Hàn khí tứ tán chu vi mấy chục mét, chớp mắt một cái trong lúc đó xuất hiện tám vị Tần Suồng, toàn bộ hướng về nói sĩ cực khởi xướng tiến công, quyền, chân, chương, đâm không giống nhau, nhưng mục tiêu đều là giống nhau, chỉ công kích nói sĩ cực mà thôi.

Nói sớ cực kỳ không ngừng cười lạnh nói: "Hừ! Tàn ảnh ảo giác, như vậy trò mèo cũng dám xuất ra, xem ra võ công của ngươi cũng chỉ đến như thế thôi! Xem bản quan Bá Vương Kịch pháp như thế nào phá chiêu số của ngươi!"

Bá Vương Kịch pháp bắt nguồn từ Tinh Võ môn xuất ra, có người nói là tây Sở bá vương Hạng Vũ sáng chế, đến từ trên chiến trường giết chóc quân địch mà lĩnh ngộ, rất có uy lực, không tầm thường người có thể luyện thành kịch pháp. Đây kịch pháp truyền lưu đến nay tổng cộng có thất thức, thức thứ nhất quét ngang ngàn quân, thức thứ hai chỉ hướng to lớn, thức thứ ba Phi Long tại thiên, thức thứ tư thô bạo ngang dọc, thức thứ năm sét đánh cừu tiêu, thức thứ sáu khí thôn sơn hà, thức thứ bảy vô địch thiên hạ.

Truyền thuyết còn có thức thứ tám Tru Tiên diệt thần cùng thức thứ chín Vũ Toái hư không, có điều, đã thất truyền.

Tinh Võ môn tự lái qua Thái tổ hoàng đế kiến chế, vợ vết đoạt được đến nay hơn 100 năm, chỉ có nói sớ học thành xong quyền sáo Bá Vương Kịch pháp, có thể thấy được có chút chiêu thức người bình thường là cả đời đều có chút ít pháp luyện thành.

Giờ khắc này nói sớ sử dụng sét đánh cừu tiêu, kích ra tự chớp giật, bí mật mang theo lời minh tiếng giết hướng về Tàn Surong, vền vền là một cái chớp mắt, tám cái Tàn Surong đều bị đâm thủng thân thể, từng người tạo thành không giống nhau thương tổn, tất cả đều biến thành tro bụi.

Chỉ có điều, nói sớ cực quá mức xem thường Tàn Surong, chân thực bản thể ẩn giấu ở ảo giác sau khi, hàn khí tiêu tan thời gian liền đột nhiên gia tốc, thông qua tầm nhìn góc chết xông quá khứ, hần nhưng chưa phát hiện. Nếu là vừa bắt đầu đối với Tàn Surong coi như như thế cao thủ mạnh mẽ tới đối phó, chưa chắc sẽ để Tàn Surong chui chỗ trống, đáng tiếc nhiều năm trước tới nay, nói sớ cực cho tới bây giờ chưa gặp được một vị để hần thật lòng đối thủ, mới dẫn đến có hôm nay sợ hãi.

Giữa lúc hần đắc ý thời điểm, nhưng không nhìn thấy phía trước có mục tiêu của chính mình, trái lại phía sau truyền đến giao thủ âm thanh.

Từ Uyển một thân bản lĩnh thiên về với mưu lược, tự thân võ công luôn luôn biểu hiện rất bình thường, nói sớ cực nóng ruột Từ Uyển bị thương, thông vôi vàng xoay người muốn đi trình diện anh hùng cứu mỹ nhân nữ tiết mục, đáng tiếc mỹ nhân cũng đã bị Tàn Surong cái này đồ lưu manh bắt.

"Ngôn ca ca, cứu ta!" Từ Uyển kinh hoàng kêu gào, bị tặc tử Tàn Surong bắt sau sợ đến khuôn mặt thất sắc, thực tại làm người thương tiếc.

Theo đuôi Tàn Surong sau khi hạ xuống Kiếm Ma thấy tình huống như vậy, phần nộ quát: "Tàn Surong, ngươi dĩ nhiên kèm hai bên nhược chất nữ lưu hạng người, vẫn tính là một tên võ giả sao? Mau mau thả ra nàng, nếu không, lão phu định để ngươi chết thảm tại chỗ!"

Lời ấy để nói sớ hết sức tức giận, tức giận nói rằng: "Ngươi cầm miệng! Để cho ta xem thật kỹ hần, nếu là dám làm bừa, các ngươi liền động thủ giết hần!"

Tuy từng Kiếm Ma cùng hạ xuống tám vị gia tướng nghe vậy, lúc này rút đao đối mặt, vây quanh Kiếm Ma, một khi hần dám lộn xộn, liền quần ẩu.

Kiếm Ma bị tám vị gia tướng vây nhốt, bản muốn động thủ, nhưng là vừa muốn rút cuộc tử, vì lẽ đó tạm thời án binh bất động.

"Tàn Surong, ngươi thả ra nàng, ta để ngươi rời đi. Nếu như ngươi sợ ta nuốt lời, vậy ta có thể cho ngươi làm con tin, mãi đến tận ngươi an toàn rồi đi mới thôi." Nói sớ cực ném binh khí đối với Tàn Surong nói như vậy, ngữ khí chỉ kiên quyết, không lệnh cấm người thay đổi sắc mặt.

Từ Uyển đối với này rất cảm động, nước mắt tự nhiên biểu lộ, nàng bị phần nói: "Ngôn ca ca, việc này không thích hợp a! Là ta tha làm liên lụy ngươi, vì lẽ đó ta chắc chắn sẽ không để ngươi vì ta mà mạo hiểm. Tàn Surong, ngươi vẫn là giết ta đi!"

Như vậy máu chó sự tình đều để cho mình cho đựng với, Tàn Surong nội tâm thực sự là rất xoắn xuýt, đến cùng là đáng chết đây! Hay là nên tha đây!

Đúng vào lúc này, phía sau bỗng nhiên hung mãnh liệt diễm, dưới tình thế cấp bách, Tàn Surong hướng về Từ Uyển sau lưng vỗ một chuông, đưa nàng đẩy hướng về nói sớ cực ôm ấp, chính mình nhưng bị ngọn lửa nuốt hết, lập tức liền mang đi, tùy theo bên trong động truyền đến Tàn Surong bị thảm tiếng kêu!

Kiếm Ma cùng nói sớ chờ mọi người vô cùng khiếp sợ, chuyện này phát sinh quá nhanh, đều không hiểu ngọn lửa kia từ đâu đến!

Có điều, bọn họ thoáng nhìn thấy trong ngọn lửa có một bộ quái thú hung tàn đáng sợ, sau lưng đều dọa ra mồ hôi lạnh. Mà bọn họ cũng không có chú ý giữa trường một vị duy nhất nữ tử ánh mắt cũng không có kinh ngạc, phản mà phi thường bình tĩnh thông dong.

Từ Uyển nhìn cửa động trên nhánh cây lưu lại hỏa diễm, trong lòng đang suy nghĩ: "Quả thế, nơi này xác thực tồn tại tứ đại thực thú một trong đến Hòa Lân, hơn nữa còn với hần là một nhóm. Để bốn tiểu thư vạn vạn không nghĩ tới chính là vừa nảy lại không ra tay thương tổn ta, nhìn như vậy đến, Lệ Giang hành trình, ngươi đến mục đích chỉ cùng Kiếm Ma có quan hệ, trong thành quá rồi có điều là vì để cho Kiếm Ma đối với ngươi có kiêng kỵ."

"Thế nhưng lần này đánh với Kiếm Ma một trận, đứt đoạn mất một cái tay, còn chặt vật mà chạy, nhưng lại không biết ngươi đến mục đích có thể hay không đạt đã tới chưa? Thôi! Nể tình bốn tiểu thư lợi dụng ngươi kiểm tra Ngôn ca ca cảm tình, biết được vẫn là rất yêu ta, hơn nữa có chút muốn biết ngươi cùng Kiếm Ma giao dịch đến cùng là cái gì! Quan trọng nhất chính là ngươi không có kéo ta lót thi đề, vì lẽ đó lần này bốn tiểu thư nên tha cho ngươi một mạng, lần sau chúng ta trở lại tràng chân chính tranh tài!"

Suy nghĩ đến đó coi như thôi, Từ Uyển đối với nói sớ nói rằng: "Ngôn ca ca, xem ra cái kia bốc lửa diễm quái thú là thật sự tồn tại, ở đây xuất hiện khả năng là cùng Tàn Surong ở chỗ thành đánh nhau, quái thú đi theo hần tới chỗ này, vì giết hần mà ẩn núp ở Lăng Vân Quyết, vừa mới lại vừa vận xuất hiện cơ hội, liền để quái thú cho đắc thủ. Hần có thể người sắp chết, lăng từ hồi đầu, bị quái thú tập kích thời mới để ta may mắn thoát khỏi với khó đi!"

"Hừm, đã như vậy, vậy chúng ta đi!" Nói rồi cực tán thành nàng lời giải thích, liền nâng nàng, đồng thời hạ son rồi đi, mà cũng không quay đầu lại nói với Kiếm Ma: "Kiếm Ma, tuy rằng mất đi Tần Sương thì thế, nhưng bản quan đáp ứng ngươi sự sẽ thay ngươi làm, tuyệt không nuốt lời."

Một lát sau, tại chỗ lưu lại không cam lòng Kiếm Ma một người ở đây, phần hận đáng đáp thật là dữ tợn khủng bố, hắn nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng: "Ngươi chết không toàn thân, lão phu thì thế nào khiến ngao phu nhân đồng ý! Hơn nữa ngươi cùng lão phu giao dịch làm sao như hoàn thành! Quái vật đáng chết, hết thấy đều là ngươi hại, đái lão phu Đoạn Mạch Kiếm Khí đại thành ngày, chính là giờ chết của ngươi đến!"

Kiếm Ma đều đi rồi, mà bên trong động náo đó một nơi, Tần Sương đã ăn vào một viên Huyết Bò Đề ổn định thương thế, nhưng là nhìn thấy chính mình đứt tay chỗ, hắn nhưng rất bình tĩnh lộ ra nụ cười, tự nhủ: "Xem ra kiếp trước bị người biến thành người mù giáo huấn còn chưa đủ sâu sắc, kiếp này đem ta biến thành cụt một tay, lần này giáo huấn thật sự,,, đau quá a! ! !"

Tần Sương một tay bùng hai mắt, khỏe mắt nước mắt hạ xuống, có thể thấy được lúc này tâm tình là cỡ nào bi thống!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Lương tâm không bị cầu ăn sạch

Chương 35: Lương tâm không bị cầu ăn sạch

Huyết, tí tí tách tách ở vang vọng!

Lệ, yên lặng không hề có một tiếng động đang chảy xuôi!

Tâm, như thời gian nhanh chóng đang suy tư!

Nghỉ ngơi một đêm, ngày kế Tần Sương sau khi tỉnh lại, hắn đang suy nghĩ một chuyện: "Vu Nhạc cùng với sạch sẽ chính là ở gia thôn, xem ra tất cả những thứ này đều là vận mệnh gây ra. Ta để Bộ Kinh Văn thu được Kỳ Lân huyết, mà ông trời bồi thường một cái Kỳ Lân Tí cho ta. Hừ! Ta nếu là không muốn, chẳng phải là lãng phí trời cao có ý tốt!"

Hắn nhìn đau nhức trạm lên, ngồi trên Mặc Dương bối, chỉ về đằng trước đối với hắn nói rằng: "Đi, đi với gia thôn, ta muốn giành cái kia bởi vì ngươi mà sinh ra Kỳ Lân Tí!"

Trong miệng còn nói nhỏ oán giận nói: "Vô Song Thành bị Hùng Bá phái con gái âm một cái, khiêu chiến Kiếm Ma lại bị hắn mở quai ngược, tại sao lại như vậy a! Kiếp trước không đạo lý đối nhân xử thế, còn dựa dẫm gia thế trang mười ba, tìm đường chết mới gặp ngược. Kiếp này biết điều vô số lần, cũng chính là đánh đập tiểu băng hữu, làm sao liền gặp báo ứng đây! Nay thỏa thỏa chính là ngược chủ lưu tiểu thuyết nội dung vở kịch a!"

Mặc Dương xe nhẹ chạy đường quen hướng về trong động nơi sâu xa đi đến, yểm đi dạo, đi hướng về phía trước có tia sáng chỗ, đi ra ngoài chính là một toà hoang vu sơn, bên dưới ngọn núi có thôn trang, chính là cái kia với gia thôn, mà cửa động bên trong có một chỗ bị long đông bích hoạ, mặt trên có khô héo đã lâu vết máu.

Tần Sương đang cùng Kiếm Ma quyết chiến thời, hắn sớm hơn cùng Mặc Dương ở trong sơn động tìm được này một cái lối thoát, mục đích chính là chiến bại thời từ nơi này đào tẩu. Dù cho Kiếm Ma đuổi tới, cũng có thể nhân cơ hội vào thôn quấy rối, dẫn ra Vu Nhạc đến cùng Kiếm Ma đánh nhau, chính mình là có thể chạy trốn. Thế nhưng, hiện tại nhưng không cần như vậy, Tần Sương tới bên này mục tiêu chỉ có một, là vì giành Vu Nhạc Kỳ Lân Tí.

Trên bích hoạ vết máu là Tần Sương, xem tranh châm biếm biết được này xem như là một khác loại bí tịch võ công, để lại có mười cường võ giả võ công. Tuy rằng Tần Sương quên mười cường võ giả tính thông đến cùng là cái nào mười loại võ công, cũng là thử vận may tiên huyết đi lên xem một chút mình có thể lĩnh ngộ được cái gì!

Kết quả để Tần Sương rất là phiền muộn cực kỳ, hắn liền cái len sợi đều không có lĩnh ngộ ra đến, có thể là đối với loại này bích hoạ bí tịch võ học sức lĩnh ngộ quá chênh lệch đi!

Kiếp trước hắn học các loại tuyệt kỹ đều là người khác tay lấy tay dạy học, hoặc là tự mình diễn luyện cho hắn xem, hay hoặc là đọc sách, chính là không có vẽ vời loại. Khả năng lĩnh ngộ của mỗi người phương hướng không giống, chính mình thuộc về loại kia nhất định phải nhìn thấy tài năng lĩnh ngộ, mà Phong Vân những yêu nghiệt kia hoàn toàn có thể xem những thứ đồ này cảm ngộ đi ra võ công.

Không chiếm được mười cường võ giả võ công có chút đáng tiếc, Tần Sương nhưng không cảm thấy tiếc nuối, dù sao thế giới này quá nhiều ngu ngu mười

ba võ công. Hơn nữa chính là kỹ nhiều ép thân, đa số thời điểm còn không bằng một môn tinh, hiện tại vẫn là tiêu hóa hết học được hết thầy võ công đi!

Tần Sương ngóng nhìn bên dưới ngọn núi với gia thôn, khói bếp nổi lên bốn phía, một mảnh an lành chi tượng, hắn cười cợt, đối với Mặc Dương khoa tay nói: "Xuống tới chân núi thôi, sau đó ngươi liền bắt đầu công kích ta, mà ta hướng về bên kia đào tẩu. Nếu như có người công kích ngươi, vậy ngươi liền giết những người kia. Thế nhưng ngươi gặp phải trên cánh tay có đồ án người, vậy ngươi liền mau mau chạy về đến trong sơn động, chờ ta trở về tìm ngươi. Nếu là ta không có đi tìm ngươi, vậy ngươi liền vẫn ở trong sơn động ngủ đi!"

"Mặc Dương, nghe hiểu ngươi liền gật gù, không hiểu ngươi liền lắc đầu một cái."

Trải qua mấy tháng ở chung, Mặc Dương cũng xác thực là tính thông nhân tính, có nhi đồng năm, sáu tuổi trí lực trình độ. Nhưng kỳ thực còn chỉ là một con súc sinh mà thôi, bởi vậy Tần Sương lấy tay ngữ đến dạy dỗ nó, để nó xem chỉ lệnh làm việc, xem là cảnh khuyến như thể huấn luyện. Còn Tần Sương tay ngữ cũng chính là cái gì cũng không hiểu người bình thường trình độ, cơ bản đều dựa vào hoà giải động thủ khoa tay đến từ sang, đến hiện ở giữa bọn họ cơ sở câu thông còn có thể, sâu hơn áo điểm liền không xong rồi.

Giờ khắc này mặc Dương Điểm Điểm đầu, tỏ ra hiểu rõ.

Đã như vậy, vậy thì trình diễn trận này tự biên tự diễn trò hay đi!

Đi tới chân núi, một người một thú truy đuổi chiến liền như vậy chụp ảnh, Mặc Dương rít gào, Tần Sương hô hoán, nhất thời gây nên vô số người quan tâm.

Một ngày kẻ sách ở chỗ Thần, bắt luận là vội vàng đi cày ruộng, vẫn là vội vàng đi chợ buôn bán, ở nhỏ nhỏ này với gia trong thôn nhưng là ở lại hơn một ngàn người. Ở này cửa thôn, người đến người đi, không ngừng mà có người ra, có người vào, đột nhiên phát sinh như thế một cái quái sự, xem trò vui bán tính lập tức để rất nhiều người dừng bước, yên lặng xem biến đổi.

"Các ngươi chạy mau a! Hỏa quái muốn tới, lẽ nào các ngươi muốn chết phải không?" Tần Sương kéo 'Thương tích khắp người' thân thể, hướng những thôn dân kia gào thét, mà vẻ mặt sợ hãi hướng về trong thôn chạy.

Một vị lão bá nhíu mày, lối ra : mở miệng hỏi Tần Sương: "Người trẻ tuổi, hỏa quái là món đồ gì? Là trong miệng ngươi hỏa quái đem ngươi thương thành như vậy sao?"

"Đại gia, chúc ngươi nhiều may mắn nha!" Đi ngang qua lão bá bên cạnh thời, Tần Sương nhẹ giọng đối với hắn nói rằng, bước chân nhưng không chút nào dừng lại, đường kính vào trong thôn đi tới.

Lão bá chính nghi hoặc tại sao người trẻ tuổi này sẽ tự nhủ ra nếu như vậy, cửa thôn đoàn người đã bạo phát hỗn loạn chi tượng, xô đẩy dẫm đạp, thất kinh tiếng kêu thảm thiết liên miên không dứt. Lão bá không rõ vì sao, chỉ nhìn thấy một đạo trùng thiên ánh lửa rơi vào đoàn người, chạm vào tức phần, người cùng trong lúc đó lại lẫn nhau lôi kéo cầu cứu, vì vậy dẫn đến số người chết bắt đầu kịch tăng.

Mặc Dương vẫn theo Tần Sương lưu lại khí tức, coi đây là hành động con đường, ngăn cản đi tới người đều bị nó sử dụng hỏa điểm xung phong tiêu diệt đi, liền ngay cả cái kia còn không phục hồi tinh thần lại lão bá cũng làm cho đóm lửa dính vào trên người, tại chỗ bị ngọn lửa đốt cháy mà chết.

Tất cả chỉ vì Tần Sương một ý nghĩ, vì đạt đến mục đích mà không chừa thủ đoạn nào, cho nên mới phải có những này người vô tội bị liên lụy.

Cái này ác mộng mãi đến tận Vu Nhạc nghe được thôn dân kêu thảm thiết kinh hoàng âm thanh, từ trong nhà chạy ra, nhằm phía cửa thôn phương hướng, nhìn thấy Tần Sương cùng Hỏa Kỳ Lân ở tranh đấu, hơn nữa Tần Sương vẫn là đứt đoạn mất một cái tay trạng thái, tức giận Vu Nhạc tại chỗ vùng vẫy tiến lên muốn tiếp nhận Tần Sương chiến đấu. Có thể Tần Sương nhìn thấy Vu Nhạc sau khi, làm bộ không địch lại, để Mặc Dương một trào đập trúng, ngã xuống đất không nổi.

Vu Nhạc càng là phần nộ vạn phần, lớn tiếng quát: "Nghiệt súc, ta tìm ngươi rất lâu, chịu chết đi!"

Kỳ Lân Tỉ dường như thiêu hồng thiết như thế, đỏ đậm nóng rực, nắm đấm trực kích Mặc Dương.

Ngã trên mặt đất Tần Sương cũng gần như kiệt sức, hắn không có vận lên nội lực đến phòng ngự, vì lẽ đó bị Mặc Dương đánh cái kia một hồi là thật sự, đối nội tạng đều tạo thành nhất định thương tích, ở ngất trước, Tần Sương nghĩ tới không phải Vu Nhạc cùng Mặc Dương giao thủ địa kết quả, mà là nghĩ đến bị hắn sai khiến Mặc Dương gieo vạ vô tội các thôn dân, tâm nói: "Các ngươi chết, ta thật sự rất xin lỗi, nhưng hiện thực chính là như thế tàn khốc. Muốn lấy được một vài thứ, đều sẽ muốn trả giá một ít thứ khác, cái gọi là song toàn tề mỹ chỉ có số ít tình huống mới có thể đạt thành."

"Tình huống bây giờ, ta nghĩ không ra lý do thuyết phục Vu Nhạc đem Kỳ Lân Tỉ chém, sau đó cho ta tặc trên, vì lẽ đó các ngươi mới sẽ vì này hi sinh. Nếu như không diễn dịch này ra khổ nhục kế, Vu Nhạc là không thể đem ta xem là người hữu duyên, mà đem Kỳ Lân Tỉ chuyển cho ta. Đương nhiên rồi, loại này kế hoạch không thể không có nguy hiểm, vì lẽ đó sinh mạng của các ngươi quyền cho là đầu tư đi! Mà ta chỉ có thể ở trong lòng nói với các ngươi ba chữ, xin lỗi!"

Hắn ngất trước, còn nhìn thấy Mặc Dương miệng phun bạo viêm đạn làm yểm hộ, xoay người vát chân lên cổ chạy trốn, nhanh chóng rời đi nơi đây. Ngoài ra còn nghe được một điểm êm tai âm thanh, còn là nam là nữ, ý thức đã mơ hồ không rõ, vì lẽ đó không cách nào nhận biết.

Vu Nhạc nghĩ đuổi theo kịp đi giết Hỏa Kỳ Lân, nhưng là phía sau vang lên nữ tử âm thanh: "Cha, không nên đuổi theo, mau đi cứu người đi!"

Nhìn Hỏa Kỳ Lân lưu lại hỏa điểm vết chân, Vu Nhạc vô cùng không cam lòng một quyền oanh trên đất, trầm giọng nói: "Đáng ghét!"

Lúc này cửa thôn nơi này hỗn loạn tung bùng, chết chết, thương thương, sống dở chết dở ở kêu thảm thiết. Có điều miễn vói tai hoạ biết dùng người môn không chút do dự ra tay giúp đỡ người trong thôn, hoặc là người của những thôn khác. Trong thôn trường bối đều đầu vào đây chỉ huy tuổi trẻ tiêu bồi hiệp trợ cứu người, còn sắp xếp người đi tìm đại phu, càng là dẫn dò thanh niên trai tráng đi tìm tấm ván gỗ, đem trọng thương người mau mau nhấc đi trong thôn y quán, mời ngồi đường đại phu xuất thủ cứu mệnh.

Vu Nhạc chỉ do phát tiết một hồi trong lòng tức giận, sau đó vẫn là nghe đi theo con gái thỉnh cầu, muốn tham dự đến cứu người hàng ngũ đi, nhưng là nhìn thấy té xiu trên đất Tần Suong, hần hoi có suy nghĩ: "Người trẻ tuổi này nhìn như đang bị Hòa Kỳ Lân truy sát, võ công cũng thật sự có tài, nhưng Hòa Kỳ Lân vì sao lại truy sát hắn đây?"

Nếu là Vu Nhạc biết nguyên nhân, e sợ tại chỗ một quyền ngay tại chỗ thuận sát Tần Suong.

Chú ý tới đứt tay chỗ, không giống như là bị Hòa Kỳ Lân cắn đứt, Vu Nhạc hơi cảm kỳ quái, hần ngón này lại là làm sao làm đoạn?

Chỗ tối có một người lén lén lút lút, tình cảnh này hoàn toàn bị thu vào trong mắt, hần tiện tiện nở nụ cười, ở thầm nghĩ nói: "Lân này lập công, nếu là đại nhân có thể tóm lại Tần Suong, ta chỉ ít cũng có thể quan thưởng cấp một! Khả khả! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Tần Suong khẩu chiến Vu Nhạc

Chương 36: Tần Suong khẩu chiến Vu Nhạc

Không biết thời gian quá bao lâu, Tần Suong rốt cục tỉnh lại, mở mắt liền nhìn thấy màn, quay đầu lại nhìn là ở một tòa tầng đá cộng thêm gỗ kiến thiết trong phòng, hơn nữa trong phòng trần ngập gay mũi mùi thuốc , khiến cho cau mày nghĩ đến: "Lẽ nào ta ở tiệm thuốc? Vẫn là cùng những kia bị thương thôn dân cùng nhau tiếp thu trị liệu! Hay hoặc là,,,,, bị Vu Nhạc cứu lại nhà?"

Này ba kết quả, Tần Suong tự nhiên là muốn lấy được nhất cái cuối cùng rồi.

Nhưng là này mùi thuốc nồng nặc vị thực sự là làm người khó chịu, hơn nữa thân thể thật là phi thường uể oải cùng không thoải mái, nơi ngực bị Mặc Dương vỗ một cái tát, hiện tại vẫn là cảm thấy có chút ngực muộn. Tần Suong chú ý nhất vẫn là tay trái của chính mình, nhìn kỹ, vẫn cứ là đứt tay tư thái.

Như vậy tình hình, Tần Suong có chút thất vọng, nghĩ thầm: "Xem ra sự tình xuất hiện bất ngờ ở ngoài biến hóa, nếu không, ta nên bị Vu Nhạc cho rằng cùng Kỳ Lân Tỉ hữu duyên người, do đó được cái kia Kỳ Lân Tỉ. Ai! Tại sao cái kế hoạch này kết quả sẽ không bằng ta mong muốn đây!"

Tần Suong không nghĩ ra, chỉ có tự mình điều tra một chút, nhìn có thể hay không tìm ra nguyên nhân.

Cổ nén ngực đau đớn, Tần Suong một tay chống ngồi dậy đến, ánh mắt nhìn, nhìn thấy trong phòng bày ra tốt hơn một chút dược liệu, tảo trên đài có vài nơi lò lửa, mặt trên đều bày ra dược ẩm ở luộc dược, bỗng nhiên ánh mắt hơi ngưng lại, dĩ nhiên nhìn thấy tốt hơn một chút cái pha lê rãnh nước, bên trong ngâm thả cánh tay, hơn nữa tất cả đều là cánh tay trái.

Trước mắt dọa người một màn để Tần Suong cảm giác được quen thuộc, cẩn thận hồi ức ngừng lại: "Ồ! Tại sao ta cảm giác có chút ấn tượng? Là kịch truyền hình cảnh tượng! Vẫn là tranh châm biếm tôi? Mặc kệ nó! Hắn là Vu Nhạc nhà hắn là được rồi. Như vậy xem ra, kế hoạch cũng coi như thành công một nửa, nửa kia vẫn cần xem chính mình nỗ lực."

Nhìn thấy những cánh tay này, Tần Suong không có chút nào cảm thấy sợ sệt, hần trong ánh mắt lại còn có một tia thường thức ý tứ, trong lòng nói: "Không nghĩ tới Vu Nhạc còn rất có nghiên cứu tinh thần, xem ra hần đến y thuật nên phi thường cao siêu, so với trên địa cầu Minh triều thời đại đều muốn vượt qua không ít. Không, cần cứ cấy ghép cánh tay bọc này vượt quá tưởng tượng đặc thủ thuật đến xem, vượt xa thế kỷ hai mươi mốt, thậm chí càng siêu trước, quả thực là thần như thế thủ đoạn."

"Đương nhiên, so với kiếp trước ta, đó là trời cùng đất chênh lệch!"

Mang theo ý nghĩ như thế, Tần Suong lúc này cũng không phải chú ý mình có thể không thể được đến Vu Nhạc Kỳ Lân Tỉ, ngược lại là nghĩ nhất định phải thu phục hắn, sau đó không cần tiếp tục phải lo lắng khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Vào lúc này, cửa gỗ bị người từ ở ngoài đẩy ra, tiến vào là một vị khuôn mặt xinh đẹp đáng yêu địa thiếu nữ xinh đẹp, đáng tiếc là cái phi trường.

Thiếu nữ nhìn thấy Tần Sương ngồi ở bên giường, kinh hô: "Người tỉnh rồi à! Ài! Không nên lộn xộn, trên người người còn có thương, nhanh nằm xuống đến nghỉ ngơi."

Nàng vội vàng đem cái đĩa một bát cháo nóng đoan bàn để tốt, lại vội vội vàng vàng lại đây đỡ Tần Sương, để hắn nằm xuống đến. Tần Sương nhưng là không dự định tiếp tục nằm xuống đến, mà là làm cho nàng đem gối đứng lên đến, bán dựa vào đầu giường ngồi.

Nhìn thấy vị này đáng yêu thiếu nữ, Tần Sương đáy lòng đã hơi có suy đoán.

Nếu như đây thực sự là Vu Nhạc nhà hắn, như vậy, thiếu nữ trước mắt nhất định là nữ nhi của hắn, với sạch sẽ.

Hắn không thể như cái kẻ ngu si như thế trực tiếp gọi ra tên của nàng, hoặc là gọi sai lại muốn tìm cớ, cái kia quá phiền phức, bởi vậy sẽ tán gẫu người cũng sẽ như vậy mở miệng: "Tại hạ Tần Sương, đa tạ cô nương ân cứu mạng, nếu không là cô nương cứu giúp, e sợ tại hạ từ lâu mất mạng quái thú khẩu bên trong."

Thiếu nữ sau khi nghe, liền vội vàng lắc đầu nói rằng: "Không! Không! Không! Tiểu nữ từ một điểm võ công đều sẽ không, làm sao có khả năng từ hóa điểm quái thú miệng dưới cứu đi công tử, vì lẽ đó không phải ta cứu người. Chân chính xuất thủ cứu giúp người là cha ta, hắn ra tay đem con kia hóa điểm quái thú đánh chạy, lúc này mới cứu công tử cùng người trong thôn. Hơn nữa cha ta không biết sao, dĩ nhiên cố ý đem công tử mang về nhà bên trong dưỡng thương, thực sự là không hiểu ra sao."

Tần Sương làm bộ kinh ngạc đáng đáp nhìn nàng, cố ý quên hắn, trực tiếp hỏi: "Cha người cứu ta! Cái kia hắn ở đâu? Tại hạ muốn làm diện cảm tạ hắn ân cứu mạng."

"Người,,,," lời của thiếu nữ đều chưa nói xong, trong phòng lại đi vào một người.

Người này mặt chữ quốc, khôi ngô vóc người, anh khí bộc phát, một đôi u buồn ánh mắt theo dõi hắn xem. Ở trong mắt Tần Sương, hắn có người trên có chứa một luồng cường giả khí thế, trong mắt nhưng giấu điểm vô biên ưu thương.

Thiếu nữ quay đầu nhìn lại, vui sướng nói rằng: "Cha, hắn tỉnh rồi, còn nói phải ngay mặt cảm tạ người cứu hắn đây!"

Đại thúc lạnh nhạt nói chuyện: "Sạch sẽ, người đi ra ngoài bên ngoài đi tản bộ một chút, cha có việc muốn đơn độc hỏi hắn."

"Ồ!" Với sạch sẽ ngoan ngoãn điểm đáp ứng, xoay người đối với Tần Sương ôn nói nói rằng: "Công tử, ta đi ra ngoài trước, người nghỉ ngơi thật tốt đi!"

Tần Sương chỉ là gật gù làm đáp lại, ánh mắt nhưng chưa từng rời đi Vu Nhạc ánh mắt, để với sạch sẽ hứng thú rất ít, mặc dù có chút không nỡ lòng bỏ rời đi trước mặt vị này tao nhã nhả nhả công tử, nhưng vẫn là nghe cha, đứng dậy đi ra khỏi phòng đi tản bộ.

Nghe tiếng bước chân của nàng đi xa sau, Tần Sương thành khẩn muốn Vu Nhạc nói cảm ơn: "Tiền bối, vô cùng cảm tạ người cứu ta, ngày sau có cần phải địa phương của ta, cứ mở miệng, chỉ cần không cho ta đi chết là được."

Này nói chính là nói cái gì! Coi mình là người nào! Đùa giỡn cũng không muốn quá tùy tiện à! Vu Nhạc đối với Tần Sương ấn tượng lập tức đi phân.

"Không cần khách sáo, cứu thôn dân thời điểm, thuận tiện mang tới người mà thôi." Vu Nhạc hơi hột bỏ qua chuyện nhỏ này, sau đó nói: "Tần Sương, thân vị thiên hạ sẽ Hùng Bá đại đệ tử, tập đến tam tuyệt một trong Thiên Sương Quyền, thế Hùng Bá đi Vô Song Thành làm việc. Bây giờ rơi vào kết quả như thế, không chỉ bị triều đình truy nã trọng phạm, ước chiến Kiếm Ma thời còn để hắn phế bỏ một cái tay. Có thể là thời vậy, mệnh vậy, người chạy trốn thời gặp gỡ truy sát người Hóa Kỳ Lân bắt đi, ai cũng không biết người thế nào có thể từ Hóa Kỳ Lân trên tay chạy thoát!"

Đem hắn đi ra lộn xộn sự thuộc như lòng bàn tay giống như giã lược tự thuật một lần, sau đó Vu Nhạc hỏi lại trong đó tự mình nghĩ biết đến điểm máu chót: "Ta đối với cái này cảm thấy rất hứng thú, không biết người có thể không vì ta giải đáp!"

Tần Sương từ lời nói liền biết những chuyện này hắn chỉ là thoáng biết một chút da lông, khả năng là ở nha môn tuyên truyền lệnh truy nã thời điểm, còn đem tội ác của hắn báo cho với dân.

Nhưng mà Vu Nhạc giờ khắc này muốn biết hắn từ Hóa Kỳ Lân nơi đó chạy trốn nguyên nhân, Tần Sương căn bản không cần suy nghĩ nhiều, cũng không nói lời nào, đầu tiên là đưa tay phải ra nắm tay, sau đó vận công gắn kết nội lực, hàn khí ngưng băng hiển lộ hết với quyền biểu, lại đối với nhạc làm ra giải thích nói rằng: "Bằng ta lấy băng khắc hóa, nếu không, từ lúc Lệ Giang Cổ Thành thời điểm, ngẫu nhiên gặp trong miệng người Hóa Kỳ Lân thời gian, có thể ta phải chết chắc."

"Ồ Lệ Giang Cổ Thành ngẫu nhiên gặp Hóa Kỳ Lân? Năm đó tổn thương nó sau khi, không ngờ nó dĩ nhiên chạy trốn tới địa phương xa như vậy đi tới, Hừ! Có điều, ta vào nam ra bắc nhiều năm như vậy, tại sao liền chưa từng nghe tới Hóa Kỳ Lân tin tức đây!" Vu Nhạc ngẫm nghĩ một phen, đối với này tái sinh nghi hoặc, liền lại hỏi: "Người là làm sao ngẫu nhiên gặp đến Hóa Kỳ Lân? Ở Lệ Giang Cổ Thành nơi nào?"

"Người muội! Lại không phải mười vạn cái tại sao, hỏi nhiều như vậy làm gì!" Tần Sương chân tâm khó chịu Vu Nhạc kẻ này đề tài nhiều, vì ngăn chặn hắn miệng, dự định nói ra: "Ta dự định đi khiêu chiến ẩn nấp ở bãi kiếm sơn trang Kiếm Ma, liền mới đi tới Lệ Giang Cổ Thành, ở ngọc bên trong ngọn long sơn có một chỗ cửa động, ta vốn là dự định mượn địa nghỉ ngơi một đêm, không nghĩ tới liền đụng với Hóa Kỳ Lân, quái thú kia truy ta đến Lệ Giang Cổ Thành bên trong làm lên, may mà ta mượn Lệ Giang chi thủy đánh nó chạy trốn chết, bằng không chết người nhưng là hơn nhiều. Mà ta thoát khỏi Hóa Kỳ Lân sau khi, trả thù lao ngư dân thay ta truyền tin. Bởi vậy mới có ở Nhạc Sơn Đại Phật bị Kiếm Ma đánh bại sự tình. Tất cả chuyện tiếp theo người cũng rõ ràng, không ngoài chính là lần thứ hai thoát ly thú miệng, trốn tới đây bị người cứu, người còn có cái gì muốn biết sao?"

Lời nói đến mức như thể trắng ra, Vu Nhạc cũng không quanh co lòng vòng, đem muốn biết sự tình từng cái từng cái hỏi rõ, liền lần thứ hai muốn Tần Sương đặt câu hỏi: "Ồ Lê Giang Cổ Thành thương tới vô tội một chuyện, ta vốn là cho rằng là người cố ý mà thôi, nhưng người cái kia nguyên do ngược lại cũng giải thích được, ta liền không tính đến. Nhưng là Kiếm Ma rất nhiều năm trước liền biến mất ở trong chốn giang hồ, nghe đồn hắn cùng một nữ tử kết hôn, vì vậy quá nổi lên ẩn cư sinh hoạt ẩn cư, từ lâu không thiệp giang hồ nhiều năm, người lại làm sao biết hắn ở bãi kiếm sơn trang!"

Cái này điểm thì có điểm nan giải thích, Tần Sương đang do dự có nên hay không bại lộ Kiếm Ma cái kia một điểm bí mật nhỏ cho Vu Nhạc biết.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Thời tới thiên địa đều đồng lực

Chương 37: Thời tới thiên địa đều đồng lực

Đường về bên trên, Ngôn Sĩ Cực rốt cục đem lời nói từ đáy lòng hỏi lên: "Từ Uyển muội muội, Tần Sương không phải là bị con quái thú kia chộp tới sao? Đại gia đều tận mắt nhìn thấy, chắc chắn phải chết, sự tình vốn nên liền như vậy kết thúc, nhưng là người tại sao còn muốn phái người bằng vào ta danh nghĩa truyện khẩu tấn cho vương Tư Minh!"

Đối với này Ngôn Sĩ Cực biểu thị không hiểu nổi, muốn cho Từ Uyển cho hắn một cái giải thích.

Từ Uyển chỉ là cười cợt nói: "Không có gì, rác rưởi lợi dụng mà thôi rồi, sẽ không xảy ra chuyện gì!"

"Rác rưởi? Tên kia làm sao đắc tội người!" Ngôn Sĩ Cực lúc này quan tâm tới vương Tư Minh chết sống, bị Từ Uyển tính toán, bình thường đều sẽ không có kết quả tốt, cơ bản đều chết hết.

"Hắn không đắc tội ta a! Có điều, lần này thuần túy lợi dụng một chút hắn, diệt trừ một ít vương bọn gia hỏa mà thôi." Từ Uyển lạnh nhạt nói, tay nhỏ nhẹ nhàng phát đen dài trực mái tóc, trong lòng lạnh lùng cho một người định ra rồi tội chết: "Có mấy người a! Điều là lòng tham không đáy, không tự lượng sức muốn lấy được quá nhiều không thuộc về mình địa đồ vật, nhưng lại không biết như vậy sẽ cho mình đưa tới tử vong thảm họa."

Nếu Từ Uyển đều nói như vậy, Ngôn Sĩ Cực cũng chỉ có thể ở trong lòng vì là vương Tư Minh mặc niệm, cầu khẩn hắn đừng chết quá thảm.

Kỳ thực giữa người và người một chút hiểu lầm nhỏ, chính là giản lược đan vài câu đối thoại bên trong sản sinh.

Ngôn Sĩ Cực nói được là vương Tư Minh, mà Từ Uyển nói chính là Tần Sương, nhưng có một chút Ngôn Sĩ Cực nghĩ đến là đúng, cái kia chính là Từ Uyển tính toán vương Tư Minh. Mà nàng lợi dụng Tần Sương đến làm quân cờ, phái người khác đem vương Tư Minh cho tướng quân, một ván định sinh tử, kết quả chính là hắn chỉ ít sẽ bị phán một mưu phản tội lớn, rơi vào di diệt cửu tộc kết cục.

Vì không ở lại nhược điểm, Từ Uyển phái một tên gia tướng lấy Ngôn Sĩ Cực danh nghĩa cho vương Tư Minh truyện một khẩu tấn, nói Tần Sương thoát khỏi bọn họ vây quét, bị thương nặng đào tẩu, xin hân thời khắc lưu ý quanh thân làng, một khi gặp gỡ Tần Sương, lập tức phái binh tiêu diệt. Còn công lao này liền nói mình không muốn, quyền làm kết giao hân người bạn này lễ ra mất.

Cho tới Hòa Kỳ Lân bắt đi Tần Sương, điểm ấy chi tiết nhỏ tự nhiên là quên.

Bởi vậy vương Tư Minh tự nhiên là bị Từ Uyển lừa, mà hân mang tới Đường môn bên trong cao thủ, mục đích chính là cướp công lao, không nghĩ tới vẫn đúng là đưa tới cửa, không nắm bạch không nắm.

Tần Sương lúc này còn tưởng là thực sự là thuần túy rác rưởi lợi dụng.

Lấy Từ Uyển suy đoán, Tần Sương không có khả năng lăm trắng trốn xuất hiện ở trong đám người, một trong số đó hân sẽ chọn lặng lẽ lên vào hiệu thuốc mua thuốc kim sang, thứ hai là dịch dung sau khi, quang minh chính đại lẫn vào bên trong đám người, đi hiệu thuốc mua thuốc, tới sau một khả năng tính là chính hân có chuẩn bị tốt được, liền thả ở trong sơn động, bởi vậy ở bên trong hang núi dưỡng thương mấy tháng mới khả năng rời đi.

Dù cho tính sai cũng không thể gọi là, nếu như Tần Sương gặp gỡ vương Tư Minh quân đội, song phương đánh tới đến, như vậy cũng không sai, ngược lại đối với với mình chân chính kế hoạch cũng không lo ngại.

Từ Uyển chân chính thủ đoạn là phái cái kia tám tên gia tướng tiến hành một phen giết chóc, mạo danh người Nhật bốn giết chóc một ít danh môn vọng tộc, còn có triều đình muốn viên. Những người kia đều cùng vương Tư Minh không hợp, còn đã từng bởi vì một ít chuyện đắc tội rồi quá hân, vì lẽ đó chỉ cần ở hiện trường lưu lại điểm dấu vết, liền có thể giả họa cho vương Tư Minh. Tội ác của hân sẽ có tư mộ đồng doanh vô sỉ, tàn hại quan chức cùng

danh sĩ, ý đồ chiếm đất làm vua, mưu nghịch triều đình, như vậy vương Tư Minh muốn bắt từ cũng không được.

Này trong kế hoạch, Tần Sương vẫn đúng là chỉ là một té đi nhân vật, đi cái bãi mà thôi.

Chỉ có điều, Từ Uyên mưu tính nhưng giúp Tần Sương một thiên đại một tay, có thể có một số việc là từ nơi sâu xa liền nhất định đi!

Hậu sự tạm thời không đề cập tới, hai người bọn họ một bên du sơn ngoạn thủy, một bên không càng điểm mấu chốt nói chuyện yêu đương, đường về đường xá thật là có điểm xa a!

Kiểm Ma một người đàn ông độc thân chạy đi nhưng là nhanh chóng, có một việc làm hắn do dự bất định, cái kia chính là cùng ngao phu nhân ước định. Nói là bắt được Tần Sương đầu người cho nàng xem, liền đồng ý theo hắn du lãm Lệ Giang Cô Thành, tốt như vậy tán gái cơ hội, Kiểm Ma chân tâm không muốn bỏ qua a!

Nhưng là Tần Sương bị con kia hỏa điểm quái thú bắt đi, chết là chết chắc rồi, có thể chết không toàn thân, làm sao bắt được đầu người cho nàng xem đây?

Nếu là như thực chất cùng ngao phu nhân giảng, Kiểm Ma không cần đoán liền biết ngao phu nhân nhất định cho là mình là ở lừa nàng, ngày sau khẳng định càng khó gặp mặt một lần. Mà đề Ngôn Sĩ Cực bọn họ làm chứng, đến vẫn có chút cơ hội, có điều, Từ Uyên nhưng thay thế Ngôn Sĩ Cực từ chối hắn, nói rõ thanh quan khó đoạn chuyện nhà, còn nói có muốn đi giúp thiết diện thiếu niên vào Tinh Vũ Môn làm bộ khoái, miễn cho bỏ qua Tinh Vũ Môn mỗi năm một lần đại niên mười lăm phóng vấn thời cơ.

Bởi vậy Kiểm Ma chỉ có từ bỏ đề bọn họ hỗ trợ, có thể lại không muốn bỏ qua tốt đẹp như vậy cơ hội, trong lòng vì việc này huyên não không thể tách rời ra, vô cùng mâu thuẫn.

Có điều, Kiểm Ma cũng là ngoan nhân một, bằng không cũng không làm được giết người trượng phu, đoạt người kiều thê, hi làm cha làm cái kia tiếp bàn hiệp, thế ngao long con nuôi thành nhân, vì vậy quyết tâm, làm ra một Ly Miêu Hoán Thái Từ quyết định: "Ngao phu nhân, không phải lão phu không muốn nắm Tần Sương đầu người cho ngươi, mà là tiểu tử kia bị quái thú bắt tay, lão phu cũng bó tay toàn tập a! Bây giờ chỉ có giết người thế thân, tất cả những thứ này đều là bởi vì lão phu thật sự yêu ngươi, cho nên mới ra hạ sách này, ngày sau ngươi thì sẽ thông cảm lão phu nỗi khổ tâm."

Làm ra như vậy quyết tâm, dưới chân càng là liên tục, qua lại ở trong rừng cây.

Bên kia với gia thôn, hôm nay hán châu tổng binh đại tướng vương Tư Minh tập kết trọng binh ở đây, còn tới nơi tuyên dương Tần Sương làm ác, đề cầu biết được Tần Sương chỗ ẩn thân.

Ngày đó một vị tiểu binh vừa vận từ ngõ nhỏ bên trong tắt xong niệu, trong bóng tối nhìn thấy Tần Sương bị Hóa Kỳ Lân 'Truy sát' đến đây, cuối cùng bị Vu Nhạc ra tay cứu giúp.

Hắn bản muốn truy tung Vu Nhạc muốn dẫn Tần Sương đi nơi nào, không ngờ bị Vu Nhạc phát hiện, đơn giản một quyền liền quật ngã hắn, té xiù xuống đất thật một hai canh giờ mới tỉnh lại. Bởi vậy người tiểu binh này mất đi Vu Nhạc cùng Tần Sương hình bóng, trở lại bẩm báo vương Tư Minh còn bị tàn nhẫn phê một trận. Nhưng vương Tư Minh nể tình hắn phát hiện Tần Sương tung tích có công, vì vậy tăng lên làm một cái tiểu đội trưởng, hơn nữa còn phái hắn hôm nay ngay ở trước mặt thôn dân trước mặt, tuyên truyền Tần Sương tất cả tội, hắn càng là ra sức làm này việc xấu, còn nhanh mồm nhanh miệng đại dụ dỗ thôn dân báo cáo Vu Nhạc cùng Tần Sương.

Đáng tiếc Vu Nhạc ít giao du với bên ngoài, không người nào biết hắn, nhà lại không ở trong thôn, mà là ở ngoài thôn nhạc trong núi. Hay bởi vì Vu Nhạc ngày ấy mang đầu bồng, xuất thủ cứu thôn dân, có ân với người, bọn họ sẽ không lấy oán trả ơn.

Trong thôn lưu manh vô lại nếu dám báo cáo, thôn dân cái thứ nhất liền sẽ không bỏ qua bọn họ, đại gia đều là người trong thôn, đối với bọn họ nhưng là biết gốc biết rễ, tuyệt đối chạy không thoát.

Vu Nhạc cũng là hôm nay xen lẫn trong thôn nghe nói những chuyện kia, sau khi về nhà mới lẩm ra : mở miệng ép hỏi Tần Sương. Hắn thờ phụng tai nghe là giả, mắt thấy là thật, sẽ không lỗ mãng làm việc. Nếu như Vu Nhạc thuộc về tính khí lỗ mãng hán tử, Tần Sương sớm đã bị hắn một quyền thuận sát.

Nhưng Vu Nhạc cùng Tần Sương trong lúc đó vẫn đáp, kết quả nhưng là để Vu Nhạc vô cùng tức giận.

Như Kiểm Ma ở đây, Vu Nhạc nhất định ra tay giết.

Đến cùng Tần Sương nói với Vu Nhạc Kiểm Ma cái gì không thể không nói bí mật nhỏ đây!

Kỳ thực những thứ này đều là việc nhỏ, không quan trọng lắm, trọng yếu chính là Thiên Hạ Hội bao phủ phía nam, lúc ẩn lúc hiện đã có nhất thống giang hồ tư thế, chiêu hướng phát triển bên dưới, hầu như nhuệ không thể đàn. Phía nam mất đi Vô Song Thành lớp bình phong này, lại là rấn mất đầu tình huống, làm sao có khả năng ngăn cản được Thiên Hạ Hội địa xâm lược đây!

Giang hồ lại sẽ có hay không có quật khởi một viên ngày mai ngôi sao, ngăn cản Hùng Bá ngầm chiếm thiên hạ đã tâm đây!

Tựa hồ Tần Sương hồ điệp cánh quạt gió thổi lửa quá mạnh mẽ, Thiên Hạ Hội thế lực đã siêu thoát nguyên thế cuộc.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Hốt Du Đại Sư Tàn Sương

Chương 38: Hốt Du Đại Sư Tàn Sương

Đổi mặt Vu Nhạc hùng hổ dọa người, Tàn Sương ung dung cười nói: "Vốn là có chút bí sự, ta là không nên tiết lộ ra ngoài. Có điều, người nếu hỏi, ta lại không nói, khả năng này cái mạng nhỏ liền qua đời ở đó đi!"

Lại đang nói cái gì mê sảng đây!

Nhưng hắn muốn thật không nói ra vóc dáng ngộ dần xấu, Vu Nhạc thật là có khả năng giết hắn.

Thấy ở nhạc thờ ơ không động lòng, chỉ là lẳng lặng chờ đợi hắn trả lời, Tàn Sương bắt đầu dè dặt, không thể làm gì khác hơn là 'Như thực chất' cho biết: "Tiền bối, muốn biết Kiếm Ma sự trước, vẫn bối có một vài vấn đề muốn hỏi một chút người, không biết tiền bối có từng gia nhập qua sông hồ bang phái, hoặc là môn phái võ lâm?"

Không biết hỏi cái này có ích lợi gì, thế nhưng Vu Nhạc vẫn là thành thật mà nói: "Không có, ta từ trước đến giờ đều là một người độc lai độc vãng, không cùng bất kỳ môn phái nào tổ chức có giao du."

Như vậy liền dễ làm, Tàn Sương nói liền miên mà nói: "Tiền bối có thể rõ ràng trên giang hồ bất luận là nhân tân địa phương bang hội tổ chức, cũng hoặc là diện tích kiến tông lập phái võ lâm hào kiệt, bọn họ đều có một cộng đồng đặc điểm, cái kia chính là tình báo linh thông. Trên giang hồ có cái gì gió thổi cỏ lay, bọn họ đều có khả năng có biết một, hai, không phải vậy còn làm sao ở trên giang hồ tiếp tục sống! Tiền bối người cũng là người trong giang hồ, hẳn phải biết bất luận là triều đình vẫn là giang hồ, ngang ngửa ở trên lưỡi đao kiếm cơm ăn, hơn nữa là như vậy không dễ dàng a! Chỉ cần sơ ý một chút, thì sẽ vạn kiếp bất phục, diệt môn tuyệt hậu đều là chuyện thường xảy ra."

Nghe được diệt môn hai chữ này, Vu Nhạc ánh mắt có chút lấp lóe, tựa hồ nhớ tới một số không muốn nhớ tới đến sự tình.

Tàn Sương chú ý tới điểm ấy chi tiết nhỏ, hắn tâm hiểu được ý, trên mặt vẫn là tiếp tục nói: "Thiên Hạ Hội do văn bối sư tôn Hùng Bá sáng chế, vốn là có ngầm chiếm thiên hạ dã tâm, vì vậy Thiên Hạ Hội mạng lưới tình báo tự nhiên là trải rộng thiên hạ các nơi. Vì lẽ đó vì thiên hạ sẽ chiếm đoạt giang hồ thế lực mà sưu tập tình báo làm chuẩn bị, tự nhiên là không thể thiếu một chuyện, bằng không, Thiên Hạ Hội cũng không thể nhanh như vậy dẹp yên phương bắc phản kháng thế lực."

"Kiếm Ma tự xuất đạo đến tới nay liền rất mạnh mẽ, tình báo của hắn là không thể bỏ qua, văn bối biết hắn sự cũng không kỳ quái. Văn bối sở dĩ đi khiêu chiến Kiếm Ma, vừa đến là lòng tham võ công của hắn, muốn mượn thế ép người mưu đoạt hắn Đoạn Mạch Kiếm Khí, hai là muốn vì võ lâm trừ một đại hại, lấy cáo bị Kiếm Ma làm hại những người kia trên trời có linh thiêng!"

Làm cái thứ nhất lời nói dối nói sau khi đi ra, tự nhiên sẽ liên tiếp giấu đầu hở đuôi đem cái thứ nhất lời nói dối viên mãn, mặt sau cũng là càng nói càng hơn nhiều. Giờ khắc này Tàn Sương có thể nói là kẻ già đời, tuy rằng phần lớn thời gian đều yêu thích dùng võ lực giải quyết vấn đề, nhưng tình cờ vẫn là đồng ý động não, dùng miệng độn đến dao động người.

Vu Nhạc tương đương ngạc nhiên Tàn Sương cười mở, hơi có nghi ngờ nói: "Người! Ta xem người là lưu luyện võ công của hắn là thật, cái gì vì là võ lâm trừ hại là giả đi!"

Bị lừa rồi, cái kia tất cả liền dễ làm, Tàn Sương những câu nói này nửa thật nửa giả, tuy rằng bị Vu Nhạc như vậy nói thẳng chất vấn, thế nhưng không có chút nào lúng túng, trái lại rất thần nhiên địa nói rằng: "Tiền bối, nhiều luyện một môn mạnh mẽ võ công, chẳng lẽ không được không? Văn bối liền học được một môn Thiên Sương Quyền, nếu là tam tuyệt đều học, như sư tôn cường đại như thế, văn bối há sẽ quan tâm cái gì Đoạn Mạch Kiếm Khí!"

"Cho tới vì là võ lâm trừ hại việc này thật sự giả không được, giả thật không được, văn bối nói đều là nói thật thôi. Tiền bối nếu như không tin văn bối nói, có thể nhớ kỹ văn bối nói, ngày sau tự mình đi ngầm hỏi hỏi thăm một phen, phân biệt thật giả cũng có thể. Nếu là giả, văn bối này cái mạng nhỏ chờ tiền bối tới lấy, nếu là thật, văn bối không chỗ nào cầu."

Tàn Sương lời hung ác đều đặt ở này, Vu Nhạc chân tâm không hiểu Kiếm Ma nơi nào làm ác!

"Liên quan với Kiếm Ma sự tình, người mà nói nghe một chút!" Hắn nghe tới tin tức không nhiều, nhưng chưa từng nghe từng tới Kiếm Ma có cái gì làm ác, liền vẫn là đề hỏi cho rõ, nhìn Tàn Sương nói như thế nào.

Kể chuyện xưa, có Đoạn Lăng tình báo làm to cương, Tàn Sương tự nhiên là tay đến đem ra: "Kiếm Ma xuất thân không rõ lai lịch, chỉ biết hắn vừa bắt đầu xuất hiện là ở tây bắc Thanh Châu cảnh nội, hơn nữa khiêu chiến các nơi danh môn kiếm phái, hoặc là địa phương trên giang hồ có tiếng kiếm khách,

có điều mấy năm liền thanh danh vang dội. Đối thủ của hắn sau khi chiến bại bị giết chết, tuy nói kị rồi sinh từ khế ước, ai có thể đồng ý chân tâm từ chiến! Mà có mấy người tự biết không phải là đối thủ của hắn, bởi vậy căn bản là không muốn đánh với hắn một trận, nhưng vẫn bị hắn ra tay giết, càng là giết toàn gia diệt môn."

"Phụ cận mấy cái châu cảnh bên trong giang hồ nhân sĩ cơ bản cũng không muốn nhắc lên Kiếm Ma, là cổ hắn những chuyện kia truyền lưu không lớn, không đề cập tới cũng được. Có một cái bí sự chính là nhờ số trời run rủi mới biết được, hắn có một vị sư đệ, danh kiếm tham, cũng chính là tại trung nguyên tình cờ lộ diện kiếm bản. Là huynh đệ hai người đều thích một vị xinh đẹp như hoa giang hồ nữ tử, kỳ danh Hàn Ngọc, mà nữ tử này cuối cùng lựa chọn kiếm tham, cũng không phải Kiếm Ma."

Có vẻ như Vu Nhạc không phải cái êm tai chúng, cùng tiểu hài tử như thế yêu thích xen mờn: "Lẽ nào Kiếm Ma đồ kỵ hai người bọn họ, cho nên muốn đem bọn họ đều giết, mà Hàn Ngọc vì cứu kiếm tham, chính mình liều mình thế kiếm tham đỡ Kiếm Ma địa một đòn trí mạng, mới làm cho kiếm tham tránh được một kiếp!"

"Ta X yêu! Không nghĩ tới tên này còn có như thế máu chó trí tưởng tượng, không đi làm biên kịch hoặc là tiểu thuyết gia, thực sự là khuất mới a!" Tần Sương đương nhiên sẽ không thật sự đi nhỏ nước bọt Vu Nhạc, thuần túy trong lòng phán đoán liền được rồi, ngoài miệng nên nói cái gì chính là nói cái gì: "Không, tiền bối đoán sai, sự thực cũng không phải như vậy."

"Trên thực tế Kiếm Ma chỉ là lược thi tiểu kếp, biết kiếm tham vô cùng si luyện hảo kiếm, so với tình nghĩa nữ nhân, kiếm đối với hắn càng quan trọng, vì vậy Kiếm Ma dùng hắn long tuyến bảo kiếm cùng với giao dịch, để hắn từ bỏ đối với Hàn Ngọc cảm tình, cũng cao bay xa chạy. Kiếm tham đáp ứng một tiếng, hơn nữa thật sự ở trước khi kết hôn mấy ngày liền nhân mãn đêm cao bay xa chạy, rồi đi bọn họ."

"Kiếm tham đi tới Trung Nguyên, khả năng có chút hối hận, cho nên mới sửa lại tên, từ đây gọi kiếm bản. Mà lưu lại Hàn Ngọc biết được việc này sau khi, nằng nằng lòng thoái chí, dưới con nóng giận liền gả cho Kiếm Ma, sau đó cùng hắn sinh một con trai. Ba người yêu say đắm cảm tình chuyện cũ chấm dứt ở đây, nguyên bản bọn họ cả đời liền nên ẩn cư cuối đời, chỉ từ cùng sẽ không tái xuất giang hồ, đáng tiếc thiên không bằng người nguyện."

"Nào đó nhật Kiếm Ma luyện công thời ngẫu nhiên gặp phải chạy về gia một vị nữ hiệp, nữ tử này hiệp thanh lệ thoát tục, có một luồng mây liễu không nhưng mây râu khí chất, để Kiếm Ma vừa gặp đã thương, đáng tiếc lúc trước không đuổi kịp cười tuấn mã nữ hiệp. Có mà sau đó Kiếm Ma quăng gia con rơi, vì là chính là đi tìm nàng, muốn cùng nàng như hình với bóng."

"Nhưng là nàng tìm tốt hơn một chút năm cũng không tìm tới, lại có một ngày bởi vậy tương tư bệnh mà dẫn đến luyện công tẩu hỏa nhập ma, gây thành một hồi bi kịch. Thế tử Hàn Ngọc bị giết, nhi tử bị hắn đâm diện, viết đến Kiếm Ma con trai bốn chữ, sau đó tự mình rời đi, mặc kệ hài tử chết sống. Cuối cùng để hắn tìm tới tên kia nữ hiệp, nguyên lai nàng là hắn châu phú thương con gái, hơn nữa đã lập gia đình, còn sinh một hài nhi."

Vu Nhạc không lắng nghe cổ sự, lại tới xen mờn: "Hán châu phú thương con gái! Kiếm Ma hiện nay ẩn nấp ở bãi kiếm sơn trang! Lẽ nào trong này có quan hệ sao?"

Tần Sương thật muốn quát hắn hai lòng bàn tay, đánh gãy người khác tâm tư thực sự là ân khiến người ta khó chịu, hiểu không?

Có điều, Tần Sương có thể không dám làm như thế, liền thành thật trả lời nói: "Đúng, cái kia phú thương họ Mộc, tên có tài, nữ gọi Magnolia, gả cho bãi kiếm sơn trang ngạo Long trang chủ, sinh một nhi tử tên là Ngạo Thiên. Kiếm Ma một thân một mình có thể đánh không lại toàn bộ bãi kiếm sơn trang, bởi vậy tìm cái cơ hội ở bên ngoài một bên phục kích bọn họ, đem ngạo Long trang chủ giết chết, nếu không là ngạo phu nhân lấy chết tương bức, e sợ Ngạo Thiên cũng không sống sót được."

"Ai! Bây giờ nhưng người biết được cái bên trong chân tướng, đáng thương cái kia Thiếu trang chủ Ngạo Thiên có thể nói là nhận giặc làm cha, ngạo phu nhân mỗi ngày càng là sống ở nước sôi lửa bỏng bên trong, sống không bằng chết a!"

Nghe được như vậy chân tướng, Vu Nhạc ghét cái ác như kẻ thù, làm quyền kế tiếp đập một cái bàn đá, cái kia bàn đá theo tiếng mà nát, hắn phần nộ quát: "Súc sinh!"

Gian kế thực hiện được, Tần Sương có thể sẽ không bỏ qua cơ hội, làm thừa thắng xông lên nói rằng: "Văn bối có ý định vì là võ lâm diệt trừ Kiếm Ma, càng là hữu tâm vì thiên hạ bách tính mưu phúc lợi, thế sống chết phải giết con quái thú kia. Chỉ tiếc hiện tại chỉ kiên nhưng thể tàn, dĩ nhiên hữu tâm vô lực."

Chỉ thấy Tần Sương trên người hàn khí lập lòe, lại như nền tàn trong gió, bất cứ lúc nào có thể diệt giống như vậy, ý chí tình bỗng nhiên trở nên như vậy sa sút.

Vu Nhạc thấy này tình hình, nhớ tới lúc trước một phen đối với trong lời nói bốn chữ, lấy băng khắc hóa, trong lòng hơi có suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Băng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Tinh Vũ Môn tạo thần kế hoạch

Chương 39: Tinh Vũ Môn tạo thần kế hoạch

Thông báo một hồi, lại quá mấy chương sẽ chính thức tiến vào nội dung vở kịch. (lời tác giả)

Người trong giang hồ phiêu a! Nào có không bị chém a!

Nói phỏng chừng chính là Tần Sương hiện nay địa tình hình đi!

Cái kia một ngày đàm phán qua đi, Vu Nhạc nói có một số việc muốn làm, liền rời đi, lưu lại con gái của chính mình Vu Sở Sở đơn độc chăm sóc hấn. Đương nhiên, còn ra tay đem Tần Sương một ít huyết vị cho điểm, nếu không, làm sao có khả năng yên tâm để nữ nhi bảo bối của mình cái nàng đơn độc ở chung.

Có điều, điểm huyết niệm phong lại đan điền khí, khiến cho hấn không thể điều động cũng chỉ là mặt ngoài thủ đoạn. Vu Nhạc tự nhiên là có hai tay chuẩn bị, lên lút còn dặn Vu Sở Sở cho hấn chữa thương uống thuốc Đông y bên trong rơi xuống điểm hàng lậu, chủ yếu là khiến cho hấn cả người không còn chút sức lực nào, tinh thần uể oải suy sụp.

Bên kia Tần Sương ở khổ não rất nhiều chuyện, mất đi một cái tay cũng đủ hấn phiền, cũng còn muốn phiền làm sao trở thành Vu Nhạc con rể, hay là như vậy liền có thể được Kỳ Lân Tỉ cũng khó nói.

Một bên khác Từ Uyển trên đường cùng Ngôn Sĩ Cực phân biệt, nàng trực tiếp hướng về Thiên Châu tìm cha nàng thương lượng một ít chuyện, Ngôn Sĩ Cực vẫn là đường cũ trở về Giang châu. Hấn cũng không thể thời gian dài rời đi chính mình chương quản địa giới, bằng không, sẽ bị Ngự Sử kết tội tự ý rời vị trí, trì một độc chức chi tội, vậy thì xui xẻo rồi.

Ngày đó châu chính là Trung Nguyên đông thắng Cửu Châu bên trong trọng yếu nhất, hoàng thành kinh sư an vị rơi vào này châu bên trong, có Ngự lâm quân đóng quân ở đây, bên trong hoàng thành càng là có cấm quân thị vệ, coi là thật là vững như thành đồng vách sắt. Mà kinh thành thổ địa tuyệt đối là tấc đất tấc vàng, dù sao cũng là một cái quốc gia tối phồn vinh, giới nhất thể hiện trị thể hưng thịnh địa phương.

Nhưng tất cả lại sẽ có ngoại lệ tồn tại, tỷ như ẩn nấp ở kinh thành vùng ngoại ô hoang sơn dã lĩnh Tinh Vũ Môn, không danh chấn giang hồ, cũng không tên hiện ra triều đình, khác nào không người hỏi thăm người sa cơ lỡ vận.

Tinh Vũ Môn, một nhân vật cực kỳ đặc thù, cư triều đại sử sách ghi chép, Tinh Vũ Môn là ở Thái tổ hoàng đế ngày mai sáng chế, chuyên môn bồi dưỡng cao thủ, dùng để bảo vệ hoàng tộc, bởi vậy có cái nhã xưng gọi Hộ Long bộ tộc.

Nhưng là trải qua đời thứ tám hoàng đế thời, không biết cái kia đoạn thời kì chuyện gì xảy ra, thế nhân không thể nào biết được. Tinh Vũ Môn từ đó trở đi xuống dốc không phanh, thoát ly quyền lực trung tâm, cũng đã rời xa giang hồ, nghe điều không nghe tuyên từ đó mà tới. Bây giờ Tinh Vũ Môn chỉ có thể triều đình bồi dưỡng bộ khoái nghĩa vụ, triều đình cũng bởi vậy mới phát tiền lương cho Tinh Vũ Môn, còn địa vị vẫn là như thế đặc thù, không ai dám đắc tội, cũng không ai muốn phản ứng Tinh Vũ Môn.

Hôm nay có một 'Người nhà' trở về, Tinh Vũ Môn đề mấy ngày trước liền nhận được tin tức, có thể những tên kia không phải chuẩn bị buổi tiệc hoan nghênh giai nhân trở về, mà như cây đổ bầy khi tan, nghe môn chủ công bố tin tức này sau sau khi, môn nhân giải tán lập tức, chui xuống đất chui xuống đất, phi thiên phi thiên, cái kia thất kinh tình cảnh chân tâm không dám nhìn.

Từ Uyển trở lại Tinh Vũ Môn chỉ nhìn thấy một vị đại thúc tuổi trung niên ngồi ở trong đại viện, một bình trà nắm trong tay, tay nâng thư lại nhìn, thụ cùng lão nhân, hình ảnh này làm sao như vậy tiêu điều cô tịch!

Hấn chính là Tinh Vũ Môn môn chủ, tử ngao.

"Cha, các sư huynh sư tỷ có phải là ngựa người dương? Bốn tiểu thư trở về bọn họ càng không dám đến nghênh ta, Hừ!" Từ Uyển chậm rãi hướng đi tử ngao bên cạnh, một mặt tức giận tả oán nói, nhìn đáng đáp đối với đồng môn oán niệm không ít.

Nghe nàng lời này, tử ngao khóe miệng không tự nhiên đánh súc một hồi, nghĩ thầm: "Người này tiểu ma đầu, ai dám thấy người a! Mấy vị sư huynh sư tỷ từ nhỏ liền bị người dẫn dắt sợ, sau khi lớn lên càng là làm trầm trọng thêm, buộc bọn họ cùng người tạo phản. Nếu là có người dám ra đây thấy người, há không phải nói đáp ứng cùng người tạo phản! Như vậy trái tim của ta e sợ đều không chịu được a!"

Ở đáy lòng nhỏ nước bọt con gái, tử ngao trên mặt có thể sẽ không như thế nói, chỉ là nghiêm mặt nói với nàng: "Người a! Ở bên ngoài cùng tiểu tử thói kia phong được rồi, rốt cục xá đến trở về rồi sao?"

Trong miệng hấn tiểu tử thói tự nhiên là chỉ Ngôn Sĩ Cực.

Từ Uyển đi tới tử ngao phía sau, bắm vào đại thúc sau lưng, ngón tay nhẹ nhàng lôi kéo đại thúc chòm râu, làm nũng nói: "Cha! Người cũng đừng như vậy không ưa Ngôn ca ca, chờ ta trợ hấn ngồi trên đế vị, con gái chính là hoàng hậu,غمغم lại liền cảm thấy mỹ mỹ cộc!"

Tử ngao bỗng nhiên nhú mày, có chút không thích địa nói rằng: "Gia thế chúng ta đại trung lương, ở này một đời e sợ cũng bị người thất bại danh tiếng,

thực sự là oan nghiệt a! Đúng rồi, lần này rồi nhà trốn đi ba năm, vì phụ liên phạt người đóng cửa suy nghĩ lỗi lầm ba tháng, mau mau trở về phòng đi, không phải vậy người đảm kia sư huynh sư tỷ cũng không dám trở về, đầu đường xó chợ thật thê lương!"

"Hừ! Đáng đời, ai bảo bọn họ không cùng bốn tiểu thư hỗn." Từ Uyển ngạo kiêu bỏ lại câu nói này, như một con kiêu ngạo thiên nga nghênh đầu địa đi rồi.

Thấy nữ như vậy, tử ngạo nhất thời cười khổ không được, chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Ở nàng đi rồi, có một mạo mỹ nữ từ một bức tường vây mặt sau bốc lên đầu, như làm tắc như thể cẩn thận nhìn một cái, nhìn thấy Từ Uyển thật sự không lại sau khi, cả người đều thở phào nhẹ nhõm, lúc này mới leo tường đi vào trong vườn, đến tử ngạo trước mặt hành lễ nói: "Sư tôn, tiểu sư muội lần này trở về sẽ không thật sự trụ ba tháng mới đi sao? Vậy chúng ta nhưng là thăm nha! Sư tôn, đáng thương đáng thương ngài các đệ tử đi!"

Tên nữ đệ tử này một bộ tâm thần chưa định đáng thương đáng đáp, tử ngạo đã sớm tập mãi thành quen. Mỗi lần Từ Uyển trở về, Tinh Vũ Môn nhất định náo loạn, bọn họ đều sợ Từ Uyển sợ đến đổi mạng. Nếu như có một ngày Từ Uyển ở bên cạnh hân, bọn họ lại sắc mặt bình thường đứng ở trước mặt hân, tử ngạo vậy tuyệt đối là lão hoài an ủi.

Có điều, tử ngạo biết đó là không chuyện có thể xảy ra.

"Lần này nàng biểu hiện rất nghe lời, không có đối với ta cái này làm cha hạ độc, cũng vừa không có ra tay chơi đùa người, có thể thấy được lần này nàng định là mang theo mục đích về kinh." Từ ngạo nói tới này, liền không nói tiếp, cầm lấy bình trà trong tay uống lên.

Nữ đệ tử nghe vậy sau khi không tự kìm hãm được nuốt một hồi ngụm nước, không xác định hỏi: "Sư tôn, lẽ nào tiểu sư muội lần này muốn động thủ? Nhưng là Ngôn tiểu tử cánh chim không gió, nhà hân cái kia chút thực lực tuyệt không phải là đối thủ của triều đình, còn chưa đủ nhét kẽ răng đây! Nếu như tiểu sư muội như vậy tùy tiện ra tay, từ trên xuống dưới nhà họ Ngôn nhất định sẽ bị chết rất thảm!"

Con gái của chính mình, chính mình là hiểu rõ nhất, từ nhỏ bởi vì mẫu thân đi đến sớm, bởi vậy vẫn bị chính mình sủng nịch, dù cho giết thiên tử phải tới khâu sai cũng vẫn che chở, nuôi thành cực kỳ phản bội tính cách.

Bây giờ tử ngạo hơi có chút hối hận không thôi, có thể đã thành sự thực, thay đổi không được, chỉ có tận lực không cho nàng huyên náo một phát tình trạng không thể vãn hồi, liền đối với nữ đệ tử nói rằng: "Không, nàng là sẽ không như vậy làm bừa. Nàng làm việc luôn luôn cẩn thận, mưu sau đó định, ra tay liền tuyệt không lưu hậu hoạn. Nào giống các người mỗi lần đều là tùy cơ ứng biến, làm việc lại không để ý hậu quả, xưa nay đều chẳng muốn nghĩ quá nhiều, sư phụ cũng không biết cho các người sát bao nhiêu lần cái mộng."

"Ach! !" Nữ đệ tử nhất thời lúng túng không nói gì, trong lòng âm thầm oán giận mấy tên khốn kiếp kia đẩy chính mình tìm đến sư tôn thám thính tiểu chuyện của sư muội, nếu không, mới sẽ không cho sư tôn còn nói dạy.

Nắm cây gậy gỗ một hồi, đương nhiên phải cho kẹo hống một hống, tử ngạo sẽ cùng nàng nói rằng: "Sư phụ cho các người chỉ điểm minh đường, tránh cho các người đầu óc mơ hồ, không biết ứng đối ra sao. Tiểu bảo bối của ta lần này trở về, là muốn giáo làm triều đình, khiến cho bọn họ tự lo không xong, đối với giang hồ còn sót lại lực ước thúc đều ngoại trừ, để Thiên Hạ Hội toàn lực chiếm đoạt trên giang hồ còn lại thế lực, nhất thống giang hồ. Sau đó sẽ lợi dụng Thiên Hạ Hội phải cao thủ lên vào bên trong hoàng thành ám sát hoàng đế, chỉ cần hoàng đế vừa chết, lập tức cử binh thanh quân trặc, trong khoảnh khắc liền có thể khiến Thiên Hạ Hội biến thành tro bụi. Bọn họ lại nâng đỡ một con rối hoàng đế, quá mấy năm sau tiến hành nhường ngôi để vị, tất cả là được chắc chắn."

Lời này để nữ đệ tử chấn động sững sờ, tâm hoảng hốt hỏi: "Sư tôn, lẽ nào người muốn chúng ta cùng tiểu sư muội đầu pháp sao? Nếu là bị tiểu sư muội phát hiện, chúng ta nhưng là không đường sống có thể đi rồi!"

Bọn họ vị tiểu sư muội này đối phó kẻ địch độc ác không phải là đùa giỡn, nếu như người nếu như biến thành kẻ thù của nàng, không cẩn thận, ngày thứ hai Thái Dương người là không nhìn thấy mặt trời mọc được. Nàng xưa nay cũng không hiểu đối với kẻ địch hạ thủ lưu tình, chết một người cũng có thể sẽ liên lụy cả nhà đều bị nàng thuận lợi cho diệt khẩu, trong lòng này điểm thiện lương cũng chỉ là đối với mình người bảo lưu mà thôi.

Từ ngạo lắc lắc đầu, cười nói: "Đối phó giang hồ thế lực có thể không tới phiên chúng ta quản, đó là nha môn nên đau đầu sự tình. Đúng rồi, cái kia trên giang hồ không phải truyền lưu thần toán Nê Bồ Tát cùng thần y xấu Biển Thước sao? Chính là ba vị là con số cực hạn, các người liền cho cái giang hồ này thêm nữa một vị thần rồi. Khả khả!"

Trải qua sư tôn mấy câu nói đề điểm, nữ đệ tử nhớ tới người tiểu sư muội kia viết thư trở về đề cử tiểu bộ khoái.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Vu Sở Sở lâu ngày sinh tình

Chương 40: Vu Sở Sở lâu ngày sinh tình

Tần Suồng tinh thần vẫn uể oải uể oải suy sụp, dù cho bên người có Vu Sở Sở như thế đáng yêu nữ hài ở với hân tán gẫu, hân đều không nhắc lên được tinh thần đến, càng khỏi nói thế nào mới có thể thu được đến Vu Sở Sở phương tâm, trở thành Vu Nhạc con rể.

Thâm hận Vu Nhạc lấy lòng tiểu nhân độ quân tử chi phúc, ở được bên trong ra tay. Không phải vậy, thương hầu như khỏi hẳn, làm sao có khả năng xuất hiện loại này ngơ ngơ ngác ngác trạng thái.

Luân lạc đến tình cảnh như thế, chân tâm để Tần Suồng đồ hồ bất đắc dĩ, cũng coi như là cho hân một tình lại tự thân cơ hội.

Hiện tại Tần Suồng mặc dù nói võ công có nhất lưu trình độ, có thể nội lực nhưng là nhị lưu trình độ, không biết trời cao đất rộng đi tìm Kiếm Ma loại này mạnh mẽ cao thủ nhất lưu địa phiền phức, cái kia không phải trong nhà vệ sinh diện đốt đèn, tìm thì (chết) sao?

Có điều, lần kia ngoại trừ quấy rối ở ngoài, ngược lại cũng hoàn thành một chuyện nhỏ. Dù sao hân đi Lệ Giang Cổ Thành ngoại trừ ước chiến Kiếm Ma, ở trong thành hân cũng không quên hoa bách lượng bạc trắng, ở bãi kiếm son trang đỡ đề ý bên dưới cửa hàng một tờ khai, thế hân chế tạo một thanh tạo hình khốc huyền tâu điện ngâm phiến bình khí. Có điều, hân lưu lại thời hạn rất mơ hồ, chỉ nói ngày sau rảnh rồi thì sẽ tới cửa tới lấy.

Bây giờ nhìn lại, phải chờ tới ngày sau cướp đoạt tuyệt thế hảo kiếm thời điểm mới rảnh rồi, mà vậy cũng là đến mấy năm chuyện sau đó.

Nói tới những kia tiền, đại hiệp mỗi người đều có cướp của người giàu giúp người nghèo khó bắt lương ham muốn, Tần Suồng lấy một trong số đó thời, chỉ do kiếp phú, tuyệt không té bản. Bằng không, Tần Suồng kẻ này căn bản không có mang tiền gì đi ra phòng thân, ở Vô Song Thành lại bị U Nhược hãm hại một cái, càng là cùng đến nhiều người biết tới, chỉ có đi kiếp phú con đường này làm chút tiền lẻ.

Xông xáo giang hồ, không tiền tiêu, liền đi gia đình giàu có đánh gió thu, sau đó tiền của mình túi liền nhô lên đến rồi. Như vậy bắt lương tác phong thái độ bình thường, cơ vốn là cái này vòng tròn quy tắc ngầm.

Lại nói cướp đoạt tuyệt thế hảo kiếm, Tần Suồng chỉ có một đơn giản mục tiêu, ngược lại tốt bình khí toàn bộ nghĩ biện pháp cướp đến, nung chảy rèn đúc ra nắm giữ khí linh loại kia chân chính Thần khí. Đối với thế giới này thần binh lợi khí, cái gọi là khí linh căn bản không có, hân đối với này là vô cùng xem thường. Cái gì Tuyệt Âm Dao, tuyệt thế hảo kiếm, khám nam Hòa Kỳ Lân vậy đến Hòa Lân Kiếm, hoặc là cái bọc kia Thập Tam chuyên dụng Anh Hùng kiếm, những binh khí này ở trong mắt hân vốn là sắt vụn gần như.

Cho tới tìm ai dung những kia thần binh lợi khí, rèn đúc ra mình muốn Thần khí ngoại hình! Tần Suồng có thể nghĩ đến chỉ có bãi kiếm son trang, những thế lực khác hoặc là đúc Kiếm Sư, hân căn bản không biết.

Chỉ có điều, Tần Suồng cho rằng ở thực lực trở nên mạnh mẽ trước, vì chăm sóc một chút nội dung võ kịch, một số thời khắc Phong Vân sự tình vẫn là không muốn thay đổi quá nhiều. Nếu là trở nên mạnh mẽ như Đế Thích Thiên như vậy, quả thực không tốt quá tùy tiện, trực tiếp sẽ theo liền lên không phải người liền có thể.

Hiện tại Tần Suồng dưỡng bệnh ở giường, thật sự nghĩ đến rất nhiều việc.

Tỷ như đối với nhạc này điều Kỳ Lân Tí mưu tính, từ vừa mới bắt đầu thất bại, đến từ khi dao động Vu Nhạc sau khi, đã có chắc chắn tám phần mười phải nhận được, nhưng ai cũng không cách nào bảo đảm sẽ không có bất ngờ tình huống phát sinh. Như đúng là không chiếm được Kỳ Lân Tí, chỉ có sau đó tìm Đế Thích Thiên cái kia nguy nhà khoa học giúp một chuyện, nhìn có thể hay không tục cánh tay.

Hôm nay nhưng sẽ phát sinh một cái làm hân không kịp chuẩn bị sự, cũng có thể nói là niềm vui bất ngờ.

Đầu tiên là không hiểu ra sao ngắt đi, sau đó tỉnh lại nhưng nhìn thấy một cái hoàn hảo tay trái, không, nên hầu như có thể nói là toàn bộ cánh tay trái. Tần Suồng khiếp sợ cũng không biết nên nói cái gì cho phải, tay phải trả lại cho mình đánh một cái tát, cảm giác đau đớn xác nhận chính mình không phải đang nằm mơ.

"Chuyện gì thế này?" Tần Suồng phũ phàng một chút cánh tay trái, đích thì thầm một tiếng, hân chẳng thể nghĩ tới chính mình lại thật sự được Vu Nhạc cái kia Kỳ Lân Tí.

Trừ ra lúc đầu mừng rỡ qua đi, lập tức Tần Suồng nghi hoặc vạn phần.

Bởi vì không có mở ra băng gạc, vì lẽ đó không nhìn thấy cái kia Kỳ Lân hình xăm, sao có thể có thể biết đúng là Vu Nhạc Kỳ Lân Tí đây!

Đây là Vu Sở Sở vào phòng đến, phùng một chậu tử thủy, còn có khăn che mặt ở chậu bên cạnh, nàng quan tâm hỏi: "Tần công tử, người tỉnh lại a! Có điều, phải chú ý bảo dưỡng tay trái của người, nên cố gắng tĩnh dưỡng mới được nha. Này bồn là nước ấm, người hiện tại càng thêm không tiện, vì lẽ đó tiểu nữ từ đến giúp người tẩy cái mặt, lại sát một hồi phía sau lưng, như vậy người sẽ thoải mái một điểm!"

Tần Suồng có thể không giống Bộ Kinh Vân như vậy vô tình, hướng chi dưỡng thương mấy ngày nay đều là nàng đang chăm sóc chính mình, chính mình cũng có lòng muốn trở thành Vu Nhạc con rể, bởi vậy sẽ tình cờ giằng điểm chuyện cười lấy lòng nàng, hai người đã là bằng hữu, diện đối với bằng hữu quan tâm thăm hỏi, há có thể làm như không thấy?

"Đa tạ sở Sở cô nương hảo ý, có điều, ta! !" Tần Sương dừng lại một hồi, dùng tay phải nâng lên tay trái, nói với Vu Sở Sở: "Ta hiện tại muốn biết nhất sau khi hôn mê rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao tay trái của ta sẽ hoàn hảo vô khuyết? Tiền bối ở nơi nào? Ta nghĩ rõ ràng chuyện này."

Vu Sở Sở thả xuống chậu nước, đi tới đỡ hần, nói rằng: "Cha ta cùng thần y ở bên ngoài một bên bên trong khu nhà nhỏ tán gẫu, thân thể ngươi bất tiện, ta phù ngươi qua đi!"

Như vậy tri kỷ biểu hiện, trong ngày thường nhưng là không có, Tần Sương xem sắc mặt nàng có chút ửng đỏ, thì lại chỉ là cười cợt, do nàng đỡ, cùng đi ra khỏi môn. Mới đi ra cửa hạm, liền nhìn thấy thụ dưới trên ghế ngồi một vị hạc phát đồng nhan xấu ông lão, Vu Nhạc nhưng là khoác áo khoác đứng cùng hần tán gẫu.

Thần y nhìn thấy bị Vu Sở Sở phù đi ra Tần Sương, cười nói với Vu Nhạc: "Ha ha! Lão vói, Tần Sương tiểu tử kia tỉnh lại, chính là ta nói không uống đi! Đã sớm nói, lão tử y thuật chính là thiên hạ nhất lưu, không có ai ở y thuật phương diện có thể cùng lão phu sánh vai! Bây giờ ta đã công đức viên mãn, vậy ngươi đáp ứng điều kiện lúc nào mới đổi tiền mặt : thực hiện a! Cũng không nên kéo dài thời gian nha!"

Vu Nhạc liếc hần một cái, nói rằng: "Thần y, ngươi yên tâm đi! Ta đáp ứng ngươi sự đã sớm làm thỏa đáng. Toán toán thời gian, ngươi chỉ cần ở đây chờ chốc lát, không lâu liền được ngươi muốn."

Nghe vậy, thần y cười to nói: "Ha ha ha! Như vậy rất tốt."

Cũng thật là gọi là thần y, Tần Sương trong lòng liền nói thầm: "Vô lâm ba thần thần y? Nhưng ta làm sao chưa từng nghe nói cái gì ba thần a! Đoạn Lăng tìm hiểu tin tức bên trong cũng không có loại này tin tức, lẽ nào là ta hồ điệp hiệu ứng phiến đi ra?"

Thấy Tần Sương tới gần, thần y đứng dậy nói rằng: "Ta xem các ngươi sẽ có nhiều chuyện muốn giảng, như vậy, lão phu cũng sẽ không quấy rầy các ngươi, trở về phòng nhìn được lược thế nào!"

Thần y rời đi, Tần Sương bị Vu Sở Sở nâng cũng tới đến Vu Nhạc phía sau, nhìn trước mắt bóng lưng của người này, trong lòng có loại không biết tên tư vị. Ở chính mình tính toán dưới, hần đối với mình có ân cứu mạng, nếu như cánh tay này đúng là Kỳ Lân Tỉ, lại toán một phần ân tình, quả thực on trọng với sơn. Có điều, trong lòng mình cái kia phân rất khó chịu cảm giác kiếp trước nên liền ném mất a! Kiếp này lúc nào lại kiếm về? Lẽ nào là bắt nguồn từ dung hợp Tần Sương cái kia bộ phận linh hồn?

Có Vu Sở Sở ở, có mấy lời có thể khó nói, liền Tần Sương đối với hần nói rằng: "Sở Sở cô nương, xin ngươi trở về phòng giúp thần y lược được, có một số việc ta nghĩ cùng phụ thân ngươi nói riêng nói chuyện."

"Ừm!" Vu Sở Sở ngoan ngoãn gật gù, để hần ngồi vào trên ghế, chính mình liền đi trở lại trong phòng đi tới.

Tần Sương hít sâu điều chỉnh một chút tâm tình, đang muốn mở miệng hỏi hần liên quan với tay trái sự tình, nhưng chú ý tới Vu Nhạc cánh tay trái không còn, này một chi tiết nhỏ xác định Vu Nhạc Kỳ Lân Tỉ cây ghép cho hần, mấy lời không khỏi bật thốt lên: "Tiền bối, cánh tay của ngươi xảy ra chuyện gì! Ta tay! ! Ngươi,,, ngươi tại sao làm như thế? Hơn nữa đứt tay nói lại làm sao có khả năng làm được!"

Người bình thường đều sẽ hỏi như thế, hiện đại này điểm kỹ thuật có thể chẳng có gì lạ, có thể cổ đại nói liền đi theo nguyên lai như thế hoạt động như thường, tuyệt đối có thể nói là thần kỳ!

Trong phòng thần y nghe được Tần Sương lời nói này, hần lập tức tức rồi, lối ra : mở miệng quát lên: "Tần tiểu tử, ngươi càng dám hoài nghi lão phu y thuật! Thực sự là uống phí lão phu lao tâm lao lực dùng một ngày đêm lão với đắc thủ cánh tay cây ghép cho ngươi, trong lúc càng là không cho phép nửa điểm phạm sai lầm, ngươi cũng biết lão phu có bao nhiêu phí công phu sao?"

Tần Sương đến còn chưa kịp nói cái gì, Vu Sở Sở nhưng trước tiên vội vã thế hần biện hộ: "Thần y bá bá, Tần công tử không ý tứ gì khác, trên đời e sợ bất luận người nào, đối với đôi tay chuyện như vậy cũng là khó có thể tin."

Nghe nói như thế, Tần Sương đúng là hồi tưởng lại trên địa cầu một ít ký ức, có chút muốn nhờ nước bọt Vu Sở Sở một hồi, kỳ thực trên địa cầu, đôi đầu ta đều sẽ không cảm thấy kỳ quái.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Cổ sự Đại Vương Vu Nhạc

Chương 41: Cổ sự Đại Vương Vu Nhạc

"Hừ!" Có thể cảm thấy Vu Sở Sở nói có lý, thần y chỉ là lạnh rên một tiếng liền không tính toán với Tần Suong nhiều như vậy.

Bên kia Vu Nhạc cũng không quay đầu lại địa đối với Tần Suong giảng: "Ta biết ngươi có nhiều chuyện muốn hỏi, nhưng ngươi trước hết nghe ta nói. Mấy ngày trước tân niên mừng một ở cửa thôn cùng Hòa Kỳ Lân từng làm một hồi, cuối cùng lại nhìn thấy ngươi cụt tay té xỉu trên đất, ta liền cảm thấy được ngươi có duyên với ta. Nhưng là nghe nói quan binh tuyên dương những chuyện kia sau khi, ta cảm giác mình lúc đó khả năng xuất hiện ảo giác."

Tần Suong có thể là muốn làm một tốt người nghe đi! Hắn vẫn không xen mồm, có điều, trong lòng đang suy nghĩ gì, liền không người nào biết.

Không có người nghe nói chêm chọc cười, đối với một ít người kể chuyện mà nói, là một chuyện tốt. Chỉ là Vu Nhạc vừa vặn không phải loại kia loại hình, trong lòng có chút khó chịu: "Tiểu tử này làm sao không lên đạo đây! Quá sẽ không tán gẫu đi!"

Tuy rằng ngừng lại một chút, có thể Tần Suong không phối hợp, nhưng Vu Nhạc vẫn là tiếp tục tiếp tục nói: "Ta rời đi cái kia mấy ngày, ngoại trừ đi tìm năm đó vào nam ra bắc kết bạn thần y, cũng là vì nghiệm minh lời ngươi nói chân tướng. Từ một vị đại nhân nơi đó được bài kiểm son trang một chút tin tức, ta mới xác định ngươi cũng không phải lừa dối ta, vì vậy mới nhận định ngươi thật sự cùng ta có duyên."

Nói đi giảng đi cũng không hề giảng đến đề tài chính, Tần Suong chỉ có thể đẩy hắn một cái, hướng về hắn vấn đề: "Xin hỏi tiền bối trong miệng hữu duyên là có ý gì?"

"Hừ hừ! Như vậy mới như thoải mái!" Vu Nhạc có chút cao hứng tiểu tử này rốt cục không trang người câm, chính sự đương nhiên vẫn là tiếp tục nói với hắn mình: "Cánh tay trái của ta, hiện tại là cánh tay trái của ngươi, nhiên mà hết thấy này đều là bởi vì rất nhiều năm trước một chuyện, cho nên mới phải có hôm nay nhân quả đi!"

Hắn rơi vào trong ký ức, nhớ tới chuyện trước kia, quay đầu nhìn Tần Suong chậm rãi nói rằng: "Nếu như ngươi muốn biết chân tướng, cái kia thì đi theo ta đi!"

Nói xong hắn liền hướng về ngoài sân đi rồi, Tần Suong bắt đầu đi lật một chút khinh thường, nhưng vẫn là đứng lên đến, xoay người phòng nghị bên trong nói rằng: "Sở Sở cô nương, ta cùng cha ngươi đi ra ngoài một chút, phòng chừng không tốn thời gian dài thì sẽ trở về, ngươi không cần lo lắng."

Trong phòng Vu Sở Sở đi ra, nói với hắn: "Tần công tử, ta sẽ ở gia lược thật com nước chờ ngươi cùng cha trở về."

Tần Suong mỉm cười gật gù, cũng là tùy tùng Vu Nhạc đi xa.

Vu Sở Sở nhìn hai đạo càng chạy càng xa bóng người, ngây người cái mông tảo ngộ hàm tư tay, sợ đến rít gào, lập tức xoay người trốn xa, xấu hổ địa trừng thần y một chút, tức giận địa nói rằng: "Sắc ông lão, chờ ta cha trở về, bổn cô nương để cha trừng trị ngươi!"

Nhìn thấy thiếu nữ e thẹn tức giận vẻ, thần y chỉ là cười vui vẻ ha, hoàn toàn không đem uy hiếp để ở trong lòng, cười nói: "Ha ha! Cha ngươi đáp ứng ngươi còn không cho lão phu tìm đến, tự nhiên chỉ có thể từ trên người ngươi tìm điểm chỗ tốt lạc!"

vừa dứt lời, liền thấy ngoài sân cổ kiệu hạ xuống một vị sắc đẹp cao cấp nhất mỹ nhân, khoan thai đến muộn mỹ nhân là hán châu Hồng Tụ các thanh lâu hoa khôi, thủy yên.

Nàng đi vào trong sân, nhìn thấy một già một trẻ, liền biết dùng giá cao xin mời chính mình tự mình tới được người là ai, nhất thời liền điệu thanh điệu địa nói rằng: "Đại gia, chờ đợi đã lâu đi! Thủy yên đến muộn một lúc, mong rằng đại gia chớ nên trách tội, thủy yên nhất định sẽ tận đến cá nước vui vậy!"

Nhìn thấy mỹ nhân, thần y càng là đại hi, nhất thời không thềm nhìn Vu Sở Sở một chút, vội vã kéo thủy yên tay, tha vào trong phòng, trong miệng còn nhắc tới: "Vu Nhạc quả thực tín thủ hứa hẹn, làm đến cùng thật là mỹ nhân tuyệt sắc nhĩ, lần này lão phu có phúc khí, ha ha ha ha,,,,,"

Thần y trời sinh một bộ xấu xí mặt, vì vậy căn bản sẽ không có nữ tử để ý hắn, nhất định là cái độc thân cầu. Có điều, nhưng lại được danh sư, học y thiên phú rất tốt, bởi vậy lại định ra một quy củ, phạm là hướng về cầu mong gì khác y người, nhất định phải dâng lên một vị mỹ nữ làm điều kiện trao đổi.

Vu Sở Sở nhìn hắn như vậy hầu gấp, quả thực là sắc bên trong quỹ đối đầu thai, không khỏi khinh bỉ nói: "Hừ! Sớm muộn sẽ chết ở nữ nhân cái bụng dưới."

Một lát sau, Vu Nhạc mang Tần Suong hướng đi cái kia Lăng Vân Quạt phía sau núi lối ra, giờ khắc này Tần Suong rất nhớ với hắn toàn bộ bề ra, hét lớn một tiếng, ngươi muốn nói những chuyện kia ta đều biết, tình điểm ngủ nước đi! Thế nhưng, hắn không thể tiết lộ nửa điểm tiếng gió thổi, chỉ có đem những bí mật kia lưu ở trong lòng ẩn giấu đi, trừ mình ra, sẽ không để cho người thứ hai biết.

"Ngươi cảm thấy nóng quá đi! Đúng không?" Vu Nhạc xoay người hỏi Tần Suong một câu, tựa hồ nhớ tới Tần Suong võ công, liền chính mình thế Tần Suong trả lời chính mình hỏi vấn đề: "Ta suốt chút nữa đã quên ngươi luyện được là Thiên Suong Quyền, điểm ấy nhiệt độ ngươi nên không nhận ra được có bao nhiêu biến hóa, ha ha!"

Nhìn lời này nói, bởi vì Hòa Kỳ Lân liền ở trong động nơi nào đó, hơn nữa lúc này cánh tay trái thú huyết sôi trào lẽ nào ngươi không thấy sao?

Ạch! Bị băng vãi trời chặt, còn thật là nhìn không ra đến, ha ha!

Lúc này Tần Suong đều rě : cái vốn không muốn phản ứng hắn, trong lòng ở nhỏ nước bọt hắn: "Này! Đại thúc có thể hay không đừng nói nhảm? Không lý do biết rõ còn hỏi, ta xem ngươi là thoải lao bệnh phát tác đi!"

Tần Sương chợt nhớ tới một chuyện, hẳn khi đó chỉ lo dạy nó khốc luyện skill, nhưng đã quên giáo sư Mặc Dương học được phản lân theo kỹ xảo. Mặc Dương từ phía sau núi ẩn mặt phản Lăng Vân Quật, nếu là lưu lại dấu vết, bị Vu Nhạc phát hiện, cái kia chẳng phải là chuyện xấu?

Vu Nhạc một đường đi lên, Tần Sương nhưng cẩn thận từng li từng tí một quan sát địa hình, xem có hay không Mặc Dương dấu vết lưu lại, một khi phát hiện ngay lập tức sẽ tiêu trừ hết, tuyệt không thể để cho Vu Nhạc nhìn thấy. Có điều, hẳn thật giống là đa nghi rồi, cùng nhau đi tới nhưng một điểm đều không có phát hiện Mặc Dương đi ngang qua dấu vết, lẽ nào Mặc Dương đối với phản lân theo kỹ xảo vô sự tự thông sao?

Cửa động phụ cận khắp nơi là vết cào, còn có thi thể động vật hài cốt, cái kia cơ bản đều là nhiều năm trước lưu lại. Gần nhất thi thể cũng chính là hai mấy ngày trước thối rữa tới đây, Tần Sương để Mặc Dương hạ sơn đi tìm vết động vật đến nướng ăn, mới sẽ lưu lại một điểm mới mẻ địa hài cốt.

Nhìn thấy tình huống như thế, Tần Sương mới hiểu không là Mặc Dương sẽ ẩn giấu dấu vết, mà là Vu Nhạc từ lâu không cảm thấy kinh ngạc.

Vu Nhạc một tay chỉ vào cửa động, nói với Tần Sương: "Người xem! Ở trong đó mới là vùng này oi bức nhất địa phương, quả thực sánh vai tầng mười tám trong địa ngục núi lửa Địa ngục. Ta hiện tại liền mang người đi vào Địa ngục, thuận tiện cho người xem một bức tranh họa."

Nói xong hẳn liền trước tiên đi vào, Tần Sương theo sát phía sau. Vốn là chật hẹp con đường, đã sớm bị để Tần Sương mệnh lệnh Mặc Dương như cái bình xịt như thế phun ra một cái đại đạo, đôi này : chuyện này đối với rèn luyện không hàng năng lực có trợ giúp, chỗ tốt lớn nhất chính là tăng lên hỏa điểm nhiệt độ. Tần Sương nhưng là hi vọng Mặc Dương ngày sau phun ra ngoài hỏa diễm, ít nhất có thể cùng núi lửa dung nham hiểu được so sánh.

Bên trong động sóng nhiệt khí tức phả vào mặt, Vu Nhạc nhưng không hề lay động. Hẳn nguyên bản liền suy đoán Hóa Kỳ Lân trụ ở trong sơn động nơi nào đó, mới sẽ đem gia kiến ở trong núi, hơn nữa cách nơi này sẽ không rất xa, số may liền có thể tóm lại Hóa Kỳ Lân, theo chân nó đại chiến một trận, cuối cùng diệt trừ nó. Mấy ngày trước Hóa Kỳ Lân xuất hiện, chứng thực hẳn suy đoán, hiện tại tự nhiên là thời khắc cảnh giác Hóa Kỳ Lân, để ngựa bị tập kích.

Tần Sương nhìn thấy hẳn tiện tay gọn sóng một chỗ, xóa đi cát bụi, lộ ra một chút vết máu, lại có chút vỡ tan vách đá tranh vẽ.

"Này tám đồ?" Tần Sương lần này rất tốt phối hợp Vu Nhạc, không cần hẳn kéo nha kéo chéo, liền chủ động ló ra : mở miệng lấy lòng.

"Làm sao? Lẽ nào người gặp bức tranh vẽ này sao?" Vu Nhạc nghi hoặc mà hỏi.

Tần Sương gật đầu theo tiếng nói rằng: "Úm! Sở Sở thù đồ án chính là này đồ, chợt nhìn lại, lại như là Vô Tòng đánh hổ tự."

"Vô Tòng đánh hổ? Ha ha! Đánh hổ đáng là gì bản lĩnh, như Hóa Kỳ Lân bức này dị thú, bất luận là hung mãnh con cọp, vẫn là vạn thú chi vương sư tử, đều chỉ có thể bị trở thành nó khẩu phần lương thực thôi." Vu Nhạc nghe được hẳn nói là từ con gái nơi đó từng thấy, cũng yên lòng , còn hẳn nói tới Vô Tòng là nơi nào cao thủ, cũng chuyện không liên quan tới hẳn, đúng là đối với Hóa Kỳ Lân đại thêm tán thưởng.

Hắn một tay sờ xoạc bích họa, vừa nói: "Mười mấy năm trước ta trở về trong thôn ẩn cư, có một lần cùng thê tử leo núi tản bộ, trong lúc vô tình phát hiện hang núi này, còn phát hiện này tấm bích họa. Coi tư thái, ta suy đoán là một tiên đoán, nên giảng chính là tương lai ngày nào đó, có người sẽ ra tay đối phó Hóa Kỳ Lân, vì là dân diệt trừ con này chung quanh tàn hại sinh linh súc sinh."

Nói đến đây, hẳn quay đầu nhìn Tần Sương, lộ ra nụ cười nói rằng: "Ta phỏng chừng người kia chính là người! Người chính là ta vẫn tìm kiếm cái kia cùng Kỳ Lân Tỉ hữu duyên người, hơn nữa còn có thể gánh vác lên đoạn này vì dân trừ hại sứ mệnh."

Ở hẳn nóng rực ánh mắt bên dưới, Tần Sương há to mồm, đều có thể chứa đựng một cái trứng gà, trong lòng đang suy nghĩ: "Ta đi! Lẽ nào là hầu tử phái người đến đầu ta chơi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Băng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Quyền dưới không để lại người sống

Chương 42: Quyền dưới không để lại người sống

"Ha ha!" Đối mặt Vu Nhạc cuồng nhiệt, Tần Sương không nói chuyện nhưng đối với, chỉ có thể nở nụ cười chi, thật là qua loa.

Một bộ ta không tin khuôn mặt, Vu Nhạc cũng không tốt ép hẳn tin tưởng, vì vậy tiếp tục cùng hẳn nói về chuyện của chính mình: "Ta cùng người đều là gặp phải Hóa Kỳ Lân, lại đại nạn không chết người, người hiện tại không tin ta theo như lời nói, cũng không trách người, dù sao chuyện như vậy quá

không thể tưởng tượng nổi."

Tần Surong thích hợp nịnh hót hẳn một hồi: "Tiền bối, võ công của người cao cường, chỉ sợ ta sư phụ đều không phải là đối thủ của người, cái kia Hòa Kỳ Lân tự nhiên cũng đánh không lại người."

Vu Nhạc lắc đầu, nói rằng: "Võ công cao cường! Trên thực tế ta nguyên bản chỉ là một người bình thường, làm sao võ công gì? Bây giờ này thân bản lĩnh, cũng vẹn vẹn là dựa vào Kỳ Lân Tỉ đoạt được, mất đi cánh tay này, một thân công lực đã làm mất đi một nửa. Có phải là cảm thấy rất kỳ quái! Người nghe ta cùng người giảng trước đây chuyện cũ, liền sẽ không cảm thấy kỳ quái."

Bắt đầu giảng trường thiên cổ sự, Tần Surong vui với làm một không xen mồm người nghe.

Hắn hít sâu vào một hơi, nhìn bích họa, thâm tình nói rằng: "Hết thấy đều muốn từ hai mươi sáu năm trước nói tới, vào lúc ấy ta chỉ là này một đời thôn xóm một tên phổ thông thanh niên bình thường, cùng những người khác không khác biệt gì, chỉ là kế thừa phụ thân y bát, lấy đánh thép mà sống, tình cờ tiếp một ít giang hồ nhân sĩ từ khai, thế bọn họ rèn đúc một ít binh khí, bọn họ không tiền cũng truyền cho ta một hai tay công phu mèo quào. Khi đó tháng ngày trải qua cũng không tệ lắm, gia cảnh tuy rằng không tính là giàu có, nhưng áo cơm không thiếu."

"Khi đó cha mẹ vẫn còn, phía dưới còn có một muội muội, một nhà bốn chiếc, sinh hoạt yên vui hạnh phúc. Nhưng là cái kia một đêm địa gặp gỡ thay đổi cuộc đời của ta, khiến ta như vậy người bình thường trở nên không lại bình thường."

"Một ngày kia ban đêm không tầm thường địa quất nổi lên gió mạnh, mà ta chính đang trong cửa hàng vội vàng rèn đúc xong cuối cùng một món binh khí, đột nhiên lò lửa thiêu đến mãnh liệt, hỏa diễm không bị khống chế bay lên trời, tựa hồ bị cái gì hấp dẫn hướng trước cửa sổ bên ngoài bay đi. Ta phi thường hiểu kỳ này dị tượng là làm sao sản sinh, liền đi ra ngoài xem rõ ngọn ngành, liền nhìn thấy ngoài phòng đã hỗn loạn tung bùng."

"Ngọn lửa hùng hực thiêu đốt trong thôn phòng ốc, phổ thông thôn dân cầm trong nhà nông cụ, còn có hộ sản bản cầm cung tên đao thương các loại, đều là hướng về phát sinh hỏa hoạn địa phương đi tới. Ta lúc đó liền cảm thấy rất kỳ quái, tại sao không đi cứu hỏa? Trái lại như là đi cùng người tranh đấu!"

"Ta quá khứ vừa nhìn, liền phát hiện thôn dân chính vây quanh một con cá người bốc lửa diễm mãnh thú công kích, đầu kia mãnh thú chính là Hòa Kỳ Lân. Những thôn dân kia làm sao là Hòa Kỳ Lân đối thủ, chỉ thấy Hòa Kỳ Lân đầu đá lung tung, trên người ngọn lửa hùng hực chạm vào tức phân, lập tức từ thương mấy chục, ta không nhìn được xông về cửa hàng tiện tay nắm lên một thanh rèn đúc tốt lợi kiếm, sau đó sẽ đi ra quá khứ cùng Hòa Kỳ Lân tranh đấu. Có thể phổ thông sắt thép rèn đúc đi ra kiếm căn bản vô dụng, thậm chí bị Hòa Kỳ Lân đánh gãy, cũng không có thể gây tổn thương cho hắn mấy may."

"Có điều, ta cùng nó triển đấu thời điểm, phát hiện trên người nó có một thoát giáp chỗ, liền tìm đúng cơ hội một đòn tức bên trong. Đoán kiếm vào thể, đau đến như ech bình thường tuyệt, coi là thật là há hê lòng người. Thế nhưng nó máu tươi đến cánh tay trái của ta trên, quả thực như là bị nóng bỏng nóng bỏng dầu gội, dầu nổ thống khổ có thể chính là mùi vị đó đi!"

"Ai bảo ta lúc đó thống hôn ở địa, bất tỉnh nhân sự, mà Hòa Kỳ Lân cũng không kém bao nhiêu, sau khi bị thương nó liền cuống quýt đào tẩu. Có thể vậy thì là mệnh đi! Đại nạn không chết, tất có hậu phúc."

"Ta sau khi tỉnh lại là ở chính mình trên giường, thế nhưng nhìn thấy chính mình cánh tay trái thương thấy tới xương thịt, liệu định là phế bỏ. Nhưng không ngờ một tháng sau, như vậy nặng nề thương thế lại khôi phục, lột đi đồ như máu ngành bì sau khi, bên trong cánh tay không chỉ hoàn hảo không chút tổn hại, hơn nữa đao thương bất nhập, lực lớn vô cùng, từ đó ta không ở là một người bình thường. Liền ta bắt đầu ngóng trông giang hồ, liền muốn tìm một khối hiểm cớ : yêu thích tinh thiết rèn đúc binh khí, sau đó sẽ đi xông xáo giang hồ. Bị kích cũng là ở sau khi ta rời đi, tìm kiếm tinh thiết trong lúc phát sinh."

"Ta ra ngoài hai tháng, cái gì đều không tìm được, về đến nhà đã thấy đến cha mẹ nằm trong vũng máu, khí tức tận không, mà hàng xóm chính đang thể cha mẹ ta nhặt xác. Ta tức giận rồi, hướng về thôn dân hỏi rõ nguyên do, biết được nguyên lai bản địa tri huyện từ lâu thêm nhỏ dài muội tử ta sắc đẹp, vì vậy thừa dịp ta rời nhà tìm vật thời điểm, mang gia phổ nha dịch tới cửa cường đoạt."

"Bọn họ đánh chết ta dựa vào nơi hiểm yếu chống lại cha mẹ, tri huyện chiếm làm bản ta thuần khiết em gái, đáng thương em gái không chịu nhục nổi, ngay đêm đó liền huyền lương tự sát. Thù này nếu là không báo, ta uống làm người tử, không xứng làm ca ca, vì lẽ đó ta đi báo thù. Lúc đó ta giận không nhìn nổi, điên cuồng hướng về quan phủ phương hướng chạy đi, thế phải giết quang cả nhà của hắn, thế người nhà báo thù rửa hận."

"Cuối cùng ta cũng xác thực làm được, nha môn trên dưới, bao quát nha Bình cộng 104 miệng ăn, không có một người có thể ngăn đạt được ta một quyền, già trẻ đều không buông tha, toàn bộ chết ở quả đấm của ta bên dưới."

Nghe hẳn, Tần Surong liền có thể tưởng tượng ra tay không diệt môn thảm cảnh, tuyệt đối là Địa ngục cấp bậc, hắn nhàn nhạt nhỏ nước bọt một hồi: "Không nghĩ tới tiền bối vừa ra tay chính là không để lại hậu hoạn, so với bình thường người trong giang hồ báo thù thời làm sự đều yếu quyết tuyệt. Văn bối thực sự là mặc cảm không bằng vậy, thế nhưng chuyện này, tiền bối làm đúng. Như vậy ý thể hiếp người cầu quan, tiền bối giết đến được, bách tính cũng vui vẻ với thấy rõ."

Vu Nhạc nhũ mày, lớn tiếng quát: "Sai! Người sai rồi! Về nhớ lúc đầu, ta tỉnh ngộ lại thời điểm, phát hiện khắp nơi phơi thây, máu chảy đầy đất. Ta ngay lúc đó tâm tình giống như bị Thiên Lôi bỏ như thế, vạn vạn không nghĩ tới nhất thời khí phách, dĩ nhiên thương tới vô tội, cũng đã đúc thành không thể cứu vãn sai lầm lớn. Kỳ Lân Tỉ truyền đến cảm giác nóng rực để ta bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai nó cho ta sức mạnh, đồng thời cũng giấu diếm tàn bạo thú tính, đời này phúc họa tương y!"

"Sau đó quan phủ truy nã ta, ta từ đây rời đi này điều từ nhỏ lớn lên làng, bắt đầu phiêu bạt giang hồ. Ta thường xuyên hối hận cái kia một ngày gây thành

sai, bởi vậy ta ở lưu lạc giang hồ trong lúc, không ngừng trợ người giải ách, kỳ vọng có thể đền qua lại phạm sai lầm! Vì kỷ niệm Hòa Kỳ Lân thay đổi cuộc đời của ta, ta tìm đâm thân sự phụ bên trái cánh tay vẫn một con Hòa Kỳ Lân, cũng có thể thời khắc nhắc nhở ta không muốn lần thứ hai phạm vào một ngày kia sai lầm, tuyệt không có thể lấy Kỳ Lân Tỉ làm sát kẻ vô tội."

"Nhiều năm lưu vong sau đó, năm đó huyết án từ từ héo tàn, không người hỏi thăm. Ta cũng quá được rồi không có chỗ ở cố định tháng ngày, vì lẽ đó một lần nữa trở về này điều làng. Ở trong thôn trũng thao cừu nghiệp, lấy đánh thép đúc Bình mà sống, còn cưới vợ sinh con, phát hiện này tấm bích hoạ sau khi, cũng vẫn hướng về thế hệ trước người hỏi thăm liên quan với bích hoạ sự tình, nhưng không có một chút nào thu hoạch."

"Ta vẫn ẩn cư ở đây, làm việc thiện trợ người, nhưng trước sau không cách nào quên năm đó phạm vào diệt môn huyết án. Hiện nay ta một mặt ngoại trừ mở ra này tấm bích hoạ bí ẩn, một mặt cũng là vì tránh né giang hồ phân tranh, cố gắng nuôi lớn con gái của ta. Nàng nẫu thân tạ thế sớm, ta cái này làm cha tuyệt không muốn lại làm cho nàng không cảm giác được sự ấm áp của gia đình, vì vậy có một việc ta mới vẫn kéo không đi làm. Hiện tại con gái lớn rồi, ta cũng giải sầu hơn nhiều, vì lẽ đó ta quyết định đi làm cái kia một cái ta vẫn chuyện muốn làm."

"Ông trời tựa hồ rõ ràng ý của ta, để người xuất hiện ở trước mặt ta, không để Kỳ Lân Tỉ theo ta vui lấp lòng đất. Tàn Surong, hi vọng người ngày sau có thể đem Kỳ Lân Tỉ dùng cho hành trình bên trên, không nên phụ lòng ta có ý tốt!"

Như lời nói như vậy đề đề nói ra, Tàn Surong há có thể không hiểu ý của hắn, kịch truyền hình đều diễn hắn hướng về bộ thần đầu án tự thú, trong lòng không khỏi mà thầm nói nói: "Mịa nó! Nhân gia quan phủ đều sẽ án quyền thu đương không để ý tới, người lại thiện tâm tràn lan đi đầu thú, thực sự là chán sống vị sao?"

Trên mặt đương nhiên sẽ không nói như vậy, liền Tàn Surong chỉ có thể giả vờ ngây ngốc hỏi: "Tiền bối, người nói lời này có ý gì? Làm sao nghe như là bàn giao hậu sự! Người có phải bị bệnh hay không a!"

Đều muốn đi đầu án tự thú, vẫn không tính là là bàn giao hậu sự sao?

Nếu là biết Tàn Surong trong lòng nghĩ như thế nào, Vu Nhạc phỏng chừng muốn lật lọng mắng hắn mới có bệnh, cả nhà của hắn đều có bệnh. Có điều, trước mắt Vu Nhạc chỉ có thể cho rằng là hắn coi chính mình có bệnh nan y, không lâu sắp chết rồi mà thôi.

Hiếm thấy có như thế tâm tư, Vu Nhạc vì thế cảm giác sâu sắc vui mừng, có thể chính mình một cái khác quyết định là đúng.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Tàn Surong bên trong hai bệnh lại phạm vào

Chương 43: Tàn Surong bên trong hai bệnh lại phạm vào

Vu Nhạc biểu hiện cô đơn nói: "Ta không bệnh, chỉ là đã cho suy nghĩ làm một chấm dứt, để cho mình yên tâm thoải mái một ít. Cái kia phần tội ác cảm đã sâu tận xương tủy, lại như là nhân sinh một tiếc nuối, mỗi ngày đều làm ta ăn ngủ không yên, không cách nào tiêu tan, hay là đây chính là giết người nên có đánh đổi đi!"

Tiếng nói lạc, Vu Nhạc một tay khoát lên Tàn Surong trên bả vai, thâm tình chân thành mà nhìn hắn.

Ánh mắt ấy, Tàn Surong tựa hồ cảm thấy cục bộ gió nhẹ thổi qua, có chút lạnh.

"Tàn Surong, cánh tay trái của ta cùng con gái liền giao cho người." Vu Nhạc nặng nề muốn Tàn Surong nói ra một câu nói này, tay phải dùng sức đè lại Tàn Surong vai, lại nói nói: "Hi vọng người không muốn phụ lòng ta nỗi khổ tâm, nhất định phải chăm sóc thật tốt con gái của ta, càng không thể lấy Kỳ Lân Tỉ làm ác. Người hướng thiện phát độc thể bảo đảm người sẽ làm được, coi như đây là đối với ta báo ân đi!"

"Thảo! Đây là đang uy hiếp ta sao? Quên đi, xem ở Sở Sở em gái phần trên, liền không so đo với người nhiều như vậy." Tàn Surong trong lòng nhỏ nước bọt một phen, ở bề ngoài vẫn là hết sức trang trọng địa chỉ thiên xin thề: "Ta Tàn Surong ở đây thề với trời, nếu như dùng Kỳ Lân Tỉ làm ác, giết chóc vô tội, cũng không thể chăm sóc tốt Vu Sở Sở, khiến nàng hạnh phúc vui sướng, liền tao trời phạt, ngũ lôi đánh xuống đầu, không chết từ tế được."

"Ha ha ha ha! ! ! " Vu Nhạc nghe vậy cười, khuôn mặt thật là trấn an, dừng lại tiếng cười lại đối với Tàn Surong giảng: "Được người hứa hẹn, ta liền yên tâm. Người khoảng thời gian này liền cẩn thận ở nhà ta dưỡng thương đi! Đãi thần y tự mình giúp người điều trị, cánh tay trái khâu lại thương hại sẽ tốt càng mau một chút."

Đối với này Tàn Surong gật đầu đáp ứng nói: "Ừm! Được rồi! Ngược lại hơn nửa năm đều không tự mình trở lại hướng về sự tôn phục mệnh, cũng không

kém này chút thời gian."

Hắn nói lời này, liền để Vu Nhạc nhớ tới một cái ẩn giấu ở trong lòng sự, vốn là không muốn đi hiểu rõ, nhưng Tần Sương giờ khắc này nhắc lên, liền để cho mình nghĩ đến cái kia một chuyện, vì vậy làm bộ nghi hoặc không rõ dáng vẻ đặt câu hỏi: "Phục mệnh? Ngươi chỉ nhưng là diệt môn Độc Cô Nhất Phương toàn gia sự sao?"

"Àch!" Tần Sương giờ khắc này thật muốn đánh chính mình một to mồm, luân thành đầu heo, làm sao đột nhiên liền phạm bị hồ đồ rồi đây!

Cũng không rõ ràng Vu Nhạc hỏi thăm được bao nhiêu tin tức, cùng Không Từ chuyện kết hôn hẳn có biết hay không!

Điều này làm cho Tần Sương có chút khó khăn, có điều, hắn cũng là chờ một chút, liền quyết định dùng một thiên đại lời nói dối đến lừa gạt Vu Nhạc: "Tiền bối đoán đúng, chính là Vô Song Thành diệt môn một chuyện, Quận Vương Phủ làm ra thật xinh đẹp, còn biết đem nước bắn hướng về trên người ta gọi, cảm giác ta lập tức liền dương danh lập vạn!"

"À!" Vu Nhạc bị hắn loại tâm thái này cho chấn kinh rồi, cũng oan ức còn cao hứng như vậy, đầu óc bị lừa đá đi! Đem con gái giao cho hắn, có phải là làm sai cơ chứ?

"Tiền bối, ngươi nghe ta giải thích, liền biết là chuyện ra sao!" Lời nói dối vừa ra, một cái khác lời nói dối là ắt không thể thiếu, Tần Sương quen tay hay việc, lời nói dối liền thiên, tuyệt đối không làm khó được hắn, nói giải thích liền lập tức biến được rồi đón lấy lời nói dối: "Phụng sự mệnh diệt trừ Vô Song Thành khối này chương ngại vật ta đi tới Vô Song Thành, nhưng hiểu rõ đến không giống nhau tình hình, lúc trước phân phong hoàng thân đến Vô Song Thành minh quân Phiên Vương này một đời Quận Vương Phủ lại bị Độc Cô Nhất Phương cho không tưởng."

"Đời trước quận vương minh hồ chết ở Độc Cô Nhất Phương trong tay, lại đời trước quận vương cũng tức là gương sáng Lão Quân chủ chịu đến áp chế. Nếu là nàng dám đem chân tướng thông báo triều đình, Độc Cô Nhất Phương phải giết tôn nữ, Minh Nguyệt quận chúa."

"Ta động thủ một ngày kia là Độc Cô Phủ cùng Quận Vương Phủ địa ngày vui, Độc Cô Nhất Phương lấy trao trả quyền lực làm tên cùng Quận Vương Phủ thông gia, gương sáng Lão Thái Quân thế nàng tôn nữ làm chủ, đáp ứng một tiếng cô độc một phương cầu thân. Trên thực tế nàng lên lút ở kế hoạch một hồi báo thù âm mưu, tiệc cưới cùng ngày chính là báo thù thời khắc, chẳng ai nghĩ tới nàng sẽ đến này một màn kịch, ta hạ độc cũng coi như là trong lúc vô tình trói lại nàng một cái."

Bỗng nhiên Vu Nhạc tức giận quát lên: "Hạ độc! Ta xem dung mạo ngươi như cái thư sinh, còn tưởng rằng ngươi là cái chính nhân quân tử, không nghĩ tới thủ đoạn nhưng như vậy dơ hèn! Quả thực là bị hư hỏng vô giá tôn nghiêm, ngươi căn bản là không xứng trở thành một tên vô giá."

"Thiết! Không nghĩ tới tên này cũng là đầy đầu bắp thịt ngớ ngẩn." Tần Sương ở trong lòng xem thường hắn, trên mặt tiếp tục hướng về hắn giải thích: "Sur tôn mệnh ta đối phó Độc Cô Nhất Phương, nhưng ta vô công không ăn thua, Độc Cô Nhất Phương nhưng là trên giang hồ thành danh đã lâu cao thủ nhất lưu. Không xuống độc! Ta làm sao có thể đối phó được hắn! Làm sao hoàn thành sự tôn bàn giao nhiệm vụ? Chính diện khiêu chiến ta chỉ có một con đường chết, đầu của ta rất bình thường, như như người ngu ngốc như thể đi tìm chết, xin thứ cho văn bối khó có thể làm được."

Nghe nói lời ấy, Vu Nhạc sắc mặt chìm xuống, cũng không biết nên làm sao phản bác hắn.

Lẽ nào thật sự khiến người ta đi chịu chết sao? Sao có thể có chuyện đó làm được!

Tần Sương thấy hắn không bác bỏ chính mình, liền tiếp tục nói: "Độc Cô Nhất Phương can sư tôn nhất thống giang hồ con đường, vì lẽ đó hắn đáng chết. Có điều, văn bối không giống hai sư đệ như vậy tàn nhẫn, cũng không giống ba sư đệ như vậy nhân nghĩa, cô lấy thù lớn liền đầy đủ. Đáng tiếc gương sáng Lão Thái Quân thực sự là quá ra ngoài dự liệu của ta, buổi tiệc bên trong mai phục binh vừa ra, tàn sát hết Độc Cô cả nhà! Nếu không phải một người tên là Thích Vô Tôn hòa thượng nếu ra tay giúp đỡ, phỏng chừng hẳn con trai duy nhất Độc Cô Minh cũng sẽ chết thảm tại chỗ."

"Ta tại chỗ cũng ra tay đem Quận Vương Phủ người giết, miễn cho Quận Vương Phủ tiếp quản Vô Song Thành sau khi, trả lại Thiên Hạ Hội gây phiền phức. Có điều, lại bị Minh Nguyệt quận chúa thừa dịp loạn đào tẩu, tàn lời đồn, bởi vậy ta liền gánh vác Độc Cô Phủ diệt môn chi tội, "

Lời nói dối bên trong mang có một tia suy đoán, Tần Sương làm sao cũng liều không nghĩ tới chính mình suy đoán, kỳ thực là đoán đúng chân tướng.

"Hùng Bá có ý định xưng bá vô lâm, nhưng thủ đoạn tàn nhẫn dơ tiện, đối với phản kháng Thiên Hạ Hội vô lâm nhân sĩ luôn luôn đều là đuổi tận giết tuyệt. Ngươi thân là hắn đệ tử, nhưng có thiện ác rõ ràng chỉ niệm, tuyệt đối không phải thiện ác không phân có người. Ngươi nếu là không muốn trợ Trụ vì ngược, có thể bỏ chỗ tội theo chỗ sáng a!" Đối với hắn cách làm, Vu Nhạc không muốn bàn lại, đúng là mặt khác muốn biết hắn có hay không đang ở Tào Doanh lòng đang hắn.

Nghe vậy, Tần Sương khí thế đại biến, một bộ đại nghĩa凛 nhiên dáng vẻ nói rằng: "Sur tôn xưng bá vô lâm không cái gì không tốt, quá trình này khác nào chư hầu tranh bá như vậy tàn khốc mà thôi, chỉ cần thống nhất, liền sẽ không có xảy ra chuyện như vậy. Mà ta thân là hắn đại đệ tử, tương lai kế thừa vị trí của hắn sau, càng sẽ tạo phúc vô lâm, khiến thiên hạ thái bình, để bách tính an vui vĩnh hưởng, chắc chắn sẽ không lại chịu đến bất lương hạng người ức hiếp."

"Tức thời thiên hạ nơi nào có chuyện bất bình, nơi nào thì sẽ có Thiên Hạ Hội người rút dao tương trợ!"

Như vậy đồng dạng động tác, ngôn ngữ cực kỳ trầm bổng du dương, thật dạy người nhiệt huyết sôi trào a!

"Nói thật hay!" Vu Nhạc đều bị hắn nói động tâm, nếu không là một tay, nơi này nên có tiếng vỗ tay.

"Hóng! !"

Bên trong động bỗng nhiên truyền đến tiếng kêu quái dị, Vu Nhạc sắc mặt nhất thời biến đổi, hướng về dẫn âm đi ra trong động nơi sâu xa nhìn chăm chăm xem, biểu hiện cực kỳ nghiêm túc.

Tần Surong âm kêu không tốt, cho rằng Mặc Dương cho rằng là hấn trở về tìm nó, hai người gặp gỡ, vậy coi như rất lớn không ổn.

Đột nhiên bên ngoài truyền đến một nam tử âm thanh: "Ha ha! Trời không phụ người có lòng, rốt cục để ta tìm tới ngươi, Tần Surong!"

"Tất!"

"Đùng!"

Là đưa tin pháo trúc tiếng, Tần Surong quay đầu lại nhìn về phía đông ở ngoài, liền nhìn thấy một thân di phục nam tử, vừa nảy nã pháo người chính là hấn. Sau một khắc bầu trời phương xa dĩ nhiên cũng xuất hiện pháo trúc nổ tung yên vụ, có thể thấy được đại đội nhân mã nên rất nhanh sẽ đến.

"Ngươi đáng chết!" Tần Surong hét lớn một tiếng, liền triển khai khinh công xuất động, tay phải sử dụng trần ngập tà dị khí tức bằng Ma quyền.

Quyền nát vách động, mang ra đá vụn hóa thành gai băng công kích đối phương.

"Thiên Surong Quyền?" Vu Nhạc thâm giết mình Tần Surong quyền pháp, cho rằng là Hùng Bá tam tuyệt một trong Thiên Surong Quyền.

Nam tử kia hai tay cực nhanh ném mạnh ra thứ nào đó, chợt nhìn lại là tiểu khối thép, hết mức đem gai băng phá giải, còn có mấy Mai Thiết khối đánh úp về phía Tần Surong.

Vu Nhạc xem ra cửa đạo, lên tiếng nhắc nhở Tần Surong: "Cẩn thận, đó là ám khí của Đường môn, ngũ độc thần sa, bắn trúng già sẽ toàn thân ma túy, không nhúc nhích được, còn toàn thân nổi lên huyết đồ bị thịt, chạm vào tất phá, cuối cùng sẽ không ngừng chảy máu mà chết."

Nghe hấn lần này nhắc nhở, lập tức Tần Surong trong chớp mắt hàn khí nổi khủng, một người chia làm sáu người, quyền chưởng chân chò không giống nhau phương thức công kích tên kia Đường môn nam tử.

Biến hóa này làm người không tên kinh ngạc, có điều, Đường môn nam tử khác ra hấn chiêu, mà nhìn hấn từ phía sau lưng gỡ xuống cây dù, cười nói: "Chỉ là ảo giác, cũng muốn mê hoặc lão tử, để ngươi ném thử Bạo Vũ Lê Hoa châm!"

Hấn bình địa nhảy lên một cái, mở ra cây dù, dưới nổi lên hắc vũ.

Lại nghe phía dưới hàn khí bên trong thoát ra Tần Surong âm thanh: "Cũng xin ngươi ném thử ta Lư Sơn Thăng Long bá!"

Vừa đến ánh lửa ngút trời, khí thế bất phàm, thật giống Hòa Long thăng thiên, xuất động Vu Nhạc thấy này nhưng la lớn: "Hạ thủ lưu tình! Không nên giết hấn!"

"Chậm!" Tần Surong cùng Đường môn nam tử trăm miệng một lời nói rằng, tựa hồ như một đôi hiểu ngầm bạn gay.

Tần Surong hòa quyền bắt nguồn từ vừa nảy vận khí ra chiêu, không ngờ gây nên cánh tay trái không khỏe, cẳng sinh sôi ra hỏa diễm đến, vì vậy mới có dị tượng này, mà Bạo Vũ Lê Hoa châm đánh vào hỏa quyền trên nhưng không có tạo thành bất kỳ tổn thương gì, rách da đều không có, thể nhưng Tần Surong hòa quyền bắn trúng Đường môn nam tử trên người, một quyền quán thể, tại chỗ liền đánh giết Đường môn nam tử.

Giữa bầu trời dưới nổi lên mưa máu!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 44: Đường gia Tam Thiếu gia

Chương 44: Đường gia Tam Thiếu gia

"Ngươi lẽ nào không có nghe được lời của ta nói không?" Nghe xong hấn cái kia một phen rộng lớn chí hướng, Vu Nhạc cũng là thật tâm coi Tần Surong là thành bán con trai, chính là con rết bằng nửa cái nhĩ mã!

Trước mắt hấn như vậy ngộ nghịch chính mình, há có thể không tức giận!

Tần Suồng không thêm đề ý hấn, gờ khắc này cánh tay trái đau đớn vạn phần, hấn vì hấn nại đã nghiêng răng nghiêng lợi, khuôn mặt trở nên dữ tợn lên, cũng không có như Bộ Kinh Văn như vậy không có tiền đồ một quyền oanh trên đất tan mất cánh tay bên trong cái kia một tia nội lực.

Bởi vì Hòa Kỳ Luân huyết thống đặc tính, hòa diễm có thể chữa thương, vì lẽ đó cái kia một tia nội lực vừa vận kích phát rồi cơ này đặc tính.

Kỳ Luân Tỉ bên trong giấu diễm hóa kính nếu có thể chữa thương, này chỉ là đau một chút khổ đáng là gì. So với kiếp trước xông vực sâu làm nhiệm vụ thời, bị Ma La Dịch Luân thủ hạ nắm lấy, nhận hết trên linh hồn dẫn vật, kiếp này diễm ấy thống khổ thực sự là không tính là gì, kiếp trước đó mới gọi đau đến không muốn sống đây!

Hấn một mặt mỉm cười nhìn Vu Nhạc, nói rằng: "Tiền bối, quan binh cũng sắp đến rồi, ngươi và ta hay là đi mau đi! Cũng không thể cho cơ hội để quan binh đem chúng ta vây quanh, văn bối đứng là không có gì, đối với tiền bối tới nói, liên lụy người nhà, vậy thì không tốt lắm a!"

Nghe nói lời ấy, Vu Nhạc mặt mũi khác thường sắc, xem bên dưới ngọn núi bụi mù cuộn cuộn, hấn lại lộ ra nụ cười, nói với Tần Suồng: "Này núi hoang nhất định bị hấn châu binh mã vây rồi, hôm nay liền do ta đến thể ngươi hấp dẫn lực chú ý của bọn họ, ngươi liền từ bên kia đường nhỏ xông đi ra ngoài đi! Nhớ phải đáp ứng ta sự, không nên đã quên hôm nay." "

Tần Suồng hoảng hốt trong nháy mắt biến thành một người khác tự, càng trang trọng địa hướng về Vu Nhạc cúi người chào, cung kính nói rằng: "Nhạc phụ, tiểu tử chắc chắn sẽ không đã quên hôm nay ngươi và ta ước hẹn!"

Vu Nhạc sắc mặt bình thản trở lại, kính tự từ Tần Suồng bên người đi qua, hồ hững nói rằng: "Ngươi phải chăm sóc kỹ lưỡng Sở Sở, đi thôi!"

"Ày!" Tần Suồng đáp ứng, lúc này xoay người vào trong rừng đường nhỏ, không thấy bóng dáng.

Hấn cuối cùng miểu một chút đường nhỏ chỗ, thở dài một hơi nói rằng: "Hôm nay giúp đỡ, không biết là phúc vẫn là họa! Chỉ hy vọng là phúc không phải họa đi!"

Không quá mất một lúc, hấn châu tổng binh đại tướng vương Tư Minh liền suất lĩnh binh mã xông tới lên núi, Đường người trong môn ngay ở bên người, xen lẫn trong thân binh chông bên trong. Phục sức của bọn họ khác hấn với Đại Minh người, Vu Nhạc vừa nhìn liền biết là Đường môn nhân sĩ, bọn họ đều là Hán Trung người Hán cùng nước Yên người Miêu kết hợp hỗn huyết hậu duệ.

Đường môn là thiên thủ Quan Âm Đường Ngọc sáng chế, bắt nguồn từ Đường triều quá tông thời gian, truyền thừa đã lâu, uy danh hiển hách. Có điều ở Đại Tông thủ tiêu đại Đường trong lúc, bởi ngay lúc đó môn chủ đứng sai đội ngũ, liền chịu đến chèn ép, liền Đường Ngọc làm ra chim công linh, phạt nô kim liên hai đại trấn phái ám khí đều thất truyền, cổ ở Minh triều thời từ lâu lưu lạc vì là không đủ tư cách môn phái.

Thế nhưng Vu Nhạc cũng coi như ở trong chốn giang hồ hỗn không ít năm, đối với Đường môn ngược lại cũng có kiến thức một, hai, dù sao Đường môn tứ quân tử mai, lan, trúc, cúc ở trên giang hồ hơi có danh thanh.

Giờ khắc này Đường người trong môn có một thiếu niên ra khỏi hàng, đối với vương Tư Minh nói rằng: "Đại nhân, ngươi xem, đó là chúng ta bên trong cao thủ Đường cần thi thể, trước mắt người này cũng không phải Tần Suồng, nhưng nhất định là cứu đi Tần Suồng cái kia vị cao thủ. Đường môn trước hấn cùng Tần Suồng trong lúc đó tất có cấu kết, khẩn cầu đại nhân cho Đường môn một cơ hội lập công, bắt người này, đem Tần Suồng tẩm tích thẩm hỏi lên, chắc chắn bắt giữ Tần Suồng giao cho đại nhân xử trí."

Vương Tư Minh không chút nghĩ ngợi, chỉ là một mặt sự phẫn nộ, đối với thiếu niên nói rằng: "Vậy ngươi còn chờ cái gì, mau mau động thủ đi!"

Những này qua, thật là làm cho hấn phiền chết rồi, địa phương quan to không ngừng bị người giết hại, hơn nữa chết đều là cùng hấn đối nghịch những tên kia, còn có một chút trong quân võ tướng, chết chết, thương thương, nhưng không tên đề thực lực của hấn lớn mạnh phi thường. Vốn nên là việc vui, có thể triều đình bên trong có người viết sổ con kết tội hấn cầm binh tự trọng, tàn hại quan chức, muốn làm thẳng chột làm vua xử tử.

Nếu không phải là có trong triều có người bảo vệ, nếu ý kiến nói vài câu giữ gìn hấn, chỉ sợ hấn nhẹ thì đã sớm nên bãi miễn chức quan, bị trở thành bình dân, nặng thì bắt vấn tội, một con đường chết.

Nhưng hấn nếu để cho Tần Suồng đào tẩu, tập nã triều đình trọng phạm danh nghĩa cũng không giữ được hấn danh lợi địa vị. Còn cái gọi là hiệp trợ, nhưng không có bất kỳ chứng cứ nào chứng minh Giang châu tổng binh đại tướng tham dự trong đó, hấn xem như là bị Ngõn Sĩ Cục cho âm một cái.

Bây giờ hấn là ngàn vạn muốn đem nắm lấy cơ hội lần này, nhất định phải đem Tần Suồng tập nã quy án, bằng không, hậu quả khó liệu a!

Đường môn thiếu niên nghe lệnh lập tức xuất kích, suất lĩnh mấy vị Đường môn cao thủ ra khỏi hàng, có điều, hấn tâm tư cơ linh, thay đổi lập tức bắt chủ ý, kỳ với lập tức đi tới nói với Vu Nhạc: "Ngươi cái này son đã thất phu cứu một không nên cứu người, hấn là triều đình truy nã trọng phạm, tội đáng muôn chết. Ngươi cứu hấn liền thuộc về cùng phạm, cũng lẽ ra nên chém đầu răn chúng, có thể nếu như ngươi đem hành tung của hấn khai ra cho ta, bốn thiếu gia liền bảo đảm ngươi một đời vinh hoa phú quý, hưởng chi bất tận, ngươi cảm thấy thế nào!"

"Cái kia có hay không mỹ nhân đây?" Vu Nhạc làm bộ lòng tham háo sắc đáng đáp, hướng về hấn thấp kém khiêm cung khom lưng hỏi dò.

Cái kia Đường môn thiếu niên đắc ý nói: "Mỹ nhân tự nhiên là có, do ta vị này Đường gia Tam Thiếu gia cam đoan với ngươi, này hấn châu cảnh nội đệ nhất mỹ nhân nhất định tìm tới cho ngươi, cùng ngươi hưởng lạc. Được rồi, nói cho bốn thiếu gia, Tần Suồng đi đâu?"

Vu Nhạc lập tức không do dự nữa, nhắm thẳng vào phía sau son động, đối với hắn nói rằng: "Tần Sương liền trốn ở trong son động, có điều, bên trong động quanh co khúc khuỷu, hiện tại Tần Sương nghe nói các người tới bắt hắn, rất có thể sẽ hướng về nơi sâu xa chạy. Tam Thiếu gia, phải người đi vào traò thời điểm, kính xin nhiều hơn nhân thủ, còn có thể ở hắn đối bụng trước khi chết tìm tới hắn đi!"

"Cái gì! Vậy người có biết hay không bên trong nên đi như thế nào? Trong động đường có bao nhiêu điều? Người có thể hay không dẫn đường cho chúng ta?" Đường tam thiếu rất là giật mình, vội vàng hỏi dò son đạo con đường tường tình.

Vốn định trước mắt thôn phu hắn là người địa phương, đối với này phải làm biết gốc biết rễ mới đối với, nhưng là Vu Nhạc nhưng đối với bọn họ lặc lặc đầu, nói rằng: "Bên trong động con đường cong queo uốn lượn, tiểu nhân chỉ là một giới vũ phu, thường tụ ở chỗ gia thôn, trong lúc vô tình phát hiện cái này hang động mà thôi, có nguyên nhân vì là bên trong như là mê cung như thế, tiểu nhân thực sự là không biết nên đi như thế nào a!"

Đường tam thiếu nghe vậy sau thật là tức giận, nhưng là con người đảo một vòng, hắn liền ngự mã xoay người lại đến vương Tư Minh trước mặt, hướng về hắn báo cáo Vu Nhạc nói.

Vương Tư Minh nhất thời trở nên phi thường tức giận, mắt tam giác ánh mắt lấp loé, sau đó ở Đường tam thiếu bên tai xì xào bàn tán một phen. Cái kia Đường tam thiếu sau khi nghe, lần thứ hai cười ngửa đi tới Vu Nhạc trước mặt, chính mình còn thân hơn dưới thân mã, cũng để cho dư mấy cái chính mình cao thủ cùng xuống ngựa, đều đi tới Vu Nhạc trước mặt.

"Người dẫn chúng ta vào hang núi thăm dò Tần Sương ngưng lại ở trong động hiện trường, nhìn có thể hay không phát hiện một ít những khác tung tích." Đường tam thiếu liền như thế một câu mệnh lệnh, những khác cũng không nói lời nào.

Lẽ nào là muốn phát hiện một điểm dấu vết, liền cùng lần theo Tần Sương hành tung sao?

Tại chỗ rất nhiều người đều là muốn như vậy, Vu Nhạc cũng không ngoài như vậy, cũng không nghi ngờ vương Tư Minh cùng Đường tam thiếu tư mật nói có cái gì không thích hợp, cho rằng chỉ là dặn hắn như vậy làm việc mà thôi, liền thành thật đáp ứng nói: "Tiểu nhân rõ ràng, xin mời đại nhân đi theo ta, tiểu nhân mang bọn người đến xem"

Vu Nhạc đi ở phía trước, Đường tam thiếu dẫn người sau đó theo hắn, vương Tư Minh bình tĩnh bất động, đều ngờ ngác mà đứng tại chỗ nhìn bọn họ đi vào son động.

Bên kia Tần Sương rẽ đường nhỏ đã đến bên dưới ngọn núi, gấp gờ vây quanh núi hoang binh lính, trong chớp mắt liền chiến lên, chỉ vì bọn họ tổng binh đại tướng ra lệnh, trừ mình ra người, bắt luận người nào hạ son đều giết chết không cần luận tội. Tần Sương rõ ràng liền không thuộc về bọn họ này một phương người, cho nên đối với hắn động đao động thương là chuyện đương nhiên.

Khai chiến trước, Tần Sương chỉ là vô cùng miệt thị nói một câu: "Chỉ bằng các người những này không thấy máu nhiều năm rác rưởi, cũng dám ngăn trở ta!"

Dưới lên từ thù đến, vậy tuyệt đối là hạ thù vô tình.

Không nói những kia ý thế hiếp người binh lính đối với dân chúng tâm thường đã là như thế, nhưng mà Tần Sương cũng không phải người tốt lành gì. Trong lúc nhất thời máu thịt tung toé, ánh đao bóng thương, tàn khốc không ngừng bên tai. Người giết người Tần Sương trên mặt không có bất kỳ không đành lòng tình, có chỉ là lạnh lùng vô tình mỉm cười, lại có thêm cũng chỉ là cái kia trí mạng sát chiêu.

Kỳ Lân Tí nhiệt kính như lửa, cái kia không phải người thường có thể nhẫn nại thống khổ cũng hiếm hoi còn sót lại ở trong lòng, Tần Sương tựa hồ đã biến thành đũa lửa Gấu Con, nhen lửa trận chiến này tuyệt tình chi viêm.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Từ xưa anh hùng khí đoản

Chương 45: Từ xưa anh hùng khí đoản

"Chặn đường cầu, không phải thật cầu, hi vọng người đời sau có thể rõ ràng đạo lý này!" Tần Sương một cước giẫm chết cái cuối cùng binh sĩ, hướng về phương hướng đi đến.

Ở hắn đi rồi chỉ chốc lát sau, thì có binh sĩ phát hiện này một chỗ thi thể, nằm mười mấy cái tứ chi không hoàn toàn binh lính. Này có thể không được hiểu

rõ, sợ đến Bình hoàng, cả kinh mã loạn, hai chân không nhuyển bộ binh đều chạy, còn có cưỡi ngựa kỵ binh hướng về sơn chạy đi tìm đại bộ đội, muốn cho lĩnh binh tổng binh đại tướng biết việc này.

Trên núi Vu Nhạc dẫn dắt Đường tam thiếu vào động, ở Đường tam thiếu ánh mắt ra hiệu bên dưới, mấy vị Đường môn cao thủ dồn dập lấy sét đánh không kịp bưng tai tứ thế đánh lên Vu Nhạc. Có tiếng Đường môn ám khí như ném đá giấu tay, thiên la địa võng, còn có tứ quân tử tối thường dùng Bạo Vũ Lê Hoa châm, dồn dập bị này bảy vị cao thủ xuất ra.

Động này bên trong không gian có thể không lớn, như vậy mật không gấp khe công kích, vẫn là nhanh như ánh ám khí, tầm thường cao thủ làm sao có khả năng toàn bộ chặn đi! Dù cho như là Vu Nhạc cao thủ như vậy, cũng không phát huy ra có bản lĩnh bảy phần mười.

"Đề tiện!" Vu Nhạc đem hết toàn lực dùng bố y cuốn lên cát đá chống đối mấy lần, chung quy vẫn là trúng chiêu, bị bọn họ bắt sống.

Đường tam thiếu cười lạnh một tiếng, đối với trong môn phái cao thủ nói rằng: "Dẫn hán đi ra ngoài, đề đại nhân xử lý!"

"Ày!" Mấy vị cao thủ đáp ứng sau, liền lên trước điểm huyết, áp Vu Nhạc đi ra sơn động.

Bị áp giải Vu Nhạc biểu hiện thống khổ hỏi: "Tam Thiếu gia, tại sao các người nói không giữ lời!"

Nếu như Kỳ Lân Tí vẫn còn, dựa vào Kỳ Lân Tí một trận chiến, ai cũng không cách nào lưu lại hán. Không, nếu là những quan binh này cùng Đường người trong môn không trốn đi, phải nói bị hán toàn bộ giết chết đều có khả năng.

Đáng tiếc Kỳ Lân Tí đã cạy ghép cho Tần Sương, mà Tần Sương khâu lại nơi có Kỳ Lân Tí ngầm có ý Kỳ Lân huyết trị liệu cũng không có tốt nhanh như vậy, đồng thời chủ yếu thần kinh mạch lạc tam tiêu huyền quan còn không mở ra, căn bản là không có cách phát huy ra Kỳ Lân Tí uy lực thật sự. Hay bởi vì như vậy nguyên nhân, một khi vận công, chạm đến Kỳ Lân Tí thì sẽ thống khổ không ngớt.

Vu Nhạc cho rằng Tần Sương lưu lại, hai người bọn họ khả năng đều đi không xong, đây là hạ sách. Trốn vào trong hang điện, gặp gỡ Hòa Kỳ Lân chính là một con đường chết, cái kia tuyệt đối không phải thượng sách. Bởi vậy lựa chọn đề Tần Sương chính mình đơn độc rời đi, mới có cơ hội chạy thoát, vì lẽ đó hán lựa chọn này điều trung sách.

Đáng tiếc a! Một đời vượt xa Độc Cô Nhất Phương cùng Hùng Bá hàng ngũ siêu cao thủ nhất lưu, cụt tay vết thương chưa lành, công lực tàn đi một nửa, liền như vậy bị ẩn giấu chân tướng sự thật Tần Sương cho hăm hại.

Đối mặt cái này tù nhân, Đường tam thiếu một điểm sắc mặt tốt cũng không cho, thậm chí phí lời đều không có một câu, không thêm đề ý hán, đường kính đi tới vương Tư Minh trước mặt phục mệnh: "Đại nhân, cùng phạm sơn dã thôn dân đã bắt được, ta vậy thì cùng môn nhân mang binh vào động tìm tòi Tần Sương."

Vương Tư Minh đối với nhạc mắt lạnh coi như, nặng nề nói rằng: "Sống phải thấy người, chết phải thấy thi thể!"

"Ày!" Đường tam thiếu đáp ứng nói, liền truyền đạt chỉ lệnh, kêu lên ba đội nhân mã với bọn hán đồng thời vào động.

Bên dưới ngọn núi Tần Sương đi tới thạch nhà gỗ, vốn là rất lo lắng Vu Sở Sở, còn có cái kia y thuật cao siêu địa thần y, đặc biệt Vu Sở Sở an nguy có thể quan hệ đến mình cùng Vu Nhạc trong lúc đó ước định. Còn xấu xí thần y, hán bây giờ còn có dùng, sau đó chứng thực hán thật đến mức rất điều vậy thì nhất định đối với mình hữu dụng, bởi vậy có thể bảo vệ tính mạng hán, liền tận lực bảo toàn.

Chỉ có điều Tần Sương nhìn thấy trên đất nằm mười mấy vị binh sĩ, mỗi một cái đều sắc mặt từ thanh, nhìn đáng đáp là trúng độc mà chết.

Tần Sương thấy thế, trong lòng hơi nghi hoặc một chút nói: "Cái kia thần y là dùng độc cao thủ? Lễ nào là ông trời rốt cục mở mắt, bị ta gặp gỡ như một ít trong tiểu thuyết sẽ xuất hiện Độc Vương, muốn cho ta thu phục như vậy mở quai như thể nhân vật để bản thân sử dụng!"

Phòng chừng bên trong hai bệnh vẫn chưa hoàn toàn dùng lại không phát tác!

Trên núi Đường tam thiếu dẫn người vào động vẫn chưa tới chốc lát, một tên kỵ binh về mặt kinh hoảng vội tới vương Tư Minh trước mặt, lớn tiếng hướng về hán bẩm báo nói rõ: "Đại nhân, Tần Sương từ hướng tây bắc một cái túng lâm đường nhỏ chạy trốn hạ sơn! Chúng ta chết rồi hai đội nhân mã cũng không ngăn cản hán nữa khác, hiện tại không biết chạy đi cái nào!"

"Người nói cái gì? Chạy!" Vương Tư Minh nghe được tin tức này, nhất thời tức giận huyết dâng, đều tức đến muốn phun máu ra, hận không thể đem trước mặt vị này thôn phu chém thành muôn mảnh.

Nghe nói lời này, trong hang núi Đường tam thiếu mấy người cũng đều đi ra, may là không đi quá xa.

Nếu như không phải Vu Nhạc đang lãng phí thời gian, vương Tư Minh tản ra binh lực đi lùng bắt, có kỵ binh du canh, há có thể để Tần Sương có thời gian chạy trốn trùng vây! Vương Tư Minh giờ khắc này nỗ lực, rút kiếm xuống ngựa, từng bước từng bước hướng đi bị binh sĩ khoảng chừng: trái phải kiểm ở Vu Nhạc, tựa hồ đang ngưng tụ sát ý trong lòng.

"Tăng! ! !"

Một tiếng kiếm reo, ánh kiếm né qua, Vu Nhạc không tin ánh mắt liền vĩnh cửu bảo lưu ở trên mặt, bởi vì hán đầu bị vương Tư Minh một chiêu kiếm chém đứt.

Ở trong nháy mắt này, hiện trường trái tim tất cả mọi người bên trong đều xuất hiện ý nghĩ này: "Giết lương mao công?"

Vương Tư Minh kiểm chỉ này cụ ngã trên mặt đất phun máu thi thể, đối với tất cả mọi người tại chỗ nói rằng: "Hắn là triều đình truy nã trọng phạm Tần Surong, ở Nhạc Sơn với gia thôn đền tội, các người nghe rõ ràng sao?"

Chuyện như vậy đại gia đều đi theo hắn từng làm thật nhiều thứ, nghe được người lãnh đạo trực tiếp câu hỏi, toàn bộ người cùng kêu lên đáp: "Nghe rõ ràng, hắn là triều đình truy nã trọng phạm Tần Surong, ở Nhạc Sơn với gia thôn đền tội."

Nhất hô bá ứng tình hình để hắn cảm thấy, kỳ thực làm một thằng chột làm vua xứ mùi cũng thực không tồi, nhưng cũng là ngấm lại mà thôi, lập tức vương Tư Minh cao giọng hô hét nói: "Được! Lập tức rút quân trở lại, cho lão tử đem nhiều loạn hán châu tặc tử tìm ra, không giữ lại ai, toàn bộ cho lão tử toàn bộ giết chết!"

"Tuân mệnh!" Binh tướng lĩnh mệnh, Đường tam thiếu mấy người cũng không ngốc, trước đều đi theo hét to, giờ khắc này tự nhiên là một chú đến cùng, chỉ cầu có thể mượn vương Tư Minh thế lực để Đường môn lần thứ hai quật khởi.

Bên kia Tần Surong xem cửa phòng mở ra, một điểm đều không có giam giữ, lẽ nào người đi phòng không?

Tần Surong cũng không cố phòng hảo hạng bên trong có hay không cạm bẫy, liền trực tiếp vọt vào hô: "Sở Sở! Thần y! Các người không có sao chứ!"

Vào phòng một khắc đó, Tần Surong hy vọng nhất nhìn thấy chính là bọn họ bình an vô sự, mà không phải nhìn thấy hai cỗ tử thi. Tuy rằng bên ngoài một chỗ binh lính thi thể, hướng về chỗ hồng nghi, khó tránh khỏi không phải liều mạng một lần đổi lấy kết quả, đó cũng không quá tốt. Chết cái thần y còn có thể, thế nhưng chết rồi đáng yêu em gái, vậy tuyệt đối không được, huống hồ nàng vẫn là vợ chính mình một trong.

Vu Sở Sở ở nấu ăn, nghe được thanh âm quen thuộc, mau mau quay đầu lại liền nhìn thấy thời Tần Surong vào nhà, nàng lau mồ hôi thủy, ung dung cười nói: "Tần công tử, có thần y bá bá ở, ta không có chuyện gì."

Nàng kỳ thực có chút không nói, tỷ như những binh sĩ kia thấy sắc này lòng tham, không chỉ muốn bắt nạt hầu hạ thần y thủy yên, còn muốn bắt nạt Vu Sở Sở. Nếu không phải là có thần y ở, có như vậy mấy lần công phu, e sợ Vu Sở Sở khó thoát những binh sĩ kia ma thủ.

"Người,,, " Tần Surong muốn đem Vu Nhạc sự tình báo cho Vu Sở Sở, nhưng là thần y bỗng nhiên tiến lên nắm lấy cánh tay trái của hắn xem, trực tiếp ngắt lời hắn.

Thần y yêu thích không buông tay vuốt hắn đến cánh tay trái, tự ma như thế cảm thán: "Chà chà! Kỳ Lân Tí chính là không giống người thường, nội thương cũng ngoại thương lại đều nhanh như vậy khỏi hẳn, bên ngoài vậy kết bót ra sau, liền một điểm vết tích không có. Nội thương ngoại trừ muốn mượn ngoại lực mới có thể xông ra tam tiêu huyền quan vẫn đóng kín ở ngoài, còn lại một mực đều tốt, đây thực sự là kỳ tích a!"

Việc quan hệ chính mình, lòng người ích kỷ một mặt biểu lộ không bỏ sót, Tần Surong dứt bỏ Vu Nhạc sự tình, lập tức lập tức hỏi: "Mượn ngoại lực! Lẽ nào đơn thuần dựa vào nội lực trùng huyết không được sao?"

Đã thấy thần y một mặt xem thường giảng đạo: "Nội lực mạnh hơn, chỉ do dùng nội lực muốn mở ra tam tiêu huyền quan là không thể nào làm được sự tình. Lão phu nói cho người, thân thể có ngũ đại huyền quan, một khi giống như vậy thương tổn sau khi đóng kín, nếu là không dựa vào ngoại lực đến phụ trợ nội lực đồng thời trùng huyết, đời này liền đừng hòng lần thứ hai lại mở ra huyền đóng."

Liên quan với huyết vị Tần Surong hiểu rõ không nhiều lắm, cũng là luyện võ tương đối trọng yếu đường lối vận công những kia có chút hiểu rõ mà thôi, vì để tránh cho bị kịch, liền nắm lấy cơ hội hướng về thần y vấn đề nói: "Cái gì ngũ đại huyền quan?"

Nhìn hắn dáng dấp gấp gáp, thần y vui sướng địa phát cần nói rằng: "Thân thể ngũ đại huyền quan cũng cùng nội tạng như thể phân ra Ngũ hành. Như đình đầu Thiên Đường huyền quan, hư hao thì lại sẽ được mất hồn chứng, không phải mạnh mẽ kích thích không cách nào lần thứ hai lại mở ra. Lại nói xương cổ trụ trời huyền quan, triệt để xấu đi, người liền bại liệt, toàn thân không nhúc nhích được loại kia. Xương sống Thiên Xu huyền quan, hư hao sau nửa người dưới liền phế bỏ. Hai chân tam dương huyền quan cùng hai tay tam tiêu huyền quan như thế, không xông ra liền không thể như cánh tay vùng vẫy, một khi vận kinh sẽ đau đớn vạn phần, cần xem tình huống mượn lực trùng huyết."

Nguyên bên trong Bộ Kinh Vân thật giống như là cho hóa nướng cánh tay xông ra cái này tam tiêu huyền quan đi!

Có thể tìm cơ hội để Mặc Dương phun lửa nướng một hồi, nên là có thể đi!

Tần Surong có suy nghĩ sau khi, liền không nữa hỏi, trực tiếp nói với Vu Sở Sở: "Sở Sở, cha người cùng ta bị quan binh vây nhốt ở núi hoang bên trên, nhưng là hắn đưa người giao cho ta, để ta hộ người chu toàn, nói hắn sẽ tự mình thoát thân, ngày sau lại tới tìm người. Hiện tại người đi với ta Thiên Hạ Hội tị nạn, còn thần y người là đi theo ta? Vẫn là chính mình rời đi! Xin người hiện tại quyết đoán đi!"

Chương 46: Sát vách lão Vương giới máu chó

Chương 46: Sát vách lão Vương giới máu chó

Thần y không chút nghĩ ngợi, trực tiếp nói với Tần Surong: "Người dẫn nàng đi, không cần quản ta, lão phu muốn rời đi, chỉ bằng quan binh là không giữ được ta, dù cho thêm vào Đường gia Tiểu Tam dẫn dắt đám kia nhị lưu mặt hàng."

"Ta đi! Khẩu khí lớn như vậy, không hổ là mở treo nhân vật!" Tần Surong nội tâm nhỏ nước bọt một hồi, liền không do dự nữa, nói với Vu Sở Sở: "Sở Sở, người mau mau thu thập một hồi đồ vật, chỉ mang đi một ít nhất định phải mang đi, dư thừa đồ vật liền không muốn dẫn theo, chúng ta thừa lại thời gian không nhiều!"

"Được rồi, Tần đại ca, ta vậy thì đi thu thập đồ tể nhuyễn!" Vu Sở Sở đáp ứng một tiếng, cũng là lập tức động thủ lên, đồ trong nhà rất ít, vì lẽ đó cần mang đồ vật chỉ có một phần.

"Xung hô thay đổi! Khả khả! Đây là chuyện tốt." Tần Surong nhìn nàng bận rộn bóng người, hơi có tâm tình vui sướng.

Cái kia thần y trực tiếp đi đầu liền đi người, lúc trước tới đây hồng trần nữ nhân thút yện, bị quan binh nháo trò, nàng đã sớm rời đi với nhạc gia. Trước nàng tự nhiên là để thần y cảm thấy thoải mái, nếu không, phỏng chừng nàng cũng sẽ nằm ở đó người chết bên trong.

Chỉ chốc lát sau, Vu Sở Sở liền thu thập xong đồ vật, Tần Surong cùng nàng cùng kỵ một con ngựa cao bay xa chạy. Vốn là có hai con mã, đều là binh sĩ chính đội phó địa vật cưỡi, mà người bị giết, ngựa vẫn là lưu lại. Nhưng là thần y kỵ đi rồi một thốt, chỉ để lại một con ngựa, Vu Sở Sở lại không biết cưỡi ngựa, Tần Surong lại không muốn lại tiếp tục nhẫn nại thống khổ, bởi vậy một cách tự nhiên hai người cộng kỵ một con ngựa.

Trong lòng mỹ nhân như ngọc, sắc mặt như tà dương như thể mặt hồng hào, có điều, Tần Surong bị Kỳ Lân Tỉ dẫn vật một phen, lại lo lắng có kỵ binh đuổi theo, dọc theo đường đi bán chút khác thường tâm tư đều mặc có.

Vu Sở Sở nhưng là ở trong lòng thầm khen hấn là một vị chính nhân quân tử, nếu không, sớm có sự dị thường sự tình phát sinh. Dựa theo hiện đại tiêu chuẩn nàng có điều là một vị thành niên Lolì, có thể ở loại này trăm cái chỉ niên (mười hai tuổi) chính là người trưởng thành thời đại, chuyện nam nữ đều có biết một, hai. Lấy nàng ngọc bích chỉ niên (mười sáu tuổi) còn không gả đi đi, đã tính gái lỡ thì, dù để được xưng thừa lại nữ.

Tuy rằng Vu Sở Sở không có cùng với những cái khác nam tử có như thể thân mật tiếp xúc, lần đầu tiên cùng Tần Surong như vậy thiếp thân, vẫn là cười ngựa, đều không có bị phía sau vị nam tử này chiếm tiện nghi. Tiểu cô nương tâm tư đơn thuần, cho rằng thư bên trong nói chính nhân quân tử nên như vậy.

Trải qua mấy ngày, hai người bọn họ từng người cưỡi ngựa xuôi nam, thoát ly Hán Châu cảnh nội cũng không phải lên phía bắc đi Thiên Hạ hội tổng bộ.

Trên đường, bởi vì Tần Surong thay đổi chú ý, hấn dự định trước tiên đi Lệ Giang Cổ Thành thu hồi thiết cây quạt, vì lẽ đó lùi lại trở lại Thiên Hạ hội tổng bộ. Hơn nữa bọn họ dọc theo đường đi thuận tiện hỏi thăm Hán Châu sự, hi vọng được với nhạc tin tức. Có thể là tin tức truyền ra chậm, hay hoặc là bị quan phủ che giấu đi, vì lẽ đó đều không nghe thấy bất kỳ phong thanh.

Hôm nay tiến vào Dương Châu thành Nam Kinh, tìm gian khách sạn, điểm chút rượu và thức ăn ở đại sảnh ăn uống, y theo thông lệ, Tần Surong rất cường hào lấy ra nhất quán tiền đồng (một ngàn viên tiền đồng) bãi ở trên bàn, đưa tới hầu bàn, dò hỏi: "Tiểu nhị a! Bồn công tử đánh với người nghe điểm một chuyện, nếu là thoải mái, này nhất quán tiền chính là người."

Một lượng bạc bằng một ngàn viên tiền đồng, tiền đồng chính là cái gọi là mới không viên tiền, một lượng bạc nhưng là nghèo khó nhân gia mấy tháng chi tiêu. Thế giới này như thế là kim ngân đồng tiền chế độ, tiền đồng là tối hạ đẳng, hơn nữa hơi có hư hao, phẩm chất không đủ chờ chút cũng chờ cùng phế tiền, cũng chính là không thể dùng.

Hầu bàn mặt đều cười thành hoa cúc mặt, hấn nịnh nọt cung kính mà nói rằng: "Đại gia, ngài có cái gì là muốn biết, cứ hỏi đi! Chỉ cần tiểu nhân biết đến, nhất định ngôn vô bất tẫn."

Tần Surong gật gù, liền trực tiếp hỏi: "Hán Châu bên kia có hay không tin tức liên quan tới Tần Surong, chính là cái kia bị triều đình hạ lệnh truy nã trọng phạm, Thiên Hạ hội Tần Surong!"

Nghe được là vấn đề này, hầu bàn không chút do dự mà trả lời: "Đại gia, tin tức này ta hôm qua nghe được hướng về Hán Châu khách thương nói rồi, tọa trấn Hán Châu tổng binh đại tướng Vương Tư Minh mang binh ở Nhạc Sơn phát hiện trọng phạm Tần Surong tung tích, có người nói bọn họ ở Nhạc Sơn đại chiến ba ngày ba đêm, cuối cùng đem dựa vào nơi hiểm yếu chống lại Tần Surong chém giết, hiện tại vị đại nhân kia nên đăng báo triều đình lĩnh công đi!"

Nghe vậy như bị sét đánh, Vu Sở Sở sắc mặt khổ sở, muốn không khóc được, nàng bắt lực vọng nói với Tần Surong: "Tần đại ca, lẽ nào là phụ thân hấn. . ."

Lời kẻ tiếp nài không dám nói xuống, trong lòng sợ sệt ý tưởng kia thành sự thực.

"Sát vách lão Vương, thật (gan) là (de) có thể (piao) ác (liang)(nguyên văn a! ta không biết dịch ra a)!" Tần Sương nội tâm mao mẩu thuần nhỏ nước bọt, mà hần nhưng là một tay nắm ở tâm thần bàng hoàng Vu Sở Sở, vỗ nài cánh tay ngọc, nhẹ giọng an ủi: "Đừng lo lắng, tiền bối nhất định sẽ thoát hiểm. Như đúng là gặp đũa kia độc thủ, Tần đại ca nhất định sẽ thể phụ thân ngươi báo thù rửa hận."

"Ừm!" Vu Sở Sở được hần hứa hẹn, cũng tựa hồ rõ ràng trước mặt mọi người không nên thân mật như vậy, sẽ bị hư hỏng danh tiết, tuy rằng hai người đang hoá trang thành một đôi phu thê, nhưng mà trên thực tế cũng không phải, bởi vậy xoay người lại lại đây liền cúi đầu vùi đầu khổ ăn, thật giống là đang vì che giấu lúng túng, hoặc là hóa bị thương làm thức ăn lượng đi!

Có thể hai người đều có!

Tần Sương lại đối với hầu bàn hỏi: "Ngươi có biết hay không Giang Châu Lệ Giang Cổ Thành bên kia có cái gì huyền ảo khá lớn sự tình? Bất luận là trên giang hồ, vẫn là quan trên mặt sự!"

"Đại gia, này! !" Hầu bàn nhìn trước mắt nhất quán tiền do dự một chút, chính là không mở miệng giảng.

Điểm ấy kẻ vật, Tần Sương một chút nhìn thấu, hần đem tiền đồng đẩy lên hầu bàn trước mặt, nói rằng: "Nói đi! Thế nhưng đừng tùy tiện tìm việc đến lừa gạt bốn công tử, nếu không thì, ngươi cẩn thận có mệnh nắm tiền, lại không mệnh dùng tiền."

Hầu bàn liên tục xưng phải, trong lòng nhưng là đang suy nghĩ: "Uy hiếp ta! Hừ! Xem cái kia tiểu Kiều nương biểu hiện, liền biết các ngươi cùng cái kia Tần Sương khẳng định là một nhóm, đợi lát nữa lão tử liền đi quan phủ cáo các ngươi cùng Tần Sương cấu kết, xem các ngươi có chết hay không!"

Thu được tiền, hầu bàn tự nhiên là tận lực động viên bọn họ, vì lẽ đó lựa chọn quan trọng nhất hai việc cùng Tần Sương giảng: "Giang Châu gần nhất phát sinh hai việc khiến người ta cảm thấy kỳ quái, một chuyện là Giang Châu Tổng binh đại nhân không hiểu ra sao địa tiền cử nước Yến cõn châu thủy bạc Lương Sơn một tên thám tử thiếu niên bộ khoái, để hần đi kinh thành Kinh Kỳ Phủ nha môn người hầu. Chuyện thứ hai là Bái Kiếm Sơn Trang Ngao phu nhân không hiểu ra sao cùng một vị người trong giang hồ cùng dạo chơi Lệ Giang, cũng không biết nguyên nhân gì, sau đó bọn họ làm lộn tung lên."

Được tin tức như thế, Tần Sương thậm chí thoả mãn, liền phái tiểu nhị nói: "Ngươi đi làm đi!"

"Được rồi!" Hầu bàn thấy hần thoả mãn, tự nhiên là yên lòng đi rồi, có điều, đi tới bếp sau sau khi, trực tiếp đi cửa sau rồi đi, nhìn dáng dấp là quyết tâm muốn bán đi Tần Sương bọn họ.

Hơn hai tháng sau, bọn họ bình an đi tới Lệ Giang Cổ Thành, dọc theo con đường này dịch dung hoá trang, cũng không cần lại tham nghe tin tức gì, ngược lại cũng không xuất hiện như thành Nam Kinh như vậy bị chụp lên là Tần Sương cùng phạm tên tuổi, chịu đến quan binh đuổi bắt ác sự.

Trong Bái Kiếm Các, Vu Sở Sở ngồi ở một bên thưởng thức trà, Tần Sương nhưng là ngồi ở chỗ đó quan sát trên tay chuỗi này y theo Thánh Hóa Lệnh vì là mô hình chế tạo thiết cây quạt, xinh đẹp huyền ảo, vừa có thể vũ khí, lại có thể làm ám khí, Huyền Thiết chế tạo, vô cùng cứng rắn, Tần Sương xoay hai tay, đối với này vạn phần thoả mãn.

Tần Sương không keo kiệt nói ngọt tán thưởng nói: "Ngao chương quý, các ngươi Bái Kiếm Sơn Trang không hổ nổi tiếng thiên hạ đức bình thế gia! Tuy rằng am hiểu nhất chính là kiếm, nhưng là những binh khí khác cũng thật là không kém! Liên từ cái này huyền thiết quạt mà nói, bất luận là rèn đức công nghệ, vẫn là chạm trổ tay nghề, đều làm người thần phục không ngớt a!"

Vị này Bái Kiếm Các chương quý chính là Ngao Long đệ đệ, Ngao Cửu Cương con trai, Ngao Ba Mã, kết hôn sớm, vì lẽ đó Ngao Ba Mã so với Ngao Thiên lớn tuổi trên mười tuổi, bây giờ đã là hai mươi tám tuổi. Sơn trang tự nhiên là không tới phiên bọn họ bằng chỉ nhúng tay, bởi vậy ngoại vì thể lực liền giao cho bọn họ quản lý. Ngao Cửu Cương vì để cho nhi tử tiếp nhận Bái Kiếm Các địa chuyện làm ăn, vì vậy quanh năm mang theo bên người bồi dưỡng, đã ở từ từ uỷ quyền cho hần thử một chút làm ăn.

"Ha ha ha! Lực công tử lời ấy không sai, muốn nói thiên hạ ngày nay rèn đức công phu, ta Bái Kiếm Sơn Trang được xưng thứ hai, cũng không ai dám xưng số một!" Ngao Ba Mã một mặt tự hào với hần giảng, về mặt thực sự là khó nén giữa hai lòng này cái kia cổ ngạo khí.

Chợt nhớ tới một chuyện, hần cùng Tần Sương giảng lên: "Lực công tử, ngươi còn nhớ ngày đó sao? Thiên Hạ hội Tần Sương ở trong thành đại náo một phen, hiện nay thật vất vả nghe nói ở Hán Châu Nhạc Sơn bị giết chết, không nghĩ tới sự thực nhưng không phải như vậy! Nguyên lai cái kia Vương Tư Minh chơi một tay giết Lương Mạo Công xiếc, còn đã tâm thận trọng, muốn cầm binh mưu nghịch, kết quả bị triều đình đánh đòn phủ đầu, liền lụy cửu tộc."

"Àch! ! !" Tần Sương không có gì để nói, không nghĩ tới sát vách lão Vương nhanh như vậy liền hiết thức ăn.

"Àm!"

Vu Sở Sở sau khi nghe, trên tay không cầm được cái chén, rơi trên mặt đất, nước mắt thoát khuôn mà ra.

Chương 47: Vận đi anh hùng không tự do

Chương 47: Vận đi anh hùng không tự do

Sát vách lão Vương này bõn máu chó giới thời điểm, vừa vận bị người khoát tay liền cản lại, máu chó toàn ngã vào trên người chính mình.

Đi ra Bái Kiếm Các, Tần Sương nhìn lang lang trời nắng, trong lòng cực kỳ cảm khái nói: "Một năm mới, mấy tháng này chuyện đã xảy ra thực sự là máu chó bên trong máu chó a!"

Đầu tiên Tần Sương bởi vì đứt tay mà đi tính toán, cho nên mới có chuyện về sau. Có điều, lần đầu tính toán thất bại, sau đó mới dùng miệng độn ứng phó Vu Nhạc, qua ai sau khi Vu Nhạc liền đi làm sự. Hắn mang trở lại thân y hỗ trợ đôi tay, Tần Sương rốt cục lần thứ hai nắm giữ một cái hoàn toàn mới cánh tay trái. Nhưng là vận may không lâu, Vu Nhạc đại khái bị vây giết, hắn cùng Vu Sở Sở đến Lệ Giang Cổ Thành, trên đường tìm hiểu tin tức bị đuổi giết một lần. Mà Tần Sương trước trang cường hào, đưa tới bắt lương người giang hồ nửa đường cướp đoạt, đã sớm giết vài bát giặc cướp.

Cuối cùng là hiện tại, từ ngao chương quỹ nơi này nghe nói cái kia võ tướng quan chức đăng báo giết chết Tần Sương sự sau khi, rồi lại bị triều đình đem hắn gia đều cho liên lụy, trong chuyện này bên trong ở ngoài ở ngoài đều lộ ra quái lạ.

Đi trên đường, Tần Sương đối với Vu Sở Sở giảng đạo: "Sở Sở, vốn là đáp ứng báo thù cho ngươi, chưa từng ngờ tới sẽ xảy ra chuyện như thế. Cái kia cầu quan lại bị người mình giết chết, còn liên lụy cửu tộc, hay là đây chính là tàn hại lương dân báo ứng đi!"

Suy đoán Vu Nhạc bị giết, thuận lý thành chương sẽ có niên đại 80 máu chó võ hiệp báo thù nội dung vô kịch, chỉ bất quá lần này báo thù đều không bắt đầu, kẻ thù sẽ chết, này tính là gì sự a!

Vu Sở Sở biểu hiện cô đơn nói: "Có thể đây chính là thiên ý đi! Tần đại ca, ngươi nói phụ thân trên trời có linh thiêng, hắn sẽ ngủ yên sao?"

Đối mặt câu nói như thế này đề, Tần Sương tự nhiên là tay đến đem ra, dùng tin tưởng không nghi ngờ ánh mắt nhìn con mắt của nàng, nói với nàng: "Sẽ, hắn không yên lòng nhất chính là ngươi, chỉ cần ngươi trải qua hạnh phúc vui sướng, tiền bối liền yên tâm."

Vu Sở Sở bỗng ôm chặt lấy Tần Sương, đem đầu chôn ở Tần Sương trước ngực, thâm tình nói rằng: "Tần lang, cảm tạ ngươi!"

Hai chữ kia từ trong miệng nàng nói ra, bởi vậy có thể chứng minh thái độ đối với chính mình có rõ ràng biến hóa, Tần Sương nhẹ nhàng xoa xoa nàng đầu, khẽ cười nói: "Nha đầu ngọc, ngươi và ta trong lúc đó hà tất nói cảm ơn! Đi thôi! Đi về nhà."

Về nhà nào? Tự nhiên không cần suy nghĩ nhiều, tự nhiên là trở lại Tần Sương ở Thiên Hạ hội cái kia gia.

Từ trong lòng ngực của hắn đi ra, Vu Sở Sở e thẹn gật đầu nói: "Ừm."

Hai người khởi hành trở về Thiên Hạ hội, xa ở kinh thành vùng ngoại ô Tinh Võ môn bên trong, ở trong viện lại là cái kia một người một lá thư một bình trà.

Cửa lớn đi tới một vị mỹ nhân, nàng chính là Từ Uyển, tình cảnh này cùng mấy tháng trước giống như đúc.

Từ Uyển đi vào liền hỏi: "Cha, bị người ngờ tới, bộ kia chặt đầu cùng cụt tay thì thể không phải cái kia Tần Sương, mà là giả mạo. Lần này đánh cược là người thắng, ta nhận thua cuộc, trên giang hồ sự liền để giang hồ thể lực chính mình đi giải quyết, để những người kia chính mình cùng sự tử bọn họ tranh tài, ta sẽ không xuất thủ phá hoại quy củ."

Từ khi Từ Ngao để môn hạ đệ tử đi giáo dục tên thiếu niên kia bộ khoái sau (bộ khoái nghĩa na ná giống như người chuyên đi bắt giữ á), bị Từ Uyển phát hiện, muốn ra tay trừng trị bọn họ.

Có điều, bị Từ Ngao ngăn cản nàng giáo huấn môn hạ đệ tử, lấy Vương Tư Minh sẵn giết Tần Sương vì là cá cược. Nếu như cuối cùng bị Vương Tư Minh một nhóm giết chết người thực sự là Tần Sương, vậy thì là nàng thắng. Như chết người không phải Tần Sương, vụ cá cược này thì lại Từ Ngao thắng. Chỉ có điều cái này sẵn giết thời gian vô hạn chế, trừ phi Vương Tư Minh bị Tần Sương giết chết, cùng vụ cá cược này liên quan một cái nào đó mới phải người giết Vương Tư Minh, thì lại sẽ phán định một phương khác thắng.

Cá cược trong lúc Từ Uyển có thể điều khiển triều đình, nhưng không thể đối với Tinh Võ môn người động thủ.

Vụ cá cược này Từ Uyển thắng, vậy thì tùy ý nàng làm bừa tới một lần, tỷ như tạo phản cái gì!

Thế nhưng Từ Ngao thắng, trong vòng sáu năm nàng liền không thể tự mình ra tay đối phó Tinh Võ môn người, chuyện giang hồ giang hồ, nàng không thể nhúng tay chuyện giang hồ, nói cách khác không thể tự mình ra trận. Nếu như nàng ra trận, cái kia trò chơi này còn có thể chơi xuống sao?

Cho tới triều đình phương diện, nàng giáo làm Phong Vân cần nắm một độ, tham quan có thể tùy tiện giết chết, thế nhưng thanh quan cũng một cộng lòng cũng không thể động. Nếu để cho Từ Uyên như vậy quét sạch triều đình bầu không khí, Từ Ngạo ước gì nàng đem toàn bộ Đại Minh để quốc lãnh thổ bên trong tham quan toàn bộ hại chết đây!

Bởi vậy cũng chẳng khác nào hạn chế Từ Uyên không chế triều đình thủ đoạn, làm cho nàng muốn tạo phản cũng thế lực có thể làm cho.

Trừ phi trong vòng sáu năm, Thiên Hạ hội nhất thống giang hồ, đấu thắng Tinh Võ môn người, bằng không, nàng chỉ có thể chờ đợi quá sáu năm ngày quy định, mới có thể lại ra tay.

Kỳ thực vụ cá cược này Từ Uyên phần thắng rất lớn, Nhạc Sơn trải rộng Hán Châu mười vạn binh lực một nửa, đem Tần Sương vây chết ở Nhạc Sơn phạm vi này bên trong, hẳn tuyệt đối khó thoát khỏi cái chết. Chỉ có điều kết quả nhưng là Từ Ngạo thắng, nàng được Vương Tư Minh diệt trừ Tần Sương tin tức liền tiến hạ thủ vì cường, cho hắn xoa bóp một đồng không thể xá tội danh, cuối cùng diệt môn liên luy cứu tộc. Thế nhưng thi thể vận đến kinh thành sau, lại phát hiện không phải Tần Sương bản thân, Vương Tư Minh người này thực sự là quá đáng trách, hại nàng thua trận đánh cược.

Nhiên mà đã tru cứu tộc, để Từ Uyên không chỗ cho hả giận.

Từ Ngạo cũng coi như là hiếm thấy nhìn thấy con gái ăn quả đắng đắng dập, bản một mặt, không cười cũng không giận, nhất thời để hắn rất là hài lòng, dù sao mình ngoại trừ ngăn cản nàng trên đường đưa những đệ tử kia, cũng là không đã làm gì chọc giận tâm can bảo bối sự tình, trong lúc nhất thời không chịu được tâm tình vui thích, nói trên chọc nàng: "Con gái a! Ngày thời gian sáu năm ngươi nên làm sao mà qua nổi đây! Sẽ sẽ không cảm thấy rất tệ nhạt a! Ha ha ha! ! !"

Thực sự là làm người tức giận a!

Từ Uyên chu miệng nhỏ (tết thanh minh: bên TQ người ta sẽ tới mộ người thân dọn dẹp sửa sang), râm rì nói: "Cha, tết thanh minh thời điểm, ta sẽ ở nương mộ trước cáo trạng, ngươi xem đó mà làm thôi!"

"Hắc! Ngươi nha đầu này, liền biết nắm điểm ấy uy hiếp ngươi lão tử." Từ Ngạo lắc đầu cười khổ nói, đối với nữ nhi mình thực sự là bất đắc dĩ có thể hà, thả tay xuống dâng thư cùng trà, bãi chính thái độ cùng nàng nói rằng: "Bây giờ ngươi đã thời thanh xuân đôi mươi, mẹ ngươi sinh ngươi thì cũng là hai mươi tuổi, lần này cha liền cuối cùng để ngươi tùy hứng một lần."

"Đồng doanh cùng phủ dư mà qua xưa nay đối với Trung Nguyên hết hy vọng không thôi, dùng không được bao nhiêu năm, hai quốc một trong nhất định xâm lấn Trung Nguyên, đến thời điểm Đại Minh để quốc tất kinh đại nạn, hoàng đế đều có người vắn tai họa. Nếu như khi đó hoàng đế chết ở dị tộc tặc tử trên tay, như vậy, tất cả theo ngươi làm, vì phụ tuyệt không nhúng tay vào ngươi bất cứ chuyện gì."

Thấy phụ thân không nói lời nào, Từ Uyên hỏi: "Cha, nếu là hoàng đế không chết ở trên tay của bọn họ, chỉ cần ngươi khi còn sống, hoặc là các sư huynh sư tỷ cũng khi còn sống, các ngươi liền nhất định sẽ ngăn cản ta diệt Đại Minh để quốc, có đúng hay không!"

"Ừm!" Từ Ngạo trả lời nàng sau khi, đứng dậy lẳng không phi độ mà đi tới cuối cùng.

Nhìn phụ thân biến mất bóng người, Từ Uyên trầm nghĩ trong lòng: "Vũ xương đề, ngươi chết chắc rồi!"

Thời gian cực nhanh, Tần Sương mang theo Vu Sở Sở trở lại Thiên Hạ hội, bọn lâu la đối với hắn vẫn tôn kính, mà Hùng Bá biết được Tần Sương sau khi trở về, lập tức phái Văn Sứ xấu đích thân đến xin hắn quá khứ. Tần Sương cũng không thể vô duyên do từ chối triệu kiến, bởi vậy sai người mang Vu Sở Sở đi vọng sương lâu, chính mình thì lại theo Văn Sứ xấu đi đầu mối tháp yết kiến Hùng Bá.

Đi tới trong đại sảnh, Tần Sương tiến lên đối với Hùng Bá chấp tay nói: "Đồ nhi bá kiến sư phụ, may mắn không làm nhục mệnh, đồ nhi đem Độc Cô một phương giết, chỉ có điều không nghĩ tới sư phụ để Đại tiểu thư cho đồ nhi lên một khóa!"

Hùng Bá cười lạnh nói: "Hừ! Ngươi thay đổi, trở nên đã tâm bưng bưng, lưu luyến sắc đẹp, nóng lòng quyền lực, không giống như trước kia như vậy đối với sư phụ trung tâm nhất quán, trong lòng nghĩ chính là làm sao mưu đoạt sư phụ chức bang chủ. Ngươi có nhớ Thiên Hạ hội đối với ngươi thu dưỡng ân tình! Có thể còn nhớ sư phụ đối với ngươi truyền nghề chỉ ân! Sư phụ đối ngươi như nhi, mà ngươi nhưng là đối xử như thế sư phụ sao?"

Tần Sương giả vờ kinh hoàng nói rằng: "Sư tôn, những câu nói này vì sao lại nói thế? Đệ tử nhưng cho tới bây giờ đều không có lòng phản nghịch a!"

Xung hô đều thay đổi dạng, có thể thấy lòng người cũng thay đổi.

Nhìn hắn sợ hãi đáng vẻ, Hùng Bá khá là xem thường, tiếp tục tỉnh tể nói rằng: "Mấy năm trước ngươi nói tới định Không Từ làm vợ thời điểm, nhắc lên con gái của ta U Nhược, bởi vậy liền biết ngươi muốn làm sư phụ con rể, ngày sau có thể thuận lý thành chương kế thừa sư phụ lưu lại bá nghiệp. Sau đó ở tiệc cưới trên đánh bại Phong Vân, ngươi nhưng là sử dụng tới không thuộc về sư phụ truyền võ công của ngươi! Hừ! Ở Độc Cô phủ áp chế gương sáng lão thái bà kia đem nàng tôn nữ gả cho ngươi, nhìn đáng đáp tam thế tứ thiếp mới có thể thỏa mãn ngươi tham dục a!"

Đối mặt Hùng Bá trách cứ, Tần Sương ngậm thừa nhận không nói, ngược lại hắn là biết Hùng Bá không sẽ đối với mình như thế nào.

Thấy Tần Sương không mở miệng phản bác, Hùng Bá tự nhận không ngoài dự đoán, liền lại nói nói: "Sư phụ cho ngươi một lần sửa đổi cơ hội, nếu là ngày sau phát hiện nữa ngươi giấu diếm dã tâm, sư phụ chỉ có thể đại nghĩa diệt thân."

"Kể từ hôm nay, ngươi liền chờ đợi sư phụ bên người, hiệp trợ xấu xấu xử lý trong bang sự vụ. Còn Thiên Sương Đường thì lại toàn quyền giao cho

Không Từ thế người chường quân, người treo cái tên là được. Mặt khác muốn đem người sở học đánh bại hai vị sư đệ võ công sao hạ xuống, ngày mai liền giao cho sư phụ xem qua, không thể tư tàng. Còn có, người mang về cô gái kia, sư phụ cho phép người cưới nàng làm thiếp."

"Đúng rồi, giải thích một chút cánh tay trái của người, nghe giảng hồ nghe đồn, người ước chiến Bái Kiếm Sơn Trang được xưng Kiếm Ma cao thủ, bị hấn đứt đoạn mất một cái tay, tại sao lại phục hồi như cũ? Lễ nào nghe đồn giả bộ?"

Nghe xong Hùng Bá la lý dài dòng, Tần Sương trong lòng không khỏi nhỏ nước bọt hấn: "Ta thảo, nói nhảm nhiều như vậy, nguyên lai chính là kiếm có vết va chạm ta Băng Ma Quyền! Chẳng trách nữ nhi của hấn với hấn nói những chuyện kia sau khi, cũng không tuyên bố ta là kẻ phản bội cái gì. Xem ra này một chút hi vọng sống chính là ta Băng Ma Quyền, nếu như toàn bộ giao cho, phỏng chừng ta đối với hấn cũng không cái gì giá trị lợi dụng đi!"

"Xem ra chủ yếu là ta lần đó đánh bại Phong Vân liên thủ, mới sẽ làm hấn như vậy kiêng kỵ!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Băng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Vật ấy cùng ta có duyên

Chương 48: Vật ấy cùng ta có duyên

Nếu là không chuyện ghê gớm gì, Tần Sương tuyệt đối có thể ứng phó như thường, liền bắt đầu nói vậy: "Sư phụ, ta ngẫu nhiên đạt được một vị ông lão cứu trị, hấn nghệ thuật võ cùng cao siêu, nói mình là thần y. Hấn nói có thể gán một cánh tay cho đồ nhi. Có điều, hấn nhưng hết sức háo sắc, nhất định phải ta tìm một vị mỹ nhân cho hấn làm thù lao. Liền, ta liền làm như vậy rồi, kết quả là được này điều tân cánh tay."

"Cho tới sư phụ nói đồ nhi học bộ kia võ công, kỳ thực là đồ nhi muốn đem thiên sương quyền tám thức luyện thành một chiêu, bế quan bảy năm mới luyện thành một điểm da lông."

"Cái gì? Tám thức luyện thành một chiêu?" Hùng Bá hết sức kinh ngạc, chiếu Tần Sương cái này tư duy, chẳng phải là với hấn tự ngộ sư môn ba phần quy nguyên tức giận dòng suy nghĩ là như thế sao?

Chân tướng dĩ nhiên là cái này, Hùng Bá lòng nghi ngờ sâu nặng, có thể sẽ không dễ dàng tin tưởng, liền nói với Tần Sương: "Sư phụ để xấu xấu đánh với người một trận, người mà xuất ra này điểm da lông, để sư phụ nhìn."

"Đồ nhi tuân mệnh!" Tần Sương tự nhiên là đáp ứng, hấn cũng không sợ Hùng Bá ra đề mục thử thách hấn.

Hùng Bá ánh mắt ra hiệu bên dưới, Văn Sừ xấu từ một bên như nước bóng bệnh mà tới Tần Sương trước mắt, đây là khinh công của hấn, linh thủy bộ pháp, sau đó hai tay áo như nữ tử múa lên bình thường đập lại đây, đây là hấn thanh ảnh linh thủy tụ chiêu thức, mạnh vì gạo, bạo vì tiền.

"Văn tổng quản, cẩn thận rồi!" Tần Sương dứt lời, một quyền oanh địa, sau đó vung lên phiến đá mảnh vỡ, song quyền đá kích mảnh vỡ, quỹ đạo cái không giống, nhưng mục tiêu là như thế.

Loại này chiêu số hơi có chút mưa to gió lớn khí thế, hơn nữa công kích chặt chẽ không thể tách rời, liền miên không dứt, khá là quái dị khó dò mùi vị, Hùng Bá nhìn đến mê mẩn. Chỉ có điều, thế tiến công tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, một cái chớp mắt liền lập tức phân cao thấp, phân ra được thắng bại.

Văn Sừ xấu não oán giận nói: "Tần đường chủ, người ra tay cũng quá ác đi! Nếu không là tiểu nhân : nhỏ bé lần đi đúng lúc, sớm đã bị người đánh thành cái sàng!"

Hấn cả người vết thương đầy rẫy, nhìn ra được không có một khối là tốt, mũ cùng quần áo biến thành vải treo ở trên người, còn có cây quạt đều xấu thành cành cây. Mà Tần Sương không chút nào tổn, đứng là trên tay dính điểm tro bụi mà thôi.

"Ta đã sớm muốn biết người là cái đàn ông? Còn là một đàn bà? Cả ngày quái gở, khiến người ta vô cùng không thoải mái. Sư phụ, đồ nhi chỉ là nhất thời hưng khởi mới sẽ như vậy thất lễ, xin mời chớ trách." Tần Sương này có tìm tốt, đồng thời cũng hướng về Hùng Bá thỉnh tội, ngữ khí lại như là tiểu hài tử làm ra sự làm nũng.

Hai người giao thủ để Hùng Bá nhìn ra một điểm môn đạo, nếu như thật sự luyện thành một chiêu, e sợ ra tay trong nháy mắt liền đem người đánh bại, từ đầu tới đuôi là làm liền một mạch, hoàn toàn không cho đối thủ có thời dắc cơ hội.

Chỉ có điều là nhìn ra một điểm môn đạo mà thôi, Hùng Bá không xác định mặt sau liền chiêu có hay không cũng là quỷ dị như vậy. Bởi vì hấn ra tay phá chiêu, tuyệt đối có thể dễ như ăn cháo liền có thể lấy lực phá đi, trừ phi ngang nhau đối thủ mới không thể dễ dàng phá đi.

Hùng Bá cũng mặc kệ chút chuyện nhỏ này, quan trọng nhất chính là võ công, liền hỏi: "Người này một chiêu tên gọi là gì? Dung hợp bao nhiêu chiêu thiên sương quyền đi vào? Cùng trận chiến đó khi tức tại sao có chút không giống?"

Tần Sương một mặt hàm hậu thành thật đáng đáp, gãi gãi đầu nói rằng: "Sư phụ, cùng Vân sư đệ cùng Phong sư đệ quyết đấu lúc, đó là dùng chiêu này sát chiêu, có điều cũng lưu thủ. Mà hiện nay chỉ là dung hợp sương phong đập vào mặt cùng vết sương đầy rẫy hai chiêu, đối mặt Văn tổng quản tích trữ trêu đùa chi tâm mà thôi, cũng không có sử dụng sát chiêu. Đồ nhi nếu như có thể cuối cùng dung hợp thành một chiêu, chiêu thức kia tên gọi liền gọi không thức, hàm nghĩa là bất kỳ chiêu thức ở trước mặt nó đều không có tồn tại ý nghĩa!"

Khoác lác không làm bản nháp sao? Có điều là cụ thể tham chiếu Bát thần cả đời đến đối thủ một mặt một còn mạnh nhất tuyệt chiêu mà thôi, hơn nữa lão ngoan đồng tả hữu hỗ bác thuật, bởi vậy chiêu số có chút quái dị, hiện nay dùng để lừa gạt Hùng Bá còn có thể.

Lời ấy tuyệt đối là ngông cuồng, Hùng Bá đứng là yêu thích này cổ ngông cuồng kinh, liền hỏi: "Người cần tốn bao nhiêu năm mới có thể dung hợp hết bảy chiêu thức!"

Hiện nay hắn chỉ có thể dụng tâm ở ba phần quy nguyên khí trên, còn Tần Sương bên này, liền để hắn đi mua bán lại, ngược lại cuối cùng đều sẽ rơi vào trong tay chính mình. Bởi vậy tạm thời vẫn có chờ đợi dụng, đến chưa dùng thời điểm, đó chính là hắn giờ chết. Dù sao Tần Sương như thế không an phận, không chỉ ghi nhớ chính mình nữ nhi bảo bối, còn ghi nhớ vị trí của chính mình, bắt từ là không thể sự.

Tần Sương làm bộ thô coi một cái, sau đó sẽ trả lời Hùng Bá vấn đề: "Y theo đồ nhi ý nghĩ, đại khái lại tiêu tốn thời gian năm năm liền có thể bước đầu dung hợp hoàn thành, sau đó sẽ hoa thời gian tám năm, phỏng chừng liền đủ để đạt tới hoàn mỹ cảnh giới!"

"Đã như vậy, vậy người mỗi ngày cùng xấu xấu đồng thời xử lý bang vụ ba canh giờ, còn lại thời gian chính người chi phối chính là. Hôm nay người mới trở về, nên còn rất mệt, hiện tại người đi về trước nghỉ ngơi đi!" Hùng Bá biết không có thể bức bách quá mức, càng không thể lộ ra hầu gấp sắc mặt, ngược lại đợi thêm thời gian năm năm, ba phần quy nguyên khí lẽ ra có thể lĩnh ngộ ra đến rồi, đến thời điểm cũng là diệt trừ hắn thời cơ, cần gì phải gấp gáp vội nhất thời đây!

"Đa tạ sư phụ quan tâm, đồ nhi cáo từ!" Tần Sương hành lễ thôi, liền lui xuống đi.

Rời đi đầu mỗi tháp, trở lại vọng sương lâu, liền thấy Vu Sở Sở tọa ở bên trong đại sảnh thêu, đại khái là chờ tề nhậm đi!

Thấy Tần Sương trở về, Vu Sở Sở thả xuống tia bố, đi tới kéo cánh tay hắn hỏi: "Tần lang, người khát sao? Ta châm trà cho người uống đi!"

Tần Sương kéo nàng, cùng nàng đồng thời ngồi xuống, nói với nàng: "Sở Sở, kể từ hôm nay người liền ở tại tầng thứ hai, gian phòng mặc người tuyển. Đây vọng sương lâu coi như làm là với gia thôn cái kia gia như thế, không cần gò bó. Nếu như có nhu cầu gì, dặn dò hạ nhân đi làm, hoặc là đến tầng thứ ba đi tìm ta cũng được, người hiểu chưa?"

Nghe được không với hắn ở tại một gian phòng, Vu Sở Sở trong lòng sinh ra có một loại cảm giác mát mát, có thể là trên đường tới nghe lâu la giảng Tần Sương đã cưới vợ, thế tử của hắn gọi Không Từ, hiện tại thế tử hắn chương quân Thiên Sương Đường. Có nữ nhân nào yêu thích cùng nữ nhân khác chia sẻ cùng một người đàn ông sao? Nếu không có bất đắc dĩ, không có nữ nhân nào sẽ như vậy khoan hồng độ lượng đi!

Tâm tình không tốt, Vu Sở Sở đều biểu hiện ở trên mặt, nhưng vẫn là ngoan ngoãn gật đầu đáp ứng: "Ồ!"

Nhìn nàng như vậy tựa hồ có tâm sự đáng vẽ, Tần Sương cảm thấy có một số việc, giờ khắc này nên đem thoại mở ra nói: "Tiền bối đem người giao cho ta, thế nhưng ta sẽ không làm người khác khó chịu, dù sao cái gọi là cha mẹ nói như vậy, mỗi chúc chỉ mệnh, đối với ta mà nói hết thảy không có tác dụng. Ta đã cưới vợ, thế nhưng cưới người sau khi cũng sẽ coi người là thành thế tử như thế đối xử, người đối với ta mà nói cũng là thế, chắc chắn sẽ không là thiệp. Có điều, người cũng không cần miễn cưỡng chính mình gả cho ta, có thể liền như vậy ở lại, ngày khác người có yêu thích người, ta chắc chắn giúp người thành đạt."

Vu Sở Sở kinh ngạc nhìn hắn, ánh mắt kia trang nghiêm trong suốt, hoàn toàn không có bất kỳ vẻ kinh dị, cũng biết Tần Sương nói đều là lời nói thật lòng. Vẫn là cho rằng hắn vì báo ân mà thu nhận giúp đỡ chính mình, lại bởi vì cha đem mình giao cho hắn, cả đời cũng là trở thành người khác phụ thuộc phẩm, thế nhưng lần này lời nói thật lòng khiến nàng không hiểu ra sao.

Nàng nhớ tới dọc theo đường đi Tần Sương đối với mình tỉ mỉ chu đáo chăm sóc, không chỉ khai đạo chính mình quên mất mất cha nỗi đau, còn dạy đạo chính mình học một ít công phu quyền cước, để cho mình mạnh mẽ tự vệ, nhưng từ không có vượt qua cử chỉ, người ngoài đến thành.

Tuy rằng đều là chút bình thân việc nhỏ, nhưng là tri kỷ tỉ mỉ cảm giác, để Vu Sở Sở vô cùng có cảm giác an toàn. Bởi vậy lúc này nghe nói Tần Sương lời nói thật lòng, nàng làm ra một cái lớn mặt quyết định.

Mà xem Vu Sở Sở đột nhiên ôm lấy hắn, còn dâng lên nụ hôn đầu, hai con mắt nhìn chăm chăm Tần Sương con mắt, sắc mặt hồng như xoa son bột nước, có chút thẹn thùng địa nói rằng: "Tần lang, ta nghĩ làm người cả đời nữ nhân, khi người hiền lành thế tử, trở thành vợ người, ta đời này không hối hận!"

Sâu như vậy tình trạng ra thông báo, Tần Sương đều sửng sốt một chút, có chút không xác định hỏi: "Người lẽ nào trúng độc? Hoặc là uống say?"

Trước mặt cái này tên ngọc có chút khó có thể tin đáng đáp để Vu Sở Sở cảm thấy thật là đáng yêu, mà nàng không nói lời nào, nhưng làm ra trực tiếp nhất trả lời, lần thứ hai hôn lên hắn môi.

Vật đổi sao dời, bốn năm sau khi, nước Yến cổn châu Thanh Hải trong rừng rậm, Thiên Sương Đường chủ Tần Sương mang theo thê tử Vu Sở Sở xuất hiện ở đây, ngồi đối diện ở một đám lửa chông trước nam tử nói: "Vật ấy cùng ta có duyên, kính xin hai tay dâng, nếu không, tính mạng ngươi khó bảo toàn!"

Trước mặt hán nằm một vị khôi ngô nam tử, kỳ thực chốc lát trước nơi này liền phát sinh một hồi tranh cướp lộ bên trong đình bảo vật tranh tài.

Lúc trước Thanh Hải từng lâm có một nhóm người ở đây nghỉ ngơi, bởi vì có người đến, vì lẽ đó đám người kia phân tán mấy người trốn núp trong bóng tối, chỉ lưu lại một người nhìn lộ đình. Mà người tới chính là được xưng Giang Nam quyền hiệp Hoắc Huyền Thiết, chính là mười mấy năm trước bị Tần Sương để cho chạy người nhà họ Hoắc chi phò, thuộc về được ban cho tính người hầu thôi!

Năm đó người nhà họ Hoắc có thể chạy trốn sau khi, liền như vậy cùng bọn người hầu phân biệt. Người nhà họ Hoắc tuân thủ Tần Sương ước định, mai danh ẩn tích, Hùng Bá bắt tử, tuyệt không tái xuất giang hồ. Người này đi tới Trung Nguyên biện châu Giang Nam một vùng không lý tưởng, lấy một đôi nắm đấm đánh ra Giang Nam quyền hiệp tên tuổi.

Hán hiện nay mang theo tiểu thiếp không xa vạn dặm đến lần theo nhóm người này đến đó, liền nhìn thấy ngồi ở trước đồng lửa nam tử là khoái ý môn ngũ tử đứng đầu Long Tụ. Hoắc Huyền Thiết lần này đến đây không phải là muốn cùng hán giao thủ, chỉ là vì bọn họ được lộ kia đình bên trong bảo vật.

Hoắc Huyền Thiết cùng tiểu thiếp đi tới Long Tụ trước mặt, cùng với nói rằng: "Long Tụ, lão tử lần theo các ngươi tới đây, chính là muốn với các ngươi làm một vụ giao dịch, dốc hết ta hết thảy của cải 125,000 lượng bạc trắng, cộng thêm bên cạnh ta tiểu thiếp đã từng là Dương Châu tối đang "hot" danh kỹ nói cười yên, lấy này để đổi ngươi lộ kia bên trong đình hòa hầu! Không biết ý của ngươi như thế nào?"

Long Tụ không nói hai lời, giờ tay trực tiếp lượng kiếm, đó là hán Long Tụ kiếm!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Hầu tử có thể mời tới Nê Bò Tát

Chương 49: Hầu tử có thể mời tới Nê Bò Tát

Long Tụ cười lạnh nói: "Hòa hầu không phải là có thể sử dụng tiền đến cân nhắc súc sinh, ai cũng có thể làm chồng tiện nhân không đáng giá một đồng, vì lẽ đó ta cho một mình ngươi kiến nghị, dùng quả đấm để nói chuyện đi!"

Hoắc Huyền Thiết nổi giận, sắc mặt biến đến âm trầm, thấp giọng giảng đạo: "Nhìn dáng dấp ngươi là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ngươi có biết lão tử này đối đánh khắp cả Giang Nam không có địch thủ năm đấm thép rất lâu không có hường qua máu tươi! Ngày hôm nay ngươi nếu như không đem hòa hầu giao ra đây, lão tử liền đánh lão bà ngươi cũng không nhận ra ngươi!"

Khẩu khí thực sự là lớn, chính là không biết nắm đấm công phu có hay không nói lợi hại như vậy.

Lời nói của hán để Long Tụ cười to ba tiếng, sau đó phi thường khinh bỉ nhìn hán nói: "Chỉ bằng ngươi loại này mua danh chuộc tiếng hạng người? Hừ! Nếu là Thiên Hạ hội bang chủ bên người Tần Sương nói ra nếu như vậy, ta ngược lại thật ra có thể tin ba phần. Còn ngươi loại này chẳng biết xấu hổ vô tri ngu xuẩn địa trong miệng nói ra, thực sự là làm ta cười đến rụng răng!"

"Đi mẹ ngươi khốn nạn! Dĩ nhiên coi thường lão tử nắm đấm thép, vậy hãy để cho ngươi thưởng thức một hồi nắm đấm thép tư vị, nhìn ngươi có bản lĩnh gì dám coi khinh lão tử!" Hoắc Huyền Thiết luyện chính là tiểu chúng bên trong càng nhỏ hơn chúng sát sa khoáng quyền, đánh ra thành tựa sau giản lược sa tự, được xưng nắm đấm thép, tổng cộng có hai mươi một thức, giờ khắc này nén giận ra tay, sử dụng Lưu Tinh chùy pháp.

Quyền tốc rất nhanh, quyền ảnh chặt chẽ, toàn bộ muốn công kích Long Tụ chỗ yếu hại.

Tuy rằng Long Tụ ngồi bất động, nhưng ra tay nhanh chóng, đón đỡ phi thường ung dung, còn có để trống khẩu trào phúng hán: "Cái gì Giang Nam quyền hiệp, sẽ không là bị người thổi phồng đi ra đi! Bực này thực lực căn bản là hữu danh vô thực, quyền pháp lấy không ngoài như vậy. Hoắc Huyền Thiết, ngươi vẫn là mau mau sử dụng bú sữa khí lực a! Nếu không, ngươi có thể liền không có cơ hội!"

"Xem ta song long xuất hải!" Hoắc Huyền Thiết bị hán châm chọc, hơn nữa còn ngồi chưa từng lên đường (chuyển động thân thể), bởi vậy trở nên càng thêm tức giận, ra chiêu càng tàn nhẫn.

Đột nhiên Long Tụ di chuyển, thân hình di động thật nhanh, một cái chớp mắt tay phải nơi ống tay áo Long Tụ kiếm xuất kích, từ Hoắc Huyền Thiết xương quai xanh hướng lên trên xẹt qua đi, cắt vỡ hán cánh động mạch, một đòn thuần sát! Chợt nhìn lại, hai người chênh lệch rất lớn, trên thực tế chỉ là

Long Tụ ra tay tốc độ nhanh hơn Hoắc Huyền Thiết trên rất nhiều mà thôi.

Mà Hoắc Huyền Thiết âm âm ngả xuống, cả người tiêu diệt đồng lửa, vậy mà lúc này hiện trường có thêm hai người, chính là Tần Sương cùng Vu Sở Sở, có thể Tần Sương mở miệng (lối ra) nói chuyện liền đặc biệt có vẻ không coi ai ra gì, thái độ cuồng ngạo hung hăng.

Vu Sở Sở tựa hồ đối với hán loại thái độ này còn không phải rất quen thuộc, lắc đầu bất đắc dĩ, không đành lòng tận mắt chứng kiến lão công trang mười ba dáng dấp.

"Ha ha! Không nghĩ tới đại danh鼎鼎 Thiên Sương Đường chủ lại cũng đối với hóa hầu có hứng thú, chỉ tiếc ta tuyệt đối sẽ không đem nó để đưa cho ngươi, dù cho ngươi là Thiên Hạ hội tương lai người thừa kế!" Long Tụ nói lời này leng keng mạnh mẽ, thái độ kiên quyết, cũng dọn xong tư thế, dự định một lời không hợp hãy cùng Tần Sương so chiêu.

Nói chuyện cũng phải nhìn người, Long Tụ nói với Tần Sương ra câu nói như thế này, không phải là chuyện tốt đẹp gì, mà là sẽ phải mệnh!

Tần Sương sắc mặt khó coi, mắt lộ ra hung quang, liền muốn thời điểm xuất thủ bị Vu Sở Sở ngăn lại, nàng nói với Long Tụ: "Trên giang hồ truyền lưu một câu nói, muốn thấy Nê Bô Tát, tất trước tiên đoạt hóa hầu. Nê Bô Tát lấy đệ nhất thiên hạ thần tượng ghi tên vào ba thần một trong, có người nói hán có hiểu rõ thiên cơ, nghịch thiên cải mệnh số học kỳ có thể! Bởi vậy hóa hầu liền thành người giang hồ tất đoạt đồ vật, vì lẽ đó sư tôn muốn gặp Nê Bô Tát một mặt, mới lệnh chúng ta đến đây lấy hóa hầu trở lại."

"Long huynh đệ, khoái ý môn là khoái ý lão tổ ba mươi năm trước sáng chế, môn hạ liền các người ngũ tử rất được lão tổ chân truyền, cũng lấy binh khí làm tên, thế nhưng ngươi cho rằng ngũ tử liên thủ sẽ là ta lang quân đối thủ sao? Huống hồ khoái ý môn quy phụ Thiên Hạ hội, lẽ nào các ngươi liền một điểm quy củ đều đã quên sao?"

Trong bóng tối dò xét người, đa số trong lòng đều nhân vì thiên hạ sẽ nhúng tay mà nguội nửa đoạn, bọn họ cũng không dám đối địch với Thiên Hạ hội!

"Ha ha! Các ngươi sư mệnh không thể trái, ta nhưng là có vô cùng trọng yếu sự tìm Nê Bô Tát. Hơn nữa chúng ta không thử một lần võ công của hán, làm sao biết chúng ta không bằng hán đây!" Long Tụ quyết ý như vậy, lập tức phát tay một cái, ra hiệu trốn trong bóng tối còn lại bốn tử toàn bộ đi ra, đem Tần Sương vợ chồng vì vậy ở chính giữa.

Lúc này từng lâm còn có mấy người xông tới, ngăn cản muốn rồi đi tiêu phu cùng nàng tiểu tôn nữ. Bọn họ chỉ là đi ngang qua người bình thường mà thôi, không nghĩ tới sẽ cuốn vào như vậy giang hồ phân tranh bên trong! Có thể ngăn cản hán người không cho là như vậy, còn mệnh lệnh một người tiến lên kiểm tra hán có phải là Nê Bô Tát đích dung.

Đột nhiên quất một cơn gió, liền thấy trọng trách phía sau một bó củi mặt trên đứng một vị phong độ phiến phiến mỹ nam tử, hán chính là Hùng Bá ba đại đệ tử một trong Nhiep Phong, người giang hồ xưng trong gió chỉ thần, tuyệt đối tiểu thịt tươi anh chàng đẹp trai một viên!

Nhiep Phong cầm trong tay quạt giấy, thân mang hắc y, một luồng Terra tự nhiên khí thế bao phủ toàn trường, chỉ bằng vào ra trận lúc như gió đi theo bóng người, nhất thời liền dọa lui chặn lại tiêu phu giang hồ hảo thủ.

Mà khi hán nhìn thấy Tần Sương khó chịu vẻ mặt sau khi, lập tức Di Hình Hoán Vị, lạc đến lò kia đình bên trên, ngón khinh công này chơi diệu tuyệt, không người không vì đó ca ngợi. Mà rồi đi củi lửa sau khi, tiêu phu nhất thời mất đi trọng tâm, suyết chút nữa ngã nhào trên đất. Nhưng mà xuất hiện một vị thiếu phụ đưa tay đỡ lấy hán, mới sẽ không chật vật ngã xuống đất.

Lão nhân nói nói cảm tạ: "Đa tạ cô nương ra tay giúp đỡ, lão hủ vô cùng cảm kích a!"

Mà bên người lão nhân đại khái bảy, tám tuổi Tiểu la lỵ về mặt kinh hoàng nói: "Tỷ tỷ, ta,,, ta thật sợ hãi nha!"

Đến vị này thiếu phụ là Tần Sương một vị khác thế tử, Không Từ, nàng theo Nhiep Phong đồng thời đến, mà nhìn nàng ôn hòa mỉm cười nói với bọn họ: "Tiểu muội muội đừng sợ, có tỷ tỷ ở đây! Ta bảo đảm không ai dám thương tổn các ngươi!"

Trải qua mấy năm Thiên Sương Đường rèn luyện, Không Từ không giống như trước kia như vậy hải lòng hoặc tức giận đều sẽ bày ở trên mặt, bây giờ nàng hi vọng không lộ với biểu, tâm tư của nàng liền ngay cả Tần Sương đều có chút nhìn không thấu. Nói tới Không Từ ở trên giang hồ uy danh, cơ bản cùng Bộ Kinh Vân, còn có Nhiep Phong ngang hàng, ba người đứng là so với Tần Sương càng cao hơn, dù sao Tần Sương có mấy năm không ở trên giang hồ đi di chuyển, trước đây tích lũy danh tiếng bất luận tốt xấu đều biến mất rồi hơn nửa.

Bên kia Nhiep Phong nói với Tần Sương: "Đại sư huynh, vẫn để cho ta ra tay cướp đoạt hóa hầu đi! Ngươi ở một bên nhìn là có thể, bọn họ còn không đáng làm phiền ngươi tự mình động thủ."

Long Tụ loại người nghe lời này liền rất tức giận, Long Tụ làm ngũ tử Đại sư huynh, võ công cũng là giữa bọn họ cao nhất, tự nhiên là đột nhiên mở miệng phản bác Nhiep Phong, mà nghe hán nói: "Hừ! Coi như Thiên Hạ hội ở trong chốn giang hồ uy danh hiển hách, thế nhưng vẫn chưa tới một tay che trời mức độ! Muốn từ chúng ta khoái ý ngũ tử trong tay cưỡng đoạt hóa hầu, vậy sẽ phải xem bản lĩnh của các ngươi!"

Tần Sương nở nụ cười: "Ồ! Vậy các ngươi là có ý muốn chết?"

Lời này có thể sợ rồi Nhiep Phong cùng Vu Sở Sở, Nhiep Phong liền không cần nói, Vu Sở Sở đi theo Tần Sương bên người mấy năm, cũng rõ ràng hán đối với kẻ địch thái độ là vô tình lãnh huyết, phạm là đối địch với hán, mệnh tiền không tôn kính hán người, cơ bản khó thoát khỏi cái chết. Tuy rằng mấy năm qua cơ bản đều ở Hùng Bá bên người xã giao, tiền thiếu ra tay, có thể mỗi một lần đều là không để lại người sống.

Vu Sở Sở mau mau kéo lại hần tay, còn luôn miệng nói đến: "Ồ đây chư vị võ lâm đồng đạo, tuy rằng giang hồ nghe đồn Nê Bò Tát rất nhiều trợ người nghịch thiên cải mệnh sự tích, thế nhưng các người hôm nay nếu vì tranh cướp hỏa hầu mà cùng Thiên Hạ hội kết làm mối thù, dù cho là để cho các người tìm tới Nê Bò Tát, cũng như thế là tính mạng khó bảo toàn! Ta khuyên các vị đừng tiếp tục chuyện này đàm hồ thủy, các người vẫn là ước lượng một hồi cùng Thiên Hạ hội đối nghịch hậu quả đi!"

Vừa đàm vừa xoa, khẩu tài rất tốt, mấy năm qua Tần Sương miệng đúng là như thế đặc tội nhiều người, xưng hô ít người, nhưng đem Vu Sở Sở khẩu tài cho luyện ra, có thể thấy được Tần Sương cho Vu Sở Sở tìm bao nhiêu chuyện phiền toái!

Nhiếp Phong cũng mở miệng (lời ra) giúp đỡ nói: "Các người xuất thủ trước đi! Bại giả rồi đi, chỉ đơn giản như vậy."

Long Tụ xem Nhiếp Phong cũng là như vậy không đem bọn họ để ở trong mắt, tức giận nhìn hần nói rằng: "Ta tổ người người giang hồ xưng trong gió chỉ thần Phong Thần đường chủ chân pháp nhanh, tàn nhẫn, chuẩn đứng đầu thiên hạ, hơn nữa đường như vô hình như gió khó có thể dự đoán. Chúng ta khoải ý ngũ tử võ công như thế là lấy nhanh, chuẩn, tàn nhẫn thành danh, lúc này liền để chúng ta khoải ý ngũ tử đến lĩnh giáo một hồi Niếp đường chủ chân pháp đi! Chỉ cần người chân có thể nhanh quá chúng ta trên tay địa bình khí, lò kia bên trong định hỏa hầu tự nhiên chấp tay nhường cho, quyết không nuốt lời."

So với nhanh sao? Đây ngược lại là một hồi trò hay!

Tần Sương nói với Nhiếp Phong: "Phong sư đệ, cố gắng với bọn hần vui đùa một chút, ta nghĩ nhìn người Phong Thần chân ở những năm này có tiến bộ hay không! Nếu như lui bước, người sau khi trở về tìm Văn sư đệ đồng thời đến ta vọng sương lâu, chúng ta thoải mái đánh một trận!"

Nghe nói lời ấy, Nhiếp Phong nhớ tới rất nhiều năm trước bị làm mất mặt nghĩ lại mà kinh chuyện cũ, lúc này cảm thấy mặt tựa hồ có chút đau, mau mau lấy gia truyền băng tâm quyết tĩnh tâm, lại đối với ngũ tử nói rằng: "Hắc! Các người nếu như còn không ra tay, vậy ta sẽ phải động!"

Khoải ý ngũ tử trực tiếp quên Tần Sương, mặt không biến sắc địa nhìn chăm chăm Nhiếp Phong, nhưng mà lời vừa nói ra, bọn họ vẫn là không hề bị lay động, đứng Ngũ hành phương vị trên quyết định lấy tĩnh chế động, liền nhìn Nhiếp Phong thân ở các chỗ yếu hại, một khi có cơ hội liền vây kín công kích, khuất nhục vị này trong gió chỉ thần!

"Các người,,,,, " Tần Sương đều còn chưa nói hết, liền cả kinh Nhiếp Phong động trước.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Hồ tôn gọi là Tôn Ngộ Không

Chương 50: Hồ tôn gọi là Tôn Ngộ Không

Nhiếp Phong sử dụng vô căn cứ khinh công thân pháp, trong lúc giật mình liền tới đến khoải ý ngũ tử võ công kém cỏi nhất Ngũ sư đệ xà câu trước người, xuất kỳ bất ý cho hần đánh một cùi chỏ, bên trong ngực.

"Ác!" Xà câu không kịp phản ứng, bị nặng nề bắn trúng, nhất thời biến chịu một chút nội thương.

Lại nhìn Nhiếp Phong thuận lợi liền cướp đi hần xà câu, xoay người cực nhanh đi tới khoải ý ngũ tử hai sư huynh hồ kiếm phía trước, dọa hồ kiếm nhảy một cái. Nhiếp Phong không cho hần thời gian phản ứng, qua tay liền đem đoạt đến xà câu ném mạnh đi ra ngoài công kích hồ kiếm, ép hần ra tay tiếp được bình khí.

Nhưng mà hồ kiếm phản ứng cũng xác thực như vậy, hần sợ sệt bị xà câu thương tổn được chính mình, hoàn toàn bất đắc dĩ liền đưa tay đi ra ngoài tiếp được Nhiếp Phong ném mạnh tới được xà câu.

Này không phải là lựa chọn tốt nhất, cho Nhiếp Phong đoạt đi hần thiếp thân bình khí đến cơ hội, lúc này bốn sư huynh hạc bút trước đi hỗ trợ. Nhưng là vị này ngốc huynh trạm phương hướng không đúng, Nhiếp Phong thuận thế ra chân, đá trúng hồ kiếm thủ nắm xà câu tay phải.

Tình thế đảo mắt liền thay đổi, hồ kiếm tay phải dĩ nhiên hoa hướng về hạc bút bên kia đi, nguy cơ tình huống, may mà hạc bút phản ứng đúng lúc, hần nửa ngồi nửa quỳ nghiêng người tránh thoát nguy hiểm một đòn. Thế nhưng hần đón lấy cũng hoàn toàn không có cơ hội xuất thủ, liền xem Nhiếp Phong lại đá chân, đá trúng hồ kiếm chân, mượn hần chân đạp trúng hạc bút chân, hai người đều kêu thảm một tiếng, liền song song ngã quỵ trên mặt đất, khó có thể đứng dậy.

Đúng là trạm vị khá xa Tam sư huynh lang đào có cơ hội rút ra bản thân lang đào, xông lại hướng Nhiếp Phong sau lưng vỗ xuống!

Nhiếp Phong nghe đến phía sau có tiếng bước chân, quay đầu nhìn lại liền thấy một cái khác ngốc huỳnh gio đao hướng chính mình xông lại. Hắn vẫn là như vậy tự tin, quay người một đạp liền một cước bắn trúng lang đao tay cầm đao oản, đem công kích nghiêng qua một bên đi, thuận lợi thanh kiếm cắm vào lang đao vỏ đao bên trong.

Trong nháy mắt, Nhiếp Phong liền đánh bại khoái ý ngũ từ chi bốn, hắn cầm trong tay quạt giấy, xa xa chỉ tay Long Tụ nói rằng: "Long Tụ, đến phiên ngươi, ra tay đi! Hôm nay ta muốn ngươi thất bại thảm hại, hơn nữa sẽ làm ngươi tâm phục khẩu phục!"

Nhưng là giờ khắc này lại nghe được Tần Sương hét lớn một tiếng: "Bọn chuột nhắt phương nào ở đánh hằm ngằm? Xem bốn công tử đánh địa thử tuyệt chiêu!"

Hắn sử dụng băng ma địa giết, một quyền ầm ầm rơi xuống đất, 'Oành' một tiếng vang thật lớn, đại địa đều chấn động ba chấn động. Chỉ thấy mấy nơi mặt đất cấp tốc lồm vào, nơi nào đó dưới nền đất truyền đến hai tiếng kêu thảm thiết, sau khi liền không hề có một tiếng động. Bên kia Không Từ lôi kéo Tiêu la lý ông cháu hai né tránh lồm vào chỗ, không phải vậy có thể sẽ chôn sống đi!

Trải qua chiết cổ rung động sức mạnh, lộ nắp đỉnh từ hơi hơi lỏng ra một hồi, liền thấy một áng lửa phóng lên trời, chợt nhìn lại là một con trên người cháy hầu từ, cái kia chính là hỏa hầu.

Lúc này trên cây dòn dập nhảy ra mười mấy người, mục tiêu nhất trí đều là cướp đoạt hỏa hầu. Vốn là có đại biểu Thiên Hạ hội Tần Sương cùng Nhiếp Phong ở, bọn họ đều tuyệt vọng rồi. Nhưng là vừa thấy được hỏa hầu hiện thân, mỗi một người đều không nhẫn nại được trong lòng tham lam địa ý nghĩ, bởi vậy thấy lợi tới mắt bên dưới, đều bình này một lần sóng, muốn mạng đi hỏa hầu.

Tuy rằng hỏa hầu xuất hiện linh ẩn náu ở Thanh Hải trong rừng rậm giang hồ nhân sĩ trở nên điên cuồng, liền bị Nhiếp Phong đánh bại khoái ý ngũ từ cái kia bốn cái gia hỏa cũng hữu tâm hộ vệ hỏa hầu tâm ý, những người khác ít nhiều gì tâm tư tất cả đều có một chút biến hóa, hiện trường chỉ có một người vẫn tâm lạnh như nước đá, hắn chính là Tần Sương. Nhiếp Phong thấy hắn mặt lộ vẻ nụ cười nhả nhặn, liền biết muốn chuyện xấu!

Tần Sương cười nói: "Các ngươi,,, "

Hắn thoại đều chưa nói xong, liền nghe đến Nhiếp Phong hô: "Đại sư huynh, bày đặt ta đến là được, ngươi cắt không động tới tay!"

Chỉ thấy Nhiếp Phong sử dụng mười hai phần mười công lực, thân hình như cuồng phong quét lá rụng, lấy người thường ánh mắt chỉ có thể nhìn thấy một đạo rất nhanh bóng đen. Mà bóng đen này ra chân càng nhanh hơn, so với phát sơn vô ảnh cước càng là không kém. Trong chớp lát hãy cùng lúc trước đánh bại cái kia bốn cái gia hỏa như thế, đối với lúc này tranh cướp hỏa hầu người mỗi cái đưa một cước, tất cả đều gạt ngã bay trở về, hơn nữa mỗi người đều thổ huyết.

Như tình huống như vậy nhìn ra Tần Sương thể diện đánh đánh, trầm nghĩ trong lòng: "Ngươi muội a! Lại đến cướp ta hí phân, làm gì không học một ít lão sa đây! Có việc thời điểm liền hét lớn một tiếng Đại sư huynh, sư phụ bị yêu quái bắt đi, trở lại một tiếng, Đại sư huynh, hai sư huynh cũng bị yêu quái bắt đi, còn có một câu, Đại sư huynh, ta cũng bị yêu quái bắt đi. Như vậy không phải rất tốt sao? Ngươi làm sao khổ cướp hí đây!"

Nhiếp Phong nhiều lần cướp kính, thật sự để Tần Sương cảm thấy rất bất đắc dĩ a!

Có điều, Tần Sương còn có cơ hội xuất thủ, hỏa hầu hạ xuống lúc, hắn đột nhiên hai chân chặt địa, người như đại pháo như thế phát bắn ra, nhanh như cuồng lôi. Tay trái của hắn rất tinh chuẩn địa nắm lấy hỏa hầu cái cổ, sau khi hạ xuống không thèm nhìn trên tay địa hỏa hầu, trái lại là mắt lạnh nhìn quét bị thương cũng không bị thương quần chúng.

Mọi người từ trong ánh mắt của hắn thật giống nhìn thấy dọa người hàn ý, tựa hồ có thể trong nháy mắt liền có thể đem người đông chết!

Thấy bọn họ hơi động cũng không dám, Tần Sương đối với này thật là thỏa mãn, đang muốn đối với giầy dựa không ngớt hỏa hầu phát biểu, lại nghe thấy một tiếng "Thư", tự chìm hút, nhưng cũng là bản tên âm thanh mới đúng.

"Lão công, cẩn thận đâm sau lưng!" Vu Sở Sở dưới tình thế cấp bách la lớn, trái lại Không Từ đối với này không rất : gì phản ứng.

Tần Sương một bộ ung dung thích ý tư thái, không thèm nhìn đâm sau lưng phóng tới phương hướng, liền triển khai khinh công đi qua một bên, khác nào trượt băng giống như vậy, này khinh công chính là cường hóa sau sương lý miếng băng mỏng. Tam tuyệt đồng bộ khinh công đối với Tần Sương tới nói, phi thường không hài lòng, cường hóa chỉ có thể chơi một chút, muốn quyết tâm vẫn là cái bản sau khi đạp tuyệt vô ngăn mới là tốt mà nhất khinh công thân pháp.

Cái kia một nhánh đâm sau lưng tự nhiên là xạ không trúng Tần Sương, bởi vì nghe thanh minh vị Tần Sương nhưng là tàn nhẫn bỏ công sức luyện qua, cho nên đối với đâm sau lưng phóng tới góc độ phân tích, chỉ cần hơi hơi lệch khỏi đi động qua đi, đâm sau lưng coi như thế nào đi nữa lợi hại, nhưng mà cũng không cái gì dùng linh tinh!

Hắn bắn nhau tiễn người tạm thời không có hứng thú, chỉ là ánh mắt lạnh lùng mà nhìn trên tay hỏa hầu, đối với hắn nói rằng: "Làm ta súng vật, hoặc là chết! Ngươi có thể hai tuyền một, ngoài ra, ngươi cũng không có lựa chọn thứ ba!"

Hỏa hầu tựa hồ nghe đã hiểu hắn, lại hay là thần phục ở Kỳ Lân Tỉ cái kia một luồng đến từ trong huyết mạch kẻ bề trên uy thế bên dưới. Nó không giãy dụa nữa, còn thần sứ ngoan ngoan lè lưỡi liếm liếm Tần Sương tay, càng là 'Chít chít' kêu to một hai thanh. Đến đây quần chúng đều sắc mặt quái dị nhìn hỏa hầu, người trong cuộc Tần Sương cũng rõ ràng tâm tư của nó, thỏa mãn cười cợt.

"Kể từ hôm nay, ta cho ngươi lấy tên gọi Tôn Ngộ Không, bí danh Tề thiên đại thánh. Hiện tại ngươi ở tại bên người nàng, liền đi cùng với nàng, những người khác không cho phép chạm ngươi. Nhớ kỹ, ngươi nếu là làm phản bội ta, kết cục liền chỉ có một con đường chết!" Tần Sương nói với nó thôi, liền tiện tay ném về Vu Sở Sở bên kia, hoàn toàn không thấy Không Tử cái này tuyền hạng.

Hòa hầu trên không trung đánh mấy cái bồ nhào, an toàn rơi xuống đất, Porsche vài bước liền đến Vu Sở Sở bên người, ngoan ngoãn đứng bên người nàng. Không Tử bên người địa Tiểu là lý diện khác thường sắc, không biết là yêu thích động vật nhỏ, vẫn có cái gì tâm tư của hắn!

Giờ khắc này Tần Sương đối với quanh thân bị Nhiếp Phong đá thương người nói rằng: "Các ngươi lại dám đối với thứ ta muốn ra tay, một điểm đều không nể mặt ta. Như vậy, lưu lại tính mạng của các ngươi có ích lợi gì!"

Động thủ trước, hắn lại đối với cũng không nhúc nhích Nhiếp Phong giảng đạo: "Phong sư đệ, xem ở khoái ý môn là Thiên Hạ hội phụ thuộc môn phái đến trên mặt, ngươi cùng hắn công bằng quyết đấu. Nếu là hắn có thể thương tổn được ngươi một sợi tóc, ta làm chủ để hắn cùng Nê Bò Tát giám thương một mặt. Có điều, ngươi muốn khiến xuất toàn lực, không muốn bảo lưu bất kỳ thực lực! Bằng không ngươi cũng đừng quản ta hạ thủ không lưu tình diện, liền cùng bọn họ tất cả đều giết!"

Lúc này Vu Sở Sở biết mình coi như khuyên bảo Tần Sương, cũng chỉ có thể uống phí thời gian, hắn nếu nói rồi vật hắn muốn, mà không phải Thiên Hạ hội muốn đồ vật, đã chứng minh hắn thay đổi khi đến sơ trung.

Có điều, những người kia còn có thể có một chút hi vọng sống, Vu Sở Sở nhìn về phía Không Tử, chỉ cần nàng mở miệng lấy Thiên Hạ hội đến ép Tần Sương, đến có thể vì bọn họ đạt được một chút hi vọng sống. Chỉ là vị tỷ tỷ này cùng lão công phu thê quan hệ bình thường thôi, giữa hai người ở chung thật giống là bầu bạn, trái lại không bằng mình cùng lão công càng như là một đôi phu thê. Nhiều năm qua ở cùng nhau thì ít mà xa cách thì nhiều, thấy thế nào, nàng cũng chắc chắn sẽ không vì những này không quan hệ người cùng Tần Sương huyên náo.

Có một túi vải hòa thượng nghe xong Tần Sương, đầy mặt vẻ giận dữ, hướng hắn quát lên: "Tần đường chủ, chỉ bằng mấy người các ngươi người còn muốn đem chúng ta đuổi tận giết tuyệt? Quá là ngông cuồng đi! Tên to xác, ngược lại đã đắc tội rồi thiên hạ, đồng thời động thủ, cho hắn một điểm màu sắc nhìn! Trên a!"

Vừa dứt lời, chính hắn liền xuất thủ trước, cái khác mười mấy người cũng là như vậy.

Điều bộ này sợ rồi Tiểu là lý, ngay lúc sắp khóc.

Tiểu phu nhưng nói với nàng: "Tiểu Mẫn, ngươi nhắm mắt lại đếm ba tiếng, sẽ không sao rồi."

Giờ khắc này trong rừng lại vang lên chim hót tiếng.

Đối với này Nhiếp Phong nhưng là đợi lâu, hắn lúc trước yên tĩnh đứng tại chỗ bất động, còn lấy gia truyền băng tâm quyết Ngưng Thần tĩnh khí, tai nghe bát phương, chủ yếu chính là định tìm ra muốn đâm sau lưng hại người tên kia. Thế nhưng là để hắn phát hiện trong rừng còn có một người, mà người này đối với hòa hầu liều mạng, nhìn đáng đáp chính là mấy ngày gần đây vẫn đang theo dõi bọn họ cái kia một.

Hắn cơ bản duy trì ở chỗ không xa, thân hình ẩn giấu rất khá, bởi vậy có thể thấy được người này thân thủ cũng không tệ lắm.

Chỉ có điều, Nhiếp Phong sự chú ý vẫn là thả đang tìm kiếm cung tiễn thủ vị trí bên trên, đối với hắn vẹn vẹn duy trì cảnh giác liền đủ để. Hơn nữa Tần Sương không dự định tiếp tục nhẫn nại xuống, chính mình hiện tại cũng khuyên can không được Đại sư huynh, nếu trả lại khoái ý bề ngoài tử, cái kia Nhiếp Phong liền không dự định lại quản việc không đâu. Nếu không, chọc giận Đại sư huynh, khoái ý môn người cũng là gặp xui xẻo, bây giờ có thể cứu bao nhiêu là bao nhiêu đi!

Hiện nay nghe thanh âm tìm tới cung tiễn thủ vị trí, Nhiếp Phong cũng sẽ không các loại, để tránh khỏi để hắn (nàng) thương tổn hai vị chị dâu, hoặc là cái kia một già một trẻ dân chúng vô tội, chính mình sẽ hối hận không kịp!

Hắn lên đường rồi, có thể có một người nhưng sớm ngăn ở đường đi của hắn, không cho hắn tiến vào vào trong rừng!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Nhiếp Phong không phụ Phong Thần tên

Chương 51: Nhiếp Phong không phụ Phong Thần tên

Ngăn cản Nhiếp Phong đường đi người chính là Long Tụ, mà nhìn hắn nói với Nhiếp Phong: "Niếp đường chủ, hiện tại liền để chúng ta so tài xem hư thực đi! Hôm nay không phân ra cao thấp, ta là tuyệt không cam lòng để cho các người mang đi hỏa hầu!"

Thấy hắn hồng rồi chính mình chuyện quan trọng, Nhiếp Phong nhủ mảy một cái, sau đó phiên một bỏ nhào, liền tách ra Long Tụ kéo tới Long Tụ kiếm.

Long Tụ đánh thép lợi dụng khi nhiệt, càng là bước nhanh về phía trước, dự định gần người khoái công, không cho Nhiếp Phong có đầy đủ ra chân không gian. Chỉ tiếc Nhiếp Phong hạ bàn luyện được rất ổn định, mà nhìn hắn vừa xuống đất liền ra chân, còn một đòn tức bên trong Long Tụ thủ đoạn, phá hắn khoái công.

Lần này liền đến phiên Nhiếp Phong khoái công, hắn xem gió cuốn tàn lâu tư thế quay người đá, mục tiêu là Long Tụ đầu!

May mà Long Tụ võ công không kém, phản ứng cũng xác thực rất nhanh, xoay người gia tốc trở về, lấy Long Tụ kiếm cắt về phía Nhiếp Phong chân!

Nhiếp Phong há có thể như ước nguyện của hắn!

Liền thấy Nhiếp Phong cực nhanh địa mượn xoay tròn lực lượng rút về đi đứng, càng là nhìn ra kẽ hở, dựa thế sử dụng trong gió kính thảo này một chiêu, trực đập Long Tụ địa bụng. Đòn đánh này trực tiếp ở giữa, 'Oàn!' một thanh âm vang lên, không thể bảo là không nặng vậy!

"Khặc! !" Long Tụ không cảm khẩu thổ trong dạ dày nước đắng, nhưng hắn còn ra tay phản kích, muốn chặt đứt Nhiếp Phong chân.

Thế nhưng Nhiếp Phong mượn lực nhảy một cái, thu hồi chân, người ở giữa không trung, Long Tụ cảm thấy là cơ hội, lợi dụng khi này vung kiếm đến công. Chỉ là Nhiếp Phong hai chân lập tức liền kẹp lấy hắn tay, ngừng lại thế công của hắn, như vậy tới nay, Long Tụ kẽ hở rất lớn, Nhiếp Phong đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội, một cước đập mặt!

Đập mặt thời điểm, Nhiếp Phong trong lòng tựa hồ thú vị kỳ diệu cảm giác, hắn nghĩ thầm: "Ồ! Làm sao trong lòng thật giống có một tia rất thoải mái cảm giác?"

Hắn này một đập, liền để Long Tụ lợi xuất huyết.

Long Tụ khóe miệng chảy ra máu tươi, trên mặt hải ấn rõ ràng, khiến cho rất chặt vật đáng đập, cả người cảm giác cũng không tốt.

Từ khi bọn họ năm người rời đi sư môn, hành tẩu giang hồ tới nay, cùng người trong giang hồ so chiêu, cho dù nội lực bất kể đối phương, nhưng chiêu thức trong lúc đó quyết đấu còn chưa từng có bị người khác đánh không chịu được như thế, liền tiếp địa chịu thiệt. Bởi vậy hắn nổi giận, hai mắt đỏ đậm, đánh mất lý trí bên dưới, hướng về vượt qua trên không trung địa Nhiếp Phong sử dụng binh sinh sở học mạnh nhất một chiêu, long nghèo rút mừng tới!

Chiêu này lấy nghĩa Kinh Kha đâm Tần vương lộ ra kế hoạch, sử dụng này một chiêu, cũng chứng minh hắn kỹ nghèo.

Nhiếp Phong chân đập đại thụ, mười phần công lực gió cuốn tàn lâu triển khai ra, cắn nát cây cối, bao phủ gỗ vụn mảnh dường như châu châu như thế hướng Long Tụ bay tới. Nhưng mà thân thể của chính mình thật giống hóa thành như gió liền vòng tới Long Tụ sau lưng, tránh thoát Long Tụ này một hung hiểm sát chiêu.

Nhưng là Long Tụ vì tự vệ, bất đắc dĩ xoay tay lại phòng ngự bay tới gỗ vụn mảnh, miễn cho trực tiếp bị xuyên thành trọng thương. Thế nhưng cổ này thì sẽ thất đối phương, Long Tụ lần thứ hai bên trong chân, bị đá trúng dưới sườn, xương vỡ thanh âm vang lên đến, hắn chỉ ít đứt đoạn mất một cái xương sườn.

Nhưng mà Nhiếp Phong còn muốn thừa thắng xông lên thời điểm, trong rừng tái xuất truyền đến tiếng chim hót, đâm sau lưng lần thứ hai bay đến. Lần này tốc độ cùng kinh đạo đều phi thường đủ, nghe thanh ở phía xa, có thể mắt thấy nhưng gần rồi. Không nghĩ tới Long Tụ lại nhân cơ hội đánh lên, có nén nội thương, cho Nhiếp Phong đánh một cùi chỏ, khiến cho sưng người lại, khó mà tránh khỏi bị đâm sau lưng bắn trúng!

Nếu là tầm thường cao thủ, thời khắc này chết chắc rồi, cũng may Nhiếp Phong không phải tầm thường cao thủ, luyện võ tư chất phi thường cao, từ nhỏ chính là thiên tài giống như nhân vật, càng bị Tần Sương ngược quá, trước mắt nguy cơ không tính là gì.

Lúc trước Phong Vân Ma Ha Vô Lượng đều chơi không sai, huống chi hiện tại!

Mà nhìn hắn bình tĩnh lần thứ hai triển khai gió cuốn tàn lâu này một chiêu thức, không chỉ né qua đâm sau lưng, còn dựa vào thân thể uốn éo tư thế cho Long Tụ cái này tiểu nhân hèn hạ đến một chân tàn nhẫn, đột nhiên đập trúng phía sau lưng hắn. Có điều, Nhiếp Phong tức rồi, vì lẽ đó hắn sẽ không dễ dàng như thế địa buông tha Long Tụ, còn sử dụng bạo vũ cuồng phong này một chiêu, tàn nhẫn mà đập mặt, trút cơn giận!

Long Tụ không địch lại, bị đập hạ xuống địa, hắn khinh công cũng còn có thể, roi xuống đất cũng không đến nỗi hiện ra đại tự sát.

Nhiếp Phong muốn triệt để đánh cho hắn không còn sức đánh trả, có điều, trong rừng nhưng vang lên chín đạo chim hót tiếng. Đối mặt như vậy thế tiến công, Nhiếp Phong cũng không dám bắt cần, hắn vội vàng tránh lui, bên người còn bay qua lỗ đinh thay hắn chống đối đâm sau lưng, đó là Tần Sương ra tay giúp đỡ.

Mà Long Tụ trong lòng gặp các sư đệ nâng đỡ dưới, an ổn đứng lại, chỉ có điều còn phun ra một ngụm máu tươi thôi.

"Đây một ván, chúng ta thua, khặc khặc!" Long Tụ nhận tài, thương thế có chút trùng, cuối cùng còn ho khan mấy lần.

Lúc này trong rừng chạy ra một vị ung dung hoa lệ thiếu phụ, nữ tử này tuy rằng không sánh được U Nhược hàng ngũ, nhưng so với bình thường Khổng Tử, đáng yêu xinh đẹp Vu Sở Sở, vẫn là đẹp hơn một phần, vừa nhìn chính là xuất thân gia đình phú quý khuê tú. Nàng chính là tiên thiếu xuất hiện với người trước Long Tụ chi thể, Phượng Vũ, đại đa số người chỉ nghe tên, nhưng chưa từng thấy bản thân nàng.

Nàng tại sao không né phóng ám tiễn?

Nguyên nhân rất đơn giản, Tần Sương cơ bản có thể nói là thuần sát thủ đoạn, làm cho nàng biết bây giờ cục diện này là nhân lực không thể cứu vãn.

Chỉ chớp lát trước, Tần Sương gặp phải vây đánh, hấn lấy Băng Ma Quyền ứng phó. Cái này làm mất mặt cuồng ma vốn là cũng là muốn làm mất mặt, thế nhưng Vu Sở Sở ở, còn có Nhiếp Phong cùng Khổng Tử đều ở hiện trường. Hấn nếu là làm tình cảnh quá tàn bạo không thể tả, có thể không tốt lắm, vì vậy thay đổi công kích vị trí, nhưng vẫn là một đòn mất mạng.

Nắm đấm lại như mây tầng lầu rơi xuống khối băng lớn, đập trúng những người kia địa chỗ trí mạng, đều là lồm vào, hấn khí vào thể, tử vong người đều có sương lạnh phúc thể. Nhưng là có người mượn đấm sau lưng cơ hội đánh lén, chính là vẫn theo dõi bọn họ người, xuất ra võ công dĩ nhiên là chân pháp. Bởi tìm cơ hội tốt vô cùng, Tần Sương không kịp thua xuất toàn lực, chỉ phát ra một nửa kinh lực, có thể lòng bàn chân của hấn chịu Tần Sương cú đấm này sau khi, nhưng còn có thể mượn lực toàn thân trở ra.

Đương nhiên, là Tần Sương không đuổi theo hấn mà thôi, sợ là kẻ điều hổ ly sơn, hơn nữa ở đây còn có một chút là phải xử lý.

Bây giờ nhìn đến phóng ám tiễn người đi ra, không ngờ nhưng là Long Tụ thể tử.

Hấn đi theo Hùng Bá bên người thời gian thật lâu, khoái ý lão tổ mang môn nhân bá phóng thời điểm, Tần Sương gặp nàng một mặt. Khi đó nàng cũng không có công lấy túi đựng tên, trong tay không có như thế hoa lệ cung cứng, xem kiểu dáng tuyệt đối là cần rất lớn khí lực mới có thể kéo đến mở.

Tần Sương vốn là rất tức giận, nhưng là giữa bọn họ có như vậy một mối liên hệ, thể tử giúp chồng mình là chuyện hợp tình hợp lý, hấn cũng sẽ không tức rồi. Đúng là đối với nàng xạ đến một tay thật tiện mà cảm thấy hứng thú, nhân Tần Sương người chỉ bên trong, cổ đại cung tên thần xạ thủ cơ bản đều là nam nhân, ngoại trừ kháng nhật thần kích bên trong nữ hấn tử ở ngoài, còn thật không có nữ nhân bắn tên có thể bắn đến như thế điều.

Nhìn thấy nàng cung cùng tiễn có một phong cách riêng, hấn nhớ tới một trên giang hồ tình báo, liền liền lên tiếng hỏi: "Phượng Vũ, sau lưng ngươi cung tên, cầm trên tay cương cung, đều là Phượng Hoàng hình thức, lẽ nào hiện nay trên giang hồ nhân xưng mũi tên thứ nhất tay, tên tuổi Phượng Hoàng thần tiễn nữ nhân chính là ngươi sao?"

Đứng ở một bên Nhiếp Phong nghe vậy, hấn cũng nhớ tới liên quan với giang hồ truyền lưu Phượng Hoàng thần tiễn nghe đồn.

Phượng Vũ hướng về Tần Sương cùng Nhiếp Phong chấp tay hành lễ, khiêm tốn nói rằng: "Ta không dám nhận tên này hào, phượng Vũ Cửu Thiên bị hai vị dễ như ăn cháo phá tan, sao dám vọng nói chuyện gì đệ nhất thiên hạ tiễn thủ! Đúng là Niếp đường chủ chân pháp tuyệt vời, đánh lấy nhanh nghe tên khoái ý ngũ tử không ai có thể bị thương người, quả nhiên không phụ trong gió chi thần này một tên hào."

Nhiếp Phong mở ra cây quạt lắc lắc, nhìn trời than thở nói: "Ta đều bị chồng ngươi thương tổn được, này cái gì trong gió chi thần, ta có điều là có tiếng không có miếng mà thôi!"

Hấn lời này có thể để Tần Sương cảm thấy có chút khiêm tốn quá mức rồi, nếu như không phải vợ chồng bọn họ một sáng một tối liên thủ đối địch, e sợ Long Tụ sớm đã bị ngược thảm.

"Ta đi! Khi nào thì bắt đầu học ta trang mười ba?" Xem Nhiếp Phong nói chuyện thái độ, giờ ra tư thế, Tần Sương trong lòng liền buồn bực, cảm giác mình thật giống mang hồng rồi cái này thẳng nhóc.

Lúc này Khổng Tử hướng về Tần Sương đặt câu hỏi: "Tướng công, vừa nãy đánh lén người dúi người pháp tuyệt vời, tuyệt không thấp hơn Phong sư đệ, hơn nữa nhìn hấn chân pháp, hành chiêu như rồng, tất là minh nguyệt nàng bà nội sáng chế, ở trên giang hồ tên không kinh truyện Hàng Long thần chân!"

"Cái gì! Đáng ghét, sớm biết vừa nãy liền đuổi theo giết chết hấn, thật thu hồi Hàng Long thần chân bí tịch võ công!" Tần Sương một mặt hối hận đáng dáp, tựa hồ đối với vừa nãy thả chạy người đánh lén cử động, thật là hối hận không kịp.

Năm đó cùng với bỏ mất vai kẻ vai, là Tần Sương kiếp này tính toán tới nay một si nhục, không cảm lại Hàng Long thần chân, trong lòng sẽ có lưu lại tiếc nuối, đối với ngày sau tính toán người khác không sẽ có lỗ thủng tồn tại.

Hiện tại hỏa hầu đã có thuộc về, Vu Sở Sở cho Long Tụ một phần thuốc kim sang, Phượng Vũ cũng cùng bọn họ cáo từ, chính muốn rời khỏi. Chi là bị Nhiếp Phong cho cản lại, nói rõ vừa nãy Tần Sương hứa hẹn, cố ý nói bọn họ sẽ thực hiện hứa hẹn, tất sẽ không nói không giữ lời. Vì lẽ đó Nhiếp Phong cũng hướng về Tần Sương giải thích chuyện này, Tần Sương suy nghĩ một chút, thật giống không nhớ rõ tự mình nói quá lời nói như vậy.

Ặc! Ngược lại Nê Bò Tát đang ở trước mắt, để hấn thấy một mặt cũng không có gì.

Liền thấy Tần Sương ngăn cản muốn lên lút rồi đi tiểu phụ tổ tôn hai người, đối với tiểu phụ nói rằng: "Nê Bò Tát, tại hạ cũng có chuyện tìm người đoán mệnh, chính là không biết người có thể hay không tính được là đi ra!"

Một lời đã ra, mọi người không sợ hãi cùng nhau nhìn về phía này lão tiểu phụ, hấn nhưng muốn phủ nhận, nhưng mà Tần Sương cực kỳ tự tin theo sát hấn giảng: "Ngươi liền không muốn thể thoát phủ nhận, tuy rằng người thuật dịch dung thiên hạ vô song, cùng hỏa hầu không thể không nói bí mật nhỏ cũng truyền khắp thiên hạ. Phàm là hỏa hầu xuất hiện địa phương, người nhất định ngay ở cách đó không xa, muốn tìm kỳ cảm lại thuộc về người sùng vật. Mặt

Được rồi, ít nói phí lời, giảng về đề tài chính.

Tần Sương mang theo Nê Bồ Tát đã rời xa mọi người, ít nói cũng có ba, bốn trăm mét có hơn, ở hán cái kia không trọn vẹn hiểu rõ nội lực nhận biết trong phạm vi, không có nhận ra được có bất luận người nào tồn tại, hán lúc này mới lên tiếng hỏi "Nê Bồ Tát, người làm cho người ta đoán mệnh có cần hay không la bàn loại hình đạo cụ!"

Được rồi! Đây hai hàng xem ti vi quá hơn nhiều.

Nê Bồ Tát cười nhạt một tiếng nói "Ha ha! Lão hủ phê đoán mệnh lý chỉ coi tay liền có thể, xưa nay đều không cần la bàn cùng mai rùa tiền đồng, hoặc là bói toán, viết chữ chờ chút tất cả không cần."

"Ồ!" Tần Sương lúc này mới chợt hiểu ra, nguyên lai mình bị kịch truyền hình cho lừa, hán sẽ cùng Nê Bồ Tát nói rằng "Vậy người sau đó cho ta một vị thẻ tử phê coi một cái, còn ta mà! Tùy tiện, bất luận là liên quan với sự nghiệp, vẫn là nhân duyên, của cái cái gì, người nhìn ra cái gì liền nói cái gì! Đừng rồi, còn nhất định phải là ăn ngay nói thật, chớ nói chi lừa gạt ta!"

Đã như vậy, Nê Bồ Tát đối với hán giảng đạo "Xin mời Tần đường chủ vươn tay trái ra đi!"

Tần Sương vươn tay trái ra cho Nê Bồ Tát xem, nhưng là hán vừa nhìn liền nhíu mày lại mục, ngừng đầu hướng về Tần Sương hỏi "Tần đường chủ, cánh tay trái này không phải người đi!"

"Ha! Người đây làm sao thấy được?" Tần Sương vô cùng giật mình, đôi cánh tay việc hán chưa từng có hướng về bất kỳ ai nhắc lên, trên đời chỉ có hán cùng Vu Sở Sở, còn có cho hán đôi cánh tay thân y biết, ngoài ra cũng đã biết chết đi Vu Nhạc biết, làm sao còn có thể có những người khác biết đây?

Nê Bồ Tát đáp "Đương nhiên là từ vân tay bên trong nhìn ra, nhưng cũng chỉ là nhìn thấy điểm này mà thôi, còn lại đều không nhìn thấy. Bây giờ vân tay hiện hỗn độn hình ảnh, ngoại trừ một tia biểu lộ ra chủ nhân cũ đã chết tin tức, cái khác hoàn toàn hoàn toàn mơ hồ. Tạo thành như vậy tay tương cũng không phải chủ nhân cũ mệnh cách, mà là Tần đường chủ mạng người cách, thật giống như người đã từng chết quá một lần như thế, mới có thể tạo thành như vậy mệnh cách thành hình!"

"..., " Tần Sương khiếp sợ há to mồm, bị nói càng không có gì để nói.

Nguyên bản Tần Sương xác thực bị linh hồn của hán thôn phệ, hiện tại Tần Sương chính là một tây bói hàng, trong sơn trại chiến đấu cơ mà thôi.

Lời nói của hán để Tần Sương nhất thời kích động, hai tay đè lại Nê Bồ Tát hai vai, nói năng lộn xộn hỏi "Người liên cái này đều nhìn ra rồi, vậy người có thể hay không nhìn ra ta phần mềm hack ở nơi nào? Vẫn là làm sao mở ra? Mau mau nói cho ta!"

"Đây,,, phần mềm hack là món đồ gì?" Nê Bồ Tát hoàn toàn nghe không hiểu Tần Sương hòa tính ngữ, không khỏi muốn hỏi đây rốt cuộc là thứ đồ gì.

Oa nhi này nghĩ thông phần mềm hack muốn điên rồi nha!

Người hỏi như vậy, há có thể có không giải thích lý lẽ!

"Phần mềm hack chính là,,, chính là một khi khiến dùng đến, liền vô địch thiên hạ, người hiểu!" Tần Sương thật hy vọng như thế trắng xám mạnh mẽ giải thích, có thể khiến Nê Bồ Tát nghe hiểu, còn hiểu không hiểu, còn phải xem Nê Bồ Tát năng lực phân tích.

Nhìn lời của hán nói, để Nê Bồ Tát không còn gì để nói nói đối mặt, lại nhìn cánh tay trái của hán, liền liền đối với Tần Sương giảng đạo "Tần đường chủ, cánh tay trái của người không biết trải qua ra sao gặp gỡ, khiến cho ngấm có ý thần lực, vậy đại khái chính là lời người nói,,, phần mềm hack đi!"

"Ặc! Được rồi! Quên đi, ngoài ra, người còn có thể nhìn ra gì đó sao?" Nghe được đáp án này, cảm xúc mãnh liệt không còn, Tần Sương buông ra hai tay, hán đúng là thất vọng rồi, nguyên lai mình người "xuyên việt" này đều xuyên qua hai lần, vẫn không có phần mềm hack có thể mở, một điểm phúc lợi đều không có, quá hãm hại.

Hỏi trên điểm này, Nê Bồ Tát lắc đầu một cái nói rằng "Không còn, có như thế tay tương người, đại khái chính là mọi người thường nói như vậy, mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời! Nếu là lão hủ mạnh mẽ vì người tính toán mệnh lý, tất sẽ tại chỗ tao trời phạt mất mạng. Bởi vì trời cao quản không được người, ta quản việc không đâu chính là miệt thị trời xanh, vì lẽ đó kính xin Tần đường chủ thả lão hủ một con đường sống đi!"

Chợt nghe câu nói như thế này, Tần Sương trong lòng đắc ý, trong lúc nhất thời hai mắt lại khôi phục ngày xưa thần thái, đối với phần mềm hack sự không lại chấp nhất.

"Ta sẽ không buộc người, vì lẽ đó người không muốn lo lắng cái này, trái lại ta còn có thể cho người nhắc nhở một chút, hay là còn có thể cứu người một mạng!" Tần Sương đem mục đích của chuyến này nói ra, vậy dĩ nhiên là một tuốt đến cùng, đưa phạt đưa đến tây.

Lời này liền để Nê Bồ Tát cảm thấy kỳ quái, cứu mình một mạng là xảy ra chuyện gì, không khỏi muốn hỏi hán là có ý gì "Tần đường chủ còn xin nói rõ, lão hủ rủa tai lắng nghe!"

Tần Sương đem mình nghĩ kế hoạch với hán tinh tế nói đến "Ta biết người cùng Hùng Bá sự việc của nhau, hán đã từng tìm người phê mệnh, được kim — lần há lại là vật trong ao, hiểu ra Phong Vân biến hóa long. Cứu tiêu rồng gầm kinh thiên biến, Phong Vân tế hội nước cạn du. Thành cùng Phong Vân, bại cùng Phong Vân lời bình luận. Những chuyện khác ta biết không rõ lắm, thế nhưng từ trong mấy câu nói đó diện đến đoán, ta liền rõ ràng lần này Hùng Bá để chúng ta đến tìm được người rồi nguyên nhân."

"Ai! Số mệnh an bài bởi vậy chết một kiếp, là tránh không thoát!" Nê Bồ Tát nghe vậy liền biết hắn là có ý gì, có điều, hắn đã sớm cho mình quên đi một lần, được là kết quả như thế.

Đối với chuyện như vậy, Tần Sương có thể không tin, hắn vốn là vô thần chủ nghĩa duy vật giả, kiếp này lần thứ nhất có thể coi là kẻ đại BOSS chính là Hùng Bá, làm sao có khả năng liền như vậy nhận tài! Hơn nữa hiện tại không thức đã có chút lừa gạt không được Hùng Bá, Nê Bồ Tát liền thành đón lấy dao động Hùng Bá điểm mấu chốt, cứu mạng chỉ là tiện thể thôi.

Có điều, có cứu hay không đạt được, còn phải xem thiên ý chính là.

Tuy rằng có nhân định thắng thiên nói chuyện, tuy nhiên có người lực không kịp số trời thì sao đây!

Trước mắt Tần Sương đem mình lập không thức đến lừa gạt Hùng Bá cố sự đơn giản thô bạo theo sát Nê Bồ Tát nói một lần, sau đó sẽ với hắn giảng "Hiện tại ta có chút lừa gạt không được hắn, vì lẽ đó liền muốn dựa vào người đến nói với hắn mấy lời, còn có thể tạm thời đem cái mạng nhỏ của người bảo vệ, lấy suy đoán của ta, tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì."

"Tần đường chủ, người có gì phân phó cứ việc nói, lão hủ nhất định làm hết sức!" Nghe được Tần Sương lời tâm huyết, lại là loại kia mệnh lý người, Nê Bồ Tát cảm thấy khả năng này là trời cao cho hắn một chút hi vọng sống, dĩ vãng tiết lộ quá nhiều thiên cơ mà gặp phải trời phạt, không chỉ ác độc quần quanh người, còn cửa nát nhà tan, liền lưu lại lẽ loi hiu quạnh tôn nữ làm bạn, hiện tại hữu cơ sẽ sống sót, chứng kiến tôn nữ vui sướng trưởng thành, có sao mà không làm đây!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Tần Sương cùng Nê Bồ Tát bí mật

Chương 53: Tần Sương cùng Nê Bồ Tát bí mật

Tần Sương nói thẳng "Làm Hùng Bá hỏi người có biện pháp nào hay không hóa giải Phong Vân kiếp nạn thời điểm, người cũng không nên đem sự thực nói ra, như vậy người tuyệt đối chết chắc rồi. Bởi vậy người nhất định phải tìm ta tới nói, tỷ như hóa giải này khó còn cần người đại đệ tử Tần Sương giúp đỡ mới có thể thành sự, hắn có thể khắc chế Phong Vân đối với mạng người mấy. Còn lời này nói thế nào đến đẹp đẻ, vậy sẽ phải xem người khẩu tài!"

"Mặt khác người còn muốn nói nữa hắn ngoại trừ Phong Vân ở ngoài, còn có một lần chết đại kiếp nạn. Làm sao dẫn ra cái đề tài này, liền muốn xem người. Hơn nữa cái này cái gọi là chết đại kiếp nạn liền nói hiện tại chưa hiện ra, bởi vì vẫn không có vượt qua Phong Vân chi kiếp, vì lẽ đó tạm thời vẫn chưa biết được."

"Nếu như vậy, ta cảm thấy người liền lẽ ra có thể giữ được tính mạng. Nếu là không thể, chỉ có thể nói thiên ý như vậy!"

"Nếu như người lần này có thể giữ được tính mạng, như vậy, Hùng Bá chắc chắn đem người giam cầm ở Thiên Hạ hội bên trong. Đến thời điểm, ta sẽ tận lực tìm cơ hội cứu viện người, thế nhưng có thể sẽ khá là tốn một ít! Dù sao Hùng Bá người này tâm cơ rất nặng, dạy dỗ đệ tử công đều có bảo lưu, huống chi những chuyện khác! Vì lẽ đó ở trước đó ta sẽ thay người chăm sóc tốt người tôn nữ, cái này người đến không cần phải lo lắng."

Nghe hắn một lời, vượt qua chính mình hai mươi mấy năm trước mang theo người nhà trốn trốn tránh tránh, cuối cùng trốn không được bao nhiêu năm, sau tới vẫn là bị Thiên Hạ hội sát thủ tìm tới cửa giết toàn bộ!

"Lão hủ nhớ kỹ, Tần đường chủ tái tạo chi ân, lão hủ không cần báo đáp. Ngày sau nếu có thể tham sống sợ chết sống sót, lão hủ sẽ sống chết công hiến cho Tần đường chủ!" Nê Bồ Tát lời vừa nói ra, càng là trang trọng quý gồi Tần Sương trước mặt, muốn hướng về hắn dập đầu cảm tạ.

Tần Sương mau mau đỡ lấy hắn, không lý do được lão nhân cúi chào, vậy cũng là đại bất kính, trong xương vẫn là địa đạo người Hoa hắn chân tâm không dám nhận được loại này lễ nghi.

Nâng dậy hắn thời điểm, Tần Sương sẽ cùng hắn nói rằng "Ta làm như vậy kỳ thực cũng là vì mình, người kỳ thực không cần như vậy. Còn hữu hiệu trung cái gì, cũng không cần, sau đó nếu là có chuyện gì cần người đến giúp đỡ, đến thời điểm giúp ta một lần là được!"

"Lão hủ nhất định giúp, tất không dám quên hôm nay chi ân. Lần này vì là Tôn phu nhân phê đoán mệnh mấy, lão hủ dù cho là đi ngược lên trời, cũng phải hết sức làm cho Tôn phu nhân đạt thành tâm nguyện!"

Hai vị phu nhân, Tần Sương trong lòng nhưng chỉ là muốn lên Vu Sở Sở một người, trong ánh mắt thương cảm tình không khỏi biểu lộ với biểu, nhìn đáng

đáp mấy năm qua phát sinh chuyện gì đó không hay. Hấn vẫn là không muốn nghĩ lên không vui sự tình, liền, định tìm đề tài tách ra.

"Chúng ta đi trở về đi thôi! Trên đường ta chính khá một chút vấn đề muốn hỏi Nê Bồ Tát, xem ngươi có biết hay không đáp án." Tần Sương vừa mới dứt lời trước hết hành một bước, thực tại không muốn chính mình yếu đuối một mặt để Nê Bồ Tát nhìn thấy.

Khoảng cách mấy trăm mét cũng không xa xôi, Nê Bồ Tát cũng là theo hấn phía sau cùng đi, cũng nói rõ "Tần đường chủ mời nói, lão hủ biết gì đều nói hết không giấu diếm!"

Tần Sương tùy tiện tìm đề tài, trong lúc nhất thời nghĩ ra cái gì, liền tìm một cùng mình tương quan "Giả như, ta nói giả như một người ở một thế giới chết rồi, sau đó ở một thế giới khác sống lại. Nhưng hấn vạn phần nhớ nhưng trước sống sót thế giới kia, ngươi nói hấn có không có khả năng lần thứ hai trở lại cái kia một thế giới!"

"Hấn là ở nói mình sao? Âm dương cách xa nhau, làm sao có khả năng tùy ý lui tới!" Nê Bồ Tát tâm tư một hồi liền mở miệng trả lời vấn đề của hấn "Cái này! E sợ chi có thần mới biết!"

Không thoai có thể tiếp theo, dù sao câu nói như thế này đề ai có thể tiếp được đi a!

"Truyền thuyết cái gì tứ đại thủy thú, tỷ như Hỏa kỳ lân a, long a cái gì, ngươi biết không?" Tần Sương vì giải trừ chính mình lúng túng, liền tung đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Hấn biết Phượng Hoàng cho Tử Phúc giết chết, Thần Long mặt sau sẽ có cái gì bảy vũ Đồ Long, vẫn là Tử Phúc sắp xếp, Hỏa kỳ lân đúng là vẫn ngốc ở trong động. Nhưng là con kia vương bát đày! Hấn hoàn toàn không biết con kia vương bát ở nơi nào, là bị người giết chết? Vẫn là sống cho thật tốt!

Không nghĩ tới hấn sẽ hỏi lên cái này, Nê Bồ Tát cũng không dám giấu giếm, liền nói rồi "Từ xưa thì có tứ đại thủy thú, truyền thuyết là hoàng đế Hiên Viên chộp tới trấn thủ Thần Châu tứ phương, vì Thần Châu thổ địa không bị ngoại địch tập kích, còn vì để cho Thần Châu đại địa vẫn chỉ được hấn truyền xuống tám đại dòng họ người chúa tể. Mà cái kia bốn con thủy thú phân biệt là Phượng Hoàng, Thần Long, Kỳ Lân cùng Huyền quy, mà dòng họ phương diện tuy rằng càng ngày càng nhiều, nhưng Thần Châu đại địa vẫn là thuộc về tám đại dòng họ người dòng chính hậu duệ."

Chuyện này quả thật là kinh thiên yêu sách a! Tần Sương nghe cũng không biết nên nói cái gì cho phải!

Thấy Tần Sương chăm chú nghe hấn nói, Nê Bồ Tát cũng là tiếp tục cho hấn phổ cập một hồi những này lịch sử bí ẩn tri thức "Hiên Viên thị phong làm tám vương, lấy đất phong vì là tính, hình thành tám đại dòng họ, chính là cơ, gừng, diêu, doanh, tự, vân, quy, nhâm. Từ xưa triều nhà Hạ là Cơ thị lập, đón lấy Chu triều là họ Khương, sau đó triều nhà Tần là Doanh thị, tự triều nhà Tần có biến hóa, Thủy hoàng đế muốn độc bá Thần Châu, vì vậy tận sức tiêu diệt cái khác dòng họ, bởi vậy còn lại dòng họ chỉ có thể ẩn giấu thị tính."

"Hán triều họ Lưu Diêu thị, Tấn triều Tư Mã tính nhâm thị, Tùy triều dương tính tự thị, Đường triều họ Lý quy thị, Tống triều Triệu tính vân thị, cho tới bây giờ Minh triều vốn là chu tính, chỉ có điều đương triều quốc sư Lưu Bá Ôn mưu nghịch, chặt đứt Long mạch, thay đổi triều đại thành minh tính bộ tộc, chính là Cơ thị chi nhánh, thay thế được dòng chính dòng họ thống trị!"

Nghe nói lời ấy, Tần Sương nhất thời liền ngẩn ngơ, nghe được cái này tin tức tin tức, yếu đuối pha lê tâm hầu như đã là tan vỡ đạt được, không khỏi không cảm khái người cổ đại thật sẽ chơi, có thể một phương diện tuyên bố này vách cheo leo hủ chết Bảo Bảo. Nhưng kia năm chúng ta nhặt cầu đều không có như thế hóa, nhưng mà cũng không có cái gì trúng dùng, xem ra người xấu chính là muốn nhiều đọc sách a!

Hấn quyết định, sau đó nếu có thể trở về Địa cầu, nhất định đem thế giới này trong lịch sử giao cho quốc gia.

Quốc gia lịch sử phổ cập đến đây kết thúc, Nê Bồ Tát lại nói tứ đại thủy thú "Cư lão hủ biết, tứ đại thủy thú Phượng Hoàng nên ở cực nam nơi hỏa diễm son, có điều, triều nhà Tần lúc bị Tử Phúc lĩnh binh giết chết. Thần Long vốn nên ở cực đông nơi lưu ly đảo, thế nhưng để Tử Phúc mang binh không biết đuổi đi đi đâu! Huyền quy ở vùng Cực bắc trong núi băng, truyền thuyết bị người rất di các nước bắt được làm thịt. Còn có cái kia Kỳ Lân sinh tồn ở vùng đất cực Tây hỏa vân ao, ở Đường triều lúc bị ngay lúc đó đệ nhất cao thủ được xưng Đại Phạm Thiên hồng phát nữ săn giết, sau khi bị thương cũng không biết chạy đi cái nào!"

"Ta đi, lão nhân gia ngươi để Đế Thích Thiên mặt mũi để nơi nào nha! Nhân gia sống hơn hai ngàn năm lại còn không ngươi rõ ràng!" Tần Sương thực sự là không có gì để nói, có chỉ là chần động.

Nê Bồ Tát còn nói "Lúc trước Thủy hoàng đế muốn trường sinh bất lão bắt tử thống trị thiên hạ, bởi vậy mới có Tử Phúc đưa kia trợ Trụ vi ngược. Ngươi khả năng không biết tứ đại thủy thú khả năng, vậy cũng là nhân vật nghịch thiên a! Phượng Hoàng máu đại biểu bắt tử, Thần Long nội đan đại biểu bắt diệt, Kỳ Lân máu đại biểu sống lại, Huyền quy nội đan đại biểu Trường Sinh. Nếu như có người tập hợp bốn giả, tất có thể thay trời hành đạo, không thể nói là người, mà là chân chính thần!"

"Chỉ tiếc tứ đại thủy thú tương sinh tương khắc, đại biểu thiên địa ban đầu tứ đại năng lượng, Thần Long chúc thủy, Phượng Hoàng chúc phong, Kỳ Lân chúc hỏa, cùng với Huyền quy quyền sở hữu. Nay tứ đại năng lượng cơ bản khó chứa làm một thể, như có người may mắn được một trong số đó, chính là nhân sinh sự may mắn!"

Nói dễ nghe như vậy, Tần Sương trong lòng đều bay lên một luồng thế giới lớn như vậy, ta nghĩ đi xem xem ý nghĩ!

Xem ra thiên hàng chức trách lớn với tư người vậy, khổ tâm chí, lao gân cốt, đối bụng thể da a!

Hấn nói đến đây, cũng đã cách đoàn người không xa, Tần Sương nói căn dặn Nê Bồ Tát đạo "Lời nói mới rồi, chỉ có ngươi biết ta biết, trời mới biết, có

thể tuyệt đối không nên để bọn họ biết."

"Lão hủ rõ ràng!" Nê Bò Tát gật đầu đáp ứng, trong lòng vẫn đang suy nghĩ "Liền ngay cả người không phải người của thế giới này đến bí mật, ta đến chết đều sẽ bảo thủ bí mật."

Hai người đi tới trước mặt chúng nhân, tiểu Mẫn lại tới dính lấy gia gia nàng, Tần Surong gọi tới Vu Sở Sở, đối với Nê Bò Tát nói rằng "Cho nàng nhìn, sau đó chúng ta còn có thể hay không thể có hài tử!"

Vu Sở Sở sắc mặt tối sầm lại, Không Từ thấy thế, quá khứ kéo nàng tay, làm an ủi hình.

Trong thời gian này liên lụy đến một chuyện, hơn hai năm trước, Vu Sở Sở mang thai. Nhưng là này không tới năm tháng, Vu Sở Sở dĩ nhiên bất ngờ sinh non, hơn nữa này bất ngờ lại còn không minh bạch. Sau khi đại phu càng là chẩn đoán được nàng có không mang thai không dục chi chứng, từ đây không thể lần thứ hai mang thai, nói cách khác nàng không thể sinh con.

Vì thế Vu Sở Sở nhưng là thương tâm đã lâu, còn đã từng muốn tự sát. Nếu không là may mắn để hầu hạ nàng mình nguyệt phát hiện, chỉ sợ lúc đó không ở bên người nàng Tần Surong liền cũng lại vĩnh viễn không thấy được nàng!

Hiện tại lần thứ hai nhắc lên chuyện này, Vu Sở Sở không khỏi thương cảm lên.

Long Tụ nghe nói Tần Surong chỉ ngữ, hắn cũng đi lên phía trước hỏi "Thần tương đại sư, ở năm năm trước ngài từng cho nội tử phê đoán mệnh mấy, nói chúng ta trong vòng ba năm tất có một con trai, nhưng là tại sao trải qua nhiều năm như vậy, vì sao nội tử đến nay vẫn không có mang thai?"

Thật mà! Không mang thai không dục đều tụ lại cùng nhau, ha ha!

Nê Bò Tát liếc mắt nhìn Tần Surong, tâm hiểu được thất, đảo mắt liền đối với Vu Sở Sở cùng Long Tụ giảng "Các người hai vị đưa tay đến đây đi! Mà để lão hủ ngắm nghía cẩn thận."

Nghe lời, hai người đều duỗi tay tới cho Nê Bò Tát xem chương văn.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Phong Vân thế giới Resident Evil

Chương 54: Phong Vân thế giới Resident Evil

Tần Surong thấy Nê Bò Tát sắc mặt không tốt lắm, cho rằng được xấu kết quả, bởi vậy đang do dự có nên hay không nói, liền đối với nói rằng "Nê Bò Tát, bất luận kết quả là tốt hay xấu, người vẫn là nói ra đi! Cho tới bên nào nặng bên nào nhẹ, người liền chọn khinh trước tiên nói!"

"Cái này,..., ai!" Nê Bò Tát mặt lộ vẻ sầu khổ, cuối cùng vẫn là hạ quyết tâm, hắn xem nói với Long Tụ "Nếu là năm năm trước vợ chồng người hai có thể nghe lão hủ một lời khuyên, không nên lại thiệp chuyện giang hồ, yên phận quá mấy năm sinh sống, cũng sẽ không có chuyện hôm nay. Có thể là chuyện văn, báo ứng xác đáng đạo lý đi! Người văn tay bên trong thiện văn đã biến mất không còn tăm hơi, cũng là đại biểu từ nữ cung nổi lên khác một phen biến hóa!"

Long Tụ thật là khiếp sợ "A!"

Nê Bò Tát tiếp tục nói "Khiến phu nhân tuy rằng quý có đưa từ Quan Âm mệnh tương, đáng tiếc vợ chồng người hai người vì tăng lên võ học trình độ, đại tạo sát nghiệt, trí từ nữ cung oan khí sâu nặng, vì vậy gặp đoạn từ tuyệt tôn bảo ứng! Hơn nữa xin thứ cho tại hạ vọng ngôn một câu, nếu các người vẫn kéo dài tái tạo sát nghiệt, đừng nói có hay không dòng dõi hậu duệ, chính là các người hai người đều sẽ có giám thị tại ương!"

"Thần tương đại sư, vậy chúng ta vợ chồng còn có biện pháp gì có thể bỏ cứu sao?" Hỏi ra lời ấy chính là Phượng Vũ, nội tâm của nàng nếu không là vẫn tính kiên cường, e sợ đã sớm lệ rơi đầy mặt.

"Bỏ cứu phương pháp đúng là có, có thể các người không hẳn làm được đến! Không, phải nói các người khả năng không muốn đi làm." Nê Bò Tát trang trọng nói rõ là có phương pháp bỏ cứu, nhưng ngờ tới bọn họ đại khái sẽ không làm được những chuyện kia, hay là nói rồi bằng nói vô ích.

Lời ấy có thể để Long Tụ sứt ruột, hắn lập tức đối với Nê Bò Tát nói rằng "Ngài mới nói, chúng ta vợ chồng coi như khoát cái mạng này, cũng sẽ đi làm đến!"

Phượng Vũ cũng là kiên định gặt gù, biểu thị lập trường của chính mình.

Đã như vậy, Nê Bồ Tát cũng không tốt nói bất tận, liền cho bọn họ nói rồi "Các người vợ chồng nhất định phải tìm một chỗ hẻo lánh chỗ ẩn cư, lui ra giang hồ, trong vòng sáu năm tuyệt không lại tái xuất giang hồ. Long huynh đệ người còn cần tự phế võ công, sáu năm sau khi mới có thể lại nhặt võ công. Mà phượng tiêu nương tử mỗi ngày đều phải lạy ngồi ở địa tàng Bồ Tát trước tượng thần, niệm mười lần (địa tàng Bồ Tát bản nguyên kinh). Nhớ kỹ, đây là một cái cơ hội cuối cùng, bằng không, mệnh trời khó trái!"

"Cái gì? Người muốn Đại sư huynh tự phế võ công?" Hạc bút này tên trọc phản ứng rất lớn, kéo liền tiếp tóa quá khích phản ứng.

Lang đạo cũng là như thế nói "Người muốn cho Đại sư huynh tự phế võ công, này không phải lấy mạng của hấn sao?"

Mà hồ kiếm càng là hướng Nê Bồ Tát gầm lên "Lão già đáng chết, người dám lừa gạt Đại sư huynh ta tự phế võ công, lão tử xem người là muốn tìm cái chết! Các huynh đệ, làm hấn!"

Xà câu phụ họa nói "Hai sư huynh nói đúng, làm hấn!"

"Các người câm miệng!" Long Tụ hét lớn một tiếng, mấy vị sư đệ đều an phận đi, có thể thấy được Đại sư huynh uy vọng không tầm thường, hấn cung kính kính địa lôi kéo Phượng Vũ, cùng nhau hướng Nê Bồ Tát hành đại lễ, lại nói đạo "Đa tạ thần tương đại sư chỉ điểm, tại hạ vợ chồng vô cùng cảm kích! Chỉ tiếc sủng vật của ngài hòa hầu đệ Thiên Hạ hội cướp đi, không cần báo đáp. Nếu là thần tương đại sư có dặn dò gì, chúng ta vợ chồng dù cho bất kể nhảy vào nước sôi lửa bỏng cũng sẽ vì ngài làm được!"

"Các người không cần như vậy, chỉ có điều Long huynh đệ là phúc duyên nông cạn người, có thể đến phượng tiêu nương tử như vậy giai nhân làm bạn đã là thiên đại phúc phận. Nhưng các người phải nhớ kỹ lần này một cái cơ hội cuối cùng, bỏ qua liền vĩnh còn lâu mới có được cứu vãn cơ hội." Nê Bồ Tát cũng không mang ân báo đáp, cũng tốt bụng dặn bọn họ không nên bỏ qua cơ hội lần này, thiên đại người hiền lành a!

"Ừm! Chúng ta sẽ nhớ kỹ." Phượng Vũ đáp ứng một câu, liền đỡ Long Tụ, muốn muốn rời khỏi tiền triều Tần Sương loại người ôm quyền nói rằng "Trước vì lần này nguyên do mới sẽ mạo muội đắc tội Thiên Hạ hội chư vị anh hùng, đối với này chúng ta hết sức xin lỗi, mong rằng chư vị bao dung, không nên truy cứu khoái ý môn chịu tội!"

Mọi người dưới tình thế cấp bách, cũng xác thực xem như là đắc tội rồi Thiên Hạ hội, lúc này mới tỉnh táo lại, đều sợ hãi Thiên Hạ hội trả thù.

Tần Sương tâm tình nặng nề, không đếm xỉa tới biết cái này chút, chỉ là đối với bọn họ phát tay một cái đạo "Chỉ là việc nhỏ, không đủ nặng nhẹ, quên đi, Thiên Hạ hội sẽ không vì thế mà đối phó các người khoái ý môn, các người đi thôi!"

Ở Tần Sương trực khách bên dưới, Phượng Vũ cùng khoái ý ngũ tử đều rời khỏi sàn diễn, hiện trường chỉ để lại mấy người bọn hấn, Vu Sở Sở nước mắt rớt cục không nhìn được chảy xuống, đối với Nê Bồ Tát nói rằng "Thần tương đại sư, người không cần phải nói, ta rõ ràng ý của người."

Nhìn nàng khổ sở đáng đáp, Tần Sương trong lòng mình càng là hồ thẹn ý. Năm đó nếu không là một phen tính toán, e sợ nàng cũng sẽ không như thế sớm liền trải qua mất cha nỗi đau, sau đó càng sẽ không trải qua mất con nỗi đau. Như vậy đau đớn càng thêm đau đớn, để Tần Sương đối với nàng hồ thẹn vạn phần, hấn không thể trở lại lúc trước, tình nguyện không muốn tay trái, cũng không đi quấy rầy Vu Sở Sở nhân sinh.

Tiểu Mẫn Loli liền buồn bực, gia gia còn chưa mở miệng nói chuyện, vị tỷ tỷ này sao liền rõ ràng đây! Nàng đến cùng rõ ràng cái gì?

Nhìn nàng bi thương địa đáng về, Nê Bồ Tát cũng là lắc lắc đầu, cực kỳ cảm khái nói "Ai! Tần phu nhân, kỳ thực người kiếp này vốn là sẽ có một vị con gái làm bạn cả đời, chỉ tiếc mệnh phạm thái tuế, lúc này mới làm người mất đi này duy nhất hải tử."

Nói đến duy nhất, cũng tức cho thấy nàng thật sự không hi vọng lại sinh con.

Nghe Nê Bồ Tát kể ra lời nói này đến, Tần Sương vốn là hoài nghi hải tử không phải tự nhiên sinh non, tuyệt đối là có người cố ý mà vì là, không khỏi lên tiếng hỏi "Người nói mệnh phạm thái tuế! Lẽ nào là,,, "

Khi đó ở Vu Sở Sở bên người chăm sóc người là minh nguyệt, Nhấp Phong trong nháy mắt đã nghĩ đến nàng, có thể ở chính mình nhận thức bên trong, nàng tuyệt đối không phải là người như thế, vì vậy đứng ra vì nàng biện hộ đạo "Đại sư huynh, minh nguyệt tuyệt đối không phải là người như thế, xin người tin tưởng ta!"

Nhất thời tình thế cấp bách, khiến cho Nhấp Phong nội thương tăng thêm một chút, Khổng Từ giờ mới hiểu được hấn thương không tính khinh, vội vàng móc ra có thể uống thuốc thuốc kim sang đưa tới trước mặt hấn, nói rằng "Phong sư đệ, nhanh ăn vào thuốc kim sang chữa thương đi!"

Nhấp Phong có chút kiêng kỵ, dù sao vị này đại tẩu cùng hấn cùng Vân sư huynh lui tới thân thiết, Đại sư huynh lại ở trước mặt bọn họ, hơn nữa thời điểm như thế này khùng chọc giận hấn càng thêm tức giận, Nhấp Phong chỉ có khéo léo từ chối đạo "Nhiều Tạ đại tẩu hảo ý, ta điểm ấy tiểu thương không lo lắng."

Chỉ là Tần Sương cũng không để ý những này, giờ khắc này hấn suy đoán ứng cử viên chỉ có Hùng Bá một người.

Tuy rằng minh nguyệt với hấn hơi nhỏ ân oán, nhưng minh nguyệt nhưng là ân oán rõ ràng người. Điểm ấy tiểu hiểu lầm ở hấn trong bóng tối tác hợp nàng cùng Nhấp Phong thời điểm, cũng tìm cơ hội cùng minh nguyệt mở ra mà nói, tiêu mất giữa bọn họ ân oán. Lấy tính cách của nàng tuyệt đối không thể bên ngoài một bộ, ngầm lại là một bộ khác, bởi vậy cũng chỉ có Hùng Bá mới có thể dưới đạt được như vậy độc thủ.

Lúc này thấy Nhiếp Phong thoát thác Không Tử thuốc chữa thương, Tần Sương cùng hắn nói rằng "Ngươi liền cầm đi! Tiểu thương nếu là trẻ trị liệu, lưu lại hậu hoạn, vậy thì cái được không đủ bù đắp cái mất. Minh nguyệt, ta cũng tin tưởng lấy nàng làm người tuyệt sẽ không như thế làm."

Không giống nhau : không chờ Nhiếp Phong mở miệng, Tần Sương hướng về Nê Bồ Tát hỏi "Cái này chẳng lẽ liền thật không có những biện pháp khác sao?"

Nê Bồ Tát tách ra vấn đề này, nói thẳng lên những chuyện khác "Tần đường chủ, kỳ thực có thể không nên cưỡng cầu, các người vợ chồng có thể có cơ duyên thu dưỡng một vị phúc duyên thâm hậu hài tử. Chỉ cần ở Thiên Sơn khí sắc dị biến thời gian, đi dưới chân núi liền có thể tìm được người này."

"Ai! Cái kia dù sao không phải thân sinh a!" Tần Sương nghe vậy thất vọng, thu dưỡng hài tử chuyện như vậy hắn có chút không muốn làm tiếp bàn hiệp, thế nhưng vì để cho Vu Sở Sở giành lấy hài lòng, cũng là nhận một chút đi!

Thấy Tần Sương có chút mất mát, câu nói như thế này đều nói được đi ra, có thể thấy được hắn khá là coi trọng liên hệ máu mủ, Nê Bồ Tát cảm thấy đem không nên nói cũng nói rồi, để chính bọn hắn lựa chọn "Kỳ thực để Tần phu nhân có thể lần thứ hai mang bầu phương pháp ngược lại không phải là không có, có điều,,,"

Nói đến nửa đường, Nê Bồ Tát vẫn còn do dự, cái kia biện pháp nói thật sự, là cơ bản không thể nào làm được sự tình!

"Tuy nhiên làm sao, người đứng là nói nhanh một chút a!" Tần Sương nghe được còn có hi vọng, nhất thời liền sốt ruột, hận không thể cho hắn hai quyền, thật gọi hắn biết Hùng Miêu kỳ thực là như vậy luyện thành.

Dưới con mắt mọi người, Nê Bồ Tát cuối cùng vẫn là đem không xong tiếp tục nói "Chỉ cần có thể thu được Kỳ Lân huyết, còn có huyết bồ đề, sẽ tìm đến một vị cảnh giới Tiên Thiên cao thủ tuyệt đỉnh, ở Tần phu nhân cùng ăn vào Kỳ Lân huyết cùng huyết bồ đề thời điểm, vì nàng tẩy gán phạt tùy, liền có thể thu được một lần sinh dục cơ hội."

"Mà không đề cập tới mật mờ Kỳ Lân ở nơi nào! Còn có cái kia truyền thuyết thiên tài địa bảo huyết bồ đề! Chỉ cần là cảnh giới Tiên Thiên cao thủ tuyệt đỉnh, lão hủ cũng vén vén biết chỉ có võ lâm thần thoại, có thể được xưng Kiếm thần Vô Danh đạt đến cảnh giới Tiên Thiên. Nhưng là người khác miếu không có tung tích, căn bản không biết đi nơi nào tìm tới hắn!"

Những này đối với Tần Sương mà nói không là vấn đề, đầu tiên Kỳ Lân huyết tuyệt đối không là vấn đề, huyết bồ đề bên trong động còn lưu lại ba viên, hai vấn đề liền quyết định. Đúng là Vô Danh, chờ hắn bị Tuyệt Vô Thân toàn gia âm thời điểm, lợi dụng khi hắn không có bị phế vô công thời điểm cứu hắn đi ra, hết thảy đều không là vấn đề. Nghĩ tới những thứ này, Tần Sương tâm tình liền tốt lắm rồi.

Nhưng là Nê Bồ Tát lời còn chưa nói hết đây, mà nghe hắn vẫn cứ tiếp tục nói "Chỉ có điều như vậy sinh dục đi ra hài tử tướng mạo khác hắn với người thường, thể trạng cũng là cùng người thường không giống, hơn nữa người này trời sinh hung tàn thô bạo, tuyệt đối không phải người lương thiện. Đây Kỳ Lân nhi tự thân đúng là ở cơ thể mẹ hoài thai mười tháng thời gian, liền có thể thành tựu một phen kỳ ngộ, gặp nạn có thể khởi tử hoàn sinh ba lần."

Lời ấy nhưng là rất lớn chấn kinh rồi Tần Sương, trong lòng không khỏi nhổ nước bọt đạo "Ta thảo! Tự mang phục sinh thập tự giá sao?"

Chỉ là Nê Bồ Tát, để Tần Sương rõ ràng này nhất định là cái con lai, hơn nữa còn đột biến gen.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Bão táp đến đêm trước

Chương 55: Bão táp đến đêm trước

"Ai! Có thể thu dưỡng hài tử sẽ càng đáng tin một ít. Muốn thực sự là sinh một dị dạng nhi đi ra, e sợ trong lòng sẽ không chịu nhận hài tử kia." Có một ít cha mẹ đúng là không chịu nhận nắm giữ một cái cùng người bình thường không giống nhau hài tử, Tần Sương cũng thuộc về này một phần nhỏ người.

Nhưng Vu Sở Sở nếu là quyết định sinh một, Tần Sương cũng chỉ có thể tiếp thu hiện thực, hay là đây chính là sức mạnh của ái tình đi!

Tần Sương cũng không phải hi vọng Không Tử cho hắn sinh hài tử, không, là sinh con.

Hai người gặp mặt cơ hội ít, hơn nữa hắn phát hiện Không Tử uống thuốc, bởi vậy dù cho mang thai hài tử đều sẽ lấy xuống. Liền bởi vì như vậy, coi như Tần Sương biết cái bên trong nguyên nhân là Hùng Bá làm chủ, không chẳng trách nguyên bên trong Không Tử nhiều như vậy phu thê đều chưa cho Tần

Sương sinh con, vì vậy đối với Không Tử triệt để thất vọng

Nếu như một viên 'Quân cờ', nếu không nghĩ tới phản kháng 'Chơi cờ' người, vậy còn là đang trầm mặc bên trong chết đi được!

Kỳ thực nhiều như vậy năm phu thê, vẫn có như vậy một điểm cảm tình, Tần Sương cố ý không làm chính là muốn nhìn nàng có hay không làm như một tên thê tử giác ngộ. Nếu là nàng đối với Tần Sương nói thẳng cho biết, Tần Sương tuyệt đối sẽ giúp nàng thoát khỏi Hùng Bá khống chế.

Có thể đây là số mệnh đi!

Hiện tại cũng nên ra đi trở lại Thiên Hạ hội, Tần Sương nói với Không Tử "Không Tử, người đi thả chim bồ câu, thông báo sư phụ nói chúng ta 'Xin mời đến Nê Bồ Tát. Sở Sở, người dẫn bọn họ đi xe ngựa nơi đó, chúng ta Phong sư đệ đưa giong xong xuôi sau khi, thì sẽ đuổi theo các người. Đúng rồi, người cũng đem Ngộ Không mang tới, đừng giam bớt nó."

Hắn vốn là có thể giúp Nhiếp Phong điều tức chữa thương, thế nhưng Kỳ Lân Tỉ này Khang Đa ngoạn ý liên lụy chính mình. Vốn là mỗi lần vận kinh đều sẽ đau đớn, mấy năm qua chậm rãi tăng thêm, lúc trước ra tay cũng đã đau đến đỏ mồm hơi lạnh. Mang Nê Bồ Tát đi một đoạn đường cũng đã để hắn nghiêng ngã nghiêng lợi, cũng biết này Kỳ Lân Tỉ là phúc họa tương y a!

Nói tới Kỳ Lân Tỉ, này cũng không thể không đề cái kia hầu tử có thuộc tính "Lừa", sau đó nếu để cho mặc dương dạy dỗ một hồi, phòng chừng sẽ rất nhiều ích lợi. Tương lai đem nó luyện thành sẽ chơi gây hầu tử, cái kia thì càng thêm sản nổi Tề thiên đại thánh Tôn Ngộ Không tên gọi.

"Được rồi." Không Tử gật đầu đáp ứng nói, liền trực tiếp hướng về Thanh Hải từng lâm bên ngoài đi đến.

"Ừm. Ta nghe lời người." Vu Sở Sở ngoan ngoãn đáp ứng hắn, đi tới ôm lấy Tôn Ngộ Không, nâng Nê Bồ Tát cùng đi, tiểu Mẫn này đuôi nhỏ hầy cùng ở phía sau.

Nhiếp Phong mở mắt ra nói với Tần Sương "Đại sư huynh, người không cần lưu lại nơi này chờ ta, ta còn có chút sự muốn làm, vì lẽ đó sư huynh xin mời cùng hai vị chị dâu cùng Nê Bồ Tát cùng nhau lên đường đi! Xong xuôi sau đó, sư đệ thì sẽ cùng lên đến!"

Tần Sương có chút không yên lòng hắn, nhưng nhìn đến hắn này đôi lập trường ánh mắt kiên định, cũng là bất đắc dĩ đáp ứng rồi "Người bị thương nhẹ, trên đường chậm rãi dưỡng cho tốt, không cần quá sốt ruột. Chúng ta sẽ thả chậm tốc độ đến chờ người, lấy khinh công của người, chỉ cần hai, ba ngày liền có thể đuổi theo. Còn có, nếu như người làm sự tình không thuận lợi, có thể trở về tìm ta giúp người, hiểu chưa?"

"Hừm, ta ký được." Nhiếp Phong đáp ứng hắn, điều tức cũng gần như có thể, liền đứng dậy hướng về hắn cáo từ, khiến khinh công rồi đi nơi đây.

Nhìn bóng lưng của hắn, Tần Sương lắc đầu cảm khái nói "Đến xem Đoạn Lăng cái này bạn gay cũng không cần vội vã như thế đi! Muốn nhớ các người đôi này: chuyện này đối với CP bạn gay đảng, tương tàn tương giết, còn kém yêu nhau, cũng thật là đủ đủ. Kiếp này ta tuy rằng trong lúc vô tình xem như là thay đổi không ít vận mệnh của các người, có thể các người muốn thật sự còn như vậy làm chuyện gay, ta cũng mặc kệ."

"Chờ Nê Bồ Tát bị Hùng Bá cướp sau khi đi, ta cũng là thời điểm nên gấp gờ Đoạn Lăng, Hàng Long thần chân còn chờ ta đây!"

Mấy năm trước, Tần Sương ở Độc Cô phủ nhân sinh lần thứ nhất xuất đạo trang mười ba, phần kết bước ngoặt bị U Nhược phá hoại, cũng là lần đó là năm đó một lần cuối cùng nhìn thấy Đoạn Lăng. Nhưng mà một năm sau trở về Thiên Hạ hội, Đoạn Lăng chủ động tìm tới cửa, hai người liền như thể trộm gà bắt chó làm lòng đất tỉnh, chuyện đến nước này tìm thấy Kiếm thánh cầu đuôi, rốt cục có thể quang minh chính đại cho Hùng Bá đâm dao.

Bọn họ bên này Thanh Hải từng lâm làm việc lúc, một bên khác Bộ Kinh Vân thù hạ người cũng rốt cục được 'Kẻ phản bội' không ngờ tin tức, tìm ra hắn chỗ ẩn thân.

Bộ Kinh Vân ở giữa hồ tiểu Trúc phía sau núi ra thác nước nhỏ luyện công, biết được tin tức này sau, tại chỗ mấy lòng bàn tay thảo phiên thuộc hạ tìm đến cho hắn nhụt chí dưới hỏa nộ nhân giết chết, mang tới trung phó tuyệt ám thiên, hai người kỳ khoái mã đến trăm dặm ở ngoài một thổ phi oa, diệt trừ Phi Vân đường 'Kẻ phản bội' không ngờ.

Có thể Bộ Kinh Vân không biết mình rơi vào rồi thổ phi oa thủ lĩnh nằm trong kế hoạch, hắn lại có thể mời đến một cao thủ tọa trấn phi oa, người kia Tần Sương nếu là ở, liền một chút nhận ra, chính là vô song thành hộ thành pháp sư thích Võ Tôn. Nói về thích Võ Tôn lai lịch, hắn vốn là sa sút tiểu chùa miếu tạp dịch tăng nhân, thế nhưng gặp may đúng dịp ở một chỗ Vô Danh hẻo lánh bên trong thung lũng phát hiện Tông triều kiến quốc thời kỳ cao thủ Long Ngạo Thiên địa phần mộ, bởi vậy mới thu được Như lai thần chương bí tịch, trở thành hiện nay trên đời Như lai thần chương truyền nhân duy nhất.

Thích Võ Tôn thu được Như lai thần chương bí tịch thời gian, đã hai mươi mấy tuổi, rất sớm bỏ qua luyện võ thời cơ tốt nhất. Thuở nhỏ chưa từng luyện qua võ công người, xuất đạo giang hồ nhưng có nhị lưu cao thủ thực lực, bị Độc Cô một phương vừa ý, lấy hộ thành pháp sư vị trí chờ.

Chỉ có điều, Như lai thần chương truyền nhân hiện tại có thêm một, cái kia chính là Tần Sương.

Đương nhiên, Tần Sương ngoại trừ đánh với Kiếm Ma một trận sử dụng Như lai thần chương, thời điểm khác căn bản không có đề lộ ra đến, vì vậy người biết không nhiều, người biết không nói ra đi, cũng là không cách nào truyền vào thích Võ Tôn trong tai.

Hướng hồ Như lai thần chương đã sớm thất truyền rất nhiều năm, bởi vậy uy danh mất hết, dù cho quen thuộc Tinh Võ môn cất giấu cổ điển Từ Uyển đều quyền cho là Tông triều đề vương phái binh hiệp trợ cao thủ tuyệt thế vân đỉnh thiên diệt tuyệt Phật môn lúc để lại không đủ tư cách Phật môn võ công mà thôi, càng khỏi nói không chú trọng võ công của hắn Kiếm Ma.

Cái này tạm lại không nói, mà xem cái kia thu nhận giúp đỡ Phi Vân đường kẻ phản bội thổ phi oa, này thổ phi oa chính là thiên âm thành phụ cận to lớn nhất nạn trộm cướp, cùng địa phương quan phủ trong bóng tối có cấu kết. Nếu không là Thiên Hạ hội thế lớn, quan phủ đều không trêu chọc nổi, e sợ tên này gọi Quan gia trại bọn thổ phi sẽ trước sau như một hung hăng xông vào, không chuyện ác nào không làm. Này mới bách tính có thể an cư lạc nghiệp, cũng nhờ có Thiên Hạ hội che chở, thiên âm thành mới từ từ trở nên phồn hoa cực kỳ.

Bây giờ Quan gia trại chủ quan bày khả năng nào động kinh, lại dám thu nhận giúp đỡ Phi Vân đường kẻ phản bội, thực sự là muốn chết a!

Có điều, son trại phòng khách bên trong, quan bày thủ hạ bẩm báo Bộ Kinh Vân muốn tới phạm Quan gia trại thời điểm, đã thấy quan bày hoàn toàn không để ở trong lòng, chỉ là hạ lệnh khiến người ta nghiêm phòng các nơi miệng núi lối rẽ, phục kích Bộ Kinh Vân.

Mà nghe thích Võ Tôn nói với hần "Quan trại chủ, người không cần nhọc lòng, chỉ cần đem tất cả mọi người mai phục tại trên đường lớn liền có thể, còn cái khác đường nhỏ cùng lối rẽ đều là không cần đại phí hoảng hốt!"

Lời nói của hần có thể để quan bày nghi hoặc không rõ, hỏi hần "Ồ! Đại sư, nơi đây sơn đạo lối rẽ ít nói cũng có mười mấy điều, không thể không phòng a! Lại nói, cái kia Bộ Kinh Vân làm sao dám trắng trợn từ trên đường lớn sơn? Thực sự là đi đại lộ, hần chẳng phải là muốn chết sao?"

Nghe nói quan bày nói như vậy, thích Võ Tôn cười lạnh nói "Hừ! Cái kia Bộ Kinh Vân thân là Hùng Bá Phong Vân hai đem một, hành tẩu giang hồ tới nay tuy chột có ngăn trở, nhưng hần kiêu căng tự mãn, từ không để ở trong lòng. Đối phó kẻ địch, hần xưa nay đều là chính diện nghiền ép lên đi, giết người không chớp mắt, chết người mình lúc cũng không đồng tình, cũng không từng nghe nói hần chảy qua một giọt nước mắt, cổ nhân xưng không khóc Từ thần."

"Chỉ là Quan gia trại, Thiên Hạ hội đều không để vào mắt, vẫn chẳng muốn quản, huống chi Thiên Hạ hội thanh thứ bốn tay Phi Vân đường chủ Bộ Kinh Vân! Bởi vậy bản tọa kết luận hần nhất định sẽ đi đại lộ, quan trại chủ liền yên tâm sai người đi mai phục đi!"

"Mặt khác bản tọa cùng quan trại chủ nói một chuyện, khoái ý ngũ tử tìm được hỏa hầu, tất đi ngang qua Thanh Hải từng lâm trở lại khoái ý môn, mà Hùng Bá phái Thần phong đường chủ Nhiếp Phong quá khứ cướp đoạt hỏa hầu. Tin tức này bản tọa đã sớm thả ra ngoài, bây giờ nói vậy bên kia hẳn chiến không thể tả, toàn cũng đã đấu với nhau rồi. Ta vô song thành Thiếu thành chủ tập tự mình ra tay đối phó Nhiếp Phong, còn có một trung phó giúp đỡ, tất sẽ không thất thủ."

Hần nhưng là vạn vạn không nghĩ tới không chỉ Nhiếp Phong đi tới, Tàn Sương còn mang tới hai vị kiều thê cùng đi.

"Bên này mà để thủ hạ của người thăm dò một, hai Bộ Kinh Vân vô công sâu cạn, bắt đắc dĩ lúc bản tọa lại ra tay ngoại trừ Bộ Kinh Vân!"

Quan bày nghe lời ấy, nhạc cười ha ha, đối với thích Võ Tôn ôm quyền nói rằng "Bộ Kinh Vân ngoan cố chống cự thời gian, đến thời điểm thì có lao đại sư ra tay lấy tính mạng. Tương lai chờ Thiếu thành chủ trùng kiến vô song thành thời điểm, bản trại chủ tất sẽ dốc hết binh mã hợp nhau, cống hiến Thiếu thành chủ."

Những năm gần đây, Thiên Hạ hội ép tới Quan gia trại không nhắc nổi đầu lên, quan bày đã sớm một bụng tức giận. Bây giờ lại có thể có người mưu tính diệt trừ Thiên Hạ hội, hơn nữa còn là lúc trước vô song thành cự người, nghe nói đã tìm tới Độc Cô thành chủ, cũng chính là nghe đồn lui ra giang hồ, ẩn cư một phương Kiếm thánh.

Vậy cũng là đại danh鼎鼎鼎鼎 Kiếm thánh a!

Như sấm bên tai tên gọi kéo dài không suy, năm đó trên giang hồ còn truyền lưu một câu nói, Kiếm thánh chi kiếm, thiên hạ ai có thể ngang hàng!

Có như vậy siêu cấp cao thủ làm chỗ dựa, Thiên Hạ hội coi như cái cầu a! Quan bày ngẫm lại sau đó có thể ở Thiên Hạ hội Hùng Bá trước mặt điều vô dương oai, liền mỹ đến chảy nước miếng. Trước mắt cần chính mình hỗ trợ thiết kế diệt trừ Bộ Kinh Vân, quan bày căn bản là không do dự cái gì, nhận ra thích Võ Tôn cái chiêu bài này liền biết sự tình không giả, há có thể không hùng hục đến giúp đỡ!

Quan bày lần thứ hai biểu đạt tâm ý của chính mình sau khi, mới tự mình xuống bố phòng mai phục, trong phòng độc lưu thích Võ Tôn một người, hai tay hần chuyển phật châu, trong lòng thì thầm "Thành chủ, năm đó ngài on tri ngộ, hiện nay bản tọa liền từng điểm từng điểm báo lại, chắc chắn giúp đỡ Thiếu thành chủ trùng kiến vô song thành, cũng sẽ giết chết Tàn Sương vì là ngài báo thù rửa hận!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Làm mất mặt đau đớn ai có thể hiểu

Chương 56: Làm mất mặt đau đớn ai có thể hiểu

Bộ Kinh Vân tuy là vì người cuồng ngạo bất kham, bởi vậy không ít bị Tần Sương ngược, mới để hấn tính bướng bỉnh không như vậy cường, thể nhưng đối với Không Từ cảm tình, hàng này thực sự là ngoan cố không thay đổi.

Vốn là 'Cuộc' hấn Vu Sở Sở, Tần Sương đối với này có chút thật không tiện, lại như đem mình nguyệt cái kia cô nàng tác hợp cho hấn, xem như là bồi thường. Không ngờ nhưng hiểu rõ đến mình nguyệt bị U Nhược mang 'Xấu', người sau phi thường mê luyến Nhiếp Phong, người trước đối với Nhiếp Phong rất có hảo cảm, lại như Nhiếp Phong đã từng đối với Không Từ cảm tình như thế.

Đã như vậy, vậy cho dù, đối với Bộ Kinh Vân có lúc lén lút dây dưa Không Từ sự, liền mở một con mắt nhắm một con mắt, chỉ cần không lập tức cho hấn vạ ngoại tình là được!

Không quan tâm trước đây làm sao làm sao, hiện tại Bộ Kinh Vân đơn độc mang theo tuyết âm thiên độc vượt ải gia trại, đến đại lộ trên miệng thấy hai bên vách núi cheo leo, hình thành một khe thung lũng, đây tuyệt đối là cái dễ thủ khó công địa hình. Còn những kia đường nhỏ gồ ghề khó đi, vô cùng không dễ đi, chẳng trách trước đây quan binh đến diệt cướp, đều là bị giết lui.

Bộ Kinh Vân dừng lại toà giá, tiện tay chỉ tay phía trên, tuyết âm thiên theo hấn chỉ phương hướng nhìn lại, kinh ngạc nói "Đường chủ, nhai son bên trên có bóng người lấp lóe dấu hiệu, tất có mai phục!"

"Vậy ngươi còn nói nhắm gì đó!" Bộ Kinh Vân không nhận được nói, sắc mặt không thích.

Tuyết âm thiên làm khinh công từ trên lưng ngựa nhảy lên, từ vách núi cheo leo lồm cồm mượn lực lên núi, đồng thời còn nói rằng "Đường chủ, xin chờ chốc lát, thuộc hạ vậy thì cho ngài mở đường!"

Trải qua ngăn ngáng một nén nhang thời gian xông pha chiến đấu, ặc! Cũng là tuyết âm thiên ở nhai son bên trên khổ chiến mà thôi, Bộ Kinh Vân chỉ là mang mã sáu sáu sáu địa quá chỗ này hiểm địa. Tuy rằng thỉnh thoảng sẽ bỏ xuống một ít lăn cây cùng tảng đá, còn có một chút lẻ loi tán tán mũi tên, nhưng đối với Bộ Kinh Vân tới nói, có điều nhắc nhở tay việc nhỏ thôi.

Làm Bộ Kinh Vân cùng tuyết âm ngày tới đến này điều đại đạo cuối cùng một cửa ải, xuống ngựa pha thời điểm, những kia mai phục bọn lâu la đều bị tuyết âm thiên sát đến gần đủ rồi. Hiểm hoi còn sót lại một ít cũng là đều đứng này xuống ngựa pha phần cuối cùng lập trên cầu gỗ, mà xuống ngựa pha bùn đất xộp, không thích hợp giá mã tiến quân thần tốc.

Một tên đứng trên cầu gỗ lâu la nói giễu cợt nói "Bộ Kinh Vân, không nghĩ tới ngươi thậm chí ngay cả phá bảy trận, những kia cái lăn cây, lăn thạch, mũi tên, bắn mã tác, chông sắt, hầm mã khanh cùng trúc hàng rào, thậm chí ngay cả ngươi vật cười đều không có thương tổn được, có điều, ở đây ngươi liền muốn cho lão tử xuống ngựa, ngoan ngoãn từ lão tử luân tròn quá khứ, mới có thể làm cho ngươi từ nơi này quá!"

Đối mặt lâu la khiêu khích, Bộ Kinh Vân mặc kệ không hỏi, chỉ chăm chú xem địa thế, liền biết trong bùn đất có mai phục, bằng không, bùn đất xộp không coi là cái gì cửa ải khó, hấn đối với tuyết âm thiên nói rằng "Ngươi đi tới chém hấn, chú ý bùn đất mai phục!"

"Thuộc hạ tuân mệnh, chủ nhân, ta nhất định đưa đầu tới gặp!" Tuyết âm thiên hét lớn một tiếng, liền giá mã xông lên thổ pha, với trước mắt thổ phi xem thường.

Hấn dừng là dừng, nhưng là đối mặt đột nhiên tập kích, phản ứng không cơ linh, vẫn bị người cắt mã chân.

Tuyết âm thiên từ ngựa ngã xuống thời gian đi đầu nhảy lên, nhìn bùn đất lật lên đến người mất lộ ra hung quang, lại để hấn ở Bộ Kinh Vân trước mặt làm mất đi nét mặt già nua, thực sự là tội không thể tha thứ a! Đang muốn lúc rơi xuống đất từng cái diệt trừ bọn họ, có điều, lại không nghĩ rằng Bộ Kinh Vân đã ngự mã vọt tới, một phát bắt được hấn lãnh tụ, làm điều như thế giờ.

Bộ Kinh Vân cho ngựa mạnh mẽ đưa vào nội lực, trong cơ thể hung tàn Hỏa kỳ lân máu ngầm có ý điên cuồng thú tính cũng cùng vào thể, làm cho ngựa hai mắt đỏ đậm, tính tình đại biến, táo bạo lệ khí, xung phong không ngừng nhanh chóng, móng ngựa còn sâu hơn là mạnh mẽ!

Cổ có ngựa đạp Phi Yên, kim có mã giẫm dế nhũi tôn!

Cái kia lâu la sợ, vội vã sai người bắn cung, lúc này tuyết âm thiên này 'Điều' liền đưa đến tác dụng nhất định, biến 'Máy bay'. Một cây đầu lâu mộc côn binh khí thêm vào thiết vũ, vung vẩy lên như là máy bay cánh quạt, quay một vòng, một đám cung tiễn thủ, kể cả cái kia hô hoán lâu la cùng mất mạng. Hấn đầu lâu mộc côn cũng thay Bộ Kinh Vân chống đỡ hết thảy phóng tới mũi tên, mãi đến tận phong mã vọt tới Quan gia cửa trại trước, Bộ Kinh Vân mới đem tuyết âm thiên đem ném đi rồi.

Bộ Kinh Vân từ trên lưng ngựa được hướng về tám ván gỗ cửa lớn, sử dụng Bài Vân chường bài son đào hải chiêu thức đánh tan cửa lớn, mai phục khoảng chừng (trái phải) bọn thổ phi nhất thời đều gặp tai vạ!

Hấn phá cửa xoay người lại ngồi trên lập tức sau khi, đối với tuyết âm thiên nói rằng "Tốc độ ngươi đi thanh lý đi đám kia chiến ngũ tra, còn có đem không ngờ cho Bốn đường chủ tìm ra!"

"Thuộc hạ lĩnh mệnh!" Tuyết âm thiên ôm quyền lĩnh mệnh, trong lòng thầm nghĩ "Chủ nhân tuy rằng tính khí so với Tần đại công tử càng khiến người ta nhìn không thấu, thể nhưng nói chuyện khẩu khí nhưng càng ngày càng giống Tần đại công tử!"

Bị mộc mãnh thương tổn được thổ phi, mỗi người kêu thảm thiết lên, chỉ thấy có một người trên người mặc trường y, khoác lục bào, mang theo mũ xanh,

cầm trong tay cán dài điều long đại đao, vỗ về râu dài, một mặt dữ tợn địa nhìn chăm chăm Bộ Kinh Vân xem, người này chính là tự xưng Vũ Thánh Quan Vũ hậu nhân quan bầy, này Quan gia trại trại chủ.

Quan bầy nâng đao lớn tiếng quát "Chúng tiểu nhân, cho lão tử tiến lên! Bộ Kinh Vân, hôm nay chính là giờ chết của ngươi đến! Chết ở lão tử Thanh Long đao bên dưới, coi như ngươi có phúc khí!"

Bộ Kinh Vân cực kỳ xem thường miệt thị hần, lạnh cười nói "Khà khà! Đừng tưởng rằng ngươi dẫn theo nón xanh liền coi chính mình đúng là Vũ Thánh đời sau, tối đa cũng chỉ là một sơn trại hàng! Hơn nữa chỉ bằng ngươi còn dám ở ngươi bộ trước mặt gia gia chơi đại đao, thực sự là không biết tự lượng sức mình! Ngươi bộ gia gia hiện tại liền để ngươi biết cái gì gọi là đao pháp!"

Vốn là Phong Vân ngoại trừ Nhiếp Phong hiểu được đao pháp, Bộ Kinh Vân cũng sẽ Hoắc gia kiếm pháp, thế nhưng một rảnh rỗi liền bị Tần Sương tìm đến làm bồi luyện, nói là bồi dưỡng một hồi sư huynh đệ cảm tình, kỳ thực chính là ở tại Hùng Bá bên người quá lâu, tay ngứa ngứa muốn tìm người ngược thôi! Thường xuyên qua lại, Tần Sương tẻ nhạt liền thay đổi biện pháp đến ngược bọn họ, tiện thể dạy dỗ bọn họ học xong thập bát ban vũ khí, tiến vào trêu đùa binh khí ngưỡng cửa, toàn bộ từ newbie (người mới) lột xác thành lão thủ (thông thạo), cá biệt binh khí bọn họ đều là hardcore lão thủ (tinh thông).

Nhiếp Phong đao pháp thăng hoa đến tinh thông mức độ, chỉ vì bốn gia chính là chơi đao cái bên trong hảo thủ, chân pháp cũng dường như nhuần nhuyễn đến mức độ, hần ngộ tính cực cao, cổ cũng cùng là tinh thông cấp bậc.

Bộ Kinh Vân chiêu pháp như đao, nhiều năm qua luyện chính là Bài Vân chương, lại cùng Tần Sương giao thủ thời gian tràn đầy linh hội, cũng đến tinh thông cấp bậc. Mặt khác đáng nhắc tới Bộ Kinh Vân gia truyền Hoắc gia kiếm pháp vốn là cũng là người mới cấp bậc, bị Tần Sương lấy thủ hoàng kiếm đạo ngược thương tích đầy mình sau cũng tăng lên tới tinh thông cấp độ.

Đương nhiên, Nhiếp Phong chỉ có điều là đem nhuần nhuyễn phương pháp hòa vào chân pháp bên trong thôi, Bộ Kinh Vân đao pháp cũng là như vậy, muốn thật sự để bọn họ sử dụng binh khí mà nói, cũng là từng người đao kiếm còn có thể chơi một chơi, cái khác nửa kia đều sẽ hàng bức cách vì là thông thạo cấp bậc.

Trước mắt quan bầy đề đao tới chém Bộ Kinh Vân, mà xem Bộ Kinh Vân khí mã dưới địa, lấy vân tung Mị Ảnh bước tiến tự quỷ binh thường lác loáng một cái, liền né tránh quan bầy đoạn sông khai sơn chém, đó là hần Thanh Long thất thức đao pháp một trong, đến từ trong quân chiến trận Trảm mã đao pháp. Chỉ vì hần vốn là nơi đây một tên võ tướng, trước đây bị Thượng Quan hãm hại mới bách lạc thảo là giặc, sau đó vị kia Thượng Quan bị hần giết hết toàn gia, con gái còn bị cướp đến làm áp trại phu nhân.

Giờ khắc này Bộ Kinh Vân đang muốn xuất chương lấy hần thiên linh cái, một chương đem hần mất mạng!

Có điều, quan bầy người đưa biệt hiệu một chút quan bầy không phải là nói khoác đi ra, chỉ nhìn hần lập tức rút đao mà quay về, dường như chim én về tổ, đây là Thanh Long thất thức Thanh Long nhìn lại, hãy cùng hồi mã thương gần như một cái đạo lý.

Bộ Kinh Vân ứng chiến kinh nghiệm biết bao nhiêu, sao lại bị hần tổn thương tới!

Rất đáng tiếc cái kia ánh đao lướt qua, liền Bộ Kinh Vân một sợi tóc đều không có chém tới, nhưng cũng chọc giận Bộ Kinh Vân, quan bầy còn không tự biết, còn khiêu khích nói "Bộ Kinh Vân, nhanh sử dụng ngươi Bài Vân chương đi! Nếu không, cũng đừng nói lão tử không cho ngươi cơ hội ác!"

Nhân vì cái này chiêu thức để hần nhớ tới mình bị Tần Sương hồi mã thương đánh mất thống khổ trải qua, lại hay là bởi vì quan bầy ngông cuồng thái độ làm cho hần nhớ tới Tần Sương cái kia 'Xấu xí' sắc mặt, giận không nhịn nổi Bộ Kinh Vân rốt cục xuất chương, hơn nữa không chút lưu tình hết mức đánh vào trên mặt hần, phỏng chừng đánh xong mặt sau, cả nhà của hần mười tám đời tổ tông cũng không nhận ra hần.

Ở trùng vân thâm tỏa này một chiêu bên dưới, cận chiến quan bầy liền sức lực chống đỡ lại đều không có, bùm bùm làm mất mặt vang lên, cuối cùng Bộ Kinh Vân còn ở ngoài đưa một chiêu xé trời bài vân, bắn trúng ngực, 'Răng rắc' xương vỡ tiếng vang lên đến, quan bầy thanh thổ máu tươi, càng là thất khiếu chảy máu, nhất thời mất mạng tại chỗ!

Một đời hoành hành Thiên Sơn quan đạo hai mươi mấy năm trảm thổ phi lại như vậy kết thúc hần làm nhiều việc ác một đời, thực sự là thật đáng mừng a!

Lúc này tuyệt ám thiên âm thanh truyền đến "Chủ nhân, không ngờ giầu ở tự nghĩa đường bên trong, nơi đó có một lão hòa thượng, thật là lợi hại a! A!"

"Ồ! Làm sao còn tự mạng về âm hiệu quá?" Bộ Kinh Vân cảm thấy kỳ quái, quay đầu vừa nhìn, liền nhìn thấy phật quang Tường Thụy, hòa thượng như trọn mắt kim cương bình thường đứng tự nghĩa đường cửa, bên cạnh chính là Phi Vân đường kẻ phản bội không ngờ.

Nhìn thấy cỡ này tình huống, Bộ Kinh Vân xác định chính mình chiếm được khác một cái tin là thật sự, không ngờ thật sự cầu kết người ngoài, muốn trong ứng ngoại hợp diệt trừ hần người đường chủ này, còn ý đồ mưu phản Thiên Hạ hội, nhưng chính là không biết hậu trường hắc thủ là ai.

Trước mắt này trong sơn trại con lừa trọc đến từ nơi nào? Hần người sau lưng là ai!

Bộ Kinh Vân không nghĩ quá nhiều, một tay cầm dưới áo choàng quăng lên, một chiêu ưng vân thiên hạ xuống!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 57: Như Lai Thần Chưởng quyết đ

Chương 57: Như Lai Thần Chưởng quyết đấu Bài Vân Chưởng

"Được lắm cuồng ngạo bất kham Bộ Kinh Vân, liền để bản tọa đến gặp gỡ một lần người Bài Vân Chưởng đi!" Thích Vô Tôn dứt tiếng, hần cũng là sử dụng tới Như Lai Thần Chưởng, cứng đối cứng cùng Bộ Kinh Vân tranh tài.

Thích Vô Tôn lấy Như Lai Thần Chưởng thức thứ tư Phật quang chiếu khắp đối địch, muốn đem người kẻ cả áo choàng đồng thời chấn động cái nát bét.

Đáng tiếc Bộ Kinh Vân kỳ thực chỉ là thanh thế hùng vĩ, trên thực tế nhưng là ở mượn cơ hội cái cho tuyệt ám trời giáng cái ánh mắt, để hần đi diệt trừ không ngờ, chính mình thì lại cùng này con lừa trọc chơi một chút! Quan bảy võ công thực sự là quá không ăn thua, vừa này chơi còn chưa đủ đã nghiền đây!

Tuyệt ám thiên tuân lệnh, thao bộ xương trượng hãy cùng nhắc theo đao không ngờ đánh nhau lên.

"Người cái này nô bộc thật gan lớn, dám bắt kính với ta!" Không ngờ hét lớn một tiếng, nhắc theo đao hãy cùng tuyệt ám Thiên can lên, hần nhưng là Bộ Kinh Vân dưới trướng số một đại tướng, thường thường làm là chính là nằm vùng, đảm nhiệm nội gian đánh vào kẻ địch bên trong, cuối cùng trong ứng ngoài hợp tiêu diệt không phục tùng Thiên Hạ hội thế lực.

Không ngờ lần này lẽ ra nên cũng là như vậy, lập xuống đại công sau sẽ bị tăng lên vì là Phi Vân đường Phó đường chủ. Đáng tiếc biết rồi một không được tin tức tin tức sau, liền quyết định tới một lần thật sự phản bội, mà không phải hư tình giả ý chơi không kẻ hồ nói.

Hần chê cười, rước lấy tuyệt ám thiên khinh bỉ "Người này bối chủ cầu, lão tử vậy thì chém người đầu chó, cho chủ nhân làm bồ tiểu!"

Bọn họ cãi nhau đánh nhau, náo nhiệt lại như nhiều năm bạn gay như thế, cơ tình tràn đầy quá chóng mắt. Chúng ta vẫn là chuyển đổi một góc độ, xem cái kia một già một trẻ chưởng đối chưởng giết, liền xem ai lòng bàn tay đập đến càng vang dội.

Bộ Kinh Vân một tay ở rút về áo choàng, lấy khoác vân đai nguyệt chiếu thức lặc lư Thích Vô Tôn!

Chỉ thấy Bộ Kinh Vân quý mị đã vòng tới Thích Vô Tôn phía sau, chưởng ra hắc khí như mây, đây là là Bài Vân Chưởng mây đen tể nguyệt, khiến người ta khó mà phòng bị! Có thể Thích Vô Tôn mặt mày này khá là linh hoạt, cái chiêu vì là Phật ôm hoài cốc, dĩ nhiên vừa vặn phá Bộ Kinh Vân mây đen tể nguyệt.

"Đây là võ công gì? Dĩ nhiên có thể tác động ta Hư Vân Kính!" Bộ Kinh Vân đầu óc né qua này một ý nghĩ, người cũng gấp bận vội lui về phía sau đi, lấy quan Thích Vô Tôn võ công hư thực, không dám làm bừa.

Nhưng hần thoái nhượng cũng không thể đổi lấy Thích Vô Tôn thừa cơ truy kích, hần chưởng lực liên quan Bài Vân Chưởng Hư Vân Kính cùng đánh về Bộ Kinh Vân, có chứa hắc khí kim quang chưởng ấn, thật là quái dị phi thường!

Đây chính là Bộ Kinh Vân dự không ngờ được, kim chưởng thế tới rất nhanh, chỉ có xuất chưởng lấy chiêu phá chiêu, sử dụng bài son đảo hải đảo. Thế nhưng như vậy ngược lại cho Thích Vô Tôn lần thứ hai có cơ hội để lợi dụng được, kim chưởng tuy rằng bị phá, mà Thích Vô Tôn cũng đã xuất chưởng (nghech phạt Tây Thiên) đối đầu Bộ Kinh Vân thế đi đã hết song chưởng (bài son đảo hải), lại chông chát một tầng Phật quang lần đầu xuất hiện công lực, đem Bộ Kinh Vân đánh bay đến một căn phòng trên tám tầng, treo ở hồi chính đường cửa trên.

Hai cổ nội kinh ở Bộ Kinh Vân trong cơ thể đây đưa không rõ, quấy nhiễu ngũ tạng lẫn lộn, lúc này bị nội thương, cũng may mà hần phản ứng rất nhanh, vội vã đem hỗn loạn nội lực kinh đạo tiết đến phía sau hồi chính đường, nhất thời phòng ốc khác nào chịu đến địa chấn tai họa, sụp đổ! Hủy hoại hơn nửa!

Có thể này thạch nhà gỗ là đậu hủ nát công trình!

Bộ Kinh Vân sờ sờ khoe miệng chảy ra máu tươi, nhìn trên ngón tay đỏ tươi huyết dịch, lúc này lửa giận công tâm, hần hai mắt trở nên đỏ đậm, như Ma vương phụ thể.

Bao lâu? Từ khi lên làm Phi Vân đường chủ, hần sẽ không có ở được quá tổn thương.

Đương nhiên, bị Tần Sương ngược đó là một chuyện khác, còn bị người ngoài đã thương nhưng là không giống.

Thích Vô Tôn hiểu biết thiên hạ Bộ Kinh Vân chỉ đến như thế, đặc thế không tha người lúc tiếp tục tiến vào chiêu, ngoài miệng còn nói đạo "Hừ! Cái gì không khóc Từ thần! Nhìn đáng đáng nghe danh không bằng gặp mặt a! Hôm nay người chết ở bản tọa Phật môn chính tông Như Lai Thần Chưởng

bên dưới, cũng coi như người có phúc ba đời, ha ha ha! ! !"

Đổi mặt Thích Võ Tôn Thiên Phật Hàng Thế, Bộ Kinh Văn không tránh lợi hại, càng triển khai xé trời bái vãn cùng Thích Võ Tôn cứng đối cứng!

Ở xa xôi Thanh Hải Tùng Lâm thân ở, nhân cơ hội đánh lên Tần Sương Độc Cô Minh, ngược lại bị một quyền tổn thương chân, hàn khí vào thể đã bị nội thương, bị thủ hạ một người tiếp ứng hất đảo đầu. Mà người kia dĩ nhiên là mấy năm trước triều đình phái binh tiêu diệt cùng Vương Tư Minh cấu kết Đường môn, nhưng may mắn chạy trốn Đường gia Tam Thiếu gia, Đường càn!

Nhìn cố nén thương thể Thiếu thành chủ, Đường càn nghi ngờ không thôi hỏi "Thiếu thành chủ, Hàng Long thân chân lợi hại như vậy, liền Kiếm thánh đều gọi tán vì là đệ nhất thiên hạ chân pháp, người cũng luyện thành Kháng long bửu hối này một chiêu, chẳng lẽ còn không có thể đối phó Nhiếp Phong sao?"

"Không!" Độc Cô Minh chỉ nói ra một chữ này, liền sắc mặt thống khổ khó nhẹn.

Lời này có thể để Đường càn kinh ngạc vạn phần, khó có thể tin địa nói "Làm sao có khả năng! Nếu là Nhiếp Phong đều như vậy khó có thể đối phó, há không phải nói đại sư bên kia càng thêm hung hiểm?"

Độc Cô Minh mạnh mẽ nuốt xuống một ngụm máu, đối với Đường càn nói rằng "Không, không phải Nhiếp Phong, là Tần Sương! Ta gặp được hắn, không nhận được cừu hận trong lòng, vì vậy tìm cái cơ hội muốn tập kích hắn! Nhưng là ta chưa từng ngờ tới công lực của hắn dĩ nhiên còn ở trên ta, hơn nữa thiên sương quyền dĩ nhiên không thể so ta Hàng Long thân chân kém, còn phá ta Chân Long Cương khí! Hắn nhưng không hư hại chút nào!"

Nếu không là Kỳ Lân Tí, Tần Sương cũng không thể không hư hại chút nào, tất cả những thứ này đều quy công cho Kỳ Lân Tí công lao, chỉ tiếc tam tiêu huyền quan chưa thông, hoàn toàn không phát huy ra được toàn lực!

Còn có, cái kia không phải thiên sương quyền, mà là cái bản thiên sương quyền Băng Ma Quyền!

Đường càn chuyển kinh ngạc vì là buồn bực, nhỏ nước bọt đạo "A! Thiếu thành chủ, người làm sao không y kế hành sự? Dựa theo Đoạn Lăng chỉ mưu, chỉ cần đại bại Nhiếp Phong liền có thể, như có cơ hội giết cũng được! Nhưng là người chạy thể nào đi trên chọc Tần Sương? Hắn nhưng là trịnh trọng cùng Thiếu thành chủ người giảng quá, nếu không đem Hàng Long thân chân mạnh nhất cái kia một chiêu giết long cầu đạo luyện thành, người tuyệt không phải là đối thủ của Tần Sương a!"

Lời nói của hắn để Độc Cô Minh có chút hối hận, nhưng hắn sẽ không nhận sai, nếu không, thân là Thiếu thành chủ từ ở đâu?

Độc Cô Minh vì nói sang chuyện khác, cố ý hỏi Thích Võ Tôn chuyện bên kia "Đoạn Lăng từng nói Bộ Kinh Văn thực lực không kịp hắn, Thích Võ Tôn nhưng có thể bại hắn, nói cách khác Bộ Kinh Văn tất sẽ bị Thích Võ Tôn giết với dưới chưởng! Nhưng ta thấy cái kia Nhiếp Phong Thần chân nhanh như gió, không hổ là trong gió chi thần, bởi vậy so sánh, trên giang hồ người người đều biết Bộ Kinh Văn công lực bây giờ vẫn còn Nhiếp Phong bên trên, Thích Võ Tôn bên kia khả năng cũng có biến số!"

Lời này Đường càn biết hắn là không muốn nhắc lại lỗi lầm của chính mình, cố ý nói sang chuyện khác, cũng là theo ý của hắn cố ý giả vờ giả vịt đạo "Không thể nào! Thích Võ Tôn Như Lai Thần Chưởng chỉ dương chỉ cương, tuy rằng không biết xuất xứ, nhưng tuyệt đối là Phật môn chính tông võ công, Bộ Kinh Văn Bài Văn Chưởng cương nhu cùng tồn tại, nhưng vẫn là có thể bị Thích Võ Tôn lấy lực phá đi! Hà tất thay hắn lo lắng đây!"

Suy nghĩ một chút, Độc Cô Minh cũng tán thành Đường càn cái nhìn, dù sao Bộ Kinh Văn sự tích chỉ là nghe nói mà thôi, Thích Võ Tôn võ công đúng là tận mắt nhìn thấy, bởi vậy gật đầu đồng ý nói "Người nói cũng đúng, Quan gia trại một nhóm, Đoạn Lăng đoán không lầm, Bộ Kinh Văn lại là độc lai độc vãng, định mang thêm như vậy một hai người thủ hạ thay hắn làm việc vặt, Thích Võ Tôn tất năng thủ đến đem ra!"

Bọn họ một bên tán gẫu, một bên rời đi Thanh Hải Tùng Lâm, đã thấy sớm có một thiếu niên ở rừng rậm ở ngoài chờ bọn hắn, thiếu niên kia chính là Đoạn Lăng.

Bản tới tiếp ứng lên hắn là một cái trị phải cao hứng sự tình, nhưng là Đoạn Lăng nhìn thấy Độc Cô Minh vết máu trên người, sắc mặt liền không dễ nhìn. Tuy rằng không giống như là chính hắn, thế nhưng là chuyện xấu, hắn nhìn về phía Độc Cô Minh phía sau Thanh Hải từ lâm, nhủ mảy.

"Thiếu thành chủ, người đến cùng đã làm gì chuyện ngu xuẩn?" Đoạn Lăng không có chút nào uyển chuyển trực tiếp hỏi hắn, ngữ khí hơi có chút oán giận mùi vị.

"....", "Độc Cô Minh không có gì để nói, một mặt hối hận đáng đáp, như làm sai sự hải từ như thế.

Đường càn nghe khẩu khí của hắn liền không vui, dựa vào cái gì đại gia đều là Độc Cô Minh thủ hạ, người này tại sao có thể đối với Thiếu thành chủ hô to tiêu uống, hắn lúc này mở miệng nói "Đoạn Lăng, Thiếu thành chủ làm thế nào sự còn chưa tới phiên người thuyết tam đạo tứ, người tính là thứ gì! Hiện tại còn không mau mau đi tìm một chỗ để Thiếu thành chủ chữa thương, nhất định phải người nói, người mới sẽ làm sự thật sao?"

Đối với ở trước mắt cái này yêu nữ uống sáu gia hỏa, Đoạn Lăng hoàn toàn không thấy hắn, chỉ là nhìn Độc Cô Minh, muốn từ trong miệng hắn được đáp án.

Thái độ như thế càng làm cho Đường càn trong lòng không xóa, đang muốn mở miệng lần nữa giáo huấn Đoạn Lăng, hoặc là muốn trực tiếp ra tay rồi, nhưng cũng bị Độc Cô Minh ngăn lại, đối với hắn nói rằng "Chúng ta đi thôi! Đại bá phụ còn chờ ta hướng về hắn phục mệnh đây!"

"Được rồi!" Nếu Độc Cô Minh đều nói như vậy, Đường càn chỉ có nhận xuống con giận này, không cùng Đoạn Lăng tính toán chi li, trước khi đi vẫn là

đối với Đoạn Lăng lạnh rên một tiếng, biểu đạt chính mình bất mãn tình.

Hắn không cùng Đoạn Lăng cãi cọ điều, chủ yếu là nhân vì chính mình không có theo kế hoạch làm việc, hồng rồi đại sự, mới không cái kia thể diện đi theo Đoạn Lăng tranh luận. Nếu là hắn có thể xuất sắc đánh bại Tần Sương, càng làm Nhiếp Phong cũng đánh bại, Đoạn Lăng dám với hắn như thế nói chuyện, Độc Cô Minh sẽ lập tức ra tay giáo huấn hắn.

Ặc! Nếu như đúng là nói như vậy, Đoạn Lăng như thế nào sẽ với hắn nói chuyện như vậy đây? Vì lẽ đó hắn nghĩ quá nhiều đi!

Dẫn bọn họ sau khi rời đi, Đoạn Lăng chạy đi phụ cận một cái thuyền đánh cá bên trong tỉnh tọa, chờ đợi theo cô độc tên giấy dính vết máu lưu lại dấu vết lần theo đến đó người, Đoạn Lăng đoán được khẳng định là Nhiếp Phong mới sẽ làm chuyện loại này, còn Tần Sương đưa kia với hắn mặt mưu Hùng Bá, tất nhiên sẽ không tự loạn trận cước.

Cùng Nhiếp Phong cũng có đoạn thời gian không thấy mặt, Đoạn Lăng cùng hắn chém giết thời điểm đều là đang bị Thiên Hạ hội thám tử phát hiện tung tích thời gian, sau đó Nhiếp Phong đến đây 'Tiêu diệt' kẻ phản bội Đoạn Lăng. Chỉ tiếc mỗi lần đều 'Đề' Đoạn Lăng cho đào tẩu, nhiều như vậy bà nội vẫn không thu hoạch.

Nhớ tới lần trước giao thủ là ở Tết trùng cửu, hắn thất bại, lần này Đoạn Lăng có nóng lòng muốn thử, ngồi ở trong khoang thuyền thầm nói "Cũng không biết Nhiếp Phong võ công tiến bộ bao nhiêu! Khà khà! Sau đó ta liền đánh lên hắn, thử xem võ công của hắn có phải là còn ở trên ta!"

Lần này hắn nhưng là rất tin tưởng, để Kiếm thánh chỉ đạo một hồi gia truyền kiếm pháp, rất có bổ ích!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Thích Võ Tôn kỳ kém một chiêu

Chương 58: Thích Võ Tôn kỳ kém một chiêu

Đoạn Lăng đang đợi Nhiếp Phong thời điểm, Tần Sương bên kia đã tọa lên xe ngựa, hướng về Thiên Hạ hội bên kia chạy trở về.

Xe ngựa bên trong, Tôn Ngộ Không chính đang cho Nê Bồ Tát hấp ra hắn bị trúng thiên, nói đây là hắn tiết lộ thiên cơ quá nhiều mà chịu đến thiên đạo báo ứng. Tần Sương nhưng là hiểu sơ y lý, có thể không tin cái gì thiên đạo, bởi vì hắn kiếp trước là thần, vì lẽ đó liền biết so với hắn nhiều hơn.

Tham tra một chút Nê Bồ Tát thân bên trong chi độc, phát hiện loại độc này cùng thân thể của hắn hợp làm một thể, độc tận xương tủy, ngũ tạng đều tổn, nhưng lại không biết tại sao bắt từ?

Nếu là người bình thường, đã sớm chết ngất đầu ngất đầu.

Nê Bồ Tát bị Tôn Ngộ Không rút lấy nọc độc sau khi, trong cơ thể lại trở nên sinh cơ bùng bùng, lại nhìn Tôn Ngộ Không cả người ánh lửa phích lịch lấp loé, tình lực dồi dào cực điểm, tình huống như thế thực tại để Tần Sương cảm giác sâu sắc quái dị!

Thấy Tần Sương quái lạ về mặt, Nê Bồ Tát mở miệng (lời ra) giải thích: "Tần đường chủ không cần cảm thấy kỳ quái, thế gian vạn vật đều có tương sinh tương khắc lý lẽ, thiên độc ứng kiếp mà sinh, hỏa hầu, không, Ngộ Không cũng là như vậy. Làm trời xanh hạ xuống thiên độc với trên người ta lúc, Tây Vực La Sát quốc hóa diễm sơn liền có một mẫu hầu ở hỏa trong núi sinh ra này hầu, lấy độc vật làm thức ăn, chính là thiên hạ kỳ độc khắc tinh."

Nghe nói Nê Bồ Tát lời ấy sau, Tần Sương bị Tinh Gia phụ thể: "Ồ! A!Ồ! Cái kia có phải là ăn nó hầu nào liền có thể vạn độc bất xâm?"

Lời này có thể hù chết hầu Bảo Bảo, mau mau trốn đến Nê Bồ Tát bên người ép an ủi!

Nê Bồ Tát sờ sờ Tôn Ngộ Không đầu, động viên một chút tâm tình của nó, nói với Tần Sương: "Thực hầu nào người quả thực là đạo đức không có, là những kia súc sinh cũng không bằng nhân tài sẽ làm như vậy. Mặc dù là nhục nhục cường thực, có thể có thể làm ra như vậy tàn ngược việc người, tuyệt đối không phải người lương thiện, lão hủ nếu là có Tần đường chủ như vậy thân thủ, nhất định thấy một giết một!"

Không nghĩ tới chỉ là một câu chuyện cười thoại, dĩ nhiên để lão nhân gia phát lớn như vậy hỏa khí, Tần Sương lập tức hướng về hắn cùng nó xin lỗi: "Nê Bồ Tát, vẫn bối chỉ là chỉ đùa một chút, kỳ thực ta cũng rất cảm hận những kia tàn nhẫn ngược chết động vật người, so với súc sinh cũng không bằng, vì vậy mỗi khi nhìn thấy tình huống như thế, ta đều sẽ xuất thủ giáo huấn bọn họ, để những người này tự mình ném thử bị ngược tự vị!"

"Ngộ Không, ta nói nhầm, kính xin người không nên trách chủ nhân mệnh đàn a! Sau đó nhất định nhiều cho người tìm rắn độc, bò cạp độc tử, còn có

rán nỏ rết cho người ăn. Chủ nhân hôm nay cũng hướng về người hứa hẹn, chờ ta thông thả thời điểm, liền mang người du lâm thiên hạ danh thắng, mở rộng cái bụng ăn khắp thiên hạ độc vật!"

Có thể là bị Nê Bồ Tát chăn nuôi nhiều năm, lại là linh trưởng loại động vật, so với Hỏa kỳ lân còn thông nhân tính. Nghe được Tần Surong nói như vậy, nhún nhảy một cái liền đến Tần Surong bên người làm nũng, lại còn biết vỗ tay bảo hay.

Đương nhiên, chít chít réo lên không ngừng, khua tay múa chân vui cười dấp dấp, lúc này nó tuyệt đối là cao hứng vô cùng.

Thấy hẳn nói xin lỗi, Nê Bồ Tát ngược lại cũng tha thứ hẳn, có thể nghe hẳn nói từng từ từng đoạn, Nê Bồ Tát chỉ có thể không nói gì lắc đầu thờ dãi.

Hắn cho rằng Tần Surong sư phụ là Hùng Bá, mà Hùng Bá lại là cái đương đại kiêu hùng, vì đạt được mục đích sẽ không chừa thủ đoạn nào, hẳn người nhà đã sớm tự mình lĩnh giáo qua. Tần Surong là hẳn dạy dỗ đến đồ đệ, cái gọi là một ngày sư phụ, chung thân vì phụ, này ác tính khí e sợ cũng là cùng Hùng Bá học.

Kỳ thực Nê Bồ Tát đúng là đoán sai, Tần Surong vốn là hình dáng này, trên địa cầu lúc kiếm sống đều vô cùng gian khổ, cái nào còn có tinh lực quản những việc này, xem video chảy xuống vài giọt cá sấu lệ thì thôi. Mãi đến tận hẳn sống lại dị giới sau khi, đối phó những người kia thủ đoạn tuyệt đối hẳn cùng bây giờ nói như thế, người làm sao ngược động vật, vậy hẳn liền làm sao ngược người!

Lấy một thân chi đạo, còn trì một thân thân, hẳn vu yêu đạo này.

Tần Surong liền như vậy, tỷ như người có thể ăn cầu, nhưng người không thể ngược cầu, điểm này liền để hẳn phi thường khó chịu.

Đối với hẳn làm người, tính cách từ lâu nuôi thành, bản tính khó dời đây là mọi người đều biết, Nê Bồ Tát cho là mình trong lúc nhất thời cũng không thể xoay chuyển ý nghĩ của hẳn, nhưng hướng về tốt phương hướng phát triển là được, đối với này hẳn đối với Tần Surong vừa nảy vấn đề làm ra giải thích: "Ngộ Không một thân dị năng chính là Thiên Tứ, tuyệt đối không phải tứ đại thú thú như vậy uống máu ăn nội đan có thể thu được truyền thừa, bởi vậy người liền không nên nghĩ quá hơn nhiều."

"Ahaha! Không đề cập tới cái này, vẫn bối hơi nhỏ sự xin người giúp ta phê coi một cái, nhìn ta sau đó đến cùng có bao nhiêu vị lão bà! Có hay không bảy cái?" Tần Surong vì hóa giải chính mình lúng túng, mau mau tìm xem đề tài, nhất thời tình thế cấp bách liền nghĩ tới vi tước gia, liền hướng về Nê Bồ Tát nói ra.

Nhìn hẳn hâu dấp dấp gấp gấp, Nê Bồ Tát cười cợt, sau đó lắc đầu nói rằng: "Tần đường chủ, lẽ nào người đã quên chính mình là ra sao mệnh cách sao?"

"Aha! Ha ha! !" Tần Surong bị hẳn nhắc nhở, lúc này mới nhớ tới mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời sự, nhất thời trở nên hàm hậu thành thật, sờ sờ sau gáy lúng túng cười cợt, không cùng Nê Bồ Tát tán gẫu, thực sự là tán gẫu không xuống đi a!

Mà xem về Bộ Kinh Vân bên này, lấy xé trời bài văn đối với Thích Vô Tôn Thiên Phật Hàng Thế.

Hắn bị Tần Surong ngược, học được cùng mạnh hơn chính mình người đối chiêu lúc phải hiểu được tính toán, dù cho là cùng thực lực cùng mình gần như người, như muốn không có thời gian, còn muốn thắng được ung dung, chiêu thức giả dối khó lường là tất không thể thiếu.

Nhưng hẳn đã bị trong cơ thể Kỳ Lân huyết không chế lý trí, trở nên điên cuồng lên!

Bốn chương đối lập, Thích Vô Tôn lập cảm không đúng, không nghĩ ra Bộ Kinh Vân chương kinh tại sao đột nhiên trở nên như vậy cương mãnh!

Phòng chừng không tới Bộ Kinh Vân biến hóa, mười phần công lực Thiên Phật Hàng Thế đều bị oanh lui, Thích Vô Tôn thật là kinh ngạc, có thể nhìn thấy Bộ Kinh Vân hai mắt đỏ đậm, hành động không có một chút nào lý trí dấp dấp, trong lòng không khỏi nghĩ nói: "Lẽ nào chịu như vậy một điểm thương tổn, liền để hẳn nổi trận lôi đình, khí điên rồi phải không?"

Hiện hướng là Bộ Kinh Vân còn không tha thứ truy kích, nhìn dấp dấp thật sự bị điên cuồng thú tính chi phối. Hẳn đón lấy thế tiến công vẫn là Bài Văn Chương mãnh liệt nhất địa chiêu thức, tiến vào chiêu triển khai chính là bài sơn đảo hải, dũng cảm tiến tới, một bộ không giết chết này con lừa trọc, thế không bỏ qua đáng về!

Thích Vô Tôn lùi về sau lúc chú ý tới Bộ Kinh Vân trước rơi trên mặt đất áo choàng, nhất thời đã nghĩ ra một kế, chỉ nhìn hẳn một cước làm nổi lên áo choàng, ném về xông lại Bộ Kinh Vân.

Đối mặt áo choàng chặn đường, Bộ Kinh Vân bước tiến vẫn liên tục, vẫn là quyết chí tiến lên, muốn đẩy áo choàng liền đập tới!

Nhưng là như vậy liền Thích Vô Tôn đạo, Thích Vô Tôn tới đây vừa ra chính là muốn nhìn một chút hẳn có phải là thật hay không mất đi lý trí, không nghĩ tới vẫn đúng là như hẳn dự liệu!

"Không nghĩ tới uy danh hiển hách không khóc Từ thần, thân là võ giả lòng tự ái càng không chịu được như thế một đòn, thực sự là khiến bản tọa thất vọng, liền để bản tọa triệt để chôn vùi người vị này Từ thần đi!" Thích Vô Tôn món sườn đan điền, vận lên mười hai phần mười công lực, mừng rỡ như điên địa sử dụng Như Lai Thần Chương một chiêu mạnh nhất, Vạn Phật Triều Tông!

Người luyện võ mười phần công lực cũng là đại biểu toàn bộ thực lực, nhưng còn có mười hai phần mười công lực lời giải thích, này cho thấy người này thức trong cốc lực vượt qua đỉnh cao cực hạn, đây là kinh mạch không thể chịu đựng lượng, vì lẽ đó này cổ đột phá tiềm lực nội lực cũng không thể kéo

dài, là có thể duy trì trong nháy mắt.

Nếu không, mạnh mẽ duy trì, thì sẽ cho kinh mạch lưu lại vĩnh cửu tổn thương, người này võ đạo cũng chỉ tới đó mới thôi!

Hiện nay Bộ Kinh Vân điên cuồng như vậy, đánh mất lý trí hẳn lẽ nào hôm nay thì sẽ chết ở Thích Vô Tôn trên tay sao?

Làm Phong Vân thế giới hai đại nhân vật chính, làm sao có khả năng liền đánh đáp như vậy bàn giao ở Thích Vô Tôn trên tay!

"Hắc! Con lừa trọc, ta ở chỗ này đây!"

Bộ Kinh Vân tiếng nói dĩ nhiên từ bên cạnh đi ra, Thích Vô Tôn giật nảy cả mình, quay đầu vừa nhìn bên trái, không nghĩ tới Bộ Kinh Vân lại thật sự ở!

Đột! Khang Đa đây! Người khác ở đây, cái kia áo choàng chường ẩn lại là xảy ra chuyện gì?

Nguyên lai bị thương mà gọi ra Kỳ Lân huyết phát tác, Bộ Kinh Vân nảy ra ý hay, cố ý bỏ mặc Kỳ Lân huyết phát tác, sau đó cho Thích Vô Tôn này con lừa trọc tạo thành mất đi lý trí điên cuồng hiện tượng, đón lấy tương kế tựu kế lúc nhện xuống trong cơ thể điên cuồng thú tính, khôi phục tinh táo sau lấy ương vân thiên hàng làm giả hư lặc một chiêu, lệch vị trí đến Thích Vô Tôn bên trái, cuối cùng cho hắn một đòn trí mạng!

Nói thì nhanh, xuất chương càng nhanh hơn, Bộ Kinh Vân một chiêu biến mây sóng lớn vốn là muốn đánh ở con lừa trọc trên mặt, một chiêu mất mạng. Chi tiếc Thích Vô Tôn mặc dù là hữu phiết tử, thân rộng thể mập, thể nhưng còn rất linh hoạt mượn Vạn Phật Triều Tông đến chương lực oanh trên đất, mạnh mẽ chếch mở thân thể một cái, lúc này mới tách ra Bộ Kinh Vân làm mất mặt một đòn trí mạng!

"Phốc!" Thích Vô Tôn nhỏ mạnh một ngụm máu tươi, tăng bảo đều cho nhuộm đỏ một mảnh.

Hư Vân Kính vào thể, hãy cùng trước Bộ Kinh Vân bị thương như thế, Thích Vô Tôn cũng lập tức chịu đến nội thương. Có điều, hắn chung quy là người từng trải, tinh táo đem Bộ Kinh Vân đánh vào trên cánh tay trái kinh lực tháo dỡ trên đất, nhờ vào đó sức mạnh bắn bay thật xa, ba mươi sáu kế đi vì là thượng kế.

Bộ Kinh Vân sao lại Thích Vô Tôn dễ dàng chạy trốn, đặc thể không tha người hắn lập tức đuổi theo, vừa vặn sau bay tới dị vật cản đường, nhìn kỹ bên dưới cái kia dị vật càng là một người thi thể, bị cắt yết hầu, nện ngực, mổ bụng, một mảnh máu thịt be bét. Nếu không là Bộ Kinh Vân nhận ra cái kia phó mặt, e sợ cũng không thấy là phản bội Phi Vân đường, còn phản bội Thiên Hạ hội không ngờ!

Phía sau còn truyền đến gầm lên giận dữ: "Bộ Kinh Vân, chịu chết đi! Ta chuyên tâm khổ luyện nhiều năm chiêu này tuyệt kỹ, vạn cốt khô hồn! Lão phu ở bên cạnh người ẩn núp nhiều năm, chính là chờ đợi hôm nay cơ hội lấy mạng của ngươi!"

Chạy trốn Thích Vô Tôn nghe nói này thanh, hắn cũng không dám quay đầu lại xem, thầm nghĩ: "Xem ra là Bộ Kinh Vân kẻ thù tìm tới cửa, làm đến cũng thật là đúng lúc. Ha ha ha! Trời cũng giúp ta, xem ra ta Thích Vô Tôn hôm nay không phải bỏ mạng thời gian a!"

Nhìn thi thể thảm trạng, Bộ Kinh Vân biết người nói chuyện là ai, không khỏi giận dữ nói: "Vào lúc này đến gây sự, ngươi mẹ kiếp có phải là sống được thiếu kiên nhẫn? Khát máu bộ xương tuyệt âm thiên!"

Thích Vô Tôn có hay không có thể chạy trốn? Tuyệt âm thiên lại vì sao phản bội Bộ Kinh Vân? Kính xin quan tâm dưới một tập!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Ba kiếm khách xông Lang Gia các

Chương 59: Ba kiếm khách xông Lang Gia các

Tuyệt Âm Thiên ở trên giang hồ có cái bí danh gọi khát máu bộ xương, một tay bộ xương trượng là căn cứ Đường môn lang thang giang hồ kẻ phản bội sáng chế độc nhất ám khí Huyết Tích Từ mà cải tạo, hắn khát máu dễ giết, ở trên giang hồ không chuyện ác nào không làm.

Một lần cướp đường cầu tài, không ngờ trùng hợp gặp gỡ Bộ Kinh Vân, lại như con chuột đụng với miêu như thế. Khi đó ở bên ngoài thay Hùng Bá làm việc, về trên đường tới gặp phải này việc sự, mà Bộ Kinh Vân vừa vặn vô vị, cũng là với hắn vui đùa một chút, giết thời gian.

Khi đó Bộ Kinh Vân cũng không có hiện ở mạnh như vậy, vẫn là rất yếu tam lưu võ giả, khi đó có thể là so với nát thời đại, Tuyệt Âm Thiên võ công so với hắn càng nát. Nếu không là dựa vào bộ xương trượng này đặc biệt binh khí, hắn khả năng ở Bộ Kinh Vân dưới chương đi không ra ba chiêu liền bại

trận. Nhưng mà liền bởi vì như thế, thất bại sau khi hấn ủy thân cầu toàn, thành Bộ Kinh Vân nô bộc, cho đến hôm nay.

Ngày hôm nay giao chiến đã lâu, Tuyết Âm Thiên uống máu giết người, tựa hồ lại tìm về năm đó tùy ý giết chóc vui vẻ, càng đánh càng hăng không thể đỡ!

Từng thủ Thích Vô Tôn lợi hại sau khi, không ngờ chính là hấn tăng cao chiến ý đá đập chân.

Nhớ năm đó hấn khuất thân đi theo Bộ Kinh Vân, làm nô nhiều như vậy năm mục đích chính là muốn tìm ra Bộ Kinh Vân nhược điểm, sau đó tùy thời mà động, đem hấn giết chết, tẩy xuyên năm đó bại vào hấn dưới chưởng khuất nhục.

Thế nhưng đã nhiều năm như vậy, Tuyết Âm Thiên hiểu rõ Bộ Kinh Vân càng ngày càng sâu, nhưng cảm thấy cùng Bộ Kinh Vân trong lúc đó địa chênh lệch càng ngày càng xa. Những năm gần đây, Tuyết Âm Thiên thân là tôn nghiêm của võ giả, còn có chiến đấu ý niệm cơ hồ bị làm hao mòn hầu như không còn, tuổi càng lớn liền càng hiện ra tuổi già sức yếu.

Hấn nếu như còn muốn tẩy đi khuất nhục, lợi dụng khi hiện tại chính mình còn chưa hoàn toàn già đi, liền xem mấy năm qua!

Có điều, Tuyết Âm Thiên biết rõ Bộ Kinh Vân lợi hại, vì vậy chỉ có chờ đợi thời cơ tốt nhất mới dám hướng về hấn ra tay, bằng không, hấn còn không muốn chết, dù sao lưu được núi xanh ở, không lo không củi đốt. Tuyết Âm Thiên đã ở một bên bí mật quan sát nhìn thấy Bộ Kinh Vân bị Thích Vô Tôn đá thương, một lần cuối cùng giao chiến hấn còn đã trúng Thích Vô Tôn mấy chưởng, cũng chưa hề hoàn toàn tránh thoát đi, hấn lúc này mới dám nhân cơ hội làm khó dễ, muốn ngư ông đắc lợi.

Đây là Tuyết Âm Thiên đánh lên Bộ Kinh Vân, triển khai nhưng là hấn chuyên tâm khổ luyện nhiều năm tuyệt kỹ, vạn cốt khô hồn!

Nhưng là sai lầm: bỏ lỡ Bộ Kinh Vân truy kích tìm ra hậu trường hắc thủ thời cơ, chọc giận hấn, chỉ thấy Bộ Kinh Vân đối mặt Tuyết Âm Thiên sát chiêu mạnh nhất, ánh mắt thâm trầm, cười lạnh nói: "Khà khà! Nhiều năm như vậy, ngươi liền nói liền thành như thế một chiêu trò mèo! Thực sự là làm ta quá thất vọng rồi. Nể tình ngươi hầu hạ ta những năm này không có công lao cũng có khổ lao trên mặt, ta liền cho một mình ngươi thoải mái đi!"

Bộ Kinh Vân một chiêu phiến vân phúc vũ liền dễ dàng phá giải Tuyết Âm Thiên vạn cốt khô hồn, nhưng Tuyết Âm Thiên lại lộ ra một nụ cười lạnh lùng, dĩ nhiên hào không kinh hãi, trái lại tự tin vẫn còn, đây là vì sao!

Nguyên lai hấn giấu điểm sát chiêu, bộ xương trượng nhưng là Huyết Tích Từ cái chế mà đến, thiết vũ chính là hấn giấu điểm sát chiêu.

Như quay về phiêu như thế xoay tròn đến Bộ Kinh Vân phía sau lại đây, giờ khắc này bọn họ giao thủ tiếng vang che lấp cái kia một tia quay về phong thanh, lẽ nào hấn ẩn giấu sát chiêu sẽ phải Bộ Kinh Vân địa mạng nhỏ sao?

Không ngờ Bộ Kinh Vân một cước bốc lên không ngờ thi thể, đỡ phía sau thiết vũ, hấn như thế nào sẽ ngờ tới Tuyết Âm Thiên bởi vậy sát chiêu?

Tuyết Âm Thiên giờ khắc này thực sự là kinh hãi vạn phần, vạn vạn không nghĩ tới như vậy chặt chẽ sát chiêu lại còn là bị phá giải, nhìn đáng đáp chính mình năm đó bại vào Bộ Kinh Vân tiêu nhị thủ hạ, tuyệt đối là bị bại không oan a!

Bộ Kinh Vân cùng với lúc giao thủ còn có nhân tình nói tới chuyện cũ: "Năm đó ngươi thua ở ta dưới chưởng, tin thủ hứa hẹn khi ta nô bộc, ở bên ngoài là cam tâm tình nguyện, nhẫn nhục chịu khó, vẫn không có nửa câu oán hận. Nhưng ta biết ngươi là có khác biệt tâm tư, hơn nữa thua với ta ngươi mang trong lòng sự thù hận, khi ta nô bộc định là có mục đích khác. Nhưng ta nhưng không để ý chút nào, để ngươi lưu ở bên cạnh ta chính là thời khắc cảnh giác ta, ở làm bất cứ chuyện gì đều muốn ở thêm một phần tâm tư."

"Ngươi đi theo ta nhiều năm như vậy, cố ý để ngươi tìm kiếm ta võ công kể hồ, cũng là muốn nhìn ta một thân võ công đến cùng có còn hay không tiến triển chỗ trống, đáng tiếc ngoại trừ năng lực chia sẻ một chút đường bên trong sự vụ, căn bản không có lên đến bất kỳ tác dụng gì, mà ngươi những kia trò vật sớm đã bị ta cân nhắc thấu, đây là ngươi liêu không nghĩ tới đi!"

Tuyết Âm Thiên sắc mặt âm u, đứng bất động, chuẩn bị nghiêng cổ được lực, nói với Bộ Kinh Vân: "Ngươi thiếu giảng phí lời, muốn giết muốn quả, tất theo tôn liên, mau mau động thủ đi!"

"Ha ha! Ngươi cho tới nay, ở bên cạnh ta khúm núm, ta còn tưởng rằng ngươi nam nhi huyết tính đã sớm làm mất đi đây! Hôm nay ngươi còn có thể nói ra nếu như vậy, liền chứng minh ngươi còn tồn có một tia võ giả tôn nghiêm, nhớ tới đời sau đầu cái thật thai đi!" Bộ Kinh Vân lại nói thôi, thủ thế run lên, dùng bộ xương trượng xen vào cổ họng của hấn, một đòn chấm dứt Tuyết Âm Thiên tính mạng.

Lúc này Quan gia trại hoàn toàn không có lâu la, bọn họ đã sớm bị giết đến tan hết, nhưng mà Bộ Kinh Vân vật cười dĩ nhiên không ai dám động, còn ở tại chỗ nghỉ ngơi.

Hấn kỵ lên ngựa, đi ra cửa, cũng không chuẩn bị truy kích Thích Vô Tôn.

Chỉ vì Thích Vô Tôn chạy trốn lúc thuận tiện cười này Quan gia trại ngựa trốn, hấn hiện tại mới truy, cũng đã không kịp.

Quan gia trại chiến dịch này, Bộ Kinh Vân chỉ dựa vào bản thân một người đánh gục quan bảy, giết Tuyết Âm Thiên, bại thủ Thích Vô Tôn, đem này đã từng quát tháo nhất thời Quan gia trại nhô tận gốc, toàn bộ hành trình căn bản không tới nửa canh giờ. Ngày sau bị giam gia trại tàn đi bọn lâu la truyền bá ra ngoài, hấn hiển hách sự tích sẽ thêm nữa một bút.

Lại nói hôm nay chuyện đã xảy ra vẫn đúng là nhiều, xa xôi nước Yên Từ châu Lang Gia ngoài ngoại ô có một Bích Liên ao, chính là thiên địa tự nhiên

tạo hóa ôn tuyền. Nay Bích Liên ao quanh thân bị quyền địa xây lên một toà cung điện, thuộc về hoàng thân quý tộc nghi hèn son trang, người bình thường có thể không vào được nơi này.

Ở này lạnh lẽo nơi có như thể một phúc địa, còn có như thể một xa hoa phi mỹ cung điện, nhất thời liền thành cảnh điểm một trong. Tuy rằng không thể đi vào bên trong du ngoạn tắm suối nước nóng, thế nhưng ở bên ngoài chiêm ngưỡng một hồi hoàng gia phong thái, cũng đáng. Vì vậy Từ châu xem như là ở nước Yên ba mươi sáu châu lý diện ép thẳng tới Trung Nguyên Cửu Châu một trong châu quận.

Hôm nay có ba vị khách không mời mà đến len lén lưu vào, còn không bị Lang Gia các thủ vệ binh sĩ phát hiện, có thể thấy được khinh công nội tình vô cùng không sai, hơn nữa còn khá là am hiểu ẩn giấu thân hình của chính mình.

Ba người này to lớn nhất có điều là nhược quán tiểu nhị, tiểu nhân cũng đều là vũ tượng chi niên, ba người đều là từ biên quan nước Yên Lương Châu Kỳ Sơn trấn mà đến, là cái kia một vùng tân quái khởi hiệp khách, được xưng ba kiếm khách, ở quan ngoại chuyên môn làm giết người cướp của, bắt người đầu lĩnh thương, những này hắc ăn đen sự đều xxx khắp cả, ở biên quan đã có chút danh tiếng.

Biên cảnh bên trong người Hán gọi bọn họ là tiểu anh hùng, liền ngoại cảnh di dân dạy bọn họ là tiểu Ma Quỷ.

Ba người bọn họ lão đại gọi Diệp Tiểu Bạch, lão nhị cùng lão đại cùng họ không cùng tên, gọi điệp ngày tốt, lão tam gọi Triệu nhật thiên, ba người đều là sử dụng kiếm giang hồ hảo thủ.

Lão đại Diệp Tiểu Bạch bí danh gọi bạch y kiếm khách, dùng chính là một thanh tề điệp kiếm, nhỏ như bạc điệp mới có tên này, hẳn cho kiếm gọi là thanh điệp kiếm.

Lão nhị điệp ngày tốt bí danh gọi hồng y kiếm khách, dùng chính là một thanh nhuyễn kiếm, lại gọi đại lung kiếm, bởi vì thuận tiện nấp trong bên hông, hẳn thanh kiếm này toàn thân thiên hoàng, có xưng Kim xà kiếm.

Lão tam Triệu nhật thiên bí danh gọi hắc y kiếm khách, dùng chính là một thanh đại kiếm hai tay, chuôi kiếm nam khác ba chữ, Tru Tiên kiếm.

Ba người binh khí đều là đánh cướp buôn lậu sủng phiến chiếm được Huyền Thiết tạo nên, mọi người đều biết, liền ngay cả bọn họ đều là xuất thân Kỳ Sơn trấn người bình thường gia lai lịch bối cảnh một mực rõ ràng không thể nghi ngờ. Nhưng dù là không người nào biết bọn họ sư thừa người phương nào! Làm sao học được đến này một tay không giống người thường kiếm pháp! Hơn nữa từng người kiếm chiêu không giống, nhưng lại có hiệu quả như nhau tuyệt diệu!

Bọn họ quyết định tăng trưởng từng trải, liền đi ra du lịch giang hồ, mở mang kiến thức một chút thiên hạ danh thắng phong cảnh, rảnh rồi liền đi khiêu chiến sử dụng kiếm cao thủ, cũng không uổng công đời này.

Tới chỗ này, liền nghe nghe thấy hầu bàn giới thiệu bản địa Lang Gia các phong thái, bởi vậy cô quạnh khó nhìn bên dưới liền quyết định xông vào một lần, mới có như bây giờ ở Lang Gia các bên trong bước chậm tình cảnh này. Có điều, mục đích của bọn họ là đi Bích Liên ao tắm suối nước nóng, lợi dụng khi hiện tại không phải mùa đông thời tiết, không cái gì quan to quý nhân tới đây, không hưởng thụ một hồi sao được đây!

Lang Gia các thân ở có ba toà độc lập cung lâu, phân biệt viết đến thiên, địa, người ba chữ treo ở lầu cửa viện bên trên, chữ "Thiên" lâu chuyên cung hoàng thất dòng họ, địa tên cửa hiệu chuyên môn quý tộc công huân, người tên cửa hiệu nhưng là quan to quý khách.

Này ba toà vàng son lộng lẫy cung lâu đem diện tích mấy dặm Bích Liên ao chia cắt thành ba khối, lúc này ba tiện khách, không, ba kiếm khách tách ra binh lính tuần tra, liền đứng cung lâu trước cửa, Diệp Tiểu Bạch chỉ ra cung lâu quy củ, hỏi: "Lão nhị, Tiểu Tam, ta là lão đại, võ công cùng là ta mạnh nhất, vì lẽ đó ta tiến vào chữ "Thiên", các ngươi có dị nghị không?"

Triệu nhật thiên cùng điệp ngày tốt cùng nhau đáp: "Chúng ta không ý kiến, địa tên cửa hiệu là của ta, người tên cửa hiệu là hắc."

Hai người lẫn nhau chỉ vào đối phương, hốt thấy đối phương cũng là làm như thế, nhất thời trong đôi mắt tựa hồ có chớp giật bỏ về phía đối phương, bốn mắt nhìn nhau ở phóng điện đây!

Diệp Tiểu Bạch lấy đó công bằng, nói với bọn họ: "Các ngươi kéo, tảng đá, bỏ chơi đoán số đến phân thắng thua, người thắng lựa chọn, bại giả chỉ có thể nhận tài! Ta đi vào trước, các ngươi chậm rãi quyết định đi!"

Hắn nói xong cũng đẩy cửa phòng ra đi vào, nơi này chính là không có binh sĩ, hiện tại mùa thu lại không người đến tắm suối nước nóng, đương nhiên sẽ không cung nữ lui tới, vì lẽ đó hắn nhắm trong lầu nơi sâu xa đi đến, bị tự nhiên cảnh sắc vây quanh chỗ mới là Bích Liên ao. Bên ngoài ngọc thạch sân nhà, mạ vàng bàn long trụ, người gỏi tay nghề kiến hành lang uốn khúc, còn có một chút dùng để nghỉ ngơi chiếu đài người gian phòng, Diệp Tiểu Bạch không thèm nhìn, đường kính hướng về tự nhiên mỹ cảnh nơi đi tới.

Mới vừa đi tới Bích Liên ao không xa bên cạnh, liền nghe đã có nữ tử đối với người hô quát nói: "Trầm ngư, Bồn cung nghe được một tia tiếng bước chân, người mà đi xem xem có phải là lạc nhạn đem ra bộ đồ mới thường. Nếu là nhìn thấy nàng, người liền cùng nàng đến bên trong phòng chờ đợi Bồn cung."

"Nô tỳ tuân mệnh!" Bị gọi trầm ngư tỳ nữ đáp ứng nói, liền đứng dậy dọc theo đi về Bích Liên ao thạch thềm đường đi.

Nàng cũng không nhìn thấy Diệp Tiểu Bạch, tự nhiên là bởi vì hắn nghe được âm thanh sau bắt đầu trốn.

"Bồn cung? Lẽ nào chính đang tắm nữ tử là một vị công chúa điện hạ? Hừ hừ! Vừa vặn để ta nhìn một lần cho thỏa!" Diệp Tiểu Bạch nghĩ thầm như vậy,

lập tức liền phó chư với hành động, cẩn thận từng li từng tí một tách ra lá rụng, bình thản, không ra chút nào tiếng vang tìm thấy Bích Liên bên cạnh ao trên một tảng đá lớn mặt sau.

Diệp Tiểu Bạch trong lòng vô cùng căng thẳng, tim đập rầm rầm khiêu, tuy rằng rất muốn bình tĩnh, nhưng lần đầu xem nữ nhân rửa ráy, loại này chuyện xấu xa hần xưa nay chưa từng làm, vì lẽ đó căn bản bình tĩnh không tới, lặng lẽ thân đầu đi ra ngoài vừa nhìn, hần lập tức ngây người!

Chỉ thấy một vị yểu điệu không nhân thân tráo một cái hồng nhật long lanh địa lựa mỏng, liền đứng thẳng ở đá tảng bên cạnh, rất hứng thú đánh giá hần.

"Bồn cung uyển chuyển thướt tha ngọc thể đẹp mắt không?"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Bạn gay ước chiến Lăng Vân Quật

Chương 60: Bạn gay ước chiến Lăng Vân Quật

Bên kia tà âm liền không muốn nghe, lại như Kim tử nói cổ sự như thế, khả năng đăng nữ thần tiếng ca có thể đều so với cái này khá hơn một chút.

Nhiếp Phong lưu lại nói có chút việc muốn làm, kỳ thực cũng không phải Tần Sương đoán như vậy, mà là hần chú ý tới một tia không tầm thường vết máu, nhất định là muốn đánh lên Tần Sương cái kia theo đuôi giả. Vì biết tên kia vĩ theo mục đích của bọn họ, Nhiếp Phong quyết định lần theo quá khứ, nắm lấy tên kia hồi lên.

Kỳ thực nếu không là Tần Sương không đi mình đường, cũng không cùng Nhiếp Phong cùng đường, nếu không, Độc Cô Minh phát hiện Tần Sương, định là sẽ không dễ dàng ra tay.

Đáng tiếc đến nơi này, Tần Sương mới lộ mặt, bị vây đánh lúc để Độc Cô Minh cho rằng có cơ hội để lợi dụng được. Thế nhưng Độc Cô Minh tính toán sai lầm Tần Sương thực lực, xa xa đánh giá cao chính mình Hàng Long thần chân địa uy lực, bởi vậy mới có một bại.

Nếu là sớm biết Tần Sương cũng theo Nhiếp Phong đồng thời đến cướp hỏa hầu, Độc Cô Minh nhất định sẽ kêu lên Đoạn Lăng đến giúp đỡ.

Lúc này Nhiếp Phong tìm vết máu lần theo, một đường lần theo đi tới phụ cận tiểu làng chài, bùn đất trên có thể thấy rõ ràng dính vết máu hải ấn, một đường hướng đông chạy, Nhiếp Phong nhìn hải ấn trầm nghĩ: "Những này hải ấn càng ngày càng sâu, hơn nữa lẽ ra nên trở thành nhật mùi máu tanh nhưng trở nên càng nặng, hần là thương thế của hần tăng thêm hay sao?"

"Như quả thực như vậy, vậy hần nhất định chạy không xa, truy!"

Hần tăng tốc tiếp tục lần theo, bởi vì từ nhỏ bị Nhiếp Nhân Vương mang đi dã ngoại sinh hoạt, so với Luffy gia gia hần thật như vậy một điểm, nhưng như thế là ăn tươi nuốt sống, hầu như có thể nói quá người nguyên thủy bình thường sinh hoạt. Đúng là để Nhiếp Phong nhân họa đắc phúc đi! Luyện được hần mũi so với cá mập cũng không kém bao nhiêu, đối với mùi máu tanh càng mẫn cảm, đối với bị thương con mồi lần theo thủ đoạn trong thiên hạ có thể nói không người nào có thể so sánh được với hần.

Ẩn giấu ở bên trong khoang thuyền Đoạn Lăng nghe nói dị vang, thầm nói: "Nhiếp Phong rốt cục đến rồi sao!"

Chính đang chạy trốn Nhiếp Phong bỗng nhiên nhận ra được một luồng sát ý, cái gọi là sát ý kỳ thực chính là người đến địa cảm giác nguy hiểm, lại như tâm linh cảm ứng, linh cảm không lành loại hình gần như là một chuyện.

Tỷ như cái gì kẻ bề trên khí thế, thô bạo chờ chút mọi việc như thế, đều là đối với người khác một loại cảm giác.

Đơn giản tới nói, bình thường có thể thấy được học sinh đối với lão sư kính nể, người trẻ tuổi đối với lão nhân tôn trọng, đối với không biết sự vật hiểu kỳ, cũng có thể quy vì là loại này cảm giác. Dù cho là lại phản bội học sinh, trong ngày thường đều sẽ có loại này kính nể cảm, trừ khi người không muốn tiếp tục đọc, liền sẽ cảm thấy không đáng kể hoặc là căm ghét, bằng không, sẽ chờ bị lão sư hướng về gia trưởng cáo trạng đi!

Giờ khắc này Nhiếp Phong cảm ứng được thợ săn đối mặt con mồi giống như sát ý nhưng không phải ảo giác, chỉ thấy bờ neo ở hồ trên thuyền đánh cá có dị dạng tình huống, theo bản năng cho rằng người kia khả năng liền trốn ở trên thuyền, liền dự định quá khứ vừa nhìn.

Hần đã thấy có người phá mũi thuyền mà ra, cầm trong tay nhọn thương ám sát.

Chính mình cũng phản ứng rất nhanh, ở giữa không trung lúc liền lập tức ra chân, muốn cướp trước tiên cần phải cơ chế địch!

Đối thủ càng không chút do dự bề gãy trong tay nhọn thương, xem là xiềng xích bình thường kiềm chế Nhiếp Phong chân, thế nhưng Nhiếp Phong phản kích cũng lập tức đến, lúc này tốt nhất là không cho hắn tiếp tục cơ hội xuất thủ, bằng không, một cái chân khả năng liền bị thương tổn được. Như hắn loại này một thân võ công đều ở trên đùi người, như vậy chính là võ giả tối kỵ, vì lẽ đó tuyệt đối không thể cho đối phương thương tổn được chân của mình chân cơ hội.

Người tập kích nhìn thấy Nhiếp Phong một cái chân khác đạp lại đây, phòng ngừa bị thương, mau mau buông tay, từ bỏ nhọn thương, mượn lực vượn mình nhảy lùi lại rơi xuống mũi thuyền bên trên. Có thể Nhiếp Phong càng nhanh hơn, chân đạp nhọn thương còn thân, như thế là mượn lực, hắn liền trước một bước rơi xuống đầu thuyền đứng, hơn nữa còn là miêu không một tiếng động, có thể thấy được khinh công cao cường.

Nhiếp Phong thấy rõ người tập kích bộ mặt thật, lắc đầu cười nói: "Ha ha! Bạn cũ, chúng ta đã lâu không gặp, nhưng là người đánh lên này thật xấu vẫn cứ chưa cải, có sai lầm võ giả phẩm đức a!"

Trong miệng hắn bạn cũ tự nhiên chính là mai phục đã lâu Đoạn Lăng, chỉ thấy hắn nhún nhún vai, một mặt vô vị nói: "Thiệt! Đối mặt người này cao cấp nhất cao thủ, giống ta loại này võ công thấp kém người như ra tay không đánh lên, e sợ cũng thì không ra người sâu cạn! Lần này vẫn là lại bị bại nhanh như vậy, xem ra võ công của người so với lần trước tiến thêm một bước, đề ta sống thế nào a!"

Đối mặt Đoạn Lăng trêu chọc, Nhiếp Phong ung dung nở nụ cười, hỏi: "Ta vừa nãy lần theo một người đến chỗ này, mà người lại ở đây, xem ra là người trên giang hồ giao bằng hữu. Thôi! Xem ở bạn cũ trên mặt, ta mặc kệ. Người gần đây sinh hoạt khỏe không? Có chuyện gì hay không cần ta hỗ trợ! Thật sự có, người cứ mở miệng, không cần một người cậy mạnh!"

"Ha ha! Ta cùng Tần Sương hợp mưu lợi dụng Kiếm thánh diệt trừ Hùng Bá, người không giúp qua loa coi như tốt, a!" Đoạn Lăng đầy lòng đối với này không phản đối, nếu là bình thường sự, Nhiếp Phong đến còn có thể giúp được việc khó khăn, có thể chuyện này chính hắn có thể bình yên vô sự coi như tốt, bởi vậy những việc này Đoạn Lăng căn bản không thể để cho Nhiếp Phong biết.

Ở trên mặt, Đoạn Lăng mở ra tự giễu hình thức: "Phong, từ khi tuyền đường chủ sau khi, ta bởi vì Dương Chân đùa giỡn Ngọc Nhi mà ra tay giết hắn, sau đó bị Hùng Bá ban dưới đánh chết khiến, quá năm năm sống trong cảnh đào vong, mỗi ngày đều là lo lắng sợ hãi, ta đều quen thuộc! Người luôn luôn đối với Thiên Hạ hội đều là tận trung chức thủ, nhưng vẫn cứ tồn tại đánh chết khiến, mỗi lần đều lên lút thả ta đi, đôi này: chuyện này đối với ta đã là thiên đại ban ân."

Bị hắn vừa nói như thế, Nhiếp Phong nhớ tới năm đó chuyện cũ, trong lòng cũng không khỏi thờ dài, cảm giác sâu sắc vận mệnh trên người, lại nói với Đoạn Lăng: "Lăng, như không phải là bởi vì năm đó cái kia một chuyện, có thể người và ta có thể ở Phi Vân đường đồng thời kề vai chiến đấu, rã rích nhiều lưu lạc giang hồ, nhân sinh lại là cỡ nào khoái ý dừng cảm! Người và ta đều là bạn tốt, ta chắc chắn sẽ không đối với người hạ sát thủ, đều là bằng hữu phải làm."

Hai nhà thế giao, từ nhỏ chính là bạn tốt, khi còn bé ở Thiên Hạ hội lên lút liên hệ cũng chưa từng từng đứt đoạn, cảm tình sâu nhất như anh em ruột. Bây giờ nhưng bị vương bởi song phương tình cảnh không giống, lại không thể đủ công nhiên gặp nhau một đường, như người bình thường như thế nói chuyện trời đất, có thể đây chính là đang ở giang hồ sự bất đắc dĩ đi!

Nếu như không phải cái kia một chuyện, Nhiếp Phong tất sẽ đem hắn từ Tần Sương bên người muốn đi qua, cũng cho hắn làm Phó đường chủ, sóng vai đi giang hồ, tung hoành thiên hạ, là cỡ nào hào hùng che trời!

Nghe vậy, Đoạn Lăng biểu hiện cô đơn: "A! Có lúc, ta đúng là thật hy vọng người coi ta là thành kẻ địch, mà không phải bạn tốt, hay là trong lòng sẽ dễ chịu một điểm. Mỗi lần người truy sát ta thất bại, sau khi trở về định sẽ phải chịu Hùng Bá quở trách, điều này làm cho trong lòng ta vô cùng băn khoăn."

Nhiếp Phong nhìn hắn nói như vậy, đúng là rất hào hiệp nở nụ cười miễn cưỡng ân tình, biểu thị chính mình không có chút nào chú ý.

Đoạn Lăng biết Nhiếp Phong là cái hạng người gì, nhìn hắn như vậy, trong lòng càng là đối với hắn rất có quý ý, lập tức bất tiện nói thêm cái gì, thương cảm sự chấm dứt ở đây, Đoạn Lăng chỉ có nói sang chuyện khác: "Chúng ta liền không đàm luận những chuyện này chuyện thương tâm, lâu như vậy không gặp, hiếm thấy gặp nhau một lần, ta cũng chuẩn bị rượu ngon thức ăn ngon, liền để ta hai cố gắng chén chén một hồi, tâm sự chuyện phiếm!"

Hắn vừa dứt lời, liền làm khinh công thân pháp, đạp thủy mà đi, rơi xuống một chỗ bên bờ, nơi đó xác thực chuẩn bị một bàn rượu và thức ăn.

"Tốt!" Nhiếp Phong cũng theo sát Đoạn Lăng phía sau, thủy trên phiêu tự đến cũng rơi xuống cái kia nơi bên bờ.

"Xin mời!" Đoạn Lăng nói một tiếng lễ, liền ngồi xuống cầm bầu rượu lên cùng cái chén, nâng cốc đổ vào cái chén thời điểm đối với Nhiếp Phong giảng đạo: "Phong, lần này ta tự thân tới với này vừa đến là cùng người ôn chuyện, thứ hai là có ý tới nhắc nhở người một chuyện, hai người chúng ta mỗi năm một lần Tết trùng cửu ở Lăng Vân Quạt phân cao thấp tháng ngày liền còn lại hai tháng liền muốn đến, người không có quên đi!"

Nhiếp Phong ngồi xuống, giờ chén lên uống rượu, cũng trả lời Đoạn Lăng: "Ta làm sao có khả năng quên! Đến thời điểm ở Lăng Vân Quạt bậc cha chú mộ trước, phân cao thấp chính là!"

Thấy hắn hơi hột đáng vẻ, hoàn toàn tự tin đáng đáp đề Đoạn Lăng có chút khó chịu, nhưng hắn nhưng càng thêm có lòng tin địa nói với Nhiếp Phong: "Phong, lần này ta tự tin tuyệt đối có thể đánh bại người! Ở bậc cha chú trước mặt một tầy trước si!"

Lời này đúng là để Nhiếp Phong cảm thấy một vẻ kinh ngạc, nói với hắn "Ồ! Lăng, người có biết ta vì ứng phó sự khiêu chiến của người, mỗi thời mỗi khác có thời gian thì sẽ chăm chỉ luyện võ, không dám có một tia ít luyện công, đến thời điểm người có bản lĩnh gì liền toàn bộ xuất ra đi! Cũng không nên

hạ thủ lưu tình a!"

"Ha ha! Đương nhiên." Đoạn Lăng cười to đáp ứng rồi, trong lòng đang suy nghĩ: "Ta đã bị Kiếm thánh chỉ điểm một, hai, gia truyền kiếm pháp cùng khinh công có bao nhiêu bổ ích, liền không tin lần này vẫn chưa thể đánh bại ngươi!"

Trước đây Đoạn Lăng từ nhỏ đều không phải là đối thủ của Nhiếp Phong, có thể là bậc cha chú giáo dục không giống, mới dẫn đến kết quả khác nhau. Đoạn soái vền vẹn là đệ tử luyện võ, thực chiến phương diện rất ít, còn Nhiếp Nhân Vương, quả thực không đem nhi tử khi con trai, từ nhỏ liền đề hấn cùng dã thú tranh đấu, thực chiến phương diện nhưng là vượt qua Đoạn Lăng rất nhiều.

Bởi vậy ở Thiên Hạ hội bên trong, truyền thừa bậc cha chú lấy võ đồng nghiệp tinh thần hai người, lén lút không biết tỷ đấu với nhau bao nhiêu lần, giữa hai người thắng bại đều cùng chuyện thường như cơm bữa như thế. Nhiều năm qua, luận bản đã sớm không để ý thành bại bao nhiêu, hơn nữa hai người một chủ một phó tình cảnh, rồi lại là thế giao, ngược lại là bởi vậy về tình cảm ràng buộc ngày càng ấm lên, càng vượt xa tá tiếng kêu đòi này: chuyện này đối với tương ái tương sát bạn gay.

Hai người lẫn nhau nói hết hàng ngày chuyện vặt vãnh việc nhỏ, hi hi cười cười, thời gian liền như thế trôi qua, nhật quang tây tà, Đoạn Lăng cũng còn có việc, cũng là cùng Nhiếp Phong cáo từ, Nhiếp Phong cũng có chuyện tại người, bởi vậy lẫn nhau từ biệt, rồi đi mảnh này an lành nhưng hiếm thấy dấu chân tiêu lang chài.

Không lâu lắm, mời xem Lang Gia các bên trong thấy ngã khắp nơi, có thể đứng người cũng chỉ có xiêm áo trên người nhuộm máu ướt át một nam một nữ.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Kiếm thánh

Chương 61: Kiếm thánh

Lang Gia Các đến cùng xảy ra chuyện gì?

Nguyên lai Diệp Tiểu Bạch cùng cái kia tự xưng Bồn cung nữ tử sinh cá nước vui vậy lúc, chưa từng ngờ tới Lang Gia Các đến rồi một vị khách không mời mà đến, vừa vặn bọn họ bị vị kia mỹ nhân trượng phu nắm bắt gian.

Bởi vậy đại sát rất giết, dừng quan tam quân, cuối cùng là Diệp Tiểu Bạch, không đúng, là vị kia tự xưng Bồn cung mỹ nhân nhi giết siêu thân!

Ở quá trình này trước, tự xưng Bồn cung mỹ nữ nói rồi tên của nàng gọi thu nguyệt nương, là cái gì nghịch kiếm tông tông chủ duy nhất đệ tử thân truyền, tương lai còn có thể là đời tiếp theo nghịch kiếm tông chủ người thừa kế, có trong đó bộ tên gọi kiếm vũ.

Nàng có cái trượng phu gọi nói sĩ cực, chính là một kích đâm chết diệp ngày tốt cùng Triệu nhật thiên vị kia uy vũ thô bạo địa nam tử.

Lại trước lúc này, nhìn thấy nói sĩ cực muốn đá thương hại lão đại của bọn họ, diệp ngày tốt cùng Triệu nhật thiên đứng ra đối với nói sĩ cực hống một câu: "Tại hạ diệp ngày tốt (ta Triệu nhật thiên) không phục!"

Sau đó,,,,, sau đó liền bị đâm thành một đôi huyết hồ lô.

Hay bởi vì cái kia hai gốc khuyết quỷ hồng quỷ kều đưa tới thủ vệ Lang Gia Các ngự lâm cấm quân, cũng bởi vì ngự lâm cấm quân quan trên có ý muốn bắt dưới thu nguyệt nương cùng với nàng tình nhân, giao cho hoàng đế xử lý. Vì vậy mới gây nên vị này biệt danh kiếm vũ mỹ nhân nhi một người một chiêu kiếm hầu như tàn sát hầu như không còn nơi này hơn một trăm tên binh lính tinh nhuệ, chỉ chạy trốn rải rác mấy cái.

Nhìn thấy như thế máu tanh Tu La luyện ngục cảnh tượng, Diệp Tiểu Bạch biến sắc so với!

Thu nguyệt nương lại với hấn nói về chồng mình mê muội một vị nhân tình, lạnh nhạt nàng, kết hôn gần mười năm, cùng với nàng cùng phòng số lần vẫn chưa tới mười lần. Có điều, cũng nói tới vị kia nhân tình cũng thật là đẹp cực kỳ, thân là sắc đẹp tuyệt đối là tốt nhất chi tuyến nữ nhân, nàng ở vị kia nhân tình hình dáng trước mặt đều tự ti mặc cảm, dịch dung còn đeo khăn che mặt che che giấu giấu, hơn nữa đối với phương diện võ công cũng kém xa tít tắp nàng.

Năm đó năm tuổi nàng cùng kiếm tông tối đệ tử xuất sắc mộ anh danh luận bản, vẹn vẹn sử dụng ba chiêu liền đánh bại hấn, những đệ tử khác càng là đi không ra một chiêu.

Có một câu thơ từ có thể hình dung nàng.

Nhất Kiếm Tây Lai, Từ Hà ánh kiếm, thiên ngoại Phi Tiên, nghiêng nước nghiêng thành!

Nàng còn đặc biệt thông tuệ, tâm kế thủ đoạn đều không phải người thường có thể so sánh, vì lẽ đó mau mau chạy đi! Bằng không, lấy thủ đoạn của nàng, lạc ở trên tay nàng, tất sẽ sống không bằng chết!

Liền, bọn họ bỏ trốn, chân trời góc biển, ngũ hồ tứ hải, những ngày tháng này quá một ngày là thiếu một ngày!

Cách xa ở vậy không biết tên tiểu lang chài vùng ngoại ô một toà cầu đá bên trong động đứng một người, ở bên ngoài một bên có một người bị người khác nâng hướng về bên trong động người báo cáo tình huống. Không cần đoán, đứng ở bên ngoài cái kia hai người chính là bị thương Độc Cô Minh cùng tiếp ứng hắc Đường càn, tới đây chính là hướng về Độc Cô Minh bá phụ báo cáo chấp hành kế hoạch kết quả.

Độc Cô Minh hướng về hắc chậm rãi nói đến mình được kết quả: "Bá phụ, Thanh Hải Tùng Lâm bên trong, chất nhi đã quan sát được Nhiếp Phong Phong Thần chân pháp địa ảo diệu, nhanh, quý, chuẩn ba chữ có thể khái quát hắc tinh diệu chân pháp có thể nói giang hồ nhất tuyệt, hơn nữa kinh đạo mười phần, so với chất nhi Hàng Long thần chân cũng không kém chút nào."

Trong động người không mặt không nhạ địa nói rằng: "Đã như vậy, vậy ngươi có từng cùng hắc giao thủ? Thăm dò một hồi hắc sâu cạn!"

Đối mặt bá phụ đặt câu hỏi, Độc Cô Minh cũng là như thực chất trả lời: "Bá phụ liệu sự như thần, vừa nãy chất nhi xác thực tự mình cùng hắc giao thủ mấy chiêu, hắc cũng xác thực như chất nhi tưởng tượng càng mạnh hơn. Khoái ý ngũ từ ở dưới chân hắc đều đi không ra một chiêu, hơn nữa hắc còn có thể bức Bình diệt nhi Kháng long bửu hối, vẫn cứ không gặp hắc bị hao tổn, từ đó có thể biết Phong Thần chân pháp danh bất hư truyền."

"Thế nhưng chất nhi trải qua lần này giao thủ, cũng phỏng đoán ra Phong Thần chân pháp nhược điểm. Chỉ cần chất nhi để tâm khổ luyện một phen thời gian, lần sau giao thủ thời gian, tất có thể đánh bại hắc!"

Một bên Đường càn trong lòng trào phúng Độc Cô Minh nói dối không làm bản nháp, rõ ràng căn bản cũng không có chuyện này, còn nói ra đáng không hồ là năm đó ngang dọc vô song thành, làm ác vô số hoàn khổ đại thiếu, mờ mắt nói mờ bản lĩnh quả thực nhất lưu a!

Giờ khắc này lại nghe trong động người cười nói: "Ha ha! Đoạn Lăng, ngươi cũng vừa mới vừa cũng nghe thấy rồi chứ! Lão phu muốn từ trong miệng ngươi xác nhận hắc nói lời này là thật hay không."

Động một bên khác Đoạn Lăng từ trên cây nhảy xuống, lúc này Độc Cô Minh cùng Đường càn đều là giật nảy cả mình, không nghĩ tới bọn họ cùng nhau đi tới, dĩ nhiên không có phát hiện Đoạn Lăng cũng theo bọn họ, thực sự là quá thần thò!

Đây là hành tẩu giang hồ tối kỵ a!

Đoạn Lăng ôm quyền nói rằng: "Tiền bối, ta hiện thân dẫn ra Thiếu thành chủ lưu lại tung tích theo đuôi tới được Nhiếp Phong, hắc sẽ không lại theo tới rồi. Văn bối cũng liệu không nghĩ tới Nhiếp Phong sẽ theo tới, vẫn là tiền bối nhìn thấy điểm này, thực sự là vạn phần khâm phục!"

Độc Cô Minh nghe Đoạn Lăng, vô cùng cả kinh nói: "Cái gì? Cái này không thể nào! Nhiếp Phong nếu là theo dõi ta hai người, làm sao có khả năng không có phát hiện hắc! Hơn nữa thực sự là nói như vậy, tại sao không cho Đoạn Lăng đem hắc dẫn lại đây, do bá phụ ra tay giết hắc? Không, là chúng ta ra tay giết Nhiếp Phong, cho ta cha báo thù rửa hận a! Hơn nữa chỉ là một Nhiếp Phong, lúc này còn không cần làm phiền bá phụ tự mình động thủ."

Bên trong động người kia ôn cả giận nói: "Hừ! Không biết tự lượng sức mình cũng phải có một độ! Tiếng kêu nhĩ, ngươi có dám nói rõ ràng ngươi vết thương trên người là chuyện ra sao sao?"

"Này,... " bị hỏi đến thương thế, Độc Cô Minh nhất thời liên á khẩu không trả lời được, không dám đem chân tướng của sự tình báo cho bá phụ.

Mà xem trong động người một thanh kiếm xen vào bùn đất, rút ra cùng nhau sắc bén bảo kiếm, vung vẩy họa quyền thời gian nói với Độc Cô Minh: "Tiếng kêu nhĩ, ngươi không nên lại lừa mình dối người, bịt tai trộm chuông đây là tiết tiểu hạng người mới sẽ làm ra sự tình, ngươi như vậy hành vi thực sự là làm mất đi ta Độc Cô gia mặt mũi!"

Một luồng mệnh môn nội lực từ trên người hắc tán mát ra, quét lên một trận gió xoáy, hướng về Độc Cô Minh cuộn cuộn cuốn tới, hắc còn nói nói: "Tiếng kêu nhĩ, ngươi đi đứng thương thế tất nhiên không phải Nhiếp Phong tạo thành, hắc ở trên giang hồ danh tiếng luôn luôn nhân nghĩa, coi như thay Hùng Bá làm việc, cũng là tuân theo phong phạm, bên trong lực kinh đạo cũng sẽ không nhất thời âm lãnh nhất thời hung hăng."

Ở cái kia luồng nội lực tới được thời điểm, Đường càn liền thả ra Độc Cô Minh, tránh lui đi sang một bên, tùy ý cái kia luồng nội lực đánh vào Độc Cô Minh trên người. Hắc liền thấy Độc Cô Minh sau lui lại mấy bước, phun ra một cái động lại ở ngực không phun ra trong cơ thể tự huyết, đó là Độc Cô Minh xin hắc hỗ trợ áp chế thương thế, dẫn đến nội thương huyết không sắp xếp ra đến, như vậy có thể sẽ tăng thêm nội thương. Mà bị thương một chân rơi xuống đất đập ra một cái lỗ thủng, tiết ra Tàn Thương đánh vào trên đùi hắc nội lực.

Sự thực bị bá phụ phát hiện, Độc Cô Minh không lời nào để nói, sắc mặt phi thường xấu hổ, không dám đối mặt cõi đời này thân nhân duy nhất.

Một bên khác Đoạn Lăng đi tới vài bước, hắc cảm thấy này luồng nội lực liên tục lực rất mạnh, không tự chủ được bị liên tục quá khứ, khổ cực lấy nội lực rót vào đi đứng, trọng tâm khuynh hướng phía sau mới ổn định thân hình, ở xem bên trong động đá vụn tro bụi đều gần không được bên cạnh hắc liền bị đánh bay, trong lòng không khỏi cảm khái nói: "Kiếm thánh nội lực hồn đầy vô cùng, Tàn Thương nói không không phải, hắc đến thực lực đã vượt xa

trên đời phần lớn cao thủ! Không hổ là Kiếm thánh, một thân công lực siêu phẩm nhập thánh, xem ra vậy có mắt không nhìn được ngọc Hùng Bá lúc này là chết chắc rồi!"

Kiếm thánh, tên thật Độc Cô Kiếm, chỉ vì hấn lấy kiếm thành danh, đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, hành tẩu giang hồ lúc đánh mạnh giúp yếu, có đại hiệp phong độ, cổ được vạn người ngưỡng mộ. Nổi danh nhất một lần chiến dịch là một mình xông vào thiên trì sát thủ tổng bộ thiên trì son trang, huyết chiến bảy ngày bảy đêm, đồ diệt thiên ao son trang, chỉ có này sát thủ bang hội bang chủ nghe tiếng khá sớm, dẫn dắt một chút nhân thủ chạy trốn, bằng không cũng là một con đường chết!

Kỳ thực người trong giang hồ đối với chuyện của hắn biết rất ít, đỉnh biết nhiều hơn hắn sinh ra Độc Cô gia, là Độc Cô một phương đại ca, ngoài ra cũng đừng không hay biết.

Độc Cô Kiếm đã từng là kiếm tông người, bối phận cùng hiện đại kiếm tông tông chủ kiếm tuệ tương đồng, vẫn là kiếm tuệ Đại sư huynh. Kiếm tông vị trí Tông chủ kỳ thực bản hắn là do hắn kế thừa, dù sao hắn là cái kia một đời Đại sư huynh, lại là mạnh nhất sử dụng kiếm cao thủ, không người không đứng hắn tâm phục khẩu phục. Chỉ tiếc Độc Cô Kiếm một lòng si mê với kiếm, hấn đối với chương quản kiếm tông nhưng không có một chút nào hứng thú, vì vậy mới rơi xuống kiếm tuệ trên người.

Kiếm tông có một tôn chỉ, rời đi tông môn xuất ngoại xông xáo giang hồ, không được đề từ bản thân xuất từ kiếm tông, bằng không, kiếm tông người gặp phải tất trừ.

Như là Kiếm Ma, kiếm tham hàng ngũ, lấy kiếm vì là tính người, tuy người người đều biết là tên gọi, nhưng chính là không biết lai lịch. Ngoại trừ triều đình chương quản cơ mật cực một số ít người, trên đời không người nào biết những kia lấy kiếm vì là tính người không phải xuất từ kiếm tông, chính là xuất từ nghịch kiếm tông.

Hề là lấy kiếm vì là tính, không, nói thực sự chính là một cái danh hiệu, được tên gọi người mới có thể đại biểu xuất sư. Hơn nữa tên gọi cao quý đại biểu người này tu vi, Kiếm thánh tên vang khắp thiên hạ, cũng biết kiếm đạo của hắn cũng là xứng đáng cái tên này. Có điều, Độc Cô Kiếm cho rằng Kiếm thánh tên hắn không chịu trách nhiệm nổi, lần đó thất bại là trong lòng hắn đâm, không nhỏ, khó tiêu trong lòng khuấy nhục!

Tự xuất sư tới nay, thậm chí biết mệnh trời chỉ niên đều chưa từng một bại, ai biết sau đó cầu được cái kia một tên đối thủ thật sự đem hắn thất bại!

Năm đó chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, hiện nay mà không đề cập tới, mà nghe Độc Cô Kiếm đối với Độc Cô Minh lại nói nói: "Tiếng kêu nhĩ, ngươi không nên cố nén nội thương mà trễ trị liệu, lâu tất tổn kinh mạch, tổn thương đan điền. Lúc này đã bị ta loại trừ cái kia cổ nội kinh, ngươi có thể khá hơn chút nào không?"

Hắn bình tĩnh, thành tâm ôm quyền cúi đầu đối với Độc Cô Kiếm gật đầu đáp: "Đa tạ bá phụ ra tay vì là chất nhĩ chữa thương, tiểu chất cả đời khó quên, tất ghi nhớ bá phụ thuần thuần giáo huấn!"

Độc Cô Kiếm nhìn hắn như vậy nhận sai thái độ, trong lòng có cảm trẻ nhỏ dễ dạy vậy, đệ đệ hắn dưới tuổi vàng có biết cũng nên vui mừng, đối với Độc Cô Minh nói tiếp nói: "Tiếng kêu nhĩ, ngươi thương thể trên người do Tần Sương gây nên, có thể thấy được lần này hắn cũng tới. Ngươi a! Chính là không chịu được tâm tư, tuy rằng thù giết cha vô cùng trọng yếu, thể nhưng ngươi trên người chịu chấn chỉnh lại ta Độc Cô gia, còn có phục hưng vô song thành trọng trách càng trọng yếu hơn."

"Ngày sau làm việc thời gian đều muốn ghi nhớ kỷ cần nhắc sau đó làm, không thể ở chỉ bằng hành động theo cảm tình, như vậy tất sẽ hỏng rồi đại sự, còn khả năng ném mất mạng nhỏ, ngươi hiểu chưa!"

Độc Cô Minh nghe vậy, lần thứ hai tỉnh lại lên, cung kính đáp: "Chất nhĩ rõ ràng, chắc chắn sẽ không lần thứ hai để bá phụ thất vọng."

Đoạn Lăng ở vô song thành thời điểm liền biết Độc Cô Minh là ra sao tính cách, hắn không phải có thể thành đại tài người, luyện võ tư chất cũng phi thường kém, bằng không, nhiều năm như vậy, lấy người thí đạo, Hàng Long thần chân cũng sớm nên nắm giữ toàn bộ!

Từ Kiếm thánh nói với Độc Cô Minh lời nói, Đoạn Lăng thông minh nhanh trí, cảm thấy Kiếm thánh lần này xuống núi khả năng còn có chứa đựng đến mục đích.

Cho tới là mục đích gì? Còn có đợi điều tra chứng!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Đời ông nội ân ân oán oán

Chương 62: Đòi ông nội ân ân oán oán

"Người còn muốn nhớ kỷ một điểm, người lần này là đến vì là báo thù làm chuẩn bị, mà không phải vì cùng Nhiếp Phong liều mạng. Huống hồ trước người liền bị thương, như còn mạnh mẽ cùng Nhiếp Phong đấu cái một mất một còn, liền lưỡng bại câu thương cũng không thể làm được, người chắc chắn chết ở Nhiếp Phong chân dưới!" Độc Cô Kiếm hiện tại mới đối với đó trước Độc Cô Minh nói bốc nói phét lời nói dối làm ra đánh giá, không chút nào cho mặt vạch ra Độc Cô Minh không muốn thể hiện.

Độc Cô Minh chung quy là tuổi trẻ khí ngạo, tức thời liền mở miệng (lời ra) phản bác Kiếm thánh: "Bá phụ, người không cần diệt uy phong mình, trường người khác chí khí a! Ta còn có Đường Kiên cùng Đoạn Lăng giúp ta, không đấu một trận, há có thể ngờ tới cuối cùng hươu chết vào tay ai?"

Độc Cô Kiếm xem thường hừ lạnh, đối với hắn nói rằng: "Người liền không muốn mù quáng tôn lớn hơn, lấy người hiện tại công lực sử dụng thất thức Hằng Long chân pháp, chỉ có tư thế, uy lực không đủ, tuyệt không phải là đối thủ của Nhiếp Phong. Tuy có Đường Kiên lấy Đường môn ám khí giúp đỡ, còn có Đoạn Lăng gia truyền kiếm pháp áp trận, người nếu như không bị thương, lấy ba người lực lượng còn có thể chiến cái hoà nhau. Có thể người bị thương ở trước, tất thành phiền toái, sẽ trở thành Nhiếp Phong điểm đột phá, đến thời điểm người sẽ thân bại người chết!"

"Chiến cái hoà nhau?" Đoạn Lăng trong lòng thầm giật mình, không nghĩ tới ở Kiếm thánh trong mắt, hắn càng vẫn là không sánh được Nhiếp Phong.

Đường Kiên trong lòng không phục cũng phải phục, có thể lời này nếu như người bình thường trong miệng nói ra, hẳn định là không phục, còn có thể mở miệng (lời ra) phản bác đối phương, nhưng đối với mới đã từng là một lần vô địch khắp thiên hạ Kiếm thánh, không tới phiên hắn có tư cách nói không phục hai chữ.

Chuyện như vậy, làm sao để Độc Cô Minh tiếp thu đạt được, hẳn khó có thể tin địa muốn Độc Cô Kiếm đặt câu hỏi: "Cái này không thể nào! Ta ba người hợp chiến hẳn một người, tuyệt không hoà nhau kết cục. Bá phụ, người là ở cùng chất nhi mờ chuyện cười đi!"

Đoạn Lăng cùng Đường Kiên đều chờ mong Kiếm thánh cho bọn họ giải thích nghi hoặc, lẽ nào Nhiếp Phong thật sự có cường đại như vậy sao?

Hắn thể vấn đề, Độc Cô Kiếm tựa hồ nhớ tới một cái chuyện ăn năn, không khỏi thở dài một tiếng, này cầu đá nguyên bản liền chịu đến nội lực của hắn chấn động, từ lâu lâu năm thiếu tu sửa, mục nát không thể tả, hiện tại đã có thể đến tan vỡ biên giới, giờ khắc này lại chịu đến hắn thở dài, đã không kèm được tan vỡ.

"Bá phụ (tiền bối), cẩn thận a!" Độc Cô Minh ba người cùng kêu lên nói rằng, bọn họ tất cả đều lo lắng Độc Cô Kiếm sẽ bị thương.

Nhưng nhìn thấy một thanh kiếm sắc phóng lên trời, nhìn kỹ thanh kiếm bên kia chính là Độc Cô Kiếm bản thân, không chỉ không hư hại chút nào, xiêm y liền một tia tro bụi cũng chưa từng nhiễm phải, liền nhẹ như vậy phiêu phiêu đứng một cái cành cây bên trên.

Độc Cô Kiếm hai mắt nhìn về phía Đoạn Lăng, hắn mở miệng nói rằng: "Ta khi còn trẻ khiêu chiến thiên hạ đều hơi có danh thanh kiếm khách, trong đó bao quát gia gia người, Hòa Lâm kiếm cuồng Đoạn Chính Thuần."

Nghe nói lời ấy, Đoạn Lăng cực kỳ khiếp sợ, hắn cha nhưng cho tới bây giờ không đề cập với hắn lên quá gia gia bất kỳ đôi câu vài lời, tên của gia gia cũng chỉ có mở bia mộ có thể thấy được mà thôi. Cái khác bất cứ chuyện gì, hoàn toàn chưa từng nói qua, đúng là nội bộ nó trần vân sự đoạn soái hơi có nhắc lên.

Chuyện xưa như sương khói, này một đoạn cổ sự hại thảm hai đời gia đình, Độc Cô Kiếm không khỏi có chút bị thương, chậm rãi hướng về bọn họ nói ra năm đó chuyện xưa: "Năm đó lão phu khiêu chiến Đoạn Chính Thuần thời điểm, Nhiếp Phong gia gia hẳn tuyệt âm đao bá Nhiếp Bàn cũng ở đây quan sát cuộc tỷ thí này, nhưng hẳn không nhận nại được lòng háo thắng, liền cùng Đoạn Chính Thuần liên thủ chiến ta. Trái tim võ giả chính là như vậy, gặp gỡ cao thủ, tổng muốn cùng chi điểm số cao thấp!"

"Lão phu lấy một địch hai, thế cuộc thoáng nghiêm túc, lúc trước vên vên là mới thành lập Thánh Linh kiếm pháp mười tám chiêu mà thôi, còn chưa từng có như bây giờ như vậy mạnh mẽ. Thế nhưng kết quả nhưng không bằng các người dự liệu, lão phu bản nên bại ở hai người bọn họ liên thủ lại, đáng tiếc đoạn thị gia truyền Hòa Lâm kiếm tà tính mười phần, càng làm cho Đoạn Chính Thuần đánh mất lý trí. Hắn đang cùng ta giao chiến lúc lại đột nhiên đi vòng vèo, giết phu nhân ta cùng bản Tuyệt Linh, không chỉ như thế, liền ngay cả nãi nãi của người Lý Nhạc nhi cũng khó thoát một kiếp."

Đoạn Lăng căn bản là không có cách tiếp thu chuyện như vậy thực, trong lúc nhất thời tâm thần hoảng hốt.

Hắn tiếp tục giảng xuống: "Nhiếp Bàn nếu không là cũng bị Hòa Lâm kiếm tà tính bốc lên trong cơ thể ả giảo điên cuồng máu, giao chiến lúc không để ý tính mạng ác chiến ta, bằng không, ta còn có thể ra tay bảo vệ phu nhân ta cùng nãi nãi của người tính mạng. Có thể là vận mệnh gây ra, gia gia người giết nãi nãi của người, mà nãi nãi của người gặt gao nắm lấy chuỗi này Hòa Lâm kiếm, cho lão phu có cơ hội để hắn thoát khỏi bị kiểm không tâm trí."

"Trước lúc này, phu nhân ta thương ở Đoạn Chính Thuần trên tay, dưới con nóng giận linh ngộ ra kiếm mười chín, một chiêu thất bại hắn, mới có cơ hội giúp gia gia người thoát khỏi Hòa Lâm kiếm."

"Lão phu bản muốn báo thù, giết cả nhà người! Thế nhưng phu nhân trước khi chết để ta không muốn báo thù cho hắn, mà gia gia người tự thẹn xin lỗi nãi nãi của người, lấy Hòa Lâm kiếm tự vẫn tại chỗ. Nhiếp Phong gia gia cảm thấy trận này bị kịch là hắn tạo thành, liền ngay tại chỗ tự phế võ công. Có thể sau đó ta nghe nói hắn mất đi võ công, không cách nào ngọt ngọt một lần nữa thức tỉnh điên cuồng máu, đem khuyên can phu nhân của hắn cũng giết, cuối cùng cũng như gia gia người như vậy tự vẫn tạ tội."

"Lão phu còn nghe nói Nhiếp Phong chi mẫu sợ sệt rơi vào Nhiếp Phong nãi nãi mới cảm kết cục, lặng lẽ rời đi bọn họ, không biết tung tích!"

Điền cuồng máu sự tình, Đoạn Lăng hẳn nghe phụ thân đoạn soái nhắc qua một lần, đó là Kỳ Lân huyết ăn mòn thân thể, cùng người hòa làm một thể tạo thành không có thể khổng chế máu. Đoạn gia Hỏa Lân kiểm bên trong giấu diếm một mảnh Hỏa kỳ lân vậy, chúng nó đều là đến từ Hỏa kỳ lân, hai nhà tổ tiên bởi vậy kết duyên trở thành thế giao, cũng hữu cũng địch đối thủ tốt.

Lúc này nghe nói cỡ này bí sự, Đoạn Lăng nội tâm khó có thể bình tĩnh, tạo thành như vậy được sai là ai cũng không nghĩ tới.

Nếu như Kiểm thánh không đi khiêu chiến gia gia hắn, cũng sẽ không phát sinh chuyện như vậy.

Nếu như gia gia không sử dụng bảo vật gia truyền Hỏa Lân kiểm, cũng sẽ không gọi ra Nhiếp Phong gia gia trong cơ thể điền cuồng máu.

Nếu như không để Nhiếp Phong gia gia trong cơ thể điền cuồng máu bộc phát ra, nội nó cùng Kiểm thánh phu nhân liền sẽ không chết.

Nếu như,,,, không có nếu như, có thể đây chính là vận mệnh trên người kết quả đi!

Trẻ tuổi nóng tính Kiểm thánh muốn thành tên, gia gia hắn vừa vặn là kiểm khách, đoạn gia cùng Niếp gia lại là thế giao, Hỏa Lân kiểm chính như hắn nói tới có tà tính, như vậy thâm kịch hay là chính là khiến người ta thấy được Hỏa Lân kiểm cùng điền cuồng máu, còn có tranh danh đoạt lợi tàn khốc một mặt!

Độc Cô Kiểm nhìn về phía Độc Cô Minh, rất nghiêm túc nói với hắn: "Điền cuồng máu lão phu tuy rằng không hiểu sẽ có loại này huyết thống tồn tại, nhưng là các người nếu như bức bách Nhiếp Phong trong cơ thể chảy xuôi điền cuồng máu bộc phát ra, mất mạng tại chỗ khả năng không ngừng người một người, hai người bọn họ cũng đều sẽ chết ở Nhiếp Phong chân dưới!"

"Tiếng kêu nhĩ, muốn đánh bại Nhiếp Phong, người nhất định phải luyện thành Hàng Long thần chân thất thức mạnh nhất bá đạo nhất một chiêu, giết long cầu đạo!"

Lúc này Độc Cô Minh rốt cục mới hiểu được thu lại tính nết của chính mình, muốn Độc Cô Kiểm bảo đảm nói: "Bá phụ, xin ngài yên tâm được rồi, chất nhĩ nhất định ngày đêm chăm chỉ khổ luyện, sớm ngày luyện thành giết long cầu đạo, đến thời điểm mặc kệ là Nhiếp Phong, vẫn là Tần Sương, đều sẽ trở thành chất nhĩ chân dưới vong hồn!"

Lời này để Độc Cô Kiểm không yên lòng, liền nói nhắc nhở hắn nói rằng: "Người có thể không nên quá nóng lòng, Hàng Long thần chân một chiêu cuối cùng chí dương chí cương, tuyệt đối không thể nóng vội, cẩn thận tẩu hỏa nhập ma! Cho tới Tần Sương người này, lão phu chắc chắn phế bỏ hắn cái kia giấu diếm không rõ sức mạnh cánh tay, lại giao cho người chậm rãi xử lý chính là. Lúc trước để cho các người thăm dò Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong, chính là không để cho các người đi trên chọc tâm tư cần mặt Tần Sương. Một khi hắn báo cho Hùng Bá, lấy Hùng Bá này kiêu hùng già đời bản tính, chúng ta đại kế khùng sẽ phó chư đồng thủy, uống phí một hồi!"

Nghe vậy, Độc Cô Minh có chút kinh hoàng nói: "Bá phụ, chất nhĩ ở Thanh Hải Tùng Lâm bên trong đánh lên Tần Sương, nếu là cho hắn biết người đánh lên là chất nhĩ, chẳng phải là muốn gặp?"

Đoạn Lăng lúc này mới lên tiếng nói rằng: "Thiếu thành chủ xin yên tâm, Nhiếp Phong đã bị ta nói dối, lường trước Tần Sương như thế nào đi nữa thông minh, cũng định sẽ không hoài nghi đến trên người chúng ta."

Trong lòng hắn nhưng đang nói: "Tần Sương đã sớm trong bóng tối lập kế hoạch tiếp các người tay diệt trừ Hùng Bá, làm sao có khả năng sẽ tự loạn trận cước đây! Ha ha ha! ! !"

"Đoạn Lăng, Tần Sương vốn là giao cho người đối phó hắn, hiện tại người có chắc chắn hay không sao?" Độc Cô Kiểm mở miệng (lời ra) hỏi đến việc này, lấy võ công cao thấp phân phối nhân thủ đối phó Thiên Hạ hội, đây là kế hoạch của hắn.

Hùng Bá mưu đồ vô lâm, vô song thành như vậy kiên cố thể lực đều bị hắn diệt trừ, Độc Cô Kiểm cũng không muốn nặng hơn thao vết xe đổ. Liền, hắn muốn tu hú chiếm tổ chim khách, tiết kiệm trùng kiến vô song thành công phu, có thể để Độc Cô gia dương danh thiên hạ, còn trực tiếp lấy Hùng Bá cơ nghiệp, xưng bá vô lâm!

Vì không cho Thiên Hạ hội có thừa nghiệt tro tàn lại cháy, Thiên Sương Đường, Phi Vân đường cùng Thần phong đường này ba Đại đường chủ cũng nhất định phải ngay lập tức diệt trừ đi, bởi vậy mới sắp xếp bọn họ trước tiên đi thử tham hoặc có cơ hội, vậy thì trực tiếp động thủ giết bọn họ.

Thích Võ Tôn đối phó Bộ Kinh Vân, Độc Cô Minh đối phó Nhiếp Phong, còn lại Tần Sương liền do Đoạn Lăng tới đối phó.

Giờ khắc này Độc Cô Kiểm hỏi chuyện này, Đoạn Lăng tự tin tràn đầy địa trả lời nói: "Khà khà! Tiền bối xin mời cứ việc yên tâm được rồi, hắn hết thảy đều tất cả đều nằm trong lòng bàn tay, đến thời điểm bảo đảm bắt vào tay! Chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, ta ra tay trùng trị hắn, quả thực dễ như ăn bánh!"

Nghe vậy, Độc Cô Kiểm còn không nói gì, Độc Cô Minh đứng là trước tiên xen mồm: "Này! Người cũng chớ xem thường Thiên Hạ hội ba đường đứng đầu, đặc biệt là cái này Tần Sương, bị Hùng Bá thật là coi trọng, sẽ bên trong sự vụ lớn nhỏ cơ bản đều giao cho hắn xử lý, có thể thấy được tương lai kế thừa Thiên Hạ hội chức bang chủ người nhất định là hắn! Đoạn Lăng, người cũng chớ xem thường Tần Sương!"

Đường Kiền ở một bên ồn ào nói: "Thiếu thành chủ nói rất có lý, Đoạn Lăng, người cũng đừng khoác lác, cẩn thận khoác lác không được, ngược lại bị ngu ru thôi!"

Chương 63: Khổng Tử cuối cùng một chút hi vọng sống

Chương 63: Khổng Tử cuối cùng một chút hi vọng sống

Đoạn Lăng khinh thường nhô ra ngoài miệng ngậm một cái cỏ nhỏ, nói với Độc Cô Minh: "Thiếu thành chủ, ngươi là đang hoài nghi tại hạ năng lực làm việc lạc? Còn có ngươi là cái thứ gì? Cũng dám đối với ta vu vu uống uống!"

Đường Kiên nổi giận, đào gia hỏa chuẩn bị làm hấn một chiếc, để Đoạn Lăng biết ngươi Đường gia gia lợi hại!

Có điều, hấn bị Kiếm thánh một chút trừng trở lại, mà nghe Độc Cô Minh nói rằng: "Đoạn Lăng, ngươi có thể đừng xem thường Tần Sương, lần này ta cũng coi như là biết hấn không hổ là Hùng Bá ba đại trong các đệ tử mạnh nhất, hơn nữa tư lịch thâm hậu, lại có trí kế, ngươi nếu là dám xem thường hấn, tất sẽ hỏng rồi chúng ta đại sự!"

Đối với Độc Cô Minh, Đoạn Lăng không phản đối, chỉ là cười nói: "Ha ha! Thiếu thành chủ, ngươi có thể coi là dùng thân thể nhớ kỹ ta. Đã từng ta liền nói với ngươi quá, không luyện thành giết long cầu đạo, ngươi tuyệt không phải là đối thủ của Tần Sương. Đương nhiên, coi như ngươi luyện thành giết long cầu đạo, cũng chỉ là có thể nói đối thủ thôi, vẫn không thể địch nổi Tần Sương."

"Ngươi! Hừ!" Độc Cô Minh này có thể coi là bị tóm lấy chân đau tới nói sự, căn bản là không có cách phản bác.

Thấy hấn bị chính mình bác đến á khẩu không trả lời được, sau đó sẽ cùng hấn nói rằng: "Thiếu thành chủ, ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần, chúng ta là lấy hữu tâm nhân coi như vô tâm người, bọn họ ở ngoài sáng, chúng ta ở trong bóng tối, coi như Tần Sương trí kế hơn người, tâm tư cẩn mật, có thể chung quy vẫn là một người mà thôi. Mặt khác Tần Sương tính cách háo sắc, đối với nữ nhân yêu mến càng trùng tình càng chiều, tuy nói là ưu điểm, nhưng cái này cũng là hấn to lớn nhất trí mạng khuyết điểm!"

"Trong ba người ngược lại là Bộ Kinh Vân khó đối phó nhất, người này hi vọng vô thường, tính nết bất thường, khiến người ta khó có thể dự đoán! Hấn mặc dù là cái không có bằng hữu người, hơn nữa yêu thích độc lai độc vãng, làm việc lúc nhưng thủ đoạn chông chất, có lúc toàn quân để lên, có lúc nhưng đơn đả độc đấu, càng một số thời khắc thậm chí có thể không đánh mà thắng địa diệt người cả nhà."

"Thiếu thành chủ, ngươi nếu như lo lắng ta sẽ chuyện xấu, còn không bằng thay Thích Vô Tôn lo lắng đi!"

Lời này liền để Độc Cô Minh không tin, hấn cười lạnh nói: "Hừ! Thích Vô Tôn đại sư luyện được là Phật môn chính tông Như Lai Thần Chú, từng được không uống đại sư khen ngợi. võ công vẫn còn ngươi trên ta, như thế nào sẽ cần phải chúng ta thay hấn bận tâm?"

Lúc này không cần Đoạn Lăng đến phản bác lời nói của hấn, Độc Cô Kiếm thay hấn mở miệng nói: "Tiếng kêu nhi, Bộ Kinh Vân nếu thật sự là như Đoạn Lăng nói, Thích Vô Tôn lúc này nhất định thất thủ mà về."

"A! !" Thoại từ Kiếm thánh trong miệng nói ra, Độc Cô Minh cùng Đường Kiên cũng không khỏi giật nảy cả mình, có chút không tin Thích Vô Tôn lại cũng thất bại.

Độc Cô Kiếm làm khinh công rồi đi, dùng mạnh mẽ nội lực lưu lại tiếng nói cùng bọn họ nói rằng: "Nơi đây không thích hợp ở lâu, tất cả giải tán đi! Thiên Tuyền trấn chờ đợi Thích Vô Tôn đến đây hội hợp, đến thời điểm tạm biệt."

Độc Cô Minh cùng Đường Kiên cùng ra đi, hai người đều không để ý tới Đoạn Lăng.

Tại chỗ Đoạn Lăng nhìn Kiếm thánh phương hướng ly khai, hấn nhớ tới lần đầu tìm tới Kiếm thánh một ngày kia, Kiếm thánh đáp ứng rồi Độc Cô Minh thỉnh cầu, xuống núi vì hấn cha Độc Cô một phương bảo thủ, cũng trợ hấn phục hưng Độc Cô gia cùng chấn chỉnh lại vô song thành. Thế nhưng một ngày kia, Kiếm thánh cũng một thân một mình đối với hấn đưa ra một yêu cầu, hoặc là có thể nói là uy hiếp.

Mệnh hấn tìm ra Hòa Lân kiếm, cũng để Kiếm thánh tự mình hủy diệt nó, nếu không, liền chung thân ở lại Độc Cô Minh thân là làm nô!

Hôm nay nghe được Kiếm thánh nói ra những kia bí sự, hấn cuối cùng đã rõ ràng rồi ngày đó hủy kiếm nói như vậy.

"Xem ra Kiếm thánh đối với hấn phụ nhân cái chết vẫn có chút canh cánh trong lòng, mà ta nên làm thế nào mới tốt đây? Lẽ nào thật sự để hấn hủy diệt ta đoạn gia truyền gia bảo kiếm sao?" Đoạn Lăng mang theo này cổ mâu thuẫn sâu lo rồi khỏi nơi này, có định tìm Tần Sương hỗ trợ phá giải vấn đề này.

Hơn nửa tháng sau, Tần Sương đoàn người mang theo Nê Bồ Tát tổ tôn hai người một đường khăn mau nhanh càn, rốt cục muốn tới đến Thiên Tuyền trấn, đây là đi thiên âm thành tất kinh nơi.

Thiên Tuyền trấn các thôn dân kháo thủy cật thủy, là một cá nước chi hương, dựa vào đánh ngư mà sống.

Bọn họ này một đường không biết có bao nhiêu khổ cực, một đường đều là bị người xua đuổi tới được, ngủ đều phải yếu nhân gác mới được. Khỏi mê, mê hương, ám sát, phục kích, quần công chờ chút, những kia con ruồi thực sự là phiền người chết.

Tần Surong quyết tâm kính giết vài ba đám ngay mặt đũa giỡn lão bà hấn người, cũng coi như là giết gà dọa khỉ, có thể hay là có người cuộn cuộn không ngừng quấy rối bọn họ.

Hôm nay liền muốn đến Thiên Tuyền trấn, chung quanh đây nhưng là bị Thiên Hạ hội hạt nhân thế lực bao phủ, Tần Surong nhưng vẫn là phát hiện có người muốn phục kích bọn họ, không khỏi cả giận nói: "Mahler Gobi, đám kia đưa món ăn ngu xuẩn đến cùng còn xong chưa? Lão tử đến cùng là xxx nhà bọn họ nữ nhân! Vẫn là đoạt nhà bọn họ bảo bối! Dính chặt lấy muốn tán tỉnh lão tử sao? Đáng tiếc lão tử không tốt cái này!"

Ngồi ở bên cạnh Vu Sở Sở không khỏi có chút không tự nhiên phết quá mặt đi, về mặt đó tựa hồ muốn nói, ta không quen biết hấn! Ta không quen biết người đàn ông này! Cái này lên con nam nhân đến cùng là nhà ai chạy đến! Mau mau kéo về đi đóng kỹ!

Ai! Gia gia đều có nỗi khó xử riêng a!

Ở trên núi trong rừng rậm mai phục người, có một người hỏi đầu đại thúc nói rằng: "Tên to xác nhìn thấy cái kia hai chiếc xe ngựa? Nê Bò Tát liền ở trong đó một chiếc bên trong. Muốn đoạt lấy Nê Bò Tát, nhất định phải đem áp giải ba người kia chế phục mới được, đặc biệt là Tần Surong cái này điên cuồng giết người ma!"

Bên cạnh tự đầu trục cường thanh niên trai tráng thêm nữa thêm một câu: "Trên xe ngựa có hai cái mỹ nhân, đều là cái kia điên cuồng giết người ma nương tử, muốn để Tần Surong bó tay chịu trời, trước hết nắm lấy các nàng."

"Nắm lấy ai vậy!" Có một thanh âm từ phía sau bọn họ vang lên.

"Đương nhiên là nắm lấy mỹ nữ ư!" Như đầu trục cường thanh niên trai tráng mới vừa trả lời lời này, hấn lập tức liền cảm thấy không đúng, những ngày qua đại gia đều tụ tập cùng một chỗ thương lượng làm sao phục kích Tần Surong đoàn người, âm thanh đã sớm chín rục, mà hiện tại âm thanh này cũng không phải bọn họ nhóm người này, cái kia rốt cuộc là người nào!

Hấn quay đầu nhìn lại, đột nhiên liền bị người một cước đạp mặt, lăn lông lốc xuống đi tới!

Còn lại những người không có liên quan đều là giật nảy cả mình, không nghĩ tới có người gan to như vậy, dám đảm nhận : dám ngay ở bọn họ nhiều như vậy người trước mặt liền động cước đạp người, quá không đem bọn họ để ở trong mắt đi!

Liền, tiểu tạp ngư môn một hồng mã lên, mà cái kia cầm trong tay cây quạt người chuyên môn đạp mặt, hấn một cước một, đạp thật là tinh chuẩn, không có bất kỳ sai lầm nào. Tiểu tạp ngư môn dòn dập liền trở thành trâu nghé tử, lăn lộn hạ sơn đi tới.

Bên trong xe ngựa Không Tử nghe được bên ngoài tiếng vang, nhấc lên màn xe, nhìn thấy trên núi một màn, mừng rỡ nói rằng: "A! Hóa ra là Phong sư đệ chạy tới, có hấn ở một bên bảo vệ chúng ta, vậy chúng ta có thể yên tâm."

Ở chiếc xe ngựa này bên trong cùng đi chính là Nê Bò Tát cùng tiểu Mẫn, chỉ nghe Nê Bò Tát nói với Không Tử: "Không cô nương, người năm đó nếu là vâng theo bản tâm, mình xác hướng về Tần đường chủ nói rõ tâm ý, nói cho hấn người yêu thích người là Niếp đường chủ, hấn tất sẽ không cùng người kết hôn, còn có thể giúp người thành đạt. Bây giờ người đã là người khác chi thể, xin đừng quên bản phận, nếu không, khủng có tai bay vạ gió tới người, ắt gặp chết kiếp!"

Nê Bò Tát thật là một sẽ không tán gẫu người, lời này lập tức quét Không Tử vui sướng tâm tình, bên trong xe nhất thời rơi vào trầm mặc.

Phía trước cái kia một chiếc xe ngựa, Vu Sở Sở cũng chú ý tới những kia kêu quái dị tiếng vang, không rõ vì sao hướng về Tần Surong hỏi: "Lão công, bên ngoài xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ lại có người đột kích chúng ta sao?"

Tần Surong lúc này vén rèm xe lên hướng phía sau nhìn lại, chú ý tới cái kia đạp người bóng người, lại quay đầu nói với Vu Sở Sở: "Lão bà, Niếp Phong tiểu tử kia đuổi theo chúng ta, giờ khắc này hấn chính đang thu thập những kia rác rưởi. Khả khả! Ta rốt cục có thể nghỉ ngơi một chút."

"Thiết! Kê lười, cho ta xoa bóp chân!" Vu Sở Sở không biết tại sao, bỗng nhiên nằng chơi lên tiểu tính tình đến rồi.

"Lão bà! !" Tần Surong nhất thời liền khổ cái mặt, tựa hồ không muốn vui sướng địa làm việc.

Nhìn hấn dáng dấp như vậy, Vu Sở Sở liền muốn cười, nằng cười híp mắt nói rằng: "Phía trước chính là long vương miếu, chúng ta ở nơi đó nghỉ chân mới đi vào trong trấn, lẽ nào người muốn ở nơi đó cho ta nắm chân sao?"

Lời này để Tần Surong lập tức trở nên động tác nhanh nhẹn, lập tức giơ lên Vu Sở Sở một cái chân đặt ở trên đùi xoa bóp cho nằng, cười hi hi hỏi: "Lão bà, người cảm thấy thoải mái không! Nếu như vai cảm thấy chua, sau đó xuống xe nghỉ ngơi thời điểm, lão công lại cho người cố gắng xoa bóp!"

Ai biết Vu Sở Sở nghe xong hấn câu nói này sau, trong nháy mắt liền trở mặt, lạnh cái này mặt hỏi hấn: "Nếu là Không Tử tỷ tỷ để người như thế làm, người sẽ chọn đáp ứng! Vẫn là lựa chọn từ chối đây! Hiện tại liền nói cho ta đáp án đi!"

Tần Sương tựa hồ cũng sẽ trở mặt, một bên cho Vu Sở Sở nhào nặn đi đứng, một bên ngẩng đầu nhìn xe ngựa đình bồng, khẽ thở dài nói rằng: "Những ngày qua người đều ở ta bên tai lải nhải đều mài thành kén, không chính là vì để ta cùng với nàng như cùng người bình thường tương thân tương ái người một nhà sao! Cũng biết người muốn cho Không Từ vì ta mang thai hài tử, làm cho người tâm lý trấn an một ít."

Vu Sở Sở gượng cười, nói với Tần Sương: "Người nếu biết tâm tư của ta, tại sao còn không cùng Không Từ tỷ nói sao!"

Cái Trung Nguyên nhân Tần Sương không nghĩ thấu lộ, hẳn có thể không muốn nói với Vu Sở Sở, ta chỉ là muốn tận lực dùng này viên Hùng Bá ở Bộ Kinh Vân nương nhờ vào hần thời điểm, cũng đã an bài xong quân cờ duy trì nội dung vở kịch phát triển. Đợi được thực lực mạnh mẽ lúc thức dậy, lại thay đổi vận mệnh của bọn họ, để bọn họ cũng cùng chính mình như thế quá hạnh phúc sinh hoạt. Hơn nữa đối với Không Từ thay Hùng Bá làm những chuyện kia xưa nay đều không đi can thiệp, cũng là muốn thông qua tình cảm vợ chồng để bản thân nàng thẳng thắn, chỉ cần nàng tiết lộ một điểm đồng ý phản bội Hùng Bá tâm tư, chân tâm chân ý với hần sinh sống, hẳn nhất định sẽ bảo vệ tính mạng của nàng, thậm chí thật sự đi yêu nàng.

Thế nhưng những câu nói này không nói ra được, đôi mắt hùng hổ dọa người Vu Sở Sở, Tần Sương cũng chỉ có thể hướng về nàng thẳng thắn một chút việc: "Lão bà, có một số việc không phải ở bề ngoài đơn giản như vậy, liên giống với chuyện này cũng có không muốn người biết tin tức. Bởi vì người khuyên bảo, ta đã để Nê Bò Tát để điểm một hồi nàng, mà người có thể tuyệt đối không nên nhúng tay trong đó. Ta chính là muốn nhìn một chút nàng mình liệu có thể hiểu được, vận mệnh của mình kỳ thực là có thể nắm giữ ở trên tay của chính mình."

Hắn còn hướng về Vu Sở Sở xin thề: "Ta có thể hướng về người xin thề, chỉ cần là nàng có thể hoàn toàn tỉnh ngộ, ta nhất định sẽ cố gắng đối với nàng!"

Lẽ nào Không Từ kết cục thật sự chỉ nghe theo mệnh trời?

Nói cho cùng Tần Sương đối với Không Từ lập trường không kiên định hết sức căm ghét, nếu là động phòng cùng ngày nàng chịu đem chân tướng nói ra, Tần Sương nhất định sẽ giữ gìn nàng. Những năm này dù cho là làm bộ phu thê đến duy trì giới hạn, ngày sau Hùng Bá ngóm rồi, ở chấp tay đưa cho Nhiếp Phong, hoặc là Bộ Kinh Vân cũng có thể.

Ngược lại thế giới này mỹ nữ như mây, ta không thiếu mỹ nhân làm bạn!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Hùng Bá bị Tình Gia phụ thê

Chương 64: Hùng Bá bị Tình Gia phụ thê

Cvt: Có chương 64 bù vào rồi

Tần Sương đối với Không Từ ấn tượng xưa nay cũng không tốt, nguyên bản chỉ khi nàng là một trà xanh kỹ nữ, chần chừ, không tuân thủ bản phận, liền võ Đại Lang lão bà Phan Kim Liên đều tốt hơn nàng nhiều.

Đương nhiên, võ Đại Lang cùng Phan Kim Liên căn bản là không phải người cùng một thời đại, hãy cùng than đến đầu Bao Chửng cùng Trần Thế Mỹ như thế, bọn họ những người này căn bản đều không người cùng một thời đại, hơn nữa là gia đình lương thiện, hoặc là thanh quan người tốt.

Sau đó võ Đại Lang cùng Phan Kim Liên lại bị cái kia hồ cha tiểu thuyết gia cho bịa đặt thành phu thê, còn làm tình cảnh như vậy "hồng hạnh xuất tường" (ngoại tình) đến nội dung vở kịch, phá hủy nhân gia danh dự. Trần Thế Mỹ bị hồ càng thêm thâm, nhân gia nữ bị quá trốn, người nam cũng bị quá trốn, những kia thời đại tiểu thuyết gia hồ cha mà!

Tiểu thuyết gia hậu đại của hần hướng về bị hồ sau người nói xin lỗi, việc này mới coi như có chút mới khiến quan hệ bọn hần được hòa hoãn cùng lượng giải.

Thế nhưng Tần Sương sau khi chuyển kiếp, căn cứ trực tiếp đoạt Không Từ làm vợ, có thể liền sẽ không phát sinh như vậy bị kịch, thuận tiện nhìn nàng có hay không như truyền hình kịch cùng tranh châm biếm như vậy khanh.

Dù sao ở Không Từ vẫn không có cùng Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong tiếp xúc quá sâu thời điểm, làm ra chuyện như vậy, vận mệnh có lẽ sẽ từ đây thay đổi. Nhưng hần vận vận không nghĩ tới, Không Từ có thể bản tính chính là bên ngoài hiệp hội, bề ngoài bình thường nhỏ yếu, nhưng là yêu trêu hoa ghẹo nguyệt một lương tâm đại đại nhỏ hồng rồi nữ nhân.

Khi còn trẻ bé quan, để Đoạn Lăng xem trọng nàng, đừng làm cho nàng gây sự sinh sự, thiếu cùng Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong đi được quá gần.

Có điều, không có tác dụng gì, dù sao Thiên Hạ hội không phải hấn Tần Sương to lớn nhất, Đoạn Lăng lại chỉ là một bị muốn tới tới tới, nơi nào chống đỡ được Hùng Bá mệnh lệnh.

Này mê tín phong kiến khanh đồ đệ đại thúc lúc đó liền đối với Phong Vân bắt đầu bố cục, Tần Sương mạnh nhất, tự nhiên là muốn cho Tần Sương áp chế bọn họ, sau đó thuận tiện làm bọn họ sư huynh đệ cắt đứt, để tới trung thành tuyệt đối Tần Sương giết chết hai người này kẻ phản bội.

Ặc! Ba chữ kia tên gọi tắt là sau đầu sinh phản cốt khôn nạn.

Ở thích hợp học tập cùng tiếp xúc bên dưới, lúc đó Không Từ bị Tần Sương điểm danh phải làm vợ hấn, vì lẽ đó Hùng Bá cũng không dám quá phận quá đáng. Có điều, ngầm nhưng là đã thông báo Không Từ chăm sóc nhiều một chút một hồi hai người này người mới tay mơ, để bọn họ thật thật làm quen một chút hoàn cảnh.

Kết quả là, thường xuyên qua lại, Đoạn Lăng cái này cũng có tư cách tiến vào thiên hạ lớp học tới tới, đem tất cả những thứ này tình huống đều nhìn ở trong mắt, cũng ở Tần Sương xuất quan sau hết mức bẩm báo cho Tần Sương.

Năm đó Tần Sương liền rõ ràng Không Từ là một hạng người gì.

Cùng Tần Sương xuất thân gần như, nhưng xa hoa nhiều lắm, nàng là Hùng Bá năm đó mới thành lập Thiên Hạ hội liền theo bên người hầu hạ lão nhân địa tử tôn, so với tiểu lâu la xuất thân Tần Sương thực sự là xa hoa gấp mấy lần đây!

Từ nhỏ lại bị thiên trì sát thủ huấn luyện, liên quan với điểm này, Tần Sương có thể trăm phần trăm khẳng định.

Tuy rằng vào lúc ấy chỉ là tiếp xúc như vậy chút thời gian, nàng đều không có mấy may biểu hiện nàng biết võ công, có thể ở Đoạn Lăng giám thị một hồi, nhân gia nhưng là đoạn thị gia tộc người, từ nhỏ tập võ, liền, nàng bị Đoạn Lăng liên quan sát đi ra.

Không Từ biết võ công, nhưng không phải rất mạnh, mèo quào mà thôi, cũng là so với người bình thường mạnh hơn như vậy một điểm.

Bảy năm bên trong, Không Từ nhìn như vô ý chăm sóc, trên thực tế nhưng là cố ý tiếp xúc, đối với Bộ Kinh Vân là hốt gần hốt xa đậu người chơi trạng thái, trái lại đối với Nhiếp Phong nhưng là tận tâm tận lực, tất cả bày đặt ta đến trạng thái.

Không thể không nói một câu, người soái chính là đặc biệt có ưu thế.

Tần Sương, Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong, ba người bọn họ mỗi người có đặc sắc.

Nhiếp Phong phong lưu phóng khoáng, tiêu sái nho nhã, người ngoài hiền lành, có vẻ đặc biệt thân dịch người thời nay.

Bộ Kinh Vân cuồng bá ném huyễn khốc điệu nổ thiên, chính là đơn giản như vậy, vừa xem hiểu ngay.

Cho tới Tần Sương mà! Ha ha!

Ặc! Vẫn là giới thiệu một chút đi!

Tâm linh vận vẹo biến — thái văn nghệ trang ba mươi thanh niên!

Không thể không nói tiếp một câu, làm mất mặt cuồng ma chính là như thế biến — thái!

Những kia liền không đề cập tới, nói tóm lại, Không Từ chính là một đặc công, phóng tầm mắt thế kỷ hai mươi mốt đều là nữ đặc công bên trong siêu cấp hàng đầu tinh anh trong tinh anh.

Đặc công có thể có người không hiểu, nhưng nói tới gián điệp hai chữ, đại gia cũng là khẳng định rõ ràng.

Như Không Từ loại nữ nhân này, là cái có chín cái nhất định chính là cái bị kịch.

Một không hiểu được gãy dựa cầu sinh, hướng về vận mệnh chống lại công cụ, cuối cùng cũng đều khó có kết quả tốt có thể nói.

Lời mở đầu liền nói đến đây, bây giờ đám người bọn họ đi tới Thiên Tuyền trấn long vương miếu đặt chân nghỉ ngơi.

Nơi này miếu thờ sa sút, hương hỏa chỉ có linh tinh như vậy một điểm, vốn là là Thiên Tuyền hồ long vương, tế tự nó chính là vì phù hộ đánh ngư thu hoạch cùng mưa thuận gió hòa. Chỉ là những năm gần đây, Trung Nguyên các nơi tai họa không ngừng, không phải khô hạn, chính là nạn hồng thủy, hoặc là địa chấn chờ chút, không có ai ýet can lên tạo phản, đã xem như là kỳ tích, có thể là bởi vì này thật sự không phải cái kia Minh triều.

Có này nguyên nhân, long vương miếu một cách tự nhiên liền không có người nào đi tín ngưỡng cung phụng.

Tần Sương làm thời đại mới ba không thanh niên, không phòng không xe lại không tiền, cũng là biết đánh ngư nghiệp vụ vì sao ở trong cái thôn trấn này héo tàn, là một cái như vậy hồ lớn, toàn thôn trấn này trăm hộ nhân khẩu, nơi nào cung cấp đặt được a!

Tuy rằng Thiên Tuyền hồ có phần chi phân lưu, có thể người cổ đại nơi nào hiểu được nghỉ ngơi lấy sức chi đạo, điên cuồng vớt bên dưới, nhân gia con cá đời đời con cháu còn chưa kịp sinh ra, liền cho người một oa nẫu, liền người đây còn muốn vô hạn tuần hoàn ăn ngư a!

Môn đều không có!

Chuyện này không đề cập tới cũng được, trước mắt Vu Sở Sở cùng Khổng Từ đều bị phải mang theo một vị phu xe đi vào trong trấn mua rượu ngon thức ăn ngon, một đường lương khô, đều ăn chán ngấy.

Nhiếp Phong chỉ vào một chỗ núi nhỏ pha, nói với Tần Suồng: "Đại sư huynh, ta đi dò xét một phen, sau đó ở nơi đó cảnh giới chu vi, ngươi cũng mệt mỏi, liền ở đây nghỉ ngơi đi!"

Kỳ thực là trong lòng hắn sợ sệt những kia phục kích người lần thứ hai chọc giận lòng Tần Suồng, lại như một đường tới rồi, gặp gỡ không ít thì thể khắp nơi cảnh tượng giống như vậy, đó cũng không tốt.

"Được rồi! Thì có lao Phong sư đệ." Tần Suồng cũng không khách khí, liền ung dung nhảy một cái lên đỉnh, hơn nữa còn đem Tôn Ngộ Không để cho Tiểu la lý giải buồn.

Nếu đáp ứng rồi, Nhiếp Phong tự nhiên là đi Tuần Sát một phen, long vương miếu phụ cận cũng có chút như vậy mấy chỗ hộ gia đình, tuy nói miếu thờ chín mét trong vòng phòng ốc tốt nhất không nên tới gần, miễn cho chính mình vận may đều bị thần linh hút sạch.

Số chín là số lớn nhất, đây là phong thủy thường thức, mà những phòng ốc kia xác thực cách khá xa một ít, phụ cận cũng có chút rừng cây tử, Nhiếp Phong sư tâm còn rất cẩn thận, liền bởi vì Tần Suồng tính khí quá nóng nảy.

Bên kia Tần Suồng ngồi ở trên nóc nhà, nghĩ thầm: "Lần này là cơ hội cuối cùng, nói vậy Hùng Bá là sẽ không bỏ qua. Bằng không, Nê Bồ Tát cho Hùng Bá phê mệnh, người thù hạ lại muốn đánh nghe, nếu là có sai lầm tiết lộ ra Phong Vân cái kia một đoạn phê nói, đối với Hùng Bá tới nói nhưng là cực kì không ổn a!"

Nhắc Tào Tháo, không đúng, nói Hùng Bá, Hùng Bá liền đến!

Thiên Tuyền hồ trên có một người chống trúc phiệt đến đây, dường như theo gió vượt sóng bình thường đi nhanh đi tới, cái kia trúc phiệt còn lập tức từ mặt nước nhảy lên, xuyên thẳng long vương miếu vách tường.

"Ha ha! Lần này ta yên tâm hơn khiến xuất toàn lực không thức đến đánh no đòn ngươi một trận!" Tần Suồng nói làm liền làm, nhắm vào ngất lời chỗ vị trí song quyền đánh xuống đi, mái ngói nhất thời nát tan hạ xuống, phía dưới chính là Hùng Bá tiến vào long vương miếu vị trí.

Trên sườn núi Nhiếp Phong quan sát được có ngoài ý muốn tình hình phát sinh, cái kia chính là mình sợ hãi Thiên Tuyền hồ, thầm nói một câu: "Không được! Đại sư huynh lại tức giận hơn!"

Hắn hướng về bên này căn, bên kia Hùng Bá né tránh Tần Suồng công kích, lại như điều hâu vô gà con bình thường đem Nê Bồ Tát cùng hắn tôn nữ tiểu Mẫn nắm lấy, nhanh tay nhanh mắt, một tay một, Tôn Ngộ Không vô cùng cơ linh, lập tức liền từ nhỏ mẫn trong ngực né ra, trốn đến trong miếu lưu hương bên dưới.

"Hừ! Muốn từ lão tử trong tay cướp người, không dễ như vậy!" Tần Suồng cũng đã hạ xuống, song quyền đem long vương tượng đá đánh về Hùng Bá.

Bởi khoảng cách khá gần, khó có phản ứng gì thời gian, Hùng Bá theo bản năng liền thả ra tiểu Mẫn, một chương bài hướng về long vương tượng đá, mười phản công lực bên dưới đem nó nổ nát mà quay về!

Hùng Bá thừa dịp Tần Suồng bị long vương tượng đá đá vụn trở ngại thời khắc, một cước đạp bay trúc phiệt, thông dong rồi đi long vương miếu.

"Mẹ! Tính sai, không nên vút tượng đá, vẫn là trực tiếp giao thủ mới là tốt nhất chi tuyển." Tần Suồng lúc này lại hối hận cũng vô dụng, vốn định giải trí một hồi lại để hắn mang đi Nê Bồ Tát, nhưng trò hay còn chưa mở tràng đây!

Lúc này Nhiếp Phong từ trên nóc nhà xẹt qua, hô to một tiếng, : "Đại sư huynh, mời ra tay giúp ta truy kích người mặc áo đen!"

Nghe vậy bên dưới, Tần Suồng không do dự ra tay rồi, ngược lại bằng Nhiếp Phong thực lực cũng không thể lưu lại Hùng Bá, liền để hắn vui đùa một chút thôi!

Liền, Tần Suồng nhặt lên một ít gạch ném mạnh đi ra ngoài, hãy cùng quảng môn đẩy tạ gần như, mà những kia gạch liền thành Nhiếp Phong đá đập chân, mượn lực bay lên không đuôi tới.

Trên đất chạy, kém xa tí tấp trên trời phi, trước kiếp trước chơi một khối game, đây là trải qua thực tiễn ma luyện ra đến đạo lý quyết định.

Nhiếp Phong đạp thạch mà đi, trong nháy mắt liền rơi xuống Hùng Bá trước mặt, giảm nước hướng về Hùng Bá bên kia chạy tới, cũng mở miệng (lời ra) quát lên: "Mau thả người, bằng không, ta đối với ngươi không khách khí!"

"Hừ!" Người mặc áo đen cười lạnh một tiếng, hai chân dùng sức một giẫm, đem dưới bàn chân trúc phiệt mở ra, dùng sức đánh về đá hướng về phía Nhiếp Phong, cũng đạp nát một cái sọt, bên trong bay ra thật mười mấy con chim nhỏ.

Bên này Nhiếp Phong vội vàng tránh né sắc bén trúc phiệt, bên kia Hùng Bá đạp chim bay hành, mấy chỗ nhảy vọt bên dưới liền rơi xuống bờ bên kia trên, chạy trốn vô ảnh!

Như vậy tuyệt diệu khinh công, tinh chuẩn không có sai sót giảm trung phi điều, nhất thời liền để Nhiếp Phong nhìn ra sững sờ, quên chính mình ở bên trong nước trên phiêu đây, lập tức liền chìm vào trong nước.

Long vương miếu sau, Tần Sương rất là thần phục Hùng Bá khinh công: "Ta đi! Công phu Tĩnh Gia xuyên qua rồi? Chiêu này thực sự là khốc huyễn a! Ta đều không làm nổi, xem ra sau này muốn nhiều học một ít, vì chơi soái!"

Hiện vào lúc này, Vu Sở Sở cùng Không Từ bọn họ đều trở về, phát hiện như vậy biến cố, Vu Sở Sở cái thứ nhất nghĩ đến chính là đi tìm Tần Sương, mà Không Từ nhưng là sắp xếp phu xe đi an ủi thống khổ không ngớt tiểu Mẫn, chính mình cũng tới bên bờ tìm một người, Nhiếp Phong.

"Trưởng công, Phong sư đệ hẳn không có sao chứ!" Không Từ câu nói đầu tiên chính là hỏi cái này.

Tần Sương trong lòng rất khó chịu, nhưng vẫn là nói với các nàng: "Phong sư đệ không có chuyện gì, người mặc áo đen này kế hoạch chu đáo, trước những kia mai phục người giang hồ khả năng đều là hắc số tiền lớn sinh mời đi theo, nhiều loạn tâm mắt của chúng ta. Hơn nữa kẻ này khinh công tuyệt vời, sư phụ đã nói, cội đời này khinh công có thể cùng Phong sư đệ sánh vai không vượt qua bốn người, khoái ý lão tổ, Phụng Vũ, thần hành Thái bảo, còn có sư phụ chính mình, nhưng trước mắt người mặc áo đen khinh công so với Phong sư đệ càng thêm tuyệt vời!"

Vu Sở Sở hỏi: "Phụng Vũ là Long Tụ thể tử, bọn họ hẳn là sẽ không ra tay rồi. Khoái ý lão tổ cách xa ở khoái ý môn, hơn nữa tìm kiếm Nê Bồ Tát là Long Tụ tự ý chủ trương, không phải sự chú ý của hắn, hơn nữa hắn cũng không dám tự mình đến cướp Nê Bồ Tát. Vì lẽ đó liền thừa lại cái kế tiếp người, thần hành Thái bảo!"

Không Từ lại nói: "Năm đó thần hành Thái bảo thoát khỏi Phong sư đệ đánh lén, sau đó nhưng bị người ám hại, chết oan chết uổng, vì lẽ đó không thể là hắn."

Người kia là Đoạn Lăng, người bình thường ta không nói cho hắn.

Nói chuyện, Nhiếp Phong được nước mà ra, hướng về Hùng Bá chạy trốn phương hướng đuổi theo ra đi tới.

"Chết tiệt, này chết suy nghĩ vẫn là như thế chú trọng nhiệm vụ, lẽ nào thật sự muốn cả đời làm Hùng Bá chó săn sao?" Tần Sương tức giận Nhiếp Phong cố chấp, sợ hắn chuyện xấu, cũng đuổi theo, cũng không quay đầu lại địa nói với các nàng: "Nê Bồ Tát can hệ trọng đại, không thể sai sót, có điều, Phong sư đệ cũng quá lỗ mãng, ta đến xem hắn. Các người tạm thời lưu lại trông coi tiểu Mẫn cùng Ngô Không, ta cùng Phong sư đệ đi một lát sẽ trở lại, các người không cần phải lo lắng."

Hoàn toàn không chờ các nàng đáp ứng, nhưng các nàng cũng không lo lắng Tần Sương cùng Nhiếp Phong an nguy, đặc biệt là Tần Sương, hai người phụ nữ trong lòng hoàn toàn không vì đó lo lắng quá.

Được rồi! Người nào đó nên hạ thương!

Truy đuổi Nhiếp Phong trên đường, Tần Sương trong lòng thầm nghĩ: "Chết tiệt nguỵ thiện giả, hà tất cố chấp như vậy đây! Nếu như hỏng rồi lão tử đại sự, người đời này sẽ chờ lưu manh một đời đi!"

Lời nguyên này là tuyệt đối sẽ không ứng nghiệm, dù sao Nhiếp Phong như thế soái, tính khí có tốt như vậy, là cô gái đều yêu điên rồi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Hùng Bá bí sử

Chương 65: Hùng Bá bí sử

Chương 64 k có

"Không nghĩ tới đường đường Thiên Hạ hội bang chủ, cang sẽ đích thân ra tay đối phó ta như vậy nhục chất lão nhân! Người như vậy lỗ mãng lỗ mãng mang ta bốn ba, chẳng lẽ không sợ ta độc phát thân vong sao?" Bị Hùng Bá bí mật mang theo chạy trốn vô cùng khó chịu, Nê Bồ Tát liền cùng hắn nói như thế.

"Hừ!" Hùng Bá vô cùng thô bạo đem hắn ném ra ngoài, dừng bước lại, mặt không hề cảm xúc, mắt lạnh nhìn hắn nói rằng: "Khả khả! Không hổ là đệ nhất thiên hạ thần tượng, Nê Bồ Tát đám này đoán mệnh lý bản lĩnh coi là thật chưa từng tính sai. Có điều, người đừng làm lão phu là dễ gạt gạt! Ngày

này độc mỗi ba năm độc phát một lần, nhưng người nhưng có thể áp chế vì là bốn năm độc phát một lần, mà ta cái kia hai cái đồ nhi cũng đều giúp người tìm trở về người hóa hầu, này độc đã sớm giải, người không cần diễn kịch cho ta xem."

"Hừ!" Nê Bồ Tát từ mặt đất bò lên lúc, khó chịu tiêu một chữ, quyền làm để đem mình quăng ngã phản ứng.

Mũ rom sa bên dưới, Hùng Bá mặt không biến sắc, lạnh nhạt nói: "Ta nghĩ người đã sớm nên ngờ tới chính mình cuối cùng rồi sẽ có một ngày lần thứ hai rơi xuống trên tay ta, đúng không!"

Nê Bồ Tát nghe nói lời ấy, ngồi khoanh chân trên mặt đất, đối với hắn nói rằng: "Người đoán được không sai, ba năm trước mất đi hóa hầu, lão hủ đã sớm coi như ra có hôm nay một kiếp khó thoát! Phương pháp phá giải trừ khi là đem tuổi nhỏ tiểu tôn nữ đưa cho người khác dưỡng dục, chính mình tìm một chỗ nơi yên tĩnh chấm dứt tính mạng."

Hùng Bá cười nhạo nói: "Ha ha! Nàng là cả nhà người người hòn ngọc quý trên tay, người sao lại vứt bỏ nàng! Thế nhưng người cũng xác thực lợi hại, ta phái thiên tri sát thủ đi giết cả nhà người, người lại còn có thể mang theo tôn nữ chạy mất, hơn nữa một trốn chính là bốn năm, để bản bang chủ những năm này không biết lãng phí bao nhiêu tinh lực dùng ở trên thân thể người, hôm nay người là có chấp cánh cũng không thể bay, "

Nhắc lên bốn năm trước hận cũ, Nê Bồ Tát cũng không phải ăn chay lớn lên, lập tức hờ hững cười nói: "Ác! Thật sao? Nếu như người hai vị kia đệ tử đuổi theo, lão hủ bại lộ người nhiều như vậy năm nhằm vào Phong Vân mưu tính, người cho rằng sẽ có chuyện tốt gì phát sinh sao?"

Lại dám uy hiếp hắn, Hùng Bá mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ, hồi tưởng gây dựng sự nghiệp tới nay, hễ là uy hiếp hắn người đã sớm chết, trước mắt lại có một, nhưng hắn cũng không dám mạnh động!

Bốn năm trước, Hùng Bá xác thực làm một cái không chuyện nên làm, khiến cho hắn có chút hối hận rơi xuống cái kia mệnh lệnh.

Nguyên lai ở bốn năm trước, Hùng Bá phái người tìm tới Nê Bồ Tát, số tiền lớn xin hắn đến Thiên Hạ hội tổng bộ, hai người gặp gỡ ở đệ nhất thiên hạ lâu, đây là Thiên Sơn đỉnh cao bên trên, ở đây có thể nhìn xuống Thiên Sơn quần sơn mỹ cảnh.

Khi đó Hùng Bá đứng thạch lan bên cạnh quan sát mỹ cảnh, đối với phía sau Nê Bồ Tát nói rằng: "Thần tượng mất sáng thức thiên cơ, quan chương liên có thể diệu coi như tương lai, lão phu vạn phần khâm phục! Hai mươi năm trước lão phu từng đi tìm người phê coi như tương lai, được người phê nói, mà lão phu cũng quả thực như khi người cho lão phu phê nói như thế, vô lâm bá nghiệp đã thành, thành tựu Cửu Thiên Thần Long chi mệnh!"

"Lão phu hiện tại còn nhớ năm đó cái kia hai câu phê nói, kim—— lân há lại là vật trong ao, hiểu ra Phong Vân liên Hóa Long! Cửu tiêu rồng gầm kinh thiên biển, Phong Vân tế hội nước cạn du! Đây chính là thần tượng đương năm vì là lão phu nửa đời trước phê coi như nói như vậy, nhưng lại không biết nửa đời sau vận mệnh sẽ làm sao! Vì lẽ đó bây giờ lão phu muốn cầu đến nửa người dưới phê nói, kính xin thần cho biết biết!"

Hắn còn không quên nhắc nhở Nê Bồ Tát một câu: "Lúc trước vạn lạng vàng chỉ có điều là lộ phí, chỉ cần thần tượng đem lão phu nửa cuối cuộc đời phê nói nói ra, bên dưới ngọn núi thiên âm thành lão phu liền đưa cho người, tuyệt không nuốt lời!"

Thế nhưng Nê Bồ Tát nhưng trả lời như vậy hắn: "Bang chủ, ta bởi vì tham tài mà năm lần bảy lượt tiết lộ thiên cơ, vì lẽ đó từ lâu bị trời phạt. Hiện tại ít phúc duyên thiên, xin thứ cho tại hạ không thể thay bang chủ phê coi như một, hai, mong rằng bang chủ thứ lỗi!"

Có thể Hùng Bá không đồng ý, đối với hắn nói rằng: "Thần tượng lời ấy sai rồi, có một, tất nhiên có hai, có hai tất sẽ luôn mãi! Như thần tượng có thể tiếp tục vì là lão phu chỉ điểm sai lầm, khiến lão phu đạt thành hoàng đồ bá nghiệp, đoạt lại ta Chu gia giang sơn, định là một cái ân huệ tòa khắp mọi chúng sinh đại công đức, chẳng phải là đem công chống đỡ quá? Nói không chắc trời xanh còn có thể miễn người này một thân thiên độc tai họa!"

Nê Bồ Tát nhưng là lắc đầu thờ dài nói: "Ai! Bang chủ đã là cao quý rồng trong loài người, hưởng dự vô lâm, vô cùng tôn quý, đã thiên hạ phần lớn người cả đời đều khó mà đạt đến quyền lực đỉnh cao, lại tiếp tục suy tính cũng không ý nghĩa gì! Bang chủ, người hà tất cưỡng cầu đây? Biết quá nhiều, cũng không phải một chuyện tốt!"

Hùng Bá thật là mỗi một nói rằng: "Năm đó Chu gia dựa vào Thần Toán Tử Lưu Bá Ôn mà được thiên hạ, đáng tiếc trong chớp mắt tan thành mây khói, khác nào ảo ảnh. Lão phu thân là Chu gia hậu duệ, từ khi ra đời liền thân kiêm phục quốc trọng trách, chuyện đến nước này, há có thể lùi bước?"

Hắn tâm tình có chút kích động, hai tay nắm chặt lan can, tiếp tục đối với Nê Bồ Tát nói rằng: "Lão phu bây giờ có được toàn bộ vô lâm, nếu không là đối với cái kia lãnh đời không ra Tinh Võ môn hơi có chút kiêng kỵ, đã sớm khởi binh diệt minh gia câu tặc, đoạt lại ta Chu gia chí tôn vị trí! Thế nhưng lão phu e sợ cho có sai lầm, việc này tuyệt không thể đi sai nửa bước, vì lẽ đó ta muốn rõ ràng tương lai mỗi một bước, này mỗi một bước đều muốn nằm ở trong lòng bàn tay của ta!"

Sau khi nói xong, hắn gơ tay chỉ tay phía dưới lâu nơi khác diện, đối với Nê Bồ Tát nói rằng: "Người mà nhìn nàng cùng ta tùy tùng chơi nhiều hài lòng, như vậy còn nhỏ liền có thể nhìn ra được tương lai định là cái mỹ nhân bại hoại. Thần tượng, người cũng không muốn Doanh thị huyết thống liền như vậy đoạn tuyệt đi!"

"A! Tiểu Mẫn tại sao lại ở chỗ này! " Nê Bồ Tát giật nảy cả mình, vội vã nói với Hùng Bá: "Ta đáp ứng người là được rồi, tuyệt đối không nên thương tổn tôn nữ của ta!"

Nghe nói lời ấy, Hùng Bá mặt lộ vẻ vui mừng, cười nói: "Ha! Liên hướng về phía người thần tượng tử, lão phu sao dám làm bừa! Vì lẽ đó chỉ cần thần tượng cho lão phu lại phê coi như một lần, tất cả đều dễ nói chuyện."

"Xem ra năm đó thì không nên tham tài vì hắn đoán mệnh, cũng sẽ không rước lấy hôm nay mầm họa!" Nê Bồ Tát trong lòng cảm thán một phen, bắt đầu

đi chỉ có thể lần thứ hai thay Hùng Bá phê đoán mệnh lý.

Hắn duỗi tay tới vì là Hùng Bá xem tướng, Hùng Bá tự nhiên là phối hợp, có điều, Nê Bò Tát bỗng nhiên rất nhớ có chút thần trí mơ hồ, hắn dùng tay xoa xoa con mắt của chính mình, còn lắc đầu lắc não, nhìn qua rất không thoải mái.

"Người làm sao!" Hùng Bá cau mày nói, cũng có chút sợ sệt tương lai mệnh số không được, cũng sợ Nê Bò Tát là thân thể có việc.

Nê Bò Tát khí tức thờ ơ gấp gáp địa trả lời hắn: "Vừa nãy bị kinh sợ, thiên độc mê mẩn tâm trí, khiến linh đài không rõ, làm cho thiên cơ hỗn loạn không rõ, vẫn cần ba ngày mới có thể làm rõ, kính xin bang chủ chờ trách!"

"Thì ra là như vậy, được rồi! Vậy này trong vòng ba ngày, người liền lưu ở trong bang làm khách, sau ba ngày lão phu sẽ chờ xem người phê nói!" Hùng Bá cùng hắn dứt lời, liền hướng phía dưới hô: "Xấu xấu, thần gấp gỡ ở trong bang lưu lại ba ngày, người mà rất sắp xếp, ngàn vạn không thể thất lễ quý khách, bằng không, lão phu muốn người mạng chó!"

Đang cùng tiểu Mẫn vui đùa Văn Sứ xấu sau khi nghe, cung cung kính kính địa nói rằng: "Tiểu nhân tuân mệnh!"

Thời gian trôi qua, Hùng Bá rốt cục đợi được sau ba ngày, gọi người đi đem Nê Bò Tát mời tới thấy hắn, có thể không ngờ cái kia nơi phòng khách từ lâu người đi nhà trống, chỉ để lại một bộ quyền sách.

Hùng Bá tạm thời đề xuống trong lòng phần nộ, đầu tiên là tiếp nhận quyền sách mở ra xem, chỉ thấy mặt trên viết là vài chữ, thành cũng Phong Vân, bại cũng Phong Vân! Chớ làm cường cầu, tất cả tùy duyên!

Tuy rằng cũng chỉ có mười sáu tự châm ngôn, nhưng lại để Hùng Bá không thể nào tiếp thu được như vậy vận mệnh, hắn nổi giận địa xé nát quyền sách, hướng Văn Sứ xấu phần nộ quát: "Người là làm sao người hầu! Ở Thiên Hạ hội bên trong lại còn để Nê Bò Tát trốn thoát, lẽ nào người làm lão phu trước nói là đang nói đùa sao? Ừm!"

Lời này sợ đến Văn Sứ xấu lập tức quỳ xuống, gào khóc nói rằng: "Bang chủ, hôm qua người đại tán đại công từ thanh — lâu đại kế, không phải để tiểu nhân đi thay hắn làm chuyện này sao? Tiểu nhân hôm qua liền mặt khác bắt tay khiến người khác đi thủ vững Nê Bò Tát, quyết không phải tiểu nhân thất trách a! Mong rằng bang chủ nhìn rõ mọi việc."

Lời nhắc nhở của hắn mới để Hùng Bá nhớ tới chuyện này, Tần Sương đưa ra thành lập thanh — lâu vì là trạm tình báo, lấy sắc đẹp thu được tình báo dễ dàng hơn, như vậy thiên hạ có tin tức vô luận là ở đâu phát sinh, đều có thể ít ngày nữa đem có thể chiếm được biết bên ngoài ngàn dặm sự tình. Hùng Bá từ đây nhìn thấy tình báo tầm quan trọng, phía trên chiến trường chính là biết người biết ta, mới có thể biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng, việc quan hệ chính mình bá nghiệp, há có thể không trọng thị!

Chỉ có điều nhất thời hưng khởi nhưng đối với Nê Bò Tát trông coi sơ sẩy, Hùng Bá tức giận vẫn còn, làm sao có thể không cho hả giận, bởi vậy tiện tay liền đánh gục cái kia một tên đem quyền sách đưa tới lâu la, đối với Văn Sứ xấu nói rằng: "Người lập tức xuống dùng bỏ câu đưa tin cho Ký Châu sát thủ, để bọn họ sát quang Nê Bò Tát toàn gia, chỉ có lưu Nê Bò Tát người sống!"

"Tiểu nhân tuân mệnh!" Văn Sứ xấu tuân lệnh, lập tức xuống làm việc.

Đi làm sự Văn Sứ xấu không khỏi quay đầu lại nhìn phía đầu mối tháp, hắn nhìn ra không phải tháp, mà là bên trong người, nghĩ thầm: "Gần vua như gần cọp, Nê Bò Tát nói này một chút hi vọng sống ở đại công từ trên người, ta nên lấy cái gì làm quy hàng chỉ lễ đây? Đại công từ cũng không kẻ địch, nạp đầu nhận dạng cũng không có người có thể giết! Ai! Vẫn là ngày sau lại tùy cơ ứng biến đi!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 66: Hùng Bá sẽ trộm thánh đặc kỹ

Chương 66: Hùng Bá sẽ trộm thánh đặc kỹ

Cho đến ngày nay, Hùng Bá rốt cục lại sẽ Nê Bò Tát, chỉ là từ lâu không thoải mái sơ khiêm tốn chi lễ, đổi thành một bộ ổi chao khí thế bức người.

"Lão phu lần này tự mình ra tay, còn che dấu tai mắt người, không cho lão phu đệ tử biết, mục đích chỉ có một, hướng về người tìm chứng cứ hai việc!" Hùng Bá nói lúc duỗi ra một ngón tay, đang cùng Nê Bò Tát tiếp tục giảng: "Người đối với lão phu trên nửa cuối cuộc đời phê nói, báo trước lão phu một đời vận mệnh nghịch chuyển, nửa đời trước xem như là ứng nghiệm, mà ta cũng chuẩn bị tìm kiếm ra Long mạch, lần thứ hai chặt đứt, khiến cho thiên hạ đổi chủ!"

"Có điều, theo ta được biết Long mạch không chỉ là một, mà là có hai cái, truyền thuyết Lăng Vân Quật nơi sâu xa chính là thượng cổ Hoàng Đế chi mộ, bỏ mình sau hóa thành Long mạch mai táng ở đây, tọa trấn Thần Châu thiên hạ mạch máu. Hồng phát nữ biết được việc này, cố ý điều động tứ đại hung thú một trong Hòa kỳ lân tới đây trấn thủ Cổ Mộ!"

"Mặt khác Bạch Long trấn Bạch Long bên đò, nơi đây Bạch Long khê bên trong có một cái thiên địa Long mạch, ta Chu gia tương truyền phụ trời ngày mai liên hợp Lưu Bá Ôn trong bóng tối ở đây chặt đứt Long mạch, lấy một thanh thân kiếm hiệu lệnh thiên hạ võ lâm nhân sĩ, hiệp trợ mình thị môn phiệt khởi binh đoạt quyền, trong vòng một ngày, giang sơn thuận tiện chủ. Sau khi chuyện thành công, vắt chanh bỏ vỏ, thò từ cầu phanh, cái kia Lưu Bá Ôn cũng rơi vào một ngũ mã phân thân kết cục! Mà thống nhất võ lâm minh giáo xích hóa giáo chủ may mà sớm cho kịp nhận được tin tức, mới có thể xa độ trùng dương, tránh được một kiếp, chẳng biết đi đâu."

"Ta hiện tại chỉ muốn biết hai người này cái nào là rỗng thực sự mạch!"

"Thứ hai là phê nói bên trong Phong Vân hai chữ, đến cùng này Phong Vân chi chính là thiên hạ phong vân, vẫn là ta cái kia hai tên đồ nhi, Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong?"

Hùng Bá âm thầm đề phòng Phong Vân hai người, liền bởi vì Phong Vân tế hội nước cạn du này nửa câu nói, cuối cùng thành cũng Phong Vân, bại cũng Phong Vân, càng làm hấn kiêng kỵ tâm trùng. Nếu không là còn có chút không tin, thêm vào Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong xương cốt kinh ngạc, chính là hiềm thấy kỳ tài luyện võ, làm làm đệ tử tuyệt đối không có nhục sự môn, cũng có thể đem tam tuyệt võ công phát dương quang đại.

Nếu như liền đan chỉ bởi vì không xác định suy đoán chi tâm, liền giết bọn họ, cái kia quá đáng tiếc, đến thời điểm hối hận đều không cách nào bỏ cứu!

Bởi vậy Hùng Bá nhất định phải nghe Kim Khẩu Ngọc Ngôn Nê Bồ Tát nói ra, nếu không, khó có thể hạ quyết tâm diệt trừ Phong Vân hai người.

"Hắn hai người nhiều năm qua nghe người hiệu lệnh, quanh năm nam chinh bắc chiến, giúp người bắt toàn bộ võ lâm, thành lập bất thể bá nghiệp, này từ lâu ứng nghiệm người trên nửa cuộc đời nửa câu đầu, nửa câu sau, thậm chí nửa đời sau tất cả đều là chỉ hai người bọn họ, này không có sai." Nê Bồ Tát lời nói thật nói thật, không có nửa câu hư nói lời nói dối.

Không nghĩ tới cho tới nay suy đoán đều là thật sự, hôm nay bị chứng thực sau khi, Hùng Bá trong lòng khó tránh khỏi vạn phần thương tiếc, cho hấn tìm tới tốt như vậy đệ tử, nhưng cuối cùng muốn thấy trò tương tàn, trùng thao vết xe đổ, thực sự là thiên ý trêu người a!

Chỉ là Hùng Bá còn có chút hứa chờ mong muốn tránh miễn như vậy kết cục, liền, hướng về Nê Bồ Tát mở miệng (lời ra) muốn hỏi nói: "Vậy người đối với này có thể có giải pháp?"

"Hừ! Trước hết để cho người sợ đến hãi hùng khiếp vía, tiểu trừng phạt một hồi, để người vừa nảy sực ta nổi đau!" Nê Bồ Tát trong lòng đã hạ quyết tâm, đối với Hùng Bá mặt không hề cảm xúc nói rằng: "Trước người bắt ta thời gian, thoáng ngắm một hồi người vân tay, đã nhìn ra một chút đầu mối! Tính mạng của người tuyến dây đưa vạn phần, vừa đứt một tiếp, có thể thấy được người những năm gần đây nhất định là trong bóng tối hơi thi thủ đoạn, nghĩ biện pháp chia lìa Phong Vân chi tâm, đến nỗi một bước đi nhầm, từng bước đều sai, triệt để hình thành không chết không thôi mệnh cục!"

Nói đến đây, Nê Bồ Tát càng là lắc lắc đầu, biểu lộ thương tiếc về nói rằng: "Người lòng nghi ngờ trùng, lại không lấy chân tâm người ngoài, vốn là còn một cơ hội tránh được miễn này cục, nhưng người nhưng tuyến lầm đường. Ai! Lão hủ dựa theo này tiếp tục suy tính, người đem nhất định bị gió vân diệt, tất cả sẽ gió thổi tàn mạt, không thể tránh khỏi a!"

"Thành cũng Phong Vân, bại cũng Phong Vân, này đều là người gieo gió gặt bão, thiên ý như vậy a!"

Hùng Bá lửa giận khó tiêu, không nghĩ tới lúc trước đa nghi chính mình sẽ đi tới tử tận con đường, bởi vậy thủ hạ đều là không thể tin hết, hơn nữa đối với phê nói bên trong Phong Vân rất là coi trọng, bởi vậy nhất định phải đề phòng, có thể không ngờ đạo diễn vận mệnh người nhưng là chính mình hại chính mình, hấn không nhịn được quát lên: "Người cảm miệng! Lão phu không tin vận mệnh, từ xưa nhân định thắng thiên, như vậy, tương lai số mệnh liền do ta đến định, lão phu nhất định sẽ nghịch thiên cải mệnh, sẽ không để cho qua lại lịch sử lần thứ hai phát sinh ở lão phu trên người!"

Nê Bồ Tát than thở nói: "Số mệnh đã định, thiên uy khó phạm, người vẫn là nhận mệnh đi!"

Hắn lời nói này quả thực là tưới dầu lên lửa, làm cho Hùng Bá thất vọng sau khi lửa giận càng thiêu càng vượng, mà nghe hấn nói: "Ta phân hoá Phong Vân tất sẽ thành công, tuyệt không cho phép bọn họ hủy diệt ta khô tâm sáng tạo Thiên Hạ hội, càng không cho phép bọn họ hỏng rồi lão phu phục quốc đại kế! Nê Bồ Tát, người biết quá nhiều, chỉ có người chết mới có thể bảo thủ bí mật, vì lẽ đó hôm nay lão phu liền để đưa người xuống thấy người đồng hương, Địa Tạng vương Bồ Tát!"

Thấy Hùng Bá hơi có chút mất đi lý trí, Nê Bồ Tát mau mau lớn tiếng quát: "Lão hủ lời còn chưa nói hết đây! Người chỗ miệng vào? Tuy rằng mạng người mấy chính là trời cao nhất định, có điều, lão hủ còn có biện pháp có thể giải!"

Hùng Bá vốn là muốn một cái tát đập chết hấn, có thể lại nghe thấy như vậy kinh thiên chi ngữ, nhất thời liền dừng tay không trước.

Hắn đang muốn mở miệng hỏi Nê Bồ Tát phương pháp phá giải, Hùng Bá lại nghe thấy phía sau có hai cỗ khí tức mạnh mẽ hướng về hấn kéo tới, cảm giác này dị thường quen thuộc, chỉ bằng vào trong kia lực cảm giác quen thuộc, liền biết là Tần Sương cùng Nhiếp Phong đuổi theo, còn hướng về hấn ra chiêu!

Hùng Bá mộ nhiên nhìn lại, hai người kia đã gần ngay trước mắt không tới mười bộ, hấn thuận thân (vân tung Mị Ảnh chồng chất vô căn cứ) đi tới Nê Bồ Tát bên người, đem kéo qua một bên, sau đó một chương mười phần công lực đánh gãy hai người mới có thể ôm hết đại thụ, sau đó song quyền đánh về

bè gãy chỗ, đem đại thụ đẩy hướng về phía Tàn Sương cùng Nhiếp Phong.

Tàn Sương tránh né thời gian còn không quên miếu một chút Nê Bò Tát, nhìn hấn sống cho thật tốt, liền yên tâm hứa hơn nhiều, hơn nữa bọn họ mới vừa đuổi theo, cái gì đều không nghe thấy, làm cho Tàn Sương thời khắc thần kinh căng thẳng nhất thời liền ung dung.

"Sau đó trang thất bại dư, tiếp tục tìm tòi cái môn này kỳ quái võ công lợi hại, nghĩ biện pháp tìm ra thiên sương quyền một chiêu cuối cùng tung tích!" Tàn Sương quyết định chủ ý liền không vội tiến lên đánh đập Hùng Bá, huống hồ còn không biết ai đánh ai đó!

Nhiếp Phong này hai khuyết liền biết hoàn thành Hùng Bá bàn giao nhiệm vụ, gấp không thể chờ liền xông lên đánh nhau, gió cuốn tàn lâu kéo vụn vật thân cây mảnh vỡ đánh úp về phía Hùng Bá.

"Nhất định phải tốc chiến tốc thắng, bằng không, để Tàn Sương kẻ này nhìn ra kẽ hở, tiết lộ thân phận có thể không được!" Hùng Bá đáy lòng hạ quyết tâm, vậy thì sử dụng giấu diếm tuyệt học, lấy ba phần thân chỉ đối địch.

Hắn lệch vị trí tách ra Nhiếp Phong gió cuốn tàn lâu, chỉ như tạt phong, thế như chớp giật, một đâm một điểm, liền phá Nhiếp Phong Phong Thần chân pháp.

"A!" Nhiếp Phong thống khổ một gọi, vội vã quay người nhường bộ lui binh.

"Muốn dẫn Nê Bò Tát thuận lợi rời đi, nhất định phải kiểm chế Phong nhi hai cái chân, thời cơ không thể mất!" Hùng Bá trong lòng vừa nghĩ, cũng là tiếp tục truy kích, còn điểm Nhiếp Phong còn lại một chân, triệt để phế Nhiếp Phong.

"Tiên sư nó, ta liền vẫn cảm thấy chiêu này làm sao cùng trộm thánh điểm huyết thủ pháp gần như mà! Nhìn dáng dấp là quay chụp Phong Vân kịch truyền hình đạo diễn quá không chịu trách nhiệm, vẫn là vô lâm khô hải phong cách càng thêm khiến người ta khắc sâu ấn tượng!" Tàn Sương ở trong lòng nhỏ nước bọt đồng thời, cũng sử dụng không thức đến tham dự đánh đập Hùng Bá hàng ngũ.

Đáng tiếc không thức nhược bạo, hoàn toàn bị khắc chế, căn bản không đánh ra thương tổn đến!

Tro mắt nhìn Hùng Bá lừa ông lão chạy, Tàn Sương không khỏi lần thứ hai tàn nhẫn mà nhỏ nước bọt nói: "Lão Mã có phải là cho Hùng Bá mờ treo quá có thêm! Lão tử căn bản không cần làm bộ bị đánh bại, quả thực trăm phần trăm khắc chế a! Không cần phải nói cái kia cái gì ba phần quy nguyên khí, chỉ cần là chiêu này liền có thể gãy lạc đàn Bộ Kinh Vân, hoặc là Nhiếp Phong, chẳng trách muốn liên thủ mới có thể giết chết hấn!"

Kỳ thực nguyên bản ba phần thân chỉ cũng không hiện tại lợi hại như vậy, chỉ có điều Hùng Bá cũng khó gặp võ học kỳ tài, từ Tàn Sương không thức bên trong lĩnh ngộ cái bên trong tả hữu hồ bác phương pháp, hòa vào trong đó, mới làm cho ba phần thân chỉ trở nên quý dị khó lường.

Bên kia Nhiếp Phong rơi xuống đất liền cảm thấy hai chân ma túy đau đớn, khó có thể trạm đến ổn, mau mau đỡ lấy phía sau đại thụ chỗ dựa, mới có thể miễn cưỡng trạm được, đã thấy Tàn Sương đứng tại chỗ bất động, mà người mặc áo đen kia nhưng không thấy tăm hơi, hấn nghi hoặc mà hỏi: "Đại sư huynh, người mặc áo đen kia đây?"

Tàn Sương lắc đầu thờ dài nói: "Ta cũng thất bại, không ngăn được người này, liền như thế tro mắt mà nhìn hấn mang tới Nê Bò Tát chạy."

"Người đại sư huynh người có thể có bị thương sao?" Nhiếp Phong không thể bảo là không khiếp sợ, liền luôn luôn ở trong mắt bọn họ là vô địch Đại sư huynh đều không phải là đối thủ, người kia đến cùng nên thật lợi hại a!

"Bị thương? Nếu là Hùng Bá tức giận lên, không, nếu là lão tử tức giận, trên tay người nào đều không nhất định đây!" Đương nhiên, lời này ở trong lòng nhỏ nước bọt một hồi là được, Tàn Sương ngoài miệng vẫn là rất hòa bình theo sát Nhiếp Phong giảng đạo: "Không có, hấn tựa hồ đối với Thiên Hạ hội khá là kiêng kỵ, tuy rằng võ công cao, nhưng không có thương lòng hại chúng ta! Phong sư đệ, hấn lần này kiếp bắt Nê Bò Tát xem như là cho chúng ta nhắc nhở một chút, chứng minh nhân ngoại hữu nhân đạo lý này không chỉ nói là nói mà thôi, bởi vậy có thể thấy chúng ta võ công còn chưa đến nơi đến chốn, nhưng cần áp đặt khổ luyện mới được!"

"Ừm!" Nhiếp Phong hữu tâm vô lực trả lời, mang theo tịch tịch biểu hiện đi rồi.

Thấy hấn như thế thất lạc đáng về, Tàn Sương không khỏi có chút kỳ quái, trong lòng thầm nói: "Lẽ nào hấn liền điểm ấy đã kích đều không chịu được? Không nên a! Nếu là như vậy, ta ngược bọn họ nhiều năm như vậy, sớm nên biến tự bế nhi đồng, vì lẽ đó không thể là bị đá kích không xong rồi. Tuyệt đối là có khác việc, cũng không thể là phát hiện Hùng Bá bí mật nhỏ a! Vậy rốt cuộc là xảy ra chuyện gì đây!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Từng người hện hò

Chương 67: Từng người hện hò

Nhìn hán một qua một qua đi tới, Tần Surong không khỏi bật thốt lên: "Phong sư đệ, ngươi muốn đi đâu nhỉ? Nếu như là truy kích, vậy thì không muốn đi tới, người này võ công ở so với trên ta, vẫn cứ đẩy đưa xuống sẽ tính mạng đáng lo. Ngươi liền không cần chấp nhất nhiệm vụ, đến thời điểm ta sẽ cùng với sư phụ giải thích một phen là được!"

Nhiếp Phong cũng không quay đầu lại liền nói với Tần Surong: "Đại sư huynh, ta cũng không phải là đuổi theo người mặc áo đen kia, mà là ta có một cái việc tư muốn đi trong trấn xe thủy cư, ngươi mà đi về trước cùng hai vị đại tẩu gặp nhau, bảo đảm an toàn của các nàng, sau đó ta lại đi cùng các ngươi hội hợp!"

"Việc tư? Lẽ nào là cùng Minh Nguyệt cái kia cô nàng hện hò? Ha ha!" Tần Surong vừa nghĩ tới này, liền nói với hán: "Ngươi trên đùi có trên, hành động bất tiện, vẫn là trước tiên ở nơi này đem chân thương điều trị một hồi, sau đó sẽ đi làm việc đi! Miễn cho đi đứng bất tiện, sai lầm: bỏ lỡ ngươi sự!"

Hán hảo ý Nhiếp Phong chân thành ghi nhớ, nói với Tần Surong: "Đại sư huynh không cần lo lắng cho ta, nho nhỏ chân thương không lo lắng, thời gian không hơn nhiều, ta đi đâu một bước. Chuyện này ta chờ đợi nhiều năm như vậy, chính là vì ngày hôm nay, cho nên tuyệt đối với không thể có ngộ!"

Nghe Nhiếp Phong lời nói này, Tần Surong trong lòng có nghi hoặc, nhìn hán rồi đi bóng lưng, Tần Surong ở nghĩ thầm: "Đợi nhiều năm như vậy? Chẳng lẽ không là cùng Minh Nguyệt hện hò hành Vu son việc sao? Quên đi, mặc kệ nó! Tối nay ta cùng Đoạn Lăng ước hẹn, Hàng Long thần chân bí tịch rốt cục muốn tới tay, hừ hừ! Lão tử cũng có quyền chương chân tam tuyệt!"

Không lâu lắm, Nhiếp Phong đi tới bên trong trấn xe thủy cư thời gian, đã là gần hoàng hôn, không gặp nửa bóng người.

"Lẽ nào nàng đã đi rồi chưa?" Nhiếp Phong không kìm lòng được như vậy nghĩ đến kết quả như thế, nhất thời trong lòng một trận ngơ ngẩn, vô cùng thất lạc ngồi ở một khối trên đôn đá nghỉ ngơi, tâm trạng quyết định đợi thêm mấy ngày, có thể nàng sẽ trở về tìm hán.

Hện hò thả chim bồ câu, game kết thúc!

Bóng đêm giáng lâm, Tần Surong ngồi ở xe thủy cư thượng du bến tàu nơi, nhìn vô hạn mỹ hảo tà dương cánh sắc, nghĩ thầm không khỏi cảm khái: "Bất tri bất giác, đi tới thế giới này đã mười hai năm, một thân võ công nếu không là lần Kỳ Lân Ti liên lụy, đã sớm đạt tới nhất lưu cảnh giới, đủ để tự vệ!"

"Những năm này cướp đoạt các môn các phái võ công, tất cả đều là quán vỉa hè mặt hàng, cũng là Như Lai Thần Chương hướng về phía cái này danh tiếng mới đi luyện, nhân quả chuyển nghề quyết cùng đầu chuyển tinh di tự, cái này tạm thời xem như là thu hoạch lớn nhất đi! Võ công phương diện đúng là không có gì, chính là phải làm phụ thân thời điểm, hải tử không còn, nếu như bị lão tử tìm ra tên khốn kiếp nào làm rơi mất lão tử ba đời đệ một đứa bé, nhất định để hán (nàng) cầu sinh không thể, muốn chết cũng không thể!"

Lúc này cảm giác có người đứng tới chính mình, theo bản năng liền muốn ra tay phản kích, lại nghe được một cô gái âm thanh nói rằng: "Tướng công, xem ngươi biểu hiện có tức giận về, có hay không bởi vì ngày gần đây đến liên tiếp gặp phải không rõ lai lịch cao thủ cùng Thiên Hạ hội đối nghịch, cho nên mới phải cảm thấy buồn phiền?"

Tần Surong nghe được thanh âm quen thuộc, thủ hạ ngưng tụ nội lực nhất thời tản đi, quay đầu lại nhìn Không Từ khuôn mặt, thấy nàng có một tia lo lắng sắc mặt, đáy lòng chợt nhớ tới Vu Sở Sở đối với hán quan tâm tình, liền đưa tay kéo nàng đến bên người ngồi xuống, gỡ xuống bên hông một khối ngọc bội, đưa cho nàng nói rằng: "Đây là ta còn trẻ thời gian dẫn người diệt một người tên là chim điều hầu phái môn phái, sư phụ niệm tình ta có công, đặc biệt làm riêng khối ngọc này thưởng cho ta. Hôm nay ta giao nó cho ngươi, hi vọng ngươi vững vàng ghi nhớ chúng ta động phòng cái kia một ngày ngươi đối với lời của ta nói!"

Không Từ nghe vậy, không tự kìm hãm được lòng bàn tay run lên, không dám lộ ra sắc mặt khác thường, liền nhận lấy khối này có khắc Tần Surong hai chữ ngọc bội, nói với Tần Surong: "Tướng công nói quá lời, động phòng sự thiếp thân đời này khó quên, chắc chắn nhớ kỹ cái kia ** miên chi ngữ."

"Ngươi nhớ kỹ liền hay, hay, tàu xe Lawton một ngày, ngươi mau trở về nghỉ ngơi đi! Vì phu còn muốn một mình ở đây muốn một số chuyện, liền không cùng các ngươi cùng miên." Tần Surong dứt lời, thu lại khăn khoác lên người áo khoác, mỉm cười đưa nàng rời đi.

Mà Không Từ xin cáo lui sau, đi tới đi tới, đột nhiên nhìn lại nhìn Tần Surong thâm hậu bóng lưng, sắc mặt âm u bi thương, cúi đầu xóa đi khóe mắt không tự kìm hãm được chảy ra nước mắt.

Nàng lúc ngẩng đầu lên, xem Tần Surong trong ánh mắt chỉ có sự thù hận, mang theo này cổ ẩn giấu ở trong lòng nhiều năm sự thù hận xoay người lại khách sạn.

Cũng không lâu lắm, Đoạn Lăng liền chèo thuyền mà tới, từ trên thuyền nhảy một cái mà đến trên bờ, từ trong lồng ngực lấy ra Hàng Long thần chân bí tịch, hai tay trên đất cho Tần Surong, nói rằng: "Kiếm thánh ngày mai đem đến nơi này, Thích Võ Tôn đại khái cũng ở hai ngày này bên trong liền muốn đến, công tử, ngươi vẫn là mau rời đi nơi này đi!"

Tần Surong nghe vậy, một mặt chuyện cười nhìn hán nói rằng: "Yêu a! Từ khi ngươi bâng lên Kiếm thánh này cái bắp đùi, đối với ta đều là gọi thẳng tên huy, không nghĩ tới còn có nghe được ngươi đối với ta dùng tới kính xưng một ngày a! Xem ra ngươi có việc muốn nhờ ta, bằng không, ngươi thái độ là sẽ không như thế khách tức giận!"

Vốn là Đoạn Lăng mấy năm trước đối với ẩn cư nhiều năm Kiếm thánh cũng không có lòng tin gì, nhưng là Thanh Hải Tùng Lâm cái kia tiểu làng chài vùng ngoại ô nhìn thấy Kiếm thánh lần thứ nhất ra tay, Tần Sương nói quả thực không uống.

Kiếm thánh tuy nhưng đã là tuổi thất tuần, nhưng xem ra công lực vẫn không giảm năm đó, vẫn là cùng giang hồ nghe đồn bên trong đại danh đỉnh đỉnh Kiếm thánh không khác nhau chút nào. Lúc trước là tâm có oán khí, trước mắt nhưng đối với Hùng Bá trả thù có hi vọng, lại có chuyện nhờ với Tần Sương, vào giờ phút này, Đoạn Lăng thái độ đối với Tần Sương tự nhiên là 180 độ chuyển biến.

Đoạn Lăng tức thời nịnh nọt nói: "Công tử thực sự là liệu sự như thần, tiểu lăng tử đối với người khâm phục tình như này thâm thúy hồ nước trong veo, một vòng có thể mò đến cùng, con cá lung lạc không đứt a!"

Tiểu lăng tử là Tần Sương đối với Đoạn Lăng hí xưng, bình thường nghe được danh xưng này, hần đều bài làm ra một bộ thối mặt, hiện tại lại chính mình tự xưng lên, hơn nữa còn nịnh hót.

Tần Sương mừng rỡ nở nụ cười, đối với hần nói rằng: "Khà khà! Không nghĩ tới đã lâu không gặp, người nịnh hót công phu rất là tiến bộ a! Có điều, nhân nói ít nói, người có chuyện gì liền nói đi!"

Thấy hần không cho mình sắc mặt xem, Đoạn Lăng liền biết có hi vọng, vội vã thanh kiếm thánh yêu cầu phá hủy Hỏa Lân kiểm sự với hần giảng, còn những chuyện khác tự nhiên là quên đi. Nhưng là hần nhìn thấy Tần Sương trứ trên lông mày, lấy vì chuyện này rất vướng tay chân, hoặc là hết cách rồi, vậy cũng không biết nên làm thế nào mới tốt.

"Thế giới này xảy ra chuyện gì? Nếu như đứt đoạn mất Hỏa Lân kiểm, cái kia Đế Thích Thiên bảy võ Đồ Long đi nơi nào tìm đến bảy chuỗi thần binh lợi khí tới làm loại chuyện đó? Ặc! Ta đều đã quên vài món vũ khí tên gọi là gì, liền ngay cả tham dự chuyện này cái khác mấy tên đều đã quên là ai! Đệt! !" Tần Sương cau mày chính là bởi vì chuyện này, lịch sử tựa hồ biến hóa quá lớn, kế hoạch của hần cũng không đuổi kịp hồ điệp hiệu ứng gây nên biến hóa, thật là phiền phức a!

Tạm thời cũng không nghĩ ra biện pháp thay Đoạn Lăng giải quyết chính vấn đề khó, đúng là có thể kéo dài một hồi, dù sao lịch sử hần là sẽ không xuất hiện biến hóa quá lớn đi!

Kiếm thánh lĩnh ngộ ra hủy thiên diệt địa kiếm hai mươi ba, cũng chính là hần đầu thấp khô tận thời gian, sau đó thừa cơ trở lại thân thể sẽ chết, như vậy, Đoạn Lăng nguy cơ dĩ nhiên là giải quyết. Trước mắt tình thế, Tần Sương thấy thế nào đều không có biện pháp tốt hơn đi giải quyết, chỉ có kéo dài thời gian.

Có ý nghĩ này, Tần Sương liền nói với Đoạn Lăng: "Người Hỏa Lân kiểm ngay ở Lăng Vân Quạt bên trong, người nhiều như vậy năm cũng không không đi tìm, cũng coi như là vận may gây nên đi! Hiện nay bốn công tử không biện pháp gì giải quyết người vấn đề khó, thế nhưng, Kiếm thánh đánh với Hùng Bá một trận sau khi, hần cùng Hùng Bá đều chắc chắn phải chết, đến thời điểm người nguy cơ cũng là tan theo mây khói."

"Chắc chắn phải chết sao?" Đoạn Lăng nghi ngờ nói, tại sao Tần Sương dám cam đoan bọn họ hần phải chết đây!

Chẳng lẽ không là Hùng Bá chết chắc rồi? Mà Kiếm thánh sẽ đoạt Thiên Hạ hội bá nghiệp, chấn chỉnh lại Độc Cô gia cùng vô song thành!

Tần Sương lộ ra hoàn toàn tự tin khí thế cùng hần nói rằng: "Đúng, Kiếm thánh cùng Hùng Bá, hai người bọn họ chắc chắn phải chết, tương lai là chúng ta thiên hạ của người trẻ. Đúng rồi, ta đề người cùng Kiếm thánh kiến nghị kế hoạch chính là gạt bỏ Thiên Hạ hội cánh chim, như vậy, người còn nhớ kỹ ta cùng người giảng quá sao?"

Đề cái này, Đoạn Lăng nói rằng: "Bộ Kinh Vân cùng Nhấp Phong không thể chết được, ta nhớ tới. Nhưng là tại sao Bộ Kinh Vân không thể chết được a! Nhấp Phong cùng ta là thế giao, thân như huynh đệ bạn tốt, hơn nữa làm người nhân nghĩa phóng khoáng, cái này đúng là có thể lý giải, thế nhưng Bộ Kinh Vân giúp Thiên Hạ hội phạm vào đầy rẫy tội, trợ Hùng Bá mở rộng thế lực mà giết người vô số, làm nhiều việc ác, hần làm sao không đáng chết?"

Nói đến Bộ Kinh Vân, Tần Sương nhìn trời thở dài, sẽ cùng Đoạn Lăng giảng: "Hần không chỗ nương tựa, vì báo thù rửa hận, không thích giết chóc thành tính, đề sớm ngày trở thành Hùng Bá phụ tá đắc lực, tiếp cận Hùng Bá đến báo thù. Vậy người nói, dựa theo Nhấp Phong làm như vậy pháp, người cho rằng Bộ Kinh Vân như thế nào mới có thể trở thành là Hùng Bá đệ tử? Như thế nào mới có thể tiếp cận Hùng Bá báo thù?"

Hần lời này liền đề Đoạn Lăng cảm thấy quái dị, Nhấp Phong như vậy nhân nghĩa đại thiện người, nhưng là vì sao lại được Hùng Bá tin cậy, cũng ủy thác trọng trách đây!

"Nhấp Phong hần cùng Bộ Kinh Vân hoàn toàn khác nhau, lại như là các đi cực đoan, vì sao Nhấp Phong nhưng có thể được Hùng Bá lão hồ ly kia tín nhiệm đây!" Đoạn Lăng không đành lòng nghi hoặc, lập tức lập tức nói ra.

Tần Sương xem thường liếc mắt nhìn hần, nghĩ thầm: "Người cho rằng ta sẽ nói cho người biết, Hùng Bá đưa kia là cái phong kiến mê tín cuồng tín đồ sao? Thiệt!"

Có điều, Tần Sương là sẽ không nói như vậy, chỉ là giả vờ thần bí đối với Đoạn Lăng giảng: "Người sau đó sẽ biết, hiện tại làm tốt người phận sự sự là được."

Cách xa ở Thiên Hạ hội đệ nhất thiên hạ lâu bí ẩn địa lao bên trong, đương nhiên, địa lao trải qua một phen bố trí cũng là trở nên phi thường ra dáng, trở nên cùng trang sức xa xỉ xa hoa phòng khách như thế.

Hùng Bá an vị ở Nê Bò Tát đối diện, dự định tối nay xúc đầu gối tường đàm, cảm được soi suốt đêm đều muốn đào móc ra có liên quan với tương lai

của chính mình!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Nê Bồ Tát dao động đại pháp

Chương 68: Nê Bồ Tát dao động đại pháp

Hùng Bá không phí lời, đi thẳng vào vấn đề hỏi hấn: "Thần tương, hiện tại ngươi có thể nói ra mờ ra số mệnh biện pháp đi!"

Ngồi ở đối diện Nê Bồ Tát bình thản mà tỉnh táo làm bầm lâu bầu: "Người xưa nói, trong số mệnh có lúc chung cần có, trong số mệnh không lúc chó cường cầu! Hôm nay ta vốn nên mệnh tao chết kiếp, càng sẽ liên lụy tôn nữ cùng chết, nhưng vì là cầu một đời, càng có cơ hội thuận theo thiên ý, thay trời hành đạo, có thể đây chính là lão hủ một chút hi vọng sống vị trí!"

Trong lời này đầu nói rõ Nê Bồ Tát con đường sinh tử, vốn nên mệnh tuyệt hôm nay, nhưng không ngờ có cơ hội vẫn cứu tính mạng của chính mình.

"Ngươi thiếu giảng phí lời, vội vàng đem liên quan với lão phu tương lai nói ra, quan trọng nhất là như thế nào phá trừ cái kia Phong Vân tai ương!" Hùng Bá khá hơi không kiên nhẫn, nhất thời liền nói quát lớn hấn.

Chờ nhiều năm như vậy, đã sớm chờ buồn bức mất tập trung.

Đề ở trên người phục quốc trọng trách quá nặng, Hùng Bá liền thở ra một hơi thời gian đều không có, tận tâm dùng mệnh đi gây dựng sự nghiệp, chính là vì chờ ra thị trường một ngày kia.

Lúc trước thí sư, cùng đại ca phản bội, còn muốn là sư phụ báo thù, Hùng Bá vẫn luôn muốn diệt trừ cái này ngu muội nhu nhược đại ca. Có điều, hấn từ khi cái kia sau một ngày liền biến mất không còn tăm hơi, sau đó chính mình trở lại Thiên Sơn quê nhà, ở tổ tông từ đường ngẫu động đến quan, được tổ tiên bí mật, từ đó lập chí phục quốc.

Hùng Bá không hổ là một đời nhân vật kiêu hùng, vì đem qua lại tất cả tiêu thanh diệt tích, triệt để trở lại hùng gia trang, ở nguyên chỉ trên thành lập hiện tại Thiên Hạ hội tổng bộ, thiên hạ không người sẽ biết hấn là Chu gia hậu duệ.

Nếu không có Nê Bồ Tát thần coi như, thiên hạ không có người thứ hai sẽ biết Hùng Bá sau lưng bí mật.

"Tần Sương!" Nê Bồ Tát chỉ nói hai chữ này, liền cảm miệng không nói.

"Hấn! Ngươi là nói lão phu đại đệ tử có thể ngăn cản Phong Vân phản công cho ta! Không thể, lúc trước Sương nhi kết hôn thời gian, Phong Vân liền thù khiêu chiến cho hấn, nếu không là hấn ra quái chiêu, mới khả năng thắng hiểm một bậc, hay là nên thất bại!" Hùng Bá hoàn toàn không tin Tần Sương có cái kia năng lực ngăn cản Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong, lúc trước cái kia một hồi luận võ cướp cô dâu việc, nhất thời nhớ tới như rõ ràng trước mắt, hiện tại đã không giống ngày xưa.

Tần Sương võ công bởi vì nghiên cứu không thức, dừng lại không trước, trái lại Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong chung quanh chinh chiến, lâm tràng kinh nghiệm chiến đấu, còn có một thân chiến đấu ý thức đều cao hơn Tần Sương trên mấy lần, há có thể là hai người bọn họ đối thủ?

Việc quan hệ chính mình, Hùng Bá lúc này bằng tình nhân đập tha, bị mờ heo làm tâm trí mê muội, biến choáng váng.

Thế nhưng Hùng Bá cũng coi như là xem xảy ra chuyện gì một mặt, trí kế mạnh hơn, ở tuyệt đối vũ lực trước mặt đều là cận bã, không cách nào ngăn cản!

Đương nhiên, lấy hữu tâm coi như vô tâm thời gian, chỉ bằng vào vũ lực mà không đầu óc, chung quy chạy không thoát bại vong một đường!

Nê Bồ Tát lắc đầu một cái, thân ở hai ngón tay đối với hấn nói rằng: "Ngươi muốn nhằm phương hướng, liền như cùng ngươi nhiều như vậy năm phòng bị Phong Vân như thế, đều là đi nhằm nói. Hiện tại lão hủ cho ngươi chỉ rõ hai cái minh đường, cũng là có hai việc nói rõ với ngươi một, hai, cái kia đều là cùng ngươi có quan hệ sự. Cái kia hai cái minh Lộ lão hủ tạm thời không muốn nhắc tới, đi tới nói một chút liên quan với ngươi tương lai sẽ trải qua sinh tử kiếp sự."

Rốt cục nói tới điểm quan trọng (giọt) lên, Hùng Bá một lòng vui mừng, rửa tai lắng nghe Nê Bồ Tát mở miệng giảng đạo.

Hắn cảm lấy trên bàn trong cái mâm hai khối lão bà bính phóng tới Hùng Bá trước mặt, nói với Hùng Bá: "Sự sống chết của người kiếp có hai lần, một trong số đó chính là Phong Vân tai ương, thứ hai bởi vì thời cơ chưa tới, bởi vậy lão hủ còn xem không hiểu, chỉ biết sinh tử tương là một thanh thiên hạ vô song lợi kiếm, tạm thời mệnh danh là vô song kiếp!"

"Vô song kiếp! Vô song kiếm! Vô song thành! Kiếm thánh?" Hùng Bá miệng lại như súng máy, thỉnh thoảng đột bốc lên bốn tổ từ ngữ, trí lực có vẻ như khôi phục trạng thái bình thường, không, phải nói đột nhiên trí lực quá đồ ngốc, tăng mạnh.

Hắn không nhẫn nại được kích động tâm, đứng lên, đã thấy Nê Bò Tát nhú mày, một mặt không thích chi tương, bỗng nhiên Hùng Bá cảm thấy lúng túng, thật không tiện ngồi xuống, còn đối với Nê Bò Tát làm một cái thủ hiệu mời, đối với hắn nói rằng: "Thần tương, là lão phu thất thố, vạn phần xin lỗi, kính xin thần lân lượt tục nói rõ lợi hại!"

Đèn đuốc quang minh, nhìn hắn có như vậy vẻ lúng túng sắc, Nê Bò Tát khinh bỉ cười cợt, một tay na đi một khối lão bà bính, liền thừa lại khối tiếp theo ở Hùng Bá trước mặt, sau đó chậm rãi nói đến: "Nếu thật sự là như người suy nghĩ đáng đáp kia, lấy kiếm thánh uy danh hiển hách chắc chắn đến đây Thiên Hạ hội dưới khiêu chiến thư, quang minh chính đại giết người, vì đó huynh đệ báo thù. Nếu như thật sự phát sinh, đến thời điểm người tới tìm ta nữa, lúc này đừng không có pháp thuật khác!"

"Ăn nó, không muốn lãng phí!"

Lời ấy tâm ý, đơn giản sáng tỏ, chính là để Hùng Bá đem trước mặt khối này lão bà bính ăn.

Nghe nói lời ấy, Hùng Bá hơi hơi sừng sốt một chút, sau đó liếc mắt nhìn khối này lão bà bính, hí mắt lại nhìn về phía Nê Bò Tát, đối với hắn giảng đạo: "Người không muốn được voi đòi tiên! Đừng tưởng rằng lão phu muốn biết tương lai sẽ được người uy hiếp, lão phu có thừa biện pháp dẫn vật người, để người đem tương lai nói cho ta!"

Nê Bò Tát nghe vậy, thờ ơ không động lòng, chỉ là nói mà không có biểu cảm gì nói: "Năm đó người phải sát thủ tàn sát ta người thân sau khi, lão hủ đã sớm đem sinh tử không để ý. Người lúc này hoặc là ăn nó! Hoặc là liền giết ta! Hai tuyển một, người tuyển đi!"

"Người! ! !" Hùng Bá tức giận, nhiều năm như vậy đều không có ai uy hiếp qua hắn, không nghĩ tới tới nay uy hiếp người khác, nhưng ngược lại bị uy hiếp.

Hay là đây là số mệnh đi!

Bộ mặt tức giận Hùng Bá, bách dưới sự bắt đắc dĩ thân tay cầm lên đặt tại trước mặt lão bà bính, trực tiếp chính là một cái muợn a!

Ai nha! Ta đi, này cơ tình tràn đầy a!

Đã thấy Nê Bò Tát càng làm mặt khác một khối lão bà bính đẩy lên trước mặt hắn, Hùng Bá cái kia khí a, trực tiếp lại là một cái muợn, nhai thời điểm, Nê Bò Tát kinh ngạc nói rằng: "Ta không gọi người ăn a! Người làm sao liền đem nó cho ăn? Lẽ nào người không ăn bữa tối (com tối) sao?"

"Khắc khắc! ! !" Hùng Bá tức thời bị nghẹn, vội vã nắm lên ấm trà, hướng về trong miệng quán nước trà, mới có thể ung dung bị nghẹn yết hầu, được cứu trợ.

"Người dám trêu chọc lão phu! Đừng tưởng rằng lão phu không dám đối với người thế nào?" Hùng Bá nộ mà đập trác đứng lên, muốn đối với Nê Bò Tát tẩy mấy tay chân.

Không ngờ Nê Bò Tát xoay người liền ngã ở trên giường, không mẫn không nhạt địa nói với Hùng Bá: "Tối nay ta buồn ngủ, bang chủ ngày mai lúc này trở lại đi! Không muốn vọng tưởng bước ta mở miệng, bằng không, lão hủ lớn tuổi, có thể sau một khắc liền đem việc trọng yếu quên đi đến không còn một mống, chính người nghĩ kỹ trở lại đi!"

"Người,, người, ta,,, Hừ!" Hắn tức khắc bị tức liền một câu hoàn chỉnh đều không nói ra được, bỗng nhiên nghĩ đến miếu thờ bên trong chưa từng bắt được bé gái, nhất thời độc kế thượng tâm đầu, vẫy vẫy tay áo bào liền rời đi địa lao.

Ở bên ngoài hắn dặn dò thiên trì sát thủ xem chừng Nê Bò Tát, lúc rời đi nghĩ thầm: "Chờ Tần Sương đem cháu gái người trả lại, xem lão phu làm sao báo chế người! Hừ!"

Xe thủy cư bên kia, Nhiếp Phong nằm ở trên nóc nhà, ngắm nhìn bầu trời, khuôn mặt thất lạc, nhìn đáng đáp thoát đần vô vọng a!

Nhiếp Phong trong mắt nhìn cái kia một viên sáng nhất tinh tinh, nói nhỏ địa nói rằng: "Xem ra hôm nay nàng là sẽ không trở về, đều do ta thất ước. Không được, nhiều như vậy năm cũng chờ, mấy ngày nay cũng không chuyện gì, liền vẫn chờ đợi ở đây đi! Hi vọng nàng người giận, sẽ trở về tìm ta!"

Đường xa mà tới một người ảnh, Nhiếp Phong nghe được tiếng bước chân, nhất thời mừng rỡ ngồi dậy đến, định nhãn nhìn tới dĩ nhiên là Tần Sương nhắc theo đèn lồng lại đây, mà nghe hắn nói: "Phong sư đệ, không nghĩ tới người lại vẫn còn ở nơi này, xem ra người sự còn không xong xuôi. Hiện tại ta có việc thương lượng với người, người cũng không cần hạ xuống, ở phía trên nghe là được."

Nhiếp Phong không nói sự làm không xong xuôi, trực tiếp cung nghe Tần Sương việc: "Đại sư huynh mời nói!"

Tần Sương thẳng thắn: "Liên quan với hộ tống Nê Bò Tát sự liền do ta dốc hết sức đảm đương, người coi như không biết chính là. Mặt khác Nê Bò Tát tôn nữ ta nghĩ nhận nàng làm con gái nuôi, gọi là tần vũ mặc, sau khi trở về lại hướng về sư phụ xin chỉ thị đem bản trấn hạnh hoa lâu đóng, mở cho ta một

gian ái tình khách sạn, chờ nàng sau khi lớn lên liền giao cho nàng luôn củi."

Làm một tên chết trung ái tình phẫn, Tần Sương từ Hùng Bá cái kia một thủ Quỷ Hoa điểm huyết thủ pháp được dẫn dắt, thế giới võ hiệp liền khuyết tình ái yêu, đánh đánh giết giết quá hơn nhiều.

Vốn là muốn đem liều trai Nhiếp Tiểu Thiên chuyển tới, có điều, có thể này lại không phải thế giới Tiên Hiệp, hay là thôi đi!

Nghe nói lời này, Nhiếp Phong nhất thời liền bực: "Nê Bồ Tát tôn nữ việc Đại sư huynh làm chủ chính là, thế nhưng, người một mình gánh chịu lần này thất trách trách nhiệm, sư đệ sẽ không đáp ứng. Muốn thừa gánh trách nhiệm, vậy thì hai người đồng thời, như vậy mới sẽ không để cho sư phụ có sai lầm bất công, càng sẽ không để Đại sư huynh một thân một mình bị phạt!"

"Ha ha! Nếu như Nê Bồ Tát kế hoạch chấp hành thuận lợi, Hùng Bá cam lòng phạt ta mới là lạ đây!" Tần Sương trong lòng như vậy nghĩ đến, trên mặt làm bộ rất có Đại sư huynh phạm khư khư cố chấp nói: "Ta là Đại sư huynh, ta quyết định, trừ khi người có thể đánh được ta, bằng không, cứ dựa theo ta nói làm! Người liền không muốn cố chấp, sư phụ tín nhiệm nhất chính là ta, điểm ấy tiểu không sai là tính là gì, sư phụ sẽ không trách cứ cho ta, liền như vậy."

"Đúng rồi, ngày gần đây người phải chú ý an toàn, nhất thiết phải cẩn thận. Nếu là tình huống không đúng, liền mau mau trốn, đừng cậy mạnh, thật nhớ kỹ ta!"

Dứt tiếng, Tần Sương rất mười ba xoay người rời đi, lưu lại rất tiêu sái bóng lưng, không chút nào cho Nhiếp Phong cơ hội phản bác.

Kẻ này đã quên hồ điệp hiệu ứng chuyện này! Càng thêm đã quên không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất ngoại lệ!

Chương 68: Nê Bồ Tát dao động đại pháp

Hùng Bá không phí lời, đi thẳng vào vấn đề hỏi hán: "Thần tương, hiện tại người có thể nói ra mở ra số mệnh biện pháp đi!"

Ngồi ở đối diện Nê Bồ Tát bình thần mà tĩnh táo làm bầm lâu bầu: "Người xưa nói, trong số mệnh có lúc chung cần có, trong số mệnh không lúc chó cường cầu! Hôm nay ta vốn nên mệnh tao chết kiếp, càng sẽ liên lụy tôn nữ cùng chết, nhưng vì là cầu một đời, càng có cơ hội thuận theo thiên ý, thay trời hành đạo, có thể đây chính là lão hủ một chút hi vọng sống vị trí!"

Trong lời này đầu nói rõ Nê Bồ Tát con đường sinh tử, vốn nên mệnh tuyệt hôm nay, nhưng không ngờ có cơ hội vẫn cứu tính mạng của chính mình.

"Người thiếu giảng phí lời, vội vàng đem liên quan với lão phu tương lai nói ra, quan trọng nhất là như thế nào phá trừ cái kia Phong Vân tai ương!" Hùng Bá khá hơi không kiên nhẫn, nhất thời liền nói quát lớn hán.

Chờ nhiều năm như vậy, đã sớm chờ buồn bực mất tập trung.

Đề ở trên người phục quốc trọng trách quá nặng, Hùng Bá liền thở ra một hơi thời gian đều không có, tận tâm dùng mệnh đi gây dựng sự nghiệp, chính là vì chờ ra thị trường một ngày kia.

Lúc trước thí sư, cùng đại ca phản bội, còn muốn là sư phụ báo thù, Hùng Bá vẫn luôn muốn diệt trừ cái này ngu muội nhu nhược đại ca. Có điều, hán từ khi cái kia sau một ngày liền biến mất không còn tăm hơi, sau đó chính mình trở lại Thiên Sơn quê nhà, ở tổ tông từ đường ngẫu động đến quan, được tổ tiên bí mật, từ đó lập chí phục quốc.

Hùng Bá không hổ là một đời nhân vật kiêu hùng, vì đem qua lại tất cả tiêu thanh diệt tích, triệt để trở lại hùng gia trang, ở nguyên chỉ trên thành lập hiện tại Thiên Hạ hội tổng bộ, thiên hạ không người sẽ biết hán là Chu gia hậu duệ.

Nếu không có Nê Bồ Tát thần coi như, thiên hạ không có người thứ hai sẽ biết Hùng Bá sau lưng bí mật.

"Tần Sương!" Nê Bồ Tát chỉ nói hai chữ này, liền cảm miệng không nói.

"Hán! Người là nói lão phu đại đệ tử có thể ngăn cản Phong Vân phản công cho ta! Không thể, lúc trước Sương nhi kết hôn thời gian, Phong Vân liền thủ khiêu chiến cho hán, nếu không là hán ra quái chiêu, mới khả năng thắng hiểm một bậc, hay là nên thất bại!" Hùng Bá hoàn toàn không tin Tần Sương có cái kia năng lực ngăn cản Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong, lúc trước cái kia một hồi luận võ cướp cô dâu việc, nhất thời nhớ tới như rõ ràng trước mắt, hiện tại đã không giống ngày xưa.

Tần Sương võ công bởi vì nghiên cứu không thức, dừng lại không trước, trái lại Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong chung quanh chinh chiến, lâm tràng kinh nghiệm chiến đấu, còn có một thân chiến đấu ý thức đều cao hơn Tần Sương trên mấy lần, há có thể là hai người bọn họ đối thủ?

Việc quan hệ chính mình, Hùng Bá lúc này bằng tình nhân đập tha, bị mờ heo làm tâm trí mê muội, biến choáng váng.

Thế nhưng Hùng Bá cũng coi như là xem xảy ra chuyện gì một mặt, trí kế mạnh hơn, ở tuyệt đối vũ lực trước mặt đều là cận bã, không cách nào ngăn cản!

Đương nhiên, lấy hữu tâm coi như vô tâm thời gian, chỉ bằng vào vũ lực mà không đầu óc, chung quy chạy không thoát bại vong một đường!

Nê Bồ Tát lắc đầu một cái, thân ở hai ngón tay đối với hán nói rằng: "Người muốn nhắm phương hướng, liền như cùng người nhiều như vậy năm phòng bị

Phong Vân như thế, đều là đi nhằm nói. Hiện tại lão hủ cho người chỉ rõ hai cái minh đường, cũng là có hai việc nói rõ với người một, hai, cái kia đều là cùng người có quan hệ sự. Cái kia hai cái minh Lộ lão hủ tạm thời không muốn nhắc tới, đi tới nói một chút liên quan với người tương lai sẽ trải qua sinh tử kiếp sự."

Rốt cục nói tới điểm quan trọng (giọt) lên, Hùng Bá một lòng vui mừng, rửa tai lắng nghe Nê Bò Tát mở miệng giảng đạo.

Hắn cầm lấy trên bàn trong cái mâm hai khối lão bà bính phóng tới Hùng Bá trước mặt, nói với Hùng Bá: "Sự sống chết của người kiếp có hai lần, một trong số đó chính là Phong Vân tai ương, thứ hai bởi vì thời cơ chưa tới, bởi vậy lão hủ còn xem không hiểu, chỉ biết sinh tử tương là một thanh thiên hạ vô song lợi kiếm, tạm thời mệnh danh là vô song kiếp!"

"Vô song kiếp! Vô song kiếm! Vô song thành! Kiếm thánh?" Hùng Bá miệng lại như súng máy, thỉnh thoảng đột bốc lên bốn tổ từ ngữ, trí lực có vẻ như khôi phục trạng thái bình thường, không, phải nói đột nhiên trí lực quá đồ ngốc, tăng mạnh.

Hắn không nhẫn nại được kích động tâm, đứng lên, đã thấy Nê Bò Tát nhú mày, một mặt không thích chi tượng, bỗng nhiên Hùng Bá cảm thấy lúng túng, thật không tiện ngồi xuống, còn đối với Nê Bò Tát làm một cái thủ hiệu mời, đối với hắn nói rằng: "Thần tương, là lão phu thất thố, vạn phần xin lỗi, kính xin thần lần lượt tục nói rõ lợi hại!"

Đèn đuốc quang minh, nhìn hắn có như vậy vẻ lúng túng sắc, Nê Bò Tát khinh bỉ cười cợt, một tay ra đi một khối lão bà bính, liền thừa lại khối tiếp theo ở Hùng Bá trước mặt, sau đó chậm rãi nói đến: "Nếu thật sự là như người suy nghĩ đáng đáp kia, lấy kiếm thánh uy danh hiển hách chắc chắn đến đây Thiên Hạ hội dưới khiêu chiến thư, quang minh chính đại giết người, vì đó huynh đệ báo thù. Nếu như thật sự phát sinh, đến thời điểm người tới tìm ta nữa, lúc này đừng không có pháp thuật khác!"

"Ăn nó, không muốn lãng phí!"

Lời ấy tâm ý, đơn giản sáng tỏ, chính là để Hùng Bá đem trước mặt khối này lão bà bính ăn.

Nghe nói lời ấy, Hùng Bá hơi hơi sững sốt một chút, sau đó liếc mắt nhìn khối này lão bà bính, hí mắt lại nhìn về phía Nê Bò Tát, đối với hắn giảng đạo: "Người không muốn được voi đòi tiên! Đừng tưởng rằng lão phu muốn biết tương lai sẽ được người uy hiếp, lão phu có thừa biện pháp dẫn vật người, để người đem tương lai nói cho ta!"

Nê Bò Tát nghe vậy, thờ ơ không động lòng, chỉ là nói mà không có biểu cảm gì nói: "Năm đó người phải sát thủ tàn sát ta người thân sau khi, lão hủ đã sớm đem sinh tử không để ý. Người lúc này hoặc là ăn nó! Hoặc là liền giết ta! Hai tuyển một, người tuyển đi!"

"Người! ! !" Hùng Bá tức giận, nhiều năm như vậy đều không có ai uy hiếp qua hắn, không nghĩ tới tới nay uy hiếp người khác, nhưng ngược lại bị uy hiếp.

Hay là đây là số mệnh đi!

Bộ mặt tức giận Hùng Bá, bách dưới sự bắt đắc dĩ thân tay cầm lên đặt tại trước mặt lão bà bính, trực tiếp chính là một cái nuốt a!

Ai nha! Ta đi, này cơ tình trần đây a!

Đã thấy Nê Bò Tát càng làm mặt khác một khối lão bà bính đẩy lên trước mặt hắn, Hùng Bá cái kia khí a, trực tiếp lại là một cái nuốt, nhai thời điểm, Nê Bò Tát kinh ngạc nói rằng: "Ta không gọi người ăn a! Người làm sao liền đem nó cho ăn? Lẽ nào người không ăn bữa tối (com tối) sao?"

"Khắc khắc! ! !" Hùng Bá tức thời bị nghẹn, vội vã nắm lên ấm trà, hướng về trong miệng quán nước trà, mới có thể ung dung bị nghẹn yết hầu, được cứu trợ.

"Người dám trêu chọc lão phu! Đừng tưởng rằng lão phu không dám đối với người thế nào?" Hùng Bá nộ mà đập trác đứng lên, muốn đối với Nê Bò Tát tấy máu tay chân.

Không ngờ Nê Bò Tát xoay người liền ngã ở trên giường, không nặn không nhặt địa nói với Hùng Bá: "Tối nay ta buồn ngủ, bang chủ ngày mai lúc này trở lại đi! Không muốn vọng tưởng buộc ta mở miệng, bằng không, lão hủ lớn tuổi, có thể sau một khắc liền đem việc trọng yếu quên đi đến không còn một mống, chính người nghĩ kỹ trở lại đi!"

"Người,,, người, ta,,,, Hừ!" Hắn tức khắc bị tức liền một câu hoàn chỉnh đều không nói ra được, bỗng nhiên nghĩ đến miếu thờ bên trong chưa từng bắt được bé gái, nhất thời độc kế thượng tâm đầu, vẫy vẫy tay áo bảo liền rời đi địa lao.

Ở bên ngoài hắn dặn dò thiên trì sát thủ xem chừng Nê Bò Tát, lúc rời đi nghĩ thầm: "Chờ Tàn Sương đem cháu gái người trả lại, xem lão phu làm sao báo chế người! Hừ!"

Xe thủy cư bên kia, Nhiếp Phong nằm ở trên nóc nhà, ngắm nhìn bầu trời, khuôn mặt thất lạc, nhìn đáng đáp thoát đần vô vọng a!

Nhiếp Phong trong mắt nhìn cái kia một viên sáng nhất tinh tinh, nói nhỏ địa nói rằng: "Xem ra hôm nay nàng là sẽ không trở về, đều do ta thất ước. Không được, nhiều như vậy năm cũng chờ, mấy ngày nay cũng không chuyện gì, liền vẫn chờ đợi ở đây đi! Hi vọng nàng người giận, sẽ trở về tìm ta!"

Đường xa mà tới một người ảnh, Nhiếp Phong nghe được tiếng bước chân, nhất thời mừng rỡ ngồi dậy đến, định nhìn nhìn tới dĩ nhiên là Tàn Sương nhắc theo đèn lồng lại đây, mà nghe hắn nói: "Phong sư đệ, không nghĩ tới người lại vẫn còn ở nơi này, xem ra người sự còn không xong xuôi. Hiện tại ta có

việc thương lượng với người, người cũng không cần hạ xuống, ở phía trên nghe là được."

Nhiếp Phong không nói sự làm không xong xuôi, trực tiếp cung nghe Tần Sương việc: "Đại sư huynh mời nói!"

Tần Sương thẳng thắn: "Liên quan với hộ tống Nê Bồ Tát sự liền do ta dốc hết sức đảm đương, người coi như không biết chính là. Mặt khác Nê Bồ Tát tôn nữ ta nghĩ nhận nàng làm con gái nuôi, gọi là tần vũ mặc, sau khi trở về lại hướng về sư phụ xin chỉ thị đem bản thân hạnh hoa lâu đóng, mở cho ta một gian ái tình khách sạn, chờ nàng sau khi lớn lên liền giao cho nàng luôn củi."

Làm một tên chết trung ái tình phần, Tần Sương từ Hùng Bá cái kia một thủ Quỷ Hoa điểm huyết thủ pháp được dẫn dắt, thế giới võ hiệp liền khuyết tình tình ái yêu, đánh đánh giết giết quá hơn nhiều.

Vốn là muốn đem liều trai Nhiếp Tiểu Thiên chuyển tới, có điều, có thể này lại không phải thế giới Tiên Hiệp, hay là thôi đi!

Nghe nói lời này, Nhiếp Phong nhất thời liền bực: "Nê Bồ Tát tôn nữ việc Đại sư huynh làm chủ chính là, thế nhưng, người một mình gánh chịu lần này thất trách trách nhiệm, sư đệ sẽ không đáp ứng. Muốn thừa gánh trách nhiệm, vậy thì hai người đồng thời, như vậy mới sẽ không để cho sư phụ có sai lầm bất công, càng sẽ không để Đại sư huynh một thân một mình bị phạt!"

"Ha ha! Nếu như Nê Bồ Tát kế hoạch chấp hành thuận lợi, Hùng Bá cam lòng phạt ta mới là lạ đây!" Tần Sương trong lòng như vậy nghĩ đến, trên mặt làm bộ rất có Đại sư huynh phạm khư khư cố chấp nói: "Ta là Đại sư huynh, ta quyết định, trừ khi người có thể đánh được ta, bằng không, cứ dựa theo ta nói làm! Người liền không muốn cố chấp, sư phụ tín nhiệm nhất chính là ta, điểm ấy tiểu không sai là tính là gì, sư phụ sẽ không trách cứ cho ta, liền như vậy."

"Đúng rồi, ngày gần đây người phải chú ý an toàn, nhất thiết phải cẩn thận. Nếu là tình huống không đúng, liền mau mau trốn, đừng cậy mạnh, thật nhớ kỹ ta!"

Dứt tiếng, Tần Sương rất mười ba xoay người rời đi, lưu lại rất tiêu sái bóng lưng, không chút nào cho Nhiếp Phong cơ hội phản bác.

Kẻ này đã quên hồ điệp hiệu ứng chuyện này! Càng thêm đã quên không sợ nhất vạn, chỉ sợ nhất ngoại lệ!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Con gái nuôi Tần Vũ Mặc

Chương 69: Con gái nuôi Tần Vũ Mặc

Tần Sương nói làm liền làm, sáng sớm hôm sau, khách sạn trong Nhà các ăn xong điểm tâm, tiện lợi diện cùng với các nàng nhắc lên một mình gánh chịu thất lạc Nê Bồ Tát chuyện này.

Khổng Từ có nghi hoặc trong lòng, Vu Sở Sở nhưng là đạo hán có tình có nghĩa, mặc kệ nghĩ như thế nào, cũng thay đổi không được Tần Sương quyết tâm, bởi vậy hai nữ cũng sẽ không mở miệng khuyên bảo.

Mặt khác Tần Sương lại cùng với các nàng nhắc lên thu tiểu Mẫn vì là con gái nuôi sự tình, đối với việc này, Khổng Từ cũng không cảm thấy kỳ quái. Lúc trước hán nghe được chính mình phải làm cha tin tức, mừng rỡ như điên, mỗi ngày mang theo khuôn mặt tươi cười đối với người, liền ngay cả mỗi ngày cố định luyện võ thời gian đều đã quên, liền cố chăm nom Vu Sở Sở.

Lúc đó Khổng Từ còn lòng sinh đồ kị, vì thế ghen.

Thế nhưng nàng biết tại sao mình nhiều như vậy năm đều không có mang thai nguyên nhân, xét đến cùng vẫn là chính mình sai, vì vậy cũng không dám ở Tần Sương trước mặt biểu lộ ghen tuông.

Vu Sở Sở tâm địa thiện lương, mang thai trong lúc còn gọi Tần Sương hay đi bồi bồi Khổng Từ, không muốn lo lắng nàng.

Chỉ là Tần Sương đối với này quyền làm tã nhĩ tiến vào, tai phải ra, không coi là chuyện to tát. Sau đó bị Hùng Bá buộc cút về xử lý bang hội sự vật, lại muốn buộc hán nhanh lên một chút đem không thức nghiên cứu đi ra, bởi vậy liền không bao lâu bồi tiếp Vu Sở Sở.

Sau đó phát sinh sinh non sự kiện, để Tần Sương hối hận không kịp, tựa như phát điên đến muốn điều tra ra đến cùng xảy ra chuyện gì!

Đối với trong bang đại phu theo như lời nói, cái gì thể chất nhỏ yếu, ngẫu cảm Phong Hàn, một bệnh bên dưới dẫn đến thai nhi bất ổn, liền như vậy sinh non. Nay chỉ do phí lời, Tàn Surong hoàn toàn không tin loại này nói hươu nói vượn lý do, còn cố ý giết gà dọa khỉ, ép hỏi mấy vị khác đại phu, để bọn họ nói ra chân tướng, thế nhưng bọn họ nhất trí đều là nhận vì là lý do này mới dẫn đến thai nhi khó giữ được.

Hắn vốn định toàn bộ giết sạch sành sanh, nhưng là bị Hùng Bá ngăn lại, nói đây là ý trời, để hắn không muốn làm bừa loạn phát tỳ khí, mới bảo vệ còn lại mấy cái đại phu mạng nhỏ.

Hiện tại gặp gỡ chuyện như vậy, Nê Bồ Tát lại như vậy nói, mà Nê Bồ Tát bị người mặc áo đen bắt đi, tính mạng đáng lo, do đó đưa ra chuyện như vậy, Không Từ liền biết thời biết thế nói rằng: "Tướng công, ta đồng ý thu dưỡng tiểu Mẫn, mà tương lai sở Sở muội muội liền thu dưỡng Nê Bồ Tát nói cái kia một đứa bé. Bây giờ tình huống như vậy bên dưới, tiểu Mẫn liền vào ta này phòng, tương lai đứa trẻ kia kể vào muội muội cái kia phòng, ý của ngươi như thế nào?"

Tàn Surong không biết Không Từ này đánh chính là ý định gì, hơn nữa việc quan hệ tương lai mình mạng lưới tình báo, muốn mở miệng từ chối nàng.

Chỉ có điều, Vu Sở Sở nhưng cướp mở miệng trước: "Lão công, ta cảm thấy có thể, liền để từ từ làm thiệp mẫn nghĩa mẫn, ta làm thiệp nương là được."

Tiểu Mẫn tựa hồ đối với Không Từ so với càng có hảo cảm, thấy Vu Sở Sở nói như vậy, nàng liền đánh rần theo cơn trên, lập tức là được lễ mở miệng hô: "Tiểu Mẫn bái kiến mẫu thân, tiểu nương, cha, vạn phúc an khang!"

Nghe xong tiểu hài từ lời nói, Tàn Surong thở dài một hơi, coi như thôi, thế nhưng vượt tiểu Mẫn đầu nói rằng: "Các người ở ta đây là không to nhỏ, như thế đều là thế từ ta, nhớ kỹ. Tiểu Mẫn, còn có người, kể từ hôm nay liền gọi Tàn Vũ Mặc, theo họ ta tần, hôm nay phương xa mây đen tề nguyệt, nhìn đáng đáp giống như là muốn trời mưa đáng về, liền lấy vũ tự, mà ngày này hắc như mực nước, cái cuối cùng tự chính là mặc. Người xưng hô nàng vì là mẫu thân, mà nàng liền gọi mẫu thân, không cái gì tiểu nương, hiểu không?"

"Ừm! Ta đã hiểu." Tàn Vũ Mặc ngoan ngoãn địa gật gù, quay đầu liền nói với Vu Sở Sở: "Sở Sở tỷ tỷ, không, mẫu thân, xin lỗi, tiểu mặc nhất thời nói sai, kính xin mẫu thân thứ lỗi."

Vu Sở Sở nhìn ra được tiểu mặc có như thế trưởng thành sớm tâm tính, so với bình thường đứa nhỏ hiểu chuyện nhiều lắm, không khỏi lại ái tâm tràn lan, ôn hòa địa nói với nàng: "Tiểu mặc, không có chuyện gì, mẫu thân không ngại, người là chúng ta tiểu bảo bối, thương người còn đến không kịp đây!"

Trước mắt đã thành kết nghĩa, Tàn Surong đứng là có chút ngạc nhiên tại sao Tàn Vũ Mặc quá sau một đêm, nàng dĩ nhiên không khóc không nháo, đối với này nhận thân thích cũng không có một chút nào từ chối, trái lại liền như thế thuận theo đề nghị của Tàn Surong.

"Sở Sở, người phòng hảo hạng thu dọn đồ đạc, chúng ta chuẩn bị xuất phát trở lại Thiên Hạ hội." Tàn Surong để Vu Sở Sở trở về phòng thu dọn đồ đạc, chuyển khẩu lại nói với Không Từ: "Từ, người, người là quyết định lưu lại chăm nom Phong sư đệ, vẫn là theo chúng ta đồng thời trở lại?"

"Các người đi đầu một bước đi! Ta lưu lại chăm nom Phong sư đệ, hắn thương còn chưa khỏe, nếu như có nhu cầu gì hỗ trợ, ta cũng thật giúp hắn một điểm! Ta vậy thì đi cho các người gọi một chiếc xe ngựa, các người thu thập xong sau khi ngay ở cửa hơi hơi chờ một chút." Không Từ sau khi nói xong, xoa bóp Tàn Vũ Mặc béo mập ngọc trác tự đến đáng yêu khuôn mặt nhỏ bé, liền đi ra ngoài.

Vu Sở Sở nghe được Tàn Surong đối với Không Từ xưng hô có thay đổi, trong lòng rất hài lòng, lưu lại Tàn Vũ Mặc cùng Tàn Surong một chỗ, chính mình đi gian phòng thu thập bao quần áo.

Nhìn các nàng mỗi một người đều đi rồi, Tàn Surong lại đối với ở ăn ăn uống uống Tàn Vũ Mặc hỏi: "Vũ mặc, nói cho cha, thu người vì là con gái nuôi, người vì sao lại không từ chối đây! Bình thường đứa nhỏ đều sẽ nhớ nhung thân nhân của chính mình mà từ chối đi làm người khác hai nữ. Huống hồ gia gia người bị người bắt đi, hôm qua người còn khóc khóc nháo nháo động đến, hôm nay làm sao liền không khóc cũng không náo loạn đây!"

Nếu như Tàn Vũ Mặc không cho ra một giải thích hợp lý, Tàn Surong nhất định cho rằng Không Từ đang giờ trò quỷ.

Tàn Vũ Mặc thả tay xuống bên trong cầm đùi gà, thịt đỏ đỏ đáng yêu chết rồi, nàng có nề nếp địa đối với Tàn Surong giảng đạo: "Cha, gia gia nói rồi, nếu như hắn bị người bắt đi, lưu lại ta một người sẽ lẻ loi hiu quạnh, không ai thương ta, cũng không nhân ái ta. Nếu như người thu ta làm con gái nuôi, gia gia nói liền nhận đi! Gia gia còn nói đây là đối với ta tốt nhất, nếu là gia gia không về được, ít nhất còn có người tốt với ta, gia gia cũng yên lòng."

Nói đến đây, Tàn Vũ Mặc nước mắt không nhịn được chảy ra, miệng co giật không ngớt, mũi cũng là như vậy, xem ra nàng nhịn được rất thống khổ, đến giờ phút này rốt cục vẫn là không nhịn được bạo phát.

Tàn Surong vội vã ôm lấy nàng, nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng nàng, an ủi nàng nói rằng: "Vũ mặc ngoan, đừng khóc, không phải vậy người hai vị kia mẫu thân nhìn thấy, còn tưởng rằng cha bắt nạt người đây! Gia gia người sẽ không có chuyện gì, cha cam đoan với người, nhất định sẽ cứu lại gia gia người, đến thời điểm chúng ta toàn gia đoàn tụ, mỹ mãn."

Nàng vẫn là thu lại không được nước mắt, nãi đến tận Vu Sở Sở sau khi trở lại, hảo ngôn hảo ngữ khuyên nàng, mới không khóc.

Bên kia Không Từ cũng tìm về xe ngựa, bắt chuyện bọn họ xuống lầu, lúc này mới mang theo Tàn Vũ Mặc cùng trở lại Thiên Hạ hội.

Đến cuối cùng Không Từ cũng không có thay đổi chủ ý, Tàn Surong đối với này thật là thất vọng, đối với Không Từ cũng không ôm bất cứ hy vọng nào.

Lưu lại Không Từ, đối với Tàn Surong bỗng nhiên trong lúc đó không liền tên mang tính gọi nàng, nàng không để ý chút nào những này, cả viên tâm đều

bay về phía Nhiếp Phong. Đối với Tần Sương cái này giữ lấy thân thể mình, cũng không có được tâm địa của chính mình nam nhân, nàng chỉ có sự thù hận, hoàn toàn không có yêu thương.

Khi còn bé mặc dù đối với chính mình nhiều giống như chăm sóc, có thể Khổng Từ đối với Tần Sương chỉ có tình huynh muội, còn Bộ Kinh Vân vẻ vẻ là đồng tình hân, muốn cho Bộ Kinh Vân hài lòng một ít mới với hân kết bạn, duy nhất yêu thích người chính là Nhiếp Phong.

Không đề cập tới những này, mà xem Nhiếp Phong bên kia, trải qua một ngày đêm công phu, hân cũng cuối cùng đem chân thương điều trị thất thất bát bát.

Lúc trước bị Hùng Bá điểm huyết thủ pháp làm thương kinh mạch, hiện tại trong huyết mạch tự huyết đều bị nội lực toàn bộ xông ra, kinh mạch thông, đi đứng cũng lưu loát hơn nhiều. Giờ khắc này Nhiếp Phong chính đang chấn chỉnh lại hùng phong, canh chừng thân chân tỏ ra uy thế hùng lực, thuận tiện kiểm điểm một hồi chính mình chỗ thiếu sót.

Đang truy đuổi Tần Sương bọn họ thời điểm, dọc đường Nhiếp Phong thông qua một chỉ trải qua đặc biệt huấn luyện đến truyền tin liên lạc được một phong thư, trong thư là nói như vậy: "Phong, lâu không gửi thư, người là có hay không mong nhớ ta! Chúng ta thông tin nhiều năm, nhưng tiếc nuôi duyên phận chưa tới, chưa từng thấy mặt. Lần này lời truyền miệng biết người sẽ con đường Thiên Tuyền trấn, ta cũng có việc đi ngang qua Thiên Tuyền trấn, người như muốn chứng kiến ta bộ mặt thật, sau ba ngày giờ Thân bốn khắc (bốn điểm: bốn giờ toàn bộ) hẹn ước ở Thiên Tuyền trấn xe tự cưỡi, ta sẽ ở này lưu lại chốc lát. Mong!"

Hôm qua Nhiếp Phong lúc đến nơi này, đã là gần như tịch thực (đúng năm giờ).

Nhiếp Phong không thể nhìn thấy người yêu, đối với này canh cánh trong lòng, cực kỳ tiếc nuối.

Có điều, hân một bên chờ đợi, chờ mong người yêu quay đầu lại tới gặp hân, cũng một bên tìm việc tới làm, cân nhắc làm sao bù đắp chính mình vô công không đủ.

Cái kia một hồi đối địch, chính mình cùng Đại sư huynh đều bị người mặc áo đen một chiêu đánh bại, nhưng cũng cho mình rất lớn dẫn dắt. Chân dài, thể nhưng cận chiến thì có điểm khó tránh khỏi sẽ lộ ra trống rỗng, phải nghĩ biện pháp bỏ tức điểm này lỗ thủng.

Tam tuyệt vô công thiên sương quyền khí thể hung mãnh, Bài Văn Chương quý dị khó lường, Phong Thần chân thẳng thần thoải mái, mỗi người có chỗ bất đồng. Nếu là ba hợp một thân một người, đúng là không có gì, có thể tách ra sau khi, liên đại gặp khó xử. Nếu không thì, Phong Thần chân không thích hợp, còn có thể lấy Bài Văn Chương ứng phó, dùng lại ra thiên sương quyền đến thừa cơ chấm dứt đối thủ.

Nhiếp Phong nhớ tới dĩ vãng cùng Tần Sương đôi luyện thời điểm, nghĩ thầm: "Đại sư huynh đã từng nói Phong Thần chân ra chiêu thời gian không gian quá lớn, đây là sơ hở trí mạng, kiến nghị ta tạm thời lấy tốc độ để đền bù khuyết điểm này. Mặt khác chăm chỉ khổ luyện gia truyền đao pháp, lấy gia truyền đao pháp bổ sung gần người triển đấu không đủ. Thể nhưng tuyệt âm đao chưa từng tìm trở về, ta liền sơ sẩy đao pháp phương diện tu luyện, có thể bây giờ là lại nhất gia truyền đao pháp thời khắc đến, ta phải thử một chút xem có thể hay không quán gia truyền đao pháp hòa vào Phong Thần chân pháp bên trong!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Nay mộng không phải đối phương mộng

Chương 70: Nay mộng không phải đối phương mộng

Nhiếp gia gia truyền đao pháp tên là Ngao Hân Lục Quyết, tổng cộng là sáu chiêu, phân biệt là Kinh Hân Nhất Miết, Bãng Phong Tam Xích, Tuyệt Trung Hồng Hạnh, Đào Chi Yêu Yêu, Đạp Tuyệt Tầm Mai cùng Lãnh Nhận Bãng Tầm.

Có điều, Ngao Hân Lục Quyết chiêu thứ sáu nhưng không có truyền thừa xuống, đến gia gia hân bối liền không còn, cũng không kịp toàn bộ truyền cho hân cha. Nhiếp Nhân Vương cũng chỉ là học năm chiêu, chiêu thứ sáu ở gia gia hân trước khi chết lấy phế nhân thân thể giáo sư quá một lần, nhưng cũng không thể lĩnh hội, bởi vậy thất truyền.

Mặt khác Tuyệt Trung Hồng Hạnh bị cha hân Nhiếp Nhân Vương sửa chữa một lần, đổi thành "hồng hạnh xuất tường" (ngoại tình), cho rằng hân mẹ theo người chạy, bởi vì mới có này tân chiêu.

"Chân khiển đao chiêu! Ngắm có ý đao kính! Lưỡi đao đến! Tan vàng nát đá! !" Nhiếp Phong ra chân như múa đao, một chân đạp đất, kinh lực bắn ra bốn phía.

Nhìn thấy nát địa hồ nhỏ, Nhiếp Phong lắc lắc đầu, thầm nói: "Nội lực bắn ra, nhưng không thể ngưng vì là đao nhọn, hơn nữa hai chân xê dịch trong lúc đó, xa rất không giống múa đao như vậy tùy tâm như thường, có lưu lại khe hở kẽ hở cũng quá hơn nhiều."

Lúc này hắn nhớ tới một lần ngẫu nhiên gặp Tần Surong ở giữa hồ tiểu Trúc mặt sau luyện võ, hắn ở lấy khinh công thân pháp đến rèn luyện nội lực, Tần Surong đối với hắn cũng không bảo lưu, nói hắn lấy khinh công thân pháp cấu tứ tu luyện nội lực phương pháp tổng cộng chia làm vì là ba cái giai đoạn.

Giai đoạn thứ nhất: Đạp Thủy Hành, như giẫm trên đất bằng, Vô Phong dậy sóng long hấp thủy!

Giai đoạn thứ hai: Đạp thụ hành, Càn Khôn Na Di, không thấy hình bóng trong gió thần!

Giai đoạn thứ ba: Đạp cương quyết, nội phong rít gào, nhẹ như mây gió ta làm đầu!

Một, hai giai đoạn đúng là có thể trên thực tế tiến hành tu luyện, nhưng giai đoạn thứ ba xem như là một không tưởng, tương đối khó có thể thực hiện. Như muốn nắm giữ giai đoạn thứ ba, nội lực nhất định phải siêu nhất lưu mạnh mẽ, hơn nữa với nội lực không chế trình độ vượt xa người thường, khiến nội lực như thôn kinh bình thường đánh văng ra ngoài, ở lòng bàn chân bỗng dựng tạo thành con lốc hiện tượng, mượn người như thể tạo sức mạnh tự nhiên mà bỗng dựng phi độ.

Đơn giản tới nói, loại thứ ba giai đoạn chính là nguyệt bộ, Hải Quân lục thức một trong!

Ngoài ra còn có lấy nội lực đến không chế hỏa diễm, hoặc lớn hoặc nhỏ, thích làm gì thì làm đi đáp nặn hỏa diễm hình dạng là loại huấn luyện này phương pháp cảnh giới tối cao.

Nhiếp Phong xếp bằng trên mặt đất, bắt đầu điều tức, vận chuyển chu thiên, khôi phục nội lực, nghĩ thầm: "Đại sư huynh đã nói, chỉ cần tìm đúng rồi nỗ lực phương hướng, nhất định có thể cần có thể bù chuyết! Đáng tiếc lúc trước đối với Đại sư huynh động tác này hoàn toàn là đang nói đùa, hoàn toàn không coi là việc to tát, chỉ cảm thấy đạp thụ hành phương pháp có lợi cho luyện tập khinh công, mà đối với nội lực nhưng qua loa đại khái."

"Bây giờ nhìn lại, Đại sư huynh là đúng! Vân sư huynh đến Đại sư huynh đề điểm, ở thác nước dưới tu tâm dưỡng tính, bây giờ hắn nên vượt xa cho ta đi!"

Tâm tư đã điều trị xong xuôi, Nhiếp Phong mở hai mắt ra, mục ngày rậm ra phương hướng, nhưng được niềm vui bất ngờ.

Hắn nhìn thấy xe thủy cư trên cầu dĩ nhiên xuất hiện một đạo xinh đẹp thiên ảnh, là như vậy thướt tha lôi kéo người ta, lờng trước tất là một cô gái.

"Ừm! Lẽ nào là nàng đến rồi?" Nhiếp Phong chỉ một thoáng liền nghĩ như vậy, nhất thời tâm tình rộng rãi, liền vội vàng đứng lên chạy tới trên cầu.

Khi hắn đi tới trên cầu, muốn tiến lên cùng cô gái kia tiếp lời, đã thấy tên kia mỹ nữ tựa hồ bị kinh sợ, lập tức rút kiếm đối mặt, cũng nói quát hỏi: "Người muốn làm gì? Vì sao trở ngại bốn cô nương đường đi!"

Nhiếp Phong không khỏi lùi về sau một bước, hướng về nàng ôm quyền nói xin lỗi: "Cô nương chớ kinh hoàng, tại hạ Nhiếp Phong, ta khả năng nhận lầm người. Vừa nãy cho rằng cô nương là ở vị kế tiếp đến hẹn bằng hữu, tạm thời liệu lĩnh cản đường, kính xin cô nương chớ trách!"

"Ồ! Không có chuyện gì." Mỹ nữ hồ hững ứng phó hắn, thanh kiếm thu hồi vào kiếm bên trong, nhưng mà trong lòng nàng vẫn đang suy nghĩ: "Nguyên lai hắn là phong! Nhiều năm không thấy, không nghĩ tới càng là cao to tuấn tú rất nhiều, chẳng trách đầu tiên nhìn không nhận ra!"

Giờ khắc này tiểu lòng dạ nữ nhân như lặc ở tìm đập thành thạch, nhưng nàng vẫn là làm bộ rất bình tĩnh đáng vẻ, nhưng là khi nàng nhìn về phía Nhiếp Phong hai mắt lúc, đối phương nhưng cũng ở nhìn nàng, nhất thời không dám nhìn nữa, vội vã dời đi tầm mắt, vội vội vàng vàng từ bên đi ngang qua.

Đi qua Nhiếp Phong bên người lúc, có chút do dự ngấm hắn một chút, thế nhưng mỹ nữ vẫn là không dám nói chuyện cùng hắn, đi xuống kiều lúc cầm kiếm tay tựa hồ dùng sức quá mức, mu bàn tay gân xanh đều nhô ra.

Nhiếp Phong kỳ thực cũng ngấm nàng một chút, đáy lòng đang suy nghĩ: "Nàng thật sự không phải là mộng sao? Nhưng vì sao cùng ta suy nghĩ trong lòng mộng hầu như giống như đúc? Lẽ nào là ta nghĩ quá nhiều sao?"

Mất thấy mỹ nữ rời đi, Nhiếp Phong tâm tình lại rơi xuống đáy vực, cô đơn tình hiển lộ hết trên mặt.

Hồi tưởng năm năm trước, chính mình lâm thời vắng mệnh, Hùng Bá đề đi hắn thủy bạc Lương Sơn đánh lên một tên cao thủ, tên kia cao thủ khinh công cao siêu, có thể vì là hiện nay vô lâm ngũ nhanh một trong. Đệ nhất tự nhiên là Hùng Bá, đệ nhị là Phụng Vũ tên bắn nhanh, đệ tam là Nhiếp Phong nhanh chân, đệ tứ là khoáy ý lão tổ khoáy kiếm, đệ ngũ chính là cái này Nhiếp Phong muốn đánh lên cao thủ, Kim Thái Bảo, bí danh thần hành Thái bảo!

Kim Thái Bảo là trên giang hồ tân quái khởi Lương Sơn bọn giặc đứng đầu, mấy ngày bên trong liên tục đi ngàn dặm đường mà không mệt, cổ nhân xưng thần hành Thái bảo.

Lần đó bởi vì hắn giết Hùng Bá phải đi mời chào hắn sứ giả, Hùng Bá vì đó tức giận, vì vậy phái Nhiếp Phong đi lấy người khác đầu tới gặp. Chỉ có điều, Kim Thái Bảo thực tại giáo hoạt, năm đó Nhiếp Phong cũng còn có chút nộ, đánh lên thất bại, bị dẫn đến một mảnh hiểm ác đất lở vách núi cheo leo chỗ đây xuống.

Nơi đó thường thường xảy ra tai nạn xe cộ, thương nhân chỉ dám ban ngày chậm rãi quá khứ, cái kia một ngày vừa vặn lại là buổi tối, ánh trăng tối tăm,

bởi vậy Nhiếp Phong liền Kim Thái Bảo nói.

Hắn hôn mê cả một đêm, ngày kế tiếp lại nhưng phát hiện mình đang ở một gian mao lư bên trong, còn nằm ở trên giường, hơn nữa vết thương trên người bị người tử mi liệu lý quá. Nhiếp Phong từ quan sát kỹ thương thế của chính mình, một cái ngắt đi đứng bị người bỏ xương trở lại, sau lưng để cây cối trọng thương đã trải qua băng bó, còn phục rồi trị liệu nội thương thuốc kim sang, một thân thương tốt tất thất bát bát, có thể thấy được liệu hiệu rất tốt.

Hắn muốn cảm tạ ân nhân cứu mạng, nhưng trần trọc không gặp ân nhân cứu mạng ở nơi nào, sau đó mới chú ý tới đầu giường bên gối thả một thanh cực phẩm quạt giấy cùng một phong thư.

Quạt giấy chỉ coi là thật là cực phẩm bên trong cực phẩm, bong bóng không nát, hóa thiêu khó hủy, làm phiền cốt mộc mảnh cũng bách chiết không buông tha, tính dai mười phần. Mở ra xem, chỉ thấy một góc lạc viết một chữ, chữ viết xinh đẹp tư mị, có thể nhìn ra được là một cô gái viết.

Thư nội dung bức thư cũng chứng thực điểm này, mặt trên như vậy viết: "Hải thuốc lúc thỉnh thoảng thấy người hôn mê ở địa, gia mẫu câu cửa miệng cứu người một mạng, còn hơn xây bảy cấp phù đồ, có bốn cô nương không để ý nam nữ khác biệt đưa người cứu lại. Ân cứu mạng không cần phải nói tạ, ta cũng không muốn cùng người gặp lại, nếu người không thể tiêu tan, có thể thông qua tin ung cùng ta tán gẫu liền coi như là báo đáp. Mộng!"

Nàng lưu lại này một con thiệp ưng có thể truyền tin, hơn nữa nhận người, nhưng lại không biết tại sao đi nơi nào nó đều có thể tìm tới chính mình, cái này Nhiếp Phong cảm thấy thật là kỳ quái.

Thế nhưng Nhiếp Phong không truy cứu nhiều như vậy, bởi vậy này một trận tin chính là mấy năm, nhưng chưa từng có cùng ân nhân cứu mạng gặp qua một lần. Tuy rằng hai người xưa nay chưa từng gặp mặt, nhưng là ở này trong thư giữa những hàng chữ hồ thổ tiếng lòng, biết đại gia tuổi lại xấp xỉ, Nhiếp Phong từ từ sinh ra tình cảm, chân thành cho nàng.

Bây giờ thật vất vả được cơ hội gặp mặt, đáng tiếc để cho mình bỏ qua, vừa này cô gái kia rất phù hợp chính mình tương tượng bên trong hình tượng, cũng không phải, Nhiếp Phong tâm thần đều cảm thấy uể oải không thể tả, ngồi vào kiệu một bên, vọng thủy than thở không ngớt!

Kỳ thực vừa này tên kia tự chính là hắn ngày nhớ đêm mong Mộng cô nương, bản danh gọi Độc Cô Mộng, chính là Độc Cô Minh chi muội, mẫu thân hà Bích Liên ốm chết sau, nàng liền quanh năm du lịch ở bên ngoài, rất ít ở tại nhà. Nàng cho rằng là phụ thân chỉ lo luyện kiếm, quên mẫu thân, mới dẫn đến mẫu thân sâu não uất ức, cuối cùng bị bệnh, hơn nữa phụ thân liền ngay cả mẫu thân một lần cuối cũng không thấy, bởi vậy đặc biệt căm hận cha của chính mình.

Ngẫu nhiên thời điểm trùng hợp cứu Nhiếp Phong, quanh năm cô đơn một người, lúc rồi đi mới lưu lại thường bạn khoảng chừng (trái phải) tin ung cho hắn, muốn tìm cá nhân nói chuyện phiếm, nói chuyện tâm sự, để trong lòng mình dễ chịu một điểm, nhưng càng là tâm sự xuống, nàng phát hiện mình dĩ nhiên trong lúc vô tình yêu hắn.

Có thể chiếm được biết rồi hắn gọi Nhiếp Phong sau khi, là Thiên Hạ hội Thần phong đường đường chủ, Độc Cô Mộng trong lòng liền bắt đầu xoắn xuyết vạn phần, ở một năm trước hãy cùng Nhiếp Phong đứt đoạn mất liên lạc.

Bây giờ lại gặp đại ca Độc Cô Minh, từ trong miệng biết được xin mời Đại bá phụ xuống núi vì phụ chuyện báo thù, cô độc mộng tâm không khỏi quý động không ngừng, đầu óc ở trong nháy mắt đó liền nghĩ tới cái kia bị thương thiếu niên lang. Ở như ma quỷ kích động bên dưới, nàng rốt cục lần thứ hai đề bút viết thư cho Nhiếp Phong, định đem chuyện này báo cho hắn, cũng hướng về với hắn gặp mặt, ngay mặt báo cho hắn thân phận chân thật của mình, còn muốn đối với hắn đưa ra bỏ trốn thỉnh cầu.

Chỉ có điều tin ung phi sau khi đi, nàng mới tỉnh ngộ lại đây song phương lúng túng thân phận, hơn nữa có chút nghĩ mà sợ là chính mình tương tư đơn phương, sợ sệt đối phương vẹn vẹn là vì báo đáp ân cứu mạng, bởi vậy mới cùng nàng thông tin nhiều năm đây!

Độc Cô Mộng mang theo một bụng mâu thuẫn tâm tư đi tới xe thủy cừ, muốn đi lại không muốn đi, nội tâm vô cùng xoắn xuyết sợ hãi, cuối cùng vẫn là đối với Nhiếp Phong một mảnh yêu thương chiến thắng tâm ma, quyết định lưu lại như thực chất với hắn thẳng thắn tất cả.

Kết quả đến vào lúc ấy nhưng không chờ được đến Nhiếp Phong, Độc Cô Mộng thất lạc vạn phần, cho rằng Nhiếp Phong đối với nàng có điều báo đáp ân tình thôi, hộ tống Nê Bồ Tát trọng trách so với nàng càng quan trọng.

Nàng mang theo hi vọng mà đến, nhưng mang theo thất vọng mà về, nhưng lại không biết chờ lâu chốc lát, Nhiếp Phong cũng là đến.

Có thể là duyên phận chưa tới đi!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Băng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Khói hoa nơi tụ hội

Chương 71: Khói hoa nơi tụ hội

Trên cầu Nhấp Phong quay đầu lại thoáng nhìn, nhìn cái kia chậm rãi biến mất thướt tha bóng lưng, không kìm lòng được rút ra dừng ở sau lưng cây quạt, triển khai quạt giấy, nhìn cái kia một giấc mơ tự, thờ dài một hơi nói: "Nếu cô gái này không phải ta phải đợi mộng, vậy ta còn là tiếp tục chờ xuống nói sau đi!"

Hắn cũng không biết giờ khắc này Độc Cô Mộng trong lòng hỗn loạn tung bùng, do dự muốn không cần nói cho hắn tất cả mọi chuyện.

Ở mờ mịt không biết làm sao trong thất thần, Độc Cô Mộng càng chạy càng xa, đã đi vào bên trong trấn, nhìn náo nhiệt đám người, mới bừng tỉnh bừng tỉnh, xoay người cũng đã không phải xe thủy cư.

"Thiên ý sao? Nếu là thiên ý, phong nếu như chết ở đại bá dưới kiếm, vậy ta cũng không sống." Độc Cô Mộng bỗng nhiên do dự bất định tâm trở nên kiên định, xoay người từng bước từng bước đi vào đoàn người bên trong biến mất rồi.

Trong trấn hạnh hoa lâu, có một súc cần trung niên mập hòa thượng hướng về hạnh hoa lâu đi tới, cửa trước hoan đưa khách hàng cùng chiều khách nữ từ đều cảm thấy kinh ngạc cùng kỳ quái, một hòa thượng tới đây loại phong hoa tuyết nguyệt địa phương muốn làm gì?

Đứng cửa, dựa vào sư tử bằng đá, thấu gió lửa Đoạn Lăng nhìn thấy hòa thượng, phát tay hô: "Này! Đại sư, người thương xong chưa!"

Lẽ ra nên sớm nhất đến hắn, bởi vì bị Bộ Kinh Vân đã thương, vì lẽ đó tìm một chỗ chữa thương điều trị, vì lẽ đó chậm chạp mới đến.

Có điều, hiện tại cũng coi như mới đến, nhưng là nhìn thấy nơi như thế này, Thích Vô Tôn nhủ mảy, hướng về Đoạn Lăng hỏi: "Ha ha! Nhìn thấy tiểu tử người là tốt rồi. Đoạn Lăng, Kiếm thánh đến cùng là nghĩ như thế nào! Người có biết hay không Kiếm thánh hắn vì sao lại đem chúng ta ước đến nơi như thế này gặp mặt? Quá không coi ai ra gì đi!"

Ý của hắn, Đoạn Lăng rõ ràng, kỳ thực Đoạn Lăng cũng có chút không hiểu nổi Độc Cô Kiếm trong lòng đến cùng đang suy nghĩ gì!

Khói hoa nơi không nói Thích Vô Tôn hòa thượng này phản cảm, Đoạn Lăng đối với này cũng thật là không thích, có thể bắt đắc dĩ là Độc Cô Kiếm chỉ định địa phương, chỉ có Độc Cô Minh cùng Đường Kiền hai người tương đối vui mừng.

Đối mặt Thích Vô Tôn vấn đề, Đoạn Lăng lắc đầu, biểu thị không rõ ràng, chỉ ở mặt trước dẫn đường, đồng thời đi tới một gian tinh xảo trong khách phòng. Mở ra bên trong phòng vừa nhìn liền thấy Độc Cô Minh cùng Đường Kiền từ lâu ở ôm ấp dè huê, cùng mấy vị nữ nhân uống rượu điều — tình, mà Độc Cô Kiếm ở sau tấm bình phong để mỹ nhân tỷ dục.

Thích Vô Tôn nhủ mảy một cái, những khác thoại không muốn nhắc lại, nói thẳng chính sự, trấn gia trại tất cả quá trình đều với bọn hắn nói, toàn bộ bê ra, không hề bảo lưu.

Khói hoa nữ tử thức thời, sẽ không nở miệng (lời ra) xen mồm, càng sẽ không cùng khách mời nói chêm chọc cười.

Đúng là lời nói này truyền đến Độc Cô Minh cùng Đường Kiền cảm thấy khiếp sợ, không nghĩ tới Thích Vô Tôn lại thua ở Bộ Kinh Vân trên tay.

Đường Kiền hô to gọi nhỏ nói: "Đại sư, người làm sao có khả năng thua với Bộ Kinh Vân? Này không nên a!"

Độc Cô Minh cũng là nói rằng: "Đúng đấy! Đại sư người Như Lai Thần Chương đã luyện được lô hỏa thuần thanh, xuất thần nhập hóa, cái kia Bộ Kinh Vân có điều là xuất đạo mười mấy năm tiểu tử vất vả chưa sạch, hắn làm sao có khả năng đưa người đánh bại đây!"

Đoạn Lăng đối với này cũng muốn biết, phải biết lúc trước Bộ Kinh Vân cùng hắn chỉ có điều là sà sà với nhau, chính mình còn có thể thắng hiểm hắn một bậc đấy!

Mà chính mình bây giờ đối với trên Thích Vô Tôn, nhưng không có thể đánh bại hắn, liễu mạng cũng chỉ có hoà nhau phần, nhưng hoàn toàn không có đánh bại hắn phần thắng. Trừ khi là ám hại, bằng không, lại để cho mình luyện công mấy năm, kiếm pháp không tiến thêm một bước nữa, cũng là không kịp Thích Vô Tôn.

Nhìn thấy là Độc Cô Minh hỏi việc này, Thích Vô Tôn cũng chỉ có mở miệng (lời ra) giải thích một phen: "Thiếu thành chủ, lão nạp luôn luôn tự phụ lấy chương pháp mà nói, trong thiên hạ ít có người sẽ là lão nạp đối thủ. Thế nhưng lần này cùng Bộ Kinh Vân sau khi giao thủ, không cách nào lại nói ra đối đầu sẽ hắn tất thắng loại này ngông cuồng nói như vậy. Bộ Kinh Vân chương pháp thực sự là trò giỏi hơn thầy, như sau lưng đem lão nạp này trước lưng đập chết ở trên bờ cát."

Tuy rằng kinh ngạc Bộ Kinh Vân tiến bộ, nhưng Đoạn Lăng đối với bọn họ ăn quả đắng vẫn là thật vui vẻ, dương dương tự đắc địa nói rằng: "Khà khà! Thiếu thành chủ, ta đã sớm nói, Bộ Kinh Vân rất vương tay chân, hắn làm người võ công tuy rằng không phải mạnh nhất, nhưng cũng độc ác nham hiểm, vì lẽ đó cực kỳ vương tay chân, tuyệt đối không phải như vậy dễ dàng đắc thủ! Đại sư xuất phát trước, ta cũng nhắc nhở qua hắn, không nghĩ tới các người đều không nghe lọt tai lời của ta nói."

Đây là sau tấm bình phong một cô gái nâng một chậu nước nóng lại đây, đối với nằm ở trong thùng nước tắm Độc Cô Kiếm nói rằng: "Đại gia, nước nóng đến rồi! Ta hiện tại ngã xuống lạc, ngài cảm giác năng không năng a!"

Độc Cô Kiếm ngửa đầu cười nói: "Ha ha! Không có chút nào nằng, thoải mái rất a!"

Ở sau thân thể hắn xoa bóp nữ tử hỏi: "Đại gia, vậy ta đè xuống đến mức thư không thoải mái a!"

"Thư nghệ của ngươi cũng không sai, thoải mái! Ha ha! ! !" Độc Cô Kiếm cùng khen, tiếng cười rất là sang sảng.

Ở bên ngoài Độc Cô Minh cùng Đường Kiên nhìn chăm chú một chút, đều lộ ra ngơ ngác ánh mắt, liền cùng bên cạnh nữ tử uống rượu mua vui.

Trái lại Đoạn Lăng cùng Thích Vô Tôn không hèn mà cùng chăm chú vào bình phong, đều theo đuổi suy nghĩ riêng của mình.

"Kiếm thánh năm đó uy danh hiển hách, ẩn lui giang hồ sau nên đã thoát tục xuất trần! Hắn là được vạn người ngưỡng mộ một đời nhân vật anh hùng, tuyệt đối không thể là ham muốn sắc đẹp hạng người, nhưng hiện ở vì sao lại có biểu hiện như vậy đây?" Thích Vô Tôn làm nhiều như vậy năm hòa thượng, làm sao cũng nghĩ không thông giờ khắc này Độc Cô Kiếm tâm thái a!

"Độc Cô Kiếm lấy kiếm thành danh, một đời trừ ác vô số, hơn nữa mấy chục năm kiếp sống giang hồ, có cái gì quen mặt còn chưa từng thấy sao? Ẩn lui giang hồ nhiều năm như vậy, tu tâm dưỡng tính lâu như vậy, hắn đã sớm nên thanh tâm quả dục đi! Nhưng hôm nay làm sao sẽ sa vào với khói hoa thanh — lâu nơi? Nếu không có hiện tại tận mắt nhìn thấy, ta thực sự là khó có thể tin tưởng được a!" Đoạn Lăng đối với Độc Cô Kiếm hơi có chút thất vọng rồi, một người như vậy, thanh danh của hắn lẽ nào là bị người thổi phồng đi ra sao?

Lúc này uống hoa tửu Độc Cô Minh bỗng nhiên giải quyết: "Chúng ta bây giờ cũng coi như rõ ràng hiểu rõ Thiên Hạ hội này ba trụ cột lớn nội tình, có thể nói là biết người biết ta, đón lấy chúng ta là thời điểm nên động thủ đem bọn họ từng cái diệt trừ đi!"

Đường Kiên phụ họa nói: "Thiếu thành chủ nói cực kỳ, đón lấy hành động nên làm như thế, ta ngàn đủ rét đã khát vọng ra sức uống bọn họ máu tươi rất lâu!"

Lời này sợ đến bên người địa nữ tử vội vàng dùng tay che miệng, không dám gọi ra một tiếng.

Nếu lời cũng đã nói ra, đại gia đều nhìn Đoạn Lăng, mọi người liền chúc hắn đầu óc dễ sử dụng nhất, là đại gia quân sư, Đoạn Lăng cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, chậm rãi mà nói: "Được rồi! Thế nhưng các ngươi nhớ kỹ một điểm, ta nói làm thế nào, các ngươi liền làm như thế đó, nếu không, xảy ra sai sót, vậy coi như không trách được trên đầu ta."

Thích Vô Tôn khấu huyền phạt hiệu nói: "A Di Đà Phật, lão nạp lần này tuyệt đối nói là làm, định sẽ không hỏng việc!"

Độc Cô Minh cũng là vỗ ngực bảo đảm nói: "Ta cũng như thế, vì phục hưng vô song thành, chấn chỉnh lại ta Độc Cô gia uy vọng, tuyệt đối không thể chuyện xấu, nhất định sẽ nghe lời ngươi!"

Đường Kiên quán một chén rượu, trịnh trọng nói: "Thiếu thành chủ cùng đại sư đều không ý kiến, ta Đường Kiên cũng không phải tư lợi mà bội ước hạng người, nhất định chỉ nghe lệnh ngươi!"

"Được!" Đoạn Lăng đập trác đại tán một tiếng, tiếp theo sau đó nói rằng: "Ồ trong chúng ta, vốn là bằng vào ta đối phó Tần Sương có hy vọng nhất thành công, nhưng là Nhiếp Phong gần nhất đều là cùng Tần Sương đồng thời, ta căn bản không tìm được cơ hội hạ thủ. Trừ khi Nhiếp Phong rời đi Tần Sương bên người, ta mới có thể tìm tới cơ hội bố cục, một lần diệt trừ Tần Sương, chúng ta cũng có từng cái đánh tan cơ hội!"

Nghe được Nhiếp Phong danh tự này, Độc Cô Minh nổi giận, mà nhìn hắn nộ sát chén rượu nói rằng: "Hừ! Lại là cái này Nhiếp Phong, nếu không là ta giết long cầu đạo không có luyện đến đại thành, lần này định có thể giúp được việc khó khăn diệt trừ hắn!"

Nghe nói lời ấy, Thích Vô Tôn giảng đạo: "Lúc ta tới, trên đường nhìn thấy Tần Sương mang theo nữ quyến tọa xe ngựa rời đi, còn Nhiếp Phong cũng không phải thấy đi theo ở bên người, nói vậy còn lưu lại ở Thiên Tuyền trấn đi! Chúng ta người đồng thể mạnh, Thiếu thành chủ đúng là có thể tìm hắn vui đùa một chút, sau đó chúng ta lại giết hắn!"

Đoạn Lăng nghe Thích Vô Tôn, trong lòng thầm nói muốn hỏng việc, Nhiếp Phong có thể tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì, không chỉ là đối với Tần Sương bảo đảm, mà là chính mình với hắn như vậy thân như huynh đệ quan hệ, làm sao cũng không thể muốn cho hắn có chuyện.

Liền, Đoạn Lăng nhanh trí, dời đi mục tiêu nói: "Ba người bọn họ bên trong, liền chúc Bộ Kinh Vân khó đối phó nhất, không chỉ có võ công cao cường, hơn nữa quỷ kế cùng Tần Sương cũng bất đắc chí nhiều đề, đặc biệt khiến người ta khó có thể dự đoán. Ta nghe được một cái tin, nói hắn hôm nay sẽ đến Thiên Tuyền trấn, hơn nữa lại là độc lai độc vãng một người, trước mắt là dễ dàng nhất ra tay một!"

"Cho tới Nhiếp Phong, một đòn không đắc thủ, lấy khinh công của hắn, muốn chạy trốn, chúng ta căn bản đều không giúp được gì. Thiên Hạ hội thể lực phạm vi bao phủ bên trong, làm việc tốt nhất có sách lược vẹn toàn, bởi vậy mục tiêu đầu tiên liền lựa chọn Bộ Kinh Vân!"

Cách xa ở Thiên Tuyền trấn ở ngoài, cười ngửa mà đến Bộ Kinh Vân tựa hồ có cảm ứng: "Ha thu! Ha thu! Đáng ghét, nhất định là Tần Sương tên khốn kia ở sau lưng mắng ta! !"

Được rồi! Người nào đó vô tội hạ thương.

Ai bảo Bộ Kinh Vân theo dõi khó chịu người chính là Tần Sương đây!

Từ nhỏ làm mất mặt, đánh tới lớn hơn đều!

Có điều, cũng không tính hoàn toàn không có thu hoạch, ít nhất đối phó kẻ địch phương diện, biến tình hình rồi rất nhiều!

Vốn là từ nhỏ liền am hiểu dùng mưu kế, nhưng là võ công càng ngày càng tiến bộ sau khi, liền càng ngày càng độc đoán Càn Khôn, làm được bản thân như cái nhà độc tài, này rất nguy!

Bị Tần Sương thu thập hơn nhiều, Bộ Kinh Vân cũng không tiếp tục phục lúc trước bảo thủ tính cách, hiểu được biến báo ứng phó các trường hợp, so với Nhiếp Phong, sự tiến bộ của hắn vẫn đúng là không phải bình thường nhanh, là thiên tài cười tên lừa tặc đến nhanh chóng!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Ngược luyến người và ta hấn (thượng)

Chương 72: Ngược luyến người và ta hấn (thượng)

Nghe được Đoạn Lăng lời ấy, Độc Cô Minh trắng trợn tán thưởng nói rằng: "Đoạn Lăng nói không sai, thế nhưng Bộ Kinh Vân tuyệt đối không phải kẻ đầu đường xó chợ, giao hoạt trình độ nên so với Tần Sương cũng sẽ không cách biệt quá nhiều. Lần này chúng ta xuống tay với hắn, để tránh để hắn có thể phòng, mất đi diệt trừ cơ hội của hắn, nhất định phải một đòn tặc bên trong, tuyệt đối không cho phép có sai lầm!"

Đường Kiền cũng hiếm thấy chính kinh một hồi, thả ra trong lòng thiếu nữ, thẳng thắn nói: "Thiếu thành chủ nói thật là, Đoạn Lăng, vậy chúng ta nên làm gì?"

Sau tám bình phong truyền đến tất tất tác tác mặc quần áo âm thanh, Đoạn Lăng thàn nói: "Có, để hắn ra tay, Bộ Kinh Vân là chạy không thoát cả chậu chìm lòng!"

Liền, Đoạn Lăng nói với bọn họ: "Bộ Kinh Vân lần này đến đây Thiên Tuyền trấn, hắn là Hùng Bá thu được Tần Sương bọn họ bắt được Nê Bồ Tát tin tức, tới đây chính là vì hội hợp bọn họ, đồng thời hộ tống Nê Bồ Tát trở về Thiên Sơn. Có điều, ta hôm qua đi tra xét một hồi Tần Sương tung tích của bọn họ, nhưng không thấy Nê Bồ Tát hình bóng."

"Bởi vậy ta đến ra lấy có kết luận, một là Nê Bồ Tát bị Tần Sương ẩn đi, hai là Nê Bồ Tát bị người cướp đi. Nhưng là từ đại sư nơi này được tin tức, cái kia hai người này kết luận định là thứ hai, Nê Bồ Tát bị người cướp đi, Tần Sương chạy về đi theo Hùng Bá bẩm báo tin tức. Nhưng bất luận làm sao, Bộ Kinh Vân rất có thể trên đường cũng sẽ không gặp gỡ Tần Sương, mà sẽ sai sau một lát diện, vậy hắn liền nhất định cùng Nhiếp Phong tụ họp lại một nơi."

"Ở Thiên Hạ hội đội đến những năm đó, ta biết hai người bọn họ luôn luôn không hợp. Bộ Kinh Vân yêu thích Tần Sương thê tử Khổng Từ, lén lút luôn quần quít lấy nàng, mà Nhiếp Phong cùng Khổng Từ có thâm hậu bằng hữu tình nghĩa, cũng bởi vì hắn kẻ ba phải tác phong, cơ bản đều sẽ hỏng rồi Bộ Kinh Vân chuyện tốt, hai người bọn họ luôn bởi vậy huyên náo rất không vui!"

"Đã như thế, hai người bọn họ coi như tụ tập cùng một chỗ, cũng sẽ rất nhanh sẽ tách ra, đây chính là chúng ta cơ hội hạ thủ!"

Đoạn Lăng nói đến đây, ngọt địa đứng lên, hướng sau tám bình phong chấp tay, cao giọng nói rằng: "Kiếm thánh tiền bối, Đoạn Lăng có một yêu cầu quá đáng, mong rằng lần hành động này tiền bối có thể tự mình ra tay, đem bọn họ từng cái bắt được tru diệt!"

"Cái gì!" Độc Cô Minh thoáng chốc khiếp sợ vô cùng, đập trác mà lên nói: "Đoạn Lăng, chỉ là Bộ Kinh Vân một cuồng mãnh thất phu, coi như hắn hơi có trí kê, võ công cũng không kém, thế nhưng hắn há có thể phối đại bá ta phụ người có địa vị cao lại đầu hàng nhân nhượng trước người có địa vị thấp, tự hạ thân phận đi đối phó hắn! Có chúng ta bốn người liền đủ để, hắn cần bản không xứng để đại bá ta phụ ra tay!"

"A! Người muốn làm gì?" Sau tám bình phong một cô gái cả kinh kêu lên.

"Cút ngay!" Lúc này Độc Cô Kiếm thanh âm lạnh như băng cũng truyền ra.

Mọi người đều là cả kinh, bên trong rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng mà có một cô gái như vậy a nói: "Đại gia! Tha mạng a! Không muốn,,, a! ! !"

Sau đó liền nghe đến nữ tử kêu thảm thiết cùng bình phong vỡ tan tiếng mọi người đều nhìn thấy bên kia cảnh tượng, Độc Cô Kiếm một tay kiếm chỉ vung lên, hai tên hầu hạ tám rửa nữ tử đều bị sát hại, một đòn mất mạng, ngã vào vỡ bình phong bên trên.

Chỉ một thoáng tiếp rượu bốn vị nữ tử cũng là cả kinh, dồn dập rít gào mà lên, muốn muốn trốn khỏi nơi đây!

Không đợi Đoạn Lăng cùng Thích Vô Tôn động thủ, Độc Cô Minh cùng Đường Kiên liền muốn xuất thủ trước đưa các nàng tại chỗ đánh giết!

"Dừng tay, thả các nàng rồi đi!" Độc Cô Kiếm nói như vậy, hất một mặt lạnh nhạt địa cảm lấy dựa ở bồn tắm một bên vô song kiếm, từng bước từng bước đi tới.

Mọi người vừa nghe, đều là không rõ, tại sao bắt đứt khoát điểm toàn giết?

Thích Vô Tôn càng là mở miệng (lối ra) muốn hỏi: "Tiền bối, này mấy cái Xú bà nương biết được chúng ta mật mưu việc, nơi này lại là Thiên Hạ hội phạm vi thế lực, sợ bị Hùng Bá biết được, hoặc là Nhiếp Phong cùng Bộ Kinh Văn bọn họ biết việc này, hiện tại lưu các nàng không được!"

Lời nói dứt lời, hần liền muốn sử dụng Như Lai Thần Chương tiêu diệt cái kia bốn tên nữ tử.

"Không cần phiền phức như vậy, các người mau chóng từ trước cửa sổ rời đi, không nên hỏi nhiều!" Độc Cô Kiếm nói xong cũng rút ra vô song kiếm, một song trong mắt lộ ra dâng trào kiếm ý.

Ta đi, đây là phóng to chiêu điểm báo a!

Đại gia nghe theo Độc Cô Kiếm dẫn dò, dồn dập khiêu cửa sổ rời đi, không quá chỉ trong chớp lát, phía sau liền truyền đến âm âm thanh.

Mọi người âm thầm cả kinh, mộ nhiên nhìn lại, đã thấy vừa nãy hoàn hảo không chút tổn hại hạnh hoa lâu hoàn toàn đổ nát, hóa thành một chồng đất hoang, trở thành phế tích. Bọn họ còn nhìn thấy từ trên trời giáng xuống một người, bông bênh lạc đến sát vách khách sạn đình bên trên, người này chính là mở đại chiêu Độc Cô Kiếm.

"Ta chỉ là muốn đem người giết, Kiếm thánh nhưng đem cả tòa hạnh hoa lâu phá hủy, còn thương tới vô tội, hần vẫn là năm đó vị kia hiệp nghĩa nghe tên Kiếm thánh sao?" Thích Vô Tôn như vậy nghĩ đến, trong lòng đối với Kiếm thánh cảm quan khá là không tốt.

Đoạn Lăng trong lòng đang suy nghĩ: "Lẽ nào Kiếm thánh biết rồi hạnh hoa lâu là Thiên Hạ hội truyền bá tình báo trạm dịch sao? Không thể! Nếu không là Tần Suồng tự mình nói với ta quá một điểm, muốn tìm hần có thể thông qua bức này đường nói dối đầu ám hiệu liền có thể mượn Thiên Hạ hội ám tử tìm được tung tích của hần, ta e sợ vẫn chưa hay biết gì đây! Như vậy, Kiếm thánh lại là làm sao mà biết đây? Hạnh hoa lâu làm ám tử tồn tại, mỗi một viên ám tử đều trải qua nghiêm mật huấn luyện, hần là sẽ không như vậy dễ dàng lộ ra sơ sót mới đối với!"

Lúc này trên đường rất nhiều người đi ra xem trò vui, hoặc là tìm người đi!

Dù sao bỗng nhiên trong lúc đó phát sinh chuyện như vậy, có người thân ở bên trong hưởng thụ phong hoa tuyết nguyệt, gặp như vậy tai nạn, cũng thật tới xem một chút chết hay chưa.

Độc Cô Kiếm miểu không một tiếng động liền rơi xuống đất, cùng Đoạn Lăng, Thích Vô Tôn cùng Độc Cô Minh cùng Đường Kiên tụ tập cùng nhau, nói với Đoạn Lăng: "Lần này lão phu tự mình ra tay, tuyệt không vấn đề. Chỉ cần có thể triệt để tiêu diệt Thiên Hạ hội, lão phu chính là lấy lớn ép nhỏ, bị hư hỏng danh tiếng cũng không thể gọi là."

"Tiền bối quả nhiên thâm minh đại nghĩa, có điều, làm cái gì vậy?" Đoạn Lăng hiện thực khen tặng hần một hồi, sau đó mục vọng cái kia hạnh hoa lâu phế tích, đối với Độc Cô Kiếm hỏi, không rõ vì sao, vì vậy câu giải.

Thích Vô Tôn cũng là nhìn hần, Độc Cô Minh cùng Đường Kiên cũng giống như thế, đều không hiểu Đại bá phụ (Kiếm thánh) tại sao đem sự tình nháo lớn như vậy, có nguyên nhân gì đáng giá hần như thế làm sao?

Độc Cô Kiếm thô bạo mui phần địa đối với bọn họ giảng đạo: "Trong vòng nửa tháng, chắc chắn Thiên Hạ hội dường như toà này thanh — lâu như thế, nhỏ tận gốc, làm phục hưng vô song thành tấm bia! Động tác này chính là muốn cho Hùng Bá biết ta đến rồi, nếu là không nói Thiên Hạ hội chấp tay nhường cho, kết quả duy nhất đó là một con đường chết!"

Sau khi nói xong, hần xoay người rời đi, còn vừa nói: "Đi! Lưu cho thời gian của chúng ta không hơn nhiều, rất gian xem Nhiếp Phong hành tung, chờ Bộ Kinh Văn đến rồi, chính là chúng ta tùy cơ ứng biến thời điểm!"

Độc Cô Minh cùng Đường Kiên đã sớm nóng lòng muốn thử, liền theo sát Độc Cô Kiếm phía sau mà đi.

Thích Vô Tôn không nói cái gì, chỉ là đối với Kiếm thánh loại này cổ không tên cử động mang trong lòng nghi hoặc, giống trông khua chiêng nói cho kẻ địch ta đến rồi, này không phải chuyện xấu sao?

"Thực sự là kỳ quái a! Chúng ta có chính là thời gian, có thể Kiếm thánh tại sao làm việc vội vàng như thế? Thật giống gấp không thể chờ đáng vè, hần không thể trong vòng một ngày liền diệt trừ Thiên Hạ hội. Ta thật sự rất muốn biết, hần như thế cấp bách đến cùng muốn làm gì thứ đồ gì đây?"

Trời muốn mưa, con gái phải lập gia đình, vì vậy mọi người đều nói ông trời rơi lệ, khẳng định không chuyện tốt.

Khổng Từ một tay nắm lấy ô giấy dầu, nhắc theo một hộp mỹ vị com nước, đi tới xe thủy cư kiều một bên, ở ngược gió bên cạnh nửa người ngồi xổm xuống, đem hộp com để qua một bên, nói với Nhiếp Phong: "Phong, người làm sao còn ở này? Lẽ nào người muốn chờ ai sao? Rất trọng yếu sao? Trận này vũ đã cang rơi xuống cang nhanh, đã có mưa xối xả tư thế, người vẫn là tới trước bên kia nhà tranh nghỉ chốc lát, com nước xong đợi thêm đi! Hôn

nữa gặp mưa đạt được Phong Hàn, lại sao có thể đợi được người muốn chờ người đâu!"

Này thoại nói rất có lý, có điều, Nhiếp Phong nhưng không cảm kích chút nào.

Người trước Phong sư đệ, người sau thân mật gọi là phong, loại nữ nhân này, đã càng ngày càng để Nhiếp Phong phản cảm đến không xong rồi, hần lạnh lùng cự tuyệt nói: "Chị dâu, ta xác thực ở đây loại người, ta cũng không đối bụng, người có ý tốt sư đệ chân thành ghi nhớ. Ta vẫn là tiếp tục ở đây chờ đi! Chị dâu người mời theo liền, không cần quản ta."

Khổng Tử sau khi nghe, không lùi mà tiến tới, càng là vì hần che mưa già phong, một tay khoát lên trên bả vai của hần, lên tiếng hỏi: "Phong, ta biết người vẫn hữu tâm tách ra ta, người tại sao muốn tách ra ta! Lẽ nào là ta có chỗ nào làm sai, để người không thích đi cùng với ta sao?"

Nhiếp Phong nghe vậy chau mày, nhất thời đánh văng ra nằng tay, làm khinh công rời đi, mấy cái nhảy vọt liền rơi xuống xe thủy cư hạ lưu trên bờ, rút ra cây quạt vung vẩy lên, mượn luyện công ý nghĩ, muốn quét ra trừ bên trong không vui.

"Ta Phong Thần chân pháp am hiểu sự trường công xa đấu, mặc dù nhanh vô ảnh, nhưng Đại sư huynh từng nói gặp gỡ cao thủ cận chiến sẽ rất chịu thiệt. Chuyện cũ cùng Đại sư huynh luận bàn đúng là không cảm thấy cái gì, thường thường mấy chiêu liền phân ra thắng bại, mà ngày trước bóng đen kia người đúng là ứng nghiệm câu nói này. Bây giờ chỉ có quân gia truyền đao pháp hòa vào trong đó mới có thể bù đắp gần người triển đấu khuyết điểm, bằng không, ngày sau đối địch tất nhiên có sai lầm!" Nhiếp Phong tâm tư nhanh chóng, vốn là kỳ tài luyện võ, tự nhiên một điểm liền thông.

Xem trong tay quạt giấy, Nhiếp Phong nghĩ đến một điểm: "Giang hồ có một nhỏ yếu phong nguyệt môn, môn phái này tất cả đều là nữ tính, có một môn võ công thực sự là sử dụng cây quạt đến làm vũ khí. Ta nếu như có thể lấy tay bên trong quạt giấy phối hợp Phong Thần chân pháp, cũng có thể bù đắp chân pháp khuyết điểm, làm một loại thủ đoạn bảo mệnh ẩn giấu đi, lúc đối chiến cũng có thể xuất kỳ bất ý. Nếu như vậy, chiêu thức của ta liền có thể dài ngắn gồm nhiều mặt, chiêu thức trong lúc đó chuyển hóa cũng thì càng thêm có thể linh hoạt ứng biến!"

Nói làm liền làm, chỉ nhìn hần một chiêu sử dụng, chính là phong nguyệt môn võ công, trích Diệp Phi hoa!

Có điều, hần không dám rót vào nội lực cho quạt giấy, e sợ cho sẽ hỏng rồi yêu mến nhất đồ vật, chỉ là mượn thủ đoạn lực lượng ra chiêu, vì lẽ đó chiêu thức kia uy lực giảm mạnh.

Không có ác liệt thương tổn, loại này võ công đối địch có thể có tác dụng gì?

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Ngược luyện người và ta hần (hạ)

Chương 73: Ngược luyện người và ta hần (hạ)

Khổng Tử nhìn hần không nói một lời liền chạy, trong lòng vô cùng cảm giác khó chịu, hần nhưng là chính mình từ nhỏ đến lớn chí yêu, nhưng chưa từng có chân tâm biểu lộ quá. Hôn sau chính mình còn lưu luyện không quên, một lòng chỉ ở phần hệ trên người hần, đáng tiếc hết thấy đều mất công sức không có kết quả tốt.

"Xem ra ta ta nhất định mau chóng để hần đi chết, mới có thể chân chính cùng phong cùng nhau!" Khổng Tử như vậy nghĩ đến, nhắc lên hộp cơm liền đi hướng về phía xe nước cư thảo dưới mái hiên nghỉ ngơi.

Nàng thu hồi ô giấy dầu, mục vọng trong mưa luyện võ Nhiếp Phong, nhìn hần mặt ủ mày chau đáng vẻ, thầm nghĩ: "Hần đến cùng đang vì sao sao mà khổ não đây! Nếu như chịu nói cho ta, có thể ta còn có thể giúp được bạn bực. Nhưng là,,,,, ai!"

Xe nước cư giờ khắc này tụ tập một chút tránh mưa thôn dân, có người đối với Nhiếp Phong chỉ chỉ chỗ chỗ nói rằng: "Các người xem tên kia, ngày hôm qua đi ngang qua thời điểm, ta liền nhìn thấy hần, hôm nay còn nhìn thấy hần ở chỗ này, nhìn dáng dấp là đang chờ người. Có điều thật giống chưa thấy hần ăn uống quá, thật không biết hần nghĩ như thế nào! Lẽ nào là không tiền mua đồ ăn sao?"

Còn có người phụ đáp: "Người nói có thể là đúng, nhưng nhìn hần bộ này đáng vẻ, cầm một cái cây quạt đang khiêu vũ tự, thật giống là một quái nhân. Có điều, vũ phiến so với hạnh hoa lâu tiêu thúy hồng càng đẹp mắt, quả thực như võ công động tác võ thuật, hơn nữa cũng cũng không tệ lắm a!"

Bộ này lời giải thích, chính là không rõ gác lệ bốn chữ phiên dịch phiên bản, ra vẻ hiểu biết.

Khổng Tử nghe bọn họ lời bình, không chút nào chú ý tới mình bên người đứng lại một người, chỉ cảm thấy đối phương lấy tay đánh trên bờ vai, mới nhìn

lại nhìn thấy, một là kinh ngạc nói: "A! Vãn, ngươi làm sao sẽ biết chúng ta ở đây!"

Bộ Kinh Vãn thành trầm mặt, dùng nhu hòa mục chỉ nhìn nàng, nói với nàng: "Từ, một tháng trước cùng ngươi từ biệt, từ đó về sau trong lòng ta liền vẫn rất khó chịu, đối với ngươi rất là mong nhớ, vì lẽ đó ta để Phi Vãn đường mật thám vẫn quan tâm các ngươi hành tung. Từ, ta cũng không bao giờ có thể tiếp tục không nhìn thấy bóng người của ngươi, sau khi trở về, chúng ta hãy cùng Đại sư huynh thăng thiên đi!"

Đối mặt Bộ Kinh Vãn cỡ nào thâm tình ánh mắt, Không Từ trong lòng lại là cỡ nào sự bất đắc dĩ, cùng mở miệng từ chối hẳn, còn muốn nói với hẳn chính mình xưa nay đều không có vui vẻ quá hẳn, chỉ khi hẳn là tình cảm thâm hậu bằng hữu mà thôi.

Nhưng là Hùng Bá bàn giao trọng trách đề ở trên người, Không Từ không biết làm sao mở miệng, trước mắt á khẩu không trả lời được đối mặt.

Hai người bốn mắt đối lập, ngây người trong lúc đó Bộ Kinh Vãn cho rằng Không Từ là ngầm thừa nhận hẳn kiến nghị, khá là mừng rỡ, mà Không Từ nhưng chỉ là ở trong lòng nghĩ làm sao uyển ước từ chối Bộ Kinh Vãn, giữa lúc Bộ Kinh Vãn muốn dẫn nàng lúc đi, bỗng nhiên cảm giác được một luồng khí tức kinh khủng bao phủ hai người bọn họ, khiến cho lòng người cảm bất an.

Bọn họ quay đầu nhìn lại khí thế khủng bố kéo tới phương hướng, liền nhìn thấy Nhiếp Phong cái kia một đôi vốn là trong suốt ánh mắt chân thành, đã biến thành ăn thịt động vật nhìn chăm chăm con mồi hung tàn tà ác, nhạy cảm hung hăng ánh mắt, hơn nữa ở nhìn bọn hắn chăm chăm hai cái xem.

Nhiếp Phong loại ánh mắt này bọn họ đều gặp, trong tầm mắt sương lâu, Tần Sương đề nghị lấy cuồng bạo trạng thái tu luyện Ma Ha Vô Lượng, thế nhưng loại này cuồng bạo trạng thái khó có thể tiến vào. Bởi vậy ở trong khi giao thủ trở xuống tay tàn nhẫn đến bức bách đối phương tiến vào, nhiên mà trước hết tiến vào cũng không phải là luôn luôn ra tay độc ác Bộ Kinh Vãn, mà là Nhiếp Phong trước tiên trạng thái như thế này, chiêu thức trở nên ác liệt cực kỳ, chân pháp nhanh chuẩn tàn nhẫn, vô tình đến cực điểm.

Tại chỗ liền sợ rồi Bộ Kinh Vãn, còn có ngẫu nhiên nghe được Nhiếp Phong đến tin tức này, vì thế chạy tới Không Từ.

Vì không tiết lộ bí mật, Tần Sương lúc đó liền khiến cho xuất toàn lực, một chiêu giết chết Nhiếp Phong.

Giờ khắc này Nhiếp Phong ánh mắt chỉ có con cộp bị thương bên dưới, hết sức tức giận mới có thể biểu lộ ra ra như vậy không thuộc về loài người địa cùng hung cực ác đến ánh mắt.

Hắn tà dị ánh mắt theo hẳn cả người khí thế kịch tăng, cũng càng ngày càng hung hăng, hướng bên này toả ra một luồng mãnh liệt sát ý. Lập tức liền ngay cả nghĩ lại chìm nhỏ đều dọa bay, tránh mưa thốn dân bất cứ lúc nào phạm phụ tục tử, nhưng cũng cảm thấy bầu không khí phi thường không đúng, như thể đều là bị Nhiếp Phong ánh mắt sắc bén dọa chạy, đội mưa nước tứ phương chạy trốn.

Ở đây bất kỳ sinh mệnh đều cảm giác được tử vong áp sát, Bộ Kinh Vãn vị này được xưng không khóc Từ thần cũng là như vậy, cũng cảm thấy khiếp người hàn ý.

Năm đó hẳn rõ ràng biết này đôi ánh mắt lợi hại sẽ mang đến cỡ nào lực sát thương, nếu không là Tần Sương ngăn cản hẳn, e sợ vọng sương lâu liền khó giữ được, mà hẳn cũng khó tránh khỏi sẽ nhờ đó bị thương, bởi vậy theo bản năng không khỏi nghĩ lùi về sau một bước, còn có chút muốn tránh ra Nhiếp Phong hung bạo ánh mắt, có thể Không Từ ở đây, làm sao có thể như vậy mất mặt, có sai lầm nam tử khí khái đây!

Nhưng là Nhiếp Phong từng bước từng bước hướng về bọn họ đi tới, mỗi đi một bước, trên người toả ra uy hiếp khí tức cũng càng ngày càng sâu dày dày đặc.

Khí trời hãy cùng bốn năm trước như thế, Nhiếp Phong cực kỳ phản đối thanh — lâu kế hoạch, do đó tìm Tần Sương khuyên bảo hẳn bỏ đi cái kế hoạch này. Vừa vặn Tần Sương chỉ điểm Bộ Kinh Vãn lấy Hư Vãn Kính chơi khóc huyền diệu điều khiển skill, bởi vậy liền để bọn họ liên thủ đối phó chính mình, ở này trong mưa luận bàn, chỉ cần để hẳn thân bên trong một chiêu liền thủ tiêu cái kế hoạch này.

Bạo trong mưa, Nhiếp Phong hãy cùng hiện tại như thế, mất lộ ra hung quang, nghiêng rằng nghiêng lợi ở lý sự, phát sinh làm người kinh sợ âm thanh. Hẳn không cam lòng nắm chặt song quyền, yết hầu thò ra trầm trọng khí tức, cũng không bằng trước đây như vậy nhanh chóng nhắm phía Tần Sương, lúc này hẳn từng bước từng bước hướng về phía trước, hướng về Bộ Kinh Vãn cùng Không Từ đi đến.

Nhưng mà Bộ Kinh Vãn cảm giác sâu sắc áp lực nặng nề, trên người hẳn bốc lên mồ hôi lạnh, bởi vì hẳn rõ ràng Nhiếp Phong lộ ra loại ánh mắt này thời điểm, sẽ bùng nổ ra cỡ nào khiến người không thể tin tưởng sức mạnh hủy diệt!

Một bên là mãnh thú như thế Nhiếp Phong, một bên là âu yếm Không Từ, mất thấy Nhiếp Phong càng ngày càng gần, Bộ Kinh Vãn không khỏi buông ra khoát lên Không Từ trên bả vai tay, còn lùi về sau một bước. Liền bởi vì như vậy, vì lẽ đó Nhiếp Phong ánh mắt trong nháy mắt khôi phục yên tĩnh, thật giống như vừa nãy mưa to gió lớn khí thế như vậy hoàn toàn chưa từng xuất hiện như thế.

Không Từ hơi kinh ngạc, không nghĩ tới Bộ Kinh Vãn lại bị sợ rồi.

"Đáng ghét Nhiếp Phong, sau đó ta nhất định sẽ tìm ngươi coi như món nợ này!" Bộ Kinh Vãn đáy lòng rất hận địa nhớ kỹ ngày hôm nay, liền đội mưa xoay người chạy như bay.

Nhiếp Phong đối với Bộ Kinh Vãn rồi đi mặc kệ không hỏi, chỉ là nhìn chăm chăm Không Từ, đối với nàng giảng đạo: "Ngươi đã là đại tẩu của chúng ta, xin ngươi hằng ngày đoan trang một hồi thái độ, đừng cho người khác ở sau lưng có lời. Những kia nói bóng nói gió nói vậy ngươi cũng rõ ràng trong lòng mới đúng, thì càng nên chú ý lời nói, không muốn lại như vậy phóng dăng!"

"Phong, người,,, " Không Từ vạn phần ngạc nhiên, đang muốn phản bác, thế nhưng Nhiếp Phong tựa hồ không cho nàng cơ hội phản bác.

Hắn không chút lưu tình địa nói với Không Từ: "Người không muốn đang nói, ta sau đó cũng lại không muốn gặp lại chuyện giống vậy. Nếu người còn không biết hối cải, ngày sau xin người cách ta xa một chút, không để cho ta gặp lại được cùng hôm nay tương đồng sự."

Lời nói này sau khi nói xong, hắn liền trực tiếp xoay người đi ra.

Nhìn Nhiếp Phong xoay người đi ra bóng lưng, Không Từ vẻ mặt buồn thiu, lòng đang muốn: "Phong, người vì sao không hiểu ta tâm đây!"

Biểu hồn Đại Vũ, lời vang lên triệt phía chân trời, tựa hồ để ba người bọn họ đều muốn nổi lên tuổi nhỏ lúc một cái chuyện cũ.

Giữa hồ tiểu Trúc phía sau thác nước nhỏ, ở chung quanh đây là một mảnh an tường thảo nguyên rừng cây, ngày nào đó, Nhiếp Phong cùng Không Từ đang đùa, hắn ngồi xếp bằng ở trên cỏ nhìn Không Từ bộ điểu, truy đuổi con thỏ nhỏ, rồi đi phụ thân bên người nhớ nhưng nỗi đau để hắn mỗi ngày đều quá rất không vui, lại bị Không Từ ngốc động tác chọc cho hải lòng lên.

Nhưng là nhưng đến rồi một vị khách không mời mà đến, người kia một tay nhắc theo đáng yêu con thỏ nhỏ thỏ, chính là mặt không hề cảm xúc Bộ Kinh Vân, hắn nói với Không Từ: "Người như thế yêu thích bạch thỏ, ta tặng nó cho người đi!"

Nhìn thấy Bộ Kinh Vân như vậy mặt lạnh vô tình đối xử động vật nhỏ, Nhiếp Phong nhất thời liền nổi giận, đứng lên đến cùng giải cứu trong tay hắn thỏ trắng nhỏ, đối với hắn quát lên: "Thả ra trên tay người thỏ trắng nhỏ, người không biết như vậy nhắc theo lỗ tai của nó, sẽ khiến cho nó cảm thấy rất thống khổ sao? Mau buông ra nó, cũng hướng về nó xin lỗi!"

Bộ Kinh Vân bị hắn quát hỏi, trẻ tuổi nóng tính, cũng đã nổi giận, một tay rất tùy ý dứt bỏ trong tay thỏ trắng nhỏ, nói với Nhiếp Phong: "Người tính là thứ gì! Cũng dám quản ta sự!"

Trong lúc nhất thời hai người đối lập lên, Không Từ đứng ở trong bọn họ, vội vã nói khuyên bảo nói: "Các người không muốn bởi vì một điểm việc nhỏ liền rùm beng giá a! Phong, người xem, bạch thỏ không sao rồi. Vân, người không nên trách phong nói chuyện quá trùng, tha thứ hắn được không?"

"Được, xem ở trên của người mặt mũi, ta liền tha thứ hắn lần này. Từ, người cùng đi!" Bộ Kinh Vân sau khi nói xong, không khỏi Không Từ phân trần, liền lôi kéo nàng tay, liền muốn dẫn nàng đi.

Nhiếp Phong tất nhiên là không cho, Bộ Kinh Vân như vậy ngạo mạn để hắn càng thêm tức giận, liền, hắn liền ngăn ở trước mặt hắn, không cho hắn rời đi. Không Từ khi đó còn tưởng rằng Nhiếp Phong là bởi vì nàng mới ngăn cản Bộ Kinh Vân, không cho hắn mang đi chính mình, đối với Nhiếp Phong càng thêm yêu thích.

"Thật cầu không cần đường, dứt ngay!" Bộ Kinh Vân không chút khách khí địa đối với Nhiếp Phong nói như thế.

"Người không đứng bạch thỏ xin lỗi, liền hứa muốn rời đi nơi này!" Nhiếp Phong đối với này thờ ơ, ngược lại là đối với thỏ trắng nhỏ sự tình canh cánh trong lòng.

Thật đúng, không cố gắng tán gẫu giảng đạo lý, khiến cho lại tê ngắt, không nói một lời lại bắt đầu đối lập lên!

Lúc này Đoạn Lăng xuất hiện, lớn tiếng quát hỏi: "Bộ Kinh Vân, người muốn đối với Thiếu phu nhân làm gì! Còn không mau mau buông tay ra, bằng không, chờ công tử xuất quan, ta hướng về hắn bình minh tất cả, để người đẹp đề!"

Nghe vậy, Bộ Kinh Vân nhớ tới Tần Sương cái kia phó ác ma mặt, không khỏi thả ra nắm lấy Không Từ tay.

Không Từ có thể tuột tay, lại không muốn liên lụy Bộ Kinh Vân bị phạt, bởi vậy đi tới Đoạn Lăng bên người, nói với hắn: "Lăng, người liền không muốn cùng vân tức rồi, chuyện này tuyệt đối không nên nói cho công tử nghe. Đúng rồi, bọn họ cãi nhau, người giúp ta khuyên khuyên bọn họ đi!"

Lúc này Bộ Kinh Vân một tay nắm lấy còn không chạy xa bạch thỏ, đối với đã học được Bài Văn Chương hắn tới nói, bắt thỏ loại chuyện nhỏ này không có chút nào khó, hơn nữa hắn một tay nắm chặt bạch thỏ cái cổ, ở Nhiếp Phong trước mặt tàn nhẫn bóp chết, sau đó cười lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

Bộ Kinh Vân hoàn toàn không đem Đoạn Lăng cái này Tần Sương chó săn để ở trong mắt, này khiến Đoạn Lăng rất khó chịu, cùng Bộ Kinh Vân kết lại như thế mối thù!

Nhiếp Phong rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng, vấn đề là Bộ Kinh Vân hiện tại vô công tuyệt đối không bằng hắn, muốn thu thập Bộ Kinh Vân quả thực là chuyện dễ dàng.

Không nghĩ tới hắn lại ở trước mặt mình làm như thế tàn nhẫn sự tình, chính muốn ra tay trừng trị hắn thời điểm, Đoạn Lăng liền ngăn cản hắn, nói với hắn: "Phong, người với hắn hiện tại là đồng môn sư huynh đệ, người không thể đánh hắn, bằng không, để Hùng Bá biết người đồng môn tương tàn, đại công tử cũng không bảo vệ được người. Đừng quên, chúng ta còn không có được phụ thân tin tức, lẽ nào người muốn cho thế bá ném trái mắt con nỗi đau sao?"

Nghe hắn vừa nói như thế, Nhiếp Phong bắt đầu đi từ bỏ thu thập Bộ Kinh Vân ý nghĩ, chuyển thân quá khứ nhặt lên bạch thỏ thi thể, ở trong rừng cây đào hố, tự tay chôn nó.

Chuyện xưa như sương khói, nhưng mà Bộ Kinh Vân đối với Không Từ cảm tình nhưng vẫn không biến, Nhiếp Phong đối với Không Từ hành động cũng

rất đau lòng, vì sao này người bạn tốt lời nói người trước người sau như vậy khó phân!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Bộ Kinh Vân bị quân ầu

Chương 74: Bộ Kinh Vân bị quân ầu

Nhiếp Phong tiếp tục trong mưa luyện võ, đêm phong nguyệt môn công phu phiến từ đầu chơi đến vĩ, không tước xòe đuôi, quạt gió châm lửa, trích hoa phi điệp, cung bộ xuyên phiến, hồ vồ điểm tinh, Hư Bộ lượng phiến, thái cực trừu kích, đào phiến mê mắt, chụp chân xuyên hầu, được bộ liêu âm, trung bình tấn điểm tướng, hoa đào bay tán loạn.

Phong nguyệt môn công phu phiến tên là hoa đào phiến, tổng cộng hai mươi bảy thức, lúc đó thủ hạ san bằng phong nguyệt môn trên dưới, hấn ở một bên quan sát, thời gian đã lâu, cũng vện vện nhớ tới mười hai chiêu thời.

Có điều, này mười hai chiêu chính là hấn đi cảm bã, lấy tinh hoa, ấn tượng tương đối sâu sắc mười hai đường chiêu thức, hơn nữa hoàn toàn cùng không thức như thế có thể một bộ liên kích.

Đối phó người yếu, tự nhiên là không còn sức đánh trả chút nào!

Cho tới đối phó cường giả, vốn là bên trong xem không còn dùng được, tình cờ dùng để xuất kỳ bất ý đánh lên còn có thể, thế nhưng Nhiếp Phong căn bản khinh thường hành đánh lên việc.

"Xem tới vẫn là tìm phương pháp khác! Nếu như có thể tìm về gia truyền bảo đao, liền không cần như thế khổ não!" Nhiếp Phong như vậy nghĩ đến, liền cũng không tiếp tục luyện, ngồi ngay ngắn ở trên cầu nhìn chảy xiết dòng nước dờ ra.

Không Từ thất vọng mà về, mắt thấy Nhiếp Phong phản cảm chính mình, ở lại chỗ này cũng không có ý nghĩa gì, vẫn là tạm thời rời đi trước hấn, trở lại Thiên Hạ hội, chờ thời gian hòa tan chuyện này.

Bên kia Bộ Kinh Vân xóa phần rồi đi, đi tới Thiên Tuyền trong trấn chợ, trong lòng còn đang hồi tưởng chuyện vừa rồi, đối với gần ngay trước mắt Không Từ nhớ mãi không quên, thậm hận Nhiếp Phong hồng rồi chính mình chuyện tốt, hấn giờ khắc này nghĩ thầm: "Chết tiết Nhiếp Phong, sẽ có một ngày, ta định sẽ đích thân giết ngươi!"

Trong lúc giật mình, nhìn thấy phía trước có một lão nhân gia bước tiến pháp phù, vừa nhìn chính là cao thủ trong cao thủ, Bộ Kinh Vân tâm trạng nhất thời liên cảnh giác lên.

Một tòa kiến trúc trên, Đoạn Lăng ở phía trên nhìn xuống Bộ Kinh Vân, cười lạnh nói: "Đề ta cho ngươi nhắc nhở một chút đi! Nếu như có thể nhân cơ hội đào tẩu, vậy cho dù ngươi mạng lớn. Nếu là không thể, Tàn Sương cũng không thể trách ta hành sự bất lực, hừ hừ!"

Đoạn Lăng nói làm liền làm, hấn rút kiếm mà ra, chém đứt lều giá gây trúc, sử dụng gia truyền kiếm pháp nhật tọa sào thành, đem Bộ Kinh Vân nhốt lại. Chính hấn cũng là mượn hạ xuống gây trúc lực đến bình yên địa, đứng Bộ Kinh Vân trước mặt.

"Quay lưng Kiếm thánh, lại rời xa Thích Võ Tôn bọn họ, lúc này lại là trời mưa xuống, bọn họ hấn là sẽ không chú ý ta làm mờ ám!" Đoạn Lăng kỳ thực ở dưới chiều này có lưu lại lỗ thủng, còn cố ý cho Bộ Kinh Vân nháy mắt ra dấu nói rằng: "Bộ Kinh Vân, năm đó từ biệt, ta hai đã lâu không gặp đi! Hôm nay ngươi là trốn không thoát, bó tay chịu trời đi!"

"Hấn đây là ý gì?" Bộ Kinh Vân không hiểu Đoạn Lăng ánh mắt là có ý gì, hơn nữa lại là ảo não Nhiếp Phong thời điểm, con giận còn sót lại chưa bình, lại gặp được trước đây nhục nhã hấn Đoạn Lăng xuất hiện ở trước mặt, Bộ Kinh Vân càng là phần nộ quát: "Kẻ phản bội Đoạn Lăng, không nghĩ tới Thiên Hạ hội đối với ngươi truyền đạt đánh chết khiên, tìm kiếm ngươi nhiều như vậy năm đều không có kết quả, không nghĩ tới ngươi hôm nay càng dám lớn mật như thế xuất hiện ở Bồn đường chủ đến trước mặt."

"Thiên đường có cửa ngươi không đến, địa ngục không lối ngươi lại xông! Ngươi nếu chính mình đưa tới cửa, vậy thì lưu lại ngươi con chó này mệnh đi!"

Hấn dứt tiếng, liền lập tức ra tay rồi, bởi vì hấn chú ý tình huống có gì đó không đúng, phía sau lại tới nữa rồi ba cái gia hỏa, liền liền ra tay thăm dò bọn họ võ công sâu cạn.

Phiên vân phúc vũ, một chiêu Bài Vân Chương nhanh tay nhanh mắt, thanh thế hùng vĩ.

Vốn là trúc lều hạ xuống đoạn trúc liền gây nên hỗn loạn, có điều, có mấy người còn ở lại tại chỗ quan sát tình huống, nhưng mà Bộ Kinh Vân ra tay sau khi, lập tức sợ đến người qua đường dồn dập thoát đi tại chỗ, bọn họ cũng không dám lưu lại ở đây.

"Khốn nạn! Cái này Bộ Kinh Vân biến ngu xuẩn sao? Có điều, võ công của hắn thật sự trở nên mạnh mẽ rất nhiều, so với năm đó càng cường đại rồi." Đoạn Lăng tức giận Bộ Kinh Vân đầu óc không dễ xài, ngoài miệng liền không lưu tình địa nói với hắn: "Khà khà! Không nghĩ tới người lòng dạ như thế hẹp hòi, xem ra đối với năm đó tuyến đường chủ việc còn canh cánh trong lòng a! Lẽ nào lần này người muốn đem năm đó khuất nhục trả lại ta, để ta ném thù bại trận tư vị sao?"

"Chỉ bằng người điểm ấy võ về mềo quào, ta xem người còn kém xa đây!"

Đoạn Lăng cố ý lột một tay gia truyền kiếm pháp, lấy thực nhật kiếm pháp thức thứ năm nhật phúc tâm bì hóa giải nát trúc thế tiến công, vền vền là chống đỡ, cũng không đánh trả.

"Cố ý nói kích tướng cho ta! Này Đoạn Lăng như vậy hành vi, tuyệt đối có gì đó quái lạ!" Bộ Kinh Vân trong lòng có suy đoán, khỏe mắt thoáng nhìn cũng sau khi thấy phía sau ba người cùng dùng công phu, đem hắn tiến công hóa giải, đều là ứng phó có thừa đáng đáp, có thể thấy được võ công không kém.

Bộ Kinh Vân trong lòng đã có lập kế hoạch, hắn trực tiếp tấn công về phía kết thúc lăng, bộ như sấm đánh tư thế, cũng lớn tiếng quát: "Đoạn Lăng, hôm nay Bồn đường chủ liền muốn người thất bại thảm hại, để người rõ ràng lúc trước là thực lực người không đủ, lão tử ngồi trên đường chủ vị trí không phải dựa vào người nhường cho! Tiếp ta này một chiêu, chịu chết đi!"

Hắn biết Thích Võ Tôn cái này con lừa trọc khó đối phó, hơn nữa mặt khác hai cái kẻ tám lạng người nửa cân giúp đỡ ở một bên hiệp trợ. Nếu là mạnh mẽ tấn công bên này, cuối cùng nhất định sẽ bại trận bị bắt, hoặc là bị giết.

Trái lại Đoạn Lăng thế cô lực đơn, ông lão kia tuy rằng chột nhìn lại là cao thủ, nhưng dù sao tuổi tác đã lớn, muốn đánh ra một lỗ hồng đào tẩu, hắn là sẽ không quá khó!

Liền, Bộ Kinh Vân liền làm ra quyết định như vậy.

Thích Võ Tôn thấy thế, cười lạnh nói: "Lấy Bộ Kinh Vân nhân lực, định sẽ cho rằng chỉ cần thất bại Đoạn Lăng một người, liền có thể thông dong rồi đi. Đáng tiếc, Đoạn Lăng sớm có hậu chiêu, chẳng trách hắn sẽ xin tiền bồi tự mình ra tay tới đối phó Bộ Kinh Vân. Người này như vậy thiên tư thông minh, nếu là do hắn giúp đỡ Hùng Bá tới đối phó tiền bối, chắc chắn hình thành đuôi to khó vậy tư thế!"

Độc Cô Minh dào dạt đắc ý nói: "Có đại bá ta phụ ở, Bộ Kinh Vân coi như là có ba đầu sáu tay, cũng khó thoát lão nhân gia người lòng bàn tay!"

Đường Kiên nhân cơ hội nịnh hót nói: "Thiếu thành chủ nói rất có lý, quả nhiên là hổ phụ không khuyến tử, hi hi!"

Đoạn Lăng đối mặt Bộ Kinh Vân Bài Văn Chương bài sơn đảo hải, hắn một bên lùi về sau, một bên sử dụng kiếm điệp huy hoàng chiêu này, nhưng không phải tiến công, mà là tiến hành phá chiêu phòng thủ. Nhưng mà Bộ Kinh Vân chỉ là một đôi bàn tay bằng thịt, lại không phải luyện Thiết sa chương, bởi vậy hai tay không có Thiết sa chương như vậy cứng rắn không thúc.

Liền, hắn giữa đường cải chiêu, đổi thành mây đen tề nhật, lấy phá Đoạn Lăng kiếm chiêu.

Này thay đổi chiêu bên dưới, lập kiến hiệu quả, nhất thời liền đem Đoạn Lăng kiếm điệp huy hoàng tạo thành địa ánh kiếm phá hết, lập tức hội không được chiêu.

Bên kia Độc Cô Kiếm hồn nhiên không thêm để ý ngắm một hồi, nghĩ thầm "Đoạn Lăng chỉ thủ chứ không tấn công, hắn là muốn dẫn địch thâm nhập, sau đó một chiêu đánh tan! Cũng hoặc là cố ý làm như vậy, xem ở đã từng cùng bào chi nghĩa tình cảm trên, mà trong lòng nổi lên nhân từ chi niệm, dự định tha hắn một lần?"

Nhìn Đoạn Lăng bị Bộ Kinh Vân làm cho liên tục bại lui, Độc Cô Kiếm biết mình cũng nên là thời điểm xuất thủ, đi tới mở ra từ trước mặt đối với ông chủ hỏi: "Ông chủ, người những này chậm trễ tình mỹ, liền ngay cả lưỡi kiếm đều cẩn thận như thật sự kiếm gỗ, muốn bao nhiêu tiền một thanh?"

Cái kia bị dọa đến tè ra quần địa ông chủ bốc lên một con đầu người, nói với Độc Cô Kiếm: "Đại gia, những này kiếm gỗ giống nhau ba đồng tiền một thanh, ngài muốn bao nhiêu chuôi? Muốn được nhiều, ta có thể bớt cho người chụp!"

Thương nhân hay là chính là thiên tính trục lợi, đòi tiền không muốn sống!

"Ha ha! Ba đồng tiền liền có thể giết chết một người, cũng quá tiện nghi." Độc Cô Kiếm hiển nhiên địa cười nói, ngữ khí ôn hòa, có thể lời nói của hắn lại làm cho người cảm thấy lạnh lẽo.

"Đại gia, kiếm gỗ toàn đưa cho ngài, tiền ta không muốn, tha mạng a!" Ông chủ sợ đến mau mau lại trốn trở về dưới đáy bàn, phòng chừng bị Kiếm thánh sợ đến thì đều muốn đi ra đi!

Hàng này rõ ràng làm một tên thương nhân là không hợp cách!

"Ác! Ông chủ lại như vậy hùng hồn, lão phu từ chối thì bất kính!" Độc Cô Kiếm vậy thì cầm lấy một thanh kiếm gỗ, tức thời cả người tỏa ra một luồng ác

liệt kinh khí, khác nào không còn là người, mà là một thanh mờ ra tuyệt thế thần binh!

Đi ngang qua Bộ Kinh Vân nhìn thấy này cỡ mạnh mẽ khí thế, bao hàm bàng bạc sát ý, trong lòng có một luồng dự cảm bất tường.

Độc Cô Kiếm ra tay rồi, nâng kiếm mà đi, trên bàn bày ra kiếm gỗ cũng theo hấn chất phác mạnh mẽ nội lực xúc động bên dưới, bị động ra khỏi vỏ đi theo. Loại này nội lực vận động phương thức tuyệt đối là nội gia cao thủ, cộng thêm cao thủ căn bản không làm được cỡ này huyền khóa skill.

"Bá phụ rốt cục ra tay rồi!" Độc Cô Minh âm thầm mừng rỡ.

"Chiêu này lẽ nào là Kiếm thánh lại lấy thành danh Thánh Linh kiếm pháp?" Thích Vô Tôn cùng Đường Kiền đều là như vậy nghĩ đến, dù sao ngoại trừ Đoạn Lăng được quá Độc Cô Kiếm chỉ điểm một, hai, bình thường bọn họ căn bản là không thấy được Độc Cô Kiếm cơ hội xuất thủ.

Khốc huyền skill còn không hình thành, Bộ Kinh Vân liền bị kiếm gỗ suýt đến chịu bị thương ngoài da, giận tím mặt bên dưới, hấn nhưng vẫn như cũ vẫn là bình tĩnh đối địch, có thể làm đến một bước này người, vẫn đúng là không phải người bình thường.

Bộ Kinh Vân lấy Bài Vân Chưởng cái kia trùng vân thâm tỏa chiêu này mạnh mẽ dùng Hư Vân Kính thu nạp trên bàn còn lại trong kiếm gỗ một thanh kiếm gỗ ở tay, tương tự muốn ăn miếng trả miếng!

Đoạn Lăng dùng bước lại mắt thấy Độc Cô Kiếm tỏ ra một tay hảo tiện!

Ặc! Không đúng, là một tay hảo kiếm.

ngự kiếm thủ đoạn quả thực là siêu phẩm nhập thánh, không hổ Kiếm thánh tên, làm kiếm khách thế gia, không thể không vì là như thế khốc huyền kiếm kỹ mà thôi than thở: "Kiếm thuật hay!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Băng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Nhiếp Phong cũng bị quần ẩu

Chương 75: Nhiếp Phong cũng bị quần ẩu

Dựa theo người của thế giới này địa thuyết pháp, kiếm pháp theo đuổi chính là linh động phiêu dật, nhanh chuẩn tàn nhẫn ngược lại là thứ yếu, chỉ cần thương tổn được người, không bị người thương tổn được chính mình là được.

Có thể là mạng theo chém số lần hơn nhiều, sau đó người cũng là chết rồi ý nghĩ, mới bắt đầu sinh ra có như vậy kiếm thuật cảnh giới đi!

Có điều, lời nói mặc dù là nói như vậy, nếu như không có bảo đảm đối phương tuyệt đối không cách nào sử dụng kiếm thương tổn được người địa tự tin. Vậy người hay là đi theo đuổi xuất kiếm có lực, tốc độ vừa nhanh, công kích còn rất chuẩn, hơn nữa ra tay đặc biệt tàn nhẫn kiếm pháp khá là thỏa đáng.

Độc Cô Kiếm tu luyện kiếm đạo mấy chục năm, đã luyện kiếm thành ẩn, thoát khỏi kiếm ẩn sau khi, đã tận đến kiếm đạo tinh túy hấn người kiếm hợp làm một, chơi đến vô cùng tuyệt vời.

Này đã không phải cái gì lấy người ngự kiếm, kiếm ngự người ngây ngốc không phân biệt được thật buồn cười cảnh giới, như Đoạn Lăng hấn cha chính là loại này thật buồn cười, bị kiếm ngự người!

Người xem Độc Cô Kiếm đem này một đám kiếm gỗ như đùa giỡn em gái giống như vậy, khiêu khích không thể tự thoát ra được, chỉ có thể theo kiếm thế của hấn múa lên, ra sức vẩy một cái, kiếm gỗ tận đều tới Bộ Kinh Vân vồ tới, nhiệt tình mười phần, chiêu này chính là hấn Thánh Linh kiếm pháp danh động giang hồ một chiêu cuối cùng, kiếm hai mươi mốt!

Một trận vòng kiếm phá vào mặt, bình thường kiếm chiêu, Bộ Kinh Vân giải có thể sử dụng khoác vân đài nguyệt, hoặc là trùng vân thâm tỏa đều có thể phá đi.

Thế nhưng kiếm hai mươi mốt khẳng định đừng đùa, giờ khắc này Bộ Kinh Vân nếu là dám to gan như thế phá chiêu, nhất định bị kiếm gỗ em gái môn đâm thành huyết hồ lô xuyên!

Vì vậy, Bộ Kinh Vân bị bức ép sử dụng ép đáy hòm tuyệt hoạt, bị thống không tên!

Ở tại tuổi nhỏ thời điểm, Hoắc gia diệt môn, hần bị một vị đại thúc cùng một vị món chính cứu, này lô cốt kiếm chiêu chính là học trộm vị đại thúc kia. Có điều, hần không biết vị đại thúc kia tên gọi là gì, chỉ biết vị kia món chính gọi Kiếm Thần, cùng gian thần cùng âm, bởi vậy nhớ tới đặc biệt rõ ràng.

Chuyện xưa không đề cập tới quá nhiều, trước mắt chỉ xem Bộ Kinh Vân sử dụng bị thống không tên, suy nghĩ trong lòng chính là tình yêu chân thành bị đoạt, này đau đớn kéo dài vô tuyệt kỳ, chính là khoáng cổ đến nay vẫn là trên đời tất cả nam nhân tam đại đau đớn một trong.

Như thế nào nam nhân tam đại đau đớn!

Một trong số đó là bị thiên, thứ hai là người yêu bị cướp, thứ ba là Liễu Hạ Huệ!

Không tên kiếm pháp chi bị thống không tên VS Thánh Linh kiếm pháp chi kiếm hai mươi mốt!

"Cái gì? Hần làm sao sẽ chiêu kiếm pháp này! Lẽ nào hần là người kia đệ tử! Không thể, Bộ Kinh Vân là Hùng Bá đệ tử, thiên hạ mọi người đều biết, vậy hần vì sao lại người kia phép trừ?" Độc Cô Kiếm thoáng chớp cả kinh, bởi vì hần nhận ra cái này kiếm pháp đến từ người phương nào tay, vì lẽ đó nổi lòng không khỏi bị khiên chuyển động.

Đáng tiếc kiếm là phạm kiếm, hơn nữa còn là kiếm gỗ, mặt khác Độc Cô công lực vượt xa Bộ Kinh Vân hải đi, hơn nữa Bộ Kinh Vân đối với kiếm đạo theo đuổi, còn dừng lại ở ngây ngô không phân biệt được cảnh giới, vì lẽ đó lấy kiếm đối với kiếm tự nhiên là thua trận.

Kiếm gỗ như mưa, lại có Độc Cô Kiếm rót vào nội lực ở trong đó, tuy không có kiếm khí, có thể kinh lực mười phần mười cường.

Bộ Kinh Vân muốn dùng Bài Văn Chương đi chống đối, nhưng bây giờ căn bản là một cái chuyện không có thể làm được, trừ khi là hậu kỳ đập đầu Long Nguyên sau khi, mới có bản lĩnh đó làm được đến.

Hiện tại Bộ Kinh Vân chỉ có thể hưởng thụ bị kiếm gỗ cắt chém tư vị, dường như bị đao kiếm gia thân, tước thịt thiết da, lạng trì đại hình, làm cho hần kêu rên liên tục, tiếng kêu rên liên hồi! !

Khi hần bị thương quỵ xuống đất, không hề có chút sức chống đỡ thời điểm, Độc Cô Kiếm đi lên phía trước hỏi: "Người chiêu kiếm pháp này là ai dạy người? Nói cho ta!"

"Ta phi! Muốn giết muốn quả, tất theo tôn liên!" Bộ Kinh Vân này vừa mới dứt lời, liền miệng phun máu tươi, té xỉu trên đất.

Đây là đi tới Độc Cô Minh nhắc chân liền muốn giẫm bạo Bộ Kinh Vân đầu, có điều, lại bị Độc Cô Kiếm ngăn cản, nói với mọi người nói: "Việc khác Quan lão phu một chuyện, tạm thời vẫn chưa thể chết, chờ lão phu từ trong miệng hần ép hỏi ra lão phu muốn biết sự, lại chết cũng không muộn!"

Thật vất vả chờ đến cơ hội giết chết Bộ Kinh Vân, nhưng lại không thể giết, Độc Cô Minh không biết nên làm thế nào mới tốt, liền muốn Độc Cô Kiếm hỏi: "Đại bá phụ, cái kia bây giờ nên làm gì?"

Đừng quên kết thúc lạng, hần vốn là đáp ứng Tần Sương ôm lấy Bộ Kinh Vân một mạng, lúc này chính là cơ hội, Đoạn Lăng liền đứng ra nói với Độc Cô Kiếm: "Tiền bối, văn bối có một đề nghị, không biết có nên hay không nói."

Độc Cô Kiếm lạnh nhạt nói hai chữ: "Người giảng!"

Đoạn Lăng biết thời cơ không thể mất, một đi là không trở lại, lập tức hãy cùng hần giảng: "Văn bối gia truyền bảo kiếm mất ở Lăng Vân Quật, thẳng thần đem Bộ Kinh Vân đưa đến Lăng Vân Quật tù trụ, đến thời điểm văn bối một bên vào động tìm kiếm Hòa Lân kiếm, tiền bối cũng có thể một bên thăm vấn Bộ Kinh Vân, nhất cử lưỡng tiện!"

Lời này nhất thời liền để Độc Cô Kiếm sáng mắt lên, liền đáp ứng rồi hần: "Được, Đường Kiền, người vận chuyển Bộ Kinh Vân đi tới Nhạc Sơn đại phạt thủ nơi Lăng Vân Quật, huyết đạo lão phu sẽ lấy kiếm khí khóa lại. Nhớ kỹ, người không thể để cho hần chết rồi, bằng không, lão phu sẽ làm người thường thường sống không bằng chết tư vị, hiểu chưa?"

"Tiền bối xin yên tâm, văn bối chắc chắn sẽ không hòng việc." Đường Kiền sợ đến mau mau gật đầu đáp ứng, chỉ lo Kiếm thánh một lời không hợp liền giết chết chính mình.

Bởi vì Bộ Kinh Vân mà dẫn đến bất ngờ, vì lẽ đó bọn họ quyết định binh chia làm hai đường.

Một đường sẽ đi tìm Nhiếp Phong xúi quẩy, mà khác một đường thì lại áp giải Bộ Kinh Vân đi Nhạc Sơn Lăng Vân Quật.

Bởi cùng Nhiếp Phong quen biết, Độc Cô Kiếm thật là thông cảm không cho Đoạn Lăng tham dự rình giết Nhiếp Phong hành động, để hần ở một bên trong bóng tối quan sát là được.

Trước mắt Không Từ rời đi, Nhiếp Phong vẫn như cũ là cô đơn một người ở xe nước cư trên cầu gỗ loại người.

Hần vẫn là như vậy cố chấp, không muốn ở tại xe nước cư nhà tranh dưới tránh mưa, tựa hồ đang hỏi hận chính mình bỏ qua hẹn hò thời gian, dẫn đến không thấy được người yêu một mặt, lợi dụng này trừng phạt chính mình.

Giàn giữa Đại Vũ bên dưới, Độc Cô Kiếm mang theo Độc Cô Minh ở kiểu vừa đi đi tới, mà Thích Vô Tôn từ kiểu khác một vừa đi tới. Giờ khắc này có thể nói là hai đường bọc đánh, không có đội hữu hỗ trợ, Nhiếp Phong cái này bên trong đàn còn có thể có cứu sao?

Một thân một mình đối mặt ba cái không biết sâu cạn cao thủ, Nhiếp Phong cũng coi như là gặp sóng to gió lớn người, kiên quyết sẽ không nhát gan sợ phiền phức, nhu nhược sợ sệt, là cố hấn vẫn khí định thần nhàn, vô cùng bình tĩnh quan sát bọn họ, ngồi ở tại chỗ cũng không nhúc nhích.

Nhiếp Phong trong lòng đối với trận chiến này hung hiểm đã có tính toán kế, bọn họ ở Thiên Hạ hội thể lực bên trong còn dám liên thủ đột kích, có thể thấy được không phải cái gì dễ dàng găm dưới thịt xương.

Nếu là mình tùy ý động lên tay đến, chỉ cần có may phạm sai lầm, cũng có thể làm mình chết tại chỗ, bởi vậy quyết định ra tay, nhất định phải nghĩ ra không có sơ hở nào sách lược, ngay cả chạy trốn mệnh đường lui đều muốn tìm tốt.

Xe nước cư một góc, Đoạn Lăng đang quan sát Nhiếp Phong tình cảnh, nghĩ thầm: "Nhiếp Phong tuyệt không thể để cho bọn họ giết, không những mình trong lòng không qua được, hơn nữa Tần Sương đặc biệt dặn dò chuyện kế tiếp cũng không cách nào bàn giao, vậy ta gia Hóa Lân kiếm liên cang không thể giữ được! Không được, nhất định phải cứu Nhiếp Phong, lúc này mới có thể để Tần Sương nghĩ biện pháp thay ta bảo vệ Hóa Lân kiếm."

Nhưng Đoạn Lăng bây giờ căn bản trong khoảng thời gian ngắn khó có thể muốn ra bất kỳ cái gì có thể giải mở khốn cục phương pháp, nếu như chính mình hiện thân, cục diện sẽ càng thêm khó không chế, trong lòng vì thế cảm thấy phi thường quấy nhiễu cùng mâu thuẫn.

Hắn một mặt muốn bảo vệ Nhiếp Phong mạng nhỏ, lại không thể phá hoại chính mình cùng Độc Cô Kiếm giữa bọn họ địa quan hệ. Mà một bên khác vì hướng về hại chết hồng ngọc nhi Hùng Bá báo thù, nhưng cũng không thể hi sinh gia truyền Hóa Lân kiếm.

Đối mặt như vậy vấn đề khó, Đoạn Lăng thực sự là không cách nào làm ra quyết định.

Bên kia Độc Cô Minh lớn tiếng hầy xưng tên ra: "Nhiếp Phong, ta tên Độc Cô Minh, là vô song thành chủ Độc Cô một phương nhi tử, năm đó người Thiên Hạ hội lâm ác, phụ thân ta không ưa mới cùng các người Thiên Hạ hội cắt đứt. Nhưng là Hùng Bá hết hy vọng không thôi, phái Tần Sương ác đồ sát hại cha ta."

"Năm đó cừu hận, ta chưa bao giờ dám quên, nhất định gọi các người Thiên Hạ hội nợ máu trả bằng máu! Hôm nay đã diệt trừ Bộ Kinh Vân, hiện tại đến phiên người, chịu chết đi!"

Nghe nói như vậy ác tẩn Nhiếp Phong cũng lại bình tĩnh không được, bỗng nhiên song chưởng đánh kiêu diện, tiếp sức bay ra, người như lưu tinh bình thường rồi đi tại chỗ.

Thích Võ Tôn mau đuổi theo, quát lên: "Nhiếp Phong, người chạy đi đâu!"

"Hừ! Muốn đi? Ngày hôm nay người có chấp cánh cũng không thể bay, liền cho ta chết ở chỗ này đi!" Độc Cô Minh cũng là toả sáng cuồng ngôn, có điều, có Độc Cô Kiếm cho bọn họ chỗ dựa, Nhiếp Phong xác thực là thập tử vô sinh cảnh ngộ.

Hắn có thể không thoát khỏi trùng vây, thuận lợi chạy trốn đây!

Kính xin xem dưới một tập, Nhiếp Phong chết thảm, ta phi!

Thú hoàng kiếm đạo VS Thánh Linh kiếm pháp.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Người chưa dừng xướng ta đã lên đài

Chương 76: Người chưa dừng xướng ta đã lên đài

Chỉ thấy Thích Võ Tôn một chiêu phạt quang chiếu khắp nổ ra đi, Nhiếp Phong một thức gió cuốn tàn lâu, đập dòng nước mà khuấy động nhảy lên, né qua này một chiêu.

Nhưng công kích hắn người không ngừng Thích Võ Tôn, còn có Độc Cô Minh, mà nhìn hắn lấy Long Chiến Vu Dã này chiêu lợi hại công kích Nhiếp Phong.

Người đang ở hiểm cảnh, người bình thường đã sớm trúng chiêu, nhưng mà Nhiếp Phong dựa vào Thích Võ Tôn đánh văng ra ngoài cột nước sử dụng vô căn cứ, chân đối với chân cùng Độc Cô Minh liêu, mượn lực chạy đến xe nước cư bên kia.

Bởi vì hắn nhận ra được trong bóng tối có người rình, nhất định phải tìm ra, để tránh khỏi chuyên tâm lúc tác chiến bị người trong bóng tối ra tay đánh lén.

"Lăng! Ở đây nhìn trộm người dĩ nhiên là nguoi! ?" Nhiep Phong bị Bộ Kinh Vân cùng Khổng Từ hai người cử chỉ thân mật kích thích ra đến điên cuồng thú tính hiện tại lại có chút không nhẫn nại được, thật giống muốn thoát vây đi ra.

Đoạn Lăng nhìn thấy Nhiep Phong đột nhiên lên đến bên này, xuất hiện ở trước mặt chính mình, nhất thời mặt lộ vẻ ngạc nhiên vẻ mặt, trong khoảng thời gian ngắn không biết nên làm gì đối mặt Nhiep Phong, không nghĩ tới trước mắt tình huống như thế hắn lại còn nghĩ cùng người tranh đấu, có phải là quá chết suy nghĩ?

Lúc này Thích Võ Tôn cùng Độc Cô Minh tùy theo giảng lâm, Đoạn Lăng dưới tình thế cấp bách, không kìm lòng được, một câu nhắc nhở thuận miệng mà xuất đạo: "Phong, cẩn thận trên đầu! !"

Thích Võ Tôn lấy phật ôm hoài cốc trợ lực Độc Cô Minh ra chiêu, chính mình bởi vậy đạn qua một bên, mà Độc Cô Minh sử dụng trước mắt hắn Hàng Long thần chân mạnh nhất một chiêu, Kháng long bữu hối!

Nhiep Phong nghe vậy sau, mặt mày lộ ra vẻ cao hứng, hắn thuận theo Đoạn Lăng nhắc nhở ngẩng đầu nhìn tới, liền nhìn thấy Độc Cô Minh chân, tức thời lấy Thần phong gào lên giận dữ đối kháng!

Hàng Long thần chân Kháng long bữu hối VS Phong Thần chân Pháp thần phong gào lên giận dữ!

Hai người chân thế đều mãnh liệt như lửa, nhanh nhanh như phong, trong nháy mắt đã giao chân mười mấy hiệp, Độc Cô Minh âm u rơi xuống một bên trên bàn gỗ, sắc mặt có chút không dễ nhìn, còn hai tay che đui phải của chính mình.

Nhìn hắn bộ này đáng vẻ, nói vậy là bị thương!

Một thay đổi giữa chừng chân pháp tay mơ, cùng Nhiep Phong vị này từ nhỏ liền đến đại chân Pharaông điều đầu chân, thực sự là không biết tự lượng sức mình!

Độc Cô Kiếm không biết lúc nào an vị ở giường nước cực trên một cái ghế, nhìn thấy loại này tình thế, hắn nhíu mày, tựa hồ đối với Độc Cô Minh cùng Nhiep Phong giao thủ bị thua, mà cảm thấy bất mãn.

Giờ khắc này hiếm thấy có một phần nhân rồi thời gian, Nhiep Phong nói với Đoạn Lăng: "Lăng, nguoi và ta liên thủ, định có thể toàn thân trở ra, ông lão này liền giao cho ta, hòa thượng kia cùng hắn thì lại giao cho nguoi tới đối phó!"

Thích Võ Tôn không hổ là người từng trải, trong phút chốc liền từ Nhiep Phong trong lời nói tìm tới triển khai một kế dương mưu cơ hội, quay đầu liền nói với Đoạn Lăng: "Đoạn Lăng, nguoi cùng hắn đã từng là bạn tốt, nhưng bây giờ đã là kẻ địch chứ không phải bạn, chúng ta cũng không làm khó nguoi, mà lui sang một bên nhìn là được, Nhiep Phong liền do chúng ta đến liệu lý hắn!"

Lời này Đoạn Lăng nghe vô cùng không thích, nhưng không dám nói tưới dầu lên lửa, chỉ có chỉ giữ trầm mặc.

Nhiep Phong nhìn hắn không nói chuyện nói, tuyệt bức là ngầm thừa nhận, nhất thời trong lòng thiêu đốt khí hung hăng lửa giận, lớn tiếng đối với Đoạn Lăng quát hỏi: "Đoạn Lăng! Lễ nào nguoi cùng bọn họ quy tụ sao? Ta cứ thế thành đội nguoi, nguoi nhưng như vậy bán đi ta!"

Cuối cùng ba chữ từ trong miệng nói ra sau, Nhiep Phong cả người liền thay đổi, hai mắt đỏ đậm, trợn mắt trừng trừng, giận dữ mà nghiêng răng nghiêng lợi, biểu hiện vô cùng dữ tợn hung ác.

Mắt thấy Nhiep Phong liền muốn mất khống chế, đối mặt Thích Võ Tôn cùng Độc Cô Minh cũng còn tốt, có thể nếu như đối phó với Độc Cô Kiếm, đánh mất lý trí có thể không được, Đoạn Lăng bên tai truyền đến nước sông thờ gấp gấp chảy xuôi tiếng, nhanh trí xông tới nói rằng: "Nhiep Phong, chuyện hôm nay nếu bị nguoi là phá, được! Ta cũng không đối gạt nguoi, ta từ lâu nương nhờ vào vô song thành Thiếu thành chủ dưới trướng, hiện tại liền giết nguoi, quyền làm đưa lên ta Đoạn Lăng đời này kiếp này nhất định sẽ cùng Thiên Hạ hội không chết không thôi đầu nhận dạng!"

Đoạn Lăng lời nói này, để Nhiep Phong suy đoán đáp án không do dự nữa bất định, mà là khẳng định hạ xuống, nhất thời khiếp sợ linh hồn trong lòng mất lạnh, vô tâm dưới áp chế, điên cuồng máu triệt để nổi khùng.

Có điều, nổi khùng quỷ nổi khùng, Nhiep Phong vẫn là cuối cùng một tia lý trí nhưng chưa ném mất, một tay đè lại chính mình một cái tay khác, cực kỳ thống khổ ở nhẫn nại.

Đáng tiếc Đoạn Lăng ra tay không phải thời cơ tốt, một đôi chưởng đánh vào Nhiep Phong trên ngực, tuy là dùng sức chất phác, có thể ngầm có ý nhu kinh, đánh vào người trên người sẽ không rất đau, hắn đây là ở định đem Nhiep Phong đẩy lạc trong sông, như vậy Nhiep Phong liền có thể mượn thủy độn chạy.

Hắn tính toán mưu đồ đánh dừng dừng vang, thế nhưng thực tế tàn khốc nói cho hắn, ảo tưởng đều là sao tốt, hiện thực đều là tàn khốc!

Làm mất đi lý trí Nhiep Phong hai chân dùng sức nắm lấy đại địa, ổn định thân hình, sau lưng một cái lỗ to lung, nhưng hắn chính là không biết nhảy sông đào mạng, phản mà nắm chặt song quyền, khí thế hung mãnh cực kỳ, như siêu tái biến thân như thế nổi giận gầm lên một tiếng: "Các nguoi đều phải chết! ! !"

Thấy vậy tình hình, vạn vạn không nghĩ tới Nhiếp Phong trở nên điên cuồng như thế, Đoạn Lăng trong lòng quỳnh lên, còn muốn tiếp tục bù đao, đem hán triệt để đánh xuống sông đi, lại xông lên nói rằng: "Nhiếp Phong, để mạng lại!"

"Hừ!" Trong phòng thoát ra một đạo không thích cười gằn.

Một cái ghế lộn lộn mà đến, chặn đứng kết thúc lãng đường đi, bắt đắc dĩ Đoạn Lăng chỉ có né tránh đến một bên.

Trong chớp mắt một bóng người xuất hiện ở trước mắt của hán, cái kia không phải người khác, chính là trong phòng không thích tiếng chủ nhân, Độc Cô Kiếm.

Độc Cô Kiếm ngấm Đoạn Lăng một chút, lạnh nhạt nói một câu: "Lão phu dưới kiếm vong hồn cũng không ngại nhiều người này một cái!"

"A!" Đoạn Lăng nghe nói lời ấy, sợ đến hướng về lùi lại mấy bước.

Thích Võ Tôn đỡ lấy hán, đối với hán nói rằng: "Kiếm thánh muốn giết biết dùng người, chỉ bằng người điểm ấy bé nhỏ công lực là không thể thành công cứu người, vì lẽ đó ta khuyên người một câu, phòng ngừa nhìn thấy năm đó bạn tốt máu tươi tại chỗ, người vẫn là đi trước một bước đi! Miễn cho người lại xuất thủ cứu giúp, lần thứ hai làm tức giận Kiếm thánh."

Đoạn Lăng thở dài một hơi, cuối cùng liếc mắt nhìn Nhiếp Phong, bắt đắc dĩ đi rồi, nghĩ thầm: "Tần Sương, ta tận lực! Phong, có thể đây chính là mạng người đấy!"

Độc Cô Kiếm nhìn lướt qua Độc Cô Minh, trong mắt ý tứ rất rõ ràng, để hán quét qua trước sĩ.

Độc Cô Minh tựa hồ cũng rõ ràng Độc Cô Kiếm suy nghĩ trong lòng, từ trên bàn nhảy lên một cái, sử dụng một chiêu Phi Long tại thiên, đập hướng về phía Nhiếp Phong.

Bên kia Nhiếp Phong sức mạnh toàn thân đã chậm rãi tăng lên đến đỉnh cao, kinh thường liếc mắt nhìn hướng về hán phi đập Schap Độc Cô Minh, Thần phong gào lên giận dữ lần thứ hai xuất kích, mang theo vô biên lệ khí đá ra một cước, đem Độc Cô Minh chân trái cũng đá thương, từ đầu tới, liền đập bay nơi nào trở lại.

Đồng thời Nhiếp Phong cũng hóa thành một cơn gió lớn, bạo lực tập kích, thỉnh thoảng mà đi, xông thẳng xe nước cư bên ngoài Đoạn Lăng.

"Khá lắm, dám không đem lão phu để ở trong mắt!" Độc Cô Kiếm lạnh lẽo cảm khái một phen, âm lãnh ánh mắt nhìn điên cuồng xông đi ra ngoài Nhiếp Phong.

Thích Võ Tôn mau tới trước kiểm tra Độc Cô Minh thương thế, cũng hỏi: "Thiếu thành chủ, người đi đứng có không có gì đáng ngại!"

Độc Cô Minh dùng sức uốn một cái cổ chân, mồ hôi lạnh chảy ròng, hán trầm giọng nói rằng: "Không có chuyện gì, chỉ là nhẹ nhàng gãy xương mà thôi, ta đã đem xương sắp đặt lại, tu dưỡng mấy ngày liền không lo lắng."

Ở bên ngoài, Đoạn Lăng nghe được phía sau có to lớn thanh âm vang lên, liền thấy một cơn gió kéo tới, trong chớp mắt hai tay chụp hán, Đoạn Lăng theo bản năng cũng ra tay phản chế, thế nhưng cường độ quá yếu, không đủ đối phương cường lực, vì lẽ đó không cách nào tránh thoát khỏi đến.

"Phong! ! !" Đoạn Lăng rất là kinh ngạc, không nghĩ tới người muốn giết hán lại là Nhiếp Phong, cái này hán thực sự là hoàn toàn không nghĩ tới.

"Muốn ở trước mặt lão phu giết người, người còn chưa đủ tư cách!" Độc Cô Kiếm vừa dứt lời, tùy tiện liền vung tay lên, một cái trường băng ghế theo nội lực của hán bắn lên, bắn trúng Nhiếp Phong phía sau lưng.

Thánh Linh kiểm pháp chỉ kiểm một, mặc dù là chiêu thứ nhất, có thể công lực cỡ này nhưng khác, làm cho Nhiếp Phong nhất thời bị thương, hai tay kinh đao không kìm, Đoạn Lăng nhất thời liền tóm lấy cơ hội, hai tay ra sức, liền đem Nhiếp Phong chụp hán hai tay tránh thoát.

"Oành!"

Một tiếng vang thật lớn, chen lẫn đá vụn một luồng kinh khí cường đại, đem Đoạn Lăng cùng Nhiếp Phong đều oanh xuống sông đao bên trong, không thấy bóng dáng.

"Ừm!" Độc Cô Kiếm trong nháy mắt liền chú ý tới xe nước cư phụ cận trên một tảng đá lớn không biết lúc nào đến rồi một mạng mặt nạ người.

Cái kia mạng mặt nạ người lạnh như băng nói: "Giải quyết hai cái, còn sót lại ba cái!"

Độc Cô Kiếm định thần nhìn lại, khuôn mặt âm trầm hỏi: "Người là thiên trì sát thủ! ?"

Trên mặt nạ viết thiên trì hai chữ người đeo mặt nạ lạnh cười lạnh nói: "Ha ha! Không nghĩ tới người còn nhớ thiên trì cái tên này, đã như vậy, hôm nay người cũng sẽ không coi như chết không rõ ràng. Về nhớ năm đó một người một chiêu kiếm diệt ta thiên trì, hôm nay lão tử liền để người thua ở dưới kiếm của ta!"

Hán vừa dứt lời, Độc Cô Kiếm liền rút ra vô song kiếm, sử dụng kiếm ba, ba đạo kiếm khí xé gió đánh úp về phía người đeo mặt nạ.

Ặc! Đây báo thù nội dung vở kịch mới đầu thật giống có chút không đúng vậy!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Thú Hoàng Kiếm Đạo VS Thánh Linh Kiếm Pháp

Chương 77: Thú Hoàng Kiếm Đạo VS Thánh Linh Kiếm Pháp

Độc Cô Kiếm đột phát kỳ chiêu, uy lực mười phần, nội lực ly thể, ngưng tụ không tan, đây chính là cao thủ tuyệt đỉnh mới có thể làm đến sự tình.

Người đeo mặt nạ tay phải bấm nổi lên kiếm chỉ, không có kiếm như có kiếm giống như vậy, loạch xoạch mấy lần, như thế là nội lực xuất thể, ngưng tụ không tan, hóa thành bảy, tám đạo kiếm khí đón nhận kiếm ba!

Bản thân hắn không đạt cảnh giới Tiên Thiên, nội lực cũng không hùng hậu, hơn nữa cũng chỉ có nhị lưu võ giả tu vi thôi.

Tại sao có thể làm được cao thủ tuyệt đỉnh mới có thể làm đến sự tình đây!

Bởi vì người đeo mặt nạ đối với năng lượng năng lực khống chế vượt qua thường nhân, không, phải nói vượt xa phàm nhân, toàn bộ thế giới có thể làm được chuyện như vậy cũng chỉ có Tần Surong.

Không sai, người đeo mặt nạ chính là Tần Surong giả trang.

Đường về trên đường, Tần Surong tâm có dự cảm không hay, cảm thấy đem Nhiếp Phong ở lại Thiên Tuyền trấn là một không tốt quyết định, nếu là bị Kiếm thánh diệt, vậy này vẫn là Phong Vân thế giới sao?

Vì chăm sóc nội dung vở kịch, chỉ có quãng thể khí nữ, vì bạn gay tốt, một thân một mình trở lại!

Phía này cụ là trên đường cướp, thuận tiện dùng cái kia than chủ họa bút viết đến thiên trì hai chữ, còn phai màu đỏ là khẳng định, mục đích cũng là chỉ là dao động một hồi Độc Cô Kiếm, mặc kệ đối phương có tin hay không, ngược lại chính mình tin là được.

Lúc này loại biểu hiện này, lấy hắn cảnh giới trước mắt căn bản là không có cách làm được, nếu không là kiếp trước đối với thân thể nghiên cứu rất thấu triệt, đối với cùng năng lượng vì không là cấp thần, bằng không, mạnh mẽ làm như thế vừa ra tuyệt đối sẽ thất bại, hoặc là liền đem kinh mạch làm vụn vặt, ngang ngửa tự phế võ công.

Thế nhưng uy lực nhưng không bằng Độc Cô Kiếm như vậy mười phần, liền cũng là một phần mười trình độ.

Chất lượng không được, vậy thì số lượng bù túc, cũng chỉ có thể như vậy làm.

Tần Surong còn chưa chủ động tiến công, Độc Cô Kiếm liền chủ động tới khai chiến, thấy thiên trì sát thủ thật là có chút tài năng, Độc Cô Kiếm cũng tay ngựa ngáy, quyền làm cùng người nào đó một trận chiến trước làm nóng người, liền hòa lực toàn mở, đem Thánh Linh Kiếm Pháp không cần tiền tự đến ném ra đến.

Kiểm tám!

Lấy chỉ bát quái hai cực, âm dương tụ hợp chỗ chính là chiêu này sát chiêu mạnh nhất!

Kiểm ánh như cá bơi đến nước, ánh sáng tầng tầng, như hư như huyền, nửa thật nửa giả, khiến cho người nhìn không thấu!

Trang mười ba liền muốn trang đến cùng, Tần Surong kiếm khí chất lượng thực sự là rất kém cỏi, rất không đủ phân lượng cùng Độc Cô Kiếm hò hét, nhưng trước mắt cũng chỉ có không thêm đến xia.

Hắn sử dụng vạn thú chạy chồm, chất lượng không đủ, số lượng bù đắp, tuy nói đối phó kiếm tám, tốt nhất là triển khai ý hợp tâm đầu, hoặc là bị dục song phi, nhưng Tần Surong kiếm khí thực sự là không đủ phân lượng, trọng yếu, vẫn là liên tiếp nhắc nhở mới được.

Lại nói vạn thú chạy chồm cùng kiếm hai mươi một có hiệu quả như nhau tuyệt diệu, nhưng cũng vụn vụn giống như mà thôi, trên bản chất là không giống.

Kiểm hai mươi một dường như nước sông cuộn cuộn, liền liền không dứt, từng đợt tiếp theo từng đợt, một lần sóng lại tiếp một lần sóng.

Vạn thú chạy chồm thì lại thật giống nam nữ liên hợp biểu diễn nhân loại là làm sao sáng tạo hí kịch, một lần sóng cao — triều sau khi liền không còn.

Ừm! Chính là như vậy!

"Chiêu này như thế nào cùng lão phu kiểm hai mươi mốt tương tự? Có điều, chiêu này kể hồ đầu đầu cũng có, họa hồ không được phân loại khuyến, thực sự là làm bản lão phu Thánh Linh Kiểm Pháp!" Độc Cô Kiểm có ý tưởng này sau khi, hấn cho rằng thiên tri sát thủ ở son trại hấn Thánh Linh Kiểm Pháp, liền, hấn đối với ngọn núi này trại hành vi cảm thấy hết sức tức giận.

Vì biểu đạt chính mình phần nộ tình, Độc Cô Kiểm làm thời bay lên trời, cái chiêu thẳng cấp, kiểm tám lên cấp thành kiểm mười tám, hôm nay thề muốn diệt trừ cái này làm nhục Thánh Linh Kiểm Pháp tội nhân!

Vốn còn muốn cùng hấn sung sướng chơi đùa, nhưng hấn ngàn không nên, vạn không nên mô phỏng theo Thánh Linh Kiểm Pháp, đây là đối với Thánh Linh Kiểm Pháp sỉ nhục, càng là đối với hấn và chết đi phu nhân địa không tồn trọng.

Bản quyền! Ở bất luận cái nào thế giới đều là rất rất nặng.

Thánh Linh Kiểm Pháp kiểm mười tám đến từ chu dịch số lượng, ba ba bất tận, sáu sáu vô cùng, vô cùng vô tận là cách sâu, ba sáu phong cầm mặc ta giết!

Truy cứu lên, Độc Cô thị tổ tiên Độc Cô Thành tên kỳ thực chính là Lưu Bá Ôn một mạch bàng chi, nắm đó thả từ cầu phanh, làm họ Lưu tộc nhân Lưu Thành Minh tránh được một kiếp, toại cái danh đôi tính, từ đó thì có Độc Cô khác họ.

Họ Lưu bộ tộc đã từng cỡ nào cao quý, có thể vì kiểm cơm ăn, Lưu Thành Minh, không, Độc Cô Thành tên cái này coi họ Lưu tộc trưởng Lưu Bá Ôn làm thần tượng bàng chi cháu trai, từ nhỏ cũng hơi học một chút chu dịch thôi toán chi thuật. Quanh năm lưu vong cuộc đời, lúc trước này điểm bạc tư đã sớm tiêu hao hết, vì lấp đầy bụng, bắt đắc dĩ lưu lạc vì là thầy bà, nhưng hấn chỉ hiểu sơ da lông, cơ bản thay người đoán mệnh đều là liền mộng mang đoán, dựa cả vào một cái miệng, nhưng cũng bởi vậy không ăn thua số học tránh thoát một kiếp.

Khi đó triều đình đối với hết thầy thuật sĩ đều là nghiêm đánh, bắt được một hơi hơi có bản lĩnh đều toàn gia cả nhà xử tử.

Độc Cô Thành tên dựa cả vào này cao siêu dao động bản lĩnh, mới ở cái kia đoạn gian nan thảng ngày tồn sống tiếp, bởi vậy mới đem cuối cùng họ Lưu huyết thống truyền thừa đi.

Những việc này chỉ có tộc trưởng mới có tư cách biết, Độc Cô Kiểm từ nhỏ bởi yêu thầm với kiểm, vốn là gọi Độc Cô Nhất Long, cũng bị hấn đổi tên gọi Độc Cô Kiểm. Bởi vậy gia nghiệp cũng càng không tới phiên trên đầu hấn, đều giao cho hấn đệ đệ, Độc Cô một phương.

Vốn là bọn họ phụ thân Độc Cô thừa tổ đối với bọn họ hai huynh đệ mang nhiều kỳ vọng, Độc Cô Nhất Long trời sinh chính là luyện võ tài liệu tốt, tư chất thông minh, vì vậy nữ danh liền gọi là ý trời, mà đại danh gọi một long. Đệ đệ hấn từ nhỏ liền không võ công giỏi, rất yêu văn học, như vậy một văn một võ, vậy tuyệt đối là phục hưng chi tượng a!

Đáng tiếc Độc Cô Nhất Long hãy cùng mê muội mạng lưới thiếu niên như thế, không thể tự thoát ra được!

Độc Cô Nhất Long năm tuổi bắt đầu luyện kiếm, vừa hiện ra kỳ tài luyện võ tư chất; bảy tuổi liền trò giỏi hơn thầy thắng với lam, dạy hấn luyện kiếm giáo sư cũng không có tư cách dạy hấn cái gì; chín tuổi liền lấy số tiền lớn thịnh tình mời thiên hạ danh môn kiếm khách đánh với hấn một trận, chỉ cần thất bại hấn phải được bách lạng vàng, đáng tiếc nhưng từ chưa chắc đến một bại; mười ba tuổi tình ngộ kiếm đạo của chính mình, từ đây rời nhà trốn đi, lưu lạc giang hồ, một người một chiêu kiếm đánh ra Kiếm thánh tên tuổi, nghe tên khắp thiên hạ, từ đó không người có thể ở hấn dưới kiếm đi qua ba chiêu.

Sau đó bị phụ thân buộc muốn kế thừa gia nghiệp, dẫn dắt Độc Cô thị bộ tộc tạo phản, đoạt giang sơn Đại Minh.

Hấn bị bức ép bắt đắc dĩ, lúc đó đã cải danh Độc Cô Kiểm hấn rời đi Trung Nguyên, xa độ trùng dương đi tới Phù Tang quốc, kết bạn một đời chí yêu cung bản Tuyết Linh, hai người còn đồng thời hoàn thiện kiếm pháp của hấn.

Quay về Trung Nguyên tận sức khiêu chiến hết thầy lấy kiếm thành danh kiếm khách, cuối cùng bại vào tên khốn kia trên tay, mới thoái ẩn giang hồ.

Giờ khắc này trước mắt hấn này chết tiệt thiên tri sát thủ lại như vậy trắng trợn sử dụng Tứ Bất Tượng (không ra ngô ra khoai) Thánh Linh Kiểm Pháp, để hấn làm sao chịu nổi!

Đây là chiêu thứ hai, kiểm thế như lời đình lưới điện, so với Hỏa Lân thực nhậ loại hình khốn địch giết người kiếm chiêu càng hơn mấy lần.

Tần Sương đứng là không kiêng dè chút nào, vẫn tiến công lúc vẫn là như vậy địa nhiệt tình buông thả, hào khí ngất trời, lời đình võng kiếm bên dưới, Tần Sương kiếm chỉ bên dưới như vạn thú xung phong, đại gia kẻ tám lạng người nửa cân, trong khoảng thời gian ngắn người này cũng không thể làm gì được người kia.

Người luyện võ cần ghi nhớ, mỗi một chiêu thức cũng có thể ẩn giấu đi một sát chiêu, mà không phải đơn thuần nói liền chiêu thức, đi cái bãi thì thôi.

Độc Cô Kiểm nhìn hấn càng đánh càng mạnh hơn, đối với này càng thêm tức giận, hấn sớm sử dụng sát chiêu!

Nếu là võng kiếm, vậy dĩ nhiên là có thu võng thời khắc, điện quang lóe lên, Độc Cô Kiểm lấy thế lời đình, đây là một đạo từ trên trời giáng xuống ánh

sáng.

Tần Sương âm thầm cười lạnh nói: "Hừ! Tiểu tử, lão tử chờ chính là thời khắc này!"

Thú Hoàng Kiếm Đạo chiêu thức lời mở đầu đã nói, tổng kết tới nay liền bốn chữ, hoa lệ lăng mạn.

Nhưng mà ẩn giấu ở cái kia hoa lệ lăng mạn bên dưới chính là vô tận sát ý, tỷ như vạn thú chạy chồm này một chiêu liền phi thường hoa lệ, có thể người tinh tường xem ra chính là một tam lưu chiêu số, khắp nơi đều tràn ngập kẻ hở.

Thế nhưng, hoa lệ đó là vạn thú phong thái, còn bốn cùng đẳng mới là này một chiêu tuyệt diệu chỗ.

Chỉ thấy Tần Sương lấy điện đăng tư thế tách ra Độc Cô Kiếm sát chiêu, lại lấy lời bốn tốc độ đến thẳng Độc Cô Kiếm trên gáy đầu người.

Thích Vô Tồn cùng Độc Cô Minh nhìn ra sững sờ (ở lại), trong lòng chỉ có một ý nghĩ: "Sao có thể có chuyện đó!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Bấy trong bấy một góc

Chương 78: Bấy trong bấy một góc

Đen kịt một màu không gian, bị thương Nhiếp Phong tỉnh lại, thế nhưng trạng thái là tỉnh táo cùng mơ hồ trong lúc đó xoay ngược lại.

Hắn giờ khác này trạng thái không tốt, trong đầu thoáng hiện quá một ít mẫu ký ức, Đoạn Lăng cùng mình bị tức kích đánh vào đường sông trước, nhìn thấy một chỗ trên tảng đá lớn diện đứng một vị mang mặt nạ người.

Mơ hồ cảm thấy cái kia quần áo cùng Đại sư huynh tương tự, nhưng là Đại sư huynh tại sao muốn dẫn mặt nạ xuất hiện? Hơn nữa còn đem hắn cùng Đoạn Lăng đồng thời đánh vào đường sông làm gì chứ! Lê nào là xuất thủ cứu giúp sao?

Một cái khác hình ảnh là ngã vào Hà Nội, phía sau lưng va chạm đáy sông bị thương, Đoạn Lăng lúc này lợi tới đáp cứu mình, chuyện sau đó liền quên.

Nhớ tới Đoạn Lăng phản bội chính mình, Nhiếp Phong đáy lòng không khỏi tuôn ra một luồng phần nộ tình, bấp thập cả người căng thẳng, dẫn đến bị hao tổn vết thương nứt toác, toàn thể đau đớn không ngớt, nhân sinh lần thứ nhất thu được như thế thương tổn nghiêm trọng, Nhiếp Phong cũng là nhất thời không chịu được, vì giảm bớt thống khổ, không thể làm gì khác hơn là tĩnh tọa, đồng thời bình tĩnh đáy lòng sự phần nộ.

Có điều, Nhiếp Phong sự phần nộ lại liên lụy đến trong cơ thể Kỳ Lân huyết phát tác, điên cuồng thái độ thật giống lại muốn giáng lâm.

Lúc này hắn nhớ tới chuyện cũ, trong đầu phụ thân Nhiếp Nhân Vương đối với Nhiếp Phong nói về gia gia hắn điên cuồng máu phát tác, diệt Niếp gia thôn hơn 100 miệng ăn, còn giết phụ thân nó, cuối cùng tự sát tội.

Nhiếp Nhân Vương hướng về hắn gầm hét lên: "Phong nhi, gia gia ngươi một đời thích làm vui người khác, nhân nghĩa hiền lành, nhưng là nhưng không kìm nén được điên cuồng máu, đột phát cuồng tính, đối với bên người tất cả mọi người đại khai sát giới. Tuy rằng võ công không tồn, có thể chiến ý không tầm thường người có thể địch, lúc đó ngươi Nhị thúc hai người võ công thấp kém, đường đệ Nhiếp đình còn là một ấu trĩ tiểu nhị, hơn nữa nãi nãi của ngươi đều bị hắn giết."

"Không chỉ như thế, Niếp gia thôn trên dưới hơn 100 miệng ăn gia, nhìn thấy người thân bị giết, muốn hướng về gia gia ngươi báo thù cũng đều bị giết, không một may mắn còn sống sót. Cái kia một ngày ta cùng mẹ ngươi mang ngươi từ Nhạc Sơn chạy về, đã quá trễ, bằng không, ta còn có thể ra tay ngăn cản hắn phạm vào sai lầm ngất trời."

"Gia gia ngươi thần trí tỉnh táo sau khi, xem thấy mình tạo nghiệt, cảm thấy vô cùng hổ thẹn, truyền ta gia truyền đao pháp sau khi coi như tròng múa đao tự sát."

"Phong, từ nhỏ ta sẽ dạy ngươi tu luyện bằng tâm quyết đến áp chế đời đời di truyền điên cuồng máu, một khi để điên cuồng máu bộc phát ra, hậu quả khó mà lường được a! Ngươi nếu là không muốn trở thành như gia gia ngươi như vậy điên cuồng giết người ma, rơi vào như vậy mê lương kết quả bi thảm, liền nhất định phải nhớ kỹ vì phụ hôm nay cùng ngươi giảng."

Tuổi nhỏ lúc, Nhiếp Nhân Vương nói với Nhiếp Phong những câu nói này, Nhiếp Phong vẫn không dám quên, từ khi hắn nương rỗi đi bọn họ sau khi,

Nhiếp Nhân Vương tình cờ cũng sẽ thoát ra loại kia khát máu điên cuồng thái độ, để hấn ký ức càng sâu sắc.

Từng ấy năm tới nay, di truyền điên cuồng máu đều là hấn không dám toàn lực ứng chiến mầm họa, sợ chính là khiến xuất toàn lực sau khi, sợ gọi ra điên cuồng máu phát tác, vậy coi như không tốt.

Biết bị Tần Sương vạch trần huyết thống chân tướng, nguyên lai điên cuồng máu bắt nguồn từ Hỏa kỳ lân, trải qua mấy đời người, đã sớm trở nên đậm bạc hứa hơn nhiều. Ngược lại là Bộ Kinh Vân tuổi nhỏ bị Tần Sương ực một hộp huyết, thuộc về sơ đại Kỳ Lân huyết, di truyền cho tử tôn Kỳ Lân huyết khẳng định so với Nhiếp Phong trên người tồn tại càng dày đặc.

(không thể không nói một câu: Lão Mã thật sự quên điên cuồng máu giả thiết, bộ thiên căn bản cũng không có di truyền Bộ Kinh Vân Kỳ Lân huyết, hơn nữa kiểm cốt giả thiết cũng triệt để lãng quên, ài!)

Vốn là Nhiếp Phong muốn đem gia truyền băng tâm quyết dạy cho Bộ Kinh Vân, nhưng bị Bộ Kinh Vân từ chối, chỉ bằng hấn lãnh khốc đến bạo tính cách, căn bản cũng không cần công pháp gì đến phụ trợ.

Tần Sương cho bọn họ kiến nghị là nhiều điểm dụ phát Kỳ Lân huyết, sau đó đi quen thuộc nó, cuối cùng chinh phục nó để bản thân sử dụng.

Kỳ Lân huyết có thể khiến công lực của người ta tăng gấp bội, bạo phát càng triệt để, tăng cường công lực sẽ càng thêm tăng gấp đôi, hơn nữa chiến ý bên trong dưng thủ tính, như vậy sẽ làm người chiến đấu với nhau thoải mái tràn trề, cùng có hơn treo tự.

Tiền đề không nhắc lại, nói đi nói lại, Nhiếp Phong gặp Đoạn Lăng phản bội, trước liền nhìn thấy Bộ Kinh Vân cùng Không Tử cử chỉ thân mật, vừa bắt đầu thất ước mà dẫn đến chính mình thất ý, các loại nhân duyên kết hợp lên, mới đem điên cuồng máu bộc phát ra, hoàn toàn không kìm nén được.

Khi đó trong nháy mắt liền biết đánh mất nhân tính, một lòng đã nghĩ giết người, đặc biệt là phản bội chính mình bạn tốt, Đoạn Lăng!

Nghĩ đến dưới nước Đoạn Lăng xuất thủ cứu giúp, nhất thời Nhiếp Phong trong lòng cảm thấy âm thầm sợ hãi, sợ sệt nhất thời sai tay đức thành không thể cứu vãn sai lầm

Nếu như không phải bị thương sau khi, sang nước hôn mê đi, e sợ hậu quả khó mà lường được, Nhiếp Phong chân tâm cảm thấy sợ sệt cùng mệt nhọc, liền không dám nghĩ thêm nữa, trong lòng đọc thầm nói: "Tâm như băng thanh, trời sập không sợ hãi; vạn biến còn định, thần di khí tĩnh; vong ngã,,,, "

Lúc này có núi đá bị nổ ra âm thanh, nghe tiếng bên dưới, Nhiếp Phong ngẩng đầu nhìn lên lưng nơi, liền thấy một người cầm một bộ y phục, còn ôm một đồng củi lửa, phía sau công lấy một cái bao, chậm rãi đi tới.

"Lăng! Là người?" Nhiếp Phong nhìn rõ ràng người sau khi, không khỏi bật thốt lên.

Tới đây chính là Đoạn Lăng, hấn thấy Nhiếp Phong tỉnh lại, tình khí thần cũng không tệ lắm, liền đối với hấn cười nói: "Phong, người tỉnh lại là tốt rồi, thân thể cảm giác thế nào? Ta đã tìm đến kim sang được, đợi lát nữa ta liền cho người đồ trên."

"Ừ! Đa tạ." Nhiếp Phong một câu nói cảm ơn, vượt qua thiên ngôn vạn ngữ, không nghĩ tới đúng là Đoạn Lăng ra tay giúp đỡ chính mình, có thể hấn không phải thật sự phản bội chính mình, mà là có bất đắc dĩ nỗi khổ tâm trong lòng, mới sẽ ủy thân sự tặc.

Làm nhiều năm bạn tốt, thân như huynh đệ, Nhiếp Phong căn bản sẽ không suy nghĩ nhiều, trong lòng mình liền tìm cái cớ vì hấn giải vây.

Đoạn Lăng thả xuống củi lửa, cầm trên tay quần áo ném Nhiếp Phong, đối với hấn nói rằng: "Bộ y phục này trước tiên cho người dùng, trước y phục của người nát, ta cũng không tìm được cang tốt hơn, người trước đem liền một hồi."

Làm xong chút chuyện này, hấn ngay tại chỗ ngồi xổm xuống, mở ra bao vây, móc ra bên trong hộp quet, bắt đầu chòng chát củi gỗ lên, châm lửa sưởi ấm, còn vừa nói: "Người ngoại thương cũng không nặng, thế nhưng nội thương của người nhưng tương đối trùng một chút, thuốc kim sang chỉ có thể xử lý một chút ngoại thương, nội thương còn cần người chậm rãi điều dưỡng trở về."

"Hiện tại người có thể tỉnh lại, cũng xem là tốt, chứng minh ngoại thương xác thực rất nhẹ, sẽ không gây trở ngại hành động của người."

Nói tới này, châm lửa đã thành công, hấn nhắc lên bao vây muốn Nhiếp Phong đi tới, ngồi xổm xuống vì hấn xử lý vết thương, còn thuận tiện nắm chút bánh bao cho hấn ăn, cũng cùng hấn giảng đạo: "Phong, ngày hôm qua ta như vậy đối với người chính là hoàn toàn bất đắc dĩ, dù sao Tần Sương cho bọn họ định ra từng cái đánh tan kế hoạch chính là như vậy, hi vọng người có thể lượng giải nỗi khổ tâm trong lòng của ta."

Nhiếp Phong nghe được chuyện như vậy, lập tức liền không bình tĩnh, kích động kinh hô: "Cái gì! Đại sư huynh cùng bọn họ làm bạn, lẽ nào hấn bán đi Thiên Hạ hội?"

Đoạn Lăng cho hấn thoa thuốc, cười nhạt nói: "Tần Sương đã tâm có thể không thể so Hùng Bá tiểu, năm đó ta ở Thiên Hạ hội vì hấn ngầm làm sự, bởi vậy là có thể nhìn thấy một, hai. Có điều, sự tình cũng không có người nghĩ đơn giản như vậy, người nếu là muốn biết tường tình, chờ khỏi vết thương liền đến Lăng Vân Quật chờ một chút, ta qua mấy ngày cũng sẽ đến Lăng Vân Quật lấy một thứ, đến thời điểm nói sau đi!"

"Nhắc lên chuyện năm đó, người cũng phải biết ta đã từng coi Hùng Bá làm gương, hấn là ta nỗ lực mục tiêu. Đáng tiếc hấn mất chỗ coi thường người khác, coi ta như bùn nhão, vì là tranh nhau một hơi, cùng Bộ Kinh Vân tỷ thí một ngày kia, Tần Sương liền để ta trái với Hùng Bá mệnh lệnh, không cần làm bộ bại bởi Bộ Kinh Vân, mà là dựa vào tỷ thí cơ hội nhục nhã hấn, để ta trút cơn giận!"

Nghe vậy, Nhiếp Phong nội tâm chấn động không gì sánh nổi, không nghĩ tới năm đó tuyến đường chủ còn có như thế tăm màn đen.

Nói đến đây, Đoạn Lăng cắn răng nghiêng lợi nói: "Năm đó liên bởi vì chuyện này, Ngọc Nhi bị Hùng Bá cố ý an bài người đùa giỡn, ta không nhận được giết hấn, cho Hùng Bá chế tạo giết ta có, nếu không, Tần Sương còn có thể bảo vệ ta, Ngọc Nhi sau đó cũng sẽ không nhân ta nhất thời kích động sai lầm mà chết rồi."

"Hùng Bá! Đòi này chưa trừ diệt, ta sự thù hận khó tiêu!"

Ở Thiên Hạ hội lúc, hồng ngọc nhi cùng Đoạn Lăng cảm tình, Nhiếp Phong tự nhiên là tối quá là rõ ràng, tuy rằng hồng ngọc nhi là tỷ nữ, nhưng Đoạn Lăng ngay lúc đó thân phận là Tần Sương người hầu cận, nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Chủ yếu nhất chính là hai người yêu nhau, có tình uống nước no loại kia, đáng tiếc sau đó hồng ngọc nhi chết ở Thiên Hạ hội ăn khách trên tay, Nhiếp Phong cũng nghe nói, đây là một không cách nào mở ra bi kịch, trừ khi có một bên chết.

Trước mắt tự đến vô cùng có khả năng chính là hấn ân sư, Hùng Bá!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Ta hộp lý luận

Chương 79: Ta hộp lý luận

Hết bần xoa thuốc trình tự, Đoạn Lăng đứng dậy, trang trọng mà nhìn Nhiếp Phong nói rằng: "Phong, các ngươi bây giờ các vì đó chủ, ta muốn giết Hùng Bá, nhờ Thiên Hạ hội, vì lẽ đó cũng không ngại ngươi sẽ hận ta. Nhưng ta muốn cho ngươi rõ ràng một chuyện, ta tuyệt đối không phải bán bạn cầu vinh tiểu nhân, những kia năm ngươi tổn hại Thiên Hạ hội đánh chết khiến, nhiều lần tha ta một mạng, chỉ cần ngươi gặp nạn, ta cũng sẽ đem hết toàn lực trợ giúp ngươi."

"Huynh đệ trong lúc đó quan trọng nhất là cái nghĩa tự, tuy rằng không có những kia anh hùng như thế, đối với tất cả mọi người đều giống nhau nghĩa bạc vân thiên, thế nhưng đối với ngươi, ta nhất định việc nghĩa chẳng từ!"

"Mấy ngày nay ta sẽ cùng Kiếm thánh đến Thiên Hạ hội đi một chuyến, ngươi yên tâm, sẽ không một lần diệt Thiên Hạ hội, dù sao trùng kiến vô song thành căn nhất chính là Thiên Hạ hội loại này đại bang hội thế lực. Đúng rồi, ngươi chữa khỏi vết thương liền nhất định phải đi Lăng Vân Quật chờ ta, không muốn cố ý trở lại Thiên Hạ hội, bên kia tự có Tần Sương đứng ra ứng phó."

"Được rồi, hiện tại ta còn có việc, muốn đi trước một bước, mấy ngày sau, ta có việc sẽ đi Lăng Vân Quật cùng ngươi gặp mặt một lần, hiện tại ngươi liền nghỉ ngơi thật tốt đi! Tạm biệt!"

Đoạn Lăng sau khi nói xong, liền sải bước đi ra phía ngoài, cũng không quay đầu lại địa rồi đi.

Nhiếp Phong mắt thấy Đoạn Lăng bóng lưng từ từ biến mất, trong lòng cảm giác khó chịu, thầm nói: "Nghe lăng nói với ta đôi câu vài lời, Đại sư huynh đứng giờ với hấn liên hợp lại cùng nhau mưu tính Thiên Hạ hội, hấn là muốn gây nên nhị hồ tương tranh cục diện, sau đó tùy thời thay thế được sư tôn sao? Có thể Kiếm thánh võ công vượt xa sư tôn, nhị hồ tương tranh cục diện không thể thành công!"

"Lăng lại nhất ý hướng về sư tôn trả thù, muốn vì Hồng Ngọc Nhi báo thù, đến thời điểm trên chiến trường thấy, ta lại nên làm cái gì bây giờ!"

Giờ khắc này nội tâm của hấn là xoắn xuýt cùng mâu thuẫn, còn thật nhiều nghi hoặc, hoàn toàn không nghĩ tới những chuyện kia nước như thế thâm.

Chuyện hôm nay mà đình chỉ, nói tới hôm qua Độc Cô Kiếm cùng Tần Sương trận chiến đó, thật có thể nói là là mạo hiểm vạn phần, Độc Cô Kiếm có lẽ sẽ mệnh tuyệt ở đây, nhưng cũng phát sinh bất ngờ sự tình.

Tần Sương sống sờ ở, hấn nhìn trước mắt chính mình có chút đầu óc chuyển có điều đến, biến thành cả lăm mà nói rằng: "Ngươi,,, ngươi là,,, ta! Đây,,, cái này,,, sao,,, làm sao có khả năng!"

Chính mình dài đến cùng Tần Sương giống như đúc, bốn phía thời gian cùng không gian đều nằm ở bất động hình thái, liền hai cái Tần Sương có thể động.

Cái kia chính mình thật là lăm lăm liệt liệt nói rằng: "Ta nhỏ vào, xuyên qua nhiều như vậy hộp không gian, rốt cuộc tìm được quá khứ ta. Đây! Đối diện cái kia Tần Sương, cho ta một quyền, nhìn ta có phải là đang nằm mơ, ta không phải đang nằm mơ đi!"

Tần Suong liền buồn bực, nếu như đối diện tên kia là tương lai chính mình, cái kia tương lai chính mình sao rất giống bên trong hai bệnh thời kì cuối cây mặt được cứu?

Được rồi! Có thể là xuyên qua thời không quá nhiều, đầu óc bị không gian rung động làm choáng váng, hay là chính mình cho hấn đến một quyền, hấn liền thông minh như ta đây!

Liền. Tần Suong không do dự, hóa chỉ vì là quyền, trực kích hô trên mặt hấn đi.

Có điều, chính mình phản ứng có chút ra ngoài Tần Suong dự liệu, liền nhìn hấn né tránh nắm đấm, sau đó cho Tần Suong một cái tát, làm mặt mặt thật sự rất đau.

"Ồi! Cmn làm cái gì máy bay! Không phải gọi ta đánh ngươi sao! Cái kia ngươi tại sao đánh ta?" Tần Suong nổi giận, bùm mặt quát lớn hấn, đau đón hấn về mặt đều vụn vụn.

Chính mình rất khinh bỉ địa đối với Tần Suong đầu lấy ánh mắt bất nạt, nói rằng: "Ta tên ngươi đánh, ngươi vẫn đứng là đánh a! Dừng bút. Xem ngươi còn rất đau đáng về, hơn nữa cảnh tượng này, còn có vũ trụ này đối với ta bài xích lực mâu thuẫn như vậy, xem ra ta là tới đúng rồi quá khứ."

"Thời gian không nhiều, chờ vũ trụ này hiểu rõ ta không phải hiện tại ta, mà là tương lai ta, nó sẽ đá ta đi ra ngoài. Có một số việc ta hiện tại nhất định phải cùng ngươi nói rõ, liên quan với tương lai ở thế giới này chuyện đã xảy ra, cái khác tương lai liền không nói nhiều. Bởi vì thay đổi quá khứ, tương lai của hấn cũng là sẽ biến, vì lẽ đó liền không chính xác, ngươi hiểu được!"

Tần Suong cộc lốc gật gật đầu, điểm ấy lý luận hấn đã sớm ở kiếp trước thí nghiệm quá, dù sao vì trở lại cố hương, làm một chút thí nghiệm là chuyện đương nhiên sự tình.

Cái này tương lai chính mình lại bắt đầu thao thao bất tuyệt: "Ta là tới từ tương lai ngươi, ngươi nên có chút không tin, nhìn thấy ta đáng đáp này ngươi cũng sẽ có nghi hoặc các loại, nói tóm lại đầu óc ngươi sẽ có một đồng lung ta lung tung vấn đề. Ta không rành giải thích với ngươi nhiều như vậy, vì lẽ đó ta hãy cùng ngươi thẳng đến đề tài chính, bởi vì thời gian sẽ không để cho ta quá hơn nhiều."

"Ta chủ muốn nói với ngươi ba chuyện, ngươi tất cả đều phải nhớ kỹ, không thể quên, bằng không, trùng thao vết xe đổ ngươi nhất định sẽ hối hận."

"Điểm thứ nhất ngươi gờ khắc này không nên làm thương Kiếm thánh ông lão này, kích thích hấn sử dụng kiếm hai mươi hai tới đối phó ngươi, muốn mượn cơ hội này xông ra Kỳ Lân Tỉ tam tiêu huyền quan. Bởi vì kết quả là không được, ta từng thử, sau đó Kiếm thánh ông lão này sớm bỏ xuống, vì lẽ đó Hùng Bá cũng không có bị Kiếm thánh giết chết. Nghe được tin tức này, ngươi liền nên rõ ràng hậu quả sẽ rất nghiêm trọng đi! Hùng Bá sau khi xác thực xuống tay với ta, đương nhiên sẽ đại nạn không chết tránh được một kiếp, mà Vu Sở Sở bởi vậy bị giết. Chuyện về sau quá dài, nếu như ngươi không theo ta đi làm, vậy mình tự mình đi trải qua đi!"

"Điểm thứ hai chính là Nhiếp Phong tương lai sẽ có một đứa con trai, cái kia yêu nghiệt có thể nói trải qua ta tỉ mỉ bồi dưỡng sau khi, là Phong Vân thế giới người thông minh nhất, không có một trong. Dù cho Hộ Long bộ tộc này một đời môn chủ đều đầu đầu không lại hấn, chủ yếu hoàng triều bá nghiệp chính là dựa vào hấn mới triệt để lật đổ thế giới này Hoàng Đế từ tôn quyền thống trị, rồi đi thế giới này sau khi cũng giao cho hấn thông trị thế giới này."

"Thế nhưng tiền kỳ do cho chúng ta thay đổi Phong Vân nội dung vô kịch quá hơn nhiều, chỉ cần là đoạt nữ chủ liền gây nên quá khó lường hóa, vì lẽ đó cũng thế giới này hoàn toàn cùng nguyên lịch khác quá nhiều. Ta đã nói với ngươi, chỉ cần là Tinh Gia tồn tại, điểm này liền đầy đủ chúng ta ăn một bình. Vì lẽ đó đời này ngươi nhất định phải biết điều, không muốn cùng ta cũng như thế hại chết Hùng Bá sau khi, kiên cố tạo phản lên, sẽ cùng Tinh Võ môn lên xung đột, nhớ kỹ, không phải Thiên môn, là Tinh Võ môn, như vậy tuyệt đối sẽ gây nên vị diện Thủ Hộ giả chú ý, cuộc sống sau này nhưng là quá phiền phức."

"Điểm thứ ba quan trọng nhất, chúng ta đều là trong tiểu thuyết nhân vật, tiểu thuyết sau khi kết thúc, tỷ như tác giả viết xong đại kết cục, hay là thái giám, hay hoặc là là cắt bỏ trùng viết. Thế nhưng tiểu thuyết thế giới cũng sẽ không tan vỡ, mà là tiếp tục vận hành xuống, tự mình hoàn thiện, cũng chính là bằng sinh ra nhiều bình hành không gian vũ trụ."

"Ta làm một ví dụ, vốn là thế giới này là không có ta, nhưng ta đến rồi, cũng là xuất hiện mặt khác thay đổi, thì sẽ hình thành một cái khác bình hành không gian vũ trụ, ta cũng không sẽ nhờ đó mà biến mất. Bởi vì ta không thuộc về cái này bình hành vũ trụ Tần Suong, mà là một cái khác không có thay đổi quá khứ Tần Suong. Quá khứ thay đổi, cũng chính là một cái khác tiểu thuyết thế giới bị thay đổi, hoàn toàn không liên quan ta cái kia tiểu thuyết thế giới đánh rầm"

"Mặt khác lại nói một điểm, vì để cho ngươi có thể trở lại ngươi cái này tiểu thuyết hệ thống chính mình Địa cầu, hợp lý luận ngươi nhất định phải rõ ràng hiểu rõ."

"Vô hạn series thế giới ta đi qua một lần, từ người chết mặt sở đại tá nơi đó biết được hợp lý luận, cộng thêm ta tự mình trải qua đa nguyên vũ trụ. Kỳ thực Nga bộ oa cái kia một bộ hợp lý luận vẹn vẹn là cơ sở mà thôi, kỳ thực hợp thế giới thật phức tạp."

"Hộp cùng hộp là gần gũi, còn kém đâm một cái lỗ thủng liền có thể đến sát vách cái kia hộp thế giới. Thế nhưng trong hộp có lẽ sẽ có càng nhiều hộp bộ ở cùng nhau, nhưng cũng khả năng liền chỉ cần một hộp, cũng sẽ không có nhiều như vậy hộp bộ cùng nhau. Hơn nữa hộp cũng không cứng rắn, nếu là hộp cùng hộp bởi vì không thể miêu tả nguyên nhân va chạm, cái kia hai cái hộp đều sẽ tan vỡ hủy diệt, ngoại trừ có thể nhảy ra ra hộp sinh mệnh ở ngoài, còn lại đều sẽ hủy diệt đi."

"Dù cho ngươi là loại kia có thể nhảy ra hộp sinh mệnh, ngươi cũng không thể đến tác giả thế giới, ngươi cũng chỉ là từ chiếc hộp này nhảy đến một chiếc

hộp khác, vĩnh viễn như vậy tuần hoàn xuống, đây là một cái không thể miêu tả quy tắc hạn chế, người khả năng cho là mình biết rồi, có thể người lại không biết nên làm sao đi biểu đạt hoặc là nói đi chứng thực, thậm chí người thật sự đi làm đến, nhưng là có loại này mâu thuẫn ý nghĩ thì sẽ để người tự mình biến mất, biến mất người nhưng lại không biết người có phải là đi tới cái kia thể giới chân chính, đây chính là không thể miêu tả quy tắc đối với hộp sinh mệnh hạn chế đi!"

"Nếu như người không muốn biến mất, tốt nhất đừng đi đụng vào này nhánh không thể miêu tả quy tắc. Ta vì không chết đi, liên liên chơi một hồi ta tự ta ngày xưa ở tín ngưỡng quy tắc, ở hộp thể giới quy tắc bên trong lưu lại mặt không đi tồn tại dấu vết, dù cho sau đó xuyên qua thất bại, còn có thể hóa thành mảnh vỡ, được Luân Hồi cơ hội sống lại."

Xèo

Có thể chính mình còn có lời nói, thể nhưng hần liền như thể biến mất không còn tăm hơi.

"Mẹ nó! Nói ta đều mộng quyền." Tần Sương lúc này tâm tình cũng không biết nên làm sao biểu đạt, tựa hồ đối với tương lai chính mình cảm thấy thất vọng !

Hiện thực tiếp tục tiến hành, Tần Sương không kịp tiêu hóa những chuyện kia, có thể cũng không có ý định thương tổn Độc Cô Kiếm, ngược lại tìm kiếm thời cơ chiến đấu rồi đi nơi này, không dây dưa với hần không rõ.

Nhiên mà đối phó Độc Cô Minh là biện pháp tốt nhất, tùy tiện cho Độc Cô Kiếm mấy đạo kiếm khí, kéo dài một chút thời gian liền có đầy đủ thời gian uy hiếp đến Độc Cô Minh hai người an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Ai là người yêu nhất nữ nhân

Chương 80: Ai là người yêu nhất nữ nhân

Nhằm phía Thích Vô Tôn cùng Độc Cô Minh trong lúc, thời gian thật giống biến chậm, Tần Sương nội tâm hồi ức rất nhiều kiếp trước chuyện cũ: "Nếu như dựa theo ta trước lợi kỷ cách làm, Vu Sở Sở cuối cùng sẽ chết sao? Hơn nữa ta còn có thể cấu kết giặc Oa, đem Thần Châu đại địa đồ — giết một lần? Cuối cùng nâng đỡ con trai của Nhiếp Phong thống trị thế giới này!"

"Ha ha! Xem ra vận mệnh rất sẽ đùa cợt người."

"Một đời trước từ mới bắt đầu phạm sai lầm, dẫn đến yêu nhất người đã chết, để ta đến tâm cứng rắn như băng, đóng băng tình cảm của chính mình, cho tới kiếp trước một đời giết chóc vô số, gặp được nữ nhân tất cả đều là lợi dụng mà thôi."

"Kiếp này nói vậy cũng là ôm ý nghĩ này, lời chót lưỡi đầu môi được Vu Sở Sở cái này không rành thể sự tiểu cô nương phương tâm, có điều là muốn gia tăng thu được cái này hồ cha Kỳ Lân Tí thể đánh bạc thôi. Tùy ý Không Từ nghe theo Hùng Bá người chủ nhân này mệnh lệnh cùng Phong Vân trên hoa ghẹo nguyệt, cũng chỉ là muốn cho mình tương lai lợi dụng Phong Vân tìm một đoạn quá khứ cảm tình gông xiềng mà thôi. Đệ Nhị Mệnh, truyền cho nàng Thú Hoàng Kiếm Đạo cùng luyện ngục ma đạo, đều chỉ là cho tương lai lót đường."

"Nhìn thấy tương lai ta cái kia một đời đối mặt quá khứ chính mình, nhưng như thể hồ hững vô tình đáng đáp, không có gì để nói nhiều, đời ta nhất định phải làm ra một điểm thay đổi, bằng không, xin lỗi chưa đến mình nỗi khổ tâm."

Cuối cùng Tần Sương chụp tự vấn lòng một câu: "Vu Sở Sở là đời ta yêu nhất nữ nhân sao?"

Làm Độc Cô Kiếm nâng kiếm tới cứu Độc Cô Minh, bị Tần Sương sử dụng Bãng Ma Quyền chọc nhìn lại là muốn một mạng đổi một mạng, kỳ thực có điều là ếch ngồi đáy giếng vì là mục đích đến tiến hành cuồng oanh loạn tạc, cố ý bị thương nhẹ, có thể thoát thân Tần Sương đáy lòng đối với vừa nãy nghi vấn tiến hành rồi phủ định, đã biến thành xác định.

"Nàng chính là đời ta yêu nhất nữ nhân!"

Chính mình mãi mãi cũng là hiểu rõ nhất người của mình, không có một trong, dù cho là bởi vì ái tình nở hoa kết quả phụ thể cũng như thế, dường như Pandora hộp, tối để cái kia một tầng là nhân sinh nửa kia vĩnh kếm xa chạm đến, dù cho là chính mình cũng sẽ chọn đối với hần lảng tránh.

Hần biết tương lai nhất định không chỉ có thể nắm giữ Vu Sở Sở một người phụ nữ, nhưng muốn thật sự thất tuyến chọn nàng nữ nhân, Vu Sở Sở nếu là

không đồng ý cùng người chia sẻ, Tần Suong là sẽ không ép buộc nàng, cũng phòng ngừa trên hoa ghẹo nguyệt, vì đó giảm đi loại này buồn phiền.

Đây là đối với mình lợi kỷ hành vi dẫn đến nàng không cách nào sinh dục sản sinh địa hồ thẹn tình, mà làm ra tốt nhất bồi thường.

Nam nhân mà! Đều cái quái gì vậy là hoa tâm cây củ cải lớn.

Tần Suong hiểu rõ chính mình cũng không phải cái gì chuyên nhất cuồng đại hán, chỉ cần là người đàn ông, không phải thái giám, không phải Liễu Hạ Huệ, không phải gay, làm sao sẽ đối với nữ nhân sản sinh chống cự!

Đặc biệt là chủ động cấp lại nữ nhân! Ha ha!

Đương nhiên, từ chối lúc sẽ có, nhưng cũng chỉ là một số tình huống, phần lớn bên dưới, nam nhân đều sẽ bị chính mình sinh lý nhu cầu bao phủ lại lý trí, do đó làm ra cái gọi là không nên làm cử động.

Tương lai chính mình cố ý nhắc tới Vu Sở Sở, từ một điểm này, Tần Suong là có thể trăm phần trăm xác định mình đời này yêu nhất nữ nhân chính là nàng.

Mà những chuyện khác, hơn nữa chính mình đối phó kẻ địch phương thức, cùng này mới sẽ suy đoán đến tương lai làm việc phương pháp, tuyệt đối sẽ như vậy làm, còn tương lai làm sao sẽ đem thế giới giao cho con trai của Nhiếp Phong đến thống trị, khẳng định là bởi vì đáy lòng còn sót lại cái kia một vết Viêm Hoàng dân tộc ý thức đang tác quái đi!

Nhiếp Phong con trai của hắn nhất định sẽ di truyền hắn nhân nghĩa chi phong, cho nên mới phải có như vậy kết cục.

Nói xong lời cuối cùng, có thể tổng kết một câu: "Không phải chủng tộc ta, chắc chắn có ý nghĩ khác, có thể sử dụng thì lại dùng, vô dụng phải giết!"

Bên này Tần Suong thoát thân sau khi, hướng Thiên Hạ hội bên kia chạy trở về, tâm vị trí, là cho rằng gia.

Độc Cô Kiếm nhìn cái kia một chỗ loang loang lỗ lỗ, mặt đất che kín từ từ hòa tan miếng băng mỏng, sắc mặt thật là không thích đem vô song kiếm xuyên về vô kiếm, đối với Độc Cô Minh cùng Thích Vô Tôn nói rằng: "Tiếng kêu nhĩ, người ở lại Thiên Tuyền trấn đường thương, Thích Vô Tôn, người dân xếp thật hắn sau khi, liền dọc theo đường sông đi xuống suối ngầm, nhìn có thể hay không tìm về Đoạn Lăng, còn Nhiếp Phong, nếu là chưa chết, người liền kết quả hắn."

"Người nếu là tìm về Đoạn Lăng, liền để hắn an bài xong nhà đồ, đợi ta trở về ngày, liền động thân đi đường biển đi tới Nhạc Sơn."

"Thiên Hạ hội một nhóm, ta một thân một mình đến liền được rồi."

Độc Cô Kiếm thoại đã dứt lời, làm kinh công bỗng bệnh rời đi.

Hắn đối với Độc Cô Minh biểu hiện đặc biệt thất vọng, vì vậy mới vứt bỏ bọn họ, không dẫn bọn họ cùng nhau lên đường.

Không có Đoạn Lăng hiệp trợ, Độc Cô Minh có vẻ không chịu được như thế một đòn, vậy thì như Mộ Dung tiểu tử mất đi tổ nữ thân sau khi, cũng biến thành rất bình thường, có thể thấy bọn họ những kia năm vô công đều luyện không.

Có một câu nói nói rất hay, tôi người có thể tin được chính là mình, nếu như chính người đều không dựa dẫm được, tương lai không ai có thể giúp người thời điểm, cái kia người mình còn có cái gì dùng?

Mấy ngày sau Nhiếp Phong, hắn đi lấy nước đường đi tới Lăng Vân Quật, có điều, đi tới thực xuyên hoàn cảnh liền xuống thuyền, đi đường bộ giải sầu, say tàu người liền điểm này không tốt.

Thần Châu trong lịch sử Dương Nghiễm cũng là một đời Bạo Quân, nhưng hắn phong công vĩ nghiệp kéo dài đến nay.

Này một cái Đại Vận Hà liên thông nước Yên ba mươi sáu châu hết thấy đường sông, chết rồi bốn mươi mấy vạn lao dịch, tiêu tốn mười mấy năm mới khai thông này nhánh tên là Ngăn Hà Đại Vận Hà, mục đích chỉ có một, bắc phạt rất đi các nước, tiêu diệt tất cả Tùy triều ở ngoài thế lực.

Khoảng cổ đến nay, cũng chỉ có hắn không cần cái gì nước phụ thuộc, cái gì Thiên triều trên quốc gia tạo vinh quang, hắn muốn trong thiên hạ, tất cả là đất của vua, còn đất ở xung quanh, chẳng lẽ vương thần này nửa câu nói sau bị hắn vứt bỏ.

Đời này của hắn đều ở chinh chiến, từ còn chỉ là Vương Tử thời kì tùy tùng phụ vương càn quét Trung Nguyên các nước, phụ vương xưng đế sau khi, hắn làm hoàng tử cũng còn tiếp tục chinh chiến tái ngoại nước Yên, triệt để bình định thiên hạ dựa vào chiến công cùng quân đội ủng hộ, làm ra giết huynh bức phụ sự làm hoàng đế, trong thời gian này lấy thiên hạ nữ nhân đẹp nhất, tiêu mỹ nương.

Ngay ở quãng thời gian này bên trong, hắn trầm luân mỹ - sắc, mới cho bách tính nghi ngại lấy sức không gian.

Mà khi hắn chán ngấy Ôn Nhu Hương sau khi, lần thứ hai mặc giáp đề đao, năm mươi mấy tuổi cao tuổi còn thân hơn chinh vực ngoại nơi, làm ra Thiết Mộc Chân mới làm ra sự tình, đánh phương tây nghe tiếng đã sợ mất mật. Thế nhưng hậu cần nhưng xảy ra vấn đề, có người yết can khởi nghĩa, mưu phản, dẫn đến Thần Châu khắp nơi lang yên, làm ác người cầm đầu họ Lý.

Những chuyện khác không cần nhiều lời, hồi tưởng bây giờ mấy ngày trước, Nhiếp Phong trải qua suy nghĩ tỉ mỉ một phen, hắn quyết định rời đi trước

Thiên Hạ hội, miễn cho sẽ cùng Đoạn Lăng va vào, sợ sệt cùng Đoạn Lăng phát sinh xung đột.

Đến thời điểm, nếu là có Hùng Bá ở hiện trường, nhưng là không dễ dàng chuyện lớn hóa nhỏ, việc nhỏ hóa hiểu rõ.

Giờ khắc này Nhiếp Phong nhìn thấy một chiếc lôi kéo cỗ khô lừa xe, cái kia nhất sơn địa thôn dân lão phu xe mang theo tiểu tôn tử vội vàng lừa xe, lão phu xe một bên vội vàng xe, một bên giáo tôn tử biết chữ: "Tây mục tám, tây tự đặt ở tối bên trên, mục tự thả ở chính giữa, bát tự đặt ở cuối cùng, đây chính là chúng ta tính. Cầu trứng, ngươi muốn cùng gia gia đồng thời đọc chúng ta tính, nhớ kỹ là đọc làm cỗ, đến, cùng gia gia đồng thời nói, thương nhân cỗ."

Khoảng chừng bốn, năm tuổi tiểu chính thái nghiêm túc cẩn thận cùng gia gia hẩn luyện tập phát âm: "Thương nhân cỗ!"

Lão phu xe đối với hẩn giờ ngón tay cái lên, cười nói: "Cầu trứng, khá lắm, liền như thế đọc, tiếp tục đọc ba lần!"

"Được rồi, gia gia. Thương nhân cỗ! !!" Thăng nhóc phi thường nghe lời, y theo gia gia hẩn dẫn dò, tiếp tục học tập, phóng tới hiện đại tuyệt, so sánh hùng hài tử môn tốt lắm rồi.

Nhìn thấy trước mắt hiền lành hoà thuận ông cháu, Nhiếp Phong không khỏi lộ ra trong ngày thường ôn nhu nụ cười, tiến lên đối với lão phu xe nói rằng: "Đại gia, ta đáp cái xe, được không?"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bạng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Một người một chiêu kiếm đủ để

Chương 81: Một người một chiêu kiếm đủ để

"Tiểu tử, ngươi muốn đi đâu nhi a!" Lão phu xe không có cảnh giác người xa lạ, trái lại nhiệt tình hỏi dò Nhiếp Phong đi tới chỗ cần đến, nhưng liền họ tên cũng không hỏi.

Nhiếp Phong chấp tay nói rằng: "Đại gia, tiểu tử muốn đi Nhạc Sơn đại phật, tạm thời muốn đáp cái xe nghỉ chân một chút, chúng ta đường không giống thời điểm, chính là tách ra thời điểm, tiểu tử nơi này có một hai bạc vụn, mà khi là nhờ xe lộ phí."

Lão phu xe vội vã xua tay, đối với hẩn nói rằng: "Nhạc Sơn cách nơi này còn có mấy chục dặm đường đây! Tiểu tử, ngươi là đi ra du lãm mỹ cảnh danh thắng người đọc sách đi! Vậy ngươi ngồi xe của ta có thể, thể nhưng tiền này ta cũng không dám nhận lấy, chỉ là để như ăn cháo thôi. Huống hồ lão hủ chính là này mấy toà phía sau núi một thôn trang nhỏ thôn dân, không được bao lâu thời gian ta liền phân biệt, không đáng giá một đồng a! Tiểu tử, ngươi nếu là đem tiền thu hồi đi, lão hủ liền để ngươi ngồi xe, ngươi nếu như không thu, vậy ngươi vẫn là bước đi đi!"

"Này! Được rồi! Tiểu tử liền không làm khó dễ đại gia." Nhiếp Phong thấy hẩn cố ý không thu, liền coi như thôi, lúc rời đi sẽ đem bạc để cho hẩn, mà hẩn hiểu lầm chính mình là tha phương người đọc sách, liền sẽ theo hẩn đi thôi, nhưng cũng lộ một tay khinh công, nhảy lên lừa xe.

Lão phu xe nhìn ra sững sờ (ở lại), lầm tưởng hẩn là gia đình giàu có công tử ca, bình thường người đọc sách cũng không có võ công, không phải nhà giàu sĩ tộc mới có cái kia phân tiền cho gia tộc công tử đọc sách lại luyện võ, cùng văn phú võ không phải là đùa giỡn.

Hẩn cung kính lại khiêm tốn mà nói rằng: "Công tử, tiểu lão nhi có cái yêu cầu quá đáng, mong rằng công tử có thể giúp tiểu lão nhi một vấn đề nhỏ, chớ trách tiểu lão nhi lòng tham!"

"Lòng tham? Đại gia, khó đến ngươi muốn càng nhiều tiền bạc?" Nhiếp Phong không rõ hỏi, nếu thật sự là như thế, vậy hẩn lương tâm có thể to lắm giọt lớn hống rồi, chính mình tối xem thường chính là loại này lòng tham không đủ xả thôn tượng người.

Nghe nói lời ấy, lão phu xe liền vội vàng lắc đầu nói rằng: "Không phải, ngài xuất thân cao quý, mà tiểu lão nhi là muốn mời công tử vì là cháu của ta lấy cái đại danh. Tiểu lão nhi họ Cổ, thương nhân cỗ, tôn tử tiện mệnh cầu trứng, trong thôn người nghèo lấy này tiện tên chính là vì dễ nuôi, đại danh đến nay chưa lấy, cùng khổ nhân gia cũng không nghĩ ra cái gì tên rất hay, vì vậy mới có ý niệm này, xin mời công tử chớ trách tiểu lão nhi lòng tham."

Hẩn nói sau khi, còn lôi kéo tôn tử muốn cho Nhiếp Phong dập đầu.

Nhiếp Phong nghe vậy sau khi, nhất thời có chút lúng túng, vì chính mình lấy lòng tiểu nhân độ quân tử chi phúc mà cảm thấy xấu hổ, vội vàng đưa tay ngăn cản bọn họ, cũng đối với bọn họ ông cháu nói rằng: "Đại gia, ngài này lễ nghi thực sự là khiến tiểu tử nhận lấy thì ngại a! Gọi là việc tiểu tử đáp ứng rồi. Có điều, cái gì xuất thân cao quý loại hình, ngài liền không cần nói. Đại ca ta (Tần Surong) nói với ta, nhân sinh đến bình đẳng, tạo thành người người

bất bình đẳng chính là cái này không công bằng quốc gia, vì lẽ đó không có cái gì cao quý không cao quý!"

Cái kia lão phu xe bị Nhiếp Phong lời nói này kinh ngạc đến ngây người, như vậy cuồng ngôn làm người khó có thể tiếp thu.

Có thể Tần Sương kinh thế nói như vậy quá mức dọa người, Nhiếp Phong nhìn hắn không biết làm sao trả lời đáng đáp cũng là rõ ràng, liền nhìn bên cạnh cậu trứng, nhất thời nghĩ đến làm sao nói sang chuyện khác, từ bên hông lấy khối tiếp theo ngọc bội, đối với này ông cháu hai nói: "Khối này bảo ngọc chính là một vị thương nhân tặng cho đồ vật, mà người lại là họ Cổ, vừa vặn cùng người hữu duyên, vì lẽ đó ta cho người đặt được đại danh liền gọi bảo ngọc."

Lại không muốn để cho gia gia hắn từ chối, Nhiếp Phong liền đối với lão phu xe nói dọa: "Đại gia, người nếu là dám từ chối ta hảo ý, tiểu tử kia chỉ có đem ngọc bội ném, ngược lại ta là không muốn."

Được rồi! Ngược lại là trên đường thiếu tiền, Nhiếp Phong tiện tay đoạt một hộ bất lương thương nhân, cái này ngọc bội cũng chính là khi đó mượn gió bẻ măng năm, lộ phí không đủ thời điểm có thể làm đi, nhưng trước mắt vừa vặn dùng đến trên, hắn liền tùy tiện đem ra làm đặt tên đạo cụ.

Lão phu xe thấy từ chối không được, cũng chỉ đành tiếp nhận rồi, nước mắt nước mũi tề lưu cảm tạ Nhiếp Phong mười tám đời tổ tông có tốt như vậy một tôn tử để hắn ông cháu cho gặp gỡ, trở xuống cảm ơn trực tiếp tính lược 108,000 tệ.

Một đường Nhiếp Phong nằm ở trên xe đóng cò khô trên ngai, ngẫu nhiên gặp một vị hòa thượng đáp cái xe, lão phu xe đáp ứng sau, hòa thượng lặng yên không một tiếng động an tọa với Nhiếp Phong bên cạnh.

"Khinh công nhất lưu, tuyệt không tầm thường chùa miếu hòa thượng, lẽ nào là vô song thành truy binh?" Nhiếp Phong trong lòng có ý nghĩ như thế, thế nhưng hắn án binh bất động, để tránh khỏi đoán sai, gây nên hiểu lầm, vì vậy đối với hòa thượng này ngoảnh mặt làm ngơ.

Thiên Hạ Hội tổng đàn, ba phần thao trường cái kia một Trương bang chủ bảo tọa chẳng biết lúc nào xuất hiện một vị lão già, hắn cầm trong tay một thanh kiếm an tọa ở đây, tuần tra người nhìn thấy đến rồi một vị khách không mời mà đến, hơn nữa không biết trời cao đất rộng ngồi ở cái kia cái ghế trên, lập tức hắn liền không chút do dự gõ trống tiếng kêu la, hô bằng hoán hữu đi vào vây nhốt kẻ địch, chủ yếu nhất chính là thông báo bọn họ lãnh đạo tối cao người, cũng tức là Hùng Bá!

Người đến đầu tiên là thiên sương, phi vân cùng Thần phong ba cái đường khẩu bang chúng, sau đó Tần Sương nghe tin mà đến, cuối cùng chính là Hùng Bá cái này bang hội lão đại.

Lão già kia ung coi lang cổ, nhìn chăm chăm hiện trường tới có khí thế, y phục mặc muốn nhất có quyền thế người kia, lạnh lùng nói rằng: "Hùng Bá, lão phu chính là Độc Cô một phương đại ca, Độc Cô Kiếm. Người vì tầm này cái ghế rách, phái người đại đệ tử đến hủy ta Độc Cô gia vô song thành. Bây giờ ta đến rồi, mà người có thể lui ra đường lão, đến phiên ta nắm chính quyền biết cái này đem ghế gấp, người cảm thấy ta có hay không đủ tư cách tọa nó!"

Hùng Bá không nhận ra người này, thế nhưng hắn nhận ra thanh kiếm kia, chính là Kiếm thánh thành danh song kiếm một trong, vô song kiếm!

"Xem ra hắn đúng là Kiếm thánh, không nghĩ tới lại bị Độc Cô gia dư nghiệt cho tìm tới, đáng ghét!" Hùng Bá nội tâm vô cùng không xóa, nhưng đa mưu túc trí hắn cũng sẽ không liền như vậy dễ kích động, mà là hướng về Độc Cô Kiếm chấp tay chấp tay, cũng nói với hắn: "Kiếm thánh đương nhiên là đủ tư cách ngồi trên Thiên Hạ Hội chức bang chủ, ta đại đệ tử cũng là có tư cách tọa, có điều, muốn ở vị trí này ngồi lâu dài, còn muốn tọa ổn định, cái kia nhất định phải có đủ mạnh kính thực lực, cùng với có một viên đầu óc thông minh mới được."

Nói tới này, Hùng Bá đảo mắt nhìn về phía Tần Sương cùng Văn Sưu xấu, ánh mắt ra hiệu bọn họ tiến lên thăm dò một, hai, thấy bọn họ hiểu ý ra tay, sau đó sẽ nói với Độc Cô Kiếm: "Văn bối có nhất thống giang hồ thực lực, cũng có xưng bá thiên hạ mưu lược, văn bối biết tiền bối có thực lực, thế nhưng mưu lược không biết đúng hay không cũng có!"

Mắt thấy hai cái hậu bối dám to gan hướng về hắn kéo tới, Độc Cô Kiếm có lòng muốn giết gà dọa khỉ, nhưng nhớ tới ngày đó một chỗ miếng băng mỏng, liền có cái khác chủ ý.

Hắn kiếm đều không ra khỏi vỏ, một tay hướng về phía sau vạch một cái, cột cờ bị chém đứt, sau đó lấy khí ngự vật, phân biệt sử dụng kiếm ba cùng kiếm tám.

Kiếm ba vẹn vẹn là treu đùa một hồi Văn Sưu xấu, mà kiếm tám thì lại đúng là toàn lực làm, không để lại nửa phần dư kinh.

Văn Sưu xấu vô công nhĩ lưu trình độ, không lên cũng không xuống, đối mặt Kiếm thánh kiếm chiêu công kích, vung một phát ống tay áo, không mang đi một cây cờ xí, chỉ là đưa chúng nó bát qua một bên, lấy khinh công né qua, không dám tiến lên nữa.

Trái lại Tần Sương bên này, thâm giận nói: "Ta nhỏ vào, đây là khác nhau đối xử a! Xuống tay với hắn như vậy khinh, xuống tay với ta nặng như vậy, lão tử chiêu người chọc giận người? Lại không phải cùng người làm chuyện gay không trả thù lao!"

Đối mặt như vậy cảnh ngộ, Tần Sương sử dụng bảng hiệu tuyệt học, thiên sương quyền, lấy vết sương đầy rẫy ứng đối.

"Àm ăm! ! ! !"

Cờ xí đều bị đánh thành tro, cắt thành mấy đoạn rơi xuống, sau đó hắn cũng dừng lại, cũng sẽ không thật sự đi tới cùng Độc Cô Kiếm liều mạng.

"Chỉ dùng ba phần mười công lực! Xem ra Kiếm thánh võ công không giảm năm đó, ta nên làm gì?" Làm một tên nhất lưu cao thủ, Hùng Bá một chút liền có thể nhìn ra Kiếm thánh võ công cao thấp, nội tâm bởi vậy mà trở nên nghi ngờ không thôi.

Độc Cô Kiếm bỗng nhiên cầm trong tay vô song kiếm liên quan vô kiếm oanh xuống mặt đất, ít nhất vào ba tấc, hắn một tay chỉ vào Hùng Bá nói rằng: "Hôm nay ta lấy kiếm trong tay vì là chiến thư, ước chiếm ngày định ra ngày mùng 1 tháng 9, đến thời điểm lão phu cùng ngươi quyết một trận tử chiến, cũng đoạt lại ngày xưa vô song thành vinh quang cùng địa vị, ngươi Thiên Hạ Hội tất cả cũng sẽ thuộc về ta."

Sau đó lạnh giọng cười nói: "Hùng Bá, lão phu một người một chiêu kiếm, vẫn đỉnh giang hồ, xưng bá thiên hạ, đủ để! Mấy ngày nay, ngươi tự lo lấy đi!"

Cuối cùng câu nói kia ý tứ chính là nói, để cho ngươi đến thời gian là an bài cho ngươi hậu sự.

Nói xong hắn liền bỗng nhiên rời đi Thiên Hạ Hội, Hùng Bá sắc mặt nghiêm túc vạn phần, trong tay áo kiết khăn nắm lên nắm đấm.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Đồ Thánh Đại Hội

Chương 82: Đồ Thánh Đại Hội

Lại nói Kiếm thánh rời đi Thiên Hạ Hội, lưu lại bên người bội kiếm vô song kiếm vì là chiến thư, đứng vững đang bang chủ bảo tọa phía trước, uy chấn thiên hạ!

Tần Sương không nói lời gì, đi lên bậc cấp, đem vô song kiếm từ vô kiếm bên trong rút ra, tuy nhưng đã là hoàng hôn mặt trời lặn lúc, nhưng còn có thể thấy rõ vô song kiếm.

Hắn chú ý tới thân kiếm từng đạo từng đạo chỗ hồng, khoe miệng đánh thu ruộng nhỏ nước bọt nói: "Đây chính là Kiếm thánh bên người đeo bảo kiếm? Không phải giả mạo nguy liệt đi! Trên mũi kiếm gần như không có một chút nào xong chỗ tốt, chỗ hồng liên tục, quả thực cùng sắt vụn không khác biệt."

Đánh giá xong vô song kiếm, hắn lại xoay người nói với Hùng Bá: "Sur tôn, vô song thành trấn thành chỉ bảo có điều là một thanh bình thường kiếm mà thôi, e sợ so với năm đó ta nhìn thấy tuyệt âm cùng Hỏa Lân, cũng tốt hơn nó nhiều. Ta cho rằng ngoại trừ Kiếm thánh bản thân võ công khá là lợi hại, mà hắn bên người đeo thanh kiếm này đúng là hữu danh vô thực, sur tôn, ngươi đối với thanh kiếm này đánh giá cao."

Trước mắt thanh kiếm này như vậy tàn phế, Tần Sương đánh đáy lòng liền đối với này vô song kiếm rất xem thường, phỏng chừng thế giới này cũng là tuyệt thế hảo kiếm cùng tuyệt âm đao hàng ngũ mới có thể có thể dùng một lát.

Hắn nếu là Phong Vân mê, nhất định biết tương lai tuyệt thế hảo kiếm cùng tuyệt âm đao hổ bình, tuyệt âm đao bị tuyệt thế hảo kiếm chém ra chỗ hồng, sau đó bị Nhấp Phong nắm thành mảnh vỡ, cũng sẽ không đem tuyệt âm đao cùng tuyệt thế hảo kiếm đánh đồng với nhau.

Nhắc tới mũi kiếm chỗ hồng, Hùng Bá từ trong tay tiếp nhận vô song kiếm, giơ liếc mắt nhìn, thở dài một hơi nói rằng: "Sương nhi, sur phụ cùng ngươi giảng quá, người luyện võ, ánh mắt nhất định phải luyện được môn đạo. Ngươi mà xem xét tỉ mỉ vô song trên mũi kiếm chỗ hồng, nhìn lại một chút vô song kiếm là làm bằng vật liệu gì rèn đúc mà thành, bởi vậy ngươi liền sẽ không nhỏ nhìn vô song kiếm!"

Nghe hắn một lời, Tần Sương lại cẩn thận tỉ mỉ vô song kiếm, nhưng mắt vụng về, hắn thực sự là không nhìn ra lý lẽ gì.

Kiếp trước Thần khí đều là để những người khác người cho mình rèn đúc rèn đúc mà thành, bản thân mình thực lực liền mạnh đến bạo, cực nhỏ cần dựa vào ngoại vật tới đối phó cường địch.

Nếu như đem kiếp trước tên kia Ái Nhân chi vương mời tới xem, tuyệt đối có thể một chút nhìn ra đầu mối.

Ngược lại là chính mình chỉ có thể căn cứ vật năng lượng, sau đó lợi dụng đem đặt thực lực đem vật liệu nung nấu thành mình muốn hình dạng, còn lại phụ mà khảm nam chính mình cũng có thể làm, những này đối với mình đều là chút lòng thành mà thôi.

Tỷ như mình đời này muốn rèn đúc Thần khí, kỳ thực vật liệu cái gì, cơ bản sẽ không suy nghĩ nhiều, đơn giản tới nói chính là đem thế giới này thần binh lợi khí đều đoạt tới, sau đó tìm người dung chúng nó, rèn đúc ra mạnh nhất Thần khí, căn bản không cần lãng phí thời gian đi tìm nguyên liệu, những kia thần binh chính là cõi đời này tốt nhất vật liệu.

"Cái này! Đồ nhi mắt vụng về, nhìn không thấu vô song kiếm là dùng làm bằng vật liệu gì chế tạo, còn những kia chỗ hồng hắn là theo người hổ bình bình

khí, mới sẽ tạo thành chỗ hồng, cái khác kính xin sư tôn chỉ giáo một, hai!" Tần Surong hiện tại chỉ có thể ra vẻ đáng thương, cũng xác thực xác thực không làm rõ được vô song kiếm những này từng cái từng cái đạo đạo là chuyện ra sao.

Hùng Bá chỉ tay gây một hồi vô song kiếm, vang lên vù một tiếng, hần nghiêm túc nói rằng: "Quả thật là thiên ngoại thiên thạch tạo nên, thế tử thiên hạ kiếm nên cũng là thiên thạch rèn đúc mà thành. Thiên hạ vô song hai thanh kiếm là một đôi, so sánh cùng nhau, Hỏa Lân tuyết âm đôi này : chuyện này đối với đạo kiếm đang sư phụ trong mắt căn bản chỉ có thể coi là đồng nát sắt vụn!"

"Người mà xem này chỗ hồng, mỗi một nơi đều là kịch liệt va chạm tạo thành, hơn nữa mỗi một nơi định là Thánh linh hai mươi một kiếm chỗ sơ hở, chỉ có nguyên nhân này mới sẽ là Kiếm thánh về kiếm chống đỡ, tạo thành như vậy chỗ hồng nguyên do."

Lời này có thể để Tần Surong chán kinh rồi, không nghĩ tới vô song kiếm lại ngầm có ý Thánh Linh Kiếm Pháp kê hờ, làm sao có khả năng!

"Sư tôn, Kiếm thánh không phải đã lui ra giang hồ, quá ẩn cư sinh hoạt nhiều năm sao? Bây giờ trên giang hồ căn bản không có nghe nói Kiếm thánh cùng người tỷ thí kiếm pháp tin tức, vậy hần chuỗi này vô song kiếm trên địa chỗ hồng từ chỗ nào biến thành như vậy dữ tợn?" Truy hỏi kỹ càng sự việc, Tần Surong cũng không muốn học được Thánh Linh Kiếm Pháp sau khi, sẽ gặp phải như vậy đối thủ bị xong ngược.

Đương nhiên, ta còn có Thú Hoàng Kiếm Đạo, vậy cũng là ép đáy hòm hàng, sẽ không tùy tiện bại lộ.

Tần Surong nhìn Hùng Bá Trang Thập Tam địa ngồi ở trên ghế, ngửa mặt nhìn lên bầu trời, mới mới nói với hần: "Đó là rất lâu chuyện lúc trước, khi đó có một thiên tài đột nhiên xuất hiện, khuất nhục thiên hạ hết thấy danh môn kiếm phái, sư phụ cũng là từ người khác trong miệng biết được một cái chuyện bí ẩn, Kiếm thánh ước chiến người kia, khiến xuất hồn thân thể vô, cuối cùng vẫn là thất bại. Sau đó người kia ở Nga Mi kim đỉnh gặp phải Ngũ nhạc kiếm phái, Bát Đại môn phái, tăng ni đồng minh, thiên đạo biết, cùng với trên giang hồ các loại rất nhiều nhị tam lưu môn phái liên hợp vây công, cái kia vừa đứng thực sự là thiên địa biến sắc, dòng máu thành hải."

"Trận chiến đó sau khi, chỉ có Bát Đại môn phái may mắn còn sống sót mấy người, những người còn lại đều chết ở Nga Mi. Bây giờ những môn phái kia đều là năm đó lưu thủ giữ nhà không đủ tư cách đệ tử, thời kì giáp hạt bên dưới, sư phụ vừa ý cơ hội, nhân cơ hội quật khởi."

"Hiện nay thiên hạ vô lâm, ngoài ta còn ai!"

Nhìn hần ở cái kia dừng cảm Trang Thập Tam, Tần Surong trong lòng liền khó chịu, thầm nói: "Bực này hào khí vừa nãy Kiếm thánh ở thời điểm, người liền nên biểu hiện ra mà! Sau đó Kiếm thánh bỏ người, ta cũng sẽ bớt việc hơn nhiều."

Trên mặt Tần Surong vẫn là rất khen tặng địa nói với Hùng Bá: "Sư tôn Văn Thành vô đức, nhất thống giang hồ, thọ so với nam sơn, phúc phận vô cùng! Kiếm kia thánh tính là gì, chúng ta phải người rộng rãi phát anh hùng thiếp, mời các đường nhân vật anh hùng ngày nữa sơn gặp nhau, đến thời điểm ra lệnh một tiếng, tái hiện một lần cái kia Nga Mi kim đỉnh đại chiến, cùng nhất định có thể giết chết hần!"

Người cuồng ngôn, Hùng Bá mở miệng (lời ra) quát lớn nói: "Ai nói với người năm đó người kia chết rồi! Năm đó cũng vền vền là có nghe đồn nói hần trọng thương lực kiệt mà chết, nhưng thi thể ở đâu? Giang hồ lời đồn đem lột da tróc thịt, đó chỉ là lừa gạt lừa gạt ba tuổi tiểu nhị thôi."

"Người tốt nhất an phận một điểm, không nên cho sư phụ gây sự, bằng không, nhiều không được người!"

Cảnh cáo Tần Surong sau khi, ngược lại Hùng Bá đối với Văn Sưu xấu dặn dò một câu: "Văn Sưu xấu, người hoá tốc phái nhân thủ, đem Phong Vân hai Đại đường chủ tìm cho ta trở về, mặt khác rộng rãi phát anh hùng thiếp, mời phụ thuộc bang hội cùng với các đường anh hùng hảo hán ngày nữa sơn tham gia ta Thiên Hạ Hội tổ chức Anh hùng hội, ngày liền định ở ngày mùng 1 tháng 9 một ngày kia."

"Tiểu nhân tuân mệnh!" Văn Sưu xấu vui vẻ lĩnh mệnh, cáo lui xuống đi sắp xếp người tay làm việc.

Hần làm như thế, Tần Surong lại ở trong lòng oán thầm "Ha ha! Làm trà xanh kỹ nữ, còn lập trình tiết đèn thờ, thật sự có người."

Có điều, những chuyện kia đều không trọng yếu, trọng yếu chính là năm đó người kia là ai vậy! Hơn nữa so với Đồ Long mở lớn ngốc nam chủ còn điều nỗ thiên!

Bên kia Hùng Bá tiếp tục Trang Thập Tam, ngắm nhìn bầu trời hần ở trong lòng cảm thán: "Vô Danh,,, có thể đã chết rồi đi!"

Tan hợp sau khi, Tần Surong trở lại vọng sương lâu, động viên ba nữ tâm tình, com nước xong lúc trong lòng còn đang suy nghĩ người kia đến cùng là ai!

Như vậy mất tập trung trạng thái, để Vu Sở Sở càng lo lắng, Không Từ cũng hơi có ý nghĩ, Tần Vũ Mặc đứng là Tiểu la ly một, còn không hiểu chuyện, không có tim không có phổi làm một người ăn vật hàng.

Đừng quên Nê Bò Tát bị giam ở đệ nhất thiên hạ lâu ám lao bên trong, dựa theo ước định, Kiếm thánh đến thời điểm, Hùng Bá cũng là đem hần sắp xếp trong bóng tối tiến hành quan sát, tận mắt thấy Kiếm thánh, mà cái gọi là chết kiếp cái gì, Hùng Bá đối với này cực kỳ quan tâm.

Nê Bò Tát nhìn thấy Độc Cô Kiếm ra tay tình cảnh đó, trong lòng sớm có diệu coi như: "Duyên đến như vậy, Tần Surong dám to gan tính toán Hùng Bá nguyên do tất là hần, mượn đao giết người, quả nhiên là diệu kế! Chỉ đợi ta trấn an được Hùng Bá tâm tình, hần hần phải chết với dưới kiếm!"

Mà xem Nhiếp Phong bên kia, vào núi sau khi vẫn tính thuận buồm xuôi gió, không ngờ nửa phần sau lộ trình nhưng gặp phải đánh cướp thổ phi.

Một cái nào đó thổ phi gọi hàng nói: "Ngọn núi này là ta mở, cây này là ta trồng, muốn từ đây đường đi, lưu lại mua đường tài! Lão già, đem các người

nhóm người này tiền trên người tất cả đều cho lão tử giao ra đây, con lừa kia cũng lưu lại cho huynh đệ ta môn mở khai trai! Dám to gan nói một chữ không, liền các người phải phơi thầy tại chỗ!"

Hán Châu nơi chỉ có thực xuyên đạo phi nhiều đến kinh ngạc, rất nhiều kẻ liều mạng đều sẽ chạy tới nơi này lạc thảo là giặc, thứ yếu chính là Lương Sơn bên kia.

Nhiếp Phong hồi tưởng lại khi còn bé một cái chuyện cũ, đầu một hồi gặp phải Tần Sương một ngày kia, Nhạc Sơn thổ phi đều bị sát quang tình cảnh, tựa hồ rõ ràng trước mắt!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Bất Hư hòa thượng

Chương 83: Bất Hư hòa thượng

Lão phu xe sợ đến cảm như hén, một câu nói cũng không dám nói, con đường này hẳn đi rồi nhiều năm như vậy, đều chưa từng sinh ra sự, không nghĩ tới hôm nay lại gặp son tặc.

Nhiếp Phong không nhìn son tặc thổ phi, hòa thượng nhưng nhìn ở trong mắt, mở miệng (lời ra) khuyên như: "Nam mô A Di Đà Phật, các vị thí chủ, nhân sinh ai không sai, có lỗi liền cải mới là chính đạo, bỏ xuống đồ đao, lập tức thành phật, quy y Phật môn đi!"

Một tên son tặc cười ha ha, thật là ngông cuồng địa quát mắng: "Thối con lừa trọc, nhắm lại người miệng chó, muốn phở độ chúng sinh, người liền mang tới này quần rùa đen khôn kiếp lẫn xa một chút, thế nhưng lừa cùng xe nhất định phải lưu lại, còn có các người trên người hết thấy tài vật!"

Son tặc bên người lâu la cũng phụ thanh quát lên: "Nghe được đại ca ta nói sao? Cút nhanh lên trướng!"

Có hai tên lâu la nhắc theo dao đi lên trước, liền muốn động thủ, hòa thượng gầm gừ gừ địa nói: "Sinh cũng hà ai! Chết cũng tội gì! Xem ra chư vị thí chủ không cho Phật tổ mặt mũi, hay là muốn động dao lạc! A Di Đà Phật, bản tăng thất lễ."

Son tặc nhìn thấy hòa thượng lên đường rồi, tựa hồ muốn đánh nhau, hẳn giận dữ quát lớn nói: "Xú hòa thượng, người dám quản việc không đâu, ta xem người là sống được thiếu kiên nhẫn, để lão tử đưa người xuống Địa ngục,,,, a! !"

"Ồn ào!" Cái kia lâu la còn có ít lời chưa nói xong, liền bị hòa thượng một cái tát phiến ngã xuống đất.

"Người,,,, " một người khác lâu la cũng muốn nói hai câu, thế nhưng lời chưa kịp ra khỏi miệng liền bị đánh bay.

Hòa thượng đánh xong người, còn khiêm khiêm hữu lễ nói: "A Di Đà Phật, ta phật có nói: Đi ra lẫn lộn, đều là cần phải trả, đây là nhân quả báo ứng. Chuyển vận, báo ứng xác đáng, bản tăng hôm nay liền thay trời hành đạo, vì thiên hạ muôn dân trừ ác!"

Một thô hán son tặc nhắc tới chỉ vào hòa thượng nói rằng: "Ta phi! Xú hòa thượng, ta xem người là sống được thiếu kiên nhẫn. Đại ca, các anh em, chúng ta cùng tiến lên, đưa cái này yêu lo chuyện bao đồng con lừa trọc đi địa phủ thấy Diêm vương gia!"

"Mọi người cùng nhau tiến lên, giết a!" Son tặc lão đại nổi giận gầm lên một tiếng, nhắc theo dao liền lên.

Trên xe ngựa nằm thưởng thức mỹ lệ tình không Nhiếp Phong lòng sinh cảm khái nói: "Hòa thượng này ra tay nhanh, lại chuẩn, võ công tuyệt không tầm thường người có thể so sánh. Ai! Những người này sinh ở giang hồ, nào có không bị chém, tất cả cũng coi như là thân bất do kỷ, ta vẫn là không đúc kết, ngược lại đều là kẻ ác, không đáng một cứu. Bây giờ vô lâm phân tranh ngày càng tăng nhanh, oan oan tương báo, trận này can qua đến tột cùng lúc nào mới có thể lắng lại đây!"

Hắn cái gọi là can qua chỉ chính là vô song thành cùng Thiên Hạ Hội trong lúc đó dây dưa tranh đấu.

Hòa thượng động thủ thời điểm. Còn nói liên miên cần nhẫn mà nói rằng: "Nhân quả! Nhân quả! Có nhân tất có quả, các người nếu đi ra đi giang hồ, gieo xuống ác nhân, nhất định phải hậu quả xấu, bản tăng chính là để cho các người thưởng thức hậu quả xấu người, xuống tới tầng mười tám Địa ngục, nhớ tới báo lên bản tăng pháp hiệu, không uống!"

"Các người có thể đến bản tăng tự tay hiểu rõ đời này nhân quả, chính là tam sinh đã tu luyện phúc phận, đời sau Luân Hồi làm người tốt đi!"

Nếu như Tần Sương ở đây, nhất định có thể nhìn ra võ công của hần, nhân quả chuyển nghề quyết!

Đệ nhất thiên hạ lâu ám trong lao, Hùng Bá đưa tay ra để Nê Bò Tát quan sát một, hai, mà xem Nê Bò Tát nhìn lập tức thả ra, lắc đầu thờ dài một hơi, trầm mặc không nói.

Bàn về trang cao thâm, Trang Thập Tam, Tần Sương phỏng chừng đều muốn ở Nê Bò Tát thần côn này trước mặt bá phục chịu thua.

Hùng Bá nhìn hần này lại là lắc đầu, lại là thờ dài dằng dặc, tâm cảm không được, vội vã mở miệng (lời ra) cố vấn nói: "Nê Bò Tát, ngươi đây là ý gì? Có chuyện nói mau, không nên làm như vậy con gái nhỏ tư thái. Ngươi nếu là dám lừa gạt cho ta, lão phu lập tức đi giết cháu gái ngươi. Nha! Đã quên nói cho ngươi lên chuyện này, cháu gái ngươi bị ta đại đệ tử Tần Sương dẫn theo trở về, lão phu bất cứ lúc nào đều có thể giết nàng, ngươi hiểu chưa?"

Nê Bò Tát nhú mày, hít sâu vào một hơi, nói với Hùng Bá: "Kiếm thánh xác thực là sự sống chết của ngươi kiếp, cũng tức là vô song kiếp!"

"Vậy ngươi có thể có giải pháp! Đừng nói cho lão phu ngươi không có!" Hùng Bá đơn giản sáng tỏ, ý tứ hết sức rõ ràng.

Có liền nói, không có sẽ đưa ngươi ông cháu đi gặp Diêm Vương.

Đối mặt Hùng Bá như vậy cường bức áp chế thái độ, Nê Bò Tát vẫn rất bình tĩnh, hần dựng thẳng lên hai ngón tay, đối với hần nói rằng: "Ứng phó vô song kiếp tổng cộng có hai loại giải pháp, có điều, tất cả đều là cử tử nhất sinh phương pháp, hơn nữa tất cả cũng đều là xem ngươi vận mệnh của chính mình, người bên ngoài khó có thể giúp đạt được ngươi."

Thật là có giải pháp, Hùng Bá mừng rỡ như điên, một tay đập trác, đối với Nê Bò Tát truy hỏi: "Vậy ngươi mau mau nói a!"

Sốt ruột bốc lửa, độc giả tuyệt đối không nên học hần, làm người đối mặt bất kỳ tình huống gì lúc, đều muốn trước tiên gắng giữ tinh táo.

Đùa bốn người khác cũng phải có chừng có mực, này đúng mực Nê Bò Tát vẫn là hiểu được nắm giữ, hần lúc này cũng không muốn chơi đùa phát hỏa, liền đem đáp án công bố ra: "Một trong số đó là võ công của ngươi tiến thêm một bước nữa, mới có thể từ Kiếm thánh dưới tay trốn chết, giữ được một mạng. Thứ hai là mượn ngoại lực chịu đựng qua Kiếm thánh một chiêu kiếm, liền có thể mạng sống. Đương nhiên, dù cho ngươi trở về từ cõi chết, mặt sau ngươi hay là muốn đối mặt Phong Vân tai ương, có thể ở ngươi trọng thương thời gian, cũng tức là Phong Vân biến hóa ngày."

Được toại nguyện được tự mình nghĩ biết địa đáp án, có thể Hùng Bá sắc mặt trở nên rất khó coi, không nói một lời rời đi nhà tù.

Bất Hư hòa thượng giết sạch rồi, không, phải nói là son tặc tự tương tàn sát chết hết.

Lão phu xe khúm núm nói: "Đại sư, mời ngài tha chúng ta đi! Chúng ta không nhìn thấy bất cứ thứ gì, thật sự!"

Đã thấy Bất Hư hòa thượng nhảy lên một cái rơi xuống sau xe ngồi xếp bằng lên, cũng không quay đầu lại mà nói rằng: "Thí chủ chớ sợ, bản tăng có điều là hành trọn mắt Kim Cương việc, tuy rằng phật gia từ bi, nhưng cũng sẽ không tùy ý kẻ ác xấu xí, bằng không, từ đâu tới Tu La luyện ngục! Địa phủ lại là vì ai chuẩn bị! Diêm Vương tại sao thường thiện phạt ác nói chuyện!"

"Ta nói những câu nói này, thí chủ, ngươi có thể rõ ràng?"

Nghe được như vậy trực Bạch Chi Ngừ, quả thực cùng bạch thoại văn như thế, nơi nào còn có không hiểu nói chuyện!

Đã như vậy, cái kia chuyện cũ vẫn, lão phu xe vội vàng xe, cổ bảo ngọc chơi ngọc bội, Nhiếp Phong ngủ hần giấc, Bất Hư hòa thượng tiếp tục ngồi thiền.

Trên đường không nói gì, Bất Hư hòa thượng cái bụng ục ục gọi, liền từ phía sau lưng trúc khuông móc ra một chút đồ ăn, chính là bạch bánh màn thầu, tổng cộng cũng là năm, sáu cái, cho cái kia ông cháu phân hai cái, sau đó lấy ra một đĩa tới Nhiếp Phong trước mặt, nói rằng: "Thí chủ, ngươi có muốn ăn chút gì hay không đồ vật!"

Nhiếp Phong không phản ứng hần, chỉ là nhìn tinh không, ánh mắt một mảnh vẻ mê man, trong lòng không biết đang suy nghĩ gì.

Hào ý bị cự, Bất Hư hòa thượng cũng không ép hần tiếp thu, đem bánh màn thầu để ở một bên, đối với hần nói: "Bánh màn thầu ta liền đặt ở này, ngươi đói bụng, liền cầm ăn đi! Thí chủ, ta xem ngươi cau mày, ánh mắt u buồn, tựa hồ có tâm sự gì! Ngươi có thể cùng bản tăng thổ lộ tiếng lòng, có thể bản tăng có thể trợ ngươi giải quyết khó khăn."

Nghe Văn hòa thượng, Nhiếp Phong càng là đem đầu quăng tới, căn vốn không muốn tầm nhìn bên trong có hần cái bóng xuất hiện, biết hần nên không phải vô song thành một nhóm, mà trong lòng suy nghĩ sự tình cũng không thể là hần có thể giải quyết được.

Chỉ xem Bất Hư hòa thượng bộ đầu nhìn lên bầu trời, thành tâm thì thầm: "A Di Đà Phật! Thí chủ, ngươi không muốn tiếp thu bản tăng duy ngươi giải thích nghi hoặc, cũng được. Gặp gỡ cũng coi như hữu duyên, nhớ năm đó bản tăng bằng hữu ngộ quá một đoạn chuyện không may! Phu cũng không hề thê cũng không, trên đường xuống Hoàng tuyền bất tương phùng. Bằng cũng không hề hữu cũng không, các phó tiền đồ đạo bất đồng. Là duyên! Là mệnh! Là thiên ý!"

"Quan tự tại Bồ Tát, hành thâm Bát Nhược Ba La Mật Đa lúc, chiếu thấy ngũ bao hàm đều không, độ tất cả khổ ách. Xả lợi tử, sắc tức thị không, không tức thị sắc, sắc tức là không, không tức là sắc, được muốn hành thức, cũng phục như thế,,,,,,,"

Này Phạn âm lại như là thuật thời miên, Nhiếp Phong nghe ngóng thay đổi sắc mặt, bất tri bất giác chậm rãi ngủ, thời gian bao lâu đều không có cố gắng

ngủ quá vừa cảm giác, tựa hồ là bị Bát Hư hòa thượng thành tâm đánh động nội tâm.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bổng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Hỏa Lân Kiếm tà tính

Chương 84: Hỏa Lân Kiếm tà tính

Mây đen gió lớn dạt, hồ nước chiếu nguyệt quang, một hơi gió mát đi, người đi không ảnh lưu niệm!

Lão phu xe lái xe về đến nhà lúc, quay đầu nhìn lại, hòa thượng cùng thư sinh cũng không thấy, nếu không là đồng cỏ khô trên có một bạch bánh mỳ thêu, hẳn còn coi chính mình gặp phải quỷ đây!

Mấy ngày sau, Nhạc Sơn đại phạt dưới chân, sông lớn nước thượng du dâng mười mấy chiếc thuyền, trong đó một chiếc mang theo Độc Cô Kiếm, Độc Cô Minh, Thích Vô Tôn cùng Đoạn Lăng, bọn họ chuyển này đến đây Nhạc Sơn chính là Độc Cô Kiếm chú ý, tựa hồ hẳn có chuyện phải làm.

Độc Cô Kiếm đứng ở đầu thuyền nhìn cái kia cao thượng uy nghiêm đại phạt, nói với người ngoài: "Tiếng kêu nhĩ, đại bá có chút việc tư muốn đi làm, người cũng tìm một chỗ cần tu Hàng Long thần chân, bằng vào chúng ta liền như vậy phân biệt đi! Ngày mùng 1 tháng 9 một ngày kia, Thiên Hạ Hội tạm biệt!"

"Thích Vô Tôn, người cùng Đoạn Lăng mấy ngày nay nghĩ biện pháp đem lão phu ước chiến Hùng Bá việc truyền bá ra ngoài, làm cho cả võ lâm đồng đạo đều rõ ràng biết việc này. Đoạn Lăng, người nghĩ cách để quan phủ nhúng tay vào, bức bách Hùng Bá không dám manh động, bằng không, Hùng Bá lâm trận bỏ chạy, không dám ứng chiến, như vậy, chúng ta rất nhiều mưu tính cũng là thất bại."

Đoạn Lăng trầm trọng đáp ứng nói: "Tiểu tử rõ ràng, tiền bối xin yên tâm, ta ra tay làm việc, chắc chắn sẽ không để ngài thất vọng."

"Rất tốt! Người làm việc, ta yên tâm." Độc Cô Kiếm đáp ứng một câu, liền nhẹ nhàng nhảy một cái, nhảy đến đi ngang qua một trên chiếc thuyền này, còn một bên nhấn lại căn dặn: "Trong khoảng thời gian này, các người tự cái cẩn thận một chút, để tránh khỏi bị này cáo già Hùng Bá phái người ám hại. Hẳn tuyệt đối không thể ngồi chờ chết, vì vậy tất sẽ chủ động phái người xuất kích, ngàn vạn không thể thả lỏng cảnh giác, nhớ kỹ."

"Nhớ kỹ." Độc Cô Minh đáp lại nói, Thích Vô Tôn cùng Đoạn Lăng cũng là trọng trọng gật đầu đáp ứng.

Độc Cô Kiếm sau khi rời đi, Đoạn Lăng kiểm soát nói với bọn họ: "Thiếu thành chủ, đại sư, chúng ta cũng tạm thời phân biệt đi! Lăng Vân Quật ở đây, ta đi tìm một chút gia truyền bảo kiếm, thuận tiện nhìn Đường Kiền đưa kia có hay không xem trọng Bộ Kinh Vân."

Thích Vô Tôn không nghĩ ngờ có hẳn, nói với Độc Cô Minh: "Thiếu thành chủ, người bồi Đoạn Lăng cùng đi chứ! Lăng Vân Quật cũng có thể làm làm thời chỗ đặt chân, ở cái kia khổ luyện Hàng Long thần chân, cũng có thể giảm thiểu bị người khác cơ hội phát hiện. Có Đường Kiền cùng Đoạn Lăng cho người làm bồi luyện, có thể chăm sóc cuộc sống của người sinh hoạt thường ngày, bản tọa cũng yên tâm hơn nhiều."

Nghe vậy, Đoạn Lăng trong lòng liền không bình tĩnh, phải biết Nhiếp Phong cũng sẽ đi Lăng Vân Quật, nếu như so với bọn họ mới đến, giết chết Đường Kiền đưa kia, càng làm Bộ Kinh Vân cấp cứu đi rồi, hiện tại bị Độc Cô Minh phát hiện, vậy coi như gay go thấu.

Không nghĩ tới Thích Vô Tôn có ý tốt, Độc Cô Minh vẫn là từ chối, mà nghe hẳn nói: "Quên đi, chung quanh đây đạo phi ngang dọc, ta từ lâu ngầm để Đường Kiền làm một chuyện, thu phục phi khẩu, thành lập thành trại, làm việc cho ta. Đường Kiền bên kia thì thôi, Đoạn Lăng đã có tâm đến xem, cái kia liền giao cho hẳn."

"Này! Cũng được! Đoạn Lăng, người làm tốt để quan phủ nhúng tay chuyện này là được, cái khác đều giao cho ta." Thích Vô Tôn cũng không miễn cưỡng Độc Cô Minh, đi son trại cũng rất tốt, ngược lại tạm giam Bộ Kinh Vân cũng không phải rất trọng yếu, có Đường Kiền cũng đầy đủ, thế nhưng Đoạn Lăng muốn làm sự càng quan trọng.

"Như vậy rất tốt, vậy ta cáo từ!" Đoạn Lăng dứt lời, liền triển khai khinh công, lướt sóng mà đi, ngược lại khoảng cách bên bờ cũng không hơn một trăm mét, rất dễ dàng sự.

Sau khi tách ra, Đoạn Lăng đi tới Lăng Vân Quật cửa động, nhìn trước mắt hai toà Y Quan trùng bia mộ, Đoạn Lăng bị thờ dài một hơi, sau đó mặt không biến sắc, đi vào trong hang núi bên trong.

Chỉ có điều đi không bao lâu, hẳn liền nhìn thấy một đám lửa chông, còn nhìn thấy một người thường thức một thanh đồ đậm kiếm, mà Bộ Kinh Vân thì

lại sắc mặt ngăm đen, hôn mê nằm ngã trên mặt đất, khí tức yếu ớt.

"Đường Kiền, ngươi lại tìm tới nhà ta Hòa Lâm Kiếm! Nói cho ta, ngươi là từ nơi nào tìm tới?" Đoạn Lăng này hỏi tuy rằng có chút biết rõ còn hỏi, nhưng sự thực hẳn cũng được biết hẳn là làm sao từ bên trong động tìm về Hòa Lâm Kiếm.

Đường Kiền một bộ quái dị khuôn mặt, hai mắt đỏ ngầu trên mặt mang theo cười khẩy nhìn Đoạn Lăng, ở ánh lửa chiếu rọi xuống, nhìn ra càng hiện ra âm u về, hẳn nói với Đoạn Lăng: "Nguyên lai chuôi này hảo kiếm chính là ngươi đoạn gia gia truyền bảo kiếm, Hòa Lâm Kiếm! Muốn biết Đường mỗ người là làm sao tìm được đến nó sao? Ha ha ha ha! Đó là ý trời à!"

"Vốn là đối với áp giải Bộ Kinh Vân chuyện này cảm thấy rất khó chịu, nhưng không nghĩ tới ở trong động giết một đội Thiên Hạ Hội mò kim Giáo Ủy, gặp may đúng dịp phát hiện Hòa Lâm Kiếm, có thể từ nơi sâu xa nó liên số mệnh an bài là thuộc về ta Đường mỗ người!"

Nói đến đây lúc, Đường Kiền bỗng nhiên đứng lên, một mặt tà dị về, đột nhiên liền kiếm chỉ Đoạn Lăng, đối với hắn mở miệng (lối ra) muốn hỏi nói: "Tiểu tử thú, ngươi có phải là cũng cho là như vậy đây!"

Tựa hồ chỉ cần Đoạn Lăng dám nói một câu không phải, hắn lập tức liền sẽ động thủ chấm dứt Đoạn Lăng tính mạng.

Hắn loại này tà ác tư thái dễ Đoạn Lăng nhớ tới Độc Cô Kiếm nói với hắn chuyện cũ, đáy lòng thầm nói: "Kiếm thánh nói Hòa Lâm Kiếm có tà tính, lẽ nào là thật sự?"

Đoạn Lăng vốn là là không tin, nhưng là Đường Kiền tay cầm Hòa Lâm Kiếm, triển lộ điên cuồng như thế tà mặt ác, không thể kìm được Đoạn Lăng không tin cái kia sự thực, có thể vẫn là có ý định bảo lưu Hòa Lâm Kiếm, không cho Độc Cô Kiếm đem nó hủy diệt, dù sao này xem như là hắn cha đến đi vật.

Đối mặt Đường Kiền đặt câu hỏi, Đoạn Lăng giờ khắc này trên mặt lộ ra xem thường khinh bỉ về mặt, nhún nhún vai nói với Đường Kiền: "Ngươi này nhánh chó mắt chủ là cái thứ gì, cũng xứng nắm giữ ta đoạn gia truyền gia bảo kiếm! Ha ha!"

Cuối cùng một tiếng cười khê lờ còn chưa dứt, Đoạn Lăng dĩ nhiên ra tay rồi, vốn là có chuẩn bị mà đến, hiện tại chính thật là an lòng không thẹn giết chết hắn!

Đại gia không cừu không oán, hơn nữa lại là vì là cùng một người hiệu lực, nếu không là đạo bất đồng, Đoạn Lăng cũng không muốn đôi tay này dính lên người vô tội huyết.

"A! Đề tiện tiểu! ! Ặc!" Đường Kiền cuối cùng một câu nói đều chưa nói xong, liền ngã xuống, triệt để ngã xuống, cũng sẽ không bao giờ lên.

Hai người thực lực kẻ tám lạng người nửa cân, hơn nữa độc vật phụ trợ, Đường Kiền võ công còn khả năng so với Đoạn Lăng càng hơn một bậc, làm sao sẽ nhanh như vậy kết thúc chiến đấu?

Cái này giao thủ quá trình rất đơn giản, nhìn một chút chiếu lại, là như vậy.

Đoạn Lăng đầu tiên là gấn một cái hạt cát, so với với phản hiệu quả cũng không kém, sau đó một cước liêu âm chân ở giữa mục tiêu, trở lại một tay bắm hầu vặn gãy cái cổ, liền đem Đường Kiền cho thuận sát.

Hắn liền đứng ở bên hông thảo nang, khoảng cách gần như vậy, cũng không kịp đưa tay đi chỗ đó trong túi, đem độc vật Nhện goá phụ đen cho cùng thả ra đây!

Lấy hữu tâm coi như vô tâm, được loại này chiến công, xác thực đủ có thể.

"Vốn là không quá muốn giết ngươi, nhưng là ngươi vẫn là chết ở trên tay ta, muốn trách thì trách ngươi quá tham lam, vẫn là tham không nên tham đồ vật!" Đoạn Lăng thả xuống thi thể, đoạt quá Đường Kiền trong tay Hòa Lâm Kiếm, sau đó một chiêu kiếm đâm chết rồi thảo trong túi độc con nhện.

Sau đó Đoạn Lăng lục soát Đường Kiền thi thể, tìm một chút bình bình lon lon, hẳn là đánh dấu vì là thuốc giải đầu cho Bộ Kinh Vân ăn, sau đó sẽ xé ra Đường Kiền áo choàng đem Hòa Lâm Kiếm gói lại, đem thi thể kéo ra ngoài xử lý, hiện trường cũng không thể lưu lại thi thể như thế chứng cứ.

Điều này cũng chỉ là phòng ngừa Thích Vô Tôn, hoặc là Độc Cô Minh nào động kinh, chạy tới xem một chút bọn họ, nói chung hiện nay nhất định phải đem mình cùng Đường Kiền chết phiệt sạch sẽ.

Chờ Đoạn Lăng trở về thời gian, đã thấy có một người đứng cái kia hai toà mộ một trong trước mặt, trên mặt chân tình biểu lộ bị thương về.

Người kia là Nhiếp Phong.

Lại nói Độc Cô Kiếm một thân một mình rời đi, đi tới Nhạc Sơn to lớn nhất thôn trấn, nhạc gia trấn.

Hắn đi tới thôn trấn ở ngoài một chỗ hẻo lánh nhà tranh trước, nhìn thấy mấy cái thằng nhóc ở đánh nhau, hắn trực tiếp đi qua, liêu mạng, mãi đến tận nhìn thấy một vị ở nhà cho gà ăn lão phụ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Phong cùng lãng tâm

Chương 85: Phong cùng lãng tâm

Lão phụ nhân nhìn rõ ràng người đến dáng dấp, rất là giật mình nói rằng: "A! Là lão gia trở về!"

Độc Cô Kiếm bình thân gât gât đầu, quyền cho là đáp lại, tự mình đi vào nhà tranh, ở đại sảnh ngồi xuống, ánh mắt nhìn khắp bốn phía, cảm giác cùng năm đó lúc rời đi, không nhiều lắm biến hóa.

Nguyên lai tên kia lão phụ nhân là hần nha hoàn, tên là Tiểu Lan, đi theo hần rất nhiều năm.

Năm đó cung bản Tuyết Linh chết rồi, Độc Cô Kiếm làm cho nàng nha hoàn dẫn nàng trở lại đồng doanh cố hương an táng, thuận tiện đem thiên hạ kiếm cho nàng cùng mang về. Nhưng mà chính mình nha hoàn thì lại lưu lại nơi này cái tạm cư nơi, đem nhà cùng một thanh ở kiếm tông tu luyện bên người bội kiếm đưa cho nàng.

Cũng không lâu lắm, Tiểu Lan bưng cái mâm, mặt trên bày ra một ấm trà cùng một cái chén, ôn hòa cười nói: "Lão gia, lần trước từ biệt có hai mươi mấy năm đi! Không nghĩ tới lão gia còn có thể hiện ra Nhạc Sơn, hơn nữa Tiểu Lan xem đến lão gia trước sau như một như vậy chói lọi, thân thể khỏe mạnh, Tiểu Lan chân tâm cảm thấy hết sức cao hứng."

"Tiểu Lan đến hiện tại còn nhớ lão gia cực kỳ yêu quý uống trà, đều là nói nước chat thân thiết, pha trà muốn hòa hậu ôn hòa, như vậy lược đi ra mới có trà nguyên trấp nguyên vị."

Nàng đem trà ngược lại tốt, Độc Cô Kiếm nắm lên cái chén thưởng trà, thả xuống cái chén lúc, nói với Tiểu Lan: "Người lược trà, còn cùng năm đó như thế được, không sai! Không sai!"

"Thanh kiếm kia chính là năm đó ta biếu tặng cùng người bèo tấm kiếm đi! Không nghĩ tới người còn giữ."

Nhìn về phía chuôi này cung phụng ở trong sảnh kiếm, Tiểu Lan trình trọng cùng hần phân trần: "Lão gia, thanh kiếm kia mặc dù là người tùy ý đưa cho tiểu ty ly biệt chi lễ, nhưng Tiểu Lan lao thẳng đến kiếm này coi như trân bảo. Ta kết hôn sinh con sau khi, càng là đưa nó coi như nhà chúng ta gia truyền bảo vật, dự định truyền thừa tiếp. Hơn nữa ta vừa nhìn thấy nó, đã nghĩ lên lão gia tuy từng cùng phu nhân xông xáo giang hồ tháng ngày, có thể hoài niệm cố nhân."

Nghe nói Tiểu Lan, Độc Cô Kiếm trầm mặc không nói, hồi tưởng lại chết đi phu nhân, nội tâm một trận thu đau đớn.

Nếu như dựa theo nguyên bản lịch sử vào thành, Tàn Sương thương tổn Độc Cô Kiếm, mà hần sẽ chết ở chỗ này.

Có điều, lịch sử đã thay đổi, chuyện này liền sẽ không phát sinh.

Lúc này một tên tiểu quỷ đầu chạy vào, hần chảy máu mũi, nhìn thấy Tiểu Lan sau, kinh ngạc kêu một tiếng: "A! Mẩu thân! !"

Mà Tiểu Lan nhìn thấy hần bộ dạng này, tức thời quan tâm hỏi: "Tiểu Hâm, người lại cùng tam cô lục bà gia hài tử đánh nhau? Còn chảy máu mũi, nhanh đi nắm được sát một hồi, trong nhà có khách mời, người cũng nhanh lên một chút hướng về bá bá vãn an!"

Tiểu Hâm động như thỏ chạy, vội vàng chạy đi, cũng giải thích nói rằng: "Mẩu thân, chờ một chút ta lại trở về, hài nhi bây giờ còn có sự muốn làm đây!"

Hần chạy đến một cái bàn trước mặt, đem cung phụng lên làm trang trí bèo tấm kiếm lấy xuống, sau đó vội vã chạy ra ngoài.

"Ai! Đây da hầu tử, thực sự là quá không ra gì." Tiểu Lan bắt đắc dĩ quát lớn một câu, xoay người rồi hướng Độc Cô Kiếm mang theo áy náy nói rằng: "Lão gia, tiểu hài tử không hiểu chuyện, người chớ trách a! Hần a! Với hần cha như thế tính khí, cường cực kì, đều giáo huấn rất nhiều trở về, còn luôn không thay đổi! Ai!"

Bên kia Tiểu Hâm đi ra ngoài, rút ra bèo tấm kiếm, giờ nó hướng về tiểu các bạn bè diều võ dương oai, nói khoác không biết ngượng mà nói rằng: "Hừ! Ta không phải dễ ức hiếp, Tiểu Ngưu, nai con, tiểu báo, chúng ta trở lại quyết chiến đi! Ê a! Xem ta báo kiếm lợi hại không!"

"A!", "A!", "A!"

Này hùng hài tử sợ đến cái khác Tiểu Hòa bạn diều làm thú tàn đi.

Trong phòng Độc Cô Kiếm chảy xuống hai hàng nước mắt, Tiểu Lan thấy thế, nhớ tới vừa nãy tựa hồ nhắc lên chết đi phu nhân, một mặt tự trách quý ý: "Lão gia, xin lỗi, ta không nên nhắc lên phu nhân sự, này đều là ta sai! Xin lỗi a! Lão gia!"

Độc Cô Kiếm tùy ý xóa đi nước mắt, tâm tình khôi phục lại yên lặng, lạnh nhạt nói: "Tiểu Lan, ta lần này xuống núi chủ yếu là muốn làm ba chuyện, quan trọng nhất chính là ngưỡng mộ anh danh khiêu chiến, một tẩy năm đó chiến bại sỉ nhục. Kém hơn là vì thay ta chất nhi phục hưng vô song thành, chấn chỉnh lại Độc Cô gia."

"Có điều, muốn hoàn thành hai chuyện này, nhất định phải làm được chuyện thứ ba, cũng là đem kiếm đạo của ta trở nên hoàn mỹ, đến trần hoàn mỹ then chốt."

Sau khi nói đến đây, Độc Cô Kiếm trở nên cực kỳ kích động, ánh mắt dữ tợn hung ác, hất một tay nắm lấy Tiểu Lan tay, trừng mắt nàng nói rằng: "Ta biết mình thời gian không nhiều, đại nạn sắp tới, vì lẽ đó quyết không thể lưu lại bất cứ tiếc nuối nào."

"Ta một đời không màng danh lợi, chỉ cầu kiếm đạo có thể đạt đến cảnh giới chí cao, ẩn cư những kia năm ta cuối cùng đã rõ ràng rồi Thánh Linh Kiếm Pháp không cách nào tiến thêm một bước nữa khuyết điểm. Chỉ vì kiếm đạo của ta còn chưa đủ tuyệt, hiện nay trên đời ta chí tình chí thân người cơ bản đều chết hết, chỉ có còn lại một mình nguoi động phòng nha hoàn."

"Lần này ta tìm đến nguoi, chính là vì hiểu rõ kết cái này tâm sự! Tiểu Lan, kỳ thực nguoi không nên chết, thế nhưng nguoi không thể không chết! Bằng không, kiếm đạo của ta liền không hoàn mỹ!"

Thấy người trước mắt trở nên rất khủng bố, Tiểu Lan sợ hãi vạn phần, giãy dụa cầu xin tha thứ: "Lão gia! Nguoi muốn làm gì! Nể tình tiểu ty hầu hạ nguoi nhiều năm trên, cầu buông tha Tiểu Lan đi!"

Ở bên ngoài một bên tranh đấu đẫm máu Tiểu Hâm nghe nói trong nhà ồn ào tiếng, vội vàng bận bịu chạy về, liền nhìn thấy lão bá bá dây dưa hất mẩu thân tình huống, trợn mắt lên hỏi: "Mẫu thân, nguoi cùng bá bá đang làm gì nha!"

Tiểu Lan nghe tiếng, quay đầu lại liền xem thấy con trai của chính mình trở về, mau mau lên tiếng quát lên: "Hâm nhi, nguoi đi mau a! Chạy mau!"

Lúc này Độc Cô Kiếm tiện tay đem Tiểu Lan ném đi, thân thể không tự kìm hãm được hướng về Tiểu Hâm bèo tấm kiếm trên va, bị con trai của chính mình hất một cái đâm thủng ngực, đâm chết rồi, chết không nhắm mắt a!

"Mẫu thân! ! !" Tiểu Hâm trong lúc nhất thời ngoại trừ gọi ra này một tiếng, cả người liền trở nên mặt không hề cảm xúc.

Độc Cô Kiếm hồ hững hờ đi, cũng thờ dài nói: "Tiểu Lan, nguoi ở dưới suối vàng chớ có trách ta lòng dạ độc ác! Vì toàn tâm toàn lực đi làm thành cái kia hai việc, ta nhất định phải giết nguoi, điều này cũng có thể là thiên ý đi!"

Lăng Vân Quạt cửa động trước, sóng gió gấp lại, hai người đều là trầm mặc không nói, đều đứng mặt trước bia mộ.

Không bao lâu, Đoạn Lăng mở miệng trước, hướng về cha thân kể ra nói: "Cha, hài nhi cùng Nhiếp Phong lại như các nguoi năm đó như thế, ước định ba năm một trận chiến, tỷ thí với nhau võ nghệ, đồng thời chăm học khổ luyện bên dưới, võ công cũng rất nhiều tiến bộ. Tương lai chúng ta chắc chắn đâm Họa kỳ lân, vì là cha cùng Niếp bá bá báo thù, dẹp an các nguoi trên trời có linh thiêng!"

Nhiếp Phong cũng là nói rằng: "Cha, nguoi nghe được Đoạn Lăng nói đi! Đến thời điểm, hài nhi dù cho liều mạng một lần, cũng sẽ không để cho giết các nguoi thù phạm có thể đào mạng!"

Vừa dứt lời, hai người tựa hồ có cảm giác trong lòng, lẫn nhau quan liếc mắt một cái, đều nhìn thấy đối phương kiên định tâm ý.

Giờ khắc này Nhiếp Phong dời đi trầm trọng đề tài, đối với Đoạn Lăng xin lỗi nói rằng: "Lăng, trước ở xe nước cư là ta kích động, hồi tưởng lại, nguoi có giúp ta chạy trốn ý tứ, nhưng mà ta lại bị sự phản bội của nguoi làm tức giận mất đi lý trí. Ta thừa nhận lúc đó diện đối với chuyện này quá kích động, xin lỗi!"

Đoạn Lăng một mặt vô vị mà nói rằng: "Phong, ta từ không ngại chuyện này, nguoi cũng không cần chú ý. Hơn nữa Tàn Sương cùng ta hợp tác lật đổ Thiên Hạ Hội, cuối cùng còn có thể là đối địch với nguoi, chúng ta vẫn là sẽ nhờ đó giao thủ, còn khả năng thật sự huynh đệ trở mặt thành thù!"

Nhắc tới Tàn Sương, Nhiếp Phong cau mày nói rằng: "Lăng, tất cả những thứ này đúng là Đại sư huynh mưu tính sao? Sự phụ đối với nàng ơn trọng như núi, hắt tại sao muốn phản bội sư phụ! Phản bội Thiên Hạ Hội! Kiếm thánh lại có chỗ nào đáng giá hắt cống hiến cho sao?"

Nghe Nhiếp Phong lời nói này tràn ngập không thể tin được cùng nghi vấn ý tứ, Đoạn Lăng nhìn phía biển rộng, ý tứ sâu xa nói ra một câu: "Tàn Sương, hắt là một sâu không lường được vương giả!"

Chương 86: Như thế nào bằng hữu

Chương 86: Như thế nào bằng hữu

Không nghĩ tới Đoạn Lăng sẽ bỗng nhiên nói ra nếu như vậy, Nhiếp Phong cũng không khỏi muốn hỏi đây là đến cùng có ý gì: "Lăng! Ngươi vì sao nói như vậy?"

Đoạn Lăng liếc mắt nhìn hắn, chậm rãi nói đến: "Nhớ năm đó Tần Sương bế quan trước, ngầm bàn giao rất nhiều chuyện. Suo tập thiên hạ các nơi đồ tập, bảo là muốn làm Thần Châu địa đồ; lại gọi ta xem Thiên Hạ Hội có cái gì thảo phạt môn phái hành động, liền trà trộn vào đi thay hắn sưu tập bí tịch võ công; trong bóng tối nhìn chăm chăm Không Từ, mà hắn rõ ràng coi Không Từ là làm công cụ như thế lợi dụng, vì lẽ đó bây giờ đối với việc này ta cũng là không biết rõ; quan trọng nhất chính là hắn muốn ta sưu tập địa phương tình báo, bất luận là dân tình, vẫn là quan phủ quân doanh việc, đều sẽ không bỏ qua."

"Ta lấy năng lực cá nhân có hạn, hắn liền dạy ta một phương pháp! Người xưa nói dùng tiền có thể khiến quỷ thôi ma, hắn dạy ta dùng tiền để ăn mỳ trở thành tai mắt của ta, còn có ý để ta ẩn giấu ở hậu trường thành lập Cái Bang, thay hắn sưu tập thiên hạ các đường tình báo."

"Đối với Hùng Bá! Ta thừa nhận hắn là một đời kiêu hùng, nhưng không biết tại sao, từ khi thu người làm đồ đệ sau khi, liền mất cao hơn đầu. Đối với Cái Bang loại này ăn mỳ tổ chức hoàn toàn không để ý, dù sao không có mở giúp lập phái, chỉ là hợp tác ăn xin, lấy lợi bại chùa miếu vì là đặt chân nơi, bởi vậy Cái Bang mới không vào hắn pháp nhãn đi!"

"Phong, ngươi là có hay không cũng sẽ cho rằng Cái Bang không ra thể thống gì, một đám áo không đủ che thân, món ăn thực không no ăn mỳ, không cái gì dùng!"

Đối mặt Đoạn Lăng vấn đề, Nhiếp Phong chần chờ một chút, rồi mới nói: "Cái này ta không hiểu lắm! Tuy rằng ăn mỳ nhân số đông đảo, thế nhưng, cùng Thiên Hạ Hội loại này bang hội so với, cũng thật là kém xa tít tắp."

Đoạn Lăng cười to nói: "Ha ha ha! Cùng văn phú võ, đạo lý này thế nhân đều biết. Không tiền, võ công là luyện không ra hiệu quả, nhưng không tiền, đọc sách nhưng có thể có ra mặt cơ hội. Nhưng là người xa xa không nghĩ tới Tần Sương trí tuệ là cỡ nào uyên bác! Trò gian ăn xin, bao quát các loại ăn xin tiền tài phương thức, ta liền không đều một giảng giải, chỉ có thể nói cái này ăn xin phương pháp để Cái Bang tài so với phú thương, cùng ngày dưới ăn mỳ làm một gia thời gian, Minh Quốc đâu đâu cũng có tai mắt, hơn nữa võ công phương diện luyện đều là ta sưu tập những hắn đó không lọt nổi mắt xanh võ công, ngươi nên dám nói Cái Bang không sánh được Thiên Hạ Hội sao?"

Nhiếp Phong triệt để chấn kinh rồi, nguyên lai người bình thường đều không lọt nổi mắt xanh ăn mỳ, bị người lợi dụng lên, nhưng có không lộ như thế hiệu quả, thật là khiến người ta nghĩ mãi mà không ra.

Mặt sau còn có càng to lớn hơn tám màn đen, Đoạn Lăng tiếp tục nói với Nhiếp Phong lên liên quan với Tần Sương sự tình: "Bây giờ các người Thiên Hạ Hội phụ trách sưu tập tình báo thanh — lâu, trên thực tế đều là bị Cái Bang khống chế, do ám chuyển thành sáng tỏ, Hùng Bá còn bị Tần Sương cho chẳng hay biết gì đây! Tuy nói lúc này Hùng Bá là giao cho Văn Sửu xử lý đi làm, nhưng là Tần Sương này vừa ra trộm long tráo phượng kể sách chơi đến thật là điệu, ta đều không hiểu nổi trong đó làm sao tiến hành khống chế!"

"Phong, Tần Sương tuy ông tâm ý không ở Thiên Hạ Hội, mà là quan tâm toàn bộ Thần Châu thiên hạ! Giang hồ võ lâm ở trong mắt hắn chỉ là vì tranh cướp giang sơn Đại Minh tông thế, Thiên Hạ Hội chính là quân cờ của hắn một trong. Cái khác ta cũng liền không biết, mà ta đem tất cả nói cho người cũng là ý của hắn."

"Hắn để ta chuyển cáo người, lần này mượn Kiếm thánh đến giết chết Hùng Bá chiến sự không hy vọng người cùng Bộ Kinh Vân nhúng tay vào đi. Bộ Kinh Vân cùng Hùng Bá có cừ oán, hắn không lo lắng Bộ Kinh Vân sẽ vương bận, mà Hùng Bá đối với người xem như là có ơn tri ngộ, lấy tính cách của người tất nhiên sẽ không trơ mắt nhìn Hùng Bá bị giết."

"Ai!" Nhiếp Phong không có gì để nói, Tần Sương đối với mình rất : gì là hiểu rõ, chẳng trách sẽ làm Đoạn Lăng tới khuyên hắn.

Nhìn hắn này sắc mặt, Đoạn Lăng cho rằng hắn đáp ứng rồi, cả người đều thở phào nhẹ nhõm, thân nhiên cười đối với Nhiếp Phong nói: "Phong, ngươi có thể hiểu được ta cùng Tần Sương nói khổ tâm, đây thật sự là quá tốt rồi."

Thù không ngờ Nhiếp Phong biểu hiện trang nghiêm địa nói với hắn: "Không, lăng, có một chút ngươi cần phải hiểu. Thờ nhỏ mắt cha sau khi, đang ở Thiên Hạ Hội bị sự phụ thu làm đệ tử, dốc túi dạy dỗ, đối ta như tử, vì lẽ đó ta trước sau sẽ là Thiên Hạ Hội một phần tử, chắc chắn sẽ không thay đổi!"

"Nếu Đại sư huynh lựa chọn tự lập vì là vương con đường này, nể tình nhiều năm sư huynh đệ một hồi, lần này ta sẽ thay hắn bảo thủ bí mật. Mà người lại cùng ta lập trường đối lập, ba năm một lần Lăng Vân Quật một trận chiến, không bằng chúng ta liền đơn giản ở trên chiến trường sinh tử quyết đấu, một lần cuối cùng quyết ra cao thấp!"

"Ngươi a! Nhiều như vậy năm vẫn là như thế cường tính khí." Đoạn Lăng lắc đầu cười khổ, không nghĩ tới hắn cùng Tần Sương một mảnh lòng tốt đều lãng phí, ngược lại hắn dứt bỏ những này không cao hứng sự, vươn tay ra nói với Nhiếp Phong: "Được rồi! Chúng ta vỗ tay vì là thế, lần này trên chiến

trường thấy, tuyệt không có thể đối với đối phương hạ thủ lưu tình!"

Nhiếp Phong xòe bàn tay ra cùng hấn hợp lại vỗ tay, cũng cao giọng nói rằng: "Được! Chiến đấu như vậy cũng có vẻ càng có ý nghĩa!"

Hai người cơ tình nhìn nhau, trong mắt đều tựa hồ bày đặt điện đây!

"Ta đoạn gia kiếm pháp chắc chắn sẽ không bị bại!" Đoạn Lăng thả ra lời hung ác, trong mắt chiến ý hừng hực.

"Ta Nhiếp gia đao pháp cũng không bị thua đến!" Nhiếp Phong cũng nói dọa, trong mắt chiến ý thiêu đốt.

Đoạn Lăng cùng Nhiếp Phong đôi này : chuyện này đối với bạn gay tốt tuy rằng gần chút thời gian đến, phát sinh hiểu lầm, kết quả vẫn là lập trường không giống, đáy lòng nhưng sẽ không sinh ra khúc mắc, phản chỉ vẫn như cũ coi đối phương vì là sinh tử chỉ giao bằng hữu, thân như huynh đệ, vì vậy song phương đều ôm ấp cao thượng tâm ý, tương lai quyết một trận tử chiến, cũng sẽ chết cũng không tiếc!

Trước mắt Đoạn Lăng xoay người rời đi, cũng cùng hấn nói rằng: "Phong, Kiếm thánh đã cùng Hùng Bá ước định ở ngày mùng 1 tháng 9 quyết định sinh tử, người nếu quyết định trở lại giúp đỡ Hùng Bá, cái kia vẫn là đem Bộ Kinh Vân mang tới đi! Hấn liền ở trong sơn động, trên người bị người hạ độc đã giải, người có thể dẫn hấn cùng trở lại Thiên Hạ Hội!"

"Sau này còn gặp lại rồi! Bằng hữu!"

Nhiếp Phong cũng là trở về hấn một câu: "Sau này còn gặp lại! Bằng hữu!"

Mất thấy Đoạn Lăng sau khi rời đi, Nhiếp Phong cũng thu thập tâm tình, chuẩn bị đi vào đem Bộ Kinh Vân mang đi.

"A!"

Bỗng nhiên truyền ra như thế rít lên một tiếng, Nhiếp Phong hơi nhướng mày, không nghĩ nhiều liền đi vào, nơi đây là năm đó phụ thân bị Hòa kỳ lân làm cho nhảy xuống biển bị chết nơi, trong lòng hấn vốn là không quá đồng ý đặt chân thương thế kia tâm vị trí, thế nhưng Bộ Kinh Vân ở chính giữa một bên, hấn vẫn là đi vào.

Rất nhiều năm trước, doi cùng ma ung tạo thành hấn cùng Bộ Kinh Vân trong lúc đó có chút hiểu lầm, sau đó Tần Sương thay bọn họ phân tích một phen sau khi, cho rằng cái kia hai cái nô bộc là tự chủ trương, cũng đồ tội lung tung, mà Bộ Kinh Vân làm người như vậy cao ngạo, không thể làm sai hèn hạ như vậy bị ỉu sự tình, vì lẽ đó bọn họ cũng là tiêu tan hiềm khích lúc trước.

Có điều, Bộ Kinh Vân cùng Không Từ ở sẽ bên trong đều truyền ra giữa hai người ám muội lời đồn, hơn nữa xe nước cư tình cảnh đó, Nhiếp Phong đối với Bộ Kinh Vân loại này câu Nhị tẩu lòng người bên trong là có mâu thuẫn.

Đi tới một chỗ có ánh sáng nơi, Nhiếp Phong liền nhìn thấy biểu hiện dữ tợn, sắc mặt tái nhợt Bộ Kinh Vân ở thống khổ giãy dụa, ôm đầu ở thống khổ kêu gào.

Bộ Kinh Vân chú ý tới có người đến rồi, ngẩng đầu nhìn lên, là Nhiếp Phong, tâm trạng cao hứng vạn phần, liền đối với nói rằng: "Phong sư đệ, cứu ta! Ta trúng độc, trước đàn điền huyết vị bị phong, dẫn đến hiện tại Chân Khí vận công không đủ, không cách nào bức độc đi ra! Người nhanh tới cứu ta a!"

Nhiếp Phong nhìn thấy một chỗ bị đập thành thịt tra còn trùng thi thể, liền biết hấn nói không uổng, nhưng Đoạn Lăng không phải nói đã giúp hấn giải độc sao?

Thấy hấn có chút do dự, Bộ Kinh Vân nhất thời liền quỳ xuống, dập đầu cầu xin nói rằng: "Phong sư đệ, không thể đợi thêm, ta van cầu người cứu ta với! Ta cầu người! Ô Oa! ! ! Ta không chịu được!"

Hấn miệng sùi bọt mép, nhưng Nhiếp Phong liền như thế nhìn hấn, không hề bị lay động.

Đến tột cùng là cứu hấn!

Hay là không cứu hấn đây!

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Kiểm thần

Chương 87: Kiểm thần

Nhiếp Phong rất bình tĩnh địa nói với Bộ Kinh Vân: "Vân sư huynh, ta có một việc hi vọng ngươi đáp ứng ta! Sau đó không sẽ cùng đại tẩu lui tới, ta không muốn gặp lại sư huynh đệ chúng ta ba người bởi vậy dẫn đến tình nghĩa vỡ tan, mà sụp đổ. Nếu là ngươi không đáp ứng ta, cái kia,,, ngươi hay là đi chết đi!"

Lời nói của hắn thật là vô tình, nhưng hắn vậy cũng là là nể tình nhiều năm đồng môn về mặt tình cảm mới nói tuyệt tình như vậy.

Nếu như Đoạn Lăng nói không uống, Tần Sương muốn thực sự là như vậy sâu không lường được vương giả, Bộ Kinh Vân cuối cùng kết cục có thể sẽ bị hắn giết.

Một là như đại ca ca chăm sóc bọn họ Tần Sương, một là đồng đội đồng môn, luôn luôn nhân nghĩa vô song Nhiếp Phong có thể không muốn thấy như vậy kết cục.

Bộ Kinh Vân dùng sức ấn lại đầu lâu, nhìn hắn đầu đầu không ngớt, mà trí biểu hiện dữ tợn, nghiêng răng nghiêng lợi trầm mặc, tựa hồ trước mặt này lưỡng nan lựa chọn để hắn vô cùng xoắn xuýt.

Cuối cùng Bộ Kinh Vân tựa hồ không nhận được, ngửa đầu gầm hét lên: "Phong sư đệ! Ta đáp ứng ngươi là được rồi!"

Nghe vậy sau khi, Nhiếp Phong cấp tốc ra tay, quá khí cho hắn, hiệp trợ Bộ Kinh Vân bức độc, đem hắn từ Quỷ Môn quan kéo trở lại.

Sắp tới hoàng hôn, Độc Cô Kiếm giết thiếp thân nha hoàn Tiểu Lan sau khi, một thân một mình đi tới Nhạc Sơn một cực kỳ hẻo lánh chỗ, nơi này chính là Nhạc Sơn cực lạc lâm, có văng sinh cực lạc tâm ý, nơi đây có mảnh hồ sài lang qua lại, không có ai sẽ muốn tới nơi này muốn chết, trừ khi thật sự muốn chết.

Độc Cô Kiếm khinh công Thảo thượng phi, thấp giọng ngâm thơ ca mà đến: "Mọc ra hà ưu! Chết có gì đáng sợ! Chỉ có đam bạc, chết mà không cam lòng! Làm kiếm sâu bì, ai thương ta! Như có đoạt được, tứ phương đều tịnh! Không lo không sợ, cực lạc có thể hưởng về!"

Không lâu lắm hắn đi tới một toà trước bia mộ, nhìn lướt qua mặt trên viết ái thê trần khiết du chi mộ bia mộ, hắn tùy theo vuron mình nhảy một cái, ngòi vào một khối trên đài đá, hồi tưởng chính mình ẩn cư chuyện cũ: "Lão phu từ nhỏ mê muội kiếm đạo, càng là Dịch Kiếm đương danh, nửa đời trước từ không có địch thủ, xưng hùng thiên hạ!"

"Ai! Thủ không ngờ sau đó nhưng bại vào ngươi tay. Cũng là lão phu một đời duy nhất một lần thất bại, này đối với lão phu mà nói là một mặt không đi si nhục!"

"Từ khi hai mươi ba năm trước bại vào ngươi dưới kiếm, lão phu liền quyết định quy ẩn điền viên, tiếp tục chuyên tâm nghiên cứu kiếm đạo, thế muốn đột phá kiếm hai mươi mốt, lại tới tìm ngươi một trận chiến. Nhưng không ngờ nghe nói ngươi ở Nga Mi kim đỉnh bị vây công, lực kiệt mà chết! Không! Lão phu tin tưởng ngươi chắc chắn sẽ không chết dễ dàng như vậy, vì lẽ đó vì cùng ngươi lần thứ hai quyết ra cao thấp, trải qua nhiều năm tìm kiếm, rốt cuộc tìm được thế tử ngươi phản mộ."

"Hàng năm ngày 18 tháng 8 chính là thế tử ngươi ngày giỗ, nếu như ngươi còn chưa có chết, ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ đến bái tế vong thê!"

"Năm đó rút ra Anh Hùng kiếm thiếu niên a! Nga Mi kim đỉnh một trận chiến lưu lại truyền thế tuyệt cú, Anh Hùng kiếm ánh thật anh hùng, thần phong ngạo tuyệt hận Vô Danh! Lão phu ở đây chờ ngươi, ngươi có biết sao?"

Một có thể bị Kiếm thánh Độc Cô Kiếm nhớ mãi không quên người, còn đem hắn đánh bại người kia, đến cùng là một người thế nào đây!

Hắn là một đã từng quất tháo giang hồ, chưa từng có vô địch nhất thời thật anh hùng, cũng là Thần Châu võ lâm thần thoại, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì để hắn tiêu thanh diệt tích đây! Lẽ nào thật sự chính là đã chết rồi sao?

Ở rất nhiều năm trước, trên giang hồ truyền lưu một truyền kỳ thần thoại, Anh Hùng kiếm, người Vô Danh, đây là một thanh kiếm, một người cổ sự.

Cái kia đoạn cổ sự Thái Huyền huyền, liền không nói cái kia, chúng ta tới nói một điểm tương đối chân thực.

sinh ra Hàng Châu tiền đường giang phụ cận nghèo khó gia đình, bản họ Vi, tên anh hùng, phụ thân gọi vi rung trời, mẫu gọi Thích Thiên châu, nhân duyên té hội bị nhà hắn đối diện triều đình đại quan mộ long ra tiền mua lại đây, đem hắn thu làm con nuôi, cải danh gọi mộ anh danh.

Mộ anh danh có một đại ca gọi mộ ứng hùng, là vì không trùng tên, cũng là vì kiêng kỵ trường huynh tên mới sửa lại tên.

Sau đó Mộ phủ có thêm một vị phụ mẫu đều mất, sẽ trường kỳ ký ở nơi này họ hàng xa biểu muội, mộc Tiểu Du.

Mộ phủ song anh từ nhỏ liền thể hiện ra khác với tất cả mọi người luyện kiếm thiên phú, đều là thiên tư thông minh kỳ tài luyện võ, mười sáu tuổi năm ấy liền liên hợp sáng chế từng người một bộ không tên kiếm pháp, cũng gặp may đúng dịp các đến một thanh Anh Hùng kiếm.

Có điều, cũng bởi vì Anh Hùng kiếm nguyên nhân, mộ anh danh vì bảo vệ mộ ứng hùng, bị tuổi trẻ hiếu thắng Kiếm thánh cho phé bỏ võ công.

Mộ ứng hùng đối với này thật cảm thấy hổ thẹn, tự cải Anh Hùng kiếm tên, lại tự cho là lòng son : đan tâm kiếm.

Võ công mất đi, mộ anh danh cũng nản lòng thoái chí, có ý định rời đi Mộ phủ, ẩn cư vượt qua quãng đời còn lại.

Bởi vậy mộ ứng hùng mang theo Tiểu Du đồng thời cùng hấn ẩn cư, ba người bọn họ quá bình tĩnh lại vui sướng tháng ngày.

Đáng tiếc tháng ngày không lâu dài, mộ long liên hợp ngoại địch, nhớ tới binh mưu phản, mộ ứng hùng mượn cơ hội này kích thích mộ anh danh, còn lấy mộ Tiểu Du làm vợ, tiến một bước nhục nhã hấn, nhưng mộ ứng hùng nhưng trong bóng tối giúp đỡ hấn bái vào danh môn kiếm tông, chờ mong hấn khôi phục võ công.

Mộ anh danh, không, bị người thân phản bội hấn khí tên không cần, tự cho là Vô Danh.

Vô Danh cũng không phụ hấn vọng, võ công không chỉ ở kiếm tuệ dạy dỗ dưới khôi phục, càng là vượt qua trước đây thời điểm toàn thịnh chính mình, mười chín tuổi cưới vợ trần khiết du, hai mươi tuổi liền đại bại thiên hạ hết thầy kiếm đạo môn phái, kiếm thuật trình độ có tông sư phong độ, uy vọng ép thẳng tới diệt thiên tri biết, danh vọng nâng cao một bước, chính là như mặt trời ban trưa Kiếm thánh.

Đây là do một vị thân mang từ y bé gái cầm một thanh kiếm gỗ đến kiếm tông khiêu chiến hấn, bế quan luận bàn, năm chiêu liền thất bại mộ anh danh, còn lại kiếm tông đệ tử đương nhiên cũng không thể so với hấn càng tốt hơn được.

Lúc đó kiếm tuệ khí muốn tìm cái gì nguyên thiên kiếm quyết cho hấn luyện, nhất định phải thay kiếm tông tìm về mặt mũi, đáng tiếc không tìm được bí tịch.

Hấn ngăn cản mộ long âm mưu, một người liền bức lui xâm lấn đông doanh Tuyệt Vô Thần thế lực.

Còn ngăn cản mộ ứng hùng bức bách hoàng đế ghi nợ bất bình đẳng thỏa thuận cái gì.

Có điều, thay đổi Vô Danh nửa đời sau mệnh trình chính là hấn hai mươi hai tuổi năm ấy.

Hai mươi tuổi xong xuôi chuyện nên làm, kiếm tuệ ép buộc hấn tiến vào kiếm tông Bí Cảnh, kiếm đạo Luân Hồi.

Dự định để hấn ở bên trong tu luyện hai, ba tháng, đi ra lại hướng về tên tiểu nha đầu kia tìm về bãi, kết quả ngắn gọn chính là hai năm.

Sau khi đi ra, nhưng có chút cảnh còn người mất cảm giác.

Thê tử trần khiết du bị người độc chết, hung thủ là người phương nào không biết.

Cùng đồng môn sư huynh quyết chiến, người thắng được một quyển tên là Vạn Kiếm Quy Tông bí tịch, còn có kiếm tông vị trí Tông chủ.

Hấn cha ra tay giúp đỡ, đóng băng tất cả, hai người một hồi giao đấu bên dưới, cũng không có cường đại như thế công lực cười phong kiếm tuệ trừ một thân công lực triển khai tự phong khối băng.

Vô Danh đối với sư phụ bất công rất không cam tâm, cũng sẽ không quản không hỏi, từ đó rời đi kiếm tông.

Cái kia đồng môn sư huynh hấn lòng dạ ác độc, Vô Danh cũng phỏng chừng không tới hấn đối với cha ruột sẽ mặc kệ, dẫn đến cái kia cả đám toàn bộ chết rồi, kiếm tông liền như vậy sa sút.

Sau đó Kiếm thánh tìm tới đến, cùng Vô Danh quyết một cao thấp, thất bại sau khi, Kiếm thánh ẩn cư.

Tuy rằng kết quả không người nào biết, nhưng biết Kiếm thánh ẩn cư, liền suy đoán là Kiếm thánh thua với Vô Danh, cố gọi hấn là Kiếm thần.

Hấn bị người lấy bạn tốt Bất Hư hòa thượng danh nghĩa lừa gạt đi tới Nga Mi kim đỉnh, một trận đại chiến chấn động thế gian ở đây triển khai.

Vô Danh này một đời ánh sao óng ánh, tổng kết lên hết thầy huy hoàng năm tháng cũng là thời gian bốn năm, bản sẽ như lưu tinh bình thường lần thứ hai chiến bên trong chết đi, thật sự trở thành một đoạn thần thoại, nhưng không ngờ cuối cùng chân chính Bất Hư hòa thượng xống ra, liều mạng một trận chiến đem hấn cứu đi, Bất Hư hòa thượng ở đây chiến bên trong bị thương, khỏi bệnh sau khi chính mình này một thân công lực cũng ném đi bảy, tám phần mười.

Tuy sau đó tới truyền ra Vô Danh bỏ mình lời đồn, nhưng chuyện của hấn, vẫn đối với toàn bộ võ lâm đều ảnh hưởng thâm hậu, đặc biệt là hấn hành động không hổ là Anh Hùng kiếm chi chủ! Coi là thật là anh hùng!

Sau đó Hùng Bá nhân cơ hội quật khỏi, ha ha!

Chương 88: Kiếm Thần

Chương 88: Kiếm Thần

Bây giờ Độc Cô Kiếm, trải qua dài lâu ẩn cư sinh hoạt, chuyên tâm nghiên cứu kiếm thuật, đột phá vốn có cực hạn, ngộ ra kiếm hai mươi hai.

Hiện tại hắn sẽ chờ Vô Danh đến, tìm hắn thí chiêu, cứu vãn năm đó bại trận từ.

Hắn ở khổ sở chờ đợi, có thể là trời cao đáp lại tâm ý của hắn, để một người sẽ xuất hiện ở trước mộ, ăn mặc mũ trùm áo choàng, móc ra hộp quẹt cùng ba chi hương, nhen lửa hương sau khi, liền cầm ở trước bia mộ, thành tâm thành ý địa lạy ba bái.

Người này nhất cử nhất động Độc Cô Kiếm nhìn ở trong mắt, từ hắn vừa bắt đầu lặng yên không một tiếng động đi tới trước bia mộ, cả người toả ra khí tức chính là một mảnh an lành khí, hoàn toàn tới tâm mang bắn ra bốn phía kiếm ý, bởi vậy Độc Cô Kiếm liền biết người này tuyệt không là Vô Danh.

Hắn đứng dậy nhảy một cái, rơi xuống người kia phía trước, nhìn kỹ, tới là một vị từ mi thiện mục hòa thượng. Độc Cô Kiếm không cần suy nghĩ nhiều liền biết thân thế của hắn thân phận, không chút khách khí địa đối với hắn nói rằng: "Nói vậy các hạ chính là Vô Danh bạn tri kỉ bạn tốt, không uổng đại sư! Người tới đây là thay hắn vì là vong thể dâng hương, xem ra hắn là biết ta chờ đợi ở đây hắn, muốn với hắn lần thứ hai quyết một cao thấp, cố tránh mà không gặp."

"Hừ! Hắn đánh đúng là tính toán thật hay! Đại sư, người nếu là Vô Danh bạn tốt, vậy người nhất định biết hắn bây giờ cư trú chỗ, đem chỗ ở của hắn nói cho lão phu đi!"

Nhiếp Phong lần thứ hai cũng sẽ một chút nhận ra hòa thượng này, chính là cái kia một đường tạm thời đồng hành Bất Hư hòa thượng.

"Bản tăng một chút vọng khí, thí chủ người như kiếm, có một luồng thiên hạ vô song khí thế, trong thiên hạ có này người kiếm hợp làm một cảnh giới người, chỉ có năm đó vang vọng giang hồ Kiếm thánh!" Bất Hư hòa thượng rất bình tĩnh điểm ra ông lão thân phận, còn không chút hoang mang sẽ cùng hắn nói rằng: "Hai mươi năm trước, bạn tốt đã đi về cõi tiên, Kiếm thánh chớ làm đa nghi, kính xin không nên chấp nhất so kiếm việc!"

"Thả xuống chấp niệm, mới được tự tại, hạnh phúc ở chỗ tâm, mỉm cười xem hiện tại, như vậy tài tử sinh khổ ngắn!"

Độc Cô Kiếm giận dữ nói: "Nói láo! Mau mau đem Vô Danh tẩm tích nói cho ta, bằng không, đừng trách lão phu hạ thủ không lưu tình!"

Một đạo kiếm khí từ đầu ngón tay xạ như trên đất, đoạn thảo nát địa!

Bất Hư hòa thượng than khổ nói: "Ai! Kiếm thánh, người làm sao khổ tìm một từ lâu hồn quy địa phủ người quyết đầu đây! Vẫn là bỏ xuống đồ đao, quay đầu lại là bờ đi! Sinh mệnh ngắn ngủi, có mấy người từ lâu đặt mình trong thế đạo ở ngoài, bởi vậy tự hưởng nhạc. Mà có mấy người còn đang thế đạo bên trong khổ sở giãy dụa, tiêu hao hết tâm huyết đi trục lợi tranh danh, cuối cùng không thu hoạch được gì, quay đầu lại không bi thiết!"

"Xú hòa thượng, câm miệng! Lão phu thời gian không còn nhiều, hiện tại không phải nghe người Phật môn học nói những lời nhảm nhí này thời điểm, Vô Danh hắn đến tốt cùng ở nơi nào?" Độc Cô Kiếm tức giận, sử dụng Thánh Linh Kiếm Pháp ép hỏi Bất Hư hòa thượng, muốn từ trong miệng biết được Vô Danh tẩm tích.

Kiếm khí cắt ra Bất Hư hòa thượng áo choàng, hắn vẫn bình tĩnh nghĩ linh tinh: "Thế không thể đi tận, thoại không thể nói tận, mọi việc như quá tận, duyên phận tất sớm tận! Kiếm nếu là đi tận, tất kiếm đoạn người vong! Ta nói ngừng ở đây, xin mời Kiếm thánh trân trọng!"

Hắn lời nói xong sau, xoay người rồi đi, không muốn phản ứng Độc Cô Kiếm cái này ngoan cố lão già thôi tha.

Lần này cử động sâu sắc làm tức giận Độc Cô Kiếm, mà nhìn hắn vận lên vô cùng Chân Khí, kiếm chỉ thổ kinh, chỉ thấy kiếm khí như mũi nhọn hướng về Bất Hư hòa thượng, cũng phần nộ quát: "Hắc! Chết con lừa trọc, hôm nay người nếu là không nói ra Vô Danh tẩm tích, chớ trách ta ra tay vô tình, nghiêm hình bức cung!"

Kiếm sáu kiếm khí mang theo cỏ dại, ác liệt như kiếm, lướt qua bia mộ, thế như chẻ tre tự có thể không giống địa phương hướng về, hăng hái đánh úp về phía Bất Hư hòa thượng.

Bất Hư hòa thượng cũng không quay đầu lại, cảm khái nói: "Ai! Thí chủ nếu vẫn là như thế u mê không tỉnh, không bằng bản tăng thay thế vong hữu cùng người từng làm một hồi, như vậy người sẽ hài lòng không?"

Liền thấy Bất Hư hòa thượng xoay tròn cấp tốc lên, trong vòng kính ngư bào, là ra nhân quả chuyển nghề quyết tiểu chuyển nghiệp, đem kiếm khí công kích toàn bộ dời đi, làm cho này sắc bén kiếm khí trở nên cùng Nê Thu bình thường trơn, từ bên trốn, không có một chút nào kiếm khí thương tổn được chính mình.

Độc Cô Kiếm biết sở học của hần chính là võ công gì, lạnh giọng cười nói: "Hừ! Tăng hoàng nhân quả chuyển nghề quyết quả thực danh bất hư truyền, xem ngươi cũng học được một điểm thô thiển da lông, thế nhưng ngươi nhưng chỉ dùng tiểu chuyen nghiệp mất ý chí, mà không phải sử dụng trường đại học nghiệp đem kiếm khí còn công cho ta, ngươi đây rõ ràng là xem thường lão phu Thánh Linh Kiếm Pháp!"

Nhất thời sát ý trong lòng dâng lên, Độc Cô Kiếm tức thảo lấy khí khổng chế, bãi nổi lên mờ đại chiêu tư thế, đối với Bất Hư hòa thượng nói rằng: "Lão phu để ngươi thử xem kiếm hai mươi một tư vị, buộc ngươi sử dụng trường đại học nghiệp cùng lão phu công bằng một trận chiến!"

Tăng hoàng nhân quả chuyển nghề quyết kỳ thực chia làm trên dưới hai bộ, thế nhưng nửa phần sau hai chiêu không truyền ra ngoài, bởi vì hần cảm thấy rơi vào ác trong tay người, sẽ tạo thành vô biên sát nghiệt, vì vậy trên giang hồ cơ bản không người nào biết nhân quả chuyển nghề quyết còn có nửa phần sau!

Giờ khắc này xa xa truyền đến một tiếng kiếm reo, uyển như chim hót!

"Thu!"

Một thanh kiếm từ trên trời giáng xuống, xuyên thẳng với mặt trước bia mộ, che ở Bất Hư hòa thượng cùng Độc Cô Kiếm giữa hai người, khí thế mạnh mẽ nhất thời liên phá Độc Cô Kiếm Chân Khí, tức thời cỏ đại bay tán loạn, trông rất đẹp mắt.

Thanh kiếm kia Độc Cô Kiếm cùng Bất Hư hòa thượng đều nhận ra, Độc Cô Kiếm càng là kinh hô: "Anh Hùng kiếm! Vô Danh, là ngươi tới sao?"

Nhưng chưa từng nghĩ đến lại là một vị tuổi trẻ tiểu bối, mà nghe hần dài đến vô cùng tuần tú, nhưng giờ khắc này thật là nghiêm khắc nói cảnh cáo bọn họ: "Văn bối Kiếm Thần bái kiến hai vị tiền bối, nơi đây chính là thầy ta mẫu ngũ yên vị trí, xin mời không nên ở chỗ này luận võ, để tránh khỏi quấy rối vong người thanh tĩnh."

Nghe nói lời của người tuổi trẻ, Độc Cô Kiếm không khỏi mở miệng (lối ra) muốn hỏi: "Tiểu tử, ngươi là Vô Danh truyền nhân?"

Kiếm Thần nhất lên Anh Hùng kiếm, hướng Độc Cô Kiếm chấp tay nói rằng: "Kiếm thánh tiền bối mắt sáng, tại hạ chính là anh hùng Vô Danh truyền nhân!"

Bất Hư hòa thượng đáy lòng khá hơi kinh ngạc địa suy đoán nói: "Vô Danh ẩn cư sau khi, lúc nào thu đồ đệ? Bản tăng dĩ nhiên không biết!"

Xem kiếm Thần bộ này hồ hững thong dong đáng đáp, Độc Cô Kiếm phi thường không thích, ngữ khí bất thiện nói với Kiếm Thần: "Anh Hùng kiếm chỉ xứng thật anh hùng, lão phu lưỡng trước Vô Danh chịu đem kiếm này truyền thụ cho ngươi, nói cách khác kiếm thuật của ngươi tu vi đã đạt đến lô hỏa thuần thanh mức độ, đủ để khai tông lập phái đi!"

Kiếm Thần nhẹ nhàng nở nụ cười, khiêm tốn nói: "Tiền bối lời ấy quá mức rồi, văn bối không dám làm!"

Trả lời ra đáng, thế nhưng Độc Cô Kiếm chính là cố ý tìm đến tra, lạnh lùng nói rằng: "Lão phu thay Vô Danh đến thử một lần ngươi không tên kiếm pháp đến cùng luyện thành ra sao!"

Thấy Độc Cô Kiếm tư thế, Kiếm Thần không dám bất cẩn, lập tức rút kiếm mà ra, cũng hướng về Độc Cô Kiếm nở nụ cười ra hiệu nói: "Vẫn văn bối liền nhiều có đắc tội, còn xin tiền bối hạ thủ lưu tình! Nhưng nơi này không phải so kiếm nơi, chúng ta đến bên kia đi thôi!"

Hai người nói đánh là đánh, Độc Cô Kiếm ra tay rất cay Tuyệt Tình, Kiếm Thần ứng phó có thừa.

Người đứng xem Bất Hư hòa thượng quan tâm Kiếm Thần, nghĩ thầm: "Kiếm Thần người này khí vũ hiên ngang, anh tuấn bất phàm, nhìn hần chiêu thức tròn trịa như thường, tất là kiếm thuật thành công hạng người, đã đạt nhất lưu cảnh giới, sớm muộn có trong vòng một ngày lực theo sau, cuối cùng định có thể đột phá nhất lưu bình cảnh, trở thành cao thủ tuyệt đỉnh!"

Quan chiến chốc lát, Bất Hư hòa thượng lộ ra ý cười, thầm nói: "Kiếm thánh đã cùng giao thủ có mười mấy chiêu, không chút nào chiếm thượng phong, trái lại vẫn thế lực ngang nhau. Trái lại Kiếm Thần một bộ thắng 券 nắm chắc đáng đáp, xem ra ta già rồi, hiện nay hay là thiếu niên anh hùng thời đại!"

Kiếm kia Thần bỗng nhiên ngừng tay, nói với Độc Cô Kiếm: "Tiền bối không cần khiêm nhượng, còn xin tiền bối sử dụng kiếm hai mươi hai đi!"

"Kiếm hai mươi hai!" Bất Hư hòa thượng giật nảy cả mình, hần xưa nay chưa từng nghe nói Thánh Linh Kiếm Pháp còn có địa hai mươi hai chiêu.

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Kiếm vũ liên minh chiến kiếm tiên

Chương 89: Kiếm vũ liên minh chiến kiếm tiên

"Làm sao ngươi biết lão phu ngộ ra kiếm hai mươi hai!" Độc Cô Kiếm vì thế giật mình, không khỏi bật thốt lên muốn hỏi Kiếm Thần.

Bất Hư hòa thượng đột nhiên linh cơ hiện ra, bưng tỉnh thầm nói: "A! Ta nghĩ tới đến, năm đó thất bại Kiếm thánh sau khi, từng nghe Vô Danh đã nói, Thánh Linh Kiếm Pháp kỳ thực nên có hai mươi ba kiếm, lấy kiếm thánh tư chất, có thể ngộ ra kiếm hai mươi hai cũng không lạ kỳ."

Vấn đề này, Kiếm Thần cũng không trả lời hẳn, mà là nói với Độc Cô Kiếm: "Tiền bối, chờ chúng ta thoả thích một trận chiến sau khi, ta sẽ nói cho ngươi nghe."

Nghe được cái này, Độc Cô Kiếm giận dữ, sử dụng kiếm hai mươi hai, quát lớn nói: "Ta phi! Cái gì thoả thích đánh một trận? Nói khoác không biết ngượng tiểu quỷ, lão phu ngày hôm nay sẽ tác thành ngươi đi! Năm sau hôm nay tất là ngươi ngày giỗ!"

Nhìn bọn họ tình hình trận chiến kịch liệt, Bất Hư hòa thượng làm Vô Danh bằng hữu, như Kiếm Thần không địch lại Độc Cô Kiếm, tự nhiên là muốn hộ đến Kiếm Thần chu toàn, vì lẽ đó chạy tới gần chiến trường yên lặng xem biến đổi, nghĩ thầm: "Kiếm hai mươi hai kiếm thế ác liệt, tàn nhẫn Tuyệt Tình, lấy mệnh vật lộn với nhau, hoàn toàn là thể hiện Thánh Linh Kiếm Pháp tối tới tận cùng trần trụi kiếm pháp chiêu thức! Có điều, Kiếm Thần tuổi còn trẻ, kiếm thuật đã có phong cách quý phái, khiến cho Kiếm thánh dĩ nhiên mấy kiếm đều còn thể lực ngang nhau!"

"Mất quan Kiếm thánh kiếm thế đi tận, lẽ nào là Kiếm thánh dương thọ không lâu? Như vậy, nói vậy cũng là đem Vô Danh đồ coi như Vô Danh tới đối phó! Bàn tăng cần tận lực bảo vệ Kiếm Thần, để tránh khỏi gặp bất trắc!"

Hai người kiếm đến kiếm hướng về, liền muốn phân ra thắng bại thời gian, nhưng không ngờ đến hai vị khách không mời mà đến.

Tuần tử nam tử xuất kiếm lúc, trong miệng thì thầm: "Gió xuân xuy tuyết tận, một điệp biết xuân thu! Hoa nở thiên vạn loại, điệp lạc khi nào quy! Nhân sinh ngắn ngủi, hai vị tội gì đầu kiếm liều mạng đây!"

Kiếm lên kiếm lạc, hai thức kiếm chiêu ra hết, giữa trường chỉ có Độc Cô Kiếm nhìn ra hẳn là làm sao sử dụng kiếm, Kiếm Thần cùng Bất Hư hòa thượng chỉ thấy hai đạo ánh sáng màu xanh né qua, Kiếm thánh trước ngực xiêm y liền phá một chút, mà tên gọi tất kiếm liền bị gãy trở về.

Đây là cỡ nào khoái kiếm a!

Cẩn thận tỉ mỉ trước mắt một nam một nữ, Bất Hư hòa thượng không nhận ra, trong lòng âm thầm suy đoán nói: "Vị này tuần kiệt là người nào? Dĩ nhiên một người một chiêu kiếm trong chớp mắt liền bức lui bọn họ! Như vậy sử dụng kiếm hảo thủ, tại sao bàn tăng nhưng không từng nghe đã nói?"

Độc Cô Kiếm hí hí nức, chăm chú nhìn chăm chú tên nam tử kia, đối với hắn nói rằng: "Kiếm thế quý mị, không đi tầm thường đường, như ác quỷ đoạt mệnh! Tiểu tử, kiếm hồn là người người phương nào?"

Nghe được lời ấy, nam tử kinh hô: "A! Tiền bối lẽ nào nhận thức tại hạ sự phụ?"

Đến như vậy đáp án, Độc Cô Kiếm đang muốn cùng hắn nói một chút, đã thấy bên cạnh mạo mỵ nữ tử đứng dậy, hướng về hắn chấp tay nói rằng: "Nghịch kiếm tông chủ kiếm vũ gặp Kiếm thánh tiền bối, hẳn là thiếp thân phu quân, kiếm quý, sư tử kiếm tông kiếm hồn tiền bối, coi như lên bối phận, hẳn cùng bên kia Kiếm thần truyền nhân đều phải làm gọi ngươi một tiếng sư thúc tổ!"

Bọn họ chính là vẫn đang chạy trốn thu nguyệt nương cùng Diệp Tiểu Bạch, những việc này đều là lưu vong trên đường, hiểu nhau mới biết được.

Diệp Tiểu Bạch sư tử kiếm tông kiếm hồn, cùng Vô Danh cùng thế hệ, mà theo hẳn hai cái tiểu đệ tự nhiên cũng sẽ không kém.

Diệp ngày tốt cũng là sư tử kiếm tông kiếm hào, như thế cùng Vô Danh đồng nhất cái bối phận, Triệu nhật thiên nhưng là sư tử nghịch kiếm tông kiếm long, nghịch kiếm ngũ tổ đồng nhất bối phận người, cũng tức là so kiếm vũ cùng Vô Danh đời này địa vị càng thấp hơn, vì lẽ đó hẳn bối phận cũng là càng thấp hơn một bậc.

Cái kia nghịch kiếm tông chủ thân phận quá là khiếp sợ người, Độc Cô Kiếm gặp nạn miễn trở nên động dung, kinh ngạc hỏi: "Cái gì! Hẳn là Kiếm Hoàng đứa kia chết rồi sao? Càng sẽ truyền ngôi cho ngươi này tiểu Nữ Oa!"

Hắn tuy rằng xuất sư sau khi sẽ không có trở lại quá kiếm tông, nhưng cũng từ bái kiếm tông đệ đệ trong miệng nghe nói một chuyện, nghịch kiếm tông chủ Kiếm Hoàng lên xông vào kiếm tông gửi bí tịch võ công Kiếm Các, bị kiếm tông chủ kiếm tuệ bắt được, giam cầm với kiếm lao bên trong.

Kiếm Hoàng là thân phận gì! Kiếm tuệ tuyệt đối không thể dám hại chết hẳn, vì lẽ đó không có khả năng lắm nhanh như vậy liền truyền vì là xuống a!

Có thể trước mắt tự xưng kiếm vũ nữ tử bên hông dừng xác thực chính là đại biểu nghịch kiếm tông chủ thân phận lệnh bài, thiên kiếm khiến!

Kiếm tông chủ thân phận lệnh bài viết chính là kiếm thiên hai chữ, đó là kiếm tông người sáng lập tên gọi.

Thu nguyệt nương có chút áp úng địa cùng Độc Cô Kiếm nói rằng: "Cái kia! ! Sư tôn lão nhân gia người phạm tội trước, liền đem vị trí Tông chủ truyền cho ta, còn sư phụ hẳn còn ở kiếm trong lao sống cho thật tốt. Hơn nữa sư phụ còn thu rồi một vị sư muội, hiện đang chăm sóc hẳn hằng ngày đều là do

sư muội làm giúp, ta cùng phu quân chính đang bị người đuổi giết, người kia kiếm thuật vô địch thiên hạ, vẫn bối tạm thời không không đi thăm viếng sư phụ!"

Kiểm thuật vô địch thiên hạ, mấy chữ này thành duy nhất lượng điểm!

Nghe nàng câu nói này, Độc Cô Kiếm liền cảm tức, cười lạnh nói: "Hừ! Lão phu cũng không dám nói kiếm thuật vô địch thiên hạ, là người nào đáng giá người như vậy đánh giá!"

Kiểm Thần cũng là khó chịu, hướng về kiếm vũ chấp tay nói: "Văn bối bá kiến nghịch kiếm tông chủ, xin hỏi các hạ người này tên gọi là gì?"

Sư phụ hần Vô Danh cũng không dám nhận vì là kiếm thuật của chính mình có thể vô địch thiên hạ, đến tột cùng là người nào có thể được nghịch kiếm tông chủ làm ra như vậy phán xét!

Bất Hư hòa thượng đối với thân phận của người nọ cũng thật là hiếu kỳ, hành tẩu giang hồ nhiều năm như vậy, còn chưa từng nghe nói mạnh mẽ như vậy người!

Diệp Tiểu Bạch nhớ tới truy giết bọn họ vị kia khuynh thành khuynh thành cô gái tuyệt sắc, không kìm lòng được lắc đầu thở dài, hỏi không phải làm sư cùng huynh đệ xông vào Lang Gia Các, trêu chọc đoạn này nghiệt duyên.

Trương quan người kia đôi câu vài lời, thu nguyệt nương cũng không muốn tiết lộ ra ngoài, để tránh khỏi để bọn họ bị cái kia nhiệt người hận trên, trêu chọc cừu hận sự vẫn là mình nhất định gánh chịu tốt, tất nhiên sẽ để phu quân đối với mình có ấn tượng xấu, vì vậy đối với Độc Cô Kiếm đám người nói: "Thân phận của nàng ta không thể hướng về chư vị tiết lộ, đợi lát nữa nàng sẽ đuổi tới, kính xin chư vị giúp ta hai một chút sức lực, có thể thương nàng một, hai cũng đủ để."

"Có điều, mà trước tiên tha cho ta cùng nàng đàm phán một hồi, sau đó sẽ động thủ."

Tựa hồ sợ bọn họ không ra tay giúp đỡ, thu nguyệt nương càng là hướng về bọn họ làm ra hứa hẹn: "Việc này coi như nghịch kiếm tông nợ chư vị một phần ân tình, ngày sau chư vị có việc tìm tới nghịch kiếm tông, Bốn tông chủ tất sẽ dốc hết toàn tông lực lượng trợ các ngươi thành sự, chỉ cần không mưu nghịch triều đình, có việc tất đạt!"

Lời này để Độc Cô Kiếm nghĩ đến Thiên Hạ Hội sự, trước mắt chính là có cùng có lợi cơ hội, thất bại Hùng Bá sau khi, vì là Độc Cô thị đạt được quang vĩ chính danh vọng, lại để nghịch kiếm tông ra tay giúp đỡ, Độc Cô Minh nhất định sẽ rất cấp tốc tiếp nhận Thiên Hạ Hội thế lực, biến thành Độc Cô gia thế lực, vậy hẳn cũng là triệt để yên tâm.

Kiểm tông, nghịch kiếm tông, những này Vô Danh đều chưa từng cùng Kiếm Thần từng nói tới, bởi vậy Kiếm Thần đối với này hết sức tò mò, bây giờ đây chính là chút hiểu biết lãnh đời môn phái cơ hội tốt.

Làm một tên người xuất gia, vẫn là hết sức nóng lòng hành hiệp trượng nghĩa hòa thượng, Bất Hư hòa thượng rất muốn khôi phục công lực, mà không phải trốn tránh kẻ thù, trốn ở chùa miếu bên trong tiềm tu khổ luyện.

Bọn họ mỗi người một ý, tâm động không ngừng, nhưng trầm mặc không nói, ai cũng không có suất mở miệng trước đáp lời.

Đột nhiên Độc Cô Kiếm mục vọng Đông Phương, liền như thế đối với thu nguyệt nương nói rằng: "Lão phu đáp ứng ngươi."

Có hẳn làm đại biểu, Kiếm Thần cùng Bất Hư hòa thượng tự nhiên cũng là đáp ứng một tiếng.

Ngay ở này sau khi, chỉ chớp lát sau, một đạo tử mang trước tiên mà đến, kiếm vào đại địa ba tấc, gây nên bốn phía khí hậu biến hóa, tử quang như điện, chói mắt phi thường!

Một đoạn tươi đẹp tiếng đàn từ đằng xa truyền đến, một tên bạch đai cô gái mặc áo tím Thừa Phong mà đến, bên cạnh tựa hồ có trên trời bảy tiên nữ chen chúc mà tới, có thơ ca làm chứng: "Nhất Kiếm Tây Lai, Từ Hà ánh kiếm, thiên ngoại Phi Tiên, nghiêng nước nghiêng thành!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Một cái cơ hội cuối cùng

Chương 90: Một cái cơ hội cuối cùng

Trời tối người yên lúc, Độc Cô Kiếm một thân một mình đi ở trường nhạc bờ sông, từng bước từng bước, bước trầm trọng bước tiến, từ từ đi xa, không thấy bóng dáng.

Ở trên sông có một chiếc thuyền nhỏ, trên thuyền có hai người, một già một trẻ, chính là Vô Danh cùng Kiếm Thần này hai thầy trò.

Thanh niên Kiếm Thần tuổi tác có hai mươi sáu, mi thanh mục tú, sinh một bộ tao nhã nho nhã túi da tốt, mặt mày còn tiết lộ một luồng anh khí, tuyệt đối là một vị nhân kiệt.

Ở bên cạnh hẳn chính là Kiếm thần Vô Danh, tự mang hào nhiên chính khí, hai mắt lấp lánh có thần, cả người lại như một toà cao cao không thể với tới ngọn núi, không giống Độc Cô Kiếm như vậy người như kiếm giống như vậy, sát khí lăng nhăng, nhưng cũng là hào khí bức người.

"Sư phụ, Kiếm thánh tiền bối thương không quan trọng lắm đi! Nhìn hẳn đáng đáp như vậy, tựa hồ có hơi nghiêm trọng a!" Kiếm Thần rất quan tâm Độc Cô Kiếm thương thế, dù sao đều là đồng môn, hơn nữa là trưởng bối.

Vô Danh nhìn đi xa không gặp bóng lưng, thở dài nói: "Ai! Hẳn khí tức suy nhược, làm kiếm mà chiến chiến ý bị đánh bóng rơi mất củ ấu, trong lòng hiềm hoi còn sót lại một tia chấp niệm, nếu là còn cố ý đi Thiên Hạ Hội ứng chiến, dù cho cuối cùng là hẳn thắng rồi, cũng không còn sống lâu nữa!"

"Nhà giàu đều nói bình thường được, thân ở trong đó mới biết khổ! Thế nhân tận nói công danh lợi lộc xấu, một đời nhưng vui đầu theo đuôi! Hẳn một niệm chấp nhất với kiếm, bây giờ nhưng thất lạc cái mục tiêu này, đến nỗi chỗ cao lạnh lẽo vô cùng Kiếm thánh rơi vào phạm trảo."

"Đáng tiếc! Đáng thương! Đáng tiếc!"

Hắn lời nói xong sau, liền đi, dùng mạnh mẽ nội lực lưu âm nói với Kiếm Thần: "Thần nhi, người cũng đi một chuyến Thiên Hạ Hội, nếu là Kiếm thánh không chịu được nữa, "thân tử đạo tiêu", hoặc là bị Hùng Bá phục binh giết chết, người liền ra tay bảo vệ Độc Cô gia huyết thống, tuyệt không thể để cho Độc Cô thị tuyệt hậu!"

"Đồ nhi xin nghe sư mệnh!" Kiếm Thần hướng phương hướng ly khai chấp tay đáp ứng.

Sau đó Kiếm Thần ngồi ở trên thuyền nhỏ điều tức dưỡng thương, thuận tiện tối nay liền ở đây chấp nhận một hồi, nhìn trên người vài đạo nhẹ nhàng vết thương, Kiếm Thần không khỏi nhớ tới một canh giờ chuyện lúc trước.

Khăn che mặt nữ tử mang theo bảy vị khí chất kỳ giai xinh đẹp như hoa đến mỹ nhân giá lâm, ở kiếm vũ khiêu khích đàm phán bên dưới, lập một vụ cá cược, hợp quần mà chiến một mình nàng, nếu như có thể tổn thương nàng hoặc hư hao nàng y vật, có bao nhiêu dấu vết liền tạm thời không truy sát kiếm vũ bao nhiêu năm.

Không nghĩ tới sau khi tên kia che mặt cô gái mặc áo tím còn hỏi mỹ nhân bên người có muốn hay không với bọn hắn đồng thời đối phó chính mình, quả thực là quá không coi ai ra gì.

Những kia mỹ nhân thân phận, Thu Nguyệt Nương là biết đến rõ ràng, đều là cô gái mặc áo tím được xưng bảy tiên nữ bảy vị sư tỷ, phân biệt là Thái Cẩm (hồng y tiên nữ), Cổ Kỳ (bạch y tiên nữ), Triệu Thu (áo hồng tiên nữ), Thi Họa (Thanh Y tiên nữ), Vệ Dao (hoàng y tiên nữ), Dương Kiếm (lục y tiên nữ), Lãnh Thương (áo lam tiên nữ), tuy từng cô gái mặc áo tím tất là nàng cha ý tứ, lúc cần thiết ngăn cản nàng giết mình, cũng chỉ vì trên người chảy một nửa hoàng gia huyết thống, nàng cha mới sẽ phái người bảo vệ chính mình, bằng không, Thu Nguyệt Nương đã sớm chết ở nàng dưới kiếm.

Có điều, các nàng là sẽ không xuất thủ giúp đỡ, sẽ chỉ ở bàng quan xem.

Những người khác bị giết chết không liên quan, chỉ cần kiếm vũ không có chuyện gì là được.

Đại chiến vừa mở, kiếm vũ cũng căn dặn bọn họ vừa bắt đầu liền muốn khiến xuất toàn lực.

Kết quả là Kiếm Thần bị đánh còn không còn sức đánh trả, ung dung bị nốc ao, may mà Bất Hư hòa thượng liều mạng bị thương cứu hắn, bằng không, tất sẽ trắng niên mất sớm.

Dựa vào Bất Hư hòa thượng trường đại học nghiệp trả địa kiếm khí, Thu Nguyệt Nương cùng Diệp Tiểu Bạch nhân cơ hội liên thủ liều mạng hợp ở một chỗ công nàng, chế tạo cơ hội để Độc Cô Kiếm đắc thủ, cắt đứt cô gái mặc áo tím la quần một tiểu góc viên, cái kia một điểm bông bênh vãi vụn chứng minh Độc Cô Kiếm địa Kiếm thánh tên tuổi xác thực danh bất hư truyền.

Trong cơn tức giận, cô gái mặc áo tím vốn là ôm chơi đùa thái độ giải trí một hồi, giờ khắc này nhưng là muốn dưới nặng tay muốn giết sạch bọn họ.

Bảy tiên nữ chỉ che chở Thu Nguyệt Nương, may mà Vô Danh xuất hiện, nhưng cũng không thể triệt để bảo vệ những người khác, Độc Cô Kiếm bị đa thương, còn có kiếm vũ nhân tình, còn Bất Hư hòa thượng cùng Kiếm Thần đã sớm trốn xa một chút, bằng không nhất định sẽ thương càng thêm thương!

Bị Vô Danh như thế cầm xuống tay, cô gái mặc áo tím mạnh mẽ lườm hắn một cái, không thích một mình rời đi, hơn nữa y theo ước định, nàng trong vòng một năm sẽ không lại gây sự với Thu Nguyệt Nương.

Sau khi chính là thương lượng thật hứa hẹn sự tình, lại từng người rời đi.

"Cõi đời này quả nhiên thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân a!" Trại qua này chiến dịch, xem như là đối với Kiếm Thần cái kia viên kiêu ngạo ngông cuồng tâm linh đã kích không nhỏ.

Hắn người này luôn luôn tự kiêu tự phụ, Vô Danh sư phụ chờ chính mình như tử, hơn nữa đem suốt đời sáng chế tối kiếm pháp tinh diệu đều truyền thụ cho hắn, còn thường thường tán thưởng hắn là khối luyện võ tài liệu tốt, ở cùng năm kỷ bên trong đã hiếm có đối thủ, chỉ cần kiên trì bền bỉ, tất có thể trở giỏi hơn thầy thắng với làm!

Thế nhưng hắn đối với tên kia cô gái mặc áo tím ẩn tượng đầu tiên đã vững vàng dấu ấn ở trong lòng, võ công mạnh quả thực không thể xưng là người, so với sư phụ hắn Vô Danh còn muốn thần!

Vì lẽ đó Kiếm Thần sẽ không hy vọng xa vời mình có thể đuổi theo bước tiến của nàng, tạm thời cả đời này chỉ có thể ngược nhìn bóng lưng.

Có thể là cô gái mặc áo tím mạnh mẽ quá phận quá đáng, lại hay là Vô Danh bồi dưỡng Kiếm Thần nuôi thành tốt vô cùng tâm tính, sau đó Vô Danh lại khuyên lơn Kiếm Thần không muốn đem việc này để ở trong lòng, chỉ cần hắn một lòng kiên trì luyện võ học kiếm, sớm muộn có một ngày cũng sẽ không cùng cô gái mặc áo tím kia cách biệt quá nhiều!

Liên như vậy phụ phụ đến chính, Kiếm Thần cũng sẽ không đem mục tiêu của chính mình thả đến quá cao, có thể truy được với sư phụ như vậy trình độ cũng rất thỏa mãn, dù sao nàng mạnh mẽ thực sự là quá phận quá đáng!

Vì xong Thành sư phụ bàn giao sứ mệnh, Kiếm Thần quyết định liên thủ Bát Hư hòa thượng cùng tiến lên Thiên Hạ Hội, lần này xuống núi liền kiến thức như vậy không phải người cường giả, hắn bây giờ cũng chắc chắn sẽ không coi thường cái kia nhất thống giang hồ Hùng Bá!

Ngày kế Thiên Hạ Hội thang lên trời bên dưới ngọn núi tĩnh tự môn bậc thang nơi, Tần Sương ra tay rất cay, giết hai tên gác cổng lâu la, từ trong tay bọn họ các lấy một phong thư, cũng truy sát Văn Sư Sứ, nguyên nhân là Hùng Bá ra lệnh, nói Văn Sư Sứ phản bội Thiên Hạ Hội, còn những chuyện khác đều không nói.

Tần Sương tuân lệnh lui xuống đi làm việc, nhưng trong lòng là đang suy nghĩ: "Hừ hừ! Văn Sư Sứ, người rốt cục muốn rơi vào trong tay ta! Chỉ cần người làm ta người, vậy này lần là sẽ không cầu mạng!"

Giờ khắc này Văn Sư Sứ sợ đến từng bước lùi về sau, không dám vội vàng chạy trốn, bởi vì hắn biết mình không chạy nổi Tần Sương, vì lẽ đó nhất thời trong lúc sợ hãi cũng sẽ không tùy ý hành động.

Văn Sư Sứ từ trước đến giờ khẩu xán hoa sen, tình thế cấp bách chuyển con người, linh cơ hơi động đối với Tần Sương hỏi: "Đại công tử, là Hùng Bá hạ lệnh để người đến giết ta sao? Lý do là cái gì?"

Cảnh khốn khó nguy biến, Tần Sương cũng vui vẻ đến phối hợp diễn kịch, lạnh lùng nhìn hắn nói rằng: "Không sai, xác thực là sư tôn hạ lệnh để ta giết người, bởi vì người phản bội Thiên Hạ Hội, vì lẽ đó người chịu chết đi!"

Mất thấy Tần Sương liền muốn ra tay rồi kết tính mạng của hắn, Văn Sư Sứ cuống lên, lập tức lập tức đem ẩn giấu nhiều năm bí mật nói cho hắn: "Chậm đã! Hùng Bá kỳ thực nhiều năm trước đây liền mật mưu lợi dụng thế tử người đối phó Phong Vân hai người, hơn nữa cũng sẽ lợi dụng việc này đến đã kích người ở Thiên Hạ Hội thế lực, tổn người danh vọng! Nếu như người có thể tha ta một mạng, ta tất sẽ đem tất cả âm mưu đều nói cho người!"

"Này cùng các người sư huynh đệ ba tính mạng người du quan, cũng là người một cái cơ hội cuối cùng cứu vãn Không Từ tính mạng!"

Đối diện người luôn luôn nho nhã trầm ổn, nhưng làm tức giận hắn, ra tay quyết không lưu tình, vì vậy Văn Sư Sứ chỉ có thể vì mạng sống, đánh bạc này một bản, hi vọng Tần Sương sẽ đối với bí mật này cảm thấy hứng thú.

"Ác! Vậy người nói nghe một chút." Tần Sương phi thường phối hợp, còn tưởng là tức biểu lộ ra vẻ giật mình, có thể nói nhất lưu diễn viên trình độ, Ảnh Đế khả năng còn không xưng được, bởi vì hắn ở trong lòng như vậy nghĩ đến: "Thiết! Không phải là phân liệt Phong Vân sự tình sao? Ta coi như nghe tư mật đạt ngược luyện bị kịch phim thần tượng, cùng người tán gẫu một hồi!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 91: Không Từ cái chết (thượng)

Chương 91: Không Từ cái chết (thượng)

Văn Sứ Sứ mạng nhỏ rơi vào tay Tần Sương, tự nhiên là ngôn vô bất tần, biết gì nói vậy!

Hai người một đường hướng đi trong rừng rậm, Văn Sứ Sứ hướng về Tần Sương tinh tế nói rằng chuyện hôm nay.

Sáng sớm hôm nay mây đen che trời, không thấy ánh mặt trời, Thiên Hạ Hội nhân dị tượng này gây nên một điểm rối loạn, vẫn là Tần Sương đứng ra giải thích một phen, nói này quái lạ Thiên Tượng chính là bang chủ luyện công gây nên, mới một lần nữa yên ổn đi.

Lúc đó Tần Sương trong lòng là như thế nghĩ tới: "Vạn vạn không nghĩ tới Hùng Bá lại chỉ nửa bước muốn bước vào cảnh giới Tiên Thiên! Kiếm thánh lão già kia là đối thủ của hắn sao?"

Hùng Bá đợi tin Nê Bồ Tát dừng ầu, liền bắt đầu tọa quan luyện công, không cho bất luận người nào tiếp cận đệ nhất thiên hạ lâu phụ cận, thậm chí đi đệ nhất thiên hạ lâu cần đi ngang qua đầu mỗi Tháp cũng không được, còn chuyên môn để Văn Sứ Sứ phái người bảo vệ, coi như là Tần Sương cũng không được thông qua.

Bây giờ này quái lạ dị tượng xác thực là Hùng Bá tạo thành, hắn ở tu luyện tam tuyệt môn mạnh mẽ nhất võ công, ba phần quy nguyên khí!

Có điều, hắn cũng không có được bí tịch võ công, do đó tự mình lĩnh ngộ tam tuyệt võ công, kết hợp với chính mình đối với ba phần quy nguyên khí mấy chữ này lý giải, sáng tạo ra thuộc về mình ba phần quy nguyên khí.

Thế nhưng Hùng Bá đến ba phần quy nguyên khí công pháp không đủ hoàn thiện, hiện tại lâm thời nước tới chân mới nhảy, thật sự sẽ hữu dụng sao?

Đệ nhất thiên hạ mái nhà tầng, Hùng Bá luyện công đến khản yếu nhất bước ngoặt, hắn Ngưng Thần vận may, chính đang cô đọng ba phần thân chỉ nội lực, dự định kết hợp một luồng sức mạnh mạnh mẽ nhất, đây chính là hắn ba phần quy nguyên tức giận điện mạo thật sự.

Hùng Bá một mình sáng tác ba phần thân chỉ, này ba phần chỉ chính là thiên sương quyền âm hàn, Bài Văn Chương cương mãnh cùng với Phong Thần chân lâu dài này ba loại võ công địa nội lực.

Mà bây giờ cái gọi là ba phần quy nguyên khí ý nghĩa chính quy nguyên hai chữ này, đem loại này loại thuộc tính khác nhau nội lực dung hợp thành một thể, mà biết đánh thông bách huyết, lên cấp cảnh giới Tiên Thiên, trở thành cao thủ tuyệt đỉnh! Hóa thành một mạch khiến sau khi đi ra, một cái uy mãnh cực kỳ, khai sơn đoạn nước, thứ hai lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn!

Nội lực càng ngày càng mạnh kính, Hùng Bá bước ra bước cuối cùng, mở ra huyết vị thông đạo, nội lực như là tìm tới mở miệng (lỗ ra) như thế, điên cuồng dâng tới, ba khí tụ đỉnh tiến vào huyết Bách hội, bị chất phác cường đại mà nội lực hấp dẫn lại đây sương mù lập tức để lộ đến nội lực thôi đi rồi.

Đương nhiên, không chỉ là sương mù, cái kia từ lỗ đỉnh chạy đến nội lực không bị khống chế, uyển như cuồng phong tàn phá, quanh thân hết thấy đều bị phá hỏng, cửa sổ môn, bàn, trang sức vật các loại, còn tiếp tục hướng về chu vi khuếch tán, bên ngoài sương mù đồng dạng bị Hùng Bá này mạnh mẽ địa nội lực bức lùi.

"Ha!" Hùng Bá mở hai mắt ra, không thủ được huyết Bách hội cửa ải, cố nhịn e sợ sẽ khiến kinh huyết để nội lực căng nứt, vì vậy thổ kính đi ra.

Đệ nhất thiên hạ lâu phụ cận sương mù dày trong nháy mắt lùi tán, thật giống gặp phải cái gì khủng bố như vậy sự tình.

Lúc này Hùng Bá vọt người từ trong lầu một nhảy ra, ở cột sáng chiếu rọi xuống, thân hình có vẻ cùng Thần Tiên giáng lâm như thế.

Tần Sương mắt thấy tình cảnh này, đưa tay đầu đầu trạm trên bờ vai Tôn Ngộ Không, đối với hắn nói rằng: "Người xem cái kia! Như không giống người mới từ trong tầng đá bính lúc đi ra?"

"Chít chít! !" Tôn Ngộ Không không rõ giác lệ gãi gãi đầu, tùy ý kêu to hai tiếng, tiếp tục ăn xong rồi chuối tiêu.

Bên kia Hùng Bá vận kinh đại chu thiên, nội lực trở về đan điền, ngưng tụ thành một luồng kính, khu đến ngón tay đến phát chiêu.

Chiêu thức vừa ra, liền nước đổ khó hót, chỉ tay đâm về bên ngoài trang trí giả sơn thạch, nhưng không ngờ quy nguyên khí bỗng nhiên không bị khống chế, tán ra, do đầu ngón tay phát tiết ra ngoài.

Vốn nên là sẽ đem này tọa thật to trang sức tầng đá đâm cái nát tan, không nghĩ tới chỉ là đâm một cái hố đi ra.

Văn Sứ Sứ vẫn là ở bên ngoài hậu mệnh, lúc này liền nhắc theo một thùng nước lại đây cho Hùng Bá, để cho tại chỗ thấp thân, nguyên nhân chỉ có một, Hùng Bá luyện này võ công thời điểm, nội lực quá mạnh, vì lẽ đó dẫn đến huyết dịch sôi trào, bị hư hỏng tinh khí, bởi vậy muốn đứng lúc hạ nhiệt độ.

Hắn từ trước đến giờ yêu thích nịnh hót, lấy này thảo Hùng Bá niềm vui, có lúc cũng sẽ cố ý đến hồng cho hắn mặt rỗng vô cùng vui vẻ, tỷ như hiện tại tình huống như thế.

Chỉ có điều, lần này hắn nói sai, nói rồi bốn cái không nên nói tự, thuận theo mệnh trời!

Phong kiến mê tín Hùng Bá thông minh đa nghi, thuận miệng an ủi một hồi hắn, ngầm nhưng phái người đi Văn Sứ Sứ nơi ở lục soát một vài thứ. Nhưng mà cơ trí Văn Sứ Sứ cũng tại chỗ liền phản ứng lại tự mình nói sai, tất sẽ đưa tới họa sát thân, vì lẽ đó dự định cướp trước một bước, hủy diệt chứng cứ, muốn lấy đến một chút hi vọng sống.

Đáng tiếc hết thảy đều quá trễ, mới rơi xuống hiện tại sinh từ đều ở Tàn Suong nắm trong bàn tay.

Giờ khắc này Văn Sưu Sưu thái độ khen tặng, khuôn mặt nịnh nọt, ngữ khí thấp kém địa nói với Tàn Suong: "Đại công tử, tiểu nhân cũng là bởi vì giảng nói bấy, vì lẽ đó tiết lộ không phải biết bí mật, mới để Hùng Bá cái kia cầu tặc sau khi biết được phải ngài đến giết ta!"

"Thảo, đáng ghét nhất nói một nửa lưu một nửa, cổ nhân chính là quá sẽ Trang Thập Tam." Tàn Suong trong lòng oán giận, trên mặt nhưng vẫn là một bộ nghiêm nghị đáng đáp, bình thân mở miệng hỏi hắn: "Thuận theo mệnh trời có ý gì? Trong này giấu giếm bí mật gì! Ngươi nếu là dám biên ra lời nói dối lừa gạt ta, hậu quả ngươi tự nhiên rõ ràng đi! Cái kia mấy năm tùy tùng sư phụ bên người xã giao, ta nhưng là giết không ít dám khiêu khích ta người."

Nghe vậy sợ rồi Văn Sưu Sưu, những người kia kết cục đều là chết, hơn nữa chết tương khó coi, từng cú đâm thấu thịt, đánh thành bánh bao thịt, hắn cũng không muốn biến thành như vậy, nhất thời liền lời thề son sắt hướng về Tàn Suong bảo đảm nói: "Tiểu nhân tuyệt không dám lừa gạt đại công tử, nếu là có một câu lời nói dối, ta Văn Chính Minh bị thiên lôi đánh, không chết từ tể được!"

"Ừm! Văn Chính Minh?" Tàn Suong sạ vừa nghe đến danh tự này, cảm thấy có chút kỳ quái, cảm giác nơi nào nghe qua danh tự này tự.

Văn Sưu Sưu, không, Văn Chính Minh đối với Tàn Suong giải thích: "Lúc trước vì ứng phó Hùng Bá, mới lấy giả danh, giờ này ngày này ta muốn làm về chính mình, tự nhiên hướng về công tử nói ra tên thật, lấy đó trung thành tâm ý. Chính Minh tên này chính là cha mẹ ta đặt được, cung thương giác trung vũ ngũ thanh lấy một chữ, mình là tâm hướng về Đại Minh. Tiểu nhân vốn là lan châu ngô bên trong người, cùng Đường Bá Hổ, chúc dẫn minh, từ trình khanh hợp xưng ngô bên trong tứ đại tài tử, đều là địa phương võ lâm hào môn từ đệ."

"Ừ! Ngươi nói cái gì! Đường Bá Hổ?" Lời này có thể để Tàn Suong nhất thời khó có thể thờ được đến, trái tim nhỏ bị tàn nhẫn mà rung động một phen, đều muốn từ ngực nhảy ra.

Tứ đại tài tử không phải Giang Nam sao? Tuy rằng tứ đại tài tử cụ thể là ai không nhớ rõ, nhưng có hai người ký ức vô cùng sâu sắc, cái kia chính là Đường Bá Hổ cùng chúc cảnh sơn, Tinh Gia nắm chúc cảnh sơn lão nhị về một cái con sâu nhỏ, quả thực là kinh điển a!

Văn Chính Minh nghi hoặc, đối với Đường Bá Hổ danh tự này lại có phản ứng lớn như vậy, lẽ nào hai người bọn họ nhận thức sao?

"Đại công tử, ngươi biết bá Hổ huynh đệ?" Văn Chính Minh vì mạng sống, đặc hữu câu hỏi này, có thể mượn huynh đệ tử sống sót, vậy cũng là vạn hạnh.

Tàn Suong phản ứng lại, lúng túng nỗ lực cứu vãn đề tài: "Ặc! ! Không quen biết, ngươi vẫn là nói một chút bí mật kia đi! Hiện tại đừng chạy đề, sau đó có cơ hội lại đem bọn họ đều giới thiệu cho ta biết!"

Trở về đề tài chính, Văn Chính Minh thấy bộ không ra cái gì tin tức hữu dụng, cũng là tắt mượn huynh đệ mặt mũi bộ con đường sống ý nghĩ, chăm chú cùng hắn nói tới tự mình biết bí mật: "Đại công tử, lúc này còn muốn từ rất nhiều năm trước nói tới, khi đó Hùng Bá nguy rồi Nê Bò Tắt vì hắn phê mệnh thần đoạn, sau đó lại tìm hắn, trước phái các người đi tìm Nê Bò Tắt phòng chừng cũng là vì dám này nói sự."

"Kim — lân há lại là vật trong ao, hiểu ra Phong Vân liền Hóa Long! Cửu Tiêu rồng gầm kinh thiên biến, Phong Vân tể hội nước cạn bơi! Thành cũng Phong Vân, bại cũng Phong Vân! Chớ làm cường cầu, tất cả tùy duyên!"

"Bởi vì những câu nói này, Hùng Bá bí mật bồi dưỡng cô nhi sát thủ liền có đất dụng võ. Có một câu nói nói không sai, từ xưa anh hùng khó qua ải mỹ nhân, Không Từ chính là u hồn cốc tối có thiên phú mỹ nhân sát thủ!"

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Khổng Tử cái chết (trung)

Chương 92: Khổng Tử cái chết (trung)

Tàn Suong giận, lúc này mở miệng phân bác Văn Chính Minh: "Mỹ nhân sát thủ? Khổng Tử! Ta phi! Nếu không là hóa trang dung, liền nàng đáng đáp kia, cùng bình thường thôn cô có khác biệt gì?"

"Ngoại tại mỹ tính là gì? Nội tại mỹ mới là thật sự mỹ." Văn Chính Minh xem thường hắn một hồi, cũng biết tự mình nói sai, thấy Tàn Suong không tức giận, cũng có chút tán thành đáng vẻ, hắn mới dám tiếp tục nói: "U Hồn Cốc chính là bản hội cấm địa, ngoại trừ bang chủ ở ngoài, không người nào có thể đi vào, mặt khác cũng là ngoại trừ bang chủ ở ngoài, chỉ có đại công tử mới tri tình nơi này tồn tại."

"Đại công tử biết U Hồn Cốc là bồi dưỡng sát thủ địa phương, người cũng biết những sát thủ kia tất cả đều đến từ Thiên Hạ Hội thu dưỡng cô nhi, tư chất không sai đều đưa vào đi bồi dưỡng. Ặc! Đại công tử, tiểu nhân không phải nói tư chất người không được, chỉ là,,, chỉ là,,,, "

Hắn áp a áp ứng, do do dự dự, Tần Sương đúng là rất tùy ý vung vung tay, đối với hắn nói: "Ít nói không quá quan trọng phí lời, tiếp tục giảng xuống."

Nhảy qua một đoạn này khúc nhạc dạo ngắn, Văn Chính Minh tiếp tục nói: "U Hồn Cốc cốc chủ, còn có thủ hạ là những người nào, cái này ta không rõ ràng thân phận thực sự, chỉ biết bọn họ đều là Hùng Bá mới thành lập Thiên Hạ Hội thời gian mới chào giang hồ sát thủ, mỗi người thân thủ đều rất lợi hại."

Đối với thân phận của những người đó, Tần Sương đúng là biết, thiên tri sát thủ!

Lời kế tiếp không cần nhiều lời, đơn giản mà nói, đều là dùng tiền mua cô nhi, đưa đến bên trong toàn bồi dưỡng thành sát thủ, thuật có chuyên tấn công, sát thủ cũng có phân loại, liền phân nam nhân và nữ nhân.

Không Từ cùng khổ nhân gia xuất thân, nhưng tâm chí kiên định, thiện lương cực kỳ, bị Thiên Hạ Hội thu dưỡng sau khi, cảm ân ái đức, làm việc kỹ lưỡng, coi Thiên Hạ Hội là thành nhà của chính mình. Ở thúy nhân các bồi dưỡng hầu gái thời điểm, Văn Chính Minh liền phát hiện như vậy một mầm mống tốt, như là một đóa xuất phát từ nước bùn mà không nhiễm hoa sen.

Nhưng là khi nàng cùng một người tên là Bộ Kinh Vân tiểu quý cô tiếp xúc sau khi, Hùng Bá đột nhiên liền đem nàng đưa vào U Hồn Cốc, tỉ mỉ Văn Chính Minh sau đó là bởi vì Tần Sương quấy nhiễu, đem Không Từ dời tới trong đó định thê tử, hắn mới phát hiện nữ tử này đã sớm thành Hùng Bá trong tay địa một con cờ.

Mặt ngoài người hiền lành, tâm địa thiện lương, săn sóc người khác, hơn nữa còn chỉ là sẽ một điểm võ công nông cạn, người khác tuyệt đối không thể đem nàng cùng U Hồn Cốc liên tưởng đến nhau.

Lén lút, ặc! Được rồi! Nàng vẫn là trước sau như một, chỉ có điều là có thêm một ít đồ thôi!

Trung thành, tuyệt đối trung thành, đối với Hùng Bá hai trăm phần trăm trung thành.

Cái bên trong nguyên do không rõ, Văn Chính Minh ngầm thăm dò cũng không hề phát hiện, nói tóm lại, Không Từ đối với Hùng Bá là chết trung.

Rõ ràng nguyên nhân này, Tần Sương nảy sinh ý nghĩ bất chợt, đối với Văn Chính Minh đặt câu hỏi: "Người cái kia hai phong thư viết cái gì nội dung, sau đó người liền như thường viết cho ta một phần, sau đó người trong bóng tối tìm vào trong thành ái tình khách sạn, tạm thời ngủ đông hạ xuống, không phải ta tự mình đi tìm người, người quyết không thể hiện thân."

Có sống sót đường, Văn Chính Minh tự nhiên cố gắng nắm, lúc này chấp tay chấp tay nói: "Đại công tử xin yên tâm, tiểu nhân rõ ràng."

Sau đó, Tần Sương trở lại, đi ngang qua thang lên trời lên núi chỗ cửa lớn, lâu la thì thể đã không ở, mới tới hai cái lâu la trông cửa, cùng với thông báo Tần Sương một cái tin, nói bang chủ để hắn sau khi trở lại liền trực tiếp đi đầu mối Tháp phục mệnh.

Tần Sương tự nhiên là trực tiếp đi gặp Hùng Bá, hướng về hắn báo cáo đánh giết Văn Sứ Sứ tình huống: "Đệ tử ở thiên hạ trong rừng giết chết Văn Sứ Sứ, cũng hủy thi diệt tích, có điều, do hai phong thư viết cho hai vị sư đệ tin ta khởi đầu cũng không lưu ý, sau khi trở về, liền nhìn thấy hai tên bang chủ thì thể cùng hai phong thư đều bị xử lý, không biết sư phụ có không có được cái kia hai phong thư?"

Hùng Bá cười nói: "Cái kia hai phong thư sư phụ bắt được, người không cần phải lo lắng. Lần này người làm ra không sai, cực khổ rồi, dưới đi nghỉ ngơi đi!"

"Đệ tử xin cáo lui." Tần Sương cũng là không chút nghĩ ngợi rời đi đầu mối Tháp, bắt đầu chấp hành hắn một tiểu kế hoạch.

Không bao lâu, Tần Sương trở lại vọng sương lâu, hắn sai người ở đại sảnh bày xuống gia yến, Vu Sở Sở, Không Từ, còn có con gái nuôi Tần Vũ Mặc, người một nhà ngồi cùng một chỗ hưởng thụ bữa tối.

Mặt trời chiều ngã về tây, hoà thuận thân thiện dùng cơm đã lâu sau, Tần Sương nâng chén hướng về Không Từ, đối với hắn nói rằng: "Từ, trước đây ta nhất thời hưng khởi, định người làm vợ, nhưng không coi người là thành nhân sinh bầu bạn, chỉ coi người là thành tiện như tôi tớ thị thiếp, việc này ta sai rồi. Nghe Sở Sở khuyên lơn, ta yên tâm bên trong khúc mắc, từ nay về sau, tất sẽ chân tâm chân ý đối người, hi vọng người có thể tha thứ ta, được không?"

Vu Sở Sở cảm giác mình cùng Tần Vũ Mặc ở, sẽ làm Không Từ có chút không dễ chịu, liền liền tự chủ kéo Tần Vũ Mặc, hướng về bọn họ cáo từ: "Lão công, đại tỷ, ta cùng tiểu Vũ đi ra bên ngoài đi tản bộ một chút, tối nay nàng cũng là cùng ta đồng thời ngủ, các người liền cẩn thận tâm sự đi!"

Sau khi nói xong, Tần Vũ Mặc cũng thức thời cùng Vu Sở Sở đi rồi.

Không Từ trầm mặc chốc lát, nói với Tần Sương: "Đại ca, người uống say, ta dìu người trở về phòng nghỉ ngơi đi!"

Thấy nàng không cùng mình cùng uống, cũng biết nàng tâm có không xóa, Tần Sương tự phạt một chén, uống sau khi, sẽ cùng nàng nói rằng: "Từ, ta biết những năm này người vẫn ở uống thuốc tránh thai, ta cũng không trách người, xét đến cùng là ta làm sai. Gần nhất xử lý bang hội sự vụ, rất nhiều Phong Vân nổi lên dấu hiệu, vì lẽ đó hôm nay ta không nhanh không chậm."

"Cười Sờ Sờ sau khi liền lạnh nhạt người, vì phu thẹn trong lòng, sau đó vì phu nhất định tận lực bồi thường, quyết sẽ không lại giống như ngày xưa như vậy có lỗi với người. Từ, ta sai rồi, tha thứ ta, được không?"

"Ai! !" Không Từ ai hít một tiếng, đứng dậy đi tới cửa, nhìn phía mây lửa bầu trời, lạnh nhạt nói: "Surong, người và ta phu thê một hồi, hà tất nói cái gì tha thứ không tha thứ! Ngày hôm nay người liền ở lại ta trong phòng qua đêm đi! Ta hiện tại đi chuẩn bị nước nóng tắm rửa, người mà trở về phòng chờ chờ chút lát."

"Được." Tần Surong mừng rỡ đáp ứng rồi.

Mất thấy Không Từ đi rồi, Tần Surong trên mặt ý mừng nhất thời biến mất, một tay sờ sờ ngực, trong lòng thầm nghĩ: "Người đều nói vợ chồng chúng ta một hồi, không tất muốn nói gì tha thứ không tha thứ, ta hay dùng hành động thực tế đến cho người một lần kiểm tra chân tâm cơ hội! Nếu là người tâm hướng về ta, mới vừa nói, ta nói được là làm được. Nếu là người phản bội ta, xin lỗi, làm những năm này bên gối người, ta sẽ cho người lưu một toàn thân."

Nhân sinh như hỉ, dựa cả vào hành động.

Ở Không Từ trong phòng, Tần Surong cố ý đi tới dễ thấy bên cửa sổ, từ lòng dạ bên trong móc ra Văn Chính Minh viết lá thư đó, mở ra đến xem, nghe đi ra bên ngoài có tiếng bước chân thời điểm, phòng cửa vừa mở ra, hắn cố ý đem tin để vào một chỗ trang sức trong chai, cái kia chiếc lọ còn hơi có chút lay động, cố ý để Không Từ nhìn thấy.

"Surong, nước nóng đến rồi." Không Từ không chút biến sắc nói với Tần Surong một câu, sau đó đối với chuyển nhắc bồn tắm bang chúng nói rằng: "Thả tới đó liền lui ra đi!"

Ba người cùng kêu lên đáp: "Vâng."

Bóng đêm giáng lâm, hai người cũng là tẩy tẩy ngủ, ngủ trước mấy độ vui thích, Không Từ cũng thật là phối hợp, càng là cầu Tần Surong thoả thích dần vật nạng, kết quả hai người đều rất mệt ngủ chết rồi.

Thế nhưng, Không Từ đêm khuya nhưng tỉnh lại, cố ý kêu to Tần Surong vài tiếng, thấy hắn bất tỉnh, liền lặng lẽ rời giường đi lấy Thanh Từ trong bình đồ vật, vừa nhìn là một phong mở ra tin, phong thư viết chính là Tần Surong thân khai, kí tên người không có.

Nàng chính muốn rời phòng, nhưng không ngờ trên giường Tần Surong bỗng nhiên nói mớ: "Từ, ta sai rồi, tha thứ ta đi! Tha thứ ta! ! !"

Này có thể dọa Không Từ giật mình, nhìn lại một không nhìn thấy Tần Surong tỉnh lại, chỉ có điều là thân thể xoay chuyển một hồi, nói nói mơ đây.

Nhưng mà Không Từ đáy lòng có một chút do dự, trong tay tin có nên hay không giao ra đây?

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Không Từ cái chết (hạ)

Chương 93: Không Từ cái chết (hạ)

Không Từ không do dự quá lâu, nàng làm ra một cái quyết định, rón rén đóng cửa lại, suốt đêm đem phong thư này đưa đến Hùng Bá trong tay.

"Nơi này không người chuyện, người đi xuống đi! Nhớ tới đem thư trả về chỗ cũ." Hùng Bá không nói cái gì, chỉ là rất bình tĩnh tiễn khách.

"Sur tôn, ta nghĩ đại ca cũng là nhất thời hồ đồ, mới sẽ làm ra chuyện như vậy, xem ở sơ phạm, xin mời sur tôn tha cho hần một lần!" Không Từ nói cầu xin, không biết là có ý kích thích Hùng Bá, vẫn là thật lòng chân ý vì là Tần Surong cầu xin.

"Phí lời ta không muốn nói ba lần, người có thể xuống!" Giờ khắc này Hùng Bá tâm tình là buồn phiền phẫn nộ, Không Từ lại không nghe lời, đương nhiên sẽ không hảo ngôn hảo ngữ cùng với nàng nói chuyện, liền liền trở thành quát mắng.

"Vâng, sur tôn." Nhìn hần khó chịu, Không Từ trong lòng nhưng là mừng thầm, không có một chút nào dây dưa dài dòng cáo từ xuống.

Trong đại sảnh liền còn lại Hùng Bá một người, hần tâm tình khó có thể tự kiềm chế, vì vậy lồng ngực theo trầm trọng hô hấp mà phập phồng bất định, bỗng nhiên một chương sớm diu ghé tựa bên cạnh, lạnh giọng trầm ngâm nói: "Đáng ghét, người chung quy là một cái đường không quen cầu! Bản muốn

lợi dụng người ngoại trừ Phong Vân sau khi, lưu người một con chó mệnh, tiếp tục vì là lão phu chinh phạt thiên hạ. Chưa từng ngờ tới người cũng muốn phản bội lão phu, thay vào đó!"

"Hừ! Chờ lão phu mượn người tay diệt trừ Phong Vân sau khi, tất nhiên để người chết không nơi chôn chôn." "

Bên kia Không Từ trở lại, Tần Sương vẫn ngủ say, cho nên nàng cũng không có bị hấn phát hiện mình hành tung quỷ bí.

Thế nhưng thật không có lại phát hiện sao?

Cái kia cũng không hẳn.

Ngay ở Không Từ đóng cửa sau khi, ngủ Tần Sương đột nhiên liền mở hai mắt ra, mắt lộ ra hung quang, lòng đang muốn: "Đây là chính người muốn chết, vậy thì chờ có trách ta vô tình."

Mấy ngày sau, Thiên Âm Thành bên trong tụ tập một nhóm lớn chuẩn bị tham gia Thiên Hạ Hội tổ chức lần thứ nhất Anh hùng hội địa giang hồ nhân sĩ, trở nên náo nức hỗn tạp lên, nhưng Thiên Âm Thành bên trong vẫn là có vẻ một mảnh an lành, cũng không có rối loạn không thể tả, hoặc là cái khác tội án phát sinh.

Nguyên nhân không gì khác, chỉ vì Thiên Hạ Hội đã thống nhất giang hồ, còn lại không phục tùng Thiên Hạ Hội giang hồ thế lực, chung quy chỉ là con sâu một trăm chân, chết cũng không hàng thôi.

Bây giờ giang hồ, ngoại trừ Bát Đại môn phái uy danh truyền xa ở ngoài, những người còn lại đều chỉ ở một chỗ bên trong truyền tên, Thiên Hạ Hội nhất thống thiên hạ, một tay che trời cũng không quá đáng, này Thiên Âm Thành có thể coi như là Thiên Hạ Hội tổng đàn phụ thuộc thành trì, không ai không có mắt dám ở này gây sự.

Nói đến Thiên Âm Thành, toà thành trì này ở thiên dưới chân núi, ở Thiên Hạ Hội che chở bên trong phát triển lên, hiện nay có thể nói phú giáp một phương, cổ bách tính giàu có an khang, người người đều được huệ Thiên Hạ Hội nâng đỡ, vì lẽ đó đều là tâm hướng về thiên hạ sẽ dân chúng.

Không nói chuyện việc này, ngày mai chính là quyết chiến ngày, hôm nay trong thành tụ tập người thực sự là quá hơn nhiều, mỗi một gian khách sạn đều chật ních, nhà dân mở cửa làm ăn cũng gần như vậy.

Mới mở ái tình khách sạn đi vào hai vị khách nhân, một già một trẻ, cũng là một nam một nữ.

Tình yêu này khách sạn chính là tiêu tốn Tần Sương hai mươi mấy vạn lượng bạch ngân thu rồi nguyên bản phúc ấm khách sạn, không chỉ cái danh, cũng được sát vách Như Yên các thanh — lâu cho thu rồi, sáp nhập thành một gian đại khách sạn, chạy đường cùng hầu bàn đều là yếu điệu mỹ nhân nhi, chương quỹ cũng là như vậy, ngoại trừ ở tại nhà bếp đầu bếp không phải nữ nhân.

Nói đi nói lại, một nam một nữ này là một đôi phụ nữ, nam nhân sinh hào phóng, nữ tử sinh mềm mại diễm lệ, nam nhân công lấy một cây đao, nữ tử đeo đao kiếm sau lưng các một thanh, tất là người giang hồ.

Tà dương hoàng hôn, bọn họ còn lựa chọn vào ở khách sạn, mà không phải lựa chọn ở bên ngoài chấp nhận một đêm, mà điểm chút rượu và thức ăn, cùng định ra tiện nghi nhất phòng khách sau khi, bọn họ cũng là ở đại sảnh bắt đầu dùng cơm.

Thuận tiện nói một chút, ái tình khách sạn thu phí cực cao, bất luận là bản điểm nghe tên quan trọng nguyên cùng nữ nhi hồng hai loại rượu, vẫn là phòng khách, cùng với đặc thù phòng khách phục vụ, đều là so với bình thường khách sạn cũng đắt hơn trên mấy chục lần. Này khách sạn tuyệt không tầm thường giang hồ khách có thể ở nổi, thiên, địa, người ba loại phòng khách cấp thấp nhất người tên cửa hiệu đều muốn thu phí tám mươi tám lượng bạc một ngày tiền thuê, trụ một đêm hoặc ban ngày, đều muốn thu sáu mươi sáu lượng bạc.

Bọn họ có thể cho nổi tiền thuê nhà, còn điểm nổi món ăn, đủ để chứng minh bọn họ là người có tiền a!

Bên cạnh có một bàn khách mời đối với mình tốt hữu xi xào bàn tán nói: "Lão Vương, người cho rằng ngày mai Kiếm thánh cùng Hùng Bá quyết chiến, đến cùng là ai thắng ai thua a! Ta gần nhất trong tay có chút khăn, cho nên muốn đánh cược một lần, thật kiếm lời chút hoành tài, cho ta già bà nương mua chút tốt nhất sơn bột nước."

Sát vách lão Vương trầm tư chốc lát, lại đối với hấn giảng giải cái nhìn của chính mình: "Cái này mà! Lão Trương, y ta nhìn thấy, vẫn là thành danh đã lâu địa Kiếm thánh, hấn phần thắng càng cao hơn, người muốn cá thì cá hấn thua đi! Như vậy thắng người cũng có thể một lần kiếm lời cái đù, nhiều mua hai cái tiểu thiếp trở lại đều được."

Lão Trương thật là kinh ngạc, vội vàng hỏi: "A! Kiếm thánh thấy thế nào đều là thắng 拳 nắm chắc đến cao thủ trong cao thủ, hấn làm sao có khả năng thất bại đây!"

Nhìn thấy bạn tốt như vậy kinh ngạc, lão Vương giả vờ thần bí nói: "Kiếm thánh ẩn cư nhiều năm, võ công không tiến ất lùi, hưởng hồ hấn tuổi tác đã cao, đối đầu Hùng Bá tuyệt đối là chịu khổ không có kết quả tốt. Các người nghe ta nói liền biết rồi, năm gần đây Hùng Bá chung quanh chinh chiến không ngớt, nhất thống giang hồ, chính là trạng thái đỉnh cao, hơn nữa người cường mã tráng, thế lực không nhỏ, ba Đại đường chủ cũng là cái đỉnh cái cao thủ, lấy này xem ra, coi như là giun dế đều có thể gặm chết voi lớn."

Lão Trương sát vách sát vách vị kia đồng bạn nhưng mở miệng phản bác hấn: "Lão Vương a! Ta lão Chu nhưng là nghe nói một tin tức xấu, Thiên Hạ Hội cái kia Phong Vân hai vị đường chủ đều bị người ám hại, hiện tại tung tích không rõ đây!"

"A! Lời ấy thật chứ?" Lão Trương trở nên càng thêm do dự bất định, không biết nên áp ai tốt.

Bên cạnh già trẻ cái kia một bàn, thiếu nữ hờn dỗi một tiếng: "Tại sao lại như vậy! Tàn lang một thân một mình chống đỡ đại cục, chẳng phải là rất nguy hiểm sao?"

Lão nam nộ đến một chương vỗ bàn, đối với thiếu nữ quát lớn: "Mộng nhi, ngươi thiếu ở nơi đó tương tự đơn phương, ngày mai lên núi liền có thể nhìn thấy ngươi vị kia nhật tư dạ mộng tình lang, đến thời điểm đề hấn chú ý mình an nguy, tất sẽ không bị Kiếm thánh lão nhi lấy mạng nhỏ."

"Có điều, cha ngươi ta nhất định dùng cái này Tuyệt Tình đao đem hấn mổ bụng phá đồ, móc ra hấn lòng lang dạ sói. Hừ! Lại câu dẫn ta đao thứ hai hoàng địa con gái, thực sự là không biết chữ tử là viết như thế nào!"

Giờ khắc này bên ngoài có hai người thừa dịp hai con mã, ở trong thành hăng hái tri sinh, đi ngang qua mà thôi.

Chỉ là trong thành cười ngửa khó tránh khỏi sẽ thương tổn được người, vì lẽ đó Thiên Hạ Hội cấm chỉ tất cả những người không có liên quan ở trong thành cười ngửa, không phải kịch liệt truyền lệnh giả hoặc cao quý ba vị đường chủ, người khác không thể cười ngửa, lúc này đến cùng là ai to gan như vậy đây?

Ặc! Chính là Phi Vân đường chủ Bộ Kinh Vân cùng Thần Phong đường chủ Nhiếp Phong hai người, cố gắng càng nhanh càng tốt đi ngang qua Thiên Âm Thành, lên Thiên Sơn.

Kỳ thực bọn họ không trở lại cũng còn tốt, ít nhất có thể lùi lại Không Từ giờ chết, nhưng bọn họ nhưng trở lại, có thể Không Từ cái chết là số mệnh an bài đi!

Thiên Âm Thành bên trong Thiên Hạ Hội thanh — lâu thám tử biết được tin tức này sau, lập tức dùng bồ câu đưa tin trở lại tổng đàn, Hùng Bá cùng Tàn Sương đều biết Bộ Kinh Vân cùng Nhiếp Phong bình an vô sự trở về, định cư ở giữa hồ tiểu trúc U Nhược tự nhiên cũng sẽ không ngoại lệ, hầu hạ ở một bên Không Từ cùng Minh Nguyệt cũng là như vậy, đều ở trong lòng vì là một người bình an trở về mà cao hứng.

Vọng sương lâu, Tàn Sương bóp chết chim bồ câu, ném cho Tôn Ngô Không đem đó món ăn, mặt lạnh nhìn ra phía ngoài giả sơn nước nói thầm: "Các ngươi tại sao phải quay về đây! Trì một ít thời gian trở về, thật là tốt biết bao a! Ngày mai ta sắp xếp Không Từ đi hiện trường quan chiến, cho Kiếm thánh tai vạ tới cá trong chậu cơ hội, tiện đường hại chết nàng, các ngươi cũng sẽ không nhân khả năng này xuất hiện chuyện ngoài ý muốn tình huống!"

Cái này bất ngờ rõ ràng là sợ bọn họ nhất thời kích động gây thành sai lầm lớn, đi theo mở treo Kiếm thánh chiến đấu, thuận tiện đi đưa món ăn, như vậy nhưng là đối với tương lai đại đại bất lợi.

Đệ nhất thiên hạ lâu, Hùng Bá đứng chỗ cao ngóng nhìn Thiên Sơn phong cảnh, đưa tay ra nắm vào trong hư không một cái, tựa hồ canh chừng vân đều nắm ở trong tay, hấn làm bầm lẫu bầu mà nói rằng: "Tôi nay chính là Phong Vân chết thời gian, ngày mai giải quyết Kiếm thánh lão thất phu kia, ngày mai chính là giờ chết của ngươi, Tàn Sương!"

Cvt: Truyện tác giả viết theo kiểu ta ức chế quá... k hợp với ta... nên xin drop bộ này

Bạn đang đọc truyện *Phong Vân Chi Bãng Phong Vương Tọa Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.